DİNİMİZ İSLAM

www.dinimizislam.com

İbni Sebecilik

Künye
Sahibi:
Mehmet Ali Demirbaş
Gazeteci – Yazar

29 Ekim Cad. No:23 Kat:4
Yenibosna İstanbul
Tel: (0212) 454 38 20
mehmetali.demirbas@tg.com.tr

Hazırlayan:
www.bizimsahife.org

İbni Sebecilik

İ Ç İ N D E K İ L E R

İbni Sebecileri susturan kesin deliller 3
Eshab-ı kirama dil uzatılamaz 12
Resulullahın akrabasına dil uzatılamaz 26
Hazret-i Ebu Bekir'e dil uzatılamaz 33
Hazret-i Ömer'e dil uzatılamaz 45
Hazret-i Osman'a dil uzatılamaz 86
Hazret-i Ali'ye dil uzatılamaz 92
Hazret-i Ali ile savaşana kâfir diyorlar 102
İlk Fitne ve Muharebeler 117
Lanet ibadet değildir 124
Herkesin suçu kendinedir 125
Gadir-i Hum hutbesi 126
İmamın masum olması 145
Kur'an-ı kerim değişmedi 148
Günah zarar verir 150
Hak mezhep çok olur mu? 153
Tavşan, Yahudi ve Hurufiler 158
Yas tutmak günahtır 161
Hüsniye kitabı 162
Kurtuluş fırkası hangisidir 163
Abdullah bin Sebe kimdir 165
İbni Sebeci ile münazara 191
İbni Sebecilerin belini kıran sorular 248
Herkesin sevdiği zat 267
Hazret-i Ali ve Eshab-ı kiram 268
Hazret-i Ebu Bekir'in hilafeti 269
Nehc-ül-belaga kitabı 270

İbni Sebecilik

İbni Sebecileri susturan kesin deliller

Önsöz

Eshab-ı kiramı kötüleyenler, yirmiden fazla fırkaya bölünmüştür.

Birinci kısım: En kötüsüdür. (Allah, Ali'nin içindedir. Ali'ye tapmak, Ona tapmaktır) diyor.

İkinci kısmı: Bunları kötülüyor ve (Ali, Allah olur mu? O, insandır. Ama insanların en üstünüdür. Allah, Kur'anı ona gönderdi. Cebrail de, iltimas edip, Muhammed'e getirdi. O da Ali'nin hakkını yedi) diyor.

Üçüncü kısım: Bunları kötüleyerek (Hiç böyle olur mu, Peygamber Muhammed "aleyhisselam"dır. Fakat, benden sonra, Ali halife olsun dedi. Sahabe, dinlemeyip, diğer üçünü halife yaptı. Ali'yi dördüncüye bıraktı) diyorlar. Diğer üç halifeye, Ali'nin hakkını aldılar diye düşman oluyorlar. Eshab-ı kiramın hepsine de, onun hakkını vermediler diye düşman oluyorlar. Kendi hakkını aramadı diye, Hazret-i Ali'ye de çok kızıyorlar. Bu üç kısmın hepsi de aşırı hareket ediyor.

Üçüncü halife Hazret-i Osman zamanında, Abdullah bin Sebe adındaki Yemenli bir Yahudi, İslam'da ilk olarak bölücülük fitnesini çıkardı. Buna aldananlar, Eshab-ı kiram arasına karıştılar. Tarih boyunca, din düşmanları tarafından desteklendiler. Zaman zaman azarak, İslamiyet'i içerden yıkmaya çalışmışlar ve çok müslüman kanı dökülmesine sebep olmuşlardır. Halbuki İslamiyet, birleşmeyi, kardeş gibi birbirini sevmeyi emretmektedir.

Müslüman görünerek, İslam'da ilk fitneyi çıkaran yahudi ibni Sebe'nin maksadı müslümanları birbirine düşürmek, Allah Resulüne ve arkadaşlarına akrabalarına itimadı sarsarak İslamiyet'i yıkmak idi. Bunu başarırsa din otomatikman yıkılıyordu. Dinin sahibine yani Allah ve Resulüne ve arkadaşlarına itimat kalmayınca daha kime inanılacaktı, bu iman nasıl iman olacaktı? Bu iman mı yoksa imansızlık mı olacaktı? Bu iddiaları yapan ibni Sebeciler, Hurufiler, Rafiziler, bu fitneyi ilk çıkaran yahudi ibni Sebe'nin yolundan gitmekte olup, o Yahudinin maksadına hizmet etmiş olmaktadırlar.

Ehl-i sünnet âlimleri, Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demenin küfre sebep olacağını, âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerle ispat etmişlerdir.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Fitne veya bid'at yayıldığı, Eshabım kötülendiği zamanda, hakkı bilen, bilgisini müslümanlara duyursun! Hakkı yani doğru yolu bildiği [ve gücü yettiği] **halde, müslümanlara duyurmayanlara, Allahü teâlâ ve melekler ve bütün insanlar lanet eylesin! Allahü teâlâ, böyle bir kimsenin farzlarını ve nafile ibadetlerini kabul etmez.)** [Hatib, Deylemi]

Diğer maddelerde, ibni Sebecilerin iftiralarını ve bunları susturan kesin delilleri okuyacaksınız. Önce kısa bir bilgi verelim:

Sofiyye-i aliyyenin büyüklerinden ve reislerinden aynı zamanda Peygamber efendimizin torunlarından olan, gavs-i azam, **seyyid Abdülkadir-i Geylani** hazretleri buyuruyor ki:

(Muhammed aleyhisselamın ümmeti, başka Peygamberlerin ümmetlerinden daha üstündür. Bu ümmetin de üstünü, Ona iman ederek mübarek yüzünü görmekle şereflenen Eshab-ı kiramdır ki, hepsi Ona tâbi olmuş, Onun için harp etmiş, Onun uğruna canlarını, mallarını feda etmiştir. Onun emrini yapmak, birinci vazifeleri olmuş, her şeyde Onun yardımcısı olmuşlardır. Bu Eshabın da en üstünü Hudeybiye'de, Resulullah ile biat edip, Onun için ölmeye hazır olduklarını söz veren kahramanlardır. Bunlar, 1400 kişi idi. Bunların da en üstünü, Bedir muharebesinde bulunanlardır ki, bunlar 313 kişi idi.

Bunların da üstünü, ilk müslüman olan kırk kişidir ki, kırkıncısı Hazret-i Ömer, bunların otuz dördü erkek, altısı kadındır. Bunların da üstünü **Aşere-i mübeşşere**, yani Cennete girecekleri ismen müjdelenen on kişidir. Bunlar, Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali, Talha, Zübeyr bin Avvam, Abdurrahman bin Avf, Sad ibni Ebi Vakkas, Said bin Zeyd, Ebu Ubeyde bin Cerrah'dır.

Bunların da üstünü Hulefa-i raşidin, yani dört halife olup, bunların da üstünü Hazret-i Ebu Bekir, sonra Hazret-i Ömer, ondan sonra Hazret-i Osman, ondan sonra Hazret-i Ali'dir. Bu dördünden Hazret-i Ebu Bekir, iki sene dört ay, Hazret-i Ömer on sene, Hazret-i Osman oniki sene, Hazret-i Ali altı sene Resulullahın Halifesi oldu "radıyallahü anhüm".

Dördünün hilafeti, bütün Sahabenin arzusu ve oy birliği ile ve her birinin, zamanının en üstünü olması ile idi. Zor ile, kuvvet ile ve kendinden daha üstün olanın hakkını almak sureti ile değildi. Ebu Bekri Sıddık, Muhacirlerin ve Ensarın söz birliği ile halife oldu. Şöyle ki, Resulullah vefat edince, Ensar-ı kiram, sizden bir emir, bizden bir emir olsun demişti. Hazret-i Ömer ayağa kalkıp, ey Ensar! Resulullahın Ebu Bekir'e, **(Eshabıma imam ol!)** diye emir buyurduğunu unuttunuz mu? deyince, biliyoruz ya Ömer, dediler. Hazret-i Ömer, devam ederek,

içinizde Ebu Bekir'den üstünü var mı? dedi. Ensarın hepsi, kendimizi Ebu Bekir'den üstün sanmaktan Allah'a sığınırız, dedi. Hazret-i Ömer, Resulullahın tayin ettiği makamdan Ebu Bekir'i azletmeyi hanginiz hoş görür, deyince, bütün Ensar, hiçbirimiz hoş görmeyiz. Onu azletmekten Allah'a sığınırız, dediler. Muhacirler ile elbirliği yaparak Ebu Bekri Sıddıkı halife yaptılar. Hazret-i Ali ve Zübeyr de, sonra oraya geldi. İkisi de Halifeyi kabul etti. Hazret-i Ebu Bekri Sıddık, üç defa ayağa kalkıp, **(Beni halife kabul etmekten vazgeçeniniz var mı?)** dedi. Önde duranlar arasında bulunan Hazret-i Ali, ayağa kalkıp, **(Hiçbirimiz vazgeçmeyiz. Vazgeçmeyi hiçbir zaman hatırımızdan geçirmeyeceğiz. Resulullah seni, hepimizin önüne geçirdi. Kim, seni geriye çekebilir?)** buyurdu.

Hazret-i Ebu Bekri Sıddıkın halife olmasını isteyerek, en tesirli söz söyleyenin Hazret-i Ali olduğu kuvvetli, sağlam haberlerle gelmiştir. Mesela, Deve vakasından sonra, Abdullah bin Keva, Hazret-i Ali'ye gelip, Resulullah hilafet için, sana bir şey söylemedi mi? dediğinde: **(Biz, önce dindeki vazifemize bakarız. Dinin direği ise namazdır. Allahü teâlânın ve Resulünün, dinde, bizden beğendikleri şeyleri, dünyalık olarak beğenir, seçeriz. Bunun için Ebu Bekir'i halife yaptık)** buyurdu.

Resulullah son günlerinde, hasta iken, namaz kıldırmak için, Ebu Bekri Sıddıkı kendi yerine imam yapmıştı. Bilal-i Habeşi her ezan okuduğunda, **(Ebu Bekir'e söyleyin, nasa imam olsun!)** buyururdu. Resulullah, kendinden sonra, Hazret-i Ebu Bekir'in halife olmaya, herkesten daha layık olduğunu gösteren ve Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman ve Hazret-i Ali'den her birinin de, kendi zamanlarındaki insanlardan, hilafete en layık olduklarını bildiren çok şeyler söylemiştir.) **[Gunyet-üt-Talibin]**

İkinci binin müceddidi **imam-ı Rabbani** hazretleri de buyuruyor ki:

Hazret-i Ali, Ebu Bekri Sıddıkın halifeliğini seve seve kabul etmişti. Bunu herkes iyi bildiği için, (İstemeyerek kabul etti) demekten başka söz bulamadılar.

Hazret-i Ebu Bekir, halifeliğe layık olmasaydı, Hazret-i Ali onu istemez, benim hakkımdır derdi. Nitekim, Hazret-i Muaviye'nin halife olmasını kabul etmedi. Kendisi halife olmak için uğraştı. Halbuki, Hazret-i Muaviye'nin ordusu, kuvveti çok idi. Bu yüzden çok kimselerin ölmesine sebep oldu. Böylece güç durumda hakkını istediği halde, hakkı kendinde görseydi, Hazret-i Ebu Bekir'den istemesi daha kolay idi. Seçilmesini ister ve hemen seçilirdi. Hazret-i Ali, Hazret-i Ebu Bekir'i seçtiğini bildirip biat ettikten sonra, minberin önünde oturdu. Sonraki konuşmalarda, Halifenin

suallerine tesirli cevaplar vererek Halifeyi destekledi. **(Reddi Revafıd)**

Seyyid Abdülkadir-i Geylani hazretleri aynı kitabında, Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman, Hazret-i Ali ve Hazret-i Hasan'ın üstünlüklerini gösteren hadis-i şerifleri ve hilafetlerini uzun uzadıya bildirdikten sonra, buyuruyor ki:

İmam-ı Ali şehid olunca, imam-ı Hasan müslüman kanı dökülmemesi ve rahat etmeleri için hilafeti bırakmak istedi. Hazret-i Muaviye'ye teslim etti. Onun emirlerine tâbi oldu. O günden itibaren Hazret-i Muaviye'nin hilafeti hak ve sahih oldu. Bu suretle, Server-i âlemin haber vermiş olduğu, **(Bu benim oğlum seyyiddir.** [Yani büyüktür] **Allahü teâlâ, onun ile, müminlerden, iki büyük fırka arasını bulur.** [Yani barıştırır]**)** hadis-i şerifinin manası meydana çıktı. Görülüyor ki, imam-ı Hasan'ın tâbi olması ile, Hazret-i Muaviye, İslamiyet'e uygun halife oldu. Böylece, müslümanlar arasındaki bütün anlaşmazlık sona erdi. Tabiin ve Tebe-i Tabiin ve dünyadaki bütün müslümanlar, Hazret-i Muaviye'yi halife olarak tanıdı. Server-i âlem, Hazret-i Muaviye'ye, **(Halife olduğun zaman, yumuşak ol veya güzel idare et!)** buyurdukları gibi, diğer bir hadis-i şerifte, **(İslamiyet değirmeni, 35 sene veya 37 sene devam edecektir)** buyurdu. Peygamber efendimizin çarh, yani dolab buyurmasının sebebi, dindeki kuvveti ve sağlamlığı bildirmek içindir. Bu müddetin otuz senesi dört halife ve imam-ı Hasan ile tamamlandıktan sonra, geri kalan beş veya yedi senesi, Hazret-i Muaviye'nin hilafeti zamanıdır. **(Gunyet-üt-Talibin)**

Mevahib-i ledünniyye ikinci cildinde, Resulullahın gelecekte olacak şeylerden verdiği haberleri bildirirken diyor ki:

İbni Asakir bildiriyor ki, Resulullah, Hazret-i Muaviye'ye, **(Benden sonra, ümmetimin üzerine hakim olursun. O zaman, iyilere iyilik et. Kötülük yapanları da, af eyle!)** buyurdu. Yine İbni Asakir bildiriyor ki, Resulullah, **(Muaviye, hiç mağlup olmaz)** buyurdu. Hazret-i Ali, Sıffin muharebesinde: Bu hadis-i şerif hatırıma gelseydi, Muaviye ile harp etmezdim, dedi.

İmam-ı Beyheki diyor ki, Hazret-i Ali buyurdu ki, Resulullahtan işittim, buyurdu ki:

(Ümmetimden bazı kimseler meydana çıkacak, Eshabımı kötüleyeceklerdir. Bunlar, müslümanlıktan ayrılacaklardır.)

Allahü teâlânın Kur'an-ı kerimde **(Hepsine Cenneti vaad ettim, ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** diye methettiği eshab-ı kiramın hiçbirine dil uzatılamaz. Fâsık ve kâfir denilemez. Bu yüzden Hazret-i Ali kendisiyle savaş eden müslümanlar için buyurdu ki:

(Kardeşlerimiz bize asi oldu. Bunlar, kâfir veya fâsık değildir.)

İmam-ı Şafii hazretleri de, (Allahü teâlâ, ellerimizi, bu kanlara bulaşmaktan koruduğu gibi, biz de, dilimizi tutup, bulaştırmayalım!) buyurdu.

Ya Rabbi! Bizleri parçalanmaktan koru! Hepimizi, razı olduğun, beğendiğin, Ehl-i sünnetin doğru yolunda birleştir! İslam düşmanlarının yalanlarına aldanarak, tuzaklarına düşmekten koru!

Ya Rabbi! Bizi ve bizden önce gelen din kardeşlerimizi af eyle! Mahlukların en kıymetlisi olan, Peygamberimiz Muhammed aleyhisselama ve temiz olan âline ve Eshabının hepsine bizlerden kıyamete kadar dua ve selamlar olsun! Âmin.

Abdullah bin Sebe hakkında kısa bilgi

Müslümanlar arasında Eshab-ı kiram düşmanlığını ilk aşılayan Yahudi dönmesi Abdullah bin Sebe'dir, "Sebeiyye" denilen sapık yolun kurucusudur. [Geniş bilgi için **Abdullah bin Sebe kimdir** maddesini okuyunuz. Burada özetle yazıyoruz.]

Hazret-i Osman'ın halifeliği zamanında Yemen'den Medine'ye geldi. Ben müslüman oldum dedi. Halifenin gözüne giremeyince, her yerde halifeyi kötülemeye başladı. Fitne ve fesat çıkaracağı anlaşılarak Medine dışına çıkartıldı. O da gittiği Basra, Şam ve Kufe'de de Halife Osman'ın aleyhindeki faaliyetlere devam etti. Eshab-ı kiramın büyüklerine uygunsuz sözler söyleyerek bozgunculuk yaptıysa da fazla taraftar bulamadı. Mısır'a gelerek cahilleri etrafına topladı. "Hazret-i İsa'nın döneceğine inanıp da Hazret-i Muhammed'in döneceğine inanmayana şaşarım" dedi. "Halifelik Hazret-i Ali'nin hakkıydı, Osman onun hakkına tecavüz ederek zalimlik yaptı" dedi. Hatta Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer'in hilafete geçmeye hakları olmadığını söyledi. Etrafına topladığı cahilleri isyana teşvik etti.

İbni Sebe ve taraftarlarının yaptığı fitnenin etkisinde kalarak Mısır ve Irak'tan Medine'ye gelen isyancılar Hazret-i Osman'ı şehid ettiler. Hazret-i Ali zamanında da fitne ateşini körüklemeye çalışan ibni Sebe, Kufe'ye giderek Hazret-i Ali'ye yaranmaya çalıştı. Hazret-i Ali'ye "sen tanrısın" diyerek ona secde etti. Hazret-i Ali, onu Medayin şehrine sürdü. Sebeiyye fırkası, Cemel ve Sıffin olayının hazırlayıcılarıdır. Hazret-i Ali'yi de şehid ettiler. Hazret-i Ali şehid olunca; "O ölmedi, bulutlara yerleşti, şimşek, yıldırım onun emri ile olmaktadır" derdi. Daha nice düzmece sözleri ile cahilleri aldatıp Müslümanları içeriden yıkmaya çalıştı. **(Rehber Ansiklopedisi)**

Yahudi İbni Sebe, 654'te Mısır'dan Medine'ye gelmiştir. **(Müncid)**

İbni Sebe Mısır'da isyana sebep oldu, ona inanan çapulcular, Osman'ı şehid etti. **(Kamusül alam)**

Yahudiler Resulullahı zehirledikleri halde, öldüremeyince bu sefer müslümanların arasında fitne çıkarmaya başladılar. İbni Sebe, her peygambere Allah tarafından vasi verildiği ve Hazret-i Muhammed'in vasisinin Hazret-i Ali olduğu hakkında propagandaya girişti. Mısır'dan Medine'ye gelmiştir. Hazret-i Ali'ye secde etmiştir. Hazret-i Ali de onu Medayin şehrine sürmüştür. **(İslam Ansiklopedisi)**

Cemel Savaşını hazırlayan ibni Sebe'nin Müslümanlığa karşı kazandığı zaferin bu ikincisi idi. Daha önce Hazret-i Osman'a karşı hazırladığı isyanı kazanmıştı. **(Kısas-ı Enbiyâ, Mir'atül'iber)**

Hazret-i Osman halife iken, Abdullah bin Sebe isminde Yemenli bir Yahudi, Medine'ye geldi. Halifeden yüz bulamayınca, Hazret-i Osman'ı kötüledi. Halife de, bunu Medine'den çıkardı. Bu da, Mısır'a gidip, halifeyi kötülemeye başladı. Çok bilgili olduğundan, cahilleri etrafına topladı. (Her Peygamberin bir veziri var idi. Peygamberimizin veziri de Ali'dir. Hilafet, onun hakkı idi. Osman, onun hakkını elinden aldı) diye her yerde konuşmaya başladı. **(Tarih-i Taberi)**

Eshab-ı kiramı kötüleyenlerin ilki, Abdullah bin Sebe'dir. (İbni Mülcem Hazret-i Ali'yi öldürmedi. Şeytan Ali'nin şekline girmişti. Şeytanı öldürdü. Ali, bulutlar içindedir. Gök gürlemesi, onun sesidir. Şimşek, kamçısıdır) derdi. İbni Sebe Yahudisinin sözlerine aldanan (Sebeciler), gök gürültüsü işitince, (Ey emirel-müminin! Sana selam olsun) derler. **(Reddi revafıd)**

Sebeiyye sapık inanışını kuran, Abdullah bin Sebe adında Yemenli bir Yahudidir. "Sen tanrısın" dediği için Hazret-i Ali bunu Medayin'e sürdü. **(Tuhfe-i isna aşeriyye)**

Eshab-ı kiramın hepsini sevenlere Ehl-i sünnet denir. Bir kısmını sevmeyenlere Şii denir. Tamamına düşman olanlara Rafizi denir. Rafiziler, ibni Sebe'nin yolundadır. **(Cennet yolu ilmihali)**

İbni Sebe'nin varlığı ve Sebe'iyye fırkası

Rafıziler ile Sünni görünen bazı mezhepsizler, İbni Sebe diye birisi yok diyorlar. Halbuki yüzlerce kitap İbni Sebe'den bahseder. **(El Şia ve El Sünne)** kitabında **İhsan İlahi Zahir** diyor ki: İslam güneşi doğup her yere yayılınca, kâfirlerin ve müşriklerin kalbleri yanıp tutuştu. Yahudiler, İran Mecusileri, Hindular, İslam'a tuzak hazırlamaya başladılar. Fitne çıkarıp, kan dökülmesine sebep oldularsa da, İslamiyet'i yıkamadılar. Kâfirliğini gizleyenlerin başında Yahudi Abdullah bin Sebe gelir. Sünni ve Şia'dan tarihçiler, hadisçiler ve tabakat sahipleri, edebiyat ve soy kütükçüleri İbni

Sebe'ye yer vermişlerdir.

Bazıları şunlardır:

Çok bid'at çıkaran İbni Sebe'ye Allah lanet etsin. (İbni Kesir, **Bidaye ve Nihaye** 7/190);

İbni Sebe, Yemen Yahudisidir. (İbni Asakir **Dimaşik Tarihi** 3/29, İbni Esir, **Kâmil** 3/77);

İbni Sebe kendini tam kamufle etmiştir. Basra valisi Abdullah bin Amir, ona ismini sorduğunda, ben ehli kitaptan İslamiyet'i seçen ve size yakın olmak isteyen bir kişiyim demiştir. İbni Amir ona, bunu nereden bileyim der ve Basra'dan çıkarır. (**Taberi** 4/326-327),

İbni Sebe, Şam'da rolünü oynayamadan Mısır'a geçmiştir. (**Taberi** 4/340),

İbni Sebe'ye anası siyahi olduğu için İbni sevda da denir. (**El Mukrizi, el Hutat** 2/356);

İbni Sebe'nin anası Habeşli siyahi - zencidir. (**Taberi** 4/326-327),

İbni Sebe ve fırkası taşkınlar sınıfındadır. (Ebul Hasenil Eş'ari, **Makalatil İslamiyyin** 1/85);

Kelbi, ibni Sebecidir. (İbni Hibban **kitabil Mecruhin** 2/253);

İbni Sebe Hazret-i Ali ölmedi derdi. (El Mukaddesi, **el Bedi vel Tarih** 5/129);

Hazret-i Ali'nin nasla imam olacağını ilk ortaya atan İbni Sebe'dir. (Şehristani, **Milel ve Nihal** 2/116);

İbni Sebe, Hazret-i Ali'nin bir kısmı ilahtır derdi. (Essafidi, **el Vafi bil Vefiyyet** 17/20);

Yahudi Pavlos'un Hıristiyanlığa yaptığı gibi Yahudi İbni Sebe de müslüman görünüp İslam'ı bozmaya çalıştı. (Ebil Iz El Hanifi, **Şerh el akidetü et-Tahaviyye** s.578);

İbni Sebe tenasühü İslam'a sokmaya çalışmıştır. (Mukrizi, **el Hutat** 2/356);

Yahudi İbni Sebe, bâtıl davasını sinsice, tedrici olarak ve kurnazca yayardı. (Abdulaziz bin Veliyullah **Muhtasaril Tuhfe el İsna Aşeriyye** s.317);

Sebeciler biz vahye ulaştık derler. (İbni Ebi Ömer el Adni, **Kitabül imam** s.249);

Hazret-i Ali, Sebecileri ateşte yaktı. (El Maltı, **Tenbih** s.18, Cevzcani, **Ahval el Rical** s.38, Fahrettin el Razi **İtikâdet Firak el Müslimin vel Müşrikin** s.57; Hazret-i Ali'nin yaktığı hadis kitaplarında da geçer: **Ebu Davud** 4/126, **Nesai** 7/104, **Hakim** 3/538),

Sebeciler Hazret-i Ali'ye yaratıcı dediler. (İbni Abdu Rabbeh, **el**

Akdul Ferid 2/405),

Sebeciler, İbni Sebe'nin adamlarıdır. (El Havarzemi, **Mefatihul Ulum** s.22).

İbni Sebe'den bahseden kitaplardan bazıları şunlardır:

İbni Asakir, **Tarihi** 3/29, 29/7;

İmam Taberi, **Tarih Taberi** 4/283-505;

Furazdak, **Divan** s.242-243;

İbni Kuteybe, **Mearif** 267; **Muhtelif Hadis Tevili** s.73;

Süyuti, **Hüsnü Muhadara** 2/174; **Lubbul Elbab fi tahrirul Enseb** 1/132;

Cevzcani, **Ahval el Rical** s.38;

El Belaziri, **Enseb el Eşraf** 3/382;

İbni Abdu Rabbeh, **el Akdul Ferid** 2/405;

Ebu Asım Huşeyş bin Esram, **İstikame**;

Ebu Hasan Eş'ari, **Makaletil İslamiyyin** 1/85;

İbni Hibban, **Kitabil Mecruhin**, 2/253;

El Mukaddesi, **el Bedi vel Tarih** 5/129;

El Maltı, **Tenbih** s.18;

El Havarzemi, **Mefatihul Ulum** s.22;

El Hemazani, **Tesbit Dalail el Nübüvveh** 3/548;

Mutezile Cahiz, **Beyan ve Tebyin** s.81-83;

Bağdadi, **el Firak Beynel Firak** s.15;

İbni Habib Bağdadi, **Muhber** s.308

İbni Hazm, **Fasıl fil Milel ve Nihal** 4/186;

El Esfarayani, **el Tabsira fiddin** s.108;

Şehristani, **Milel ve Nihal** 2/116-155;

Sem'ani, **Enseb** 7/24

Neşvan el Humeyri, **Hivarul Ayn** s.154;

İbni Esir, **Ellubab** 2/98; **Kâmil**, 3/144-154

Fahrettin el Razi, **İtikâdet Firak el Müslimin vel Müşrikin** s.57;

Es Sekseki, **el-Burhan**;

İbni Teymiye, **Mecmu'ul Fetava** 4/435, **Minhec'ul Sünnetül Nübeviyye**

El Ma'laki, **Temhid vel Beyan** s.54

Zehebi, **el Muğni fid Duafa** 1/339; **Mizan** 2/426, **İslam Tarihi** 2/122-123;

Essafidi, **el Vafi bil Vefiyyet** s.17-20

İbni Kesir, **Bidaye ve Nihaye** 7/183;
Kermani, **Firak el İslamiyye**, s. 34
Şatibi, **el İ'tisam** 2/197;
Ebil İz El Hanifi, **Şerh el akidetü et-Tahaviyye** s.578;
Cürcani, **Tarifat**;
Mukrizi, **el Hutat** 2/356-357;
Hafız bin Hacer, **Lisanil Mizan** 3/290;
El Ayni, **Akdul Ceman** 9/168;
Sefarani, **Levamiul Envar** 1/80;
İbni S'ad, **Tabakat Kübra** 3/39
Abdul Aziz bin Veliyullahil Dehlevi, **Muhtasaril Tuhfe el İsne Aşeriyye** s.317

Şia kitaplarından bazıları:

El Naşi el Ekber, **Meseil el İmame** s.23;
El Kami, **Mekalet ve Firak** s.2;
Nubahti, **Firak el şia** s.23;
Ebu Hatim el Razi, **El zine fil Kelimatil İslamiyye** s. 305;
El Keşi, **Rical** s. 98-99;
Ebu Cafer Saduk bin Babuvi el Kami, **Men la Yahdurhül Fıkıh** 10/213;
Şeyh el Mufiyd, **Şerh Akaidil Sudur** s. 257;
Ebu Cafer el Tusi, **Tehzibul Ahkam** 2/322;
İbni Şehri Aşub, **Menakibi âli Ebi Talib** 1-227-228;
İbni Ebil Hadid, **Şerh Nehcül Belaga** 2/99;
Hasan bin Ali el Hilli, **Rical** 2/71;
İbnil Murteda, **Tacul Arus** s.5-6;
Erdibili, **Cami ul Rivat** 1/485;
El Meclisi, **Bahrul Envar elcamiatü lidürari Ehbaril Eimmetül Ethar** 25/286;
Nimetullah El Cezairi, **Envarul Numaniyye** 2/234;
Tahir El âlimi, **Miratül Envar ve Mişkatül Esrar fi Tefsirul Kur'an** s.62;
Memakani, **Tenkihul mekal fi ehvalir rical** 2/183;
Muhammed Hüseyn el Muzferi, **Tarih el Şia** s.10;
El Havanseri, **Ravdatül Cinan** 3/141

Eshab-ı kirama dil uzatılamaz

Sual: Allahü teâlânın, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an-ı kerimde methettiği, **(Hepsinden razıyım, hepsine Cenneti vaad ettim)** diye buyurduğu eshab-ı kirama, ibni Sebeciler, hâşâ münafık, kâfir diyorlar, olmadık şeyleri söylüyorlar. İlk üç halifeye sövmeyi ibadet kabul ediyorlar. Allah tarafından övülen Resulullahın arkadaşlarına sövmenin dindeki yeri nedir?

CEVAP

Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demek, küfre sebep olur. Eshab-ı kiramın istisnasız hepsinin Cennetlik olduğu âyet ve hadislerle bildirilmiştir. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal verip savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlarla eşit değildir. Onların derecesi, sonradan Allah yolunda harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah [Eshabın] **hepsine de en güzel olanı** [Cenneti] **vaad etmiştir.)** [Hadid 10]

Âyet-i kerimede, sapıklara fırsat vermemek için, **ve küllen vaadallahül hüsna** buyuruluyor. Yani **Allah hepsine Cenneti söz vermiştir** buyuruluyor. Fazilet bakımından elbette Mekke'nin fethinden önce Müslüman olanlar, daha sonra Müslüman olanlardan daha üstündür. Ama hepsi de Cennetliktir.

Âyet-i kerimede fetihten öncekilere **Hüsna [Cennet]** vaad edildiği gibi, fetihten sonrakiler, o dereceye kavuşmasa bile, onlara da Hüsna söz verilmiştir. Dört halife de fetihten önce, Allah yolunda infakta bulunmuş ve savaşmıştır. Bu âyeti inkâr edip üç halifeye zalim, kâfir gibi sözler söyleyenin kendisi kâfirdir. Piyasada birçok meal vardır. Hepsi de **Ve küllen vaadallahül Hüsna** âyetini birkaç kelime farkı ile aynısını bildirmiştir. **Küllen** kelimesini kimisi, **hepsi** diye, kimi de **herbiri** diye tercüme etmiş. Her biri Cennetlik demek de, istisnasız hepsi Cennetlik demektir. Şimdi meallere bakalım:

Diyanetin mealindeki ifade aynen şöyledir: **(Allah, hepsine Cenneti vaad etmiştir.)**

Ömer Nasuhi Bilmen'in mealindeki ifade: **(Allah hepsine de pek güzel mükafat vaad etmiştir.)**

Süleyman Ateş'in mealindeki ifade: **(Allah hepsine de en güzel sonucu vaad etmiştir.)**

Vehhabilerin dağıttığı mealdeki ifade: **(Allah hepsine de en güzel olanı vaad etmiştir.)**

Hasan Basri Çantay'ın mealindeki ifade: **(Allah her birine en güzel olanı (Cenneti) vaad etti.)**

Tibyan tefsirindeki ifade: **(Allah her birine hüsnayı (Cenneti) vaad etti.)**

A. Fikri Yavuz'un mealindeki ifade: **(Allah hepsine Hüsna'yı=Cenneti vaad buyurdu.)**

Hazret-i Osman'a dil uzatan S. Kutub'un ifadesi: **(Hepsine de Allah en güzel olanı vaad etmiştir.)**

Eshaba saldıran Mevdudi'nin ifadesi: **(Allah her birine en güzel olanı vaad etmiştir.)**

Elmalılı Hamdi Yazır, Konyalı M. Vehbi, Ali Arslan ve Celal Yıldırım'ın tefsirinde, M. Ali Sabuni Safvetüt Tefasirde ve piyasadaki diğer tefsir ve meallerde de aynı ifadeler geçmektedir.

Allahü teâlâ, sadece Eshab-ı kiramın Cennetlik olduğunu bildirmekle kalmadı, o mübarek insanları sevip onların yolundan giden Müslümanlardan da razı olduğunu, onları da Cennete koyacağını bildirdi. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin [Mekke'den hicret eden eshabın] **ve Ensarın** [Medine'de muhacir eshaba yardım edenlerin] **önce gelenlerinden ve bunların yolunda gidenlerden Allah razıdır ve bunlar da, Allah'tan razıdır. Allah bunlar için, altından ırmaklar akan Cennetler hazırladı. Bunlar Cennetlerde sonsuz olarak kalacaklardır.)** [Tevbe 100]

Allahü teâlânın zatı gibi sıfatları da sonsuzdur. Razı olması da sonsuzdur. Allah, Eshabdan birkaç sene razı oldu sonra vazgeçti denilemez. Allah sözünden dönmez.

İki âyet-i kerime meali:

(Allah asla sözünden dönmez.) [Al-i İmran 9, Zümer 20, Rad 31]

(Allah vaadinden dönmez.) [Rum 6]

İbni Hacer-i Mekki hazretleri diyor ki:

Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Demek ki, hiçbir sahabi, başka bir sahabiye haset ve kin beslemez. Çünkü, hepsi Hakkulyakin mertebesine ulaşmışlardır. Aralarındaki savaşlar ictihad sebebi ile idi. Her biri, kendi ictihadı ile hareket etmeye mecbur olduğundan, hiçbiri kötülenemez. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, **(Allah onlardan razıdır)** mealindeki âyete inanmamak olur. **(Tathir-ül-cenan)**

Allahü teâlâ, sahabi düşmanlarına fırsat vermemek için, sadece cihad edenlerin değil, evlerinde oturanların da Cennetlik olduğunu bildirmiştir. İşte âyet-i kerime meali:

(Müminlerden, oturanlarla malları ve canları ile Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kılmıştır. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı [Cennet] vaad etmiştir; ama cihad edenleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.) [Nisa 95] Bu âyette de, "**hepsi** Cennetliktir" buyuruluyor.

Hazret-i Âdem'den beri bir çok Peygamber gelmiştir. İçlerinde en kıymetlisinin, bizim Peygamberimiz olduğu ve en iyi eshab da Onun eshabı, en iyi ümmet de Onun ümmeti olduğu bildirilmiştir. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Sizler, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız.) [Âl-i İmran 110]

Eshab-ı kiram birbirinin dostu idi. İşte âyet-i kerime meali:

(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72]

Eshab-ı kiramı birbirine düşman gibi göstermek bu âyet-i kerimeye de aykırıdır.

Burada bunu ispat için bir güzel misal verelim:

Eshab-ı kiramın, ensarın büyüklerinden, Peygamber efendimizin mihmandârı, sancaktârı ve katiplerinden olan Halid bin Zeyd Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri [Türkiye'de Eyüp Sultan denilmekle meşhurdur] 670 (H.50) senesinde İstanbul'da şehid olmuştur.

Resulullah efendimiz, Medine'ye hicret edince, deve bunun kapısında çöktü. Mescid yapılıncaya kadar, yedi ay bu mübarek sahabinin evinde misafir kaldı. Bütün eshab-ı kiram istediği halde, Resulullahı yedi ay ağırlama ve evinde bulundurma şerefi bu mübarek zata nasip oldu. Medine ahalisi Hazret-i Halid'in evine gelip Resul-i ekremi ziyaret etti.

Hazret-i Halid, Bedir, Uhud, Hendek, Hudeybiye ve başka gazalarda Resulullah efendimizin yanında bulundu ve hayır dualarına kavuştu. Birçok muharebelerde sancaktârlık hizmeti ile şereflendi. Bu sebeple kendisine **Sancaktâr-ı Resulullah** ünvanı verildi. Yüzelli hadis-i şerif haber vermiştir. İhtiyar olduğu halde Hazret-i Muaviye zamanında, Süfyan bin Avf kumandasındaki ordu ile İstanbul'u almaya geldi. Yezid'in

de bulunduğu asker arasında otuzüç sahabi vardı. Abdullah ibni Abbas, Abdullah ibni Ömer, Abdullah ibni Zübeyr hazretleri de Ebu Eyyüb-el Ensari Halid hazretleri ile beraberdi. Bunlardan Hazret-i Halid dizanteriden vefat etti.

Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri, Cemel ve Sıffin vakalarında, Hazret-i Ali'nin yanında bulundu. Kumandanları arasında yer aldı. Hakemlerin kararı ile Hazret-i Muaviye halife seçildiği gün, Medine'de Hazret-i Ali tarafından vali idi. Suriye, Filistin muharebelerinde, Mısır ve Kıbrıs'ın fethinde bulundu. Gayet şecaatli ve pek kahramandı. Bir muharebede özrü sebebiyle bulunmadığı için hep üzülürdü.

İlk imana gelenlerden ve hayatta iken ismen Cennetle müjdelenen on kişiden birisi olan Hazret-i Talha ile ahiret kardeşi idi. Resulullah efendimiz yapmıştı.

[Ki bu Talha hazretleri, Hicretin 36. yılında, Cemel vakasında, Hazret-i Ali'ye karşı savaş edenler arasında idi. Bu muharebede şehid olunca, Hazret-i Ali çok üzüldü. Ağlayarak yanına gitti, mübarek elleri ile, toprağı yüzünden sildi. Cenaze namazını kendi kıldırdı.]

Evet, bu yüce sahabi, Resulullahın sancaktârı, Hazret-i Ali'nin kumandan ve valilerinden Hazret-i Halid, bir zaman önce kendisine karşı savaştığı Hazret-i Muaviye'nin, halifeliği zamanında İstanbul'un fethi için teşkil ettiği orduya katıldı. Birbirlerini sevmeselerdi, Hazret-i Ali efendimizin buyurduğu gibi, birbirlerini kardeş bilmeselerdi hiç Hazret-i Muaviye'nin halifeliği zamanında onun emrine girip, fetih için gönderdiği orduya katılır mıydı? Ki bu katılması onun şehid olmasına da sebep oldu. **(Kısas-ı Enbiya, Şevahüd-ün-nübüvve, Tezkire-i Kurtubi muhtasarı, H.S.Vesikaları, Eshab-ı Kiram, S. Ebediyye)**

Eshab-ı kiramın birbirine karşı çok merhametli oldukları, tamamının birbirini sevdikleri, mesela Hazret-i Ali'nin Hazret-i Muaviye'yi sevdiğini şu âyet-i kerime açıkça bildirmektedir:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı şiddetli, çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır. Bunları çok zaman rüku ve secdede görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Çok secde ettikleri yüzlerinden belli olur. Bu Onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar, ekine benzer. İnce bir filiz yerden çıkıp kalınlaşıp yükseldiği gibi, az ve kuvvetsiz oldukları halde, kısa zamanda etrafa yayıldılar. Her tarafı iman nuru ile doldurdular. Herkes filizin halini görüp, az zamanda nasıl büyüdü diyerek, şaşırdıkları gibi, hâl ve şanları dünyaya yayılıp, görenler**

hayret etti ve kâfirler kızıp, öfkelendiler.) [Feth 29]

Eshab-ı kirama kızanların da kâfir oldukları yine bu âyet-i kerimede bildirilmektedir.

Adam öldürmek, zina, içki, hırsızlık çok büyük günah iseler de kâfirlik değildir. Çünkü Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Allah, dilediğinin; şirkten [küfürden] **gayri günahlarını affeder.)** [Nisa 48, 116]

(Müminlerden iki taife birbiriyle çarpışırlarsa, aralarını bulun, müminler, elbette kardeştir, kardeşlerinizin arasını bulun.) [Hucurat 9-10]

Mekke'nin fethinden sonra Müslüman olan Hazret-i Vahşi ve diğerleri, tertemiz birer müslüman, Cennetlik bir sahabi olup, eski günahları da sevaba çevrilmişti. Çünkü Kur'an-ı kerimde açıkça buyuruluyor ki:

(Tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenlerin günahlarını sevaplara çeviririm.) [Furkan 70)

Bu husus kâfir iken Müslüman olan herkes için geçerlidir. Hangi günah olursa olsun, şirk yani kâfirlik dahil, tevbe edilince Allahü teâlâ onu affeder. Bu husus, kıyamete kadar böyledir.

Allahü teâlâ, Resulüne, **(Sana indirdiğim bu Kur'anı açıkla)** buyuruyor. (Nahl 44)

Resulü açıklayarak buyuruyor ki:

(Eshabıma dil uzatmakta Allah'tan korkun! Benden sonra onları kötü emellerinize alet etmeyin! Onları seven, beni sevdiği için sever. Beni sevmeyen de onları sevmez. Onları inciten beni incitmiş olur. Beni inciten de Allahü teâlâyı incitmiş olur. Bunun da cezası gecikmeden verilir.) [Buhari]

(Eshabımın hiçbirine dil uzatmayın. Onların şanlarına yakışmayan bir şey söylemeyin! Allah'a yemin ederim ki, bir kimse, Uhud dağı kadar altın sadaka verse, eshabımdan birinin bir avuç arpası kadar sevap alamaz.) [Ebu Davud]

(Eshabım, cin ve insanların hepsinden daha üstündür.) [Bezzar]

(Eshabımdan herhangisine uyarsanız, Allahü teâlânın sevgisine kavuşursunuz.) [Beyheki]

(Eshabım gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine uyarsanız hidayete erersiniz. Eshabımın ihtilafı [farklı ictihadları] **sizin için rahmettir.)** [Taberani, Beyheki, İbni Asakir, Hatib, Deylemi, Darimi, İ. Münavi, İbni Adiy]

(Rabbim bana vahyetti ki: "Eshabın gökteki yıldızlar gibidir.

Bazısı bazısından daha parlaktır. Onlardan birine uyan hidayet üzeredir") [Deylemi]

(Eshabımın ve akrabamın ve gösterdiğim yolda gidenlerin sevgisinde benim hakkımı koruyun! Onları sevmek suretiyle peygamberlik hakkımı koruyanları, Allahü teâlâ, dünyada ve ahirette belalardan, zararlardan korur. Peygamberlik hakkımı düşünmeyip, onları incitenleri, Allahü teâlâ sevmez. Allah'ın sevmediklerine de azap etmesi yakındır.) [Taberani]

(Eshabımın ismini işitince, susun, şanlarına yakışmayan söz söylemeyin!) [Taberani]

(Eshabımı kötüleyene Allah lanet etsin.) [Taberani, Beyheki, Hakim]

(Eshabımın kusurlarını söylemeyin! Kalbleriniz onlara karşı değişir. Eshabımı iyilikle anın ki, kalbleriniz ülfet etsin!) [Deylemi]

(Eshabım gibi hiç kimse İslamiyet'e hizmet edemez.) [İ. Süyuti]

(Beni gören müslüman, Cehenneme girmez.) [Taberani]

(İnsanların en hayırlısı asrımdaki müslümanlar [Eshab-ı kiram]**dır. Onlardan sonra en iyileri, onlardan sonra gelenler** [Tabiin] **dir. Onlardan sonra en iyileri, onlardan sonra gelenler** [Tebe-i tabiin] **dir. Artık bunlardan sonra yalan yayılır. Bunların** [Eshabımın yolunda olmayanların] **sözlerine ve işlerine inanmayınız!)** [Buhari, Müslim, Tirmizi]

(Eshabım arasında fitne çıkacak, o fitnelere karışanları, Allahü teâlâ benimle olan sohbetleri hürmetine af ve mağfiret edecektir. Sonra gelenler, bu fitnelere karışan Eshabıma dil uzatarak Cehenneme girecektir.) [Müslim]

(Eshabımı kötüleyen hariç, kıyamette, her müminin kurtulma ümidi vardır.) [Hakim]

(Eshabımı kötüleyenler, Müslümanlıktan ayrılmış olur.) [Beyheki]

(Allahü teâlâ, bana eshab ve akraba olarak en iyileri seçti. Birçok kimse, eshabıma ve akrabama dil uzatır, kötülemeye çalışırlar. Böyle kimselerle oturmayın! Birlikte yiyip içmeyin, bunlardan kız alıp vermeyin.) [Dare Kutni]

Ağaç altında söz veren eshab

Allahü teâlâ, ağaç altında sözleşme yapılan Eshabdan da razı olduğunu bildirmiştir. İşte âyet-i kerime meali:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah razıdır. Kalblerinde olanı bilmiş, onlara güven duygusu vermiş ve onları pek yakın bir fetihle ödüllendirmiştir.) [Fetih 18]

İmam-ı Begavi diyor ki: Cabir bin Abdullah dedi ki, Resulullah, **(Ağaç altında benimle sözleşenlerden hiçbiri Cehenneme girmez!)** buyurdu. Bu sözleşmeye, **Biat-ür-rıdvan** denir. Çünkü, Allahü teâlâ, bunlardan razıdır. **(Meâlimüttenzil)**

[Bunlar, 1400 kişi idi. Hudeybiye'de (Biat-ür-rıdvan) yapıldı ve 8. senede Mekke feth edildi. Bu 1400 sahabe arasında üç halife ve ileride Hazret-i Ali ile savaşacak olan Eshab da var idi.]

Maveraünnehir âlimleri buyurdu ki:

Üç halife, Fetih suresinin, **(Sana, ağaç altında söz veren müminlerden Allah razıdır)** mealindeki 18. âyeti arasına da girmekle şereflendikleri için bunları kötülemek küfür olur.

Üç halife âyet-i kerimelerle Cennetle müjdelendiği gibi, ikram olarak ismen de Cennetle müjdelenmişlerdir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(On kişi Cennettedir: Ebu Bekir ve Ömer ve Osman ve Talha ve Zübeyr ve Abdurrahman bin Avf ve Ali bin Ebi Talib ve Sad bin Ebi Vakkas ve Ebu Ubeyde bin Cerrah ve Said bin Zeyd.) [Tirmizi, İbni Mace]

(Bir kimseyi, Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali'den üstün gören beni yalanlamış olur.) [Rafi'i]

(Şu dört kişinin sevgisi bir münafığın kalbinde toplanmaz. Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali.) [İbni Asakir]

(Allahü teâlâ, namazı, zekâtı ve orucu farz ettiği gibi, Ebu Bekri, Ömer'i, Osman'ı ve Ali'yi sevmeyi de farz etti.) [Vesile]

(Cebrail dedi ki: Allahü teâlâ buyuruyor ki, "Her ümmet kıyamette susuzluk görecek, yalnız Ebu Bekir Ömer, Osman ve Ali'yi sevenler müstesna.) [Rafi'i]

(Başınıza Ebu Bekir gelince, onu zahid ve ahirete ragıb bulursunuz. Başınıza Ömer gelince, onu kuvvetli, emin ve Allah yolunda kimseden çekinmez görürsünüz. Başınıza Ali gelince, hadi ve mühdi olur. Sizi doğru yola götürür bulursunuz.) [Hakim, İ.Ahmed]

(Ümmetimin en merhametlisi Ebu Bekir, dinde en sağlam olanı Ömer, en hayalısı Osman, en iyi hüküm vereni ise Ali'dir.) [İbni Asakir, Ebu Ya'la]

(Her Peygambere eşraf ve kerimden 7 kimse verildi. Bana ise 14 kişi verildi. Ali, Hasan, Hüseyin, Cafer-i Tayyar, Hamza, Ebu Bekir, Ömer, Mus'ab ibni Umeyr, Bilâl, Selman, Ammar, Abdullah ibni Mes'ud, Mikdat ve Huzeyfe ibni Yemani.) [Hakim, Ebu Nuaym]

(Sünnetime ve hulefa-i raşidinin yoluna sımsıkı sarılın!) [Buhari]

Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer, Bedir savaşına

katılanlardandır. Bedir ehlinin şânı için hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Bedir savaşına katılan müslümanlar Cennetliktir.) [Dare Kutni]

(Allahü teâlâ Bedir ehline rahmetiyle tecelli edip şöyle buyurdu: "Ne yaparsanız yapınız, Ben sizi şimdiden affettim.") [Hakim]

(Cebrail geldi ve bana "Bedir'de hazır olanları nasıl sayarsınız?" dedi. Dedim ki, Hayırlılarımızdır. Dedi ki, Melaikeden Bedir'de bulunanlar da bizim nazarımızda meleklerin hayırlılarıdır.) [Buhari]

(Eshab-ı Bedirden birine nasıl söz söylersin? Eğer sen Uhud dağı kadar altını infak etsen, onun derecesini bulamazsın.) [Hakim]

Eshab düşmanları diyor ki:

"Bu üç halife, birkaç iyi iş yapmışlarsa da, daha sonra kötülük yaparak, verdikleri sözü bozmuş ve Allah da rızasını onlardan kaldırmıştır. Peygamber, Ali'nin halife olmasını emrettiği halde, bu emre uymadılar. Fatıma'yı incittiler. Hadis-i şerifte, **(Onu inciten, beni incitmiş olur. Beni inciten de, Allah'ı incitir)** buyurulmuştur. Ahzab suresinde, **(Allah'a ve Resulüne eziyet edenlere, dünyada da, ahirette de lanet olsun)** buyuruldu. Bu kötü işlerinden, üç halifenin üçünü de kötülemek ve onlara sövmek gerekir."

Bu sözlerle Allahü teâlâ hâşâ cahillikle suçlanmış oluyor. Allah onların ne yapacaklarını bilmiyor muydu? Allah'ın zatı gibi sıfatları da ebedidir. Birkaç seneliğine razı olup, sonra rızasını kaldırmaz. Allah verdiği sözden dönmez. **(Al-i imran 9)**

İlk dört halifeyi kötülemek Resulullahı kötülemek olur. Resulullah, âlemlere rahmet idi, çok kıymetli idi, Onun ehl-i beyti, hanımları ve eshabı da çok kıymetli oldu. **(Feth 29)**

Bir hadis-i şerifte de buyuruluyor ki:

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim] (Bu dört halife, aynı zamanda Eshardan idi.)

Allahü teâlâ, ağaç altında söz veren Eshabdan razı olduğu zaman, onların niyetlerini elbette biliyordu. Allahü teâlâ, onların verdiği sözü beğenince, iman ile giderler. Çünkü, Allah, ileride kâfir olacakların hiçbir

işinden razı olmaz. İmansız ölecek olanlar, güzel iş yapsa da, Allah bunların, böyle işlerini de beğenmez. Kâfirlerin yaptığı güzel işler için, Nur suresi, 39. âyetinde **(Kâfirlerin yaptığı güzel işler, çölde görülen seraba benzer. Susuz olanlar, bunu uzaktan su sanır. Yanına gidince, bir şey bulmaz.)** ve Maide suresi, 57. âyetinde, **(Kâfir olarak ölenin yapmış olduğu bütün iyi işleri yok olur. Dünya ve ahirette fayda vermez)** buyuruldu. Ahirette işe yaramayacak olan bir işten, Allah razı olur demek, Allah'ın sıfatlarını inkâr etmek olur.

Hazret-i Ali'nin ilk halife olmasını, Resulullah bildirmedi. Eğer bildirseydi, Hazret-i Ali, bu emri gizlemez, açıkça söyler ve Hazret-i Ebu Bekir'in halifeliğini kabul etmezdi. Nitekim Hazret-i Ebu Bekir, **(Halifeler Kureyş'tendir)** hadis-i şerifini söyleyerek, Ensarın halife olmasını kabul etmedi. Ensar da, razı olup, halifelik isteğinden vazgeçtiler.

Fatıma'yı incitmemek için olan emir, her türlü incitmeyiniz demek değildir. Çünkü, Hazret-i Ali, onu birkaç defa incitti. İncitmesi suç olmadı. Bunun gibi, Resulullah, **(Âişe'yi üzerek, beni incitmeyiniz! Biliniz ki, onun yatağında iken bana vahiy gelmektedir)** buyurmuştu. Âişe'yi incitmenin, kendisini incitmek olduğunu bildirdi. Halbuki, Hazret-i Âişe, Hazret-i Ali'den elbette incindi. Bunun için (incitmeyiniz) emri, şeytana uyarak incitmeyiniz, demektir. Yoksa, İslamiyet'in, emrini yerine getirmek için üzmek yasak olmaz. **(Biz Peygamberler, miras bırakmayız. Bıraktıklarımız, fakirlere sadaka olur)** hadis-i şerifine uyarak Hazret-i Ebu Bekir, Fedek hurmalığının gelirini Hazret-i Fatıma'ya vermeyip fakirlere dağıttı. Hazret-i Ali de, halife olunca, Fedek hurmalığının gelirini Hazret-i Fatıma'nın mirasçılarına vermeyip, emre uyarak o da fakirlere dağıttı. **(Reddi revafıd)**

Şu halde, Hazret-i Ebu Bekir Fedek hurmalığı yüzünden suçlanırsa, aynı uygulamayı yapan Hazret-i Ali de suçlanmış olur. Hazret-i Ali'ye bu suçlamayı yükleyenler, anlaşılıyor ki Hazret-i Ali'nin değil, yahudi ibni Sebe'nin yolundadırlar. Hazret-i Ali hâşâ korkak mıydı, kimden korkuyordu, hem Hazret-i Ebu Bekir de Hazret-i Ömer de Hazret-i Osman da vefat etmişti. Üstelik halife kendisi idi, bütün yetkiler elinde idi. Demek ki Hazret-i Ali doğru olanı yapmıştı.

Ehl-i beyti sever görünerek

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Peygamberimizin Halifelerine sövmeye ibadet diyen din, nasıl bir dindir? Din büyüklerini sövmeyi, kötülemeyi, imanlarının temeli sanan kimselerin, doğru yoldan nasibi ne olabilir! Bunlar, on iki fırkadır. Hepsi de Eshab-ı kirama kâfir diyor. Olmadık şeyleri söylüyorlar. Dört Halifeden

üçüne sövmeyi ibadet biliyorlar. Böyle kimseler hakkındaki azapları bildiren hadis-i şerifleri de işitince, bunları başkaları için sanıyorlar. Keşke gittikleri yolun manasını bilip, bu yoldan da kaçınsalardı. Peygamber efendimizin Eshab-ı kiramına düşmanlık etmeselerdi ne güzel olurdu! Hıristiyanlar da kendilerine İsevi, Yahudiler de Musevi diyor, hiçbiri kendilerine kâfir demiyor ve kâfir bilmiyorlar. Kendi dinsizliklerini beğenmeyenlere kâfir diyorlar. Hepsi de aldanıyorlar. Her ikisi de kâfirdir.

Eshab-ı kirama düşman olmayı, Abdullah bin Sebe adındaki bir yahudi dönmesi ortaya çıkardı.

Bunlar, galiba Ehl-i beyt-i nebeviyi kendileri gibi sanıyor. Onları da, Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'e düşman biliyor, onları da, kendileri gibi, iki yüzlü, münafık hayal ediyorlar. Hazret-i Ali'nin, üç halife ile meşhur olan dostluğunun siyasi ve gösteriş olduğunu ve onlara, haklı bilerek, kalbinden gelerek değil de, münafıklıkla, hürmet ve sevgi gösterdiğini zan ediyorlar. Ne kadar şaşılacak şeydir. Bunlar, Ehl-i beyti, eğer, Resulullahı sevdikleri için seviyorsa, Onun düşmanlarına da, düşmanlık etmeleri lazım gelirdi. Onun düşmanlarına, Ehl-i beytin düşmanlarından daha çok sövüp, lanet etmeleri icap ederdi. Bunlardan hiçbirinin, Resulullahın en büyük düşmanı olan ve mübarek vücuduna ve nazik ruhuna eziyet ve işkenceler yapan Ebu Cehile lanet ettikleri, sövdükleri görülmemiştir. Fakat, Resulullahın en çok sevdiği Hazret-i Ebu Bekir'i, Hazret-i Ömer'i, Hazret-i Osman'ı Ehl-i beytin düşmanı sanarak, âyet-i kerime ile ve hadis-i şerifler ile methedilmiş olan bu büyük zatlara lanet etmekten, çirkin şeyler söylemekten çekinmiyorlar. Bu nasıl müslümanlıktır?

Ehl-i sünnet, dört Halifenin de hilafetinin doğru olduğunu, dördünün de halife olduğunu söylüyor. Çünkü, Peygamberimiz buyurdu ki, **(Benden sonra, Halifelik otuz senedir)**. Bu gaybdan haber veren hadis-i şeriflerdendir. Otuz sene Hazret-i Ali'nin hilafeti ile tamam oldu. Bu hadis-i şerif, dört Halifeyi göstermektedir ve hilafet sıraları doğrudur. Bunlar ise, üç Halifenin hilafetinin doğruluğuna inanmıyor. Zor ile, kuvvet kullanarak halife oldular diyor. Hazret-i Ali'den başka kimse halife olamazdı diyorlar. Hazret-i Ali'nin üç Halifeye biat ve itaat etmesi, (takıyye) idi. Yani istemeyerek, idare etmek için idi diyorlar. Bu sözleri ile, insanların en iyisinin Eshabı arasında nifak, iki yüzlülük vardı, birbirlerini aldatarak geçiniyorlardı sanıyorlar.

Çünkü, bunlara göre Hazret-i Ali'yi sevenler ile sevmeyenler, senelerle birbirleri ile yalancıktan sevişmişler. Kalblerindeki ayrılığı saklamışlar, düşmanlıklarını dostluk şeklinde göstermişler. Bunlara göre,

Peygamberimizin mübarek sohbetinde edeplenen, yetişen Eshab-ı kiramın hepsi, hileci, yalancı ve iki yüzlü oluyor. Kalblerinde olanı saklayıp, olmayanı gösteriyorlar. Bunun için de, bu ümmetin en kötüsü, onlar oluyor. Sohbetlerin, derslerin en fenası da, Resulullahın sohbeti oluyor. Çünkü, bu kötü huylar, Ondan sirayet etmiş bulunuyor. Bunlara göre, asırların en kötüsü, Eshab-ı kiramın asrı oluyor. Çünkü, onların asrı, güya düşmanlık, intikam ve iki yüzlülük ile dolu bulunuyor. Halbuki, Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde Fetih suresinde, mealen, **(Onlar kendi aralarında devam üzere ve pek fazla merhametlidirler)** buyurmaktadır.

Bu ümmetin önde olanları bu kadar kötü huylu olursa, sonradan gelenlerinde artık iyilik bulunabilir mi? Bunlar, Peygamber efendimizin sohbetinde bulunmanın üstünlüğünü ve bu ümmetin ne kadar hayırlı, kıymetli olduğunu bildiren âyet-i kerimeleri ve hadis-i şerifleri acaba görmemişler mi, duymamışlar mı? Yoksa, bunları duyup da inanmamışlar mı? Kur'an-ı kerimi ve hadis-i şerifleri bizlere onlar öğretti. Eshab-ı kiram kötü olursa, onlardan öğrenilen din de kötü olmaz mı? Bunların maksadı, yoksa, bu perde altında dini yıkmak mıdır ve İslamiyet'i ortadan kaldırmak mıdır? Ehl-i beyti sever görünerek, İslamiyet'i yok etmeye uğraşıyorlar. Keşke Hazret-i Ali'yi sevenlere kıymet verselerdi de, bari bunlara iki yüzlülük damgasını vurmasalardı. Hazret-i Ali'yi sever ve sevmez sandıkları Eshab-ı kiram, otuz sene birbirleri ile yalan, kin ve iki yüzlülük yaparak geçinmişler ise, bunların neresinde iyilik kalır? Hangi sözlerine inanılabilir?

Hazret-i Ali için de, iki yüzlülük yapıp, sustu diyorlar. Onun Şeyhaynı, yani Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'i metheden sözlerine acaba ne diyecekler. Halife iken, birçok insan arasında söylediği, üç Halifenin hilafetlerinin doğruluğunu bildiren sözleri karşısında ne yapacaklar? Çünkü, iki yüzlülükle, hilafet kendi hakkı olduğunu ve üç Halifenin hilafetlerinin haksız olduğunu söylemedi diyorlarsa da, onların hilafetlerinin doğru olduğunu ve kendisinden daha yüksek olduklarını söylemesi lazım değildi. Bundan başka, üç Halifenin üstünlüğünü bildiren hadis-i şeriflere ve bunları ve başkalarını Cennet ile müjdeleyen hadis-i şeriflere ne diyecekler? Çünkü, Peygamber efendimiz de, iki yüzlülük yaptı demeleri caiz değildir. Peygamberlerin doğruyu bildirmeleri lazımdır. Daha, daha! Bunları metheden âyet-i kerimelere ne diyecekler? Allahü teâlâya da mı dil uzatacaklar?

Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde Tevbe, Maide ve Mücadele ve Beyyine surelerinde buyuruyor ki, **(Biz onların her birinden razıyız. Onların her biri de, Allah'tan razıdırlar.)** Demek ki, hem sevmiş, hem de

sevilmişlerdir.

Araf ve Hicr surelerinde mealen, **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruyor. Yani kalblerindeki kin, hıyanet ve birbirlerine düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Bu âyet-i kerime gösteriyor ki, hiçbir sahabi, hiçbir sahabi için haset ve kin besleyemez. Bunların kökü onlardan sökülmüş, atılmıştır.

Bu âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler gösteriyor ki, Allahü teâlâ ve Onun Resulü, Sahabe-i kiramın hepsini adil bilmiştir. Allahü teâlânın ve Onun Peygamberinin adil bildiği kimseleri, başkalarının adil bilmemesinin ne ehemmiyeti ve zararı olur?

Evet bu söylediklerimiz, Hazret-i Ali'yi, Peygamber efendimizi sevdiği ve saydığı için sevenler ve sayanlar içindir. Amma bir kimse, Muhammed aleyhisselamı araya katmadan, onu doğrudan doğruya seviyorsa, buna sözümüz yoktur. Zira söz anlamaz. Bunun maksadı, din-i İslamı yıkmak, ahkam-ı İslamiyeyi bozmaktır.

Bunlar Hazret-i Muhammedi (aleyhisselam) aradan kaldırarak, Onsuz bir din kurmak, doğruca imam-ı Ali'yi sevmek ve ona bağlanmak istiyorlar. Muhammed aleyhisselamdan yüz çevirmek, başka birini Ondan daha büyük, daha sevgili bilmek küfürdür, dalalettir, zındıklıktır. İmam-ı Ali bunları sevmez. Eshab-ı kiramın hepsi ve Hazret-i Osman ile Hazret-i Ali, hep Peygamberimizin hatırı ve sevgisi için sevilir. Zira, **(Onları seven, beni sevdiği için sever. Onlara düşman olan, bana düşmanlık etmiş olur)** buyurmuştur.

Eshab-ı kiramı aşağılamak nasıl caiz olur ki, onlar din-i İslamı yükseltmek ve Resulullaha yardım etmek için, insan gücünün üstünde çalışmışlar, din uğrunda gecelerini, gündüzlerine katmışlardır. Mallarını Allahü teâlâ yolunda feda ettiler. Akrabalarını, ailelerini, çocuklarını, vatanlarını, evlerini, akarsularını, tarlalarını, ağaçlarını Resulullahın sevgisi yolunda terk ettiler. Onun mübarek vücudunu kendi vücutlarına ve Onun sevgisini, mallarının ve evlatlarının sevgisine tercih ve takdim ettiler.

Bunlar, onlardır ki, sohbet, yani arkadaşlık şerefine nail ve o sohbette, başkalarına nasip olmayan bereketlere ve derecelere malik oldular.

Bunlar onlardır ki, vahyi, yani Kur'an-ı kerimin inmesini görmek ve Cebrail ile beraber oturmak şerefine kavuştular. Mucizelere, harikalara şahit oldular. Başkalarına işitmek nasip olan nimetleri ve ilimleri gördüler. Onlardan sonra kimseye verilmeyen kalb temizliği, ruh olgunluğu, onlara verildi.

Bunlar onlardır ki, başkaları dağ kadar altın sadaka verse, onların bir avuç arpa sadakası sevabına, hatta yarısına yetişemez.

Bunlar onlardır ki, Allahü teâlâ, onları Kur'an-ı kerimde methederek, **(Onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** buyurdu. Sure-i Fetih sonunda da onlara kızanlara, düşman olanlara **(Kâfirler)** buyurdu.

Sakının! Din büyüklerine dil uzatmaktan, İslam'ın büyüklerini kötülemekten sakının! Aman sakının! Çok sakının! **(Mektubat, 2.c. 36.m.)**

Mümine kâfir diyenin kendisi kâfir olur

Şeyhaynı [Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer'i] sövmek küfürdür. Şeyhaynı sövmek, onlara düşmanlık etmek demektir. Onlara düşmanlık ise, küfürdür. Çünkü, hadis-i şerifte, **(Onlara düşmanlık bana düşmanlıktır. Onları incitmek, beni incitmektir. Beni incitmek de, Allahü teâlâya eziyet etmektir)** buyuruldu. Ali bin Hasan ibni Asakir'in bildirdiği hadis-i şerifte, **(Ebu Bekir ile Ömer'i sevmek imandır. Bunlara düşmanlık küfürdür)** buyuruldu. Bir mümine kâfir diyen kâfir olur. Bir hadis-i şerifte, **(Bir kimse bir mümine, onun kâfir olduğunu bildiren bir söz söylerse,** [mesela Ey Allah'ın düşmanı derse] **kendisi kâfir olur)** buyuruldu. O halde, Şeyhayna kâfir diyen, onları kâfir bilen, kâfir olur. Biz iyi biliyoruz ki, Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer mümindirler. Allahü teâlânın düşmanı değildirler. Cennet ile müjdelenmiştirler. O halde, bunlara kâfir diyen, kâfir olur.

Zamanın büyük âlimi olan Ebu Züra Razi buyuruyor ki:

(Resulullahın Eshabından birisini kötüleyen kimse, zındıktır. Çünkü, Kur'an-ı kerim, elbette doğrudur, Resulullah elbette doğru söyler. Bizlere bunlardan gelen haberler, elbette doğrudur. Bunların hepsi, Eshab-ı kiramı övmekte, yükseltmektedir. Bunları kötülemek, Kur'an-ı kerime ve hadis-i şeriflere inanmamak olur. Bu ise, zındıklık, dalalet, sapıklıktır.)

Sehl bin Abdullah Tüsturi buyuruyor ki:

(Eshab-ı kiramı büyük bilmeyen kimse, Resulullaha iman etmiş olmaz.)

Abdullah bin Mübarekten soruldu ki, Hazret-i Muaviye ile Ömer bin Abdülaziz'den hangisi daha üstündür? Cevabında buyurdu ki, Hazret-i Muaviye Resulullahın yanında giderken, atının burnuna giren toz, Ömer bin Abdülaziz'den kat kat daha üstündür. Böylece, Resulullahın sohbetinin ve mübarek yüzünü görmenin sebep olduğu yüksekliğe, hiçbir yükseklik yetişemeyeceğini bildirdi. Bu üstünlük, başka bir kıymet karışmadan yalnız sohbetin üstünlüğüdür ve bütün Eshabda vardır. Buna başka kıymetler de ekleyen, mesela Resulullah ile birlikte cihad eden ve

sonra gelen müminlere, Ondan işittiklerini bildiren veya Onun uğrunda malını harc eden sahabi elbet daha yüksek, daha üstün olur. Hiç şüphe yok ki, iki Halife, Eshabın büyüklerindendi. Hatta, en üstünleri idi. O halde, Şeyhayna kâfir demek, hatta, biraz küçültmek, küfür olur. Zındıklık olur. Doğru yoldan ayrılmak olur.

Şemsüleimme Muhammed bin Ahmed Serahsinin (Muhit) kitabında diyor ki:

(Şeyhaynı kötüleyen imamın arkasında namaz kılmak caiz değildir. Çünkü bu, Ebu Bekir'in halife olduğunu kabul etmiyor. Halbuki, Onun hak halife seçildiğini bütün Eshab sözbirliği ile bildirdi).

Tahir bin Ahmed Buhari'nin (Hulasa) adındaki fetva kitabında diyor ki:

(Ebu Bekir'in hilafetine inanmayan kâfir olur. Bid'at sahibi olanın arkasında namaz kılmak mekruhtur. Bid'ati küfre varırsa ona uyanın namazı sahih olmaz. Küfre sebep olmazsa, sahih fakat mekruh olur. Ömer'in hilafetine inanmayanın da kâfir olduğu, daha doğrudur.)

Bunların Halifeliklerine inanmayan kâfir olunca, ya bunlara sövenlerin, lanet edenlerin ne olacağını düşünmeli. Görülüyor ki, bu taşkınlıklara küfür demek, âyet-i kerimelere, hadis-i şeriflere ve din âlimlerinin sözlerine tam uygun olmaktadır.

İyi bilinmelidir ki, Eshab-ı kiramın işlerine karışmak, onlar hakkında, aklına geleni söylemek, bir müslüman için, son derece edepsizlik ve zavallılıktır. Müslüman ismini taşıyan kimse, Eshab-ı kiram arasındaki ayrılıkları, çekişmeleri, Allahü teâlâya bırakmalı, hepsini iyi bilmelidir. Onları sevmek Muhammed aleyhisselamı sevmek demek olduğunu bilmelidir. Çünkü, **(Onları seven, beni sevdiği için sever)** buyurdu. Bir müslüman için, kurtuluş yolu, ancak budur.

İmam-ı Şafii hazretleri buyuruyor ki:

(Eshab-ı kiram arasındaki kanlara, ellerimizin bulaşmasından, Allahü teâlâ, bizleri koruduğu gibi, biz de dilimizi karıştırmaktan koruyalım.) Ömer bin Abdülaziz hazretleri de böyle söylemiştir.

Eshab-ı kiramın hiçbirine haklı idi, yanıldı gibi söylememiz doğru değildir. Hepsi için de, yalnız iyi olduklarını söylememiz lazımdır. Hadis-i şerifte de böyle buyuruldu. **(Eshabım anıldığı zaman, dilinizi koruyunuz)** hadis-i şerifi gösteriyor ki, Eshabım anıldığı zaman, birbirleri ile olan muharebeleri söylenildiği zaman kendinizi koruyunuz. Bir kısmını beğenip, ötekilerini kötülemekten sakınınız! Bu emre uymak lazımdır. **(Reddi revafıd)**

Resulullahın akrabasına dil uzatılamaz

Sual: İbni Sebeciler, âlemlere rahmet olarak gönderilen sevgili Peygamber efendimizin zevcesi Hazret-i Âişe'ye, kayınpederleri Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Ebu Süfyan'a, kayınvalidesi Hazret-i Hind'e, insanlık tarihinde bir Peygamberin iki kızıyla evlenme şerefine kavuşmuş tek zat olan damadı Hazret-i Osman'a, kayınbiraderi aynı zamanda vahiy kâtibi olan Hazret-i Muaviye'ye hâşâ kâfir diyorlar, burada yazmaya İslami hayamızın müsaade etmeyeceği şekilde ağza alınmayacak çirkin sözler söylüyorlar, bu mübarek insanlara sövmeyi, lanet etmeyi ibadet kabul etmeleri doğru mudur?

CEVAP

(Eshab-ı kirama dil uzatılamaz) maddesinde, Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demenin küfre sebep olacağını, âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerle bildirmiştik.

Aslında bu sapıkların bütün iddialarının cevabını bir önceki maddedeki âyet-i kerime ve hadis-i şerifler çok açık ve güzel bir şekilde vermektedir. Başka bir ifadeyle, bunlara en güzel cevabı Allah ve Resulü vermektedir. Buna inanmayanlar neye inanırlar ki?

Bu sapıkların iddialarına göre, eşinin dostunun akrabasının çoğu hâşâ kâfir olan Peygamber efendimiz için bakın Allahü teâlâ ne buyuruyor:

Şuara suresinin 219. âyetinde **(Vetekallübeke fissacidin)** buyuruyor.

Yani mealen, **(Sen, yani senin nurun, hep secde edenlerden dolaştırılıp, sana inkılab etmiş, ulaşmıştır)** demektir. Ehl-i sünnet âlimleri bu âyet-i kerimeyi tefsir ederken, bütün ana-babalarının mümin olduğunu bildirmişlerdir.

Âlemlere rahmet olarak göndereceği habibinin mübarek nurunu bile Âdem aleyhisselamdan beri her asırdaki insanların en iyilerinden seçilmişlerinden kendisine ulaştıran Allahü teâlâ, habibine eş, dost, akraba olarak hâşâ münafıkları, kâfirleri mi seçti? Hiç böyle şey olur mu?

Kur'an-ı kerimde, **(Hepsine Cenneti söz verdim, Ben hepsinden razıyım, onlar da benden razıdır)** diye niye buyuruyor? Bu zındıklar, hâşâ Allahü teâlâya da mı dil uzatıyorlar, (sonradan sapıtacaklarını bilemedi mi) diyorlar?

Tevrat'ta, İncil'de, Kur'an-ı kerimde eshabın, ki bunun içinde eshar

da ehl-i beyt de vardır, bunların hepsini niye övüyor? Hâşâ bu münafıkları kâfirleri mi övüyor? Hâşâ, yoksa bunu da mı (Bilemedi) diyorlar?

İşte âyet-i kerime meali:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı şiddetli, çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır. Bunları çok zaman rüku ve secdede görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Çok secde ettikleri yüzlerinden belli olur. Bu Onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar, ekine benzer. İnce bir filiz yerden çıkıp kalınlaşıp yükseldiği gibi, az ve kuvvetsiz oldukları halde, kısa zamanda etrafa yayıldılar. Her tarafı iman nuru ile doldurdular. Herkes filizin halini görüp, az zamanda nasıl büyüdü diyerek, şaşırdıkları gibi, hâl ve şanları dünyaya yayılıp, görenler hayret etti ve kâfirler kızıp, öfkelendiler.)** [Feth 29]

Mevahib-i ledünniyye kitabının başında bütün dedelerinin temiz birer mümin olduğunu bildiren hadis-i şerifler nakledildikten sonra, Şuara suresinin 28. âyet-i kerimesinin tefsirinde, İbni Abbas hazretleri buyuruyor ki:

"Seni bir Peygamberin neslinden diğer bir Peygamberin nesline naklettim. Yani senin soyun Peygamberler silsilesidir. Bir babanın iki oğlu olsa, Peygamberlik hangisinde ise, Resulullah ondan gelmiş demektir."

Bu âyet-i kerimenin tefsiri mahiyetinde olan hadis-i şeriflerden birkaçı ise şöyle:

(Her asırdaki insanların en iyilerinden, seçilmişlerinden dünyaya getirildim.) [Buhari]

(Allahü teâlâ, İsmail aleyhisselam evladından, Kinane ismindeki zatı ve onun sülalesinden Kureyş ismindeki zatı beğendi, seçti, Kureyş evladından da, Haşimoğullarını sevdi. Onlardan da, beni süzüp seçti.) [Müslim]

(Allahü teâlâ, beni insanların en iyilerinden vücuda getirdi. Silsilem, en iyi insanlardır.) [Tirmizi]

(Allahü teâlâ, Arabistan'daki seçilmişler arasından beni seçti. Beni her zamandaki insanların seçilmişlerinde, en iyilerinde bulundurdu.) [Taberani]

(Dedelerimin hiçbiri zina yapmadı. Allahü teâlâ beni, iyi babalardan, temiz analardan getirdi. Dedelerimden birinin iki oğlu olsaydı, ben bunların, en iyisinde bulunurdum.) [Mevahib]

(Bana cahiliyet devrinin kötülüğü isabet etmedi. Âdem

aleyhisselamdan babama kadar hep nikahlı ana-babadan geldim. Ben ecdat olarak sizin en hayırlınızım.) [Deylemi]

(Öğünmek için söylemiyorum. Soy bakımından da insanların en şereflisiyim.) [Deylemi]

Habibinin mübarek nurunu bile Âdem aleyhisselamdan beri her asırdaki insanların en iyilerinden seçilmişlerinden kendisine ulaştıran Allahü teâlâ, habibine eş, dost, akraba olarak hâşâ münafıkları, kâfirleri mi seçti?

Âyetlere ve hadis-i şeriflere rağmen, bir müslüman bu fitneyi çıkaran yahudi ibni Sebe'nin sözüne nasıl inanır! Bu husus bir müslüman için hiç tartışma konusu olur mu! Bu nasıl iddiadır, bu nasıl iftiradır, dilleri kurusun, nesilleri kesilsin bunların!

Âyet-i kerimelerde Peygamber efendimiz için buyuruluyor ki:

(Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.) (Enbiya 107)

(Size kitabı, hikmeti getiren ve bilmediklerinizi öğreten bir Resul gönderdik.) [Bekara 151]

(Elbette sen hulk-i azim [büyük ahlak] **üzeresin.)** (Kalem 4)

(Resulullahta sizin için [uyulması gereken] **güzel örnekler vardır.)** [Ahzab 21]

(O Peygamber, güzel şeyleri helal, çirkin şeyleri haram kılar.) [Araf 157]

(O, [Resulüm] **kendisine vahyedilenden başkasını söylemez.)** [Necm 4]

(Allah'a ve ümmi nebi olan Resulüne iman edin!) [Araf 158]

(Resulüm de ki; "Bana uyun ki, Allah da sizi sevsin!") [Al-i İmran 31]

(Allah'a ve Resulüne itaat edin!) [Enfal 20]

(Resule itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur.) [Nisa 80]

(Allah ve Resulüne itaat eden, en büyük kurtuluşa ermiştir.) [Ahzab 71]

(De ki, "Allah'a ve Peygambere itaat edin! Eğer [uymayıp] **yüz çevirirlerse,** [kâfir olurlar] **Elbette Allah kâfirleri sevmez.)** [A. İmran 32]

(Allah'a ve Resulüne inanmayan [kâfir olur] **kâfirler için de çılgın bir ateş hazırladık.)** [Feth 13]

(Allah'ın yolu ile, Peygamberlerin yolunu birbirinden ayırmak isteyenler kâfirdir.) [Nisa 150,151]

Allahü teâlâ, iman, itaat ve Kelime-i şehadette de Resulünü kendisiyle birlikte bildirdiği gibi Kur'anı açıklamasını, hüküm koymasını emretmektedir:

(Kur'anı insanlara açıklayasın diye sana indirdik.) [Nahl 44]

(İhtilaflı bir işin hükmünü Allah'tan [Kur'andan] **ve Resulünden** [Sünnetten] **anlayın!)** [Nisa 59]

(Aralarındaki anlaşmazlıkta seni hakem tayin edip, verdiğin hükmü tereddütsüz kabullenmedikçe, iman etmiş olmazlar.) [Nisa 65]

(Resulümün verdiğini alın, yasakladığından da sakının!) [Haşr 7]

(Resulüme uyun ki, doğru yolu bulun!) [Araf 158, Nur 54]

(Allah'a ve Resulüne karşı gelen, apaçık bir sapıklıktadır.) [Ahzab 36]

(Allah ve Resulüne itaat eden Cennete, isyan eden Cehenneme gider.) [Nisa 13,14]

(Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve Peygambere çağırıldıkları vakit: "İşittik, itaat ettik" demek, ancak müminlerin sözüdür, işte kurtuluşa erenler onlardır.) [Nur 51]

(Allah'a ve Resulüne karşı gelen, bilsin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.) [Enfal 13]

Kur'anda, (yalnız Kur'ana uyun) denmiyor, (Allah'a ve Resulüne uyun) deniyor. Açık âyetlere inanmayan, Kur'anın açıklaması olan hadisleri bile delil saymayan, Kur'anın ifadesi ile kâfir olur.

İbni Sebeciler, Allah resulünün eş dost ve akrabalarının hemen hemen hepsine küfür isnat ettikleri, lanet etmeyi, sövmeyi ibadet kabul ettikleri gibi üç Halifenin hilafetinin doğruluğuna da inanmıyorlar. Zor ile, kuvvet kullanarak halife oldular diyor. Hazret-i Ali'den başka kimse halife olamazdı diyorlar. Hazret-i Ali'nin üç Halifeye biat ve itaat etmesi, (takıyye) idi. Yani istemeyerek, idare etmek için idi diyorlar. Bu sözleri ile, insanların en iyisinin Eshabı arasında nifak, iki yüzlülük vardı, birbirlerini aldatarak geçiniyorlardı sanıyorlar.

Çünkü, bunlara göre Hazret-i Ali'yi sevenler ile sevmeyenler, senelerle birbirleri ile yalancıktan sevişmişler. Kalblerindeki ayrılığı saklamışlar, düşmanlıklarını dostluk şeklinde göstermişler. Bunlara göre, Peygamberimizin mübarek sohbetinde edeplenen, yetişen Eshab-ı kiramın hepsi, hileci, yalancı ve iki yüzlü oluyor. Kalblerinde olanı saklayıp, olmayanı gösteriyorlar. Bunun için de, bu ümmetin en kötüsü, onlar oluyor. Sohbetlerin, derslerin en fenası da, Resulullahın sohbeti oluyor. Çünkü, bu kötü huylar, Ondan sirayet etmiş bulunuyor. Bunlara göre, asırların en kötüsü, Eshab-ı kiramın asrı oluyor. Çünkü, onların asrı, güya düşmanlık, intikam ve iki yüzlülük ile dolu bulunuyor.

Bir mırdar yere konup da, üstünü kirletir diye üzerine sinek

kondurmayan, mübarek gölgesi pis bir yere düşmesin, yahut habis bir kişi üzerine basmasın diye gölgesini yere düşürmeyen, namazdayken bile nalınında necaset bulaşığı olduğunu vahiy ederek Onu pislikten koruyan Allahü teâlâ,

Habibinin mübarek nurunu bile Âdem aleyhisselamdan beri her asırdaki insanların en iyilerinden seçilmişlerinden kendisine ulaştıran Allahü teâlâ,

Habibine eş, dost, akraba olarak hâşâ münafıkları, kâfirleri mi seçti?

Allah aşkına, bir müslüman bu fitneyi çıkaran yahudi ibni Sebe'nin sözlerine nasıl inanır!

Allah Resulünün mübarek akrabalarına dil uzatmanın çirkinliğine gelelim:

Müslüman olduğunu iddia eden bir insan, müminlerin annesi olduğu ve temiz olduğu Allah tarafından bildirilen Âişe validemize nasıl dil uzatabilir! Dilleri kurusun, nesilleri kesilsin bunların.

Hazret-i Âişe validemiz, eshab-ı kiramdan olduğu için Cennetliktir.

İkincisi, Ezvac-ı tahirattan ve müminlerin annesi olduğu için Cennetliktir. Kur'an-ı kerimde, **(Resulullahın hanımları, müminlerin anneleridir)** buyuruluyor. (Ahzab 6)

Üçüncüsü de, temiz olduğu, Cennetlik olduğu Nur suresindeki hakkında inen 17 âyetle bildirilmiştir. Hakkında şöyle buyuruluyor:

(Bu iftirayı işittiğinizde: "Bu konuda konuşmamız yakışık almaz; hâşâ, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?) [Nur 16]

Bu âyetten anlaşılıyor ki, (Allahü teâlâ Resulüne temiz, sadık zevce ihsan eder. Allah'a ve Resulüne itimadı olanların **(Bu bir iftiradır demeleri gerekirdi)** buyuruluyor. Böyle mübarek bir zevcenin, Hazret-i Ali ile savaşmasından dolayı ona kötü söylemek, Resulullaha hakarettir. Resulullahın zevcesine hakaret edenin de kâfir olduğunu Nur suresindeki âyetler açıkça bildiriyor.

Yine âyet-i kerimede buyuruluyor ki:

(Habislere, habis söz yakışır. Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bu sonuncular, [Hazret-i Âişe, iftiracıların] **söylediklerinden çok uzaktır. Kendileri için mağfiret ve güzel bir rızık vardır.)** [Nur 26]

Yahudi İbni Sebe'nin oyununa gelen rafiziler, (Allah, Âişe'nin, Hazret-i Ali ile savaşarak kâfir olacağını bilmediği için böyle söylemiştir) diyorlar. Rafizilerin oyununa gelenler ise, Hazret-i Ali ile savaştığı için Cennetlik olduğu âyet-i kerime ile sabit olan Âişe validemize dil

uzatıyorlar.

Allahü teâlâ, Resulüne, **(Sana indirdiğim bu Kur'anı açıkla)** buyuruyor. (Nahl 44)

Resulü açıklayarak buyuruyor ki:

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Eshabımın ve akrabamın ve gösterdiğim yolda gidenlerin sevgisinde benim hakkımı koruyun! Onları sevmek suretiyle peygamberlik hakkımı koruyanları, Allahü teâlâ, dünyada ve ahirette belalardan, zararlardan korur. Peygamberlik hakkımı düşünmeyip, onları incitenleri, Allahü teâlâ sevmez. Allahü teâlânın sevmediklerine de azap etmesi yakındır.) [Taberani]

(Allahü teâlâ, bana eshab ve akraba olarak en iyileri seçti. Birçok kimse, eshabıma ve akrabama dil uzatır, kötülemeye çalışırlar. Böyle kimselerle oturmayın! Birlikte yiyip içmeyin, bunlardan kız alıp vermeyin.) [Dare Kutni]

(Eshabımı, zevcelerimi ve Ehl-i beytimi seven ve onlara dil uzatmayan, Cennette benimle beraber olur.) [Ramuz]

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ.Neccar]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasını istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

Eshardan, Peygamber efendimize akraba olmakla şereflenip Cennetlik olanlardan bazıları şunlardır:

1- Kayınpeder olanlar: Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer, Hazret-i Ebu Süfyan.

2- Damat olanlar: Hazret-i Osman ve Hazret-i Ali.

3- Kayınvalide olanlar: Âişe validemizin annesi Ümmü Ruman, Hafsa validemizin annesi Hazret-i Zeyneb, Ümm-i Habibe validemizin annesi Hazret-i Hind.

4- Kayınbirader olanlar: Hazret-i Abdullah bin Ömer, vahiy kâtibi Hazret-i Muaviye.

Bu dört grup akrabadan birini sevmemek münafıklık alametidir. Çünkü bir hadis-i şerifte, **(Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali'nin sevgisi bir münafığın kalbinde toplanmaz)** buyuruldu. (İ. Asakir)

Hazret-i Ebu Süfyan, Taif gazasında çok kahramanlık etti. Bir gözü kör oldu. Resulullah, **(Ya Eba Süfyan! Hangisini istersin? Eğer dilersen, dua edeyim, gözün yerine gelsin. Eğer dilersen Allahü teâlâ, Cennette sana bir göz versin)** buyurdu. Hazret-i Ebu Süfyan, Ya Resulallah! Cennette göz verilmesini isterim dedi ve avucunda duran gözünü yere attı. Ebu Süfyan hazretleri Yermük gazasında da, çok kahramanlık etti. İkinci gözü de çıktı. Orada şehid oldu. **(Medaric-ün-nübüvve, Mevahib-i ledünniye)**

Resulullah efendimiz, kayınbiraderi Hazret-i Muaviye için de, **(Ya Rabbi, ona kitap öğret, ülkelere sahip et ve azaptan koru)** buyurdu. (İmam-ı Ahmed, Taberani)

Din-i İslamın en büyük âlimlerinden İbni Hacer-i Mekki hazretleri diyor ki:

Şüphe yoktur ki, Hazret-i Muaviye Sahabe-i kiramın nesep itibariyle büyüklerindendir. Peygamber efendimize nesep ile ve nikah ile çok yakın ve mahremleridir. Server-i âlem, Onun hilm ve sehasını meth ve sena buyurmuştur. Onda İslamiyet, sohbet, nesep, nikahla akrabalık şerefleri toplanmıştır ki, bunların her biri, Cennette Resulullahın yanında bulunmaya sebep olan şereflerdir. Bunlara hilm ve ilim ve Halifelik şerefleri de katılınca, kalbinde az bir safa ve sıdkı ve salahı ve imanı ve izanı olan kimse için artık bu hususta fazla anlatmaya lüzum kalmaz. **(Sava'ik-ul-muhrika)**

Yahudi ibni Sebe'nin yolunda olanlar hep Allah ve Resulünün buyurduklarının zıddını söylüyorlar. Olayları istedikleri gibi anlatıyorlar, âyet-i kerimeleri istedikleri gibi tevil ediyorlar, hadis-i şeriflere de zaten uydurma diyorlar. Bir düşünün ve inceleyin; bütün iddialarının altında Allah Resulünü ve Onun eşini dostunu akrabalarını kötülemek yatıyor. Başarırlarsa, din otomatikman yıkılacak çünkü. Dinin sahibi, eşi dostu akrabası hâşâ kötü olunca, kim daha kime, neye, nasıl inanacak? Müslümanlar bu oyuna gelmemeli.

Dört halifeyi sevmek

Sual: Selâtîn camilerinde ve Sünni bölgelerdeki camilerde Hulefa-i Raşidîn'in isimleri hutbelerde okunurken ve duvara asılırken, niye vehhabilerin ve İbni Sebecilerin camilerinde asılı değildir?

CEVAP

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Ehl-i sünnet âlimleri, söz birliğiyle, **(İki kayınpederi** [Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'i] **üstün tutmak ve iki damadı** [Hazret-i Osman ile Hazret-i Ali'yi] **sevmek, Ehl-i sünnetin alametidir)** buyurmuşlardır. **(2/36)**

Hulefa-i Raşidîn'in isimlerini hutbede okumak, Ehl-i sünnet vel-cemaatin şiarıdır. Onu, bile bile, inat ederek, ancak kalbi bozuk kimse okumamak ister. **(2/15)**

İmam-ı a'zam Ebu Hanife de, diğer Ehl-i sünnet âlimleri gibi, **(Ehl-i sünnetin alameti, Şeyhayn'ın üstünlüğüne inanmak ve iki damadı sevmektir)** buyurmuştur. **(1/266)**

Yani, Ehl-i sünnet olmak için, Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'in, Eshab-ı kiramın hepsinden daha yüksek olduğuna inanmak ve Hazret-i Osman ile Hazret-i Ali'yi sevmek lazımdır. Seven, sevdiğiyle beraber olmak ister. Seven sevdiğini anar. Sevginin gereği budur. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Allahü teâlâyı çok sevmenin alameti, Onu çok anmak ve anmayı sevmektir.) [İbni Şahin]

Allahü teâlâyı ve Resulünü seven, onları çok zikreder, yani anar. Kolay hatırlaması için isimlerini çerçeveletip duvara asar. Ehl-i sünnet olan da, dört büyük halifeyi çok sever ve isimlerini camilere asar. İbni Sebecilerin, ilk üç halifeyi sevmedikleri için, camilerine bunların isimlerini asmamaları yadırganmaz. Vehhabiler de, Ehl-i sünnet olmadıkları için buna önem vermiyorlar. Ehl-i sünnet olan imam ve müezzinlerin, camilerine, ceddimizin yaptığı gibi, dört halifenin isimlerini asmaları gerekir. Hutbede de bunların isimlerini okumak gerekir. Ehl-i sünnet olmadığı intibaını vermemek için bunlara dikkat etmeleri gerekir.

Hazret-i Ebu Bekir'e dil uzatılamaz

Sual: İbni Sebeciler, Peygamber efendimizin mübarek kayınpederi Hazret-i Ebu Bekir'e hâşâ kâfir diyorlar. Allah Resulünü yakalatmak için onunla hicret etti diyorlar. Fedek hurmalığını Fatıma'nın elinden zorla alıp beytülmala verdi diyorlar. Hazret-i Ali de halife olunca bu haksızlığı önlemedi diyerek ona da dil uzatıyorlar.

Böyle söylemenin dinde yeri nedir?

CEVAP

Hazret-i Ebu Bekir (radıyallahü teâlâ anh), ilk iman edenlerden ve

malını canını Allah ve Resulü için feda edenlerdendir. Allah Resulünün kayınpederidir. Eshab-ı kiramın en büyüğüdür. Peygamberlerden sonra bütün insanların en üstünüdür. Sağlığında ismen Cennet ile müjdelenen on kişinin birincisidir. Allah Resulünün ilk halifesidir.

İbni Sebecilerin iftiraları için, birinci ve ikinci maddelerde yeterli cevap, hâşâ ona dil uzatanların, kâfir diyenlerin kendilerinin kâfir olduklarına dair yeterli delil vardır. Burada birkaçını tekrar yazalım:

Hazret-i Ebu Bekir, Medine'ye hicretle şereflenen, Allah'ın övdüğü muhacirlerden ve ilk iman edenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin ve Ensarın önce imana gelenlerinden ve Onların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Allah, Onlar için Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

Hazret-i Ebu Bekir, Eshab-ı kiramdan olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Allah, [Eshab-ı kiramın] **hepsine de en güzeli** [Cenneti] **vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Hazret-i Ebu Bekir, ağaç altında söz verenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah razıdır.) [Fetih 18]

Hazret-i Ebu Bekir Bedir savaşına katılanlardan olduğu için Cennetliktir. İşte Bedir ehline katılan müslümanların şânı için bir hadis-i şerif meali:

(Bedir savaşına katılan müslümanlar Cennetliktir.) [Dare Kutni]

Peygamber efendimiz, vefatından 8 gün önce, Hazret-i Ebu Bekir'i kendi yerine imam tayin buyurarak, halife olacağına işaret eyledi. Bir seferinde de, Hazret-i Ebu Bekir bulunmadığı için, Hazret-i Ömer imam oldu. Resulullah, Hazret-i Ömer'in sesini işitince, **(Hayır, hayır, Allahü teâlâ ve Müslümanlar Ebu Bekir'den razıdır, namazı Ebu Bekir kıldırsın!)** buyurdu. Eshab-ı kiram arasında, babası, anası ve çocuklarının ve torunlarının hepsi imana gelen, Hazret-i Ebu Bekir'den başka kimse yoktu. Resul aleyhisselam **(Ebu Bekir'in malı gibi hiçbir kimsenin malı bana faydalı olmadı)** buyurdu. (İ. Ahmed)

Bilal-i Habeşi'nin azat edilmesi için para verince, Leyl suresinde övüldü:

(Temizlenmek için malını hayra verip, [günahtan] **çok sakınan ateşten uzaktır. O, iyiliği bir menfaat için değil, Rabbinin rızasını kazanmak için yaptı. Kendisi de, (Cennete girip) hoşnut olacaktır.)**

[Leyl 17-21]

Âl-i İmran suresinin **(İşlerinde onlara danış)** mealindeki 159. âyeti, Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer ile müşavere etmek için geldi. Bir hadis-i şerifte de, **(Cebrail bana dedi ki: Allahü teâlâ Ebu Bekir ile istişareyi sana emrediyor)** buyuruldu. Tevbe suresinin 40. âyetinde, **(Mağaradaki iki kişinin ikincisi)** buyurularak, Hazret-i Ebu Bekir övüldü. Leyl suresinin 5. âyeti de, Hazret-i Ebu Bekir'in şanını bildirmektedir. Bekara suresinin, **(Gece-gündüz, gizli-açık, mallarını hayra sarf edenlerin mükafatlarını Rableri verecektir. Onlara korku ve üzüntü yoktur)** mealindeki 274. âyeti, Hazret-i Ebu Bekir için inmiştir. Çünkü, o, geceleri on bin altını gizli, on bin altını da, göz önünde olarak ve gündüzleri de böyle onar bin altını sadaka vermiştir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Ebu Bekir ile Ömer'i sevmek iman, bunlara düşmanlık küfürdür.) [İbni Adiy] (Mirat-i Kâinat)

(Ya Ali, müşrik olan bazı kimseler sana aşırı bağlılık gösterecek, sende olmayan şeyleri, sana söyleyecekler ve Ebu Bekir'le Ömer'i kötüleyecekler. Allah onlara lanet etsin.) [Dare Kutni]

Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'e sövmek küfürdür. **(Hulasa-tül-fetava, Mirat-ı Kâinat)**

İnsanların en hayırlıları olan Eshab-ı kiram, Hazret-i Ebu Bekir'i halife olarak seçmişlerdi. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Ümmetimin oyları dalalet üzerinde toplanmaz.) [Ebu Nuaym]

(Müminlerin güzel dediği şeyi, Allahü teâlâ da güzel kabul eder.) [İ. Ahmed]

Hazret-i Ebu Bekir, Peygamber efendimizin kayınpederi olmakla, mübarek kızı Âişe validemiz de müminlerin annesi olmakla şereflendi. Bu nimet ve şeref vesilesiyle de Cennetliktir.

Bir âyet-i kerime meali:

(Resulullahın zevceleri müminlerin anneleridir.) [Ahzab 6]

Resulullah ile akraba olmak şerefi çok büyüktür. İmanlı olan her akrabası muhakkak Cennetliktir. Çünkü hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların**

laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.) [Hakim]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasını istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ. Neccar]

Sırf bu hadis-i şerifler bile Hazret-i Ebu Bekir'in Cennetlik olduğunu göstermektedir.

Birkaç hadis-i şerif daha bildirelim:

(Ebu Bekir Cennettedir.) [Tirmizi, İbni Mace, Taberani, İ. Asakir, Beyheki, Dare Kutni, Hakim, Ebu Nuaym, İbni Said]

(Ebu Bekir, insanların en üstünüdür. Yalnız Peygamber değildir.) [Deylemi]

(Ebu Bekir'i sevmek ve ona şükretmek her mümine vaciptir.) [Deylemi]

(Allahü teâlâ, Ebu Bekir'e rahmet etsin! Bana kızını nikah etti. Hicrette bana yardım etti.) [Hakim]

(Kıyamette, Ebu Bekir'den başka herkese hesap sorulur.) [Hatib]

(Ebu Bekir'in imanı, herkesin imanları toplamı ile tartılsa, hepsinden ağır gelir.) [M. Ç. Güzin]

(Her şeyin bir kanadı vardır, bu ümmetin kolu kanadı da Ebu Bekir ve Ömer'dir. Her şeyin bir kalkanı vardır, bu ümmetin kalkanı da Ali'dir.) [Hatib]

(Göğsümdeki marifetlerin, bilgilerin hepsini, Ebu Bekir'in göğsüne akıttım.) [Reddi revafıd]

(Her Peygamberin halili vardır. Benim halilim Ebu Bekir'dir.) [Deylemi]

Sevgi, bağlılık çok oldukça, faydalanmak da o kadar çok olur. Bunun içindir ki, Hazret-i Ebu Bekir bütün Eshabın en üstünü oldu. Resulullaha bağlılığı da, herkesten çok idi. **(Ebu Bekir'in üstünlüğü, namaz ve orucunun çokluğu ile değil, onun kalbinde bulunan bir şey iledir)** hadis-i şerifte bildirilen şey, Resulullahın sevgisidir. [İ. Gazali]

Hicret meselesindeki iftiraları

İbni Sebecilerin hainlik ve küfürleri iyice anlaşılsın diye bu hususta iddialarını genişçe yazıyoruz:

(Resulullah Mekke'den Medine'ye hicret buyuracağı gece, Eshabdan hiç kimse, bu gece evinden çıkmasın demiş. O gece, Cebrail nazil olup, bu gece, kâfirler, seni öldürmeye karar verdi. Eshabının hepsine söyle ki, bu gece evlerinden çıkmasınlar. Sen yalnızca filan mağaraya git demiş.

Resulullah da, güneş batımına yakın, Eshabı toplayıp bu emri bildirmiş. Gece Ali, yaşı küçük olduğu halde, korkmayarak, yatağına girmiş. Ebu Bekir, Resulullahın emrini dinlemeyip, evinden çıkıp, Resulullahın arkasından gitmiş. Resulullah, bunun arkadan gelmesini istemeyerek geri döndürmeyi düşünürken, Cebrail gelip, Ebu Bekir'in, fesat çıkarmak için geldiğini, eğer geri dönerse, Kureyş kâfirlerine haber vermek ihtimali olduğunu bildirerek, Resulullahı uyarmış. Allah resulü naçar kalıp, Ebu Bekir'i mağaraya götürmüş. Çünkü, Resulullahın kâfirlerden ve Ebu Bekir'den emniyeti yok imiş.

Tevbe suresinin kırkıncı âyetindeki (Korkma! Allah bizimle beraberdir) denilmesi, Ebu Bekir'in [hâşâ] kâfir olduğunu gösteriyormuş. İmanı olsaymış, Allah onu, yılan sokmasından korurmuş.

CEVAP

Halbuki, tarih kitapları sözbirliği ile diyor ki:

Kureyş kâfirleri Resulullah efendimize ve Eshab-ı kirama karşı olan düşmanlıklarını günden güne arttırarak müslümanları muhasara ettiler. Muhasara üç sene sürünce, Eshab-ı kiramın bazısı, Medine-i münevvereye, kimisi de Habeşistan'a hicret etti. Mesela Kur'an-ı kerimin toplayıcısı olan Hazret-i Osman, muhterem zevcesi Hazret-i Rukayye ile Habeşistan'a giderken, Resulullah bunları görerek, **(Peygamberlerden zevcesi ile birlikte ilk hicret eden Lut aleyhisselam idi. Benim Eshabım içinde zevcesi ile ilk hicret eden de, sensin. Allahü teâlâ, seni Cennette Lut aleyhisselama arkadaş edecektir)** buyurmuştu. Böylece, Mekke-i mükerremede, Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ali'den başka kimse kalmamıştı. Hazret-i Ebu Bekir de hicret etmek için birkaç kere izin istemişti. Fakat, **(Sen benimle beraber hicret edersin)** buyurularak izin verilmemişti. Allahü teâlâdan, hicret için, izin bekliyordu. **(Tezkiye-i ehl-i beyt)**

Halbuki mağarada beraber bulunduğunu bildiren, Tevbe suresinin kırkıncı âyet-i kerimesi, Hazret-i Ebu Bekri Sıddıkın faziletini, şerefini göstermektedir. Çünkü, o gece, Cebrail aleyhisselam gelip, **(Bu gece, kâfirler seni öldürmeye karar verdi. Bu gece, Ali'yi yatağına yatır ve Ebu Bekri Sıddık ile, Medine'ye hicret et!)** dedi. O gece, Hazret-i Ali'nin yaşı küçük idi demeleri de yanlıştır. 23 yaşında idi. Hazret-i Ali, bin canım da olsa, senin yoluna fedadır diyerek yatağa girdi.

Resulullah Safer ayının yirmiyedinci perşembe gecesi kapıdan çıkıp, Yasin suresinin başından oniki âyet-i kerime okuyup, sokakta dizilmiş olan kâfirlerin üstüne üfledi. Hızla geçip, bir yere gitti. Öğle vakti Hazret-i Ebu Bekri Sıddıkın evine teşrif etti. Hazret-i Ebu Bekir'e haber verdiler.

Kapıda, ay doğmuş gibi Resulullahın cemalini görünce, (Ne emriniz var ya Resulallah! İçeri buyurup emredin) dedi. İçeri teşrif edip, **(Bu gece Medine'ye hicret etmeye emir aldım)** buyurdu. Hazret-i Ebu Bekir, (Beraber olup, hizmetinizde bulunmakla şereflensem) dedi. **(Sen de berabersin)** buyurunca, Hazret-i Ebu Bekir sevindi. **(Bana hicret için bir deve lazım)** buyurunca, Hazret-i Ebu Bekir, (Bütün malım, canım, evlatlarım sana feda olsun. İki devem var. Hangisini istersen sana hediyem olsun) dedi. **(Her zaman hediyeni kabul ettim ve edeceğim. Fakat bu gece hicret etmek ibadetini kendi malımla yapmak isterim. Bir deveni bana sat!)** diye emir buyurdu. Parasını verdi.

Emir edip, kılavuz olarak, Abdullah bin Ureykıt isminde birini Hazret-i Ebu Bekir çağırdı. Para ile kılavuz tutup, iki deveyi ona teslim etti. Üç gün sonra, develeri Sevr dağındaki mağaraya getir, dedi. Hazret-i Ebu Bekir'in oğlu Abdullaha tembih edip, **Her gece mağaraya gelip, Mekke'de dolaşan haberleri bize ulaştır** buyurdu. Ebu Bekri Sıddıkın kızı Esma, üç günlük yemek hazırladı. Paketi bağlayacak ip bulamayınca, kuşağını çözüp ikiye yarıp, paketi bağladı. O günden beri, Esma'nın ismi (iki kuşaklı Esma) kaldı. Ebu Bekri Sıddık kapıyı açıp, çıkacakları zaman, **(Kapıyı kapa. Arka pencereden çıkacağız)** buyurdu. Ayak izleri belli olmasın diye pencereden atladılar. Mağara önüne gelince, Hazret-i Ebu Bekir, (Durun ya Resulallah! Önce ben girip bakayım. Zararlı bir şey varsa, mübarek vücudunuza bir şey olmasın) diyerek, içeri girdi. Mağaranın içini temizledi. Gömleğini çıkarıp, parçalayarak delikleri kapadı. (İçeri buyurun ya Resulallah!) dedi. İnsanların efendisi, Allahü teâlânın sevgilisi, karanlık mağaraya teşrif buyurdu.

Emir edip, kılavuz olarak, Abdullah bin Ureykıt isminde birini Hazret-i Ebu Bekir çağırdı. Para ile kılavuz tutup, iki deveyi ona teslim etti. Üç gün sonra, develeri Sevr dağındaki mağaraya getir, dedi. Hazret-i Ebu Bekir'in oğlu Abdullaha tembih edip, **Her gece mağaraya gelip, Mekke'de dolaşan haberleri bize ulaştır** buyurdu. Ebu Bekri Sıddıkın kızı Esma, üç günlük yemek hazırladı. Paketi bağlayacak ip bulamayınca, kuşağını çözüp ikiye yarıp, paketi bağladı. O günden beri, Esma'nın ismi (iki kuşaklı Esma) kaldı. Ebu Bekri Sıddık kapıyı açıp, çıkacakları zaman, **(Kapıyı kapa. Arka pencereden çıkacağız)** buyurdu. Ayak izleri belli olmasın diye pencereden atladılar. Mağara önüne gelince, Hazret-i Ebu Bekir, (Durun ya Resulallah! Önce ben girip bakayım. Zararlı bir şey varsa, mübarek vücudunuza bir şey olmasın) deyip, içeri girdi. Mağaranın içini temizledi. Gömleğini çıkarıp,

parçalayarak delikleri kapadı. (İçeri buyurun ya Resulallah!) dedi. İnsanların efendisi, Allahü teâlânın sevgilisi, karanlık mağaraya teşrif buyurdu.

Mağarada üç gece kaldıktan sonra, Rebiul evvel ayının ilk pazartesi günü çıkıp, denize yakın yoldan deve ile Medine'ye doğru yolcu oldular. Kudeyd denilen yerde bir çadıra rastladılar. Çadırdaki Atike adındaki kadından bir şey satın almak istediler. Zayıf, sütsüz bir koyundan başka yiyeceği olmadığını söyledi. İzin verirsen onu sağalım buyurdu. Mübarek eli ile koyunun sırtını okşayıp besmele ile sağdı. O kadar çok süt çıktı ki, bulunanların hepsi bol bol içti ve kapları da doldurdu. Sonra kadının zevci gelip bu mucizeyi işitince, zevcesi ile birlikte müslüman oldu.

Bütün kitaplar hicreti böyle anlatıyor. Mekke şehrinde Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ali'den başka hiçbir müslüman bulunmadığına göre, Resulullah Eshabına evden çıkmayınız diye emir etti sözünün doğru olmadığı açıkça anlaşılmaktadır. Ebu Bekri Sıddık, Resulullahtan iki yaş kadar küçüktü. Gençliklerinde arkadaş idiler. Birbirlerini çok severlerdi. Bu sevgileri ölünceye kadar sürmüş ve hep artmıştır. Gece gündüz birbirlerinden ayrılmazlardı. Resulullah iki defa Şam tarafına teşrif ettiği zamanlarda da birlikte bulunmuş idi. Bu kadar sevgiye, bağlılığa, fedakârlığa karşı Resulullahın buna güvenmediğini yazmak, apaçık bir yalan ve iğrenç bir iftiradır.

Resulullah, hicret edeceğini Ebu Bekir'e haber vermedi, diyorlar. Evi kuşatan kâfirler, Resulullahın evden çıktığını anlayamadı. Ebu Bekri Sıddık anlayıp arkasına düştü ise, bunu keşf ve keramet ile anlamış olması lazım gelir. İbni Sebecilerin bu sözü, Ebu Bekri Sıddıkın keşf ve keramet sahibi olduğunu göstermektedir. Böylece keşf ve keramet sahibi olan bir zatın, Resulullaha hıyanet ve ihanet edeceğini söylemek, akla uygun söz olur mu? Eğer hıyanet etmek isteseydi, ertesi Cuma günü, kâfirler Mağara kapısına geldikleri, Mağara ağzındaki örümcek yuvasını görüp dünya yaratıldığından beri buraya adam girmişe benzemiyor, diyerek, içeriye girmek istemedikleri zaman, kâfirlere haber vermek fırsatı tam eline geçmemiş mi idi ve bu fırsatı kaçırır mı idi? **(Tezkiye-i ehli beyt)**

Görülüyor ki, Ebu Bekri Sıddıkı lekelemek için, hicreti yanlış anlatmakta, okuyanları ağlatıp, aldatmak için Hazret-i Ali küçük çocuk iken yatağa girdi demektedirler. Eshab-ı kiramı kötüleyebilmek için âyet-i kerimelere yanlış mana vermekten, hadis uydurmaktan, sahih hadisleri inkâr etmekten çekinmemektedirler. Kâfirler, münafıklar hakkında gelmiş olan âyet-i kerimeleri, Ebu Bekri Sıddık için ve Eshab-ı kiram için

gelmiştir demek alçaklığında bulunmaktadırlar.

Mühim olan şu misali de bildirelim:

(Menakıb-i Çihar yar) kitabında diyor ki, Bedir gazasında, Ramazan-ı şerifin onyedinci Cuma günü, temmuz ayının öğle sıcağında, iki taraf hücum etmişti. Resulullah, Ebu Bekir, Ömer, Ebu Zer, Sa'd ve Said ile kumanda yerinde oturmuştu. İslam askeri sıkıntı çekiyordu. Sa'd ve Saidi yardıma gönderdi. Sonra Ebu Zeri gönderdi. Sonra, Ömer'i gönderdi. Bir saat geçti. Ebu Bekir, sıkıntının azalmadığını görerek, kılıcını çekip, atını sürerken, Resul-i ekrem elinden tutup, **(Yanımdan ayrılma ya Eba Bekir! Bedenime ve kalbime gelen her sıkıntı, senin mübarek yüzünü görmekle hafifliyor. Seninle kalbim kuvvetleniyor)** buyurdu.

Hüseyin vaiz-i Kaşifi Hirevi tefsirinde buyuruyor ki:

(Kâfirler, Mağara önüne geldi. Ebu Bekri Sıddık dedi ki: Ya Resulallah! Kâfirlerden biri ayağı altına doğru bakarsa, bizi görür. Resulullah buyurdu ki, **(O iki kişiye ne olur sanıyorsun ki, onların üçüncüsü Allah'tır.)** Bu hadis-i şerif, Hazret-i Ebu Bekir'in üstünlüğünü göstermektedir. Yani Allahü teâlânın yardımı, koruması bizimledir buyurdu).

Ebu Bekri Sıddık bağırıp çağırmadı. Zaten bağırıp çağırsaydı mağaranın önündeki müşrikler haberdar olacaktı. Eğer hıyanet etmek isteseydi, müşrikler mağara kapısına geldikleri, mağara ağzındaki örümcek yuvasını görüp **dünya yaratıldığından beri buraya adam girmişe benzemiyor**, diyerek, içeriye girmek istemedikleri zaman, kâfirlere haber vermek fırsatı tam eline geçmiş iken bu fırsatı hiç kaçırır mıydı?

Bütün kitaplar diyor ki, (Ya Resulallah, mübarek vücudunuza bir zarar yapmalarından korkuyorum) dedi. Mağarada, Resulullah efendimize zarar gelmesin diye, açık kalan bir deliğe, mübarek ayağını kapamıştı. Delikteki yılanın ayağını sokması niçin bir kusur olsun? Resulullahı da, bir zaman akrep sokmuştu. Hazret-i Ali'nin ciğerpare oğlu Muhsin'i horoz gagalayıp ölümüne sebep olmuştu. Hazret-i Hasan'ı zehir öldürmüştü. Bunlar neden suç olsun? Niçin imansızlığa alamet olsun?

O, Resulullaha bir zarar gelirse diye korkmuştu. Ayağını deliğe bu yüzden koymuştu. Yılan onu kaç kere ısırdı. Acısına katlanıp, Resulü rahatsız etmemek için, ayağını çekmedi. Resulü uyandırmamak için, hiç ses de çıkarmadı. Kendinden korksaydı, zehirlenerek, canını Resule feda etmezdi. Ayrıca, hâşâ İbni Sebecilerin dediği gibi kötü biri olsaydı böyle yapmasına ne lüzum vardı ki?

Allahü teâlânın, kullarla beraber olması, sıfatlarının beraber olması

demektir. Kahr, gadab sıfatının beraber olması, felaket ve rüsvalık olduğu gibi, rahmet, nusret, muhabbet sıfatlarının beraber olması da kıymet ve saadet olur. Resulullah, **(Allah bizimle beraberdir)** buyurarak, kendi zat-ı risaletpenahisine mahsus olan beraberliğe, Hazret-i Ebu Bekir'i de katıyor. Böylece, kendine tecelli eden, muhabbet, merhamet, ihsan ve ikramlara, Hazret-i Ebu Bekir'in de ortak olduğunu müjdeliyor. Ne büyük saadet! Fazilet böyle olur! Âyet-i kerimelerle, hadis-i şeriflerle bildirilen faziletten, meziyetten üstün bir şeref olabilir mi? Düşman düzmelerine inanıp, güneşin nuru inkâr olunabilir mi? Buna ancak, ahmaklar, körler inanır.

Allahü teâlânın gizli konuşanlarla beraber bulunması, ilim sıfatının beraber olmasıdır. Yani onların sırlarını bilir demektir. Bu âyet-i kerime, beğenmek veya kötülemek olmayıp, ilim sıfatını haber vermektedir.

(Sonra, Allah ona sekine indirdi) mealindeki âyet-i kerimeye de yanlış mana veriyorlar. Sekine, Resulullaha indi diyorlar. Sekine, yani rahatlık, nerede yoksa oraya iner. İbni Sebecilerin bu yazılarından, Resulullahta önceden sekine bulunmamış olduğu, korktuğu anlaşılır. Halbuki, Allahü teâlâ, önceden, seni kâfirlerden muhafaza edeceğim dediğini yazmışlardı. Demek ki, Resulullah Allahü teâlânın bu vaadine güvenmeyip korktu mu? Sonra, kendisine sekine indirildi demek, Allah'ın Peygamberine ne büyük hakaret ve kötülemek olur. Ebu Bekri Sıddıkı kötülemek isterken, Resulullahı kötüleyerek küfre sürüklendiklerinden haberleri olmuyor. Belki de, Resulullahı da kötülemek, böylece İslamiyet'i yıkmak istemektedirler. Bütün tefsirler, sekinenin Ebu Bekri Sıddıka indiğini bildiriyor. Çünkü, Resulullahın sekinesi zaten vardı. Ebu Bekri Sıddık ise, Resulullaha olan aşırı sevgisinden dolayı sekinesini kaybetmişti. **(Eshab-ı Kiram)**

Hâşâ, Allah resulü naçar kalıp, Ebu Bekri Sıddıkı mağaraya götürmüşmüş...

Tekrar edelim:

Hicrette kâfirler izleri takip ederek mağara önüne kadar gelince, Hazret-i Ebu Bekir dedi ki: Ya Resulallah! Kâfirlerden biri eğilip bakarsa, bizi görür. Resulullah, **(Korkma Allah bizimledir)** buyurdu.

Allahü teâlâ da Tevbe suresinin 40. âyetinde buyuruyor ki:

(Eğer siz ona (Resulullaha) **yardım etmezseniz de önemi yok; ona Allah yardım etmiştir. Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı; onlar mağarada iken; o, arkadaşına** [Ebu Bekir'e] **üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükûnet sağlayan)**

emniyetini indirdi.)

Hâşâ, Allah resulü naçar kalıp, Ebu Bekri Sıddıkı mağaraya götürmüş olsaydı, **(Üzülme Allah bizimle beraberdir)** yerine **(Bana bir şey olmaz Allah benimledir)** buyururdu. Allahü teâlâ da Resulünün mübarek ismini müstakil zikreder, hâşâ bir kâfirle beraber **(İki kişinin biri)** diye zikretmezdi. Allahü teâlânın bahsettiği alelade birisi değil, Peygamberi ve Habibidir. Resulullaha da **kişi** denmekte, arkadaşına da **kişi** denmektedir Bu yüzden **(İki kişinin biri)** diye buyurması, yani bu hitap, Hazret-i Ebu Bekir'in Allah katındaki yüksek kıymetini, Resulü yanındaki derecesini bildirmektedir. **(O, arkadaşına üzülme diyordu)** buyuran Allahü teâlâ vahiy ile Resulüne, **(O, senin arkadaşın değil, o bir kâfirdir, onu teselliye çalışma)** demez miydi? Allah hâşâ gerçeği saklar mıydı, yanındakinden sakın demez miydi? Çünkü vahiy gizli geliyor. Yanındaki seni öldürecek veya öldürtecek demez miydi? Bu ne biçim iftira?

Resulüne üstelik namazda nalınındaki necaseti bile haber veren Allahü teâlâ, yanındaki senin düşmanındır, seni öldürecek veya öldürtecek demez miydi? Allah hâşâ gerçeği saklar mıydı? Yanındakinden sakın demez miydi? Vahiy gizli geliyor, onun ne haberi olurdu ki?

Medaric-ün-nübüvve kitabında diyor ki:

Münafıklar Hazret-i Âişe validemize iftira edince, Resulullah, arkadaşlarından bazılarını çağırdı. Bunlardan sırayla Hazret-i Ömer'e, Hazret-i Osman'a, Hazret-i Ali'ye ne düşündüklerini sordu. Hazret-i Ali dedi ki:

(Bu sözler yalandır, iftiradır. Münafıkların uydurmasıdır. Sizinle namaz kılarken mübarek nalınınızı çıkardınız. Size uyarak biz de çıkardık. (Nalınlarınızı niçin çıkardınız?) **dediniz. Size uymak için dedik. Siz de,** (Cebrail geldi. Nalında necaset bulaşığı olduğunu bana haber verdi. Onun için çıkardım) **buyurmuştunuz. Namaz içinde bile vahiy ederek seni pislikten koruyan Allahü teâlâ, mübarek zevcelerine böyle pislik yapılmasına izin verir mi? Böyle bir şey olsaydı, bunu da hemen haber verirdi.)**

Fedek hurmalığı meselesi

İbni Sebeciler diyor ki:

(Resulullahın vefatından sonra, Ebu Bekir ile Ömer, **(Biz Peygamberler miras bırakmayız. Bıraktıklarımız sadaka olur)** hadisini söyleyerek, Fatıma'nın elinden (Fedek) ismindeki hurma bahçesini zor ile alıp, Beytülmala verdiler. Fatıma, Ebu Bekir'e darılıp, lanet etti. Buna

gücenip ölünceye kadar Ebu Bekir'e düşman oldu.)

CEVAP

Bu bahçede sayılı birkaç ağaç vardı. Büyük bir orman olsaydı dahi, böyle bir şey için, dünyanın malına, mülküne zerre kadar dönüp bakmadığı için, kendisine **Betül** denilen Resulullahın kızı, kadınların en şereflisi Fatıma-tüz-Zehra'nın, mübarek babasının Cennet ile müjdelediği üç Halifeye düşmanlık etmesi, af ve ihsanda bulunmaması, bunlara [hâşâ] lanet etmesi ve müslümanlara da böyle olmalarını tavsiye eylemesi çok büyük bir iftiradır.

Hazret-i Ali ile Hazret-i Fatıma'nın, bütün dünyaya yayılmış olan yüce şânlarını küçülten böyle iftiraları bu iki din büyüğüne yakıştırmak, bunları sevmek değil, belki düşmanlık etmektir. Ancak ibni Sebecilerin yapacağı şeydir.

Önce hadisenin, Kur'an-ı kerimden sonra en kıymetli kaynaklardan olan **Buhari**, **Müslim**, **Ebu Davud**, **Tirmizi** ve **Nesai**'deki geçtiği şekline bakalım:

(Fatıma ile Abbas'ın her ikisi, Resulullah efendimizden kalan miraslarını, yani Fedek'teki yerleri ile Hayber'deki hisselerini istemek üzere Ebu Bekir'e geldiler. Ebu Bekir de kendilerine şöyle dedi: Resulullah efendimizden işittim, buyurdu ki:

(Biz [Peygamberler] **miras bırakmayız, bıraktığımız sadaka** [vakf]**dır.)** Peygamber efendimizin ehli ve iyali bu maldan ancak yiyebilir. Vallahi Resulullahın yaptığını gördüğüm bir işi yapmadan bırakmam. [Ravi] diyor ki: Bunun üzerine Fatıma oradan ayrıldı ve ölünceye kadar bir daha miras lafını etmedi.)

Hâşâ, Hazret-i Ebu Bekir'in, Fedek hurmalığını Hazret-i Fatıma'dan zorla alması diye bir şey yok. Bu tamamen İbni Sebecilerin uydurmasıdır.

Ahmed Cevdet Paşa diyor ki:

Halife Hazret-i Ebu Bekir, Resulullahın silahları ile beyaz katırını, Hazret-i Ali'ye verdi. Diğer eşyayı Beytülmale bıraktı. Fedek ve Hayber'deki hurmalıklarını, Resulullah hayatta iken vakfetmiş, kimlere dağıtılacağını emir buyurmuştu. Gelip geçen elçilere ve misafirlere verirdi. Ebu Bekir bunları eskisi gibi dağıtıp, asla değiştirmedi. Fatıma mirasını istediğinde; (Resulullahtan işittim: **(Biz Peygamberlere kimse vâris olamaz! Bıraktığımız mal, sadaka olur)** buyurmuştu. Ben Resulullahın yaptığını değiştirmem) dedi. Fatıma (Sana kim vâris olur?) demiş. Halife de, (Evladım, ehlim olur) deyince, (Ya ben niçin babama vâris olmuyorum?) demiş. Halife de, (Senin baban olan Resul-i ekremden işittim ki, **(Kimse bize vâris olamaz!)** buyurdu. Onun için sen de vâris

olamazsın. Fakat ben Onun halifesiyim, Onun nafaka verdiği kimselere, aynı şeyleri ben de veririm. Senin masraflarını yapmak benim vazifemdir) dedi. Bunun üzerine Fatıma razı oldu ve artık miras lafı etmedi. **(Kısas-ı enbiya** s.369**)**

Hadis âlimi **Abdülhak-ı Dehlevi** hazretleri, aynı şeyleri bildirdikten sonra buyuruyor ki:

Resulullah birçok kimselere, mal vereceğini vaad etmişti. Vefatından sonra, gelip, bu malları istediler. Halife hepsine verdi. Ebu Bekri Sıddık, mirası yalnız Fatıma'dan men etmedi. Âişe de, gelip, miras istedi. Ona da vermedi. Başka zevceler de istedi. Hiçbirisine vermedi. **Peygamberler miras bırakmaz** hadis-i şerifini söyledi. Halife, bu hadis-i şerifi söyleyince, Eshab-ı kiramın hepsi, biz de işitmiştik, dediler, bir kişi bile itiraz etmedi. Halife kimseye miras vermedi ve Resulullahın akrabasına evvelce verilen her şeyi aynen verdi ve Resulullahın yaptığını değiştirmem dedi ve Onun akrabasını, kendi akrabamdan daha çok seviyorum diye yemin etti. Fatıma'nın miras yüzünden, Ebu Bekir'e darıldığını söylemek ne kadar yanlıştır. Eshab-ı kiramın sözbirliği ile bildirdiği hadis-i şerifi, Fatıma'nın kabul etmeyeceğini düşünmek Hazret-i Fatıma'ya iftira olur. Fatıma vefat edeceği zaman, Ebu Bekri Sıddık ile helalleşip ondan razı olmuştur.

Hadis âlimi imam-ı Beyheki hazretleri, imam-ı Şabi'den rivayet ediyor ki, Fatıma hasta iken, halife Ebu Bekir kapıya geldi. Ali, Fatıma'ya, Ebu Bekrin geldiğini haber verdi. Fatıma izin verdi. Halife içeri girdi ve kendisi ile helalleşti. Fatıma, Ebu Bekir'den razı oldu. İmam-ı Müstağfiri'nin **Kitabülvefa** ve **Riyadunnadara** kitaplarında ve Hâfız Ebu Said, **Kitab-ül-müvafeka** adındaki kitabında da böyle yazmaktadır. **Faslülhitab** kitabında diyor ki: Fatıma akşam ile yatsı arasında vefat etti. Ebu Bekri Sıddık, Osman, Abdurrahman bin Avf ve Zübeyr bin Avvam hazır idiler. Cenaze namazını Ebu Bekri Sıddık kıldırdı. Gece defnettiler. **(Medaric-ün-nübüvve** c.2/ s.572**)**

Görülüyor ki, Hazret-i Ebu Bekir hurma bahçesini Hazret-i Fatıma'nın elinden almamış, eski halinde olduğu gibi bırakmış, onun her ihtiyacını Beytülmal'den vermiştir. Bütün bu vesikalar hiçe sayılarak, Ebu Bekir, Fedek hurmalığını zorla aldı nasıl denebilir? Hazret-i Ali halife olunca, her şey elinde ve emrinde iken, bu hurmalığı, niçin Hazret-i Hasan ile Hüseyin'e teslim etmedi? Hâşâ o da mı zulme iştirak etti? Yoksa, ölmüş halifelerden mi korktu? Hazret-i Ali'nin, üç halifenin yaptıklarını değiştirmeyip hurmalığı, onların yaptığı gibi idare etmesi, üç halifeyi onayladığını, yani onların doğru yaptığını açıkça göstermektedir.

Buraya birkaçını yazdığımız bu vesikalı açıklamalardan sonra, Hazret-i Ali'nin üç Halifeye düşman olduğunu ve bir bahçe için Hazret-i Fatıma'nın Eshab-ı kirama lanet ettiğini söylemek, âyet-i kerimelere de zıddır:

Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman Medine'ye hicretle şereflenen, Allah'ın övdüğü muhacirlerden ve ilk iman edenlerdendir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki

(Muhacirlerin ve Ensarın önce imana gelenlerinden ve Onların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Allah, Onlar için Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

(Mekke'nin fethinden önce ve sonra Müslüman olanların hepsine de, Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

(Allah, Eshabın hepsine Cenneti söz verdi.) [Nisa 95]

Allahü teâlânın zatı gibi sıfatları da sonsuzdur. Razı olması da sonsuzdur. Allah, Eshabdan birkaç sene razı oldu sonra vazgeçti denilemez. Allah sözünden dönmez.

İki âyet-i kerime meali:

(Allah asla sözünden dönmez.) [Al-i İmran 9, Zümer 20, Rad 31]

(Allah vaadinden dönmez.) [Rum 6]

Hazret-i Ali, Hazret-i Ebu Bekir'i, Hazret-i Ömer'i ve Hazret-i Osman'ı çok severdi. Bunlar da Hazret-i Ali'yi çok severdi. Birbirlerinin dostu idi. İşte âyet-i kerime meali:

(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72]

Eshab-ı kiramın birbirine karşı çok merhametli olduğunu bildiren bir âyet-i kerime meali de şudur:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır.)** [Feth 29]

Hazret-i Ömer'e dil uzatılamaz

Sual: İbni Sebeciler, Peygamber efendimizin mübarek kayınpederi Hazret-i Ömer'e de âyet-i kerimelere, hadis-i şeriflere rağmen hâşâ kâfir diyorlar. Daha başka iftiraları varsa da bu iftira yanında onların bir önemi yoktur. Çünkü bir insan kâfirse onun diğer işlerine bakılır mı?

CEVAP

Hazret-i Ömer (radıyallahü teâlâ anh), Peygamber efendimizin kayınpederidir. Hazret-i Ali'nin de damadıdır. Hayatta iken ismen Cennet

ile müjdelenmiş on kişiden ikincisi olup, Hazret-i Ebu Bekir'den sonra eshab-ı kiramın en büyüğü, başka bir ifade ile, Peygamberlerden sonra insanların üstünlükte ikincisidir. Resulullahın da ikinci halifesidir.

İbni Sebecilerin bu iftirası için, yukarıda birinci ve ikinci maddelerde yeterli cevap, hâşâ ona dil uzatanların, kâfir diyenlerin kendilerinin kâfir olduklarına dair yeterli delil vardır. Burada birkaçını tekrar yazalım:

Hazret-i Ömer, Medine'ye hicretle şereflenen, Allah'ın övdüğü muhacirlerden ve ilk iman edenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin ve Ensarın önce imana gelenlerinden ve Onların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Allah, Onlar için Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

Hazret-i Ömer, Eshab-ı kiramdan olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Allah, [Eshab-ı kiramın] **hepsine de en güzeli** [Cenneti] **vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Hazret-i Ömer, ağaç altında söz verenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah razıdır.) [Fetih 18]

Hazret-i Ömer, Bedir savaşına katılanlardan olduğu için Cennetliktir. İşte Bedir ehline katılan müslümanların şânı için bir hadis-i şerif meali:

(Bedir savaşına katılan müslümanlar Cennetliktir.) [Dare Kutni]

Hazret-i Ali, Hazret-i Ömer'i çok severdi. Ona kızı Ümmi Gülsümü nikah etti. Hazret-i Ömer hakkındaki hadis-i şeriflerin çoğunu Hazret-i Ali bildirmiştir. Hazret-i Ömer de Hazret-i Ali'yi çok severdi. Birbirlerinin dostu idi.

İşte âyet-i kerime meali:

(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72]

Eshab-ı kiramın birbirine karşı çok merhametli olduğunu bildiren bir âyet-i kerime meali de şudur:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır.)** [Feth 29]

Hazret-i Ömer, Peygamber efendimizin kayınpederi olmakla, mübarek kızı Hafsa validemiz de müminlerin annesi olmakla şereflendi. Bu nimet ve şeref vesilesiyle de Cennetliktir.

Bir âyet-i kerime meali:

(Resulullahın zevceleri müminlerin anneleridir.) [Ahzab 6]

Resulullah ile akraba olmak şerefi çok büyüktür. İmanlı olan her akrabası muhakkak Cennetliktir. Çünkü hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasını istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ. Neccar]

Sırf bu hadis-i şerifler bile Hazret-i Ömer'in Cennetlik olduğunu göstermektedir.

Birkaç hadis-i şerif daha bildirelim:

(Ömer Cennettedir.) [Tirmizi, İbni Mace, Taberani, İ. Asakir, Beyheki, Dare Kutni, Hakim, Ebu Nuaym, İbni Said]

(Benden sonra Peygamber gelmeyecek. Eğer gelseydi, Ömer Peygamber olurdu.) [Deylemi, İ. Münavi]

(Benden sonra hak, her zaman Ömer iledir.) [Hakim, Taberani, ibni Asakir]

(Allahü teâlâ Ömer'e rahmet etsin, acı da olsa Hakkı söyler.) [Tirmizi]

(Allahü teâlâ, hakkı Ömer'in diline ve kalbine yerleştirdi.) [Tirmizi, Ebu Davud, İ.Ahmed, Hakim, Taberani, İbni Neccar, İ. Münavi]

(Güneş, Ebu Bekir hariç, Ömer'den daha hayırlı bir kimsenin üstüne doğmadı.) [Tirmizi]

(Ömer'in Cennette derecesi, Ebu Bekir hariç, ümmetimin hepsinden yüksektir.) [İbni Mace]

(Her şeyin bir kanadı vardır, bu ümmetin kolu kanadı da Ebu Bekir ve Ömer'dir. Her şeyin bir kalkanı vardır, bu ümmetin kalkanı da Ali'dir.) [Hatib]

(Allahü teâlâ, namazı, zekâtı ve orucu farz ettiği gibi, Ebu Bekri, Ömer'i, Osman'ı ve Ali'yi sevmeyi de farz etti.) [Vesile]

(Başınıza Ebu Bekir gelince, onu zahid ve ahirete ragıb bulursunuz. Başınıza Ömer gelince, onu kuvvetli, emin ve Allah yolunda kimseden çekinmez görürsünüz. Başınıza Ali gelince, hadi ve mühdi olur. Sizi doğru yola götürür bulursunuz.) [Hakim, İ. Ahmed]

(Sünnetime ve hulefa-i raşidinin yoluna sımsıkı sarılın!) [Buhari]

(Ümmetimin en merhametlisi Ebu Bekir, dinde en sağlam olanı Ömer, en hayalısı Osman, en iyi hüküm vereni ise Ali'dir.) [İbni Asakir, Ebu Ya'la]

(Geçmiş ümmetler içinde vukuundan önce bazı şeyleri haber veren keramet ehli zatlar vardı. Ümmetimin içinde de Ömer onlardandır.) [Buhari]

Hazret-i Ömer, Medine'de hutbe okurken, İran'a gönderdiği ordunun mağlup olmak üzere olduğunu görüp, kumandana (Ya Sariye arkanı dağa ver) buyurdu. O da, dağa yanaştı ve zafere kavuştu. (Şevahid)

Resulullah efendimiz ilk üç halife ile Uhud dağına çıktıkları zaman dağ sallandı. Resulullah buyurdu ki:

(Ey dağ, sallanma! Senin üstünde bir nebi, bir sıddık, iki de şehid [Ömer ve Osman] **vardır.)** [Buhari]

Ebu Musa Eşari diyor ki, Medine'de bir bahçede oturuyorduk. Kapı çalındı. Resulullah, **(Kapıyı aç ve gelene, Cennete gideceğini müjdele!)** buyurdu. Kapıyı açtım. Ebu Bekri Sıddık içeri girdi. Kendisine müjdeledim. Hamd eyledi. Sonra, yine kapı çalındı. Yine **(Aç ve müjdele!)** buyurdu. Açtım. Ömer Faruk içeri girdi. Müjdeledim. Allahü teâlâya hamd etti. Yine çalındı. **(Aç ve Cennet ile müjdele ve üzerine musibet geleceğini söyle!)** buyurdu. Açtım, Osman Zinnureyn geldi. Müjdeledim. Hamd eyledi. [Buhari ve Müslim]

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Ebu Bekir ile Ömer'i sevmek iman, bunlara düşmanlık küfürdür.) [İbni Adiy]

(Ya Ali, müşrik olan bazı kimseler sana aşırı bağlılık gösterecek, sende olmayan şeyleri, sana söyleyecekler ve Ebu Bekir'le Ömer'i kötüleyecekler. Allah onlara lanet etsin.) [Dare Kutni]

Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'e sövmek küfürdür. **(Hulasa-tül-fetava, Mirat-ı Kâinat)**

Allah Resulünün kayınpederi aynı zamanda Hazret-i

Ali'nin damadı olan Hazret-i Ömer'e iftiralar:

1) İbni Sebeciler diyor ki, Hazret-i Ali kızını Ömer'e istemeyerek, zorla verdi. Yahut Cin perilerinden birinin, Ömer'e aşık olup da, Ümmi Gülsüm şeklinde görünmesi de olabilir.

CEVAP

Hucec-i katiyye kitabında, Molla başı Ali Ekber ile, Ulemadan Abdullah Süveydi'nin konuşmalarının sonu şöyle bildirilmektedir: Molla başı dedi ki:

- Eshabın yalnız beşi hariç, ötekilerin hepsi, Hazret-i Ali'yi halife seçmedikleri için mürted oldu, dinden çıktı.

Cevap olarak dedim ki:

- Hazret-i Ali, kızı Ümmi Gülsüm'ü, Hazret-i Ömer'e nasıl nikah eyledi?

- İstemeyerek, zorla verdi.

- Allah için yemin ederim ki, siz Hazret-i Ali'yi öyle aşağılıyorsunuz ki, Arapların en alçağı bile, bu kadar aşağılığa razı olmaz. Hazret-i Ali'yi bu kadar kötülemek, çok alçak bir planın uygulanması için olduğu meydandadır. Allah bilir ki, Arapların en alçağı, en bayağısı bile ırzını, namusunu korumak için canını verir. Nerede kaldı ki, bütün Arap kabileleri arasında, soyu, erkekliği, şerefi, şanı hepsinden yüksek ve üstün olan Haşimoğullarından bir zat ve dolayısıyla bütün bu kabile böyle bir lekeyi, alçaklığı kabul edebilir mi? En alçak kimselerin bile razı olmadığı bir işi, Allah'ın aslanı diye, adı bütün dünyaya yayılan şanlı, şerefli bir kahramana nasıl yakıştırabiliyorsun?

- Cin perilerinden birinin, Ömer'e aşık olup da, Ümmi Gülsüm şeklinde görünmesi de olabilir.

- Bu söz, öncekinden daha alçaklıktır. Böyle şeyi, akıl nasıl uygun görür. Bu yola gidilecek olursa, İslamiyet'in bütün emirleri altüst olur. Mesela bir adam evine gelince, hanımı buna, sen benim kocam değilsin. Sen cinsin diyerek, adamı eve sokmaz. Adam iki şahit getirse, şahitleri de, insan değildir, cindir diyerek kovar. Böylece, her ev, her yer karmakarışık olur. Bir katil, bir hırsız, ben o adam değilim. Sizin dediğiniz kimse, cin olabilir, diyerek, İslamiyet'in emrinin yapılmasına karşı gelir. Hatta, İmam-ı Cafer Sadık da cin olabilir.

Molla başı şaşırıp sustu. İkinci suali sordum:

- Zalim olan bir halifenin emirleri kabul edilir mi?

- Sahih değildir. Kabul edilmez.

- Hazret-i Ali'nin oğlu olan Muhammed bin Hanefiyye'nin annesi kim?

- Cafer kızı Hanefiyye'dir.

- Bu Hanefiyye'yi esir alan kimdir?

- Ben bilmem.

Halbuki, bildiği halde bilmem diye, sözü kesmek istedi. Orada bulunanlardan birkaçı, Ebu Bekir'in esir aldığını söylediler.

- Evlenirken dikkatli davranmak lazım olduğunu herkes bilir. Hak üzere imam ve meşru olarak halife değildir dediğiniz, Ebu Bekir gibi bir zatın esir eylediği bir cariyeyi nikah edip, bundan çocuk yapmayı, Hazret-i Ali, nasıl caiz gördü?

- Belki, Hazret-i Ali bunun kendisine hediye edilmesini, yakınlarından istedi. Bunlar da, cariyeyi kendisine nikah etmiş olabilirler.

- Belki ile, zan ile hüküm verilmez.

Molla başı hiçbir şey diyemedi. **(Hucec-i katiyye)**

2) İbni Sebeciler, Müta (yani avrat kiralamak) **helaldi, Ömer bunu kendi ictihadı ile yasak etti. Ömer avrat kiralamayı yasak etmeseydi, pek az kişi zina ederdi diyorlar.**

CEVAP

Mütayı Hazret-i Ömer yasak etmedi, Resulullahın yasak ettiğini, Onun yasakladığı şeyi yaptırmayacağını söyledi. Eshab-ı kiramın hepsi, halifenin bu sözünü destekledi. Hiçbiri buna muhalefet etmedi ve icma hasıl oldu. Şimdi mütanın ne olduğuna, dinimizdeki yerine bakalım:

Müta, dört mezhepte de haramdır, bâtıldır. Müta, şahitsiz olarak bir kadına belli para verip, belli zaman için [mesela bir saat, bir gün, on sene] beraber yaşamayı sözleşmek demektir. Mütanın haram olduğunu bütün Ehl-i sünnet âlimleri icma ile bildirdi. **(Mizan-ül-kübra, İbni Abidin)**

Mütanın haram edildiğini bildiren hadis-i şerif, Buhari, Müslim, Tirmizi ve Muvatta'da yazılıdır. Bunu haber verenlerden biri de Hazret-i Ali'dir. İbni Sebecilerin, müta için Hazret-i Ömer'in ictihadı demeleri de, çok yanlıştır. Çünkü, Eshab-ı kiramdan hiçbiri buna muhalefet etmedi ve icma hasıl oldu. Fetava-yi Hindiyye'de diyor ki: (Ücret karşılığı zina yapan fahişeye [genel evdeki kadına], İmam-ı a'zama göre had vurulmaz. İkisi de şiddetli tazir olunur ve tevbe edinceye kadar hapis olunur. İmameyne göre, ikisine de had cezası yapılır. Müta yapana da fahişe gibi had vurulmaz.) Fakat zinanın had cezası yapılmayan kısımları da haramdır. **(Berika)**

Tefsir ve fıkıh kitapları diyor ki: Nisa suresinin **(İstimta ettiğiniz kadınların ücretini verin)** mealindeki 24. âyeti, müta için değil, nikahtaki mehir parasını vermek içindir. Beydavi tefsiri bu âyeti açıklarken

buyuruyor ki: (Bu âyet, sahih olan nikahı bildiriyor, mütayı bildirmiyor. Mehir parasını emrediyor. Müta, önce mubahtı, sonra yasak edildi.) **[Şeyhzade tefsiri c.2, s.26]**

Büyük âlim Burhaneddin-i Mergınani'nin Hidaye kitabının şerhi olan İnaye kitabında, Mevlana Ekmelüddin buyuruyor ki: Müta bâtıldır. Abdullah ibni Abbasın bildirdiği gibi, müta önceleri mubah idi. Fakat, hadis-i şerif ile, bunun yasak edildiğini, Eshab-ı kiram söz birliği ile bildirmektedir. Muhammed ibni Hanefiye dedi ki: (Babam imam-ı Ali buyurdu ki Hayber kalesi alındığı gün, Resulullah mütayı yasakladı. Eshab-ı kiramdan Rebi bin Meysere buyuruyor ki: "Hayber'i feth ettiğimiz gün, Resulullah, mütayı, üç gün helal etti. Ben, amcamla bir kadının kapısına geldik. Gayr-i müslim bir kadın kapıya çıktı, beni içeri aldı. O gece orada kaldım. Sabah olunca, Resulullahın sokaklarda, **(Ey Müslümanlar, Resulullah müta nikahını yasak etti)** diye ilan ettirdiğini duydum. Hepimiz mütadan vazgeçtik."

Resulullah, hayatta iken, mütayı yasak ettiğini, Eshab-ı kiram, icma ile bildirmektedir. İcma, âyeti ve hadisi değiştirmez, âyetin ve hadisin değiştirildiğini haber verir.

Cabir bin Zeyd diyor ki: Abdullah İbni Abbas da, ölmeden önce, mütanın yasak edildiğini söyledi. Böylece, icma hasıl oldu. İmam-ı Malik, Muvatta'da Hazret-i Ali'nin bildirdiği hadis-i şerifi yazmaktadır. Hazret-i Ali buyurdu ki: (Hayber kalesini aldığımız gün Resulullah eşek eti ile mütayı yasak etti.) **[İnaye s. 231]**

İbni Mace'nin bildirdiği hadis-i şerifte, Hazret-i Ömer'in, **(Fahr-i alem mütayı, üç kere helal, üç kere de haram etti. Vallahi, evli birinin, müta yaptığını işitirsem, onu recm eder, İslamiyet'in emrini yerine getiririm)** demesi, mütayı Hazret-i Ömer'in yasak ettiğini değil, Resulullahın yasak ettiğini, Onun yasakladığı şeyi yaptırmayacağını gösteriyor. Eshab-ı kiramın hepsi, halifenin bu sözünü destekledi. İbni Abbas hariç, hiç kimse tarafından itiraz olunmaması da, bunun önceden yasak edilmiş olduğunu herkesin bildiğini göstermektedir. Hazret-i Ali, Abdullah ibni Abbas'a, (Sen yanılıyorsun, Fahr-i alem, mütayı yasak etti) dedi. İmam-ı Ali'nin bu sözü üzerine, İbni Abbas da, sözünden dönmüş, mütanın sonradan haram edildiğini söylemiştir. (Buhari)

Müta ve muvakkat nikah bâtıldır

Büyük hadis âlimi, Süleyman bin Ahmed Taberani ve Süleyman bin Davud Tayalisi buyuruyor ki:

Said bin Cübeyr bildiriyor: Abdullah ibni Abbas'a dedim ki:

(Ben, hiçbir zaman, mütaya helal diyemem. Siz de, helal dememeli

idiniz. Çünkü, böyle demekte ne gibi zararlar doğacağını biliyor musunuz? Sizin böyle, caiz demeniz, her yere yayılır da, herkes, bu sözünüzü, müta helal imiş diye, vesika olarak kullanabilir.)

Abdullah ibni Abbas şöyle cevap verdi:

(Bu sözümle, mütanın, her zaman herkese helal olacağını bildirmek istemedim. Ancak, zaruret olunca, zararı gidermek için caiz olur, dedim. Allahü teâlâ, zaruret olunca, zararı giderecek kadar leş, kan, domuz eti yemeye izin verdiği kadar, mütanın da caiz olacağını düşünerek söyledim.)

Demek ki, icma hasıl olmadan önce Abdullah ibni Abbas da, müta her zaman, herkese caizdir dememiş, her haram olan şeyler gibi, zaruret olursa, zararı giderecek kadar caiz olur demiştir. Hadis âlimi İmam-ı Beyheki, Abdullah ibni Abbas'ın daha sonra bu sözden döndüğünü açıkça bildirmektedir.

Abdullah ibni Abbas buyurdu ki:

Müta önce helal idi. Fakat, Nisa suresinin, **(Ananız, bacınız, kızınız ..... size haramdır)** mealindeki 23. âyeti geldikten sonra, haram edildi. (Taberani, Beyheki)

Müminun suresinin **(Müminler, zevcelerinden ve cariyelerinden başka olan kadınlardan sakınırlar)** mealindeki 6. âyeti, mütanın haram edildiğini açıkça gösteriyor. Çünkü, bu âyetten yalnız zevcelerin ve cariyelerin helal olup, başkalarının haram olduğu pek açıktır. Kendisine zevce de, cariye de denilemeyen, müta yapılmış bir kadınla buluşmanın helal olduğunu iddia etmek, Kur'an-ı kerimin açık olan emrine karşı durmak olur. Mütacı kadın bir erkeğe vâris olmaz. Bu kadının, bu erkekten olan çocuğu da, bu adama vâris olmaz. Öyle ise, bu kadın zevce değil, cariye de değildir. Resulullah efendimiz Eshab-ı kirama buyurdu ki:

(Ey Müslümanlar, müta nikahına izin vermiştim. Fakat, şimdi bunu, Allah haram etti. Kimin yanında böyle kadın varsa, bıraksın ve ona verdiği malı geri almasın!) [Müslim, İbni Mace]

Mütanın haram olduğunu, Hazret-i Ali başta olmak üzere, birçok Sahabi bildirmiştir. Hazret-i Ali, Abdullah ibni Abbas'a buyurdu ki: Resulullah, Hayber gazasında, müta ile eşek etini yasak etti. (Buhari)

Yine Buhari ve Müslim'deki hadis-i şerifte Resulullahın, mütayı üç kere helal, sonra, üç kere de haram ettiği bildirilmektedir. Müta dört mezhepte de bâtıldır. **(Mizan-ül-kübra)**

İki hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(Kadınları muvakkat [geçici] **nikahlanmak haramdır. Allah'a,**

haramları helal sayandan daha düşman bir kimse yoktur.) [İbni Kâni']

(Muta nikâhı haramdır.) [Buhari, Müslim, Tirmizi]

Mütacı İbni Sebeciler: (Her şey aslında mubahtır. Yasak olmaları için âyet veya hadis gerekir) diyerek mütanın mubah olduğunu söylüyorlar. Bu sözün nikah ile ilişiği yoktur. İlme [dine] uymayan bir safsatadır. Çünkü Bekara suresinin, **(Allah, yeryüzündeki her şeyi sizin için yarattı)** mealindeki 29. âyeti, yiyecek, içecek ve giyecek maddelerinin hepsi helal olup, ancak âyet-i kerime veya hadis-i şerif ile istisna edilenler haram olur. İnsanların nefslerine ve ırzlarına dokunmanın haram olduğunu bu âyet göstermektedir. Ancak, istisna edilenler haramlıktan kurtulup helal olur ki, bu da, sahih nikah ile almaktır. **(Elmalılı tefsiri s. 1328)**

Şimdi, Hazret-i Ömer'e dil uzatan İbni Sebe'nin kitabına cevap verelim:

İbni Sebe, Kur'an ve Sünnete Göre Müta isimli eserinde, Ehl-i sünnetin dört hak mezhebine, eshab-ı kirama ve İslam'ın iki göz bebeğinden biri olan Hazret-i Ömer'e kinli boğa gibi saldırmaktadır. Müta zinasını hararetle savunuyor. Hazret-i Ömer'in, Resulullahın yasakladığını bildirmesine ateş püskürüyor. Bizzat Ömer yasakladı bunu diyor. Hazret-i Ömer ile Ehl-i sünnetin bunda ne menfaatleri vardır ki suçlanıyor? Hani dünya menfaati olsa çıkarını düşündü diye iftira edilebilir. Ama zinayı yasaklamasında ehl-i sünnetin ne yararı var ki? Hazret-i Ömer veya Ehl-i sünnet niye mubah olan bir şeyi yasaklasın ki? Bu, nakle olduğu gibi akla da aykırıdır. İbni Sebe (Ehl-i sünnetin anladığı müta bizimkinden farklıdır) diyerek şunları bildiriyor:

1- Mütada tarafların rızası şarttır diyor.

CEVAP

Zinada da karşılıklı rıza yok mu? Karşılıklı rıza olması mütanın caiz olduğunu mu gösterir?.

2- Biri teklif edecek öteki de kabul edecek diyor.

CEVAP

Sanki bu zinada yok mu? İcab ve kabulün bulunması mütayı meşru kılmaz.

3- Anne bacı gibi yakını olmamalı diyor.

CEVAP

Zaten zina eden de anne bacı gibi yakını ile zina etmez. Bu da, mütanın meşru olduğunu göstermez.

4- Müslüman veya kitap ehli kadın olmalı diyor.

CEVAP

Zinada da bu olabilir. Bu hüküm onun meşru olmasına delil olamaz.

5- Ücret ve süre belli olmalı diyor.

CEVAP

Genelevde de ücret ve süre bellidir. Ücret ve sürenin belli olması mütayı meşru kılamaz.

6- İlişkiden sonra kadın ücreti hak eder diyor.

CEVAP

Genelevde de böyledir.

7- Vaty olmaması gibi şart konabilir diyor.

CEVAP

Böyle bir şart koymakla müta meşru olmaz.

8- Şahit şart değildir diyor.

CEVAP

Zinada da şahit olmaz. Hemen dip not inerek, Malikilerde şahitsiz nikah caiz diyor. Bektaşi gibi devamını söylemiyor. Ama Malikilerde velinin izni ile birlikte ilan da şarttır, yani falanca ile filanca evlenmiştir diye herkese duyurmak şart. Mütada olduğu gibi iş bitince çekip gitmez.

9- Mütada kendi rızaları yeterli diyor.

CEVAP

Bu mütayı nasıl mubah kılar ki? Zinada da, kumarda da iki tarafın rızası olur. Nikahta da üç hak mezhepte yani Maliki, Şafii, Hanbeli mezheplerinde velinin izni de şarttır. Hangi yönden bakılsa, müta zinadır.

10- Bir kusur için mütaya son verilebilir diyor.

CEVAP

Zina edecek kimse de Nataşada AIDS, frengi gibi bir hastalık tespit ederse onunla zina etmez. Bu mütayı nasıl meşru kılar ki?

11- Mütada boşama yoktur diyor.

CEVAP

Zinada da böyledir Ortada nikah yok ki boşama olsun.

12- Mütada miras yok diyor.

CEVAP

Yani mütacı, kiralık kadınla birlikte iken kalbden ölse, kadın mirasa konamaz. Zinada da miras yoktur. Miras normal nikahta geçerlidir.

13- Mütada neseb hükümleri var diyor.

CEVAP

Bu tamamen yalan. Hiçbir kaynağı yoktur. Eshabdan müta caiz iken müta yapanlar akşam kadın ile beraber olur, sabah elveda der çekip giderlerdi. Ertesi gün bir başkası gelip o kadınla birlikte olurlardı. Yani bir

kadın bir ayda 30 erkekle müta yapabilirdi. O zaman bir çocuk olsa, bu 30 erkekten hangisinden olduğu nasıl bilinecek de miras sahibi olacaktır? Böyle yalanlarla müta zinasının meşru olduğu ispata çalışılmaktadır. Diyelim ki kadın gözetim altına alındı, kimse ile müta yaptırılmadı, birkaç ay sonra gebeliği meydana çıktı. Çocuğun nesebi de böylece tespit edildi. Şimdi bu müta caiz mi olur?

14- İbni Sebe mütada iddet vardır diyor.

CEVAP

Hiçbir kaynakta iddet yoktur. Kendisi de uydurma olsun bir kaynak yazmamıştır. Çünkü bir kadın, mütadan sonra başkası ile müta yapabiliyor, zaman sınırı yok. İddet nereden çıkıyor ki? Mütayı meşru sayabilmek için uydurulmuş koskoca bir yalan.

15- Müta hükümlerini tarafların bilmesi gerekir aksi takdirde onlara izin verilmez diyor.

CEVAP

Müta şahitsiz yapılıyor, kimden izin alacaklar ki? Sanki Ehl-i sünnet mütayı bundan farklı biliyormuş. Bu şekilde olan müta zinadır. Resulullah haram etmiş, Hazret-i Ömer de bunu çok kimse bildiği için, Resulullahın emrine uygun olarak yasaklamıştır. Böylece icma hasıl olmuştur. Zaten kendisi de, imamiyye dışında bütün fukahanın icması olduğunu bildirmektedir.

Ehl-i sünnetin dört mezhebi yani bütün âlimler, (Mütaya önce izin verildi sonra haram edildi) buyuruyorlar. İbni Sebe Ehl-i sünnetin icmasına ateş püskürerek diyor ki: (İcma var demek, korkunç ve dehşet verici bir itirazdır. Bu itirazı yapanlar, Allah ve Resulünün bir zamanlar zinaya izin verdiğini mi söylemek istiyorlar?)

CEVAP

İbni Sebe'nin, bir zamanlardan galiba haberi yok. Bir zamanlar içki içilmiyor muydu, faiz alınıp verilmiyor muydu, açık saçık gezilmiyor muydu? Bunlar yasaklandıktan sonra artık vazgeçilmedi mi? Önceki halleri için, Allah bir zamanlar içkiye, faize, tesettürsüzlüğe izin verdi mi denir? İçki ve kumar hakkında iki âyet meali şöyledir:

(İçki ve kumarı soranlara de ki: "İkisinde hem büyük günah ve hem insanlara bazı faydalar vardır. Günahları faydasından daha büyüktür.) [Bekara 219]

(Şeytan içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçin!) [Maide 91]

İçki ve kumar haram edilmeden önce, günah değildi, öyle değil mi?

Faiz de öyle değil miydi? Bir âyet meali şöyledir:

(Allah, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra Rabbinden gelen öğüde uyup da, faizden vazgeçenin geçmişteki günahları affedilir, yediği faizler geri alınmaz. Helal diyerek tekrar faize dönenler ise, Cehennemliktir ve orada ebedi kalırlar.) [Bekara 275]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir: **(Hükümsüz kıldığım ilk faiz, amcam Abbas'ın faizidir. Faizlerin hepsi hükümsüzdür.)** [Müslim]

Faiz haram edilmeden önce, Hazret-i Abbas haram işliyordu denebilir mi?

Kız kardeşle evlenmek caiz midir? Elbette caiz değildir. Peki Allah ve Onun resulü Hazret-i Âdem, bunu emrettiği zaman zinaya mı izin verildi? Hüküm Allah'ındır. Bugün haram der ertesi gün helal eder, bugün helal der, yarın haram eder. Buna hangi Sebeci karışabilir ki?

İç yağı Yahudilere haram idi. Sonra helal etti. Yani Allah dilediğini yapar. O helal dediği zaman helaldir, haram dediği zaman haramdır. Mütayı da, daha önce mubah etti, sonra haram etti. Daha öncekine zina demeye kimin hakkı var ki? Allah'ın emrini bildirmek niye korkunç ve dehşet verici bir itiraz olsun ki? Ehl-i sünnet âlimleri hiç dine aykırı bir şey yaparlar mı?

İbni Sebe'nin sorularına cevaplar

Aklı başında olan hiç kimse mütayı reddetmez diyor.

CEVAP

Demek ki bütün ehl-i sünnet âlimleri, dört hak mezhep mensuplarının aklı başında değil öyle mi? İbni Sebe'nin aklı başındadır, kasten İslam'ı yıkmak için, zinayı meşrulaştırmak için bunu yapıyor. Zinadan uzak durmak isteyenleri de aklı başında değil diye suçluyor.

Ehl-i sünnetin ileri sürdüğü itirazların hepsi boş ve çürüktür diyor.

CEVAP

Ehl-i sünnetin bildirdiği âyet ve hadislere boş çürük diyebilmek için mutlaka müta sarhoşu olması gerekir! Yoksa namuslu bir ilim adamı milyonlarca ehl-i sünnet âlimine böyle çirkin ifadeler kullanamaz. İbni Sebe'nin müta sarhoşu olduğu bu sözlerinden de anlaşılmaktadır.

Bir kadın, gayri müslim bir erkekle evlenmek istese, nikahın bütün şartları mevcut olsa, yine bu nikah caiz olmaz. Yani Müslüman kadın gayri müslimle evlenemez. Bunun gibi şartlarının bazıları tutsa bile, mütanın caiz olması gerekmez.

Biz ahlaksız (fahişe) kadınlarla mütayı hoş karşılamayız diyor.

CEVAP

Yani uygun ama hoş karşılanmıyormuş. Bununla mütanın mubah

olduğu mu anlatılmak isteniyor? Hem 10-15 dakikalığına, saatliğine veya günlüğüne müta yapan, mesela 30 günde en az 30 ayrı mütacı ile birlikte olan kadın, nasıl ahlaklı olur? Namuslu bir kadın bile bu yolla fahişe olur.

İbni Sebe diyor ki: Hanefilerden Kaşani'nin, bu âyet mütayı bildiriyorsa mensuh sayılır demesi, islami hassasiyetin (!) ifadesidir.

CEVAP

(!) işareti dalga geçmeyi gösterir. Yani İslami hassasiyeti yok, aman ne de hassasiyet demektir. Bir İslam âlimi ile böyle dalga geçmek ancak Sebecilere has bir taktiktir.

İbni Sebe mütanın helal olduğu zamanki hadis-i şerifleri bildiriyor, (Hazret-i Cabir, müta helal idi, fakat sonra Ömer bunu bize yasakladı. O yüzden bir daha yapamadık) dediğini yazıyor.

CEVAP

İbni Sebe, bize yasakladı dedirirken sanki Hazret-i Ömer'in kendisine serbest idi intibaını vermeye çalışıyor. Bir kere Hazret-i Ömer mubah olan şeyi nasıl yasaklar ki? Diyelim ki yasak etti. Kur'an-ı kerimde **(Kâfirlere karşı şiddetli ve birbirlerine karşı merhametli), (ve küllen vaadallahül hüsna)** buyurulan yani (Hepsi için Hüsna [Cennet] söz verilen) eshab-ı kiram, hâşâ odun muydu, robot muydu, dilsiz şeytan mıydı, niye sustular? Hazret-i Ali hilafete geçince niye mütayı serbest bırakmadı? Hazret-i Ömer mezardan çıkacak diye korkuyor muydu yoksa? Hâşâ Hazret-i Ali korkak birisi mi idi? Bu ne rezalet?!

Hazret-i Cabir, (Bize yasakladı, biz de yapmadık) demiş. Hazret-i Cabir o kadar korkak mıydı? (Sen bize Allah ve resulünün helal kıldığı şeyi nasıl yasaklıyorsun?) diyemedi mi? Hem Hazret-i Ömer Allah'ın emrettiği bir şeyi niye yasaklayacak ki? Bunda ne menfaati olacak ki? Âyetle ve hadislerle Cennetlik olan Hazret-i Ömer'e bu ne çirkin iftira böyle? Biz de yapmadık ifadesinden, haram olduğunu biz de anladık artık bu işten elimizi çektik demektir. Başkaları hâşâ müta yapıyordu da Hazret-i Cabir niye yapamadı? Demek ki haram olduğunu bildiren hadis-i şerifi duydu ki artık yapmadık diyor. Hâşâ Hazret-i Ömer'den bütün eshab korkuyordu diyelim, onun Sebeci bir Yahudi tarafından şehid edilmesinden sonra niye serbest edilmedi? İmam-ı a'zamlar, imam-ı Şafiiler, imam-ı Malikler, imam-ı Ahmed bin Hanbeller de mi korktu? Onlar niye haram dediler?

Birbirlerini çok seven insanlar

İbni Sebe diyor ki: Mütanın ravisi Mutarrif, ehl-i sünnete göre, Buhari ve Müslim'in ortak ravilerinden çok itimat edilen kimse ise de, bizce o sabıkalı bir ravidir. Zira İmam-ı Ali'ye nefret dolu olduğu biliniyor. Allah'ın

resulü de Ali'ye yalnız münafıkların buğzedeceğini haber veriyor. Resulullahın münafık dediği kimsenin rivayetine değer verilir mi?

CEVAP

Burada müthiş iftiralar yapılıyor. Hâşâ Ehl-i sünnetin iki büyük İmam-ı Buhari ve İmam-ı Müslim, bir münafığın rivayetini esas alıyorlarmış. Ehl-i sünnete göre bu münafık çok itimat edilen kimse imiş. Bu ne çirkin iftira böyle? Hazret-i Ali'ye nefret duyduğu ifadesi ne büyük yalan? Farklı ictihadlar kin ve nefret mi? Hazret-i Ali ile savaşan eshab-ı kiram için, nefret dolu idi mi demek lazım? Zaten İbni Sebecilere göre eshabın beşi hariç, hepsi mürteddir, münafıktır! Çünkü Hazret-i Ali'yi halife seçmediler, ona kin ve nefret duydular. Ama Allahü teâlâ, eshab-ı kiram için ne buyuruyor?

(Onlar birbirine karşı çok merhametli) buyuruyor. (Feth 29)

(Onlardan razıyım, onlara Cenneti hazırladım) buyuruyor. (Tevbe 100)

(Ve küllen vaadallahül hüsna [Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] **söz verdim]** buyuruyor. (Hadid 10)

İbni Sebe diyor ki: Ömer dedi ki: Kur'an ve Sünnette olduğu halde, hac mütasını yasaklıyorum.

CEVAP

Hazret-i Ömer gibi, eshab-ı kiramın en üstünlerinden olan büyük zata bu iftirayı ancak bir Sebeci yapabilir. Dört mezhep âlimleri bildiriyor ki:

Hazret-i Ömer Müta haccını yasaklamadı. Mekkeliler için, ifrad haccı daha sevaptır buyururdu. Haccın birçok nüsükünde, dört mezhep arasında da ihtilaflar vardır. Bunlar ictihad ayrılıklarıdır. İctihad ayrılıkları bid'at değildir. Resulullahın haccı nasıl yaptığını, Eshab-ı kiram, bütün ayrıntıları ile haber verdiler. Bazı işleri ne niyetle yaptığını anlamakta ihtilaf olmuştur. Şafii ve Maliki, Resulullahın haccı, (İfrad) idi dediler. Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman da bunu söylemişlerdir. **(Kurret)**

Eshab-ı kiramın hepsi Cennetlik ama Hazret-i Ömer, Ebu Bekri Sıddık hariç, hepsinden daha üstündür. Âyet ve hadislerle övülen en güzide bir sahabidir. Allahü teâlâ buyuruyor ki:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlar, fetihten sonra mal veren ve savaşanlardan daha üstündür.) [Hadid 10] (Hazret-i Ömer fetihten önceki sahabilerdendir.)

(Muhacirlerin ve Ensarın önce gelenlerinden ve bunların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Bunlar Cennette sonsuz kalırlar.) [Tevbe 100] (Hazret-i Ömer, bu muhacirlerin başta gelenlerindendir.)

(Ağaç altında, söz veren müminlerden, Allah razıdır.) [Fetih 18]

(Hazret-i Ömer söz verenlerdendir.)

Birkaç hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi] (Resulullah, Hazret-i Ömer'in kızı Hazret-i Hafsa ile evlendi)

(Benden sonra Peygamber gelseydi, Ömer Peygamber olurdu.) [Tirmizi]

Hazret-i Ali'yi sevmeyen var mı?

İbni Sebe, rafizi rivayetlere dayanarak diyor ki: Hazret-i Ali, (Ömer mütayı yasak etmeseydi, pek az kişi zina ederdi) demiştir.

CEVAP

Kesinlikle aslı olmayan uydurma bir rivayettir. Hâşâ Hazret-i Ali, iktidara geçince, insanların zina etmeye devam etmesini mi istedi de müta zinasını serbest bırakmadı? Hazret-i Ali'ye bu iftirayı yapanlar, kendisi buna iktidarında göz yumduğu için zinayı teşvik etti demek istiyorlar. Yani, Hazret-i Ömer'in vefatından sonra kendisi halife iken, mütanın meşru olduğunu niye ilan edip herkese duyurmadı? Duyurdu da Ehl-i sünnet hâşâ Hazret-i Ali'ye düşman olduğu için, biz müta yapmayız mı dedi? Bu rafizi rivayetlerinin yalan olduğu her yönü ile bellidir.

İbni Sebe diyor ki: Ehl-i sünnete göre, İmam-ı Ali İbni Abbas'ı mütaya cevaz verdiği için ikaz ediyor ve Hayber hadisini okuyor. Halbuki İbni Abbas, ömür boyu mütaya cevaz veren seçkin bir sahabidir.

CEVAP

Hazret-i Ali, İbni Abbas'ı ikaz ediyor, (Evet Resulullah daha önce mütaya cevaz vermişse de, sonra bunu haram kıldı) buyuruyor. İbni Abbas, onun bildirdiği bir hadise niye karşı çıkacak ki?

Seçkin olmayan sahabi var mı? Allah hepsi Cennetlik buyurmuyor mu? Cennetlik olmak seçkin olmak değil mi? İbni Abbas seçkin de Hazret-i Ömer seçkin değil mi? Üç halife seçkin değil mi?

Ehl-i sünnetin bildirdiğine göre İbni Abbas, daha sonra gerçeği öğrenince görüşünden vazgeçiyor. Rafızi görüşlerini esas alıp da, ehl-i sünnetinkileri yok saymak Sebecilere mahsus bir Yahudi taktiğidir.

İbni Sebe diyor ki: Hayber hadisini nakleden ez-zühri, Ehl-i sünnete göre, sika, sağlam bir hadis hâfızı, rivayetlerine güvenilen birisi ise de, biz o görüşte değiliz.

CEVAP

Bu iftirasına da, İbni ebil Hadid gibi rafiziyi de senet gösteriyor. Sebecilerin o görüşte olmaları ne yazar ki? Zaten biz onların görüşünde olsa idik, biz de Sebeci, rafizi olurduk. Biz Resulullahın sünnetine uyan,

Ehl-i sünnetiz. Biz ne sadece Hazret-i Ali'nin şiasıyız, ne de sadece Hazret-i Ömer'in şiasıyız. Biz Resulullahın şiasıyız, yani bütün eshab-ı kiramın şiasıyız.. Resulullahın sünnetine tâbiyiz. İşte bundan dolayı bize Ehl-i sünnet denildi. Şia taraftar demektir. Hazret-i Ali'nin şiasıyız diyerek, eshab-ı kirama kin ve nefret beslemek âyetleri inkârdır. Hıristiyanların Hazret-i İsa'yı seviyoruz diyerek Resulullahı inkâr etmeleri nasıl bâtıl ise, Hazret-i Ali'yi seviyoruz diyerek Eshab-ı kirama kin beslemek de bâtıl bir yoldur. İbni Sebecilerin Hazret-i Ali'yi seviyoruz demeleri, Hıristiyanların İsa'yı seviyoruz demesine benzer. Taşkınca severek, Ona, ilah diye tapınıyorlar. Halbuki, Hazret-i İsa böyle sevgi istemiyor. Hariciler Hazret-i Ali'ye düşmanlık etti, rafiziler de onu aşırı sevdi. İmam-ı Ahmed İbni Hanbel, imam-ı Ali'den şu hadis-i şerifi haber veriyor: Resulullah buyurdu ki:

(Ya Ali, sen İsa gibisin! Yahudiler, Ona düşman oldu. Mübarek annesine iftira ettiler. Hıristiyanlar da, Onu aşırı yükselttiler. Ona yakışan dereceden daha yukarı çıkardılar. Allah'ın oğlu dediler.) [İ. Ahmed]

Hazret-i Ali bu hadis-i şerifi haber verdikten sonra, (Benim yüzümden iki türlü insanlar helak oldu. Birisi, beni aşırı severek, bende olmayan şeyleri bana takarlar. Ötekiler de, bana düşman olup, birçok iftira yaparlar) buyurdu. Bu hadis-i şerif, haricileri, Yahudilere, Eshab-ı kirama düşmanlık eden rafizileri de Hıristiyanlara benzetmektedir.

İbni Sebe âlimlere saldırıyor

İbni Sebe, El- Cessas gibisi uydurmaya dayandığı için cidden ayıp etmiştir, diyor.

CEVAP

Cessas, İbni Sebe gibi söylemediği için ayıp ediyor. Dört mezhebin bütün âlimleri, müta zinasına hayır dedikleri için ona göre ayıp ediyorlar. Ayıp etmeyen tek ehl-i sünnet âlimi yoktur. Ne günlere kaldık ya Rabbi, "avrat kiralayanlar" ayıp etmiyor da, Ehl-i sünnet âlimleri ayıp ediyor!

Aynı sayfada "Senet bakımından berbat bir rivayet" diyor. Rafizilerinki berbat değil de Ehl-i sünnetinki berbat öyle mi?

İbni Sebe diyor ki: İbni Hacer Askalani bile büyük bir bunalım ve zorlama içinde.

CEVAP

İbni Sebe'ye göre Ehl-i sünnet âlimleri içinde hiçbir tane insaflı, bunalım içinde olmayan, zorlama içine girmeyen kimse yoktur.

İbni Sebe, Zeydiye'den mezhepsiz Şevkani'yi delil gösterip diyor ki: Önce insafa geliyor, akıl mantık çerçevesinde düşünüyor. Ancak bir de

bakıyor ki, asırlardır kendine öğretilenlerle çelişecek. Hemen toparlanıyor. Gözünü kırpmadan gerçekleri inkâr ediyor. Taassup işte böyledir.

CEVAP

Gerçekleri inkâr edene ve İbni Hacer Askalani hazretlerine iftira edene Allah lanet etsin. Bu büyük zat, İbni Sebeci mi de gerçekleri inkâr etsin? Sebecilere göre gerçekleri inkâr etmeyen tek ehl-i sünnet âlimi yoktur. Çünkü hepsi müta zinasına, avrat kiralamaya haram demiştir. Öyle ise onların insafı yoktur, gerçekleri inkâr ediyorlar. Vehhabiler, mezhepsizler Ehl-i sünnet âlimlerine taassup ehli diye saldırıyorlar. İbni Sebeciler de aynı alçaklığı yapıyorlar.

İbni Sebe diyor ki: Doğuştan gelen bu duygu, cinsel arzu, şöyle ya da böyle [helal veya haram yoldan] mutlaka karşılanacaktır.

CEVAP

Aynı cümleyi yiyip içmek için de kullanmak gerekir: Doğuştan gelen bu duygu, yiyip içme arzusu, şöyle ya da böyle [helal veya haram yoldan] mutlaka karşılanacaktır. Helal yol dururken bu ihtiyaçları niye haram yoldan karşılanması savunulur ki? Peygamber efendimiz buyuruyor ki:

(Nikah, sünnetimdir. Sünnetimi yapmayan benden değildir. Evlenin. Zira ben, sizin çokluğunuzla diğer ümmetlere karşı iftihar ederim. Gücü yeten evlensin. Evlenemeyen oruç tutsun. Zira oruç bir enemdir.) [İ. Mace]

İbni Sebeci, Resulullahın bu sözü ile alay ederek diyor ki: Genç delikanlının cinsel duyguları bastırıyorsa bunu, oruç tutmakla avutamazsınız.

CEVAP

Önlenmesi zor bile demiyor, avutamazsınız demekle, Resulullah ile alay etmiş oluyor.

İbni Sebe akli delilleri sıralıyor: Kadınlar erkeklere göre daha çok fazladır. Bir kadını ömür boyu kumalığa mahkum edemezsin diyor.

CEVAP

Kumalık kötü mü? Resulullah niye kuma olacak hanımlarla evlendi? O kadar kadınla niye evlendi? Hâşâ bir tanesi ile müta yapardı.

İbni Sebe diyor ki: Mütaya haram diyenlerin başında Ehl-i sünnet gelir. Tamamı bu görüştedir. Mutezile ile [şiilerden] Zeydiye ve zahiriler de aynı görüşü paylaşıyor.

CEVAP

Bid’at fırkaları bir tarafa, Ehl-i sünnetin tamamı haram diyorsa haramdır.

Mütada talak ve miras yoktur

İbni Sebe, mütada talak, miras yok diyen Ehl-i sünneti demagoji yapmakla itham ediyor. Müslümanla evlenen gayri müslim kadın da miras alamaz diyerek mütaya meşruluk arıyor.

CEVAP

Dinimiz, kitap ehli kadınla evlenmeye izin veriyor, ama miras alamaz diyor. Bu ayrı bir hüküm, istisnai bir durumdur. Müslüman kadının namaz kılma zorunluluğu vardır, içki içemez. Ama Müslüman erkekle evli Hıristiyan kadın, namaz kılmaz, içki de içer, domuz da yer, kiliseye de gider. Bunlar ayrı bir hükümdür. Gayri müslim kadın miras alamaz ama, bu adamdan olan çocuğu miras alır. Müta caiz iken bile, mütacıdan doğan çocuğu da miras alamazdı.

Mütada nikah olmadığı için boşama da yok, kiralama var. Kira süresi sona erince kendiliğinden ayrılırlar. Halbuki nikahta boşama vardır. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Kadınları boşayacağınızda, onları, iddetlerini gözeterek boşayın.) [Talak 1]

Boşama olmayınca nikah da yoktur, iddet yoktur. Çünkü müta meşru değildir.

İbni Sebe diyor ki: Hazret-i Âişe'nin mütanın caiz olmadığını söyleyip, ardından, Müminun suresinin **(Müminler, zevcelerinden ve cariyelerinden başka olan kadınlardan sakınırlar)** mealindeki 6. âyeti okuduğu rivayeti de suludur. Böylece onu Allah'a ve Resulüne iftiracı veya ne dediğini bilmez konumuna iteceksiniz. Yahut bu rivayetin uydurma olduğunu söyleyip duvara çarpacaksınız.

CEVAP

Görüldüğü gibi, mütacı, Ehl-i sünnet âlimlerinin nakillerine "sulu" tabirini kullanıyor, duvara çarpılacak rivayet diyor. Bütün Ehl-i sünnet âlimleri yalan, iftira, uydurma nakiller yapıyor, sadece İbni Sebeciler doğru söylüyor! Yazıklar olsun hakkı inkâr edenlere.

Nisa suresinin, **(Ananız, bacınız, kızınız ..... size haramdır)** mealindeki 23. âyeti geldikten sonra, müta haram edildi. (Taberani, Beyheki)

Müminun suresinin **(Müminler, zevcelerinden ve cariyelerinden başka olan kadınlardan sakınırlar)** mealindeki 6. âyeti, tevile imkan bırakmayacak şekilde mütanın haram edildiğini bildiriyor. Çünkü, bu âyette yalnız zevcelerin ve cariyelerin helal olup, başkalarının haram olduğu bildiriliyor. Kendisine zevce de, cariye de denilemeyen, mütacı [kiralık] bir kadınla buluşmanın helal olduğunu iddia etmek, Kur'an-ı

kerimin açık olan emrine karşı durmak olur. Mütacı kadın bir erkeğe vâris olmaz. Bu kadının, bu erkekten olan çocuğu da, bu adama vâris olmaz. Öyle ise, bu kadın zevce değil, cariye de değildir. Bu âyetle de müta haramdır. **(Hucec-i katiyye)**

İbni Sebe, Cabir bin Abdullah'tan, Resulullahın, **(Müta kıyamete kadar haramdır)** dediğini yazıyor. Birçok ehl-i sünnet âliminden naklen Resulullahın mütayı yasakladığını bildiriyor. Birisi şöyledir:

Ebra bin Mabed el Cüheni, Mekke'nin fethinde, bir süre için izin verdi, sonra da buyurdu ki:

(Ey insanlar, mütaya izin vermiştim, artık Allah bunu kıyamete kadar haram kıldı.) [İ. Ahmed, Müslim, Darimi, İbni Mace, Beyheki]

Dikkat edin, beş tane hadis âlimi bunu naklediyor, mütacının kılı bile kıpırdamıyor. Çünkü ona göre, bütün hadis âlimleri, bütün fıkıh âlimleri de nakletse hiç önemi yok, "çal duvara, at çamura" diyor. Gerçekte de Ehl-i sünnet olan bütün hadis âlimleri, fıkıh âlimleri, kelam âlimleri, tefsir âlimleri mütanın haram olduğunda birleşmişlerdir.

İbni Sebe'nin yalan ve demagojileri

İbni Sebe, Ez zühri'den gelen rivayet asılsız ve gerçek dışıdır diyor.

CEVAP

Ehl-i sünnetin hepsi de aslı vardır ve gerçektir diyor.

Mezhepsizler gibi, Ebu Hanife'nin hadis alanında hafızası zayıf diyor.

CEVAP

Sadece Hanefi mezhebinde olanlar değil, diğer mezheptekiler de ona imam-ı a'zam diyor, en büyük imam diyor. Müsnedi senet olarak kullanılıyor.

Ez-zühri bu konuda hangi rivayetin senedine takılsa yapacağını yapıyor diyor.

CEVAP

Terbiyesizlik bu kadar olur. İmam-ı Zühri gibi büyük bir İslam âlimine ancak bu kadar dil uzatılabilir. Resulullahtan gelen bir rivayeti nakletmesine tahammül edemiyor. İslam âlimlerini yalancılıkla suçluyor.

Ez-zühri ve Urve bin Zübeyr Hazret-i Ali'ye sataşanlar diyerek iftira ediyor.

CEVAP

İmam-ı Zühri tabiinden büyük bir müctehiddir. Urve bin Zübeyr, Zübeyr bin Avvam'ın ikinci oğlu, Hazret-i Ebu Bekir'in torunudur. Fukaha-i seba denilen yedi büyük âlimden biridir. Hazret-i Âişe'den çok hadis-i şerif bildirmiştir. Zübeyr bin Avvam, Hazret-i Ali'ye karşı savaşan Hazret-i Âişe validemizin tarafında idi, şehid oldu, aşere-i mübeşşeredendir. Öyle

ya ona göre, Hazret-i Ali ile savaşan herkes Hazret-i Ali'nin düşmanıdır. Oğlu da düşman sayılır. Zihniyet bozuk olunca, herkesi kendileri gibi yalancı sanıyor.

Şamlı Sadaqa, zayıf ve rivayetlerine güvenilmez biridir. Ubeydullahın kimliğini tespit edemedik, muhtemelen o da Şamlı diyor.

CEVAP

İbni Sebe görüyorsunuz kimliğini bilmediği birisi için bile, O Şamlı olabilir diyor. Şam'a diş bilemesinin Sebebi, orada, Resulullahın kayınbiraderi valilik yaptığı içindir. İbni Sebe Resulullahın bütün akrabalarına düşmandır.

İbni Sebe, Ehl-i sünnetin kabul ettiği hadisler için bakın neler diyor:

Senet bakımından perişan ve asılsız. Bize göre bunun sorumlusu İsmail bin Ümeyyedir. İsmail her ne kadar Ehl-i sünnet hadisçilerinin güvenini kazanmış sika bir ravi ise de, bizce onun Emevi devlet erkanına yakınlığı ile tanınması, ona sabıka olarak yeter de artar bile.

CEVAP

Emevi devletinde vazife alan herkes sabıkalı oluyor, bir de Şamlı ise yandı keten helva. Kendisinin Yahudi olması sabıka olarak yetmiyor sanki?

Başka bir ravi için şöyle diyor:

Bu canavar ruhlu adam bile Ehl-i sünnet hadis hâfızlarının sika saydığı, İmam-ı Ahmed bin Hanbel, Müslim, Tirmizi, Nesai, İbni Mace'nin hadislerini tahric ettiği bir ravidir.

CEVAP

Eğer bu zat, İbni Sebe'nin dediği gibi canavar ruhlu birisi ise, Ehl-i sünnetin en muteber saydığı hadis âlimleri bunun rivayetine itibar etmez. İtibar ettiğine göre, bu zat değil, ona iftira eden İbni Sebe canavar ruhludur. İbni Sebe Buhari dahil, Ehl-i sünnetin bildirdiği bütün hadis kitaplarına muhaliftir.

Ehl-i sünnetin tamamı için diyor ki: (Böyle bir tavır [Mütanın haram olduğunu kabul etmek] insaf ve mantık sahibi birisine yakışır mı?

CEVAP

Yani Ehl-i sünnet insafsız ve mantıksızdır. Ehl-i sünnet âlimlerine böyle dil uzatan İbni Sebe ve onun yolunda gidenlere yazıklar olsun.

İbni Sebe sahabeye saldırıyor

Allah'ın ve Resulünün övdüğü sahabelere bakın nasıl kin kusuyor: Bir rivayetin başında Ebu Hüreyre'nin bulunması, onun reddedilmesi ve kaldırıp atılması için yeterlidir.

CEVAP

Hazret-i Ebu Hüreyre, eshab-ı kiramın büyüklerinden, ileri gelenlerinden Cennetlik bir zattır. Savaşta ve barışta Resulullahın yanından hiç ayrılmazdı. Hafızası çok kuvvetli olduğundan, çok hadis-i şerif ezberlemişti. Eshab-ı kiramdan ve Tabiinden 800'den fazla kimsenin, kendisinden hadis öğrendiğini Ehl-i sünnetin en kıymetli hadis kitabını hazırlayan İmam-ı Buhari hazretleri bildiriyor, Abdullah bin Ömer'den sonra en çok hadis bilen bu zattır. Eshab-ı kiramdan herhangi birine dil uzatmak ancak Sebecilere mahsus adi bir taktiktir. Eshab-ı kiramın hepsi Cennetlik, hepsinden Allah razıdır. **(Hadid suresi** 10, **Fetih** 29, **Tevbe** 100**)**

"Salebe hadisinde mütanın Hayber'de yasakladığı söyleniyor. Bu ise kesinlikle doğru değil, tarihi hakikatlere [yani sebeciliğe] tamamen aykırıdır. Bu yüzden kabul edilmesi imkansız" diyor.

CEVAP

Kabul edilmesi imkansız denmez, (Kabul etmemiz imkansız) demesi gerekir. Kabul edilmesi imkansız olsa idi, binlerce İslam âlimi kabul eder mi idi? Ehl-i sünnetin tamamı kabul ediyor ya.

Sahih rivayetler mi önemli, tarihi hakikatler mi? Tarih de yine rivayetlerden meydana geliyor. İbni Sebe bilerek veya bilmeyerek şu hususun üstünde yanlış olarak çok duruyor. Hayber'den sonra da müta yapıldığına göre, Hayber'de yasak edildi diyen kim olursa olsun asla kabul etmem diyor. Resulullah Hayber'den sonra da izin verip sonra yasakladıysa, ki öyle olmuştur, o zaman İbni Sebe'nin imkansız dediği şey bal gibi olmuştur.

Ehl-i sünnetin kütüb-i sitte denilen en kıymetli hadis kitaplarından olan İbni Mace için bakın ne diyor:

İbni Mace hadisi, Ehl-i sünnetin sandığı gibi, sahih bir rivayet değil, münker ve asılsızdır.

CEVAP

Bundan önce de hafızası zayıf birisinden bu hadisi naklediyor diyor. Her raviye bir kulp takıyor, kimi Hazret-i Ali'ye yan bakardı, kimisi Emevi devletinde vazife aldı, kimisi, şişman, kimi zayıftı. Müfteri sarhoşa ne demeli?

Farklı rivayetleri bahane ediyor. Halbuki Resulullah üç kere izin veriyor üç kere yasaklıyor. İzin verme ve yasaklamalar çeşitli tarihlerde olduğu için, İbni Sebe diyor ki: Mekke'nin fethinde, mütayı ebedi olarak haram kılan bir peygamber, iki ay gibi kısa bir süre sonra buna izin verebilir mi?

CEVAP

Bu ne terbiyesizlik böyle? Sen peygamberi sorguya mı çekiyorsun? İki ay sonra da yasaklayabilir iki gün sonra da yasaklayabilir. İki sene sonra da yasaklayabilir. Buna kim itiraz edebilir ki? Resulullahın haram etmesi vahye dayanır. Hangi mütacı Allah'tan hesap sorabilir ki? Allah layüseldir, layüsel, yaptığı işlerden hesap sorulmayan, hükmü elinde olan, istediği gibi hareket eden demektir. Eskiden içki mubah idi, sonra niye yasakladın, iç yağı önceleri haram idi, niye mubah ettin demeye kimin hakkı vardır? Eskiden yakını ile evlenmek caiz idi, sonra bunu niye haram kıldın demeye hiç kimsenin hakkı olamaz. Ama İbni Sebe, Ehl-i sünneti suçlayabilmek için Peygamber bunu nasıl yapabilir diyerek kirli dilini gösteriyor.

Şam'lı ve şanlı raviler

İbni Sebe'ye göre; mütayı haram gören her İslam âlimi, ya kör, ya sağır, ya basiretsiz, ya hafızası zayıf, ya zavallı, ya aklı başında değil, ya sarhoş, ya Hazret-i Ali'ye kin güdüyor, ya Şamlı veya yobaz. Sağlam tek sünni âlim yok. İki sünni âlim için bakın ne diyor: (Böylesine zavallı ve üzücü laflar eden El Cessas gibi, er-Razi gibi aklı başında olduğunu sandığımız âlimlere yakıştıramıyoruz. Çünkü bunlar gözleri perdelenmiş, basiretleri körleşmiş kimselerdir.)

CEVAP

Fahreddin Razi gibi büyük bir âlime, müfessire, zavallı, basiretsiz diyenin mutlaka kanı bozuktur. Peki bu âlimler ne demiş de böyle kin kusuyor? Demişler ki: (Ömer'in bu sözü, sahabe huzurunda Resulullahın haram kılıcı bir sünneti olmadan, söylemesi düşünülemediği gibi, sahabenin de sessiz kalması düşünülemez. Çünkü Resulullah söylemeden öyle bir şey söylemek söyleyeni küfre düşürdüğü gibi, dinleyip de itiraz etmeyenleri küfre sokar.)

İbni Sebe bu sözler için bu iki âlime basiretsiz, zavallı, akılları başlarında yok gibi hakaretler savuruyor. Bu iki âlim ne kadar isabetli ve ne kadar mantıklı konuşmuşlar. Resulullahın hadisi olmadan kendi başına Hazret-i Ömer nasıl böyle bir şey yapabilir ki? Allah'ın Kur'an-ı kerimde övdüğü şanlı eshab, nasıl haksızlık karşısında dilsiz şeytan durumuna düşer ki? Hazret-i Ebu Bekir, (Ben Resulullahın yolundan ayrılırsam ne yaparsınız?) diye sorduğunda, o büyük ve şanlı kahramanlar, (Seni kılıcımızla düzeltiriz) demediler mi? Hazret-i Ömer yanlış iş yapacak da, **(Kendi aralarında merhametli, kâfirlere karşı şiddetli)** diyen Allah'ın övdüğü o aslanlar, susacak ve kılıçları ile düzeltmeyecekler, bu mümkün mü? Peki Hazret-i Ali niye kılıcını çekip de Hazret-i Ömer'i düzeltmedi? Niye ona kızını verdi? İbni Sebe, "O anda

Hazret-i Ali yoktu. Sonra duydu" diyor. Diyelim ki öyle. O zaman niye kılıcını çekip de Hazret-i Ömer'i düzeltmedi. Bir Yahudi Hazret-i Ömer'i şehid etti de, Allah'ın aslanı bunu yapamaz mıydı? Demek ki Hazret-i Ali mütayı haram eden hadis-i şerifi bildiği için ses çıkarmadı. Zaten Hazret-i Ali'nin mütaya haram dediğini kendisi de bildiriyor. Ama kansızlığından dolayı zayıftır, ravisi Şam'lı idi gibi bahanelerle bunu reddediyor. Raviler Şam'lı olsa da hepsi şanlı kimselerdir.

İbni Sebe'nin böyle itirazları bana hep İblisin itirazını hatırlatıyor. İblis, (Ben Allah'a isyan etmedim, ben Âdem'e secde etmedim) demişti. Hazret-i Âdem istikametinde secde etmemekle Allah'a isyan etmişti. İbni Sebe de aynı mantıkla, aynı kafayla diyor ki: Biz Allah'ın resulüne değil, Ömer'e itiraz ediyoruz.

CEVAP

Hazret-i Ömer, Resulullahın emrini tebliğ ediyor, kendiliğinden hüküm koymuyor ki. Dolayısıyla İbni Sebe, Resulullahın haram kıldığı mütayı kabul etmiyor. Hem savcı hem hakim rolünü oynuyor. Önce bu zayıf ve uydurma diyor, arkasından görüyorsun ya zayıf ve uydurma olan bir hadis senet olamaz diyor. Uydurma olduğunu sen söylüyorsun, kararı da sen veriyorsun. İbni Sebe'ninki şu mantık önermesine benziyor:

Memeli hayvanlar uçmaz
Yarasa da memelidir
O halde o da uçmaz.

İlk önerme yanlış olunca netice de yanlış oluyor. İbni Sebe diyor ki:

Ehl-i sünnet doğru söylemez
Ömer de Ehl-i sünnet
O halde o da doğru söylemez.

Kur'an-ı kerimde neshin mahiyeti

İbni Sebe, yalnız Kur'an diyenler gibi, "Biz neshi kabul etmiyoruz" diyor.

CEVAP

Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

(Biz, daha iyisini veya onun gibisini getirmeden bir âyeti neshetmez veya unutturmayız.) [Bekara 106]

(Ya bize bundan başka bir Kur'an getir, yahut onu değiştir diyenlere, de ki, Onu kendiliğimden değiştiremem.) [Yunus 5] [Ancak Allah'ın emri ile değiştirebilirim.]

İki tane de hadis-i şerif bildirelim:

(Kur'an âyetleri, birbirini nesh ettiği gibi, hadislerim de birbirini nesh eder.) [Deylemi]

(Kabirleri ziyaret etmenizi yasak etmiştim, bundan sonra ziyaret edin!) [İ. Mace]

Bu konuda birçok âyet ve hadis vardır. Mesela Resulullah, Beyt-ül-makdis'e doğru namaz kılarken, Bekara suresinin, **(Yüzünü artık Mescid-i Haram tarafına çevir)** mealindeki 144. âyeti ile neshedilip, kıble Kâbe olmuştur. Allah'a ve Resulüne dün böyle diyordun bugün niye değiştirdin, çelişki içindesin mi denir? Allah öteki dinlerde haram olan bazı şeyi bu ümmete helal kılmış, helal olanları da haram kılmıştır. Hâşâ Allah'a niye böyle yaptın denebilir mi? Mütayı da üç defa mubah kılmış, üç defa da yasaklamıştır. Buna çelişki denir mi? Din Allah'ın değil mi? İstediğini yapamaz mı? Kız kardeşinle evlen dese evlenmeyecek misin? Nitekim Âdem aleyhisselamın çocukları ikiz olmayan kız kardeşleri ile evlenmişlerdir. O zaman mubah kılmıştı, bugün ise yasakladı. Mütayı sonradan yasakladı diye Allah ve Resulü suçlanır mı? Bunu nakleden şanlı sahabe suçlanır mı? Resulullahın müta haramdır emrini bildiren Hazret-i Ömer'e kin kusulur mu?

Sarhoş mütacı diyor ki: (Ömer'in oğlu Abdullah da, mütaya olumsuz bakıyor. Zaten Abdullah'a da bundan başkası yakışmaz. Çünkü o babasının oğlu.)

CEVAP

Oğlu da babası gibi yalancının teki demek istiyor. Allah onlar seçilmiş bir ümmet diye övüyor, Tevrat'ta, İncil'de övüldüğünü bildiriyor, hepsi Cennetlik buyuruyor. İbni Sebe ise babasının oğlu diyerek bir taşla iki kuş vurmaya, hem Hazret-i Ömer'i hem de oğlunu, iki güzide sahabiyi suçlamaya kalkıyor. Allah'ın övdüğü kimselere, Resulullahın kıymetli arkadaşlarına dil uzatanlara yazıklar olsun!

İbni Sebe bir de müta zinasına karşı çıkan sahabe ve tabiine, hakaretler savurduğu gibi, iddia ediyor tabirini kullanıyor. Yani gerçek değil de öyle uyduruyor diyor. Bir örnek verelim:

Şam uyruklu fukahadan sayılan mekhul da mütanın zina olduğunu iddia ediyor.

CEVAP

Bir zamanlar TRT de, muhalefet konuşunca "şöyle iddia etti" derdi. Mütanın zina olmadığını söyleyen bir tek Ehl-i sünnet âlimi var mı? Hepsi de zina diyor. Had vurulup vurulmaması ayrı bir konu. Zina eden bekâra da had vurulmaz, başka ceza verilir. İmam-ı Cafer Sadık'ın mütaya zina dediğini bildiriyor. Sonra bu sözü tevil ediyor. Ehl-i sünnetin kafasındaki mütaya zina demiştir diyor. Peki o yüce imam, mütanın şu şekli haram, şu şekli caiz diyemez miydi? Ehl-i sünnetin kafasındaki müta ile

Sebecilerin mütası farklı değil ki. Sonra hiçbir delil göstermeden, (İmam Cafer'in mütayı zina kapsamına soktuğunu anlamak imkansızdır) diyor. Hani delil? O yüce imamın müta denilen zinaya mubah diyeceği hiç düşünülebilir mi?

"Ehl-i sünnetin icmasını da kabul etmeyiz" diyor.

CEVAP

Böylece, **(Ümmetimin âlimleri yanlış bir şeyde, dalalette ittifak etmezler. İhtilaf olunca çoğunluğa uyun)** buyuran Resulullahı da yalanlıyor. (İbni Mace)

Hulefa-i raşidine tâbi olun

İbni Sebe diyor ki: Ömer'in sözünün hüccet olduğu şu iki hadise dayandırılabilir: **(Sünnetime ve benden sonraki raşid halifelerin sünnetine tâbi olun)** [İ. Ahmed, Darimi, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace, Hakim rivayet etmiştir. Bu hadise bir diyeceğimiz yok, mesajı da doğru, isnadı da sahihtir.]

CEVAP

Şimdiye kadar Ehl-i sünnet kitaplarındaki bütün hadislere birer kulp takmıştı. Bu hadise sahih demesine çok hayret ettik. Hemen altına bakınca, art niyeti meydana çıkıverdi.

Diyor ki: (Ebu Bekir'in ve Ömer'in Kur'ana ve sünnete aykırı pek çok uygulamaları olduğu bir gerçek iken, Allah ve Resulü böyle kimseleri bize tavsiye eder mi, onlara uymamızı ister mi? Bu iman ve insafa sığar mı? Akıl mantık bunu kabul eder mi?)

CEVAP

Sahih diye saydığın 6 hadis âlimi ve ehl-i sünnetin tamamı hulefa-i raşidinin 4 halife olduğunu ittifakla bildiriyor. Bu âlimler iman ve insaf ehli değil mi? Yine aynı sakat mantık önermesi:

Ömer kötüdür,

Peygamber kötüyü övmez,

O halde Peygamber Ömer'i övmez.

İbni Sebe, önce Hazret-i Ömer'e kötü diyor, sonra peygamber kötülerin sünnetine uyun der mi diyor. Tam bir Yahudi taktiği. Hazret-i Ömer'e kötü diyen tek Ehl-i sünnet âlimi var mı? Allah onu övüyor. Sahabenin hepsine Cenneti söz verdim diyor. İbni Sebe, **(Benden sonra Ebu Bekir ile Ömer'e uyun)** hadis-i şerifini naklettikten sonra, (Bu hadisi Ebu Hanife, İbni Ebi Şeybe, İ. Ahmed, Tirmizi, İbni Mace, Hakim Tahavi, İbni Sa'd rivayet etmiştir) diyor. Devamında diyor ki: Resulullah, Ebu Bekir ile Ömer'e uyun dese bile bundan ne anlarsınız? Dine aykırı icraatta bulunsalar bile onlara uymak gerektiği çıkar mı?

CEVAP

Kur'an-ı kerimde **(Resulüme uyun)** deniliyor. Şimdi buradan dine uygun olan sözüne uyun anlamı çıkar mı? Elbette, dine uygun emir verecek ki **Allah (Resulüme uyun)** buyuruyor. Hazret-i Ömer de dine uygun emir verecek ki, Resulullah, **(Ömer'e uyun)** buyurdu. Hâşâ Resulullah o kadar basiretsiz mi ki, dine aykırı emir verecek olana **(uyun)** buyursun.

Ve ağzındaki baklayı çıkarıyor, (Ebu Bekir ile Ömer'e uyun sözü asılsızdır. Peygamber böyle çelişkili söz söylemez) diyor.

CEVAP

Peki bu sekiz hadis âlimi yalan söylüyor öyle mi? Bu hadis âlimleri öteki hadisi de naklediyorlar, o zaman onlar da yalan olur. Yalancıların sözlerine inanılır mı? Aynı ravilerin rivayet ettiği öteki hadise nasıl sahih diyor? Tabii bu bir takıyyedir.

Ehl-i sünnetin reisi ve en büyük imam olarak bilinen yani imam-ı a'zam olarak meşhur olan Numan bin Sabit de bu hadisi naklediyor. İmam-ı a'zam hazretlerine yalancı demek Ehl-i sünnete yalancı demektir. Zaten Yahudinin bütün gayesi de bu ya. Resulullah böyle demiş olsa bile diyor, demişse ki, dediğini kendisi de itiraf ediyor. Demek ki bu söz onların çok büyük bir insan olduğunu gösterir. Allah'a ve Resulüne asla asi olmayacaklarını gösterir. Allah ve Resulüne asi olacaklarını Allah bilmez mi? Öyle ise niye onlara uyun buyuruyor? Demek ki onlar kendilerine uyulacak kimselerdir. Zaten sahabenin tamamı böyledir. Allah hepsini övüyor. Ama Sebeciler, (Allah o zaman öyle demişti ama sonradan sapıttılar, Hazret-i Ali'yi halife seçmedikleri için hepsi mürted oldu) diyorlar. Böylece Allah'a da yalancı diyorlar.

Farklı ictihad rahmettir

İbni Sebe diyor ki: Gerek Ammar'ın ve gerekse İbni Mesud'un ilk iki halifeye hiç uymayan ters düşünce ve ictihadları var! O zaman biz kimi tercih edeceğiz? İbni Mesud mütaya evet diyor; Ömer ise hayır! Şimdi biz ne yapacağız!?

CEVAP

Siz mi? Siz fitne çıkarmaya devam edeceksiniz. Fakat ehl-i sünnet biliyor ki İbni Mesud hazretleri de diğer sahabeler gibi mütanın caiz olduğunu bildirmişti. Haram edildiğini işitince, diğerleri gibi, o da haram dedi. Eğer başka farklı ictihadları varsa, her sahabinin farklı ictihadı olur. Bunun için hiç birisi kötülenemez. Çünkü ictihad etmek de, ictihad ederken yanılmak da günah değildir. Yanılan bile sevap alır.

İbni Sebe diyor ki: Bize [Sebecilere] göre Peygamberler için ictihad

diye bir şey söz konusu değildir! Ehl-i sünnete göre ise peygamberlerin de ictihadı olur.

CEVAP

Eshab-ı kiramdan birinin bir hususta ictihadı, Peygamberimizin ictihadından farklı olabilirdi. Fakat Resulullahın ictihadı hata üzere kalmazdı. Çünkü, Cebrail aleyhisselam gelerek, yanlış olan ictihadlar, Allahü teâlâ tarafından hemen düzeltilir, hak ile bâtıl birbirinden hemen ayrılırdı. Bedir'de alınan esirler hakkında, Sahabe-i kiramın ictihadları farklı olmuştu. Hazret-i Ömer ve Sad İbni Muaz esirleri öldürelim dedi. Diğer sahabiler ise, para karşılığı bırakalım demişlerdi. Server-i âlem de, serbest bırakalım ictihadını kabul buyurup salıverdiler. Sonra, şu âyet gelerek birinci ictihadın doğru olduğu bildirildi:

(Savaşta alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek, hiçbir Peygambere yakışmaz. Yer yüzünde onların çoğunu öldürmek, zayıflamalarına sebep olur. Siz dünya malını istiyorsunuz. Allah ise, sevap kazanmanızı, Cennete ve nimetlere kavuşmanızı istiyor. Allah tarafından önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.) [Enfal 67, 68]

Bu âyetler indikten sonra Resulullah buyurdu ki:

(Eğer azap geri çevrilmeseydi, Ömer ile Sa'd bin Muaz'dan başka kimse kurtulmazdı.) [Beydavi]

İbni Sebe yine yalan söyleyerek diyor ki: Ömer'in ictihadı Allah'ın hükmüne karşı ictihaddır. Nas varken ictihad olmaz.

CEVAP

Nas varken ictihad eden kim? Hazret-i Ömer müta hakkında ictihad etmedi ki, Nassı bildirdi, yani Resulullahın emrini açıkladı. Resulullahın mütayı yasak ettiğine dair sayısız hadis var. Ama İbni Sebe'ye göre nakledenler de ya hafızası bozuk, ya Şamlı veya Emevi devletinde görev almıştır. Onun bir hadisi uydurma görmesi ile sahih bir hadis uydurma olmaz.

İbni Sebe diyor ki: Ehl-i sünnet "Mütada özellikle kadın açısından onur kırıcı, aşağılayıcı bir durum vardır. Namus pazarlanıyor ve para karşılığı satılıyor. Bu ise namussuzluktur" diyor. Müta madem namussuzluktur; o halde Allah ve Resulü buna neden izin vermişti?

CEVAP

Kişinin kız kardeşi ile evlenmesi çok çirkin ve çok günah değil mi? Peki hal böyle iken Allah ve resulü Hazret-i Âdem, bunu nasıl emretmişti? Demek ki Allah emrettiği zaman iyi, yasakladığı zaman da kötü olur.

Şimdi birisi ehl-i sünnet olan bir insanın, anasına, bacısına, kızına yarım saatliğine müta teklifinde bulunsa, buna hangi ehl-i sünnet rıza gösterir? İbni Sebeci için bunlar önemli değil. Önemli olsa idi, müta zinasını [avrat kiralamayı] savunmak için koskoca kitap yazmazdı.

Allah yasakladığı için kötüdür

İbni Sebe diyor ki: Hüsün ve Kubuh akli mi, şer'i mi? İki görüş var: Akli, yani bir şeyin iyi ya da kötü olduğu akıl ile bilinir. Allah bir şeyi emretmişse; o şey aslında güzel bir şey olduğu için emretmiştir. "Bir şeyi de yasaklamışsa; o şey zaten kötü olduğu için yasaklamıştır. Şia, Mutezile Matüridi ekolü bu kanaatte. Hiç kuşku yok; doğrusu da bu.

CEVAP

Hani (İctihad ictihadla nakzolunmaz) diyordun. Ne çabuk unuttun? Bir ictihadın doğru olduğunu ancak Allah bilir. Doğrusu kuşkusuz bu denmez. Matüridi tam öyle demiyor.

İbni Sebe devam ediyor: Şer'i, yani bir şeyin iyi ya da kötü olduğu akıl ile bilinmez. Bir şey Allah tarafından emredildiği için iyi, yasaklandığı için kötüdür, çirkindir.

CEVAP

Bu ictihad taraftarları diyor ki: Hazret-i Âdem zamanında Allah, kız kardeşle evlenmeyi emrettiği için o zaman bu iş iyi ve güzel idi, şimdi yasakladığı için kötü ve çirkindir. Aynen müta da böyle. Emredildiği zaman iyi idi, yasaklandığı için kötü oldu.

İbni Sebe diyor ki: Kur'anın ruhuna ve akla tamamen aykırı olan bu görüşü ise; Ehl-i sünnetin çoğunluğunu oluşturan Eşari ekolü benimsiyor.

CEVAP

Yani Ehl-i sünnetin çoğu Kur'anın ruhuna aykırı hareket ediyor öyle mi? Hani ictihad ictihadla nakzedilmezdi? İbni Sebe Ehl-i sünnetin çoğunluğunu bu konuda da silip atıyor.

Cessasa yine sataşarak diyor ki: el-Cessas, O gün zina değildi; sonra zina oldu derken; bu konuda kendi çizgisinin dışına çıktığının [Eşari'nin ictihadını kabul ettiğinin] farkında mıdır?

CEVAP

Eşari Ehl-i sünnet değil mi? Ehl-i sünnetin iki imamı vardır. İsteyen müctehid, istediğine uyar. Bunun ayıplanacak nesi var ki?

Müta sarhoşu diyor ki: Cessas, "Mütada, ırz ve namusun bir eşya gibi belli bir süreyle kiralanması doğru değildir."

İbni Sebe, mugalata yaparak diyor ki: Kadını bir eşyaya benzeten, onun onurunu tümden rencide eden bu sözleri Cessas gibi ilim adamına yakıştıramadım doğrusu.

CEVAP

Amma da demagoji... Eşyaya benzeten kim? Müta, satılık mala benziyor diyor. Kadını eşyaya benzetmekle ne alakası var. Cevap veremeyince böyle zırvalıyor işte. Yahut Resulullah daha önce niye cevaz verdi diyor? Onun cevabını da aldı. Bakalım şimdi ne iftiralar düşünüyor ki?

Hepsi Cennetlik olan Eshab-ı kiramdan Abdullah bin Ömer için de diyor ki: (Bu söz gerçekten ona aitse, Resulullaha iftira atmış demektir.)

CEVAP

Eshab-ı kiramdan Resulullaha iftira eden birisi olur mu? Allah onları âyetlerle övüyor, hepsine Cenneti vâdettim buyuruyor. Cennetlik insanlar için bu ifadeyi ancak sarhoş Sebeciler kullanır. Eğer Eshab-ı kiramdan biri kötülenirse Allah ve Resulü yalanlanmış olur.

Müta zaten mubah önyargısı ile yola çıkan İbni Sebe diyor ki: (Allah ve Resulünün izin verdiği mütaya, Abdullah bin Abbas zina diyecek kadar edepsiz olabilir mi? Ancak bu rivayeti ona isnat edenler cahil ve edepsizdir.)

CEVAP

Ehl-i sünnetin tamamı mütaya zina diyor. Böylece İbni Sebe içindeki necaseti kusuyor. Abdullah bin Ömer'in ve Ehl-i sünnetin müta zinasını yasaklamakla ne menfaatleri olacak ki? Ama İbni Sebeciler, müta adı altında zinayı yaygınlaştırmakla Yahudiliğe hizmet etmiş olacaklar. Bir millet ahlaksız oldu mu yıkılması artık kolaydır. Sarhoş Yahudinin esas gayesi bu.

Âlimleri taklit nimeti

İbni Sebe, müta zinasına haram diyen âlimler için, taklitçi Hanefi âlimleri tabirini kullanıyor.

CEVAP

Kötüyü, yanlışı ve bâtılı taklit, ne kadar zararlı ise, iyiyi, doğruyu ve hakkı taklit de o kadar faydalıdır. Eshab-ı kiramın hepsi mutlak müctehid olduğu hâlde, Peygamber efendimizi görüp taklit ettikleri için, peygamberlerden sonra en yüksek makama kavuşmuşlardır. Tabiin, Eshab-ı kirama tabi oldukları, onları taklit ettikleri için yüksek şerefe kavuşmuştur. Onlardan sonra gelenler de onlara tabi oldukları, onları taklit ettikleri için Tebe-i tabiin şerefine nail olmuştur. Peygamber efendimiz de, **(Âlimler rehberdir, âlimlere tabi olun)** buyurdu. O halde âlimleri taklit etmek gerekir. **(Berika)**

Ehl-i sünnet için YOBAZ tabirini kullanıyor.

CEVAP

Bugün herkes biliyor ki, ateistler, zina yapmayanlara, içki içmeyenlere, gerici, yobaz diyorlar. Mütacının kimlerle aynı fikirde olduğu böylece meydana çıkmış oluyor. Avrat kiralamayı kabul etmedikleri için Ehl-i sünnete yobaz diyor müta sarhoşu.

Ayrıca, Ehl-i sünnet âlimlerinin ictihadları için kaçamak ictihadlar tabiri kullanıyor.

CEVAP

Kaçamak yapmak tabiri, ara sıra zina etmek anlamındadır. Kaçamak ictihad tabiri de, zina yapmak için Ehl-i sünnet ictihad bulmuş demek istiyor. Kendi yaptığı müta zinasını örtmek için böyle tabirler buluyor. Hiçbir fıkıh kitabında kaçamak ictihad diye bir şey yoktur. En önemlisi de, kendisi de tasvip ettiği (İctihad ictihadla nakzedilmez) kuralını çiğnemeye çalışıyor. Ehl-i sünnetin ictihadlarını, Sebeci ictihadları ile nakzetmeye gayret ediyor, kırk dereden su getiriyor, bir bardak suda fırtınalar koparıyor. Delil bulamayınca da Şam'lı diyor, yobaz diyor, Emevilerde görev aldı diyor.

Ehl-i sünnetin kaçamak ictihadı şudur diyor: (Belli bir ücret karşılığı zina için kiralanan kadına zina haddi (cezası) tatbik edilmez.)

CEVAP

Peki ictihadın devamı ne? Bu ifadeye bakanlar sanki kiralanan kadına hiç ceza verilmediğini anlar. Ehl-i sünnette zina cezası ikiye ayrılır: 1- Had vurulan zinalar, 2- Had vurulmayıp başka ceza verilen zinalar.

Had vurmak öldürmek demektir. Bu namuslu kadınlara uygulanan bir cezadır. Fahişe veya kiralanan kadınlarda zaten namus perdesi yırtılmış olduğu için dinimiz onlara had vurdurmuyor, başka cezalar veriyor, belli bir sopa vurmak, hapsetmek, sürgün etmek gibi cezalar veriyor. Müta da, ikinci sınıfa girdiği için had vurdurulmuyor. Kadın zaten kiralık, bunda namus denen şey kalmamış ki niye namussuzluk yapıyorsun diye had vurulup öldürülsün! Ancak müta zinasına fahişeye verilen ceza veriliyor. İbni Sebe sanki had vurulmaz deyince Ehl-i sünnet zinaya izin verdi gibi göstermeye çalışıyor.

Diyelim ki müta caiz olsa idi, bir kadın ayda 30-40 erkekle birlikte olacaktı. Böyle bir kadında artık namus mefhumu kalır mıydı? Resulullah efendimiz bunu boşuna mı yasakladı? İbni Abbas'ın buyurduğu gibi, içki içmeyi mubah kılan bir özür gibi, zaruret halinde buna izin verilmiş, lüzum kalmayınca kaldırılmış. Başka zaman yine ihtiyaç olunca yine izin verilmiş, sonra yine kaldırılmış. Üçüncüde ise ebediyen haram kılınmıştır.

Dinimiz zahire göre karar verir

İbni Sebe diyor ki: Ehl-i sünnet, (Bir kimse, geçici bir süreyle evlendiğini içinde gizleyerek (örneğin bir ay sonra boşamak kasdıyla) bir kadınla nikahlansa; bu nikah caiz ve sahihtir) diyor. Bu nikahın mütadan ne farkı var? Diliyle açıktan söylediğinde yasak sayılıyor da, içinden aynı şeye niyetlendiğinde neden caizdir deniyor?! Bu da bir cins müta değil mi?

CEVAP

Asla müta değildir. Bunun mütadan çok farkı var. Dinimiz zahire hükmeder, kalblerdekine göre hüküm verilmez. Müslümanım diyen müslümandır. Dinimizde bazen söze, bazen niyete veya işe itibar edilir.

Niyetin geçersiz, sözün geçerli olduğu yerlerden bazıları şunlardır:

Nikahta: Bir kimse, şakadan veya rol icabı, iki şahit yanında evlense, gerçekten evlenmiş olur.

Boşamakta: Bir kimse, şaka ile, alay olsun diye veya hanımını korkutmak niyetiyle "seni boşadım" dese, hanımı boş olur. Hadis-i şerifte, **(Bir kadınla nikahlanan veya hanımını boşayan kimse, "ben şakadan yaptım" dese, nikahı da boşaması da geçerli olur)** buyuruldu. (Taberani)

Vazgeçmek: Bir kimse, hanımına "seni boşadım" dese, sonra, şakadan boşamaktan vazgeçtiğini bildirse, boşamaktan vazgeçmiş olur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Üç şeyin şakası da, ciddisi gibi sahihtir. Nikah, boşamak, boşamaktan vazgeçmek.) [Tirmizi]

Adakta: Adak yaparken hiç niyet etmese de, söz arasında dilinden çıksa da, adağını yapması vacip olur. Çünkü, adakta niyetsiz, düşünmeden söylemek, ciddi, isteyerek söylemek gibidir. Hatta, "Allah için, bir gün oruç tutmak üzerime borç olsun" diyeceği yerde, "bir ay oruç tutmak" diye ağzından çıksa, bir ay oruç tutması gerekir. Söz geçerli, niyet geçersizdir. (Dürer)

Alış verişte: Alış veriş yapıldıktan sonra, alıcı veya satıcıdan birisi, ben şaka yapmıştım, bu alış verişten vazgeçtim dese de itibar edilmez. Alış verişte de söze bakılır, niyete bakılmaz.

Hediyede: Alacağı olduğu bir parayı borçlusuna veya başkasına hediye eden, şakadan söylemiştim dese de, hediyesinden vazgeçemez. Niyet geçersiz, söz geçerlidir.

Yeminde: Kalbden yemin geçerli olmaz, söz geçerlidir.

Küfürde: Bir kimse şakadan ben Hıristiyanım dese kâfir olur.

Nikah kıyılırken: Bir kimsenin niyeti bir kadını nikahlayıp kimsenin görmediği yerde öldürmek veya başka yere bırakıp sonra boşamak olsa

bile, niyeti evliliğine mani olmaz. Yukarıdaki örnekler, niyete değil, söze itibar edildiğini göstermektedir. İbni Sebe'nin bu iddiasının da geçerli olmadığı böylece ispat edilmiş oldu. İbni Sebe diyor ki: Müta yapmanın cezası Ehl-i sünnet mezheplerine göre şöyledir:

Hanefilerde müta yapana had vurulmaz, ta'zir cezası verilir. Şafii ve Hanbelilerde hanefiler gibi had vurulmaz. Malikilerde iki görüş var: Zina haddi uygulanır, ta'zir olunur.

CEVAP

İbni Sebe'nin de söylediği gibi, Ehl-i sünnetin dört mezhebinde de müta zinasına fahişelere uygulanan ceza veriliyor. Ama namuslu kadınlar zina yaparsa onlara had tatbik ediliyor.

Mütanın haramlığına dair bildirilen icma, tamamen kuru bir iddiadır diyor.

CEVAP

Bu da tamamen sulu bir iddiadır. Çünkü bizzat kendisi Ehl-i sünnetin tamamı mütaya ceza verdiğini bildiriyor. Bu icma değil de nedir? Buna itiraz eden bir tek sünni mezhep, hatta sünni bir âlim var mıdır? Açıkça icma vardır. Sebecilerin meşru sayması icmaya mani olamaz.

3) İbni Sebeciler, Allah Resulü sünnet namazları hiçbir zaman cemaatle kılmadı ve başkalarını da bundan men etti. Buna rağmen Ömer bunu uyguladı ve sünnetleştirdi diyorlar. Ve ekliyorlar: Müslümanlar Resulün değil Ömer'in sünnetini yapıyorlar.

CEVAP

Dikkat ederseniz burada da, Allah resulünün men etmesine rağmen bunu uyguladı ve sünnetleştirdi diyerek, sinsi bir şekilde Hazret-i Ömer'e iftira ediyorlar. Allah resulüne itiraz eden, men etmesine rağmen bunu yapan kâfir olur demek istiyorlar. Bunların sözleri de kendileri gibi ne kadar iğrenç!

Peygamber efendimiz, teravihi hiç kılmasa bile, hulefa-i raşidinin kılması, sünnet olması için elbette kâfidir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Sünnetime ve hulefa-i raşidinin sünnetine sımsıkı sarılın!) [Buhari]

Halbuki, Peygamber efendimiz, birkaç gün teravihi cemaatle kıldırdı, daha sonra evinde kıldı. Sebebi sual edildiğinde buyurdu ki:

(Teravih namazının size farz olacağından korktuğum için evden çıkmadım.) [Buhari]

Peygamber efendimiz, teravihi, 8, 12 ve 20 rekat olarak da kıldı. 8 ve

12 rekatı cemaatle kıldı, evinde de yirmi rekata tamamladı. İbni Abbas hazretleri bildiriyor ki, Resulullah, yatsıdan sonra, vitirden önce, 20 rekat namaz kılıp buyurdu ki:

(Ramazanda 20 rekat teravih namazı kılanın, yirmi bin günahı affolur.) [İbni Ebi Şeybe]

İmam-ı a'zam hazretleri buyuruyor ki:

(Teravih namazı sünnet-i müekkededir. Hazret-i Ömer, teravih namazının 20 rekat olarak cemaatle kılınmasını kendiliğinden ortaya çıkarmadı, bid'at de işlemedi. O, elindeki sağlam esasa, yani Resulullahın sünnetine dayanarak emretti.) **[El-İhtiyar]**

Teravihin yirmi rekat oluşu ve cemaatle kılınması, hadis-i şerifle bildirilmiştir. Sünnet olduğu eshab-ı kiramın icmaı ile sabittir. **(Merakıl-felah şerhi)**

Teravihin yirmi rekat olduğuna inanmayanın sapık olduğu (Nur-ül-izah) şerhinde de yazılıdır. Hazret-i Ömer'in eshab-ı kiramla 20 rekat teravih namazı kıldığı Peygamber efendimize bildirilince, Cebrail gelip, dedi ki: **(Allahü teâlâ, Ömer'in ve eshabının bu ibadetini kabul eyledi.)** (E. Vaizin)

Teravihin cemaatle kılınması sünnet-i kifayedir. Yani bir mahallede cemaatle kılınınca, diğerleri evde kılsa, sünnet ifa edilmiş olur. **(Nimet-i İslam)**

Erkeklerin camide cemaatle namaz kılmalarının, evde kıldıkları namazdan 27 derece daha fazla sevap olduğu, kadınların ise, evde namaz kılmalarının, camide namaz kılmalarından daha çok sevap olduğu hadis-i şeriflerle bildirilmiştir.

Müekked sünnet olan teravihi ihmal etmemelidir! Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Ramazan ayında inanarak ve sevabını umarak teravih namazı kılanın, günahları affolur.) [Nesai]

4) İbni Sebeciler diyor ki, (Ömer, Hazret-i Fatıma'ya hücum ederek biat etmezseniz evinizi yakıp yıkacağım, dedi.)

CEVAP

Allah Resulünün mübarek kayınpederi ayna zamanda Allah'ın aslanı Hazret-i Ali'nin damadı, Müslümanların gözbebeği olan, âyet ve hadisle övülen, adaleti, şânı ve şerefi dünya tarihlerini dolduran, Müslümanların yüce emirine olayı değiştirerek bakın nasıl iftira atıyorlar.

Tuhfe kitabında diyor ki:

Bazı sapıklar da, (Evi yakmak istemişti, ama yakmadı) diyor. Halbuki istemek kalbde olur. Fesatçılar, Hazret-i Fatıma'nın evinin yanında toplanmışlar, (Biz burada oldukça kimse bize bir şey yapamaz) diyorlar, halife seçimini karıştırmak, fitne fesat çıkarmak istiyorlardı. Hazret-i Fatıma, bunların gürültüsünden çok sıkılmıştı. Fakat, başını çıkarıp oradan kovmaya edebi, hayası bırakmıyordu. Hazret-i Ömer, oradan geçerken, bunları gördü ve anladı. Onları korkutmak için, (Evi başınıza yıkarım) dedi. Böyle söylemek, korkutmak için Arabistan'da âdet halinde idi. Nitekim, Resulullah da, camiye, cemaate gelmeyenleri irşad için, **(Eğer bu halden vazgeçmezlerse, evlerini başlarına yıkarım)** buyurmuştu. (Buhari)

Hazret-i Ebu Bekir Resulullah efendimiz tarafından namaz için imam yapılmıştı. Bazı kimseler, Ona uymamayı, cemaate karışmamayı düşünmüşlerdi. Resulullah onları da böyle korkutmuştu.

Namazı cemaat ile kılmanın faydası, insanın kendinedir. Cemaati terk edenin hiçbir müslümana zararı olmaz. Böyle olduğu halde, cemaati terk edenleri, Resulullah, evlerini yıkmakla korkuttu. Hazret-i Ömer'in, zararı bütün müslümanlara, hatta baştan başa, bütün İslamiyet'e yayılacak olan bir fitne ve fesadı çıkaranların evlerini yakmakla korkutması niçin caiz olmasın? **Evi başınıza yıkarım** diye fesadcıları korkutması neden suç olsun?

Mekke'nin fethedildiği gün, Peygamber efendimizi kötüleyen şiirler söyleyen İbni Hatal isimli bir kâfirin, Kâbe'ye sığındığı, perdesinin altında saklandığı haber verildi. Resulullah, **(Hiç çekinmeyin. Hemen orada öldürün)** buyurdu. Allahü teâlânın dinine karşı gelenlerin, Allah'ın evine sığınması caiz olmayınca, nasıl olur da, Hazret-i Fatıma'nın duvarına sığınabilirler? Hazret-i Fatıma da, o sapıkların sığınmasından nasıl olur da üzülmez? Çünkü, Resulullahın o temiz kerimesi, Allahü teâlânın ahlakı ile ahlaklanmış idi. Hazret-i Fatıma da, onların dağılmasını emir buyurmuştu.

Hazret-i Osman şehid edilince, Hazret-i Ali halife olduğu zaman, birkaç kişi ortalığı karıştırmak için, Mekke'den Medine'ye gittiler. Müminlerin annesi olan Hazret-i Âişe'nin evine sığınarak, Hazret-i Osman'ın katillerine kısas yapılmasını istediler. Savaşa hazır olduklarını bildirdiler. Bunların içinde Eshab-ı kiramdan kimse yoktu. Hazret-i Ali haber alınca, bunları orada öldürttü. Bu işi yaparken, Resulullahın muhterem zevcesine, müminlerin annesine saygısızlık olacağını düşünmedi. Bu işte, Resulullahın mübarek zevcesine olan saygısızlık yanında, Hazret-i Ömer'in korkutmak için söylediği söz, pek küçük kalır.

Hazret-i Ali, yerinde bir iş yapmıştı. Bütün Müslümanlara yayılacak fitne ve fesadı önlerken, böyle küçük ve ince şeyleri gözetmesi lazım olmazdı. Bunu gözetmek için fitneyi başlangıçta ezmeseydi, din ve dünya işleri karmakarışık olurdu. Resulullahın mübarek kızının evine saygı göstermek lazım olduğu gibi, Resulullahın muhterem zevcesine de saygı göstermek lazım idi. Hazret-i Ömer, yalnız korkutmak için söylemişti. Bir şey yapmamıştı. Hazret-i Ali ise, işlerin en ağırını yaptı. Hazret-i Ömer'in sözü, Hazret-i Ali'nin yaptığı işten çok hafif olduğu halde, bu sözü için Onu kötülemek, taassup ve inattan başka bir şey olamaz. Halbuki, Ehl-i sünnet âlimleri, Hazret-i Ali'nin halife olduğunu ve milletin selameti için, Resulullahın pak zevcesi Hazret-i Âişe'nin hatırını ve hürmetini gözetmediğini söylüyor. Ona dil uzatmaya izin vermiyor.

İslam'ın başlangıcında, din ve iman fidanının henüz sürmeye başladığı zamanda, bu haklı hilafetin düzenini bozanların, fitne ve fesat çıkarmak isteyenlerin öldürülmesi lazım iken, Hazret-i Ömer'in söz ile korkutması niçin kötülenecek bir şey olsun ki? Hazret-i Ömer sözle, Hazret-i Ali kılıçla cevap veriyor.

Bazıları, Resulullahın halasının oğlu Zübeyr bin Avvam, Hazret-i Ömer'in korkuttuğu gençler arasında idi diyorlar. Hazret-i Ebu Bekir'in hilafetinde, Zübeyr bin Avvam'ın fesatçılar arasında bulunması, hiç kusur olmuyor da, yine Hazret-i Zübeyr'in Hazret-i Osman'ın kısasını istediği zaman sert konuşması, öldürülmesine sebep oluyor. Hazret-i Fatıma'nın evinde fesat hazırlamak, fitneye kalkışmak hoş görülüyor da, Resulullahın muhterem zevcesinin yanında Hazret-i Osman'ın katillerinden şikayet etmek veya kısaslarını istemek niçin suç sayılıyor ki? Bu tenakuzlar, bozuk inanışlardan ileri gelmektedir.

5) İbni Sebeciler diyor ki, Resulullah Ebu Hüreyre'ye nalınlarını verip, bunlarla git, kelime-i şehadete iman edenlerin Cennete gireceklerini müjdele dedi. O da çıkıp müjdelemeye giderken Ömer onu gördü, ne yapacağını öğrenince ona vurdu, geri döndürdü. Ömer'in bu hareketi, Resulün emrini red etmektir. Böyle bir adamın halife olması, Müslümanların işlerinin bunun eline bırakılması nasıl caiz olabilir?

CEVAP

Şimdi olaya bakalım:

Ebu Hüreyre hazretleri anlatır:

Resulullah beni çağırdı. Mübarek nalınlarını verdi. **(Bunlarla git! Her karşılaştığına, Kelime-i şehadete iman edenlerin Cennete gireceklerini müjdele!)** buyurdu. Emirlerini yapmak için sokağa çıktım. Önce, Ömer karşıma geldi. Nereye gidiyorsun, dedi. Müminlere müjde vermeye gittiğimi anlattım. Bana vurdu. Geri dön dedi. Ben de döndüm. Gelip Resulullaha anlatırken, Ömer de geldi. Resulullah, Ömer'e ne yaptığını sordu. O da, anam babam sana feda olsun ya Resulallah! Ebu Hüreyre'yi, nalın-ı şerifinizle gönderip **(kalbinde, kelime-i şehadete iman bulunanlara Cenneti müjdele)** buyurmuşsunuz, dedi. Resulullah efendimiz de, **(Evet)** buyurdu. Ömer (Ya Resulallah! Bunu işitenler, buna güvenerek, farzları, vacipleri yapmakta gevşek davranabilirler) dedi. Resulullah da bu teklifi kabul buyurdu.

Hazret-i Ömer'in böyle yapması, Resulullahın emrini red etmek değildir. İtaatsız olmayı göstermez. Resulullaha düşüncesini, görüşünü bildirmiştir. Düşüncesi, ya kabul buyurulur veya kabul olunmaz. Resulullahın son emri beklenir. Resulullaha karşı **(Anam babam sana feda olsun ya Resulallah!)** diyerek, pek edeple, çok yumuşak, saygı ile söylemesi, emrini yapmaya hazır olduğunu açıkça göstermektedir. Resulullah, Hazret-i Ömer'i, bu işinden dolayı hiç paylamamış, Müslümanlar için iyi olduğunu görerek kabul buyurduğundan dolayı da, Ebu Hüreyre'ye, **(Nalınları bırak ve öyle söyleme)** buyurmuştur. [Kabul buyurmasa idi, sen karışma buyurur, Hazret-i Ebu Hüreyre'yi yeniden görevlendirirdi.]

Böyle işleri yalnız Hazret-i Ömer yapmış değildir. Hazret-i Ali dahil Eshab-ı kiramın çoğu da yapmıştı.

Peygamber efendimiz de, çoğunu kabul buyurmuştu. Resulullah efendimiz, **(Dünyaya gelen her insan için Cennette veya Cehennemde yer ayrılmıştır)** buyurdu. (Buhari) Dinleyenlerden biri, ya Resulallah! Öyle ise, ibadet yapmasak da, Allahü teâlâ bize hangisinde yer ayırmış ise, oraya gitsek olur mu? dedi. Resulullah efendimiz bu kimseye **(İbadetlerinizi bırakmayın. Çünkü, Cennete gideceklere, Cennete götürecek işler yaptırılır. Cehenneme gidecekler de, Cehenneme götürecek işleri yapar)** buyurdu. Sonra, Velleyli suresinin beşinci âyetini okudu. İşte, Hazret-i Ömer'in konuşması, Resulullahın bu cevabına benzemektedir. Hatta, Hazret-i Ömer bu konuşmasını, Resulullahın bu hadis-i şerifine dayanarak yapmıştır. Yani, ya Resulallah! Cahillere bu gibi müjdeleri söylemenin uygun olmadığını sizden öğrendik. Çokları, Kelime-i şehadete güvenerek, farzları, vacipleri yapmayı, İslamiyet'e yapışmayı gevşetmesinler demek istedi. Hazret-i Ömer'in

düşüncesinin ancak bu olduğu kabul buyurularak iyi karşılanmıştır.

Hazret-i Ali de, böyle, saygısızlık sanılan sözleri çok söylemiştir. Hatta, Nevasıb fırkası, böyle sözlerinden dolayı Hazret-i Ali'ye dil uzatır. Sapıklardan Abdülhamid Naci, bu sözleri vesikaları ile kitabında yazarak, imam-ı Ali'yi küçültmeye kalkışmıştır. Endülüs âlimlerinden Ali bin Ahmed ibni Hazm (Tafsil) kitabında ve Şii âlimlerinden şerif Mürtada (Tenzihül enbiya) kitabında bunlara cevap verip, Naci'yi red etmişlerdir. **(Hucec-i katiyye)**

6) İbni Sebeciler, Allah Resulü vefatına yakın (bana kağıt verin, size bir şeyler yazacağım) dedi. Ömer, bize Kur'an yetişir, sorun sayıklamış olmasın diyerek engel oldu. Halbuki Hazret-i Ali'nin halife olmasını yazacaktı diyorlar.

CEVAP

Dikkat ederseniz burada da, Allah resulünün isteğine engel oldu diyerek, sinsi bir şekilde Hazret-i Ömer'e iftira ediyorlar. Allah resulüne itiraz eden, emrine rağmen buna engel olan kâfir olur demek istiyorlar. Bunların sözleri de kendileri gibi ne kadar iğrenç!

İkinci binin müceddidi imam-ı Rabbani hazretleri buyurdu ki:

Resulullah vefatına yakın, (Bana kağıt verin, size bir şeyler yazacağım) buyurunca, oradakilerden bir kısmı, kağıt verip de rahatsız etmeyelim dedi. Hazret-i Ömer, vahyin son bulduğunu, Cebrail aleyhisselamın artık haber getirmeyeceğini, rey ve ictihaddan başka bir yolla ahkam çıkarılamayacağını bilmişti. O anda Resulullahın yazacağı şeyler, ictihadla bulunacak şeyler olacaktı. Çünkü dinin kâmil olduğu, eksik kalmadığı âyet-i kerime ile de bildirilmişti. Hazret-i Ömer, bunları düşünerek, Resulullahı o sıkıntılı anda üzmek istemedi. (Müctehidlerin kıyas ve ictihad etmeleri için, Kur'an-ı kerim kâfidir) anlamında, (Bize Kur'an yetişir) dedi. Hallerden ve işaretlerden anlamıştı ki, yazılacak ahkamın ictihadı, hadis-i şeriflerden çıkarılmayıp, Kur'an-ı kerimden çıkarılacak şeylerdi.

O halde, Hazret-i Ömer'in konuşması, Resulullahı hastalığın şiddetli zamanında yormamak için merhamet ve şefkatinden idi. Zaten, kağıt istemeleri de emir değil, başkalarını ictihad zahmetinden kurtarmak için idi. Çünkü, emir şeklinde olsaydı, emirleri bildirmek lazım olduğundan, kağıdı istemeye önem verir, isteğinden vazgeçmezdi. Resulullah, ömründe bir şey yazmamıştı. Bundan başka, (Benden sonra yoldan çıkmayasınız) buyurmuştu. Halbuki, din kâmil olmuş iken, yoldan çıkmak

nasıl olabilirdi? Bununla beraber, yoldan çıkılacaksa, 23 senede durdurulmayan bir şeyi, durdurmak için bir anda ne yazılabilirdi? Sesler yükselince, Resulullah, (Çekişmeyin, Peygamberin huzurunda çekişilmez, yanımdan gidin) buyurdu ve artık, bir şey söylemedi, kağıt kalem de istemedi. Eshab-ı kiramın bu farklı ictihadı keyif için olsaydı mürted olurlardı. Çünkü, Server-i âleme karşı ufak bir edepsizlik küfürdür.

Halbuki, bir müctehidin, başkasının ictihadına uyması yasaktır. Hadid suresinin onuncu âyetinde hepsi Cennetlik olduğu bildirilen Eshab-ı kiram, ana babalarını, çocuklarını, ailelerini, o Servere feda etmişlerdi. Ona olan imanları, ihlasları o kadar çoktu ki, tıraş olunca, mübarek saçlarını, sakal kesintilerini yere düşmeden kapışırlar, bir kılını taşımayı, taç ve tahttan kıymetli bilirlerdi. Koca Roma ordularını yere seren, kaleleri, ülkeleri fetheden Halid ibni Velid, bütün bu başarılarının, başında taşıdığı bir sakal-ı şerif sayesinde olduğunu söylemişti. **(Mektubat-ı Rabbani)**

O sırada **(Yanımdan gidin)** buyurması, Refik-ı a'lâ'yı istediğini göstermektedir. **(Kurret-ül ayneyn)**

Resulullah, birçok işte, Eshabına danışırdı. Eshab-ı kiramın dediklerine uygun vahy de gelirdi. Hazret-i Ömer'in fikrini söylemesi, bunun için idi. Resulullah, Hazret-i Ömer'in sözünü doğru bulup, bir daha istemedi. Perşembeden Pazartesi gününe kadar, bir daha bunu tekrar etmedi. Arzu etseydi, bu günlerde yine emrederdi. Yazılması lazım olsaydı, tekrar istemesi lazım olurdu. Bu iş, Hazret-i Ömer'in, Resulullah yanındaki kıymetini, şerefini gösteren bir vesikadır.

(Sorun, sayıklamış olmasın) demesi, (O sayıklamaz, hep doğru söyler. Bunun için, iyi anlamak için sorun) demektir. Bununla beraber, bu sözü Hazret-i Ömer'in dediğini bildiren sağlam haber de yoktur.

Bir an söylemiş olduğunu kabul etsek bile:

Peygamberlerin yanılması ve unutması caizdir. Hatta olmuştur. Zülyedeyn hadisinde bildirildiği gibi, Peygamberimiz dört rekatlı farz namazda, ikinci rekatta selam verdi. Zülyedeyn: (Ya Resulallah! Namazı iki rekat mı kıldınız, yoksa unuttunuz mu?) dedi. Zülyedeynin sözünün doğru olduğu anlaşılınca, Resulullah kalkarak, iki rekat daha kıldı ve secde-i sehv yaptı. Hasta değil iken ve sıkıntısı yok iken, insanlık icabı, yanılması caiz olunca, ölüm hastalığında, şiddetli ağrıları varken, istemeyerek, düşünmeden söylemesi de elbet, caiz olur. Niçin caiz olmasın ve bununla, İslamiyet'e itimat, güven kalmasın? Çünkü, Allahü teâlâ, Peygamberinin yanıldığını, unuttuğunu, vahiy ile, kendisine bildirmişti ve doğrusunu, yanlışından ayırmıştı. Bir Peygamberin yanlış

yolda kalması caiz değildir. Yanıldığı, vahiy ile hemen bildirilir. Böyle olmasaydı, İslamiyet'e güven kalmazdı. Demek oluyor ki, İslamiyet'e güven kalmamasına sebep, yanılmak ve unutmak değildir. Yanılmasının ve unutmasının, kendisine bildirilmemesi, düzeltilmemesidir. Bu ise, caiz değildir. Yani hemen bildirilir.

Hazret-i Ömer'in kağıt getirmeye mani olması, emre uymamak değildi. Böyle şeyden, Allah'a sığınırız! Peygamberimizin vezirleri, yardımcıları, en iyi ahlak sahibi idi. Bunlardan biri, hiç böyle saygısızlık yapar mı? Hatta, bir kere veya iki kere sohbette bulunmakla şereflenen en aşağı derecedeki Sahabinin bile, hatta iman ile şereflenip, Ona ümmet olan herhangi bir kimsenin, Onun emrine uymaması düşünülemez. Muhacirlerin ve Ensarın en büyüklerinden olan ve en kıymet verdiği yardımcıları bulunan büyükler için böyle şey düşünülebilir mi? Allahü teâlâ, insaf versin de, din büyüklerine, böyle kötü gözle bakmasınlar. Anlamadan, dinlemeden, ağızlarına gelenleri söylemesinler.

Hazret-i Ömer'in maksadı, sormak, anlamak idi. Nitekim, (Sorunuz) demişti. Yani kağıdı elbette istiyorsa, getiriniz demek istedi. Eğer, istemiyorsa, bu nazik zamanda, kendisini üzmeyelim demek idi. Çünkü, vahiy ile ve emir olarak isteseydi, kağıdı tekrar ve ehemmiyet ile isterdi. Kendisine emir olunan şeyi yazardı. Peygamberin vahyi bildirmesi lazımdır. Kağıdı istemesi vahiy ile, emir ile olmayıp, ictihad ve arzu ile bir şey yazacak ise, bu nazik zaman, buna elverişli olur veya olmaz. Vefatından sonra ümmeti ictihad edecektir. Dinin temeli olan Kur'an-ı kerimden, ictihad ile, emirler çıkaracaktır. Kendisi hayatta iken ve vahiy gelmekte iken, ümmeti ictihad etmekte idi. Vefat edip, vahiy kesilince, ilim sahiplerinin ictihad etmeleri elbet makbul olur. Peygamberimiz, kağıdı tekrar ve ehemmiyet ile istemedi. Hatta, vaz geçti. Böylece, vahiy olmadığı anlaşıldı. Sayıklama olup olmadığını anlamak için, duraklamak, hiç yanlış bir iş değildir. **(K. Ayneyn)**

Melekler, Âdem aleyhisselamın niçin halife olduğunu merak edip, anlamak istedi.

Bekara suresi, otuzuncu âyetinin, **(Ya Rabbi! Yeryüzünde, fesat çıkaracak ve kan dökecek olan kulları mı yaratacaksın? Biz, seni tesbih ediyoruz, hamd ediyoruz. Seni her türlü ayıptan, kusurdan takdis ediyoruz dedi)** meal-i şerifi, bunu bildirmektedir.

Bunun gibi, Zekeriya aleyhisselam, kendisine, Yahya "aleyhissalatü vesselam" isminde bir oğul verileceği müjdelendiği zaman, Meryem suresi, sekizinci âyetinin meal-i şerifinde bildirildiği gibi, **(Yarabbi, benim hiç çocuğum olur mu? Zevcem kısırdır. Ben ise, ihtiyar oldum)** dedi.

Hazret-i Meryem de, Meryem suresi, yirminci âyetinin meal-i şerifinde bildirildiği gibi, **(Benim hiç çocuğum olur mu? Bir erkek ile bir araya gelmedim. Günah da işlemedim)** dedi.

Peygamber efendimizden sonra en büyük peygamber olan İbrahim aleyhisselam da, Bekara suresi, 260. âyetinin meal-i şerifinde bildirildiği gibi şöyle demişti:

(İbrahim, "ya Rabbi, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster" dediğinde, Rabbi "İnanmıyor musun" dedi. İbrahim, inanıyorum ama, kalbimin tatmin olması için görmek istedim, dedi)

Ülülazm peygamberlerden, kendisine Tevrat verilen Musa aleyhisselam da şöyle demişti:

(Musa dedi ki: Ey Rabbimiz, sen Firavun ve kavmine dünya hayatında nice ziynet ve nice mallar verdin. Ey Rabbimiz, insanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceye kadar iman etmesinler diye mi bu nimetleri verdin? Ey Rabbimiz, Onların mallarını yok et, kalblerine sıkıntı ver, çünkü onlar can yakıcı azabı görmedikçe inanmazlar.) [Yunus 88]

Peygamberler, melekler, büyükler, böyle sorup, suç sayılmayınca, Hazret-i Ömer'in, kağıt getirmesini sorması, neden kusur olsun? Neden kendini şüpheli duruma düşürsün? **(M. Rabbani, 2 c. 96 m.)**

İbni sebeciler aynı mantıkla, (Ömer Hudeybiye'de, Resulullahın peygamberliğinden şüphe etmişti) diyebiliyorlar. Orada da, Hazret-i Ömer aynen, Hazret-i İbrahim gibi, Allah ve Resulüne olan teslimiyetini bildirmek için, (Ya Resulullah sen Allah'ın peygamberi değil misin? Biz hak, kâfirler bâtıl yolda değil mi?) mealindeki sözlerinden dolayı ona saldırıyorlar. Hazret-i Ömer, (Ya resulallah, (Sen elbette Allah'ın resulüsün, bizim yolumuz elbette hak, kâfirler elbette bâtıl yoldadır. Zahiren aleyhimize görünen bu anlaşmada asla dinden taviz verilmemiştir) demek istediğini bütün Ehl-i sünnet âlimleri bildirmektedir. **(Kurret-ül-ayneyn)**

7) İbni Sebeciler, **(İbni Abbas anlatır: Ömer, hutbesinde dedi ki: Hepiniz biliyorsunuz ki, Allah recm âyetini gönderdi. Hepimiz bu âyeti ezberledik. Ayrıca, Resulullah recm cezasını tatbik etti, biz de tatbik ettik. Benim endişem şudur: Aradan uzun zaman geçince, bazıları, "Kitabullah'ta recm cezası yoktur" diyerek inkâr edebilir. Eğer insanlar, "Ömer Allahü teâlânın kitabına**

ilavede bulundu" demeyecek olsalardı, recm âyetini yazardım) mealindeki olayı anlattıktan sonra, “Bak Ömer dedikodudan korkmasa idi, Kur’ana ilaveler yapacakmış. Kur’ana ilave yapabilecek birisi, nasıl Müslüman olur?” diyorlar.

CEVAP

Bu olay anlatıldığı gibi mi, yoksa değişik mi? Böyle kabul ederek cevap veriyoruz:

1- Hutbede bildirildi dendiğine göre, demek ki eshab-ı kiramın hemen hepsi orada idi. Çünkü Cuma namazı ayrı camilerde değil, tek camide kılınıyordu. İbni Sebecilerin kendisini sevdiklerini söyledikleri İbni Abbas hazretleri bunu rivayet ediyor. O da orada idi. Hazret-i Ali de orada idi. Hiç kimse bu söze itiraz etmediğine göre, olay aynen Hazret-i Ömer’in dediği gibidir. Burada itiraz edilecek bir husus yoktur.

2- Hazret-i Ömer’in recm âyetini yazardım demesi, Kur’ana ilave değildir. Hazret-i Ömer, **(Kur'an-ı kerimin sonuna haşiye olarak, dip not olarak durumu izah eden bir açıklama koyabilirdim, ama, bunu istismar edecek olanlar, bak Ömer Kur'ana ilave yaptı derler diye bu açıklamayı koymadım)** demek istemiş olabilir. Çünkü Hazret-i Ömer, şu mealdeki âyeti bilmiyor muydu: **(Eğer o** [peygamber] **bize atfen,** [Kur’ana] **bazı sözler katsaydı, biz onu kuvvetle yakalayıp şah damarını koparır, helak ederdik, hiçbiriniz de buna engel olamazdınız.)** [Hakka 44-47]

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Habibine böyle buyuran Allahü teâlâ Hazret-i Ömer’e ne yapmaz ki? Hazret-i Ömer’in böyle bir şeyi düşünmesi bile imkansızdır.

Aynı zihniyetteki kimseler, **(Ömer’in böyle bir şerh koyma düşüncesi, Kur’ana gölge düşürmez mi)** diye sorabilirler. Hayır asla mahzuru olmazdı. Çünkü Hazret-i Ali, âyetlerin altına Resulullah efendimizin yaptığı açıklamaları koyardı. Hatta bundan dolayı İbni Sebeciler, **(Hazret-i Ali’nin Mushaf’ı ayrıdır)** derler. Ayrı bir Mushaf yok, açıklamalı Mushaflar vardır. Hazret-i Ali açıklama koyunca suç olmuyor da, Hazret-i Ömer koyarsa niye suç olsun ki?

Hepsi Cennetlik olan eshab-ı kiram yanlış iş yaparsa ortada din mi kalır? Çünkü, Kur’anı da, hadisleri de onlar bildirdiler. Onun için böyle sualleri gündeme getirmek bile yersizdir.

Bu açıklamalara ilaveten son söz olarak diyelim ki:

(Hazret-i Ali'nin halife olmasını yazacaktı) demek, gaibden haber

vermek olur, boş sözdür. Yazsa idi, Hazret-i Ebu Bekir'i yazardı. Çünkü, hasta iken, Hazret-i Âişe'ye **(Baban Ebu Bekir'i çağır! Ona yazacağım ki, biri çıkıp, kendisinin Ebu Bekir'den hilafete daha layık olduğunu söylemesin. Allahü teâlâ, bu konuda yalnız Ebu Bekir'den razıdır)** buyurduğu **Müslim**'de yazılıdır. **(K. Ayneyn)**

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler eshab-ı kiramın hepsini methetmekte, Cennet ile müjdelemektedir. Ehl-i sünnet âlimleri de kıymetli eserlerinde bunları methederek nakletmektedir. Bunları lekeleyen, kötüleyen bir şey yoktur. Âyet-i kerimelerden, hadis-i şeriflerden, bunları küçültecek mana çıkarmak, kalblerin bozuk, niyetlerin kötü olduğundandır. Anladıkları yanlış, zan ettikleri yersiz ve hayaldir. Böyle aldanmaları, safrası bozuk olan hastanın şekerin tadını alamamasına, tatlıyı acı sanmasına benzer. Allahü teâlâ, Al-i İmran suresi, yedinci âyetinde bunlar için mealen, **(Kalbleri bozuk olanlar, hakkı örtmek, fitne, fesat çıkarmak için Kur'an-ı kerimden yanlış mana çıkarır, yanlış yola saparlar)** buyuruyor. **(Reddi Revafıd)**

Hazret-i Osman'a dil uzatılamaz

Sual: İbni Sebeciler, Peygamber efendimizin iki kızını verdiği mübarek damadı Hazret-i Osman'a da hâşâ kâfir diyorlar. Kur'an-ı kerimi değiştirdi, iş başına hep akrabalarını getirdi diyorlar. Böyle söylemek doğru mudur?

CEVAP

Hazret-i Osman (radıyallahü teâlâ anh), Peygamber efendimizin iki kızıyla evlenmekle şereflenmiş damadıdır. İnsanlık tarihinde bir peygamberin iki kızıyla evlenmek ondan başkasına nasip olmamıştır. Hayatta iken ismen Cennet ile müjdelenmiş on kişiden biri olup, Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer'den sonra eshab-ı kiramın en büyüğüdür. İlk iman edenlerden ve malını canını Allah ve Resulü için feda edenlerdendir.

İbni Sebecilerin bu iftirası için, yukarıda birinci ve ikinci maddelerde yeterli cevap, hâşâ ona dil uzatanların, kâfir diyenlerin kendilerinin kâfir olduklarına dair yeterli delil vardır. Burada birkaçını tekrar yazalım:

Hazret-i Osman, Medine'ye hicretle şereflenen, Allah'ın övdüğü muhacirlerden ve ilk iman edenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin ve Ensarın önce imana gelenlerinden ve Onların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Allah,

Onlar için Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

Hazret-i Osman, Eshab-ı kiramdan olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Allah, [Eshab-ı kiramın] **hepsine de en güzeli** [Cenneti] **vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Hazret-i Osman, Allah Resulü tarafından ağaç altında söz verenlerden olduğu bildirildiği için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah razıdır.) [Fetih 18]

Cabir bin Abdullah dedi ki, Resulullah, **(Ağaç altında benimle sözleşenlerden hiçbiri Cehenneme girmez!)** buyurdu. [Müslim, Ebu Davud, Tirmizi]

Bu sözleşmeye, **Biat-ür-rıdvan** denir. Çünkü, Allahü teâlâ, bunlardan razıdır. (İmam-ı Begavi **Meâlimüttenzil**)

Resulullah biat-ı rıdvan ile emrettikleri vakitte, Hazret-i Osman'ı Mekke-i mükerremede, Kureyşe haberci göndermiş idi. İnsanlar ile biat ettiğinde, **(Muhakkak ki Osman, Allah'ın ve Resulünün hacetini** [işini] **görmektedir!)** buyurup, mübarek ellerinin birini kendisi için, birini Hazret-i Osman için kıldı. Kendileri için kıldığı eli, Osman için kıldığı el üzerine koyup, Hazret-i Osman yerine biat etti.

Hazret-i Osman, Peygamber efendimizin damadı olmakla şereflendi. Bu nimet ve şeref vesilesiyle de Cennetliktir. Çünkü hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasını istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ. Neccar]

Sırf bu hadis-i şerifler bile Hazret-i Osman'ın Cennetlik olduğunu

göstermektedir.

Resulullah efendimiz, kızı Hazret-i Rukayye'ye buyurdu ki:

(Ey canım kızım, Osman'a çok sevgi göster! Zira Eshabım arasında ahlakı bana en çok benzeyen odur.) [Mesabih, Mirat]

Mirat-ı kâinatda deniyor ki:

Peygamber efendimiz, Allahü teâlânın emri ile kızı Rukayye'yi Hazret-i Osman'la evlendirdi. Hazret-i Rukayye vefat edince, Hazret-i Osman'ın gözlerinden yaşlar akmaya, yani ağlamaya başladı. Bunu gören Peygamber efendimiz buyurdu ki:

(Ya Osman ağlama! Allah'a yemin ederim ki, yüz kızım olsa ve vefat etseler, bir tane kalmayıncaya kadar sana verirdim. İşte, Cebrail aleyhisselam geldi. Allahü teâlânın, ölen kızımın yerine kardeşini, [Ümmi Gülsümü] **aynı mehirle sana vermemi emrettiğini bildirdi.)** [İbni Asakir]

Kızı Ümmi Gülsüme de, **(Kızım, zevcin Osman, Ceddin İbrahim peygambere ve baban Muhammede** [aleyhisselam] **herkesten daha çok benzemektedir)** buyurdu.

Hazret-i Osman âyet-i kerimelerle Cennetle müjdelendiği gibi, ikram olarak ismen de Cennetle müjdelendi. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Osman Cennettedir.) [Tirmizi, İbni Mace, Taberani, İ. Asakir, Beyheki, Dare Kutni, Hakim, Ebu Nuaym, İbni Said]

(Ya Osman, benden sonra sana da hilafet verilecektir. Münafıkların sözüne bakıp da hilafeti terk etme! O gün oruçlu ol, benim yanımda iftar edersin.) [İbni Adiy]

(Ya Osman, Allahü teâlâ sana hilafet gömleğini giydirecektir. Münafıklar çıkartmak isteyeceklerdir. Bana kavuşuncaya kadar onu çıkartma!) [İbni Mace, Tirmizi]

(Bir kimseyi, Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali'den üstün gören beni yalanlamış olur.) [Rafi'i]

(Cebrail dedi ki: Allahü teâlâ buyuruyor ki, "Her ümmet kıyamette susuzluk görecek, yalnız Ebu Bekir Ömer, Osman ve Ali'yi sevenler müstesna.) [Rafi'i]

(Şu dört kişinin sevgisi bir münafığın kalbinde toplanmaz. Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali.) [İbni Asakir]

(Allahü teâlâ, namazı, zekâtı ve orucu farz ettiği gibi, Ebu Bekri, Ömer'i, Osman'ı ve Ali'yi sevmeyi de farz etti.) [Vesile]

(Sünnetime ve hulefa-i raşidinin yoluna sımsıkı sarılın!) [Buhari]

(Ümmetimin en merhametlisi Ebu Bekir, dinde en sağlam olanı Ömer, en hayalısı Osman, en iyi hüküm vereni ise Ali'dir.) [İbni

Asakir, Ebu Ya'la]

Hazret-i Osman gelince Peygamber efendimiz, mübarek ayaklarını örttü. Sebebi sual edilince, **(Osman'dan melekler haya eder, ben haya etmez miyim)** buyurdu. [Beyheki]

Hazret-i Ali, bir gün Hazret-i Fatıma'yı incitmişti. Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer Peygamber efendimize ricada bulundularsa da, Peygamber efendimiz Hazret-i Ali'yi affetmedi. Hazret-i Osman rica edince affetti. Sebebini sorduklarında buyurdu ki:

(Öyle birinin şefaatini [ricasını, af talebini] **kabul ettim ki, yer ile göğün yerini değiştir diye, Allah'tan istese, Allahü teâlâ bunu kabul edip değiştirir. Yahut "ya Rabbi bu ümmetin hepsinin günahlarını affet!" dese, affeder.)** [Mesabih]

Öldürülmesi gerekenlerden olan İbni Ebi Sürh, Mekke'nin fethinde Hazret-i Osman'ın evine sığınmış ve Müslüman olmuştu. Hazret-i Osman, bu zatı getirip, (Ya Resulallah, bununla da biat eyle) demişti. Peygamber efendimiz, Hazret-i Osman'ı çok sevdiği için, o zat ile de biat etmişti.

Resulullahın yanına bir cenaze getirildi. Namazını kılmadı ve **(Bu adam Osman'a düşman idi. Onun için, Allahü teâlâ da, buna düşmandır)** buyurdu. (Tirmizi)

Peygamber efendimiz, Ebu Musa Eşari'ye, **(Kapıdan girenleri Cennetle müjdele)** buyurdu. Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer girdi. Kapı tekrar çalınınca, **(Kapıyı aç, gelenin Cennetlik olduğunu müjdele! Başına belalar geleceğini söyle)** buyurdu. İçeri giren Osman idi. (Buhari)

Allah Resulünün damadı Hazret-i Osman'a yapılan iftiralar:

1) İbni Sebeciler diyor ki: (İş başına akrabasını getirmesi yanlıştır. Paraları akrabalarına yedirdi. Müslümanların başına geçmesi talihsizlik oldu.)

CEVAP

Eshab-ı kiram kitabında diyor ki:

Hazret-i Osman'ın kendi akrabasına ihsanda bulunması da, İslamiyet'in emrettiği bir şeydir. Sıla-i rahm sevabına kavuşmuştur. Bunları, Beytülmaldan değil, kendi malından verdi. Fakat, beyt-ül-malda olan hakkını almayıp, Müslümanlara dağıtmak, fazilet iken, bir suç gibi göstermek çok çirkindir. Hazret-i Osman'ın akrabaları cihat ettiler, çok kahramanlık yaptılar. Her mücahid gibi, bunlara da haklarını vermesi

gerekirdi. Hazret-i Osman zamanında, İslamiyet'in Asya'ya, Afrika'ya yayılmasında, onun bol ihsanlarının çok faydası oldu. Resulullah da, ganimetten, Kureyş kabilesinden olanlara başkalarından daha çok verirdi. Haşim oğullarına bunlardan da çok verirdi.

Hazret-i Ali, Hazret-i Osman'ın katillerine kısas yapmadı. Ebu Musel-Eşariye ve Ebu Mesud-i Ensariye saygı göstermedi. Müslümanların kanlarının dökülmesine mani olmadı. Tebük gazvesinde bulunmadı. Bunlar, Hazret-i Ali'nin şerefini azaltmaz.

Müctehidin, kendi ictihadı ile hareket etmesi suç olmaz. Halifenin, dilediğini, dilediği işin başına geçirmesi hakkıdır. Hatta vazifesidir. Akrabasının kabiliyetlerini daha iyi bildiği ve kendisine daha itaatli oldukları için, onları tercih etmesi iyi oldu. Onların yaptığı yanlış işler, onun emri ile değildi. Halifenin gaybı bilmesi lazım gelmez. Velid bin Ukbeye kısas yapmaması, şikayetleri değerlendirebilmek içindi. Kufeliler, Velid şarap içti diye haber verdiler. Hazret-i Ali'ye emredip, Velid'e had cezası vurdurdu.

Hazret-i Osman çok zengin bir tüccar idi. Bütün malını ve mülkünü Resulullah için feda etti. Mesela, Tebük gazvesinde Hazret-i Osman, kendi ticaret malından üç bin deve, 70 at, on bin altın getirdi. Resulullah efendimiz, bunları askere dağıtıp buyurdu ki:

(Bugünden sonra Osman'a günah yazılmaz, yani Allah onu günahtan korur.) [Tirmizi]

Hazret-i Osman'ı öven hadis-i şeriflerden ikisi şöyledir:

(Benim Cennette arkadaşım Osman'dır.) [Tirmizi]

(Osman'ın şefaati ile, Cehennemlik olan 70 bin kişi sorgusuz Cennete girecektir.) [İ. Asakir]

Hazret-i Osman zamanında Horasan, Hindistan, Maveraünnehr, Semerkand, Kıbrıs, Kafkasya, Afrika'nın birçok yerleri ve Endülüs fethedildi. Acem devletini tarihten sildi. Amcasının oğlu ve damadı Mervan bin Hakemi vezir yaptı. Mervan, çok zeki, çok akıllı ve fıkıh âlimi bir zat idi. Kur'an-ı kerimi çok güzel okur, günahlardan sakınırdı. Mührünün üzerinde (Allah'a güvenirim, ondan isterim) yazılı idi. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

2) İbni Sebeciler diyor ki: (Osman ve diğer ilk iki halife Kur'anı değiştirdi.)

CEVAP

Tuhfe-i isna aşeriyye kitabında buyuruyor ki:

Üç Halifeye yapılan bu çirkin iftiraya karşı en güzel cevabı, Allahü teâlâ veriyor. Hicr suresinin dokuzuncu âyetinde mealen, **(Kur'anı biz**

indirdik, elbette yine onu biz koruyacağız) buyuruldu. Allahü teâlânın koruduğunu hiçbir insan bozabilir mi? Onların bu sözü, Hazret-i Osman'ı, Allahü teâlâdan daha güçlü bildiklerini gösteriyor. Halbuki, onlar her fırsatta, üç Halifeyi kötülemektedir. Burada Hazret-i Osman'ı, Allahü teâlâya ortak yapacak kadar yükseltiyorlar.

İran'daki din adamlarından Küleyni, Hişam bin Sâlimin ve Muhammed bin Hilalinin, Kur'an değişmiştir, dediklerini yazıyorlar. Ehl-i sünnet âlimleri de, Allahü teâlânın mealen, **(Kimse Kur'an-ı kerimi değiştiremez)** buyurduğunu yazıyor. Fussilet suresinin 41 ve 42. âyet-i kerimelerinde mealen, **(Kur'an, eşi benzeri olmayan bir kitaptır. Ona önünden, ardından** [hiçbir yönden, hiçbir şekilde] **bâtıl gelemez** [hiçbir ilave ve çıkarma yapılamaz. Çünkü] **O, kâinatın hamd ettiği hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafından indirilmiştir)** buyuruldu. [Kur'anı Allah indirdiği için, onu bozabilecek birisinin çıkamayacağı açıkça bildiriliyor.]

[Bu hususta birkaç âyet-i kerime meali de şöyledir:

(Rabbinin sözü doğruluk ve adaletle tamamlandı. Onun sözlerini [Kur'anı] **değiştirebilecek** [hiçbir şey, hiçbir kuvvet] **yoktur.)** [Enam 115]

(De ki: Bu Kur'anın bir benzerini ortaya koymak üzere insanlar ve cinler toplanıp, birbirine destek de olsalar, yemin olsun ki yine de benzerini ortaya koyamazlar.) [İsra 88] (14 asır geçtiği halde, birçok din düşmanı, hâşâ Allah'ı yalancı çıkarmak için uğraşmışsa da bunu yapamadılar.]

(Eğer Kur'an, Allah'tan başkasından gelmiş olsaydı, içinde pek çok tutarsızlık [tenakuz, çelişki] **bulunurdu. Bunu düşünemiyor musunuz?)** [Nisa 82]

(Eğer o [Peygamber] **bize atfen,** [Kur'ana] **bazı sözler katsaydı, biz onu kuvvetle yakalayıp şah damarını koparır, helak ederdik, hiçbiriniz de buna engel olamazdınız.)** [Hakka 44-47]**]**

Allahü teâlânın koruduğu bir şeyi kim değiştirebilir? Peygamberimizin, Kur'an-ı kerimi, indiği şekilde bildirmesi vacip idi. Resulullah zamanında, bir kimse müslüman olunca, önce Kur'an-ı kerimi öğrenirdi. Her öğrenen başkalarına öğretirdi. Resulullahın huzurunda, Kur'an-ı kerimi ezberlemiş binlerce müslüman vardı. Bazı gazalarda, yetmişten çok Kur'an hâfızının şehid olduğu, tarih kitaplarında yazılıdır.

Bu güne kadar, dünyanın her tarafında, İslam memleketlerinde, yüzbinlerce hâfız yetişti. Bunların Kur'an okumaları büyük ibadet idi. Her müslüman, namazda ve namaz dışında, ezberden Kur'an-ı kerim okumaktadır. Her müslüman çocuğu, mektebe başlayınca, ona her şeyden önce, Kur'an-ı kerimden parçalar ezberletilir. Kur'an-ı kerim,

Küleyni'nin kitabı ve Ebu Cafer Tusi'nin Tezhib kitabı gibi değildir ki, sandıklarda kilitli bırakılıp, tenha zamanlarda birkaç kişi gizlice okusun!

Halbuki, Şiilerin bütün kitaplarında yazıyor ki, Ehl-i beyt-i nebevinin ve oniki imamın hepsi, bu Kur'an-ı kerimi okurlardı. Dosta, düşmana, senet olarak, bu Kur'anı gösterirlerdi. Bunun âyetlerini tefsir ederlerdi. İmam-ı Hasan-i Askeri'nin tefsiri diyerek sakladıkları tefsir kitabı, bu Kur'anın tefsiridir. Oniki imam, çocuklarına, kadınlarına, talebelerine, hep bu Kur'an-ı kerimi öğretirlerdi. Namazda, bu Kur'anı okumalarını emr ederlerdi. Bunun içindir ki, Şii âlimlerinden şeyh ibni Babeveyh bile, **İtikadat** kitabında, bu yoldan Hazret-i Osman'a saldırmanın yanlış olduğunu bildirmiştir. **(H. S. Vesikaları)**

Hazret-i Ali'ye dil uzatılamaz

Sual: İbni Sebeciler, Peygamber efendimizin mübarek damadı Hazret-i Ali'ye, eshabı sevmediği halde senelerce onları idare etti, yani ikiyüzlülük etti diyerek hâşâ münafıklık isnat ediyorlar. Allah'ın verdiği ilmi sakladı sadece torunlarına verdi, onlar da bunu gizledi, ahir zamanda Mehdi meydana çıkaracak diye de hâşâ küfür isnat ediyorlar. Bunların dinde yeri nedir?

CEVAP

Hazret-i Ali (radıyallahü teâlâ anh), Allah Resulünün damadı, Hazret-i Ömer'in kayınpederidir. İslam halifelerinin ve ismen Cennetle müjdelenen on kişinin dördüncüsüdür. Ehl-i beytin birincisidir. Allahü teâlânın aslanı idi. Çeşitli hadis-i şeriflerde methedildi. Evliyanın büyüğü, vilayet yolunun reisidir. Her tarikatta herkese Vilayetin feyzleri ve marifetleri Hazret-i Ali'den gelmektedir.

Hazret-i Ali, Medine'ye hicretle şereflenen, Allah'ın övdüğü muhacirlerden ve ilk iman edenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin ve Ensarın önce imana gelenlerinden ve Onların yolunda gidenlerden Allah razıdır. Onlar da Allah'tan razıdır. Allah, Onlar için Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

Hazret-i Ali, Eshab-ı kiramdan olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Allah, [Eshab-ı kiramın] **hepsine de en güzeli** [Cenneti] **vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Hazret-i Ali, ağaç altında söz verenlerden olduğu için Cennetliktir. İşte âyet-i kerime meali:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah razıdır.) [Fetih

18]

Hazret-i Ali, Bedir savaşına katılanlardan olduğu için Cennetliktir. İşte Bedir ehline katılan müslümanların şânı için bir hadis-i şerif meali:

(Bedir savaşına katılan müslümanlar Cennetliktir.) [Dare Kutni]

Hazret-i Ali, Peygamber efendimizin damadı olmakla şereflendi. Bu nimet ve şeref vesilesiyle de Cennetliktir. Çünkü hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasını istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ. Neccar]

Sırf bu hadis-i şerifler bile Hazret-i Ali'nin Cennetlik olduğunu göstermektedir.

Hazret-i Ali ve Hazret-i Fatıma ve çocuklarının herkes üzerinde hakları vardır. İnsanların en şereflileri onlardır. Onlara tazim, dinimizin emridir.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Ali Cennettedir.) [Tirmizi, İbni Mace, Taberani, ibni Asakir, Beyheki, Dare Kutni, Hakim, Ebu Nuaym, ibni Sa'd]

(Ali'yi ancak mümin olan sever ve ona ancak münafık olan buğzeder.) [Nesai]

(Ali'yi sevmek, ateşin odunu yaktığı gibi, müslümanların günahını yok eder.) [İ. Asakir]

(Ali'yi seven, beni sevmiştir. Ona düşmanlık, bana düşmanlıktır. Onu inciten beni incitmiştir. Beni inciten de elbette Allah'ı incitmiş olur.) [Taberani]

(Ben kimin mevlası [efendisi] **isem, Ali de onun mevlasıdır!)** [Nesai]

(Ya Ali, senin sevdiğini sever, senin buğzettiğine buğzederim.) [Taberani]

(İmanın alametleri vardır. Birinci alameti Ali'yi sevmektir.) [M. Ç. Güzin]

(Ben ilmin şehriyim, Ali ise kapısıdır.) [Deylemi]

(Ali'yi sevmek, iman, ona düşmanlık, nifak alametidir.) [Kurret-ül-ayneyn]

(Ya Ali, bana, Harun'un Musa'ya yakınlığı gibisin. Yalnız benden sonra peygamberlik yoktur.) [Buhari]

(Her şeyin bir kanadı vardır, bu ümmetin kolu kanadı da Ebu Bekir ve Ömer'dir. Her şeyin bir kalkanı vardır, bu ümmetin kalkanı da Ali'dir.) [Hatib]

(Bir kimseyi, Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali'den üstün gören beni yalanlamış olur.) [Rafi'i]

(Cebrail dedi ki: Allahü teâlâ buyuruyor ki, "Her ümmet kıyamette susuzluk görecek, yalnız Ebu Bekir Ömer, Osman ve Ali'yi sevenler müstesna.) [Rafi'i]

(Şu dört kişinin sevgisi bir münafığın kalbinde toplanmaz. Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali.) [İbni Asakir]

(Allahü teâlâ, namazı, zekâtı ve orucu farz ettiği gibi, Ebu Bekri, Ömer'i, Osman'ı ve Ali'yi sevmeyi de farz etti.) [Vesile]

(Sünnetime ve hulefa-i raşidinin yoluna sımsıkı sarılın!) [Buhari]

(Ümmetimin en merhametlisi Ebu Bekir, dinde en sağlam olanı Ömer, en hayalısı Osman, en iyi hüküm vereni ise Ali'dir.) [İbni Asakir, Ebu Ya'la]

Allah Resulünün damadı, Hazret-i Ömer'in kayınpederi, Allah'ın aslanı Hazret-i Ali'ye iftiralar:

1) İbni Sebeciler, (Hazret-i Ali, Üç halife ve eshabı sevmiyordu. Onlar da Hazret-i Ali'yi sevmiyorlardı. Hazret-i Ali onları senelerce sever görünerek idare etti) diyorlar.

CEVAP

Elbette Eshab-ı kiram birbirlerini çok sever ve birbirlerinin dostu idi. İşte âyet-i kerime meali:

(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72]

Eshab-ı kiram birbirlerini çok sevdiği gibi birbirine karşı çok merhametli idi. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Muhammed [aleyhisselam], **Allah'ın peygamberidir, Onunla birlikte bulunanların** [Eshabın] **hepsi, kâfirlere karşı çetin ve birbirlerine karşı merhametlidir. Onları rükuya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelendirir.)** [Feth 29]

Hepsi insanların en hayırlısı ve Cennetlik idi. İşte âyet-i kerime mealleri:

([Resulullahın eshabı olan] **sizler, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız.)** [Âl-i İmran 110]

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlara, fetihten sonra verenlerden ve savaşanlardan daha yüksek derece vardır. Bunların dereceleri eşit değildir. Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

(İyilik yarışında önceliği kazanan muhacirler ve ensar ile onlara [eshab-ı kirama] **güzellikle tâbi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan Cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtuluştur.)** [Tevbe 100]

İbni Hacer-i Mekki hazretleri buyuruyor ki:

Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Demek ki, hiçbir sahabi, başka bir sahabiye haset ve kin beslemez. Çünkü, hepsi Hakkulyakîn mertebesine ulaşmışlardır. Aralarındaki savaşlar ictihad sebebi ile idi. Her biri, kendi ictihadı ile hareket etmeye mecbur olduğundan, hiçbiri kötülenemez. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, **(Allah onlardan razıdır)** mealindeki âyete inanmamak olur. **(Tathir-ül-cenan)**

Allahü teâlânın sıfatları ebedidir, sonsuzdur. Onlardan [eshab-ı kiramdan] razı olması da sonsuzdur. Artık bir daha sözünden dönmez, hep razıdır.

İki âyet-i kerime meali:

(Allah asla sözünden dönmez.) [Al-i İmran 9, Zümer 20, Rad 31]

(Allah vaadinden dönmez.) [Rum 6]

İkinci binin müceddidi imam-ı Rabbani hazretleri de buyuruyor ki:

Birkaçını bildirdiğimiz âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler karşısında Allahü teâlâ, mezhepsizlere insaf versin! Herkes bilir ki, iki yüzlülük, hainlik alametidir. Eshab-ı kirama ve hele, en kıymetlilerinden olan, Allah'ın aslanına, hiç iki yüzlü denilebilir mi? İnsanlık dolayısıyla, doğru söz, bir iki saat veya bir-iki gün saklanabilir denirse, yeri vardır. Fakat, Allah'ın aslanına, tam otuz sene, hainlik alametini yüklemek ve bu uzun zamanda, hep iki yüzlülükle yaşadı demek, ne kadar çirkin, ne kadar alçakça bir iftira olur. Küçük günah, her zaman yapılırsa, büyük günah olur buyurmuşlardır. Kötü insanların, münafıkların bir fenalığını otuz sene durmadan yapmanın, artık ne olacağını düşünmeli. Bu sözlerinin çirkinliğini bilip de, Şeyhaynın [yani Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'in] üstünlüğünü kabul etselerdi, böylece Hazret-i Ali'ye ihanet etmekten, alçaltmaktan kurtulurlardı. İki beladan küçüğünü seçmiş olurlardı. Şunu da söyleyelim ki, Şeyhaynın üstünlüğünü söylemekte, Hazret-i Ali'yi küçültmek yoktur ve onun Halifeliği inkâr edilmiş olmaz. Vilayetteki yüksek mertebesine ve hidayet ve irşad makamına dokunulmuş olmaz. Halbuki, bunların dediği gibi, onu iki yüzlü bilmekle, bütün bu meziyetler, kıymetler, kendisinden alınmış olur. Çünkü, iki yüzlülük, münafıkların, en aşağı insanların ve yalancı, dolandırıcı kimselerin işidir. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

Peygamber efendimiz Hazret-i Ali için, **(Ben ilmin şehriyim, Ali ise kapısıdır) (İlim on kısımdır. Dokuzu Ali'de, biri diğer halktadır. O, bu biri de onlardan iyi bilir)** buyurdu. Burada birkaçını yazdığımız âyet-i kerimeleri ve hadis-i şerifleri Hazret-i Ali bilmiyor muydu? Hâşâ o cahil veya münafık mıydı? Yoksa, hâşâ bunları hiçe sayacak kadar gözünü mevki makam yani halifelik hırsı mı bürümüştü?

Maide suresinin ikinci âyet-i kerimesinde mealen, **(Allah, kullarını birr ve takvada, birbirlerine yardım etmeye, birbirleri ile iyi geçinmeye çağırıyor. Günahta ve düşmanlıkta yardım etmeyiniz)** buyuruldu. Eshab-ı kiramın birbirini sevmemesi, milyonlarla müslümanın birbirine kâfir demesi, lanet etmeleri, birr ve takva olmayıp günah olur. Hazret-i Ali'nin ve Hazret-i Fatıma'nın bu âyet-i kerimeye [ve yukarıda bildirdiğimiz âyet-i kerimelere] uymadıkları söylenmiş olur.

Bunlar, üç halifenin hilafetlerini kabul etmemekle ve Eshab-ı kirama düşman olmakla, sonra gelen müslümanların birbirlerine kâfir diyeceklerine sebep olacaklarını, böylece bu âyet-i kerimeye uymayan bir çığır açılacağını bilmiyorlardı, eğer bilselerdi vazgeçerlerdi denirse, bunların üstünlüğü keşf ve kerametleri de inkâr edilmiş olur.

Hazret-i Ali'nin evladından ve Evliyanın büyüklerinden olan seyyid

Abdülkadir-i Geylani hazretleri, **Gunyet-üt-Talibin** adındaki kitabında buyuruyor ki, (Şiilere göre hilafet oniki imama mahsustur. Bunlar masumdur. Günah işlemezler. Keşf ve keramet yalnız kendilerinde görülür. Dünyada, olmuş ve olacak her şeyi bilirler, derler.) Kumların sayısına varıncaya kadar her şeyi bilen Hazret-i Ali'nin, Hazret-i Ebu Bekir'e oy vermediği için, milyonlarca ümmetin yoldan çıkacağını bilmediğini söylemek, bu inanışlarına uymaz. Böyle söylemek, zaten doğru da değildir.

Halifelik ağır bir yüktür. Böyle olduğu kitaplarda da yazılıdır. [Bu yükün ağırlığından Hazret-i Ebu Bekir, bir kuş görüp, (Ey kuş ne mutlu sana ki meyveleri yersin. Yapraklar arasında gölgelenirsin. Kıyamette hesaba çekilmezsin. Keşke, Ebu Bekir de senin gibi olsa idi) demişti. Bir kere de, (Keşke bir yeşil ot olaydım. Hayvanlar beni yiyeydi. Böylece, kıyamet günü yaratılıp hesaba çekilmeseydim) buyurdu. **(Zeynül-mecalis)**

Hazret-i Ömer bir cemiyette ağladı. Niçin ağladığı sorulduğunda, buyurdu ki: (Niçin ağlamayayım ki, eğer Fırat kenarında oğlak zayi olsa, yarın kıyamet gününde, o Ömer'den sorulur.) Bir kere de eline bir saman çöpü alıp, (Ne olaydı, bu saman çöpü ben olaydım. Ne olaydı mahlûk olmaya idim, validem beni doğurmayaydı. Ne olaydı, hatırlanan nesne değil de, unutulan nesne olaydım) demişti. **(M. Ç. Güzin)**]

Bir müminin, başka müminler, beni niçin seçmediler diye üzülerek, onlara düşmanlık etmesi mi, yoksa bu ağır yükü çok şükür bana vermediler diye sevinmesi mi doğrudur? Hele, onun düşmanlığından, müslümanlar arasında, kıyamete kadar fitne ve fesat çıkacağını biliyor ise, elbette, seve seve oy verip Halifeyi desteklemesi lazım olur.

Âyet-i kerimelerde buyuruldu ki:

(Dünya hayatı, ancak insanları aldatıcı şeylerdir.) [Al-i imran 185, Hadid 20]

(Dünya hayatı oyun ve boş şeylerdir. Allah'tan korkanlar için, ahiret hayatı elbette hayırlıdır. Böyle olduğunu niçin anlamıyorsunuz?) [Enam 32]

(Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız sizi imtihan etmek için verildi. Allah, iyiliklerinize karşılık, size çok büyük ecr verecektir.) [Enfal 28, Tegabün 15]

(Dünya hayatını ahiretten daha çok mu beğeniyorsunuz? Dünya hayatında ele geçenler, ahirettekilerden çok azdır.) [Tevbe 38]

(Mal ve çocuklar, dünya hayatının süsleridir. Sonsuz kalıcı olan iyi işlerin sevapları, Rabbinin yanında daha iyidir.) [Kehf 46]

Daha böyle altmışaltı kadar âyet-i kerimeler, dünya malına, mevkiine gönül bağlamamayı tembih buyuruyor. Bu yolda sayısız hadis-i şerifler de bildirilmiştir.

Bu âyet-i kerimeleri, ilim şehrinin kapısı olan Hazret-i Ali ile kadınların en üstünü olan Hazret-i Fatıma-tüz-Zehra elbette herkesten daha iyi biliyorlardı. Bunların dünya mevkii için ve hurma bahçesi için üzülerek didişmeleri, kakışmaları hiç düşünülebilir mi?

Hele yüz milyonlarla insanın Cehennemde sonsuz kalmasına sebep olacak bir didişmeyi, dövüşmeyi yapmaları olacak şey midir?

Bu fakir, [yani Tezkiye-i ehli beyt risalesini yazan Osman efendi], Şii âlimlerinden birine sordum ve Fatıma hazretlerinin, hurma bahçesini vermedikleri için Eshab-ı kirama gücenmesi, dünyayı sevmek demek olup caiz değildir, dedim. (Onun gücenmesi dünyaya düşkün olmasından değildi. Çirkin bir işin yapılmasını beğenmedikleri için idi) dedi. Bu kaçamak cevabı ile, Resulullahın tertemiz kerimesini lekelemiş oluyordu. Çünkü İslamiyet'e uygun olarak yapılan bir işi, ancak nefs-i emmare çirkin sanır. Bunu hatırlattım ve aşağıdaki açıklamayı yaptım. Şaşkına döndü. Diyecek söz bulamadı.

Şöyle ki: Tarih okuyan iyi bilir ki, bir gazada imam-ı Ali hazretleri, bir kâfiri yere yıkıp öldüreceği sırada, canından ümidini kesen bu adam, ağzında olan bütün pislikleri, İmamın yüzüne püskürtmüştü. Yüzü gözü pislik içinde kalan İmam, kâfiri öldürmekten vazgeçmişti. Gözleri dönmüş, aklı gitmiş olan kâfir, daha şaşırıp, niye durdun, korktun mu, dedi. Hazret-i Ali kâfiri bırakıp, (Seni önce müslüman olmadığın için, Allahü teâlânın emri ile öldürecektim. Şimdi ise, yaptığın bu pislikten dolayı nefsim sana karşı düşman oldu. Şimdi öldürürsem, nefsim için öldürmüş olurum. Allahü teâlânın emrini değil, nefsimin isteğini yapmış olurum. Böylece, seni öldürmekle sevap kazanacağım yerde, günah işlemiş olurum) buyurdu. Kâfir, bu sözleri işitince, imam-ı Ali'nin vicdanının dayanmış olduğu İslam dininin üstünlüğüne hayran kalarak, bütün kalbi ile Kelime-i şehadet getirdi. Seve seve müslüman oldu. Birkaç dakika önce, can düşmanları iken, şimdi kucaklaşarak kardeş oldular.

Evliyanın büyüklerinden olan İbrahim bin Edhem, önce Belh padişahı idi. Saltanatı bırakıp, Mekke-i mükerremeye geldi. Sırtında odun taşıyarak ekmek parasını kazanırdı. Ölünceye kadar nefsi ile pençeleşti.

Osmanlı padişahlarının yedincisi olan Fatih Sultan Muhammed hanın babası, altıncı Osmanlı padişahı olan Sultan ikinci Murad han, kendi arzusu ile, saltanatı oğluna bırakarak kendisi Manisa'ya çekildi. Bir köşede ibadet ile meşgul oldu.

Hazret-i Ali'nin ve Hazret-i Fatıma'nın, dünyanın vefasızlığını anlamakta ve nefsle mücahededе, adı geçen sultanlardan aşağı olmadıkları gün gibi meydanda iken, bunların dünya malı ve mevkii için üzüldüklerini ve hele kin beslediklerini, bir müslümanın söylemesine imkan yoktur. Bu iftiraların, Abdullah bin Sebe adındaki münafık bir yahudi tarafından çıkarıldığına şüphe yoktur. Hazret-i Osman zamanında Yemen'den Mısır'a ve oradan Medine'ye gelip müslüman olduğunu söyledi. İslamiyet'e, başkalarının yapamadığı zararı yaptı.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Rabbinizden mağfiret istemeye ve Cennete girmeye koşunuz. Bunun için çalışınız! Cennetin büyüklüğü gökler ve yer küresi kadardır. Cennet, Allah'tan korkanlar için hazırlandı. Bunlar, az bulunsa da, çok bulunsa da, mallarını Allah yolunda verirler. Öfkelerini belli etmezler. Herkesi af ederler. Allah, ihsan edenleri sever) [Âl-i İmran 133-134]

(Müminler, birbirleri ile kardeştir. Kardeşleriniz arasında sulh yapınız!) [Hucurat 10]

Bunlar gibi daha otuza yakın âyet-i kerimelerde, müminlerin birbirlerine öfkelenmemesi, birbirlerine iyilik ve ihsan yapmaları, af etmeleri emir olunmaktadır. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Birbirlerine merhamet edenlere, Allah merhamet eder. O, merhamet edicidir. Yer yüzünde olanlara merhamet ediniz ki, gökte olan melekler de, size merhamet etsin.)

Buna benzer daha elli kadar hadis-i şerifte öfkeyi yenmek, iyilik ve ihsan etmek emredilmekte, insanlık vazifeleri öğretilmektedir.

İşte, Hazret-i Ali ve Hazret-i Fatıma, mevki için ve birkaç hurma ağacı için öfkelenip, iyilik ve ihsan etmeyip, ölünceye kadar Eshab-ı kirama düşmanlık etselerdi, Kur'an-ı kerime ve hadis-i şeriflere uymamış olurlardı. Buna hiç ihtimal var mıdır? Böyle yaptıklarını söyleyen bir kimse, her ikisinin yüksek şânlarını lekelemiş olur.

Ehl-i sünnet âlimleri, Resulullahın bu iki göz bebeğine hiçbir kusur gelmemesi için, böyle saçma şeyler söylememiş, bu büyükleri sevmek, son nefeste iman ile gitmeye sebep olur, diyerek çok sevilmelerini teşvik buyurmuşlardır.

Muhammed aleyhisselamın ümmetinin kardeşler oldukları, birbirlerini ne kadar çok sevdikleri herkesçe bilinmektedir. Mesela Abdullah ibni Ömer bir gün Resulullahın huzuru şerifine gelmişti. Buna çok iltifat buyurdu ve **(Kıyamet günü herkesin beratı** [yani kurtuluş vesikası], **her işi ölçüldükten sonra verilir. Abdullah'ın beratı ise, dünyada**

verilmiştir) hadis-i şerifi ile bunu meth ve sena buyurdu. Sebebi sorulduğunda, **(Kendisi vera ve takva sahibi olduğu gibi, dua ederken "Ya Rabbi! Benim vücudumu, kıyamet günü o kadar büyük eyle ki, Cehennemi yalnız ben doldurayım. Cehennemi insanla dolduracağım diye verdiğin sözün böylece yerine gelmiş olsun da, Muhammed aleyhisselamın ümmetinden hiç kimse Cehennemde yanmasın" diyerek din kardeşlerini kendi canından daha çok sevdiğini göstermiştir)** buyurdu. Ebu Bekri Sıddıkın da böyle dua ettiği (Menakıb-i çihar yâr) kitabında yazılıdır.

Hazret-i Ali'nin, müslümanları sevmesi, Abdullah ibni Ömer'in sevmesinden kat kat fazla olduğu şüphesizdir. Halife yapılmadığı için, milyonlarca müslümanın Cehennemde sonsuz yanmasına sebep olacak bir sevgisizlik göstermesi imkansızdır.

Tebük gazasında ağır yaralanan Eshab-ı kiramdan birkaçı çok susamıştı. Bir müslümanın getirdiği bir bardak su, hangi yaralıya verildi ise, (önce, su istediğini işittiğim din kardeşime ver) diyerek birbirlerine gönderdikleri ve suyu içmeye sıra gelmeden her birinin şehit olduğu, imam-ı Gazali'nin (Kimya-yı saadet) kitabında ve diğer kitaplarda yazılıdır.

İşte, Resulullahın Eshabı birbirini bu kadar çok seviyordu. Bütün gazalarda canını ölüme atan imam-ı Ali ve Resulullahın sevgili kızı olan Fatıma-tüz-Zehra'nın üç Halifeyi ve Eshab-ı kiramın çoğunu sevmemesi hiç düşünülebilir mi? Böyle olduğunu söylemek, Onlar için bir kıymet ve üstünlük olmayıp, âyet-i kerimelerin ve hadis-i şeriflerin yasak ettiği bir kötülük ve alçaklık olur. Kendileri böyle, alçak, kötü işleri yapmaktan uzak ve tertemiz oldukları için, böyle sözlerin, İslam düşmanları tarafından uydurulduğu, yalan ve iftira olduğu anlaşılmaktadır. **(Tezkiye-i ehl-i beyt risalesi)**

Hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Ensara, Ehl-i beyte, Ebu Bekir ve Ömer'e ancak münafık buğzeder.) [İ. Asakir]

(Eshabıma dil uzatmakta Allah'tan korkun! Benden sonra onları kötü emellerinize alet etmeyin! Onları seven, beni sevdiği için sever. Beni sevmeyen de onları sevmez. Onları inciten beni incitmiş olur. Beni inciten de Allahü teâlâyı incitmiş olur. Bunun da cezası gecikmeden verilir.) [Buhari]

(Eshabımı kötüleyene Allah lanet etsin.) [Taberani, Beyheki, Hakim]

(Kimi çıkıp, Eshabımı kötüleyecek. Bunlar, Müslümanlıktan

ayrılacaklardır.) [Beyheki]

(Beni gören müslüman, Cehenneme girmez.) [Taberani]

(Ya Ali, müşrik olan bazı kimseler sana aşırı bağlılık gösterecek, sende olmayan şeyleri, sana söyleyecekler ve Ebu Bekir'le Ömer'i kötüleyecekler. Allah onlara lanet etsin.) [Dare Kutni]

(Ya Ali! Sen İsa gibisin! Yahudiler, Ona düşman oldu. Mübarek annesi Meryem'e iftira etti. Hıristiyanlar da, Onu aşırı yükselttiler. Ona yakışan dereceden daha yukarı çıkardılar.) [İ. Ahmed]

Hazret-i Ali bu hadis-i şerifi haber verdikten sonra, (Benim yüzümden iki türlü insanlar helak olur. Birisi, beni aşırı severek, bende olmayan şeyleri bana takarlar. Ötekiler de, bana düşman olup, birçok iftira yaparlar) buyurdu. Bu hadis-i şerifte, hariciler, Yahudilere; Eshab-ı kirama düşmanlık edenler de, Hıristiyanlara benzetilmiştir.

2) İbni Sebeciler, (Hazret-i Ali'de bir Mushaf vardı, bu eldeki Kur'anın iki misli idi. Bunlar kimseye gösterilmeden 12 imama verilmiştir, ahir zamanda Mehdi meydana çıkaracak) diyorlar.

CEVAP

Allah resulünün damadı, Allah'ın aslanı, Vilayet yolunun reisi Hazret-i Ali'nin de, mübarek torunlarının da, ne kendilerindeki ilmi, ne de Allah'ın âyetlerini saklaması mümkün değildir. Hâşâ Hazret-i Ali ilme ve dine düşman olamaz. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder.) [Bekara 159]

(Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış-veriş ne kadar kötü!) [Al-i İmran 187]

Hazret-i Ebu Hüreyre diyor ki:

Bu iki âyet olmasa idi, hiçbir hadis rivayet etmezdim. **(Buhari)**

Bir hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(İlmini saklayanların kıyamette ağzına ateşten gem vurulacaktır.) [İbni Mace)

Bu âyet ve hadis-i şerif de gösteriyor ki, Hazret-i Ali, Allah'ın kendisine ihsan ettiği ilmi, hele Kur'an-ı kerimi saklaması asla mümkün değildir.

Tezkiye-i ehl-i beyt kitabının müellifi Osman efendi anlatıyor:

Maarif meclisine gittiğim zamanlarda, Sebecilerin bir sandık içinde tefsirleri geldi. Basılmasına izin verilmedi. Sebebini sordular. **(İslamiyet'e**

uymayan bir yeri mi var?) dediler. Evet, **(Hazret-i Ali'nin kâfir ve zalim olduğunu yazıyorsunuz)** dedim. Öfkeden gözleri döndü. **(Hiddetlenme beni az dinle)** dedim. Kitabın başında yazılmış ki:

(Talha, Ali'ye sordu ki, Osman Kur'andan 70 âyeti, Ömer de, 80 âyeti çıkardığı söyleniyor. Bu söz doğru mu? Ali evet doğrudur, dedi. Talha yine sordu ki: Değişmemiş olan Mushaf sende imiş, öyle mi? Ali, evet bendedir. Hem de, bu Kur'anın iki katı bende var, dedi. Sende bulunan Kur'anı Müslümanlara göstermeyecek misin? dedi. Eğer Ebu Bekir yerine, beni halife yapsalardı verirdim. Bana biat etmedikleri için, vermem ve vasiyet edeceğim, kıyamete kadar evladımın elinde gizli kalacak, buyurdu.)

İşte tefsirinizde böyle yazıyor. Yahudiler, Tevrat'taki Muhammed aleyhisselamı bildiren 20 âyeti sakladıkları için, Allahü teâlâ, bunlara **(kâfir)** diyor. Hazret-i Ali, Kur'anın iki mislini ki üç binden fazla âyeti saklamış oluyor. Bu yazınız ile, Hazret-i Ali'ye kâfir demiş oluyorsunuz, dedim.

Sebeci, şaşırıp kaldı, bir cevap veremedi. Daha sonra "Doğrusunu isterseniz, ben ne Şii, ne de Sünni'yim, ben masonum" dedi.

[Masonluğu da Yahudiler kurmuştur. Her tefrikanın, her oyunun içinde bir Yahudi parmağının olması bir rastlantı değildir.]

Bu yalanları çıkaran kimseler, açıkça gösteriyor ki, ne Şii, ne de Sünni'dir. İbni Sebe denilen bir Yahudi ve onun oyununa gelen zavallılardır. **(Tezkiye-i ehl-i beyt)**

Hazret-i Ali ile savaşana kâfir diyorlar

Sual: İbni Sebeciler, Hazret-i Ali ile savaşan sahabeye kâfir diyorlar. Eshab-ı kirama kâfir diyen kâfir olmaz mı?

CEVAP

Kur'an-ı kerimde Eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğu bildirilmektedir. Yine savaşmanın, adam öldürmenin küfür olmadığı Kur'an-ı kerimde açıkça yazılıdır. Ayrıca, şirkten başka, bütün günahları Allah'ın affedeceği de, Hazret-i Vahşi gibi sonradan Müslüman olan kimselerin günahlarının sevaba çevrileceği de bildiriliyor. Onun için eshab-ı kiramdan herhangi birisini kötülemek âyetleri inkâr etmek olur. Peygamber efendimiz de, **(Eshabımın kusurları, yanlış hareketleri olacaktır. Ancak Allahü teâlâ, benim hatırım için onların kusurlarını affedecektir)** ve **(Eshabımın kusurlarını söylemeyin! Kalbleriniz onlara karşı değişir)** buyuruyor.

İki müslüman ordunun savaşması kâfirlik değildir, birbirleriyle

savaşanlar kâfir olmazlar. İşte âyet-i kerime meali:

(Müminlerden iki taife birbiriyle çarpışırlarsa, aralarını bulun, müminler elbette kardeştir, kardeşlerinizin arasını bulun.) [Hucurat 9-10]

Diğer âyet-i kerimeler olduğu gibi bu âyet-i kerime de ibni Sebecilerin belini kırmaktadır. İbni Sebecilere en güzel cevabı Allahü teâlâ vermiştir. Âlemlere rahmet olarak gönderdiği Resulünü ve Onun kıymetli arkadaşlarını yani eshabını Allahü teâlâ müdafaa etmektedir. Kâfirlere en güzel cevabı O vermektedir. Bundan üstün rütbe olur mu?

Adam öldürmek, zina, içki, hırsızlık çok büyük günah iseler de kâfirlik değildir. Sonradan Müslüman olan Hazret-i Ebu Süfyan, Hazret-i Muaviye ve Hazret-i Vahşi, tertemiz birer müslüman, Cennetlik bir sahabi olmuşlar, eski günahları da sevaba çevrilmişti. İşte âyet-i kerime mealleri:

(Tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenlerin günahlarını sevaplara çeviririm. Allah çok affedici ve çok esirgeyicidir.) [Furkan 70)

(Allah, dilediğinin, şirkten [küfürden] **gayri günahlarını affeder.)** [Nisa 48, 116]

[Kâfir iken Müslüman bir kimseye dil uzatan bu âyeti inkâr etmiş olur. Bu bakımdan Resulullahın kayınbiraderi Hazret-i Muaviye'ye ve kayınpederi Hazret-i Ebu Süfyan'a kâfir diyen İbni sebeciler bu âyete göre kâfir oluyorlar. Ayrıca şu hadis-i şerife göre de kâfir oluyorlar:

(Mümine kâfir diyenin, kendisi kâfir olur.) [Buhari]

Resulullah efendimiz de, kayınpederine, kayınbiraderine dil uzatanları da lanetleyerek buyuruyor ki:

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar,** [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

Eshabın hepsi Cennetlik idi ve birbirlerini çok severlerdi

Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demek, küfre sebep olur. Eshab-ı kiramın

istisnasız hepsinin Cennetlik olduğu âyet ve hadislerle bildirilmiştir. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Mekke'nin fethinden önce ve sonra Müslüman olanların hepsine de, Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

Hepsinin Cennetlik olduğuna dair başka bir âyet-i kerime meali:

(Allah, Eshabın hepsine Cenneti söz verdi.) [Nisa 95]

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Fetih suresinin 18.âyet-i kerimesinde, Cenab-ı Hak mealen buyuruyor ki, **(Ağaç altında sana biat eden,** [yani emirlerini kayıtsız şartsız yapmaya söz veren] **müminlerden Allah razıdır)** ki, bunlar Sahabe-i kiram idi **(ve onlara Sekine,** [yani Tumaninet, kalblerine kuvvet] **veriyor ve sana olan sevgilerini, Sıdk ve ihlası biliyor ve onları yakın bir fetih ve zafer ile sevaplandıracağını müjdeliyor.)** Hudeybiye anlaşmasında, Sidre yahut Sümre ağacının altında yapılan söz vermeye işarettir. Görülüyor ki, Sahabeden herbirinin rıza-i ilahiye mazhar olduğu ve kalblerinin temiz ve halis olduğu ve sekinenin inzali ve Feth-i karib ile sevaplandırılacaklarını bildirmesi, mertebe ve şanlarının büyüklüğüne açık bir şahittir.

Fetih suresinin onuncu âyet-i kerimesinde, **(Sana biat edenler)** yani seninle gaza ve cihatta bulunup, din-i İslamın neşrinde, kullarıma nasihat vermekte ve doğru yolu göstermekte beraber olacaklarını ahd ve vaat edenler, **(Allah ile mübayea,** [yani vaat] **etmiş olurlar)** buyurdu. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

Allahü teâlânın zatı gibi sıfatları da sonsuzdur. Razı olması da sonsuzdur. Allah, Eshabdan birkaç sene razı oldu sonra vazgeçti denilemez. Allah sözünden dönmez.

İki âyet-i kerime meali:

(Allah asla sözünden dönmez.) [Al-i İmran 9, Zümer 20, Rad 31]

(Allah vaadinden dönmez.) [Rum 6]

Eshab-ı kiram birbirinin dostu idi. İşte âyet-i kerime meali:

(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72]

Eshab-ı kiramı birbirine düşman gibi göstermek bu âyet-i kerimeye de aykırıdır.

Eshab-ı kiramın tamamının birbirini sevdikleri, mesela Hazret-i Ali'nin Hazret-i Muaviye'yi sevdiğini şu âyet-i kerime açıkça bildirmektedir:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı şiddetli, çetin,**

fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır. Bunları çok zaman rüku ve secdede görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Çok secde ettikleri yüzlerinden belli olur. Bu Onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar, ekine benzer. İnce bir filiz yerden çıkıp kalınlaşıp yükseldiği gibi, az ve kuvvetsiz oldukları halde, kısa zamanda etrafa yayıldılar. Her tarafı iman nuru ile doldurdular. Herkes filizin halini görüp, az zamanda nasıl büyüdü diyerek, şaşırdıkları gibi, hâl ve şanları dünyaya yayılıp, görenler hayret etti ve kâfirler kızıp, öfkelendiler.) [Feth 29]

Eshab-ı kirama kızanların da kâfir oldukları yine bu âyet-i kerimede bildirilmektedir.

İki âyet-i kerime meali daha:

(İnanıp iyi işler yapanlar, Cennet ehlidir. Orada onlar ebedi kalacaklardır. Onların altlarından ırmaklar akarken, kalblerinde kinden ne varsa hepsini çıkarıp atarız. onlar derler ki: "Hidayetiyle bizi bu nimete kavuşturan Allah'a hamdolsun! Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendiliğimizden doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler." Onlara: İşte size Cennet; yapmış olduğunuz iyi amellere karşılık ona vâris kılındınız diye seslenilir.) [Araf 42-43]

(Takva sahipleri, Cennetlerde ve pınar başlarında olacak, onlara "emniyet ve selametle girin" denilecektir. Biz, onların kalblerindeki kini söküp attık; onlar artık köşkler üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.) [Hicr 45,46,47]

Ehl-i sünnet âlimleri, bu âyetleri de, delil getirerek, Eshab-ı kiramın birbirlerini çok sevdiklerini, kalblerinden birbirlerine karşı en ufak kin bulunmadığını, Hazret-i Ali'nin; Hazret-i Muaviye'yi, Hazret-i Muaviye'nin de; Hazret-i Ali'yi çok sevdiğini bildiriyorlar. (Ali ile Muaviye birbirine düşman idi) diyerek bu âyetleri inkâr eden kâfir olur.

Din-i İslamın en büyük âlimlerinden İbni Hacer-i Mekki hazretleri buyuruyor ki:

Şüphe yoktur ki, Hazret-i Muaviye Sahabe-i kiramın nesep itibariyle büyüklerindendir. Peygamber efendimize nesep ile ve nikah ile çok yakın ve mahremleridir. Server-i âlem, Onun hilm ve sehasını meth ve sena buyurmuştur. Onda İslamiyet, sohbet, nesep, nikahla akrabalık şerefleri toplanmıştır ki, bunların her biri, Cennette Resulullahın yanında bulunmaya sebep olan şereflerdir. Bunlara hilm ve ilim ve Halifelik şerefleri de katılınca, kalbinde az bir safa ve sıdkı ve salahı ve imanı ve izanı olan kimse için artık bu hususta fazla anlatmaya lüzum kalmaz.

(Sava'ik-ul-muhrika)

İbni Hacer-i Mekki hazretleri yine buyuruyor ki:

Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Demek ki, hiçbir sahabi, başka bir sahabiye haset ve kin beslemez. Çünkü, hepsi Hakkulyakin mertebesine ulaşmışlardır. Aralarındaki savaşlar ictihad sebebi ile idi. Her biri, kendi ictihadı ile hareket etmeye mecbur olduğundan, hiçbiri kötülenemez. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, **(Allah onlardan razıdır)** mealindeki âyete inanmamak olur. **(Tathir-ül-cenan)**

İbni Sebeciler diyor ki:

(Sahabenin hepsinin hayırlı ve Cennetlik olduğunu bildiren âyetler gündeme getirildiği halde, onları itap eden [azarlayan] âyetler niye dikkate alınmıyor? Bu âyetler onların kâfir olduğunu göstermez mi?)

CEVAP

Hâşâ asla göstermez. Kâfirler için inen âyetleri delil gösterip bakın sahabe suçlanıyor demek çok yanlıştır. Aynı iftirayı Necdiler de yapmaktadır. Bununla beraber Eshab-ı kiramı itap eden âyetler olduğu gibi, Resulullahı itap eden âyetler de vardır. Bu âyetler, Peygamber efendimizin şanına noksanlık getirmeyeceği gibi, Eshab-ı kiramın şanına da noksanlık getirmez. Birkaç örnek verelim:

Abese suresinin başından 11 âyet, Resulullahı itap etmektedir. A'ma olan İbni ümmi Mektum hazretleri, Resulullah, müşrikleri imana davet ederken, içeri girip, **(Bana dinimi öğret)** diye bağırmıştı. Peygamber efendimiz de, şimdi sırası mı gibilerinden yüzünü ekşitmişti. Allahü teâlâ, bu yaptığının yanlış olduğunu bildirmişti. Peygamber efendimiz, bu zatı görünce, **(Rabbimin, beni azarlamasına sebep olan zat)** diye hitap ederdi.

Başka âyetlerde de buyuruluyor ki:

(Ey Peygamberim, zevcelerinin rızasını düşünerek, Allah'ın helal ettiğini, neden kendine haram ediyorsun?) [Tahrim 1]

(Allah seni affetsin; Doğru söyleyenlerle yalancıların kimler olduğu belli olmadan niçin onlara [münafıklara] **izin verdin?)** [Tevbe 43]

Resulullah bir münafığın cenaze namazını kılmaya hazırlanırken de şu âyet-i kerime gelmişti:

(Onlardan [münafıklardan, kâfirlerden] **ölen kimsenin namazını sakın kılma, kabri başında da durma! Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamberini inkâr ettiler, fâsık olarak öldüler.)** [Tevbe 84]

Savaşta alınan esirleri mal karşılığı olarak salıverince şu âyet-i kerime gelmişti:

(Yeryüzünde savaşırken, düşmanı yere sermeden esir almak [alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek] **hiçbir peygambere yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, Allah ise, ahireti kazanmanızı istiyor.)** [Enfal 67]

Esirleri koyuvermek hakkında Beydavi tefsirinde deniliyor ki:

(Bu âyet-i kerime, Peygamberlerin ictihad ettikleri ve ictihadlarında yanılabileceklerini, ama hatalarının kendilerine hemen bildirildiğini, yanlışlarının düzeltildiğini göstermektedir.)

Peygamberlerin ictihadları hatalı kalmazdı. Mesela, Bedir gazasında alınan esirlere yapılacak muamele için, Server-i âlem bazı Sahabe-i kiram ile birlikte bir türlü, Ömer-ül Faruk ise, başka türlü ictihad etmişlerdi. Sonra, âyet-i kerime gelerek, Allahü teâlâ, Hazret-i Ömer'in ictihadının doğru olduğunu bildirdi. Bunun gibi **Abese** suresi de, bir ictihad hatasını düzeltmek için nazil olmuştu. Resulullahın vefatları sırasında, kağıt kalem hakkındaki emirlerinin anlaşılmasında Hazret-i Ömer'in ictihadı da böyledir. Bunlar gibi âyetler çoktur. Demek ki, bazı söz ve işleri, kendi isteği ve ictihadı ile idi. Kağıt istemesi de böyle idi. Hazret-i Ömer de kendi ictihadı ile istediğini bildiği için, rahatsız etmemek maksadıyla kağıt verilmesin dedi. Nitekim dediği gibi oldu. Vahy ile istemiş olsaydı, isteğinden vazgeçmez, tekrar isterdi.

Resulullah böyle âyetlerle itap edilince, Sahabenin itap edilmesi normaldir, onların şanını eksiltmez. Sonra itap eden âyetler içinde, üç halife var da, Hazret-i Ali yok mu? O da eshabdan değil mi?

Allahü teâlâ, Resulüne, **(Sana indirdiğim bu Kur'anı açıkla)** buyuruyor. (Nahl 44)

Resulü açıklayarak buyuruyor ki:

(Ensarı müminden başkası sevmez, münafıktan başkası da buğzetmez. Ensarı seveni Allah da sever, onlara buğzedene Allah da buğzeder.) [Buhari]

(Eshabımın hiçbirine dil uzatmayın. Onların şânlarına yakışmayan bir şey söylemeyin! Allah'a yemin ederim ki, bir kimse, Uhud dağı kadar altın sadaka verse, eshabımdan birinin bir avuç arpası kadar sevap alamaz.) [Ebu Davud]

(Eshabıma dil uzatmakta Allah'tan korkun! Benden sonra onları kötü emellerinize alet etmeyin! Onları seven, beni sevdiği için sever. Beni sevmeyen de onları sevmez. Onları inciten beni incitmiş olur. Beni inciten de Allahü teâlâyı incitmiş olur. Bunun da cezası

gecikmeden verilir.) [Buhari]

(Eshabım, cin ve insanların hepsinden daha üstündür.) [Bezzar]

(Eshabımın ve akrabamın ve gösterdiğim yolda gidenlerin sevgisinde benim hakkımı koruyun! Onları sevmek suretiyle peygamberlik hakkımı koruyanları, Allahü teâlâ, dünyada ve ahirette belalardan, zararlardan korur. Peygamberlik hakkımı düşünmeyip, onları incitenleri, Allah sevmez. Allah'ın sevmediklerine de azap etmesi yakındır.) [Taberani]

(Eshabımın ismini işitince, susun, şanlarına yakışmayan söz söylemeyin!) [Taberani]

(Eshabımı kötüleyene Allah lanet etsin.) [Taberani, Beyheki, Hakim]

(Eshabımın kusurlarını söylemeyin! Kalbleriniz onlara karşı değişir. Eshabımı iyilikle anın ki, kalbleriniz ülfet etsin!) [Deylemi]

(Eshabım gibi hiç kimse İslamiyet'e hizmet edemez.) [İ. Süyuti]

(Beni gören müslüman, Cehenneme girmez.) [Taberani]

(Eshabım arasında fitne çıkacak, o fitnelere karışanları, Allahü teâlâ benimle olan sohbetleri hürmetine af ve mağfiret edecektir. Sonra gelenler, bu fitnelere karışan Eshabıma dil uzatarak Cehenneme girecektir.) [Müslim]

(Eshabımı kötüleyen hariç, kıyamette, her müminin kurtulma ümidi vardır.) [Hakim]

(Eshabımı kötüleyenler, Müslümanlıktan ayrılmış olur.) [Beyheki]

(Allahü teâlâ, bana eshab ve akraba olarak en iyileri seçti. Birçok kimse, eshabıma ve akrabama dil uzatır, kötülemeye çalışırlar. Böyle kimselerle oturmayın! Birlikte yiyip içmeyin, bunlardan kız alıp vermeyin.) [Dare Kutni]

Münafıklar için inen âyetler

Selefiyye ve necdi denilen sapık fırka, kâfirler için inen âyetleri Müslümanlara, Hurufiler ise, münafıklar için inen âyetleri, Eshab-ı kirama yüklüyorlar. Mesela, (Mücadele 8, Münafıkun 1, Muhammed 16 gibi)

Bu iftiralara Hucec-i katiyye kitabı şöyle cevap veriyor:

Önceleri, münafıkların sayısı çoktu. Sonra azaldı ve Resulullahın vefatına doğru, münafıklar, müminlerden ayırt edildiği (A. İmran 179) da bildirilmiştir. Buhari'deki hadis-i şerifte de, **(Demirci ocağı, demiri pasından ayırdığı gibi, Medine şehri de, münafıkları müminlerden ayırır)** buyuruldu.

Aşağıdaki âyetlerle övülen eshab-ı kiramı, münafıklarla aynı kefeye koymak çok çirkindir:

(Sizler, en hayırlı ümmetsiniz.) [Âl-i İmran 110]

(Eshabın hepsi, birbirlerine karşı merhametlidir.) [Feth 29]

(Mekke'nin fethinden önce ve sonra Müslüman olanların hepsine de, Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

(Allah, Eshabın hepsine Cenneti söz verdi.) [Nisa 95]

(Allah, muhacir ve ensardan razı olmuş ve onlara Cenneti hazırlamıştır.) [Tevbe 100]

Mücadele suresi 8. âyetinin bir kısmı münafıklar için, bir kısmı da Yahudiler için inmiştir. Âyette münafıkların gizli toplantı yaptıkları bildirildiği gibi, (Sana selam verdikleri zaman, Allah'ın, seni selamladığı gibi vermiyorlar) kısmı ile de Yahudiler azarlanmaktadır. Yahudiler, Resulullahın yanına geldikleri zaman, (Selamün aleyküm) yerine, (Samı aleyküm) derlerdi. Resulullah da (ve samı aleyküm) buyururdu. Bunun için, bu âyetin sonunda, (Yerleri Cehennemdir) buyuruldu.

Münafıkun suresinin, **(Münafıklar, sana geldiği zaman)** mealindeki ilk âyeti münafık Abdüllah bin Selul ve arkadaşları için indiği bütün tefsirlerde yazılıdır. Muhammed suresinin **(Onlardan, seni dinleyenler, yanından çıktıkları zaman...)** mealindeki 16. âyeti, münafıklar için gelmiştir. Çünkü Allahü teâlâ, müminleri, münafıklardan ayırarak, âyetin sonunda, **(Onların kalblerini Allah mühürledi...)** buyurmuştur. Bundan sonraki âyette de Eshab-ı kiramı kurtuluş ile müjdeledi. Said bin Cübeyr, "Muhammed suresinin **(Kalblerinde hastalık olanları gördün)** mealindeki 20. âyeti, münafıkları açıkça göstermektedir" buyurdu.

Huneyn gazvesindeki dağılmak da, kaçmak değil, bir harp oyunu idi. Her savaşta, buna benzer oyunlar olur. Sonra, bu dağılanlar, Eshab-ı kiramın büyükleri de değildi. Birkaç ay önce, Mekke'nin fethinde, azat edilmiş olan esirlerdi. Sonunun zafer olacağı belli idi. Hatta bu çekilmenin zafere yol açtığı, Tevbe suresinin, **(Sonra, Resulüne ve müminlere sekine indirdi)** mealindeki 20. âyeti ile bildirildi. Resulullah bunu bildiği için, o gün dağılanlara hiçbir şey söylemedi. Hiçbirine darılmadı.

Eshab-ı kiram aleyhine indiği söylenen âyetler, üç halife için inip de Hazret-i Ali'nin bundan istisna edildiğini bildirmiyor. Eğer bu âyet, eshab-ı kiramı suçluyorsa, o zaman Hazret-i Ali de suçlanmış olur.

[Görüldüğü gibi, sahabi düşmanlığı yapacağız diye Hazret-i Ali'ye de hücum ediyorlar ve hâşâ "Bir âyette eshabın tamamı övülüyor, bir âyette de suçlanıyor" diyerek Allah'ı tenakuzlu âyet göndermekle suçlamış oluyorlar.]

Allahü teâlâ, eshab-ı kiramdan razı olduğunu bildiriyor. Allahü teâlânın sıfatları sonsuzdur. Onlardan razı olması da sonsuzdur. Allahü

teâlânın bunlardan razı olması değişmez. Sonradan mürted olacak, kâfir olacak kimseden razı olmaz. Münafıklar, eshabdan değildir. Münafıklardan birkaçının, küfürlerini açıklamaları, eshab-ı kiramın mürted olması demek değildir.

Abdülaziz Dehlevi hazretleri buyurdu ki:

Eshab arasındaki münafıklar müminlerden ayrıldı.

Bir âyet-i kerime meali:

(Allah sizi kendi halinize bırakmaz. Habisi tayyibden [münafığı müminden] **ayırır.)** [Al-i İmran 179]

Hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(Medine şehri, münafıkları müminlerden ayırır.) [Buhari]

Hakiki imana kavuşan evliya bile mürted olmaz. M. Masum hazretleri buyurdu ki:

(Tasavvuf büyüklerinde nefs de imana geldiği için, iman yok olmaktan korunmuştur. **(Ya Rabbi, senden sonu küfür olmayan iman istiyorum)** hadisi ve Nisa suresinin, **(Ey iman edenler, iman edin)** mealindeki 136. âyeti, hakiki imanı göstermektedir. Bu âyet **(Hakiki imana kavuşun)** demektir.) **[2 / 61]**

Senaullah-i Dehlevi hazretleri buyurdu ki:

Tasavvufta fena makamına kavuşan, muhakkak imanla ölür. Bekara suresinin, **(Allah, imanınızı zayi etmez)** mealindeki 143. âyet-i kerimesi ve **(Allahü teâlâ,** [Fena makamına kavuşan] **kulların imanlarını geri almaz)** hadis-i şerifi, hakiki imanın geri alınmayacağını göstermektedir. **(İrşad-üd-talibin)**

Allahü teâlâ, fena makamına kavuşmuş evliyanın imanını almadığına, yani mürted yapmadığına göre, evliyadan daha yüksek olan sahabiyi mürted yapar mı hiç?

Dinimiz zahire göre hüküm verir. Bir dinsiz, küfrünü gizleyip, "Müslümanım" dese, Müslüman kabul edilir ve Müslüman muamelesi görür. Salebe de münafık iken, Müslüman görünmüş; fakat, zekâtı inkâr edince, münafıklığı meydana çıkmıştır. Daha önce Müslüman göründüğü için (mürted oldu) denilmiştir. Yoksa âyet-i kerimede bildirildiği gibi, hakiki imana kavuşan asla mürted olmaz. Vahiy katiplerinden de münafık yoktu.

Eshab-ı kiramın büyüklüğünü ve mezheplerin ne olduğunu anlamak için ictihadı iyi bilmek lazımdır:

İctihad etmenin önemi

İctihadın ıstılah (terim) anlamı, müctehid bir âlimin âyet ve hadislerden, manaları açıkça anlaşılmayanları, açıkça bildiren diğer hükümlere kıyas ederek, benzeterek, bunlardan yeni hükümler

çıkarmaya uğraşması demektir. Mesela Kur'an-ı kerimde, **(Ana babaya, öf demeyin)** buyuruldu. Burada dövmeyin, sövmeyin denilmemiş, bunların en hafifi bildirilmiştir. Müctehidler, dövmenin, sövmenin ve hakaret etmenin de haram olacağını ictihad etmişlerdir.

Yine Kur'an-ı kerimde şarap içmek yasak edilmiş, başka içkiler bildirilmemiştir. Şarabın haram olmasının sebebi, sarhoş edip aklı giderdiği içindir. Bundan dolayı müctehidler, şarabın haram olmasındaki sebep, herhangi bir içkide bulunsa haramdır, diye ictihad etmişler. Sarhoş eden her şeyin haram olduğunu bildirmişlerdir.

Kur'an-ı kerimde, **ictihad ediniz** buyuruldu. **Fatebiru** âyet-i kerimesi, **(Ey akıl sahipleri, akıl erdiremediğiniz meselelerde, onları bilen ve derinliklerine tam ermiş olanlara tâbi olunuz)** demektir. O halde, ilimde ihtisası tam olan müctehidlerin, manaları açıkça anlaşılmayan âyet ve hadislerin içlerinde saklı bulunan ahkamı ve meseleleri, ictihad ederek açığa çıkarması farzdır. İctihad makamına layık olabilmek için, birçok şartlar vardır. Bu yüksek vasıfları taşıyan kimseler, ancak asr-ı saadette, Sahabe-i kiramın zamanında, Tabiin ve Tebe-i tabiin devrinde bulunabiliyor, sohbet bereketi ile yetişiyordu. Zaman ilerleyip, fikirler bozulduktan, bid'atler çoğaldıktan sonra, böyle kıymetli kimselerin azaldığı, hicri dördüncü asırdan sonra, bu sıfatlara malik bir âlimin ortada kalmadığı, Mizan-ül-kübra, Redd-ül-muhtar ve Hadika'da yazılıdır.

İctihad makamına varmış bulunan yüksek kimseler, kendi ictihadlarına göre hareket etmek mecburiyetindedir. Başka müctehidlerin ictihadlarına tabi olamazlar. Hatta Peygamberlerin zamanlarında da, sahabeden biri, kendi Peygamberinin ictihadına uymayan ictihadda bulunursa, kendi ictihadına göre hareket ederdi. Peygamberler de ictihad ederlerdi. Fakat ictihadlarında hata ederlerse, Allahü teâlâ, derhal Cebrail aleyhisselamı göndererek, hataları vahiy ile düzeltilirdi. Yani Peygamberlerin ictihadları hatalı kalmazdı. Mesela, Bedir gazasında alınan esirlere yapılacak şey için, Server-i âlem bazı Sahabe-i kiram ile birlikte bir türlü, Hazret-i Ömer ise, başka türlü ictihad etmişlerdi. Sonra, âyet-i kerime gelerek, Allahü teâlâ, Hazret-i Ömer'in ictihadının doğru olduğunu bildirdi. Bunun gibi Abese suresi de, bir ictihad hatasını düzeltmek için nazil olmuştu. Peygamber efendimizin vefatları sırasında, hokka ve kalem hakkındaki emirlerinin anlaşılmasında Hazret-i Ömer'in ictihadı da, öyledir.

Eshab-ı kiramdan sonra meşhur dört imam ve bunların mezheplerine göre ictihad eden imam-ı Ebu Yusuf, imam-ı Nevevi, imam-ı Gazali gibi yüksek âlimler yetişti. Asr-ı saadet uzaklaştıkça, hadis-i şerifleri nakil ve

rivâyet eden 12 silsilenin haber verme zincirinin halkaları arttı. Hadis-i şeriflerin hangi silsileden ve hangi kimselerden alınacağı, düşünülecek bir mesele oldu ve çok güç ve belki imkansız oldu. Bundan dolayı, dördüncü asırdan sonra, ictihad edebilecek bir âlim yetişemez oldu. Bütün Müslümanlar, bu dört imamdan birine tâbi olup, o imamın mezhebine uymaya mecbur oldu. **(Eshab-ı kiram kitabı)**

Farklı ictihad rahmettir

İctihad, bir ibadet, yani Allahü teâlânın emri olduğundan, hiçbir müctehid, diğer bir müctehidin ictihadına yanlış diyemez. Çünkü, her müctehide, kendi ictihadı hak ve doğrudur. Beyheki'deki hadis-i şerifte, **(Müctehid âlimlerin farklı ictihadları rahmettir)** buyuruluyor. İmam-ı Şafii hazretleri, imam-ı a'zam hazretlerinden farklı ictihadları olduğu ve Hanefi mezhebinde olmadığı halde, (imam-ı a'zam Ebu Hanife'nin rey ve ictihadını beğenmeyene, Allahü teâlâ lanet etsin!) buyurmuştur. İmam-ı Ebu Yusuf ve imam-ı Muhammed ve diğer imamların, İmam-ı a'zama uymayan sözleri, onu beğenmemek, kabul etmemek değildir. Kendi ictihadlarını bildirmektir. Bunu bildirmeye memurdurlar.

Mezheplerdeki farklılıkların çoğu, Resulullah efendimizin ibadetleri değişik şekilde yaptığındandır. Bir de âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerden müctehidlerin farklı anlayışları vardır. Müctehid ictihadında yanılabilir. Fakat yanılsa da mahzuru yoktur. Buhari'deki hadis-i şerifte de, **(Müctehid, ictihadında isabet ederse iki, yanılırsa bir sevap alır)** buyuruluyor. Demek ki ictihad hatası, günah değil, aksine sevaptır. Farklı ictihadlarından dolayı Eshab-ı kirama ve müctehidlere dil uzatılmaz.

Server-i âlem uzak ülkelere gönderdikleri Sahabe-i kirama, güçlük karşısında kalınca, âyet-i kerimelere müracaat etmelerini, orada bulamazlarsa, hadis-i şeriflere müracaat etmelerini, orada da bulamazlar ise, kendi rey ve ictihadları ile hareket etmelerini, kendilerinden daha yüksek ilimli ve fikirli olsalar dahi, başkalarının ictihadına uymamalarını emrederdi.

İşte bunun gibi, imam-ı Ebu Yusuf ve imam-ı Muhammed de hocaları olan imam-ı a'zamın reyine tâbi olmayıp, kendi ictihadları ile hareket ederlerdi. Halbuki, imam-ı a'zamın ilmi onların üstünde idi. Dört mezhep arasındaki farklar da, bundan ileri gelmektedir.

O halde namaz, oruç ve diğer ibadetlerde, büyük âlim olan mezhep imamlarımızın birbirine uymayan ictihadları için, hiçbiri diğerinin sözüne yanlış dememiştir.

Sahabe-i kiram da böylece birçok işlerde birbirlerine uymamışlarsa da, hiçbiri diğerinin ictihadına yanlış dememiş, dalalet, fısk demeyi

hatırlarına bile getirmemişlerdir. Mesela, Ebu Bekri Sıddık halife iken, Müslüman olmasını teşvik için, yeni Müslüman olan birisini, bir sahabinin yanına katarak, beyt-ül-malın muhafaza memuru olan Hazret-i Ömer'e gönderdi. Buna zekât hissesini versin dedi. Ömer ise, bu parayı vermedi. Müellefe-i kulub ismi verilen bu gibi kimselere zekât verilmesi, âyet-i kerimede emr edilmiş iken, niye vermedin diye sorunca, Hazret-i Ömer, (Kâfirlerin kalblerini yumuşatmak emri, Allahü teâlânın vaad ettiği zafer ve galibiyet başlamadan önce, kâfirlerin azgın olduğu zamanda idi. Şimdi ise, Müslümanlar kuvvetlenmiş, kâfirler mağlup ve aciz olmuştur. Şimdi kâfirlerin kalblerini mal ile kazanmaya lüzum kalmamıştır) buyurduktan sonra, Müellefe-i kulub denilen kâfirlere zekât verilmesi emrini nesh eden, yani yürürlükten kaldıran âyet-i kerimeyi ve Muaz hadisini okudu. Hazret-i Ömer'in bu ictihadının, Sıddık-ı a'zamın rey ve ictihadına uymaması, onun bu emrini red etmek değildir. Beyt-ül-malın muhafazasına ve idaresine memur olduğu için, ictihadını söylemişti. Hazret-i Ebu Bekir de bu ictihadından dolayı ona bir şey dememişti. Hatta, ictihadını değiştirerek, Eshab-ı kiramın hepsi, Hazret-i Ömer gibi ictihad eylediler. **(Eshab-ı Kiram)**

Eshab-ı kiram, Resulullahın ictihadına uymayan ictihadlar da yaparlardı. Resulullahın ictihadına uymayan hareketlerde bulunurlardı. Vahy gelmekte iken, onların bu ayrılıklarına bir şey denilmedi. Hiçbiri bu yüzden kötülenmedi. Resulullahın ictihadına uymayan ictihadda bulunmaları yasak edilmedi. **Allahü teâlâ, Eshab-ı kiramın ictihadlarında ayrılık olmasını istemeseydi, ayrılmalarını beğenmeseydi, ayrılmalarını elbette yasak ederdi. Ayrılanların azap göreceği bildirilirdi.** Resulullah ile konuşurken, yüksek sesle konuşmanın yasak edildiğini ve yüksek sesle konuşanlara azap yapılacağının bildirildiğini hepimiz biliyoruz. Hücurat suresinin ikinci âyetinde mealen, **(Ey müminler! Seslerinizi, Resulullahın sesinden daha yükseltmeyiniz. Onunla konuşurken, birbirinizle konuşur gibi bağrışmayınız!)** buyuruldu. Beğenmediği bir hareketi, hemen yasak eylemiştir. **(Eshab-ı kiram)**

Doğru Allah indinde birdir

Sual: Hak Allah indinde birdir, değişmez. İctihad da ictihadla nakz olmaz. Yani, bir müctehid öteki müctehidin ictihadı yanlış dese de geçerli olmaz. Müctehidler insanlara göre hata etmez ama, birbirlerine göre hata etseler de ictihad ictihadı yok etmez. Yani hangisinin hata ettiği bilinemez. Müctehidler Allah'a göre hata veya isabet eder. Bunu da ancak Allah bilir. Şimdi sorumu soruyorum:

Gerek Cemel gerek Sıffin olayında sahabeden her iki taife ictihad etmiştir. Ehl-i sünnete göre de bu ictihadlarında Hazret-i Ali, haklıdır. Peki ictihadların hangisinin isabetli olduğunu, hani ancak Allah bilirdi? Ehl-i sünnet bu ictihadlarda Hazret-i Ali'nin haklı olduğunu nerden bilmiştir?

CEVAP

Ortada yanlış olan bir şey yok. Müctehid, diğer müctehid için hatalı veya isabet etmiş diyemez mi? O halde ehl-i sünnet de bu savaşlarda Hazret-i Ali'nin haklı olduğunu söylüyor. Bunlar da ictihaddır. Ancak bu icma halini alan bir ictihad olduğu için, Ehl-i sünnet âlimlerinin hepsinin yanılma ihtimali olmayacağı için, yani âlimler hatada birleşmeyeceği için, Allah indinde de Hazret-i Ali haklıdır. Ötekiler de farklı ictihadda bulundukları için onlara haksız denmez. Şunu da bilmelisiniz ki, **hak** ile **doğru** farklıdır. Dört hak mezhebin bütün hükümleri, ictihadları haktır, ama hangisinin doğru olduğunu ancak Allah bilir. Bunun için **Hak Allah indinde birdir** yerine, **Doğru Allah indinde birdir** demek gerekir.

Sual: Şafii ve Hanefi'nin kan çıkınca abdestin bozulup bozulmayacağı hususunda, hangisinin isabet ettiği konusunu Allah'a havale eden Ehl-i sünnet, Sıffin ve Cemel savaşlarındaki ictihadı neden Allah'a havale etmeyip de Hazret-i Ali'nin haklılığına hükmetmiştir?

CEVAP

Vahiy kesildi ama keramet kesilmedi. Ehl-i sünnet içinde binlerce keramet sahibi âlim var idi, ilim ile bildikleri gibi, keşf ile de bunu bilmişlerdir.

Sual: Nisa suresinin **(Bir mümini öldürenin cezası, içinde temelli kalacağı Cehennemdir)** mealindeki 93. âyetine göre, Hazret-i Ali ile savaşan Âişe ve diğer sahabe ebedi Cehennemlik değil midir? **(Ali ile savaş, benimle savaştır)** hadisine göre de, Ali ile savaşan Âişe ve diğer sahabe kâfir değil mi? Hazret-i Ali ile savaşanlara Müslüman denir mi? Müslüman birbiri ile savaşır mı?

CEVAP

Elbette Müslümanlar da birbiri ile savaşır. Bir âyet meali şöyledir:

(Eğer müminlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine [haksız olarak] **saldırırsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin ve adaletli davranın. Allah, âdil davrananları elbette sever. Müminler ancak kardeştir. O halde kardeşlerinizin arasını ıslah edin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz.)** [Hücurat 9,10]

Görüldüğü gibi, Allah, iki Müslüman ordunun birbiri ile savaşabileceğini bildiriyor. **Onlar mümindir** buyuruyor. **Müminler**

kardeştir buyuruyor. **Kardeşlerinizin arasını düzeltin** buyuruyor. Allah'ın bu emirlerine uymayıp da savaşanlardan bir tarafa kâfir demek ne kadar yanlıştır. Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demek, küfre sebep olur. Eshab-ı kiramın istisnasız hepsinin Cennetlik olduğu âyet ve hadislerle bildirilmiştir. Bir âyet meali şöyledir:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlarla eşit değildir. Onların derecesi, sonradan Allah yolunda harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Fakat Allah hepsine de en güzel olanı [Cenneti] **vaad etmiştir.)** [Hadid 10]

Âyet-i kerimede, sapıklara fırsat vermemek için, **ve küllen vaadallahül hüsna** buyuruluyor. Yani **Allah hepsine Cenneti söz vermiştir** buyuruluyor. Fazilet bakımından elbette Mekke'nin fethinden önce Müslüman olanlar, daha sonra Müslüman olanlardan daha üstündür. Ama hepsi de Cennetliktir.

Hepsinin Cennetlik olduğuna dair başka bir âyet-i kerime meali:

(Muhacirlerin [Mekke'den hicret eden eshabın] **ve Ensarın** [Medine'de muhacir eshaba yardım edenlerin] **önce gelenlerinden ve bunların yolunda gidenlerden Allah razıdır ve bunlar da, Allah'tan razıdır. Allah bunlar için, altından ırmaklar akan Cennetler hazırladı. Bunlar Cennetlerde sonsuz olarak kalacaklardır.)** [Tevbe 100]

Eshab-ı kiram birbirine olan düşmanlıkları sebebiyle değil, hakkın ortaya çıkması için savaşmışlardır. Onlar birbirinin dostu idi. İşte âyet-i kerime meali: **(İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve** [hicret eden eshabı] **barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.)** [Enfal 72] (Eshab-ı kiramı birbirine düşman gibi göstermek bu âyete de aykırıdır. Eshabın hepsi Cennetliktir.)

1- Âişe validemiz de eshabdan olduğu için Cennetliktir.

2- Resulullahın hanımları **müminlerin annesi** olduğu için Cennetliktir. (**Ahzab** 6) Anne ile evlenilmez. Hazret-i Âişe ile de evlenmek haramdır. (**Ahzab** 53) Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Benimle evlenen kadınlar Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ. Neccar, Şirazi]

3- Nur suresinde Allahü teâlâ onun temiz olduğunu bildirip onu övdüğü için Cennetliktir.

Bunlara rağmen İbni Sebecilere uyup da ona kâfir diyenin kendisi kâfir olur.

Hazret-i Ali Müslüman değildir diye onunla savaşan kâfirdir; fakat

Hazret-i Ali, fitneyi önleyemedi, biz önleriz diye, onunla savaşan, kâfir olmaz. Kâfir olmadığı da Kur'anda açıkça bildiriliyor.

Son söz:

Hazret-i Ali ile harp edenler, onların dillerine doladıkları birkaç kişi değildi. İslam büyüklerinden binlerle kimse idi.

[Kısas-ı Enbiyada, Hazret-i Ali ile harp edenlerin sayısının, Cemel, yani deve vakasında otuzbin olduğu yazılıdır. Sıffin vakasında, Hazret-i Ali ile harp edenlerin yüzyirmibin kişi olduğu bildirildi. Her ikisinde ölenlerin toplamı kırkbeşbin idi. Abdullah bin Sebe ismindeki Yahudi ve arkadaşları, müslüman görünerek, Eshab-ı kiram arasına fitne soktular ve binlerce müslümanın şehit olmasına sebep oldular. Yahudilerin birçok Peygamberi dahi şehit ettikleri Kur'an-ı kerimde bildirilmektedir.]

İyi bilinmelidir ki, Eshab-ı kiramın işlerine karışmak, onlar hakkında, aklına geleni söylemek, bir müslüman için, son derece edepsizlik ve zavallılıktır. Müslüman ismini taşıyan kimse, Eshab-ı kiram arasındaki ayrılıkları, çekişmeleri, Allahü teâlâya bırakmalı, hepsini iyi bilmelidir. Onları sevmek Muhammed aleyhisselamı sevmek demek olduğunu bilmelidir. Çünkü, **(Onları seven, beni sevdiği için sever)** buyurdu. Bir müslüman için, kurtuluş yolu, ancak budur.

Ehl-i sünnet âlimlerinin buyurduklarına bakalım:

İmam-ı a'zam hazretleri:

(Eshab-ı kiramın tamamını hayırla anarız.)

İmam-ı Şafii ve Ömer bin Abdülaziz hazretleri:

[Eshab-ı kiram arasındaki savaşlar hakkında] **(Allahü teâlâ, ellerimizi, bu kanlara bulaşmaktan koruduğu gibi, biz de, dilimizi tutup, bulaştırmayalım!)** [M.Rabbani c.2, m.96]

İmam-ı Gazali hazretleri:

(Eshab-ı kiram arasındaki olayları mübalağalı anlatmak haramdır. Çünkü onları sevmemeye sebep olur. Dinimizi bize ulaştıran onlardır. Birini kötülemek, dini yıkmak olur.) [Envar li-amel-il-ebrar]

Seyyid Ahmed Rıfai hazretleri:

(Eshab-ı kiram arasındaki olaylar üzerinde aşırı konuşmak, fikir yürütmek, hiç caiz değildir. Hepsini sevmek gerekir. Allah hepsinden razıdır.) [Tevbe 100, Maide 119, Fetih 18]

İbni Hacer-i Mekki hazretleri:

(Eshab-ı kiramın hepsi adil, salih, evliya ve müctehiddir. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, Allahü teâlânın razı olduğunu bildirdiği âyetlere inanmamak olur.) [Savaik-ul-muhrika]

Eshab-ı kiram, bizim ölülerimiz olduğu için kötü söz söylenmez. Çünkü aşağıda birkaçını yazdığımız hadis-i şeriflere aykırı olur.

(Ölülerinizi hayırla anın, iyiliklerini söyleyin, kötülüklerini açıklamayın.) (Tirmizi)

(Ölülerinize sövmeyin, onlar amelleriyle başbaşa kalmıştır.) [Buhari]

(Hazret-i Âişe, "Lanetlik İbni Kays ne yapıyor?" diye sorar. Oradakiler "Öldü", derler. Hazret-i Âişe hemen, Estağfirullah der. "Neden önce lanetledin, sonra istiğfar ettin?" diyene, "Resulullah (Ölülerinizi kötülemeyin) buyurduğu için" diye cevap verir.) [İbni Hibban]

Diğer maddelerde ve bu maddede bazılarını yazdığımız âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler gösteriyor ki, Allahü teâlâ ve Onun Resulü, Sahabe-i kiramın hepsini adil bilmiştir. Allahü teâlânın ve Onun Peygamberinin adil bildiği kimseleri, başkalarının adil bilmemesinin ne ehemmiyeti ve zararı olur? Eğer Sahabe-i kiram, âyet-i kerime ve ehadis-i şerife ile meth ve sena edilmemiş olsaydı bile, İslam'a yardımları ve bu uğurda mallarını ve canlarını, ana, baba ve evlatlarını feda etmeleri ve Peygamber efendimize yardım etmeleri ve imanlarının kuvveti, hepsinin adil olduğunu ve böyle itikad etmemiz lazım geldiğini açık olarak göstermektedir. Ehl-i sünnet âlimlerinin mezhepleri de budur. **(Eshab-ı Kiram)**

İlk Fitne ve Muharebeler

Ahmet Cevdet Paşa diyor ki:

Eshab-ı kirama düşman olmak fitnesini ilk ortaya çıkaran (Abdullah bin Sebe) isminde Yemenli bir Yahudidir. Bu Yahudi, Müslüman görünerek önce Basra'ya geldi. "İsa tekrar dünyaya gelecek de, Muhammed gelmez mi? O da gelecek, Ali ile birlikte dünyayı küfürden kurtaracak. Hilafet Ali'nin hakkı idi. Üç Halife, Onun hakkını elinden zorla aldı" diyordu. Basra'dan kovuldu. Kufe'ye gelip, halkı kışkırtmaya başladı. Buradan da kovuldu. Şam'a geldi. Şam'da da yüz bulamayınca Mısır'a kaçtı. Mısır'da, kendisini Ehl-i beytin aşığı olarak tanıtarak, Halid bin Mülcim, Sudan bin Hamran, Gafıki bin Harp ve Kinane bin Bişr gibi soysuz, azılı haydutları etrafına topladı.

"Ali'ye uymayanlara düşman olmak lazım" ve kendisine inananlara da, "Peygamberden sonra, en üstün Ali'dir" diyordu. Sözlerine inandırmak için, âyetlere yanlış manalar veriyor, hadis uyduruyordu. "Peygamber kendinden sonra Ali'nin halife olmasını emretti. Eshab,

Peygamberi dinlemedi, dünya çıkarları için, dinlerini terk ettiler" diyordu. Bu sırları herkese açmayın, diye de tembih ediyordu. (Ben şan ve şöhreti sevmem. Tek maksadım, size doğru yolu bildirmektir) diyordu. Böylece Hazret-i Osman'ın şehit edilmesine sebep oldu. Sonra, Hazret-i Ali'nin askerleri arasına, üç Halifenin düşmanlığını yaydı.

Buna aldananlara Sebeiyye denir. Hazret-i Ali, bu dedikoduları haber alınca, üç Halifeye dil uzatanları ağır suçladı. İbni Sebe, Hazret-i Ali'nin kerametlerini ileri sürerek, (Bu insan gücünün üstündeki işleri, Onun ilah olduğunu gösteriyor) diyordu. Hazret-i Ali, bu sözleri de haber alınca, İbni Sebe ve ona inanan hurufileri ateşte yakacağını bildirdi. Bunları Medayin şehrine sürdü. Fakat, orada da rahat durmadı. Adamlarını Irak ve Azerbaycan'a göndererek, sahabe düşmanlığını yaydı. Hazret-i Ali, Şamlılarla savaştığından, bunlarla uğraşmaya vakit bulamadı. **(Kısas-ı Enbiya)**

Şah Veliyyullah Dehlevi hazretleri de diyor ki:

Kurnaz Yahudi İbni Sebe, Müslüman görünerek, Mısırlıları aldattı. Hazret-i Osman'ın şehit edilmesine sebep oldu. Büyük bir fitne çıkardı. Bu yüzden, milyonlarca müslüman kanı aktı. Sebecilik, 8. asırda Hurufilik ismini aldı. Hurufiler, üç halifeye olmadık iftiralar ettiler. Halbuki üç Halife, Hazret-i Ali'yi baş üstünde taşıdılar. Onun mübarek kalbini incitecek bir şey yapmadılar. Birkaç zâlimin, ahmağın, imam-ı Hasan'ın cenazesine yaptığı saygısızlığı bahane ederek ve olayları değiştirerek Müslümanlara saldırıyorlar. Yahudi dönmeleri, Müslümanları parçalamak, milleti birbirine düşman etmek için, tarihi olayları şişirerek ortaya atıyorlar, inanması ve öğrenmesi farz olmayan hatta örtülmesi lazım olan acıklı olayları anlatarak, kardeşi kardeşe saldırtmak istiyorlar.

Bu sinsi düşmanların yalanlarına aldanıp parçalanmamalı. Birlikten kuvvet hasıl olur. Ayrılık felakete sebep olur. Sahabe-i kiram arasındaki savaşları anlatan tarihlerin çoğu, Emevileri kötüleyen Abbasiler zamanında, onların arzularına göre yazıldığı için, Sahabe-i kiramı kusurlu gösteriyorlar. Maide suresinin, **(Ey iman edenler! Dinden çıkarsanız, Allah, sizin yerinize başkalarını getirir. Onları sever. Onlar da Allah'ı severler)** mealindeki 54. âyeti, dinden dönenlere karşı gelenleri, Allahü teâlânın sevdiğini bildirmektedir. Bu da, Hazret-i Ebu Bekir zamanında oldu. Hazret-i Ebu Bekir, dinden dönenlerle savaşmış, onların tehlikesini önlemiştir. Cennetlik oldukları âyet ve hadis ile bildirilen böyle mübarek insanları kötülemek büyük felakettir, bölücülüktür. **(Kurret-ül-ayneyn)**

Büyük zatlara iftira etmek

Eshab-ı kiram kitabında diyor ki:

İkiyüzlülük, hainlik alametidir. Eshab-ı kirama ve hele en kıymetlilerinden olan Hazret-i Ali için, ilk üç halifeyi kabul etmediği halde, ikiyüzlülük gösterip sustu demek ne kadar çirkindir. Allah'ın aslanına, tam 30 yıl, hainlik alametini yüklemek ve bu uzun zamanda, hep ikiyüzlülükle yaşadı demek, ne kadar çirkin bir iftira olur. Hadis-i şerifte, **(Küçük günaha devam edilirse, büyük olur)** buyuruldu. Münafıkların bir kötülüğünü 30 yıl durmadan yapmanın, artık ne olacağını düşünmeli. Üç halifenin üstünlüğünü söylemekle, Hazret-i Ali küçültülmüş olmaz, yüksek mertebesine dokunulmuş olmaz. Halbuki, fitnecilerin dediği gibi, onu ikiyüzlü bilmekle, bütün bu meziyetler, kıymetler, kendisinden alınmış olur. Çünkü, ikiyüzlülük, münafıkların, en aşağı, yalancı ve dolandırıcı kimselerin işidir. Eshab-ı kiramın hepsi ve Hazret-i Ali, Resulullahın hatırı için sevilir. Çünkü Resulullah efendimiz, **(Eshabımı seven, beni sevdiği için sever. Onlara düşmanlık, bana düşmanlıktır)** buyurmuştur. (Buhari)

Eshab-ı kiram, İslamiyet'i yaymak ve Resulullaha hizmet etmek için, insan gücünün üstünde çalışmışlar, din uğrunda gecelerini, gündüzlerine katmışlardır. Mallarını Allahü teâlâ yolunda feda ettiler. Akrabalarını, ailelerini, çocuklarını, vatanlarını, evlerini, tarlalarını, ağaçlarını Resulullahın sevgisi yolunda terk ettiler. Onun mübarek vücudunu kendi vücutlarına ve Onun sevgisini, mallarının ve evlatlarının sevgisine tercih ve takdim ettiler. Bunlar, sohbet, yani arkadaşlık şerefine nail olmuşlar ve o sohbette, başkalarına nasip olmayan bereketlere ve derecelere kavuşmuşlardır. Başkaları dağ kadar altın sadaka verse, onların bir avuç arpa sadakası sevabına, hatta yarısına yetişemez. Allahü teâlâ, onları överek, **(Onlardan razıyım)** buyurdu. Fetih suresinde de onlara kızanlara, düşman olanlara kâfir buyurdu. Şu halde, onlara kötü söylemekten, küfürden kaçar gibi kaçmalıdır.

Farklı ictihadlarından dolayı bir şey denemez. İmam-ı Ebu Yusuf, müctehid olduktan sonra, imam-ı a'zama uysaydı hata olurdu. İmam-ı Şafii Sahabe-i kiramın sözlerine uymaz, kendi reyine tâbi olurdu. İster Hazret-i Ebu Bekir olsun, ister Hazret-i Ali olsun, hiçbirinin sözlerine uymaz, kendi reyi ile karar verirdi. Bir müctehidin, Sahabinin sözüne uymaması caiz iken, Sahabe-i kiramın farklı ictihadları niçin suç olsun? Sahabe-i kiram ictihad işlerinde, bazen Server-i âleme de uymamış, bu bir suç olmamış ve azarlanmamışlardı. Bu farklı ictihadları Allahü teâlâ beğenmeseydi, elbette azap edeceğini bildirirdi. Halbuki, Resulullah ile yüksek sesle konuşanları yasaklamış ve azarlamıştı. Bedir'de alınan esirlere yapılacak iş hakkında Sahabe-i kiramın görüşleri farklı olmuştu.

Ömer ve Sa'd ibni Muaz esirleri öldürelim dedi. Diğer Sahabiler ise, para karşılığı bırakalım, demişlerdi. Server-i âlem de, bunu kabul buyurmuştu. Sonra, âyet gelerek, birinci görüşün doğru olduğu bildirildi. **(Eshab-ı kiram)**

İbni Hacer-i Mekki hazretleri diyor ki:

Müslümanın birinci vazifesi Eshab-ı kiramın sevgisini, Ehl-i beytin sevgisi ile cem etmektir. Ehl-i beyti, Resulullahın evladı oldukları için sevdiğimiz gibi, diğerlerini de, Onun Eshabı oldukları için sevmeliyiz! Çünkü, Eshab-ı kiramın nail oldukları şeref pek yüksektir. O şerefe başkaları kavuşamaz. Her müslümanın bunların hepsini adil, salih, veli, âlim ve müctehid bilmesi lazımdır. Kendilerinden bir hata çıksa da Cenab-ı Hak hepsini af ile müjdelemiş ve **(Allah, hepsinden razıdır)** buyurmuştur. Sahabe-i kiramdan birini kötülemek, bu âyeti inkâr olur. **(Savaik-ul-muhrika)**

Eshabın istisnasız hepsi Cennetliktir

Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Cennet ile müjdelenen eshab-ı kiramdan herhangi birine kâfir demek, küfre sebep olur. Eshab-ı kiramın istisnasız hepsinin Cennetlik olduğu âyet ve hadislerle bildirilmiştir. Diğer maddelerde yazdığımız için tekrar etmiyoruz.

Eshab-ı kiramın her birini sevmemiz, hepsine saygı göstermemiz lazımdır. Aralarında yaptıkları muharebeleri, Allahü teâlânın emrini yerine getirmek için yaptıklarına inanmak lazımdır. Bu muharebelere katılanların hiçbirinde makam, şöhret, para hırsı yoktu. Hepsi dinin emrini yerine getirmek gayesinde idiler.

Hazret-i Osman şehid olunca, bütün müslümanlar, Hazret-i Ali'yi halife yaptılar. Halife hazretleri, önce ortalığı yatıştırmaya başladı. Sahabe-i kiramdan birçoğu ise ve bilhassa aşere-i mübeşşereden, yani Cennet ile müjdelenen on kişiden biri olan ve yedinci dedesinde Peygamber efendimiz ile akraba olan ve İslamiyet'in ilk zamanında imana gelip, kâfirlerden çok cefa çeken ve İstanbul'da medfun bulunan Halid ibni Zeyd eba Eyyub-el ensari ile ahiret kardeşi olan Talha ve yine aşere-i mübeşşereden Zübeyr ve Peygamberimizin ölünceye kadar sevgilisi olan ve Kur'an-ı kerimde Allahü teâlâ tarafından methedilmek saadetiyle şereflenen Hazret-i Âişe validemiz, Hazret-i Osman'ın katillerinin hemen yakalanarak kısas yapılmasını Halifeden istediler. Halifede, (Ortalık karışık olduğundan, bu işe başlarsam, fitnenin artmasına ve belki ikinci bir facianın çıkmasına sebep olur. Önce isyanı bastırayım, ortalığı rahata kavuşturayım, ondan sonra, Allahü teâlânın kısas emrini yapacağım) dedi. Karşı taraftakiler ise, katillerin, şimdi bile belli olmadığını, daha

sonra hiç bulunamayacaklarını, fitnenin daha da büyüyeceğini, halife öldürmenin âdet haline geleceğini ve dinin emri yapılamayacağını, ancak şimdi mümkün olduğunu, ictihad ederek söylediler.

Böyle ictihad edenler arasında bulunan Talha, Şam'da vazifeli olduğu için, Bedir'de bulunamamış, diğer bütün gazalarda bulunmuş, hele Uhud muharebesinde, Allahü teâlânın yolunda çok işkencelere uğramıştı. Resulullaha kendisini siper etmiş ve Peygamber efendimizi ok yağmuru altında sırtına alarak kayaya çıkarmıştı.

Resulullahın **(Talha ve Zübeyr Cennette benim komşularımdır)** buyurduğunu, Hazret-i Ali söylüyor. Zübeyr bin Avvam da, Haticet-ül-kübranın biraderinin oğludur ve Peygamber efendimizin halası Safiyye'nin oğlu olup, İslamiyet'in ilk günlerinde, onbeş yaşında iken müslüman olmuştur. Allahü teâlânın yolunda ilk kılıç çeken budur. Yani, İslam subaylarının birincisidir. Birçok gazalarda ve en tehlikeli anlarda, Resulullahın önünde çarpışarak çok yerinden yaralanmıştı. Peygamber efendimiz **(Her Peygamberin havarisi vardır. Benim havarim Zübeyr'dir)** buyurmuştur. Hazret-i Ömer vefat edeceği zaman, halife olmaya layık gördüğü altı kişiden biri Talha, biri de Zübeyr'dir. Zübeyr çok zengin olup, bütün servetini Resulullah uğrunda feda etmişti.

İşte bu büyük zatlar, kısasın hemen yapılmasına ictihad edip, şiddetle istediler. O zaman, Eshab-ı kiramın ictihadı üç türlü idi. Bir kısmı, halife gibi ictihad etmişti. Bir kısmı da, karşı taraf gibi ictihad etmişti. Üçüncü kısım ise, susmayı uygun görmüştü. Bunlardan her birinin, başkasına uymayıp kendi ictihadı ile hareket etmesi lazım idi. Birinci ve ikinci kısımda olanlar çoğaldı. Abdullah bin Sebe adındaki yahudi, işe karışarak, iş muharebeye sürüklendi ve Basra ve Cemel vakaları meydana geldi.

Hazret-i Muaviye, o zaman Şam'da vali idi. Üçüncü kısım ictihadında olup, idaresindeki müslümanları bu muharebelere karıştırmamıştı. Hepsinin rahat ve sükunetle yaşamasını temin etmişti. Fakat, Hazret-i Ali Şamlıları da çağırınca, Hazret-i Muaviye, birçok hadis-i şerifleri düşünerek, karşı taraf gibi ictihad etti. Halife Şamlılarla anlaşmak üzere iken, araya siyonizm, yahudi parmağı karışarak, Sıffin muharebesi meydana geldi.

Bu muharebelerde, Eshab-ı kiram birbirlerini incitmeyi, intikam almayı, hilafete, saltanata, rütbe ve servete kavuşmayı asla düşünmemiş, yalnız ictihadları farklı olduğundan, dinin emrini yerine getirmeye uğraşmışlardır. Muharebe zamanında bile, birbirleri ile mektuplaştıkları, nasihat verdikleri, seviştikleri çok misallerle meydandadır. Mesela, Sıffin

muharebesi sıralarında, İstanbul imparatoru ikinci Kostantin, hudutlardaki İslam şehirlerine rahatsızlık veriyordu. Hazret-i Muaviye, ona mektup yazıp: (Bu sarkıntılıktan vazgeçmezsen, şimdi efendimle sulh yapar, onun askerinin kumandanı olur, oraya gelip, şehirlerini yakarım. Seni domuzlara çoban yaparım) demişti. Yine aynı zamanda, halife Hazret-i Ali, büyük bir kalabalık karşısında **(Kardeşlerimiz bizden ayrıldı. Onlar, kâfir ve fâsık değildirler. Çünkü, ictihadları öyle oldu)** buyurdu. Birbirleri ile harp ederken, birisi ötekine kardeşim dedi. O da, buna efendim dedi. Bunların muharebeleri, ictihadları ayrı olduğu için olup, saltanat için, mal ve şöhret için değildi. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

Burada bunu ispat için bir güzel misal verelim:

Eshab-ı kiramın, ensarın büyüklerinden, Peygamber efendimizin mihmandârı, sancaktârı ve katiplerinden olan Halid bin Zeyd Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri [Türkiye'de Eyüp Sultan denilmekle meşhurdur] 670 (H.50) senesinde İstanbul'da şehid olmuştur.

Resulullah, Medine'ye hicret edince, deve bunun kapısında çöktü. Mescid yapılıncaya kadar, yedi ay bu mübarek sahabinin evinde misafir kaldı. Bütün eshab-ı kiram istediği halde, Resulullahı yedi ay ağırlama ve evinde bulundurma şerefi bu mübarek zata nasip oldu. Medine ahalisi Hazret-i Halid'in evine gelip Resul-i ekremi ziyaret etti.

Hazret-i Halid, Bedir, Uhud, Hendek, Hudeybiye ve başka gazalarda Resulullah efendimizin yanında bulundu ve hayır dualarına kavuştu. Birçok muharebelerde sancaktârlık hizmeti ile şereflendi. Bu sebeple kendisine **Sancaktâr-ı Resulullah** ünvanı verildi. Yüzelli hadis-i şerif haber vermiştir. İhtiyar olduğu halde Hazret-i Muaviye zamanında, Süfyan bin Avf kumandasındaki ordu ile İstanbul'u almaya geldi. Yezid'in de bulunduğu asker arasında otuzüç sahabi vardı. Abdullah ibni Abbas, Abdullah ibni Ömer, Abdullah ibni Zübeyr hazretleri de Ebu Eyyüb-el Ensari Halid hazretleri ile beraberdi. Bunlardan Hazret-i Halid dizanteriden vefat etti.

Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri, Cemel ve Sıffin vakalarında, Hazret-i Ali'nin yanında bulundu. Kumandanları arasında yer aldı. Hakemlerin kararı ile Hazret-i Muaviye halife seçildiği gün, Medine'de Hazret-i Ali tarafından vali idi. Suriye, Filistin muharebelerinde, Mısır ve Kıbrıs'ın fethinde bulundu. Gayet şecaatli ve pek kahramandı. Bir muharebede özrü sebebiyle bulunmadığı için hep üzülürdü.

İlk imana gelenlerden ve hayatta iken ismen Cennetle müjdelenen on kişiden birisi olan Hazret-i Talha ile ahiret kardeşi idi. Resulullah efendimiz yapmıştı.

[Ki bu Talha hazretleri, Hicretin 36. yılında, Cemel vakasında, Hazret-i Ali'ye karşı savaş edenler arasında idi. Bu muharebede şehid olunca, Hazret-i Ali çok üzüldü. Ağlayarak yanına gitti, mübarek elleri ile, toprağı yüzünden sildi. Cenaze namazını kendi kıldırdı.]

Evet, bu yüce sahabi, Resulullahın sancaktârı, Hazret-i Ali'nin kumandan ve valilerinden Hazret-i Halid, bir zaman önce kendisine karşı savaştığı Hazret-i Muaviye'nin, halifeliği zamanında İstanbul'un fethi için teşkil ettiği orduya katıldı. Birbirlerini sevmeselerdi, Hazret-i Ali efendimizin buyurduğu gibi, birbirlerini kardeş bilmeselerdi hiç Hazret-i Muaviye'nin halifeliği zamanında onun emrine girip, fetih için gönderdiği orduya katılır mıydı? Ki bu katılması onun şehid olmasına da sebep oldu. **(Kısas-ı Enbiya, Şevahüd-ün-nübüvve, Tezkire-i Kurtubi muhtasarı, H. S. Vesikaları, Eshab-ı Kiram, S. Ebediyye)**

İmam-ı Müslim'in üstadlarından Ebu Züratirrazi, kitabında diyor ki:

(Eshab-ı kiramı aşağılayan, onlara dil uzatan, zındıktır. Müslümanların, Resulullahın düşmanlarını düşman bilmeleri ve onlara, Ehl-i beytin düşmanlarından daha fazla lanet etmeleri lazım gelir. Resulullahın büyük düşmanı olan ve çok eziyet ve cefalar etmiş olan Ebu Cehile lanet etmiyorlar, ona bir şey demiyorlar da, Resulullahın methettiği, sevdiği Hazret-i Muaviye'yi, Ehl-i beyte düşman zannedip, bu kerim olan zata dil uzatıyorlar ve hâşâ lanet ediyorlar. Bu nasıl dindir, nasıl müslümanlıktır? Muhammed aleyhisselamın, Allahü teâlânın peygamberi olduğunu, Kur'an-ı kerimin Ona Allahü teâlâdan geldiğini bizlere ulaştıran Eshab-ı kiramdır. Eshab-ı kiramı büyük ve doğru bilmeyen, onların bizlere ulaştırdıkları haberlere de inanmaz ve tabii, dinleri yıkılır, gider.)

Mirat-i kâinatın 327. sayfasında buyuruyor ki:

Akaid kitaplarının hepsinde şöyle yazılıdır: Eshab-ı kiramın hepsini büyük bilmek, hepsine hüsnü zan etmek, hepsinin salih ve adil olduğuna inanmak, hiçbirine dil uzatmamak, düşmanlık etmemek ve bir kısmını sevdiği için, ötekileri fena bilmemek kati deliller ile bütün müslümanlara vaciptir.

Mevahib-i ledünniyyede, **(Eshabımın ismini işitince, susunuz! Şanlarına yakışmayan sözleri söylemeyiniz)** hadis-i şerifi yazılıdır.

Eshab-ı kiramın şanlarına layık olmayan sözleri söylemek, müslümanlara yakışmaz. Onların muharebeleri kötü sebeplerle, aşağı düşüncelerle değildi. Onların ruhları ve nefsleri, insanların en iyisinin ve yükseğinin huzurunda bulunarak, mübarek sohbet ve nasihatlerini dinleyerek temizlenmiş, nurlanmış, kalblerinde kin ve geçimsizlik

kalmamıştı. Her biri ictihad makamına yükselmiş olduğundan, kendi ictihadlarına uygun hareket etmeleri lazım ve vacip idi. Bazı işlerde ictihadları ayrılınca birbirlerine uymayıp, kendi ictihadlarına uymaları doğru yol idi. Onların birbirlerine uymamaları da, uymaları gibi, hak üzere idi. Nefsin arzusu değildi.

Yine 327. sayfada diyor ki:

İmam-ı azam Ebu Hanife buyurdu ki: Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'i üstün tutup, Hazret-i Osman ile imam-ı Ali'yi sevmek (Ehl-i sünnet vel cemaat) alametlerindendir. Bu ikisini üstün ve ikisini de sevgili tutmak, Cehennemden kurtulanlara mahsustur. İkisinin üstünlüğünü Eshab-ı kiramın hepsi söylemiş ve Tabiinin hepsi din imamlarımıza bildirmiş ve imamlarımız, kitaplarında yazmıştır. Mesela imam-ı Şafii'nin ve Ebül-Hasan Eşari'nin, Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer'i bütün ümmetin üstünde bildirdikleri muhakkaktır. İmam-ı Ali'nin dahi, halife iken, ileri gelen kimselere karşı, (Ebu Bekir ile Ömer'in, bu ümmetin en üstünü olduklarını) buyurduğu muhakkaktır. **(Benden sonra ümmetin en yükseği, Ebu Bekir ile Ömer'dir)**, hadis-i şerifini imam-ı Ali'den işittiklerini imam-ı Zehebi ve imam-ı Buhari bildiriyor. Şii âlimlerinin büyüklerinden Abdürrezzak-ı Lahici de, bu ikisinin yüksek olduğunu söylüyor ve diyor ki, (imam-ı Ali'nin yüksek olduğunu ve en çok Onu sevdiğimi söylediğim halde, Onun yolundan ayrılarak, kendi görüşlerime uyabilir miyim? Çünkü O, Ebu Bekir ile Ömer'in kendisinden daha üstün olduklarını söylemiştir). Abdürrezzak bin Ali Lahici, Kum şehrinde müderris idi. 1051 [m. 1642] de vefat etti. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

Lanet ibadet değildir

Sual: "Hazret-i Ali'yi ilk halife seçmeyen sahabe kâfir olduğu için bu sahabelere lanet etmeli. Hazret-i Ali'nin üç halifeye biat etmesi, onları idare etmek için yapılan bir takıyyedir" diyenlere ne cevap vermeli?

CEVAP

Dinimizde, Ebu Cehil ve Ebu Leheb kâfirlerine hatta şeytana lanet etmek ibadet değildir. Resulullah efendimizin arkadaşlarına sövmek, Resulullaha hakaret olur.

Ehl-i beyti sevmek farzdır, ehl-i beyti sevmeyen Müslüman olarak ölmez. Ehl-i beyti sevdiğimiz gibi ehl-i beytin sevdiklerini de sevmemiz gerekir. Sevmezsek ehl-i beyti sevmemiz yalan olur. Mesela Resulullahı seven onun kayınpederlerini de, damatlarını da sevmesi gerekir. Hazret-i Ali'yi seven onun damadı Hazret-i Ömer'i de sevmesi gerekir. Hazret-i Ömer'e lanet eden onun kayınpederi olan Hazret-i Ali'yi üzmez mi? Bir

Müslümana lanet edenin kendisi lanetlik olur. Hazret-i Ali'ye lanet eden de lanetliktir. Ama uydurma tarih kitaplarına değil, Allah ve Resulünün buyurduklarına yani Kur'an-ı kerime, hadis-i şeriflere bakmak lazım. Kur'an-ı kerimde ve hadis-i şeriflerde Eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğu bildiriliyor. Ölçümüz uydurma tarih kitapları değil, Kur'an-ı kerim ve hadis-i şerifler olmalı, İbni Sebe'nin uydurduğu yalanlara itibar etmemeli.

Hazret-i Ali de, üç halifeye biat etti. Meşru halife olmasalardı, Hazret-i Ali biat eder miydi? Siz, üç halifeye meşru halife değil diye lanet ediyorsunuz. Dolayısıyla üç halifeye biat edenlere de, onları halife yapanlara da lanet ediyorsunuz. Üç halifeye biat edenlerin içinde Hazret-i Ali de vardır. Hazret-i Ali'ye lanet etmiş oluyorsunuz. Ayrıca Hazret-i Ali için, **(Çeyrek asır boyunca üç halifeye ses çıkartmayarak, hakkı gizleyerek, iki yüzlülük ederek onları idare etti)** demeniz çok çirkin bir iftiradır.

Sual: Yezide lanet etmek caiz midir, o kâfir mi idi?

CEVAP

Yezid, Müslüman idi. Namaz kılardı. İslamiyet'e düşman değildi. Yüzüğünün taşı üzerinde **Rabbünallah** yazılı idi. Kerbela olayına o da üzülmüştür. **(S. Ebediyye)**

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Evet, alçak Yezid, inatçı ve fâsık idi. Ona da lanet edilmemesi Ehl-i sünnetin, kâfir bile olsa, bir kişiye lanete izin vermediği içindir. Ancak kâfir olarak öldüğü bilinen kimseye lanet etmek caizdir. Ebu Leheb ve eşi gibi. Yoksa Yezide lanet edilmemeli, demek değildir. Allahü teâlâyı ve Onun Resulünü incitenlere **Allah lanet etsin** demek caizdir. **(1/251)**

Yezidin kâfir olduğuna dair bir delil bulunmadığı için ona da lanet edilmez. Ama yukarıda bildirdiği gibi, Allah ve Resulünü incitenlere lanet olsun demekte mahzur olmaz.

Herkesin suçu kendinedir

Sual: Kitaplarınızda Muaviye övülmektedir. İyi birisi olsa idi, oğlu Yezidi iyi yetiştirirdi. Oğlu Yezidin melanetleri ortada iken, babasını övmek Müslümanlığa aykırı değil midir?

CEVAP

Bu mantık Müslümanlığa aykırıdır. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Kim doğru yola girerse, kendi lehine girer. Kim, kendi aklına uyarsa, sapıtırsa, kendi zararına sapıtır. Kimse kimsenin günahını

çekmez.) [İsra 15]

Kocası yüzünden karısı, karısı yüzünden kocası, Babasından dolayı oğlu, oğlundan dolayı babası suçlanamaz.

1- Kabil'in yaptığı cinayetten babası Adem aleyhisselam suçlanamaz. İlk insan ve ilk Peygamber olan Âdem aleyhisselam için (Eğer oğlunu iyi yetiştirseydi, kâfir olmasını önlerdi) demek doğru olur mu?

2- Kenan'ın inkârcılığı yüzünden gemiye binmemesi, "Dağa çıkıp kurtulurum" demesi, kâfirlerden olması yüzünden, babası Nuh aleyhisselam suçlanamaz. Nuh aleyhisselam için (Eğer oğlunu iyi yetiştirseydi, kâfir olmasını önlerdi) demek doğru olur mu?

3- İkrime radıyallahü anh, babası Ebu cehil idi. Her sahabi gibi cennetlik idi. Babası Ebu cehil diye suçlanamaz. Eshab-ı kiramdan bir çok sahabinin babası kâfir idi.

4- Hazret-i Ali'nin babası Ebu Talib kâfir idi. Bundan dolayı Hazret-i Ali suçlanamaz. [Ebu Talib, öldükten sonra diriltilip iman etti.]

5- Hazret-i Asiye, Firavunun hanım idi. Kocası Firavun kâfir diye, hanımı Hazret-i Asiye suçlanamaz.

6- Lut aleyhisselam ile Nuh aleyhisselamın hanımları kâfir idi. Hanımları yüzünden kocaları suçlanamaz.

7- Peygamber efendimizin amcası Ebu Leheb müşrik idi.

Yukarıda bildirilen âyetten de anlaşılacağı gibi, hiç kimse, yakınlarından dolayı suçlanamaz. Hele Eshab-ı kiramın hiç biri suçlanamaz. Çünkü hepsini Allahü teâlâ Cennete koyacağına söz vermiştir. (**Hadid** 10) Hepsinden razı olduğunu bildirmiştir. (**Maide** 119)

Hazret-i Muaviye, Resulullah efendimizin kayınbiraderi olup, vahiy kâtiplerindendi. Oğlu Yezid'in melanetleri diye anlatılanların çoğu da, İbni Sebecilerin uydurmalarıdır. Hepsi doğru olsa bile, âyet-i kerimelerle ve hadis-i şeriflerle Cennetlik olduğu sabit olan babasına nasıl dil uzatılabilir?

NOT: İbni Sebeciler, hadis-i şeriflere uydurma derken, kendileri uydurma tarihlere inanmaktadır. Genelde tarihi yazanlar sıradan insanlardır. Ama hadisleri toplayanlar büyük İslam âlimleridir. Yalan yazmaktan korkan dindar insanlardır.

Gadir-i Hum hutbesi

Rafiziler, Resulullah Gadir-i Hum'da Hazret-i Ali'yi yerine vekil etti diyorlar.

Abdullah-i Süveydi hazretlerinin, Molla başı ile konuşmasının bu

konu ile ilgili kısmı **Hucec-i katiyye** kitabından alınarak aşağıya çıkarılmıştır:

Molla başı dedi ki:

Resulullah efendimizin ümmetine çok şefkatli olduğu, onların haklarını, düzenlerini korumaya uğraştığı, herkesin bildiği şeydir. İşte bu şefkatinden dolayı, Medine şehrinden çıkıp, başka yere giderken yerine, birisini kordu. Böyle iken, vefatından sonra, milyonlarca ümmetinin işlerini çevirecek, ihtiyaçlarını karşılayacak bir imam ve vekil ayırmayıp, bunları kıyamete kadar başı boş bırakması nasıl olabilir? Halbuki **Gadir-i Hum** hutbesinden ve başka haberlerden anlaşılıyor ki, (Resulullah, hem açıkça, hem de işaret ile, yerine Hazret-i Ali'yi vasiyet buyurmuştur. Hatta, imam tayin etmek, Rabbülâlemin üzerine vacip olduğundan, vefat edeceği zaman, bu mühim işin yapılması için ve inatçıların bu vazifeden kaçınmalarını önlemek için, bir vasiyet yazmak diledi. Kağıt, kalem istedi. Yanında bulunanlardan Ömer, ayak takımlarının bile söyleyemeyeceği birkaç kırıcı ve aşağılayıcı sözü Resulullaha karşı söyleyerek, bu düşüncesinden vazgeçirmiştir.

CEVAP

İmam tayin etmenin, Rabbülâlemin üzerine vacip olduğunu söylemeniz Mutezile fırkasının, (yapılmaması hikmeti bozan şeyleri, Allahü teâlânın yapması vaciptir) demelerine benzemektedir. Bu sözleriniz bozuktur, yanlıştır. Çünkü, Allahü teâlânın bütün işleri hikmete uygun, hep faydalıdır. Herhangi bir şeyin yapılması hikmete uygun ve faydalı göründüğü için, Allahü teâlânın o şeyi yapması vacip olamaz. Kur'an-ı kerimde **(Ona yaptıklarından dolayı bir şey sorulmaz. Onun kulları, yaptıklarından sorulacaktır)** [Enbiya, 23] mealindeki âyet-i kerime, sözünüzün bozuk olduğunu açıkça gösteriyor. İmam tayin edilmesi, Allahü teâlâ üzerine vacib olsaydı, insanların hiçbir zaman imamsız kalmaması lazım gelirdi. İmamın, herkesçe tanınması, kuvvet, iktidar sahibi olması, imamlık şartlarını taşıması, kötü işleri, çirkin adetleri kaldırabilmesi, iyi işleri yaptırabilmesi, müslümanları zararlardan koruyabilmesi gerekir. Siz, yeryüzü imamsız kalamaz dediğiniz halde, yalnız imam bunlar olabilir dediğiniz ve bunların imam yapılması, Allahü teâlânın üzerine vaciptir sandığınız o masum imamların aralarına Hazret-i Ali'yi de karıştırdığınız halde, hiçbirisinin imamlık şartlarını taşımadığını söylüyorsunuz. Hepsinin sıkıntı içinde, zulüm görerek, güçsüz, kuvvetsiz yaşadıklarını, bir şey yapamayıp, tesirsiz kaldıklarını bildiriyorsunuz. Böyle aciz, başkalarının kuvveti karşısında hareketsiz, onlara itaat etmeye mecbur bir kimseyi imam yapmakta nasıl bir fayda ve

hangi hikmet düşünülebilir?

Siz bu yanlış sözünüzde inat ve ısrar etmekle, Allahü teâlâyı, hâşâ, zayıf, aciz yapmış oluyorsunuz. Çünkü, kendi üzerine vacip olan bir şeyi yapamamış oluyor. Allahü teâlâ, böyle uygunsuz sözlerden uzaktır.

Görülüyor ki, imam tayin etmek, Allahü teâlâ üzerine vaciptir demeniz, büsbütün yanlıştır. Evet ehl-i hakkın, yani Ehl-i sünnetin dediği gibi, İslam dinini korumak, suçluların cezalarını vermek, herkese hakkını ulaştırmak ve emr-i maruf ve nehy-i anilmünker yapmak için, insanların bir imama, başkana ihtiyaçları olduğu için tayin etmek, bize vaciptir. Yoksa, Allahü teâlâya vacip değildir. Bunun için, Resulullah vefat edince, Eshab-ı kiram toplanarak, Ebu Bekri Sıddıkı söz birliği ile imam yaptı. Böylece, İslam dininin bir sarsıntı geçirmesi önlenmiştir.

Mutezile fırkası, aklın güzel veya çirkin demesini esas tutuyor. Allahü teâlânın yarattığı şeylerin güzel veya çirkin olmasının seçimini akla bırakıyor. Güzel olduğu anlaşılanları, Allahü teâlâ, yaratmaya mecburdur, diyor. Allahü teâlânın, insan aklının güzel dediği şeyleri yaratmaya mecbur olduğunu söylemek kadar çirkin, bozuk söz yoktur. Sizin sözünüz de, buna benziyor.

Bundan başka, masum imam bulundurmak, Allahü teâlâ üzerine vacip olursa, her asırda bir Peygamber göndermesi, her şehirde bir masum imam bulundurması, her hakimi adil, doğru eylemesi vacip olmak lazım olur. Evet, iyi kötü herkes, Allahü teâlânın, insanları rehbersiz, imamsız olarak başı boş bırakmasını, cahil, sapık, karanlıkta yuvarlanmalarını doğru bulmaz.

Bunun için, Allahü teâlâ saadet, huzur yolunu gösteren bir kitap ve bunun kıymetini anlayacak kadar, bir akıl vermiştir. Allahü teâlânın, masum imamı, zamanın sahibini her zaman gönderdiğini, kullarının işlerini, Onun eline bıraktığını söylerseniz, bu da çok bozuk, pek gülünç olur. Çünkü, bin seneden beri, çocukları, torunları, yakınları öldüğü halde ve Şiiler çoğaldığı halde, insanları irşad etmek, gafletten uyandırmak için ve İslamiyet'i yaymak için meydana çıkmayıp da gizli kalan masum bir imam, nasıl faydalı olabilir? Herkese doğru yolu göstermek, hakları, sahiplerine ulaştırmak ve nice işleri yapmak vazifeleri olduğu, nasıl söylenebilir? Böyle inanmak kadar, şaşkınlık ve hatta sapıklık olur mu?

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, Allahü teâlâ hiçbir şeyi yapmaya veya yapmamaya mecbur değildir. **Nehcülbelaga** kitabınızda yazılı olduğu gibi, Hazret-i Ali Sıffin muharebesinde, hutbe okurken bunu açıkça bildirmiştir. Şöyle ki, (Sizin işlerinizi idare ettiğim için, üzerinizde hakkım vardır. Benim üzerimde ve birbirinizin üzerlerinizde de haklarınız vardır.

Bir kimsenin vereceği hak olunca, başkasından alacağı hak da olur. Alacağı hak olup da, vereceği olmayan kimse, ancak Allahü teâlâdır. Çünkü O, her şeyi yapabilir. Her işi, adl iledir. Allahü teâlânın kulları üzerinde olan hakkı, kendisine ibadet, itaat etmeleridir. İhsan ederek, buna karşılık sevap verir) buyurdu. Bu hutbeye dikkat ederseniz, bu sözlerinizin Hazret-i Alinin sözlerine uygun olmadığını görürsünüz.

Resulullah efendimiz, Hazret-i Ali'nin halife yapılmasını vasiyet etti demeniz de yanlıştır. Eshab-ı kiram farzları yapmaya memur oldukları gibi, Resulullahın emirlerini de yapmaya memur idi. Buna uymadıkları, bu emri sakladıkları söylenmiş olmaktadır. Böyle çok kimsenin, bozuk bir işte sözbirliği yapması ise, olacak şey değildir. Hadis-i şeriflere de uymadığı için, doğru bir söz olamaz.

Şii âlimlerinden ibni Ebi Âsım ve Elkai'nin, Enes bin Malik'ten bildirdikleri hadis-i şerifte **(Allahü teâlâ, benim ümmetimi, dalalet üzerinde sözbirliği yapmaktan korudu)** buyuruldu. Hadis âlimi Hakim Uyeyne'nin bildirdiği hadis-i şerifte **(Allahü teâlâ, bu ümmeti, dalalet üzerinde toplamaz)** buyuruldu**. (Allahü teâlânın yardımı, cemaat iledir)** hadis-i şerifi gibi, daha nice hadis-i şerifler gösteriyor ki, ümmet-i Muhammed, hiçbir zaman dalalet üzerinde sözbirliği yapamaz. Böyle olmadığını söylemek, bu hadis-i şeriflere inanmamak olur.

Resulullah efendimizin, vasiyet yazmak için, kağıt kalem istediğini söylüyorsunuz. Bu sözünüz, daha önce bildirdiğiniz **Gadir-i Hum** vasiyetinin, doğru olmadığını gösteriyor. **Böyle bir vasiyet etmiş olsaydı, bir daha vasiyet yazmaya lüzum görmezdi**. Bundan da anlaşılıyor ki, Resulullahın Gadir-i Hum denilen yerde okuduğu hutbesinde, söylediğini ileri sürdüğünüz vasiyetin aslı ve esası yoktur. Doğrusu şudur ki, Hazret-i Ali ve bütün Haşimoğulları da birlik olduğu halde, Eshab-ı kiramın hepsi Hazret-i Ebu Bekri, sözbirliği ile halife seçmiştir. Bu sözbirliği yukarıdaki hadis-i şeriflere göre, bunun halifeliğinin doğruluğunu, sizin sözlerinizin de, yanlış ve bozuk olduğunu açıkça göstermektedir. Böyle bir vasiyet olsaydı, Hazret-i Ali, kendi hakkını elinden aldıkları için üç halife zamanında, bu hakkının kendisine geri verilmesini ister, vermeyenlere karşı harekete geçerdi. Nasıl ki, halife seçildiği zaman, din ve dünya işlerini çevirmek için, İslamiyet'in emri ile, kendisine itaat etmeyenlere karşı kılıcını çekerek, bunlarla boğuştu. Herkesin bildiği gibi, nice şehirlerin yıkılmasına, binlerle müslüman kanının dökülmesine sebep olan savaşları yapmıştı. Kendisine itaat etmeyenlere karşı böyle şiddet gösteren, böyle güçlü, şerefli bir zatın, İslamiyet'in kendisine vermiş olduğu hakkın elinden zorla alındığını görüp

de susması ve hatta, üstelik bu hakkın kime verilmesi daha iyi olacaktır diye görüşen kurula üye olarak katılması, düşünülebilir mi?

Eğer, hâşâ, Şii kitabının dediği gibi, Hazret-i Ali bu hakkını aramaktan adamları az olduğu için, istemeyerek susmuş denilirse, **Allahü teâlânın ve Resulullahın kendisine vermiş olduğu vazifenin icaplarını yerine getirmekten korktuğu için, Allahü teâlânın emrini yapmamış, Ona isyan etmiş demek olur.** Halbuki, Resulullahın damadı ve Allah'ın aslanı olan Hazret-i Ali, değil yalnız Arabistan'dan, belki bütün dünyadan, herkim olursa olsun, böyle utanç verici ve lekeleyici bir korkaklığı kendine bulaştırmayıp, ölümü göze alacağı herkesin bildiği bir şeydir. Bunun için siz, **emirül-müminin Hazret-i Ali efendimize böyle kötü, çirkin bir hâli yakıştırıyorsunuz. Böyle söylemek, onu sevdiğinizi bildirmiş olmuyor, Ona düşmanlık etmiş oluyorsunuz.** Her türlü şüpheden ve ayıptan temiz olan O yüce imamı böyle bir kusurdan uzak görmeyi ve burada bildirmeyi, üzerime borç bilirim.

Resulullahın vasiyet yazmak için kağıt kalem istediği zaman, Ömer bunu önledi demeniz de, bu zatın böyle bir iş yapacağına, kesin bir delil, senet bulunmadığı için, doğru değildir. Çünkü, Buhari kitabının Megazi kısmında, Abdullah ibni Abbas diyor ki:

Resulullah efendimizin hastalığı perşembe günü arttı. **(Bana kağıt getiriniz! Size kitap yazacağım. Benden sonra, yoldan hiç ayrılmayasınız)** buyurdu. Orada olanlar, konuşmaya başladı. **(Peygamberin yanında yüksek sesle konuşmak layık değildir)** buyurdu. Acaba sayıklıyor mu? Kendisinden, bunu sorunuz, denildi. Yine Abdullah dedi ki, Resulullah hasta idi. Yanında birkaç kişi vardık. **(Size kitap yazacağım. Benden sonra, yoldan çıkmayasınız)** buyurdu. Birkaçımız dedi ki, ağrısı arttı. Yanımızda Kur'an-ı kerim var. Allah'ın kitabı bize yetişir. Uyuşamadık. Birkaçımız, getirelim, yazsın da, bundan sonra, yolu şaşırmayalım dedi. Kimisi, başka şey söyledi. Sözler çoğalınca, **(kalkınız)** buyurdu.

İşte yeryüzünde Kur'an-ı kerimden sonra en kıymetli ve en güvenilen kitabımız olan **Buhari**nin bildirdiğine göre, sözü yapmak istemeyen belli bir kişi değildir. Birkaç kişi idi. Çünkü, Buhari'de **(söylediler)** diyor. Bundan, cevap verenlerin çok kişi olduğu anlaşılıyor. Burada, yalnız Hazret-i Ömer'i dile alıp, onu kötülemeye kalkışmak, doğru değildir. **Eğer dil uzatmak denilirse, orada bulunanların, hepsini kötülemek lazım olur. Bunların arasında Hazret-i Ali ve Hazret-i Abbas da vardır**. Bunlar da, kötülenmiş olur.

Maide suresinin **(Rabbinden sana indirilen emirleri bildir! Bunu**

yapmazsan, Peygamberlik vazifesini yapmamış olursun! Allah seni insanlardan korur) mealindeki 67. âyeti Gadir-i Humda geldi demeniz de yanlıştır. Çünkü, bu sözünüz, Resulullahın (hâşâ) Allahü teâlânın emrini eshabına bildirmediğini düşündürür. Bu hutbede, bu emri bildirmek istemediği ve bundan dolayı, Allahü teâlânın, kendisini affetmesini, Cebrail aleyhisselamdan dilediğine göre, bu emri yapmakta eshabından çekindiği anlaşılır. Resulullah efendimizin bu gibi şeylerden masum olduğu şüphesizdir.

İkinci olarak deriz ki, Resulullahın vefatına yakın olan bu hutbesine kadar, Allahü teâlânın Onu, insanlardan korumadığını ortaya koyar. Halbuki, Allahü teâlânın Habibini koruduğu, bu hutbesinden çok önce biliniyordu. **Bu sözünüz bilinen bir şeye uymadığı için de, yanlış oluyor.**

Üçüncü olarak, Resulullahın o güne kadar kâfirlerden korkmakta olduğu ve Eshab-ı kiramdan da, kâfirler gibi korktuğu anlaşılır. Halbuki, Eshab-ı kiram efendilerimizin kendi canlarını, ana babalarını Resulullahın uğrunda feda etmekten hiçbir zaman çekinmedikleri, çeşitli haberler ile bilinmektedir. Bunların, kâfirler gibi Resulullahı korkutmak için toplanmaları akla da, din bilgilerine de uyacak bir şey değildir. Resulullah efendimizin, ilk zamanlarında, yalnız olduğu ve karşı gelenlerin ve Kureyş kâfirlerinin, zulümlerinin pek çok olduğu anlarda, hiç korkmadan, çekinmeden **(Emrolunanları bildir!)** âyet-i kerimesine uymakta, kahramanca nasıl uğraştığı bilindiği halde, Mekke alındıktan, her yerden bölük bölük gelip Müslüman olanlar çoğaldıktan ve Haşimoğulları ile Abdülmuttalib oğulları gibi pehlivanların hepsi Müslüman olduktan sonra ve **İzacae** suresi ile fetihler, zaferler müjdelendikten sonra, Gadir vakası zamanında, Muhacirlerin ve Ensarın topluluğunda ve Haşimoğullarının çok bulunduğu anda, Allah'ın emirlerini bildiremeyecek kadar korku gösterdiğini söylemek, üstün sıfatlarla süslenmiş olan o Nebiyy-i muhtereme yakışmayacak, çok çirkin, çok iğrenç bir iftira olur. Hele Eshab-ı kiramdan korktuğunu söylemek, Âl-i İmran suresinin **(Siz ümmetlerin en hayırlısı, insanların seçilmişisiniz)** mealindeki 110. âyetine inanmamak olur. Hiçbir bakımdan doğru olamaz.

Dördüncü olarak, Resulullah efendimiz, Allahü teâlâya, emirlerini Eshabına bildirmekte karşı geldikten sonra Medine'ye gelip, hasta olunca, birkaç gün, Allah'ın imam yapmasını emrettiğini söylediğiniz Hazret-i Ali'yi, arkada bırakıp da, namaz kıldırmak için, **kendi yerine Hazret-i Ebu Bekri imamlığa geçirmesi, Allahü teâlânın emrini ikinci defa yapmamak olur**. Hazret-i Ali'yi halife yapmalarını, Eshabına

bildirmesi, **Gadir-i Hum'da** gelen âyet-i kerime ile emredildikten sonra, yine Ebu Bekri imam yapması karşısında, bu âyetin sandığınız gibi, orada değil, büyük âlimlerin sözbirliği ile bildirdikleri gibi, **Arefe**de indiği ve Eshab-ı kiram için değil, Kureyş müşrikleri için inmiştir. Resulullah Hazret-i Ali'nin birinci halife olacağını bilseydi, bunu elbette bildirirdi. Bunu bildirmesinde hiç korku da yoktu. Çünkü, **bütün Mekke halkı ve hele Haşimoğulları ve Abdülmuttalib oğulları, Hazret-i Ali'nin akrabası ve yakınları olduğundan, bu haberden sevinecekler, kimseye korku, zarar gelmeyecekti.**

Bütün bunlardan başka, taassubu, inadı bırakıp, tarafsız ve insaflı olarak, bu hutbeye ve içindeki kelimelere ve bayağı cümlelerine iyi dikkat edilirse, bu sözlerin, fesahat ve belagatta biricik olan o Peygamberin mübarek ağzından çıkması şöyle dursun, Arab edebiyatını bilen herhangi bir kimsenin bile söylemiş olması mümkün değildir. Bundan da anlaşılıyor ki, bu sözlerin hepsi, yabancıların uydurma ve iftiralarıdır. Bu sözler arasında bulunan **(Ben, kimin mevlası isem, Ali de onun mevlasıdır)** hadis-i şerifi, Hazret-i Ali'nin imam olacağını göstermez. Çünkü, mevla sözünün birçok manası vardır. Kamusda yirmi kadarı yazılıdır. Böyle kelimelerin, hangi manaya kullanıldığı da, bir delil, bir işaret ile anlaşılır. İşaretsiz, delilsiz bir mana vermek doğru olmaz. Mevla kelimesine **sevici ve yardım edici** manalarını vermekte, biz de, sizinle birlikteyiz. Bunun içindir ki, Abdülgafir bin İsmail Faris, **Mecmaul-garaib** kitabında (veli) kelimesini anlatırken, bu hadis-i şerifin **(Beni seven ve yardımcı bilen kimse, Ali'yi de, yardımcı bilsin!)** olduğunu yazıyor. Bunlar ince düşünülürse, bu hadis (halife) olmaya, daha uygun, daha üstün olmayı göstermemektedir. Çünkü, veli kelimesinin (evla) demek olacağı, lügata da, İslamiyet'e de uygun değildir. İslamiyet'e uygun olmadığı meydandadır. Lügatta ise, mefal vezninde olan kelimelerin, efal vezninde kullanılmaları hiç görülmemiştir.

Bu hadis-i şerifin, Hazret-i Ali'yi sevmek ve ona düşman olmaktan kaçınmak demek olduğu anlaşılır. Hatta Ebu Nuaym Ahmed bin Abdullah, Hazret-i Hasan'ın oğlu Hasan'dan bildiriyor ki, bu Hasan'dan soruldu. **(Ben kimin mevlası isem...)** hadis-i şerifi, Hazret-i Ali'nin halife olmasını gösteriyor mu, dediler. Hasan buna cevap olarak, eğer Resulullah bu hadis-i şerif ile, Hazret-i Ali'nin halife olmasını bildirmek isteseydi, **(Ey insanlar! Bu zat benim işlerimin velisidir. Benden sonra, halife olacak budur. İşitiniz ve itaat ediniz!)** buyururdu. Allahü teâlânın ismine yemin ederim ki, **Allahü teâlâ ve Onun Resulü, Ali'nin halife olmasını isteselerdi, Ali, bu emri yerine getirmeye**

kalkışmaması ile böylece Allahü teâlânın emrine karşı gelmesi ile, çok büyük günah işlemiş olurdu, dedi.

Dinleyenlerden biri: Öyle ise Peygamberimiz **(Ben kimin velisi isem, Ali de onun velisidir)** buyurmadı mı? deyince, Hasan, vallahi eğer Resulullah, Ali'nin halife olmasını isteseydi, namaz kılmayı ve oruç tutmayı emreylediği gibi, bunu da, açıkça emrederdi, dedi. İşte, Ehl-i beytin en ileri gelenlerinden biri olan ve Hazret-i Ali'nin torunu olan Hasan'ın bu sözleri, senin sözlerinin bozuk ve yalan olduğunu açıkça göstermektedir. Molla başı sustu. **(Hucec-i katiyye)**

İkinci binin müceddidi imam-ı Rabbani hazretleri de buyuruyor ki:

(Hazret-i Ali'nin halife olmasını yazacaktı) demek, boş sözdür. Gaibden haber vermek olur. Yazsa idi, Hazret-i Ebu Bekir'i yazardı. Çünkü, hasta iken, Hazret-i Âişe'ye **(Baban Ebu Bekir'i çağır! Ona yazacağım ki, biri çıkıp, kendisinin Ebu Bekir'den hilafete daha layık olduğunu söylemesin. Allahü teâlâ, bu konuda yalnız Ebu Bekir'den razıdır)** buyurduğu **Müslim**'de yazılıdır. **(Mektubat-ı Rabbani)**

Eshab-ı kiram, Resulullahın ictihadına uymayan ictihadlar da yaparlardı. Resulullahın ictihadına uymayan hareketlerde bulunurlardı. Vahiy gelmekte iken, onların bu ayrılıklarına bir şey denilmedi. Hiçbiri bu yüzden kötülenmedi. Resulullahın ictihadına uymayan ictihadda bulunmaları yasak edilmedi. **Allahü teâlâ, Eshab-ı kiramın ictihadlarında ayrılık olmasını istemeseydi, ayrılmalarını beğenmeseydi, ayrılmalarını elbette yasak ederdi. Ayrılanların azap göreceği bildirilirdi.** Resulullah ile konuşurken, yüksek sesle konuşmanın yasak edildiğini ve yüksek sesle konuşanlara azap yapılacağının bildirildiğini hepimiz biliyoruz. Hücurat suresinin ikinci âyetinde mealen, **(Ey müminler! Seslerinizi, Resulullahın sesinden daha yükseltmeyiniz. Onunla konuşurken, birbirinizle konuşur gibi bağrışmayınız!)** buyuruldu. Beğenmediği bir hareketi, hemen yasak eylemiştir.

Eshab-ı kirama uymuş olmak için, hiçbirini inkâr etmemek lazımdır. Bir kısmı beğenilmeyince, diğer kısmına uyulmuş olamaz. Çünkü Hazret-i Ali, diğer üç halifenin büyük ve uyulmaya layık olduklarını biliyordu. Bunlara, seve seve biat etmiş, hilafetlerini kabul etmişti. Diğer üç halifeyi sevmedikçe, Hazret-i Ali'ye uyduğunu söylemek yalan olur. Hatta, Hazret-i Ali'yi beğenmemek, onun sözlerini, kabul etmemek olur. Allahü teâlânın aslanı Ali için, onları idare ediyordu, yüzlerine gülüyordu demek, cahilce söz olur. Allah'ın aslanının, o kadar ilim ve kahramanlığı ile, tam

30 sene, üç halifeye karşı düşmanlığını saklayıp, dost göründüğünü ve onlarla yalandan arkadaşlık ettiğini hangi akıl kabul eder? En aşağı bir Müslüman bile böyle ikiyüzlülük yapamaz. Onu bu kadar küçülten, aciz, hileci ve münafık yapan böyle sözlerin çirkinliğini düşünmek lazımdır. Peygamber efendimizin bu üç halifeyi övmesine, bütün yaşadığı müddetçe, bunlara kıymet vermesine ne diyecekler? Efendimize de, ikiyüzlü mü diyecekler? Peygamberin doğruyu bildirmesi vaciptir. İdare ediyordu diyen zındık olur. Münafıklar, "Muhammed, vahiyden, işine gelenleri söylüyor, işine gelmeyenleri söylemiyor" diyordu. Bunun üzerine, Maide suresinin, **(Ey Resulüm! Rabbinden sana indirileni, herkese ulaştır! Bunları, doğru bildirmezsen, Peygamberlik vazifeni yapmamış olursun)** mealindeki 70. âyeti gelerek her şeyi doğru söylediği bildirildi. Peygamberimiz, ahirete teşrif edinceye kadar, üç halifeyi över, başkalarından üstün tutardı. Demek ki, Resulullaha uyarak bunları üstün tutmak lazımdır.

Diğer maddelerde ve bu maddede bazılarını yazdığımız âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler gösteriyor ki, Allahü teâlâ ve Onun Resulü, Sahabe-i kiramın hepsini adil bilmiştir. Allahü teâlânın ve Onun Peygamberinin adil bildiği kimseleri, başkalarının adil bilmemesinin ne ehemmiyeti ve zararı olur? Eğer Sahabe-i kiram, âyet-i kerime ve ehadis-i şerife ile meth ve sena edilmemiş olsaydı, İslama yardımları ve bu uğurda mallarını ve canlarını, ana, baba ve evlatlarını feda etmeleri ve Peygamber efendimize yardım etmeleri ve imanlarının kuvveti, hepsinin adil olduğunu ve böyle itikad etmemiz lazım geldiğini açık olarak göstermektedir. **(Eshab-ı Kiram kitabı)**

Büyük İslam âlimi şah Veliyyullah-ı Dehlevi hazretleri de buyuruyor ki:

Resulullah, Hazret-i Ali'yi Yemene hakim [Vali] yapmıştı. Beytülmalda olan bir cariyeyi Hazret-i Ali hizmetlerinde kullandı. Bu hareketi, dedi-kodu halini aldı. Bu dedi-kodu Resulullahın mübarek kulağına kadar geldi. Fitneyi önlemek için, Hazret-i Ali'yi sevmeyi emir buyurdu. **(Kimin mevlası isem, Ali de onun mevlasıdır)** buyurdu ki, **(Beni seven, Aliyi de sevsin)** demektir. Mevla kelimesi, Kur'an-ı kerimin birçok âyetinde vardır. Sevilen kimse manası verilmiştir. Bu hadis-i şerif, **(Allah'a inanan, misafirine ikram etsin)** hadis-i şerifi gibidir. Bu hadis-i şerif, yalnız Hazret-i Ali için değildir. Hazret-i Hasan için, **(Ya Rabbi, Onu seviyorum. Onu sen de sev! Onu sevenleri de sev)** buyuruldu. Resulullah Mekke ile Medine arasında bulunan **Gadir-i Hum** ismindeki yere gelince, Hazret-i Ali'nin elini tutup, **(Kimin mevlası isem, Ali de**

onun mevlasıdır! Ya Rabbi, onu seveni sev! Onu sevmeyeni sevme) buyurdu. Sonra, Hazret-i Ömer, Hazret-i Ali'nin yanına gelip, (Ne mutlu sana ya Ali! Bütün müminlerin sevgilisi oldun) dedi.

Müslim kitabında, Zeyd bin Erkam diyor ki:

Gadir-i Hum denilen su başında, Resulullah hutbe okudu. **(Ben de insanım. Bir gün ecelim gelecek. Size Allah'ın kitabını ve Ehl-i beytimi bırakıyorum. Kur'an-ı kerimin gösterdiği yola sarılınız! Ehl-i beytimin kıymetini biliniz!)** buyurdu.

Tirmizide, İmran bin Hasin diyor ki:

Resulullah, bizi Hazret-i Ali'nin emrinde cihada gönderdi. Hazret-i Ali, esir denilen cariyelerden birini kendine aldı. Dört kişi, bunu Resulullaha söylediler. Resulullah çok üzüldü. **(Ali'den ne istiyorsunuz? Ali bendendir. Ben de ondanım. Benden sonra, O her müminin velisidir)** buyurdu.

Bu hadis-i şerifler, Ehl-i beyti sevmeyi emretmektedir. Mevla, veli, sevilen kimse demektir. Zeyd bin Erkam, (Tirmizi)de bildiriyor ki, Resulullah buyurdu ki:

(Size iki şey bırakıyorum. Bunlara yapışırsanız, benden sonra doğru yolda kalırsınız. Biri, ötekinden daha büyüktür. Bu, Allah'ın kitabıdır. İkincisi, Ehl-i beytimdir. Havz başında bana kavuşuncaya kadar, ikisi birbirinden ayrılmaz!)

Birbirinden ayrılmaz demek, Kur'an-ı kerime sarılan kimsenin, Ehl-i beyti sevmesi gerekir demektir. Ehl-i beyte yapışmak, onları sevmektir. Kur'an-ı kerime uymak sevap olduğu gibi, Ehl-i beyti sevmenin de böyle sevap olduğunu bildirmektedir. Bu hadis-i şeriflerin hiçbiri, Hazret-i Ali'nin halife, imam olacağını göstermiyor. Bu hadis-i şerifleri ileri sürerek, Ehl-i sünneti kötülemek, Müslümanlar arasında bölücülük yapmak, pek haksız ve çok yanlıştır. Cenab-ı Hak, hepimize Ehl-i beyti ve Eshab-ı kiramın hepsini sevmek nasip eylesin! Âmin! **(Kurret-ül ayneyn)**

Abdullah-i Süveydi hazretlerinin, Molla başı ile konuşmasına devam edelim:

Molla başı dedi ki:

-Kendisine, Bahrülilm adını nasıl yakıştırmış? İlimden hiç haberi yoktur. Ona, imam-ı Alinin birinci halife olacağını gösteren iki vesika versem, cevabını bulamaz. Yalnız o değil, Ehl-i sünnet âlimlerinin hepsi bir araya gelse, bir şey söyleyemezler, dedi.

Öyle cevap verilemeyecek delilleriniz nedir, dedim.

-Önce, size sorarım ki, Hazret-i Peygamber, Ali ibni Ebi Talib için **(Musa'nın yanında Harun nasıl idi ise, sen de, benim yanımda**

öylesin. Yalnız, şu fark var ki, benden sonra Peygamber gelmeyecektir) buyurdu. Bu hadisi, siz de bilirsiniz, dedi.

-Evet. Hem de meşhurdur, dedim.

-İşte bu hadis, Hazret-i Peygamberden sonra, imam-ı Ali'nin halife olacağını gösteriyor, dedi.

-Nasıl gösteriyor, dedim.

-İmam-ı Ali'nin Peygamber yanındaki yeri, Harun'un Musa yanındaki yeri gibi gösteriliyor. Yalnız (Ancak benden sonra Peygamber gelmez) diyerek, burada ayrıldığı bildiriliyor. Bunun için, Hazret-i Ali'nin, birinci halife olması lazımdır. Harun'un eceli gelmeseydi, Musa'dan sonra, halifesi olurdu, dedi.

-Sözünüzden açıkça anlaşıldığına göre, mantık bilgisinde, bu sözlerden genel hüküm çıkar imiş. Genel olduğunu neresinden çıkarıyorsunuz?

-İstisnalarda, izafet, genel mana bildirir.

-Harun aleyhisselam, Musa aleyhisselam gibi Peygamber idi. Halbuki, Hazret-i Ali'nin, önce de, sonra da Peygamber olmadığını siz de biliyorsunuz. Bundan başka, Harun aleyhisselam, Musa aleyhisselamın öz kardeşi idi. Halbuki Hazret-i Ali, Resul-i ekremin öz kardeşi değildir. Genel olan şeyin ise, istisna ile ayrılması, mantık ilminde, zan gösterir. Onun için, sözün hükmünü, manasını, bir menzile, bir yer için aramak lazım olur. Bunun için de, hadis-i şerifteki menzile kelimesinin sonundaki (t) harfi, bir tek manasını bildiriyor. (Harun'un yerinde) izafeti, izafetlerin çoğunda olduğu gibi, izafet-i ahdiyyedir. Yani genel mana bildirmez. (Ancak) kelimesi de (Fakat) demektir. O halde, sözün manası, kati değil zanni oldu. Böyle sözlerde, belli olmayan bir şey, başka bilgiler yardımı ile anlaşılır. Yani (menzile) ile (Harun) arasındaki bağlantı, Harun'un yalnız, beni İsrail için halife olduğunu gösterdiği gibi, Hazret-i Alinin de Tebük gazasında Medine-i münevverede halife bırakıldığını gösterir, dedim.

-Halife bırakmak, onun üstün olduğunu bildiriyor. Birinci halife olması lazım gelir, dedi.

-Öyle ise, Abdullah ibni ümm-i Mektumun da halife olması lazım gelir. Çünkü, Resul-i ekrem Onu ve başkalarını da, Medine-i münevverede, halife, yani kendi yerine vekil bırakmıştı. Şu halde, halifelikte birinciliği, buna ve başkalarına vermeyip de, Hazret-i Ali'yi, ayırmanızın sebebi nedir? Bundan başka, yerine vekil bırakılmak, üstünlüğe sebep olsaydı, Ali (Beni kadınlarla, çocuklarla, zavallılarla birlikte mi bırakıyorsun?) diyerek üzülmezdi. Fahr-i âlem efendimiz de,

Ali'nin gönlünü almak için **(Sen benim yanımda Harun'un Musa yanındaki yeri gibi olmayı beğenmiyor musun?)** buyurmazdı, dedim.

-Ehl-i sünnetin üsul bilgisine göre, sebebin ayrı olmasına değil, sözün genel olmasına bakılır.

-Vesika olarak, sebebin ayrı olmasını ele almıyorum. Ancak, hadis-i şerifteki, belli olmayan bir şeyin, yalnız, (Hususi) olduğunu gösteren bir işaret olduğunu söylüyorum, dedim. Sustu.

Bundan başka, bu hadis-i şerif, zaten senet olarak gösterilmez. Çünkü, sözbirliği ile bildirilmiş değildir. Kimi sahih, kimi hasen, kimi de zayıf hadisdir, dedi. İbnülcevzi ise, mevdu olduğunu bildirmektedir. [Ebülferec Cemaleddin hâfız Abdurrahman bin Aliyyülcevzi büyük hadis âlimidir. 508 de Bağdadda tevellüd, 597 [m. 1201] de orada vefat etti. Yüzden fazla kitap yazdı. Mugni adındaki tefsiri meşhurdur.] Bununla, imam-ı Ali'nin birinci halife olması, nasıl anlaşılır ki, delilin meşhur nass olması lazımdır, dedim.

-Evet öyledir. Delilimiz, yalnız bu değildir. (Ali'ye, müminlerin emiri olarak selam veriniz) hadisi delildir. Bundan Ali'nin Peygamber olduğu anlaşılmasa bile, birinci halife olmasına diyecek yoktur, dedi.

-Bu hadis-i şerif, bizce mevdudur. Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında, böyle bir sahih hadis yoktur, dedim. Düşündü. Birdenbire:

-Başka bir delil söyleyeceğim ki, manasını çevirmeye imkan yoktur. **(Geliniz! Çocuklarınızı ve çocuklarımızı çağıralım!)** âyeti delilimdir dedi.

-Al-i İmran suresinin altmışbirinci âyeti olan bu âyet-i kerime, nasıl delil olur dedim.

-Necrandan, hıristiyanlar, Medine'ye gelip inanmayınca, Resulullah bunlara, (Gelin, içimizden yalancı olana, Allah'tan lanet isteyelim) buyurdu. Ve Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyni alıp meydana çıktı. Duaya çıkan, çıkmayanlardan elbet daha üstündür, dedi.

-Bu dediğiniz, menkıbedir. Üstünlüğü göstermez. Çünkü Eshab-ı kiramdan herbirinin bir menkıbesi vardır ki, başkalarında bulunmaz. Tarih okuyanlar, bunu iyi bilir. Bundan başka, Kur'an-ı azimüşşan arabi dil ile indi. Mesela, iki aşiret arasında harp başlamak üzere iken, biri (Ben aşiretimdeki yiğitleri alıp çıkacağım. Sen de seçilmiş, kahramanlarını alıp çıkmalısın) dese, bu söz, ikisinin de aşiretinde, meydana çıkanlardan başka, yiğit adam bulunmadığına delil olamaz. Duada, akraba ve yakınları ile birlikte bulunmak kalbin kırıklığı ve duanın çabuk kabul olması içindir, dedim.

-Bu, sevgisinin çokluğunu gösterir, dedi.

-Bu cibilli, tabii, yaratılışta bulunan bir sevgidir. İnsanın kendi kendini, çocuklarını sevmesi gibidir. Bunda üstünlük aranmaz, dedim.

-Başka bir şey daha var. Peygamber Hazret-i Ali'yi kendisi ile beraber saymıştır dedi.

-Sen daha, üsul ilmini ve belki de arabiyi bilmiyorsun! Delil sandığın (enfüs) kelimesi, cemi kıllettir. Cem olan (na) ya bağlanmıştır. Cemin cem karşısında bulunması ise, birlerin binlere bölünmesine sebep olur. Mesela bölük bindi demek, bölükteki erlerin hepsi atlarına bindi demektir. Birden çok olana cem denir. Nur suresinin yirmialtıncı âyeti olan **(Bunlar onların dedikleri gibi değildir)** kelamında, Hazret-i Âişe ile Safan bildirilmektedir. Bunun gibi, Tahrim suresinin dördüncü âyetindeki (kalbleri), cem olduğu halde, mantık ilmine göre, ikiyi gösteren zamire bağlanınca iki kalb olmuştur. Bunlar gibi Hasan ve Hüseyin için cem olarak (çocuklarımız) ve Hazret-i Fatıma yalnız bulunduğu halde, cem halinde (kadınlar) denilmesi, mecazdır. **Bu âyet-i kerime, eğer, Hazret-i Ali'nin birinci halife olacağını gösterseydi, Hasan, Hüseyin ve Fatıma hazretlerinin de, sıra ile halife olmaları lazım olurdu.** Halbuki, Hazret-i Fatıma halife olamaz, dedim.

-Benim bir delilim daha var. Maide suresinin ellibeşinci âyetinde mealen, **(Elbet, sizin veliniz, sahibiniz, Allahü teâlâ ve Onun Resulü ve iman edenlerdir)** buyuruldu. Tefsir âlimleri sözbirliği ile bildiriyor ki, Hazret-i Ali namazda iken, bir fakire yüzüğünü sadaka verince, bu âyet-i kerime nazil oldu. Âyet-i kerimedeki (inne-ma) yalnız o demektir. Yani, ona mahsustur. Veli kelimesi de, tasarrufa, idareye en elverişli demektir, dedi. Ve, siz Sahabe-i kiramı nasıl bilirsiniz? dedi.

-Adil, özü, sözü doğru biliriz dedim.

-Kur'an-ı kerimdeki pek çok âyetler, Eshabı azarlamaktadır dedi. Münafık olduklarını, Resulullaha, elem, acı verdiklerini bildiren âyetler çoktur. Mesela, Tevbe suresinin ellidokuzuncu âyeti ve Mücadele suresinin sekizinci âyeti ve Münafıkun suresinin birinci âyeti ve Muhammed suresinin onaltıncı ve yirmi ve yirmidokuzuncu ve otuzuncu âyetleri bunlardandır, dedi. Bundan başka, Tevbe suresinin yüzikinci âyeti ve Feth suresinin onbirinci ve onikinci ve onbeşinci âyetleri ve Hucurat suresinin dördüncü âyeti gösteriyor ki, Medine'de bazı münafıklar o kadar gizli çalışıyorlardı ki, ahaliye değil, Fahr-i âlem efendimize bile sezdirmiyorlardı. Enfal suresinde, (Resulullaha karşı gelenler, meşhur Bedir gazasından cayarak, düşmanı görmeden önce geri dönenler, müminlerin, canlarına minnet bildikleri o günün şerefinden kaçanlar, hep onlardır) buyuruluyor. Bunun içindir ki, gizli şeyleri bilen

Allahü teâlâ, Enfal suresinin altıncı âyetinde münafıkların kötü niyetlerini açığa çıkarmaktadır. Huneyn gazasında kaçanlar ve çok sayıda olmalarına güvenerek, Al-i İmran suresinin onuncu ve yüzonaltıncı âyetlerinin inmesine sebep olanlar, yine bu münafıklardandır. Bunlar, Uhud faciasında, Fahr-i kâinat hazretlerini düşmanların eline bırakıp dağa kaçtılar. Mübarek yüzünün yaralanmasına ve iki dişinin şehid olmasına ve kısraktan düşmesine sebep oldular. Hatta yardım istediğinde, duymazlıktan geldikleri için, Al-i İmran suresinin yüzelliüçüncü âyet-i kerimesi ile, Allahü teâlâ tarafından azarlandılar. Tebük'teki meşhur hareketlerinden dolayı da, Tevbe suresinin otuzdokuzuncu âyet-i kerimesi ile tekdir ve tehdid edildiler.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, Hazret-i Peygamberin Eshabı isyan ederler, Ona karşı gelirlerdi. Firar ettiklerini bildiren âyet-i kerime, birkaçının değil, hepsinin kaçtığını göstermektedir. Çünkü, Tevbe suresinin kırküçüncü âyeti, azaplarını ve azarlandıklarını açıkça bildirmektedir. Fahr-i alem, onların geri dönmelerine izin verdiği için, Tevbe suresinin kırk dördüncü âyet-i kerimesi ile, o Nebiy-yi zişanın da azarlanmasına sebep oldular. Bunlardan başka, hicretin beşinci yılının onbirinci ayındaki Ahzab yani Hendek gazasında, Ahzab suresinin onüçüncü ve onbeşinci âyetleri ile ve daha nice âyetlerle tekdir edildiler ve kötülendiler. Böyle kimselere nasıl olur da, adil denir? Onların işleri ve sözleri, din işlerinde nasıl senet olur? Onlara inanmak, güvenmek, akla da, ilme de uygun değildir dedi.

-Eshab-ı kiramı kötülemek için, vesika olarak bildirdiğin âyet-i kerimelerin hepsi, münafıklar için gelmiştir. Bunda, kimsenin şüphesi yoktur. Hatta, Şiiler de, böyle olduğunu sözbirliği ile söylemektedir. Münafıklar için geldikleri bilinen bu âyet-i kerimeleri, âyetler ile meth-u sena edilen Eshab-ı kirama bulaştırmaya kalkışmak, böylece, O büyükleri lekelemek istemek, adalete ve insafa sığmaz. Önceleri, münafıkların sayısı çoktu. Sonra, azalmaya başladı. Fahr-i âlem efendimizin, ömr-ü şerifinin sonuna doğru, münafıklar, doğru olan müminlerden ayırt edildi. Allahü teâlâ, Al-i İmran suresinin yüzyetmişdokuzuncu âyet-i kerimesi ile, tayyıbleri habislerden ayırt eyledi. Resulullah efendimiz hazretleri, **(Ocaktaki ateş, demiri, pislikten ayırdığı gibi, Medine de, insanların iyisini, kötüsünden ayırıyor)** buyurdu. [Yani demircilerin kullandığı ocak, yüksek fırınlar, demirdeki curufu, gang denilen kötü maddeleri ayırdığı gibi, Medine şehri de, insanların kötüsünü iyisinden ayırır buyurdu.] Bunun için münafıkları bildiren âyet-i kerimeleri Eshab-ı kirama yüklemek, nasıl doğru olur? Al-i İmran suresinin yüzonuncu âyetinde

mealen, **(Siz ümmetlerin en hayırlısı, en iyisi oldunuz)** buyuruldu. Bu âyet ile, Allahü teâlânın meth-u sena buyurduğu kimseler, nasıl olur da, münafıklarla bir tutulur?

Allahü teâlâ, Eshab-ı kiramı, birçok âyet-i kerime ile övdü. Tevbe suresinin ellidokuzuncu âyetinin (Havaric) kabilesinin reisi (İbni zil Huvaysıra bin Zuheyr) için geldiğini bütün tefsirler yazıyor. Bu âyet-i kerimeyi Sahabe-i kirama yüklemek, ilim adamına yakışmaz. Buhari-yi şerif kitabında, bunu açıklayan yazıları burada söylemek yerinde olur. Ebu Said-i Hudri diyor ki, Resulullah efendimizin yanında idim. Mübarek nurlu yüzünü görmekle lezzet alıyordum. Kendisi, Huneyn gazasında kâfirlerden alınan ganimet mallarını dağıtıyordu. Beni Temim aşiretinden Huvaysıra kapıdan içeri girdi. (Ya Resulallah! Adaleti gözet!) dedi. Resulullah **(Sana yazıklar olsun! Ben adalet yapmazsam, kim yapar? Adalet üzere olmasaydım, çok zarar ederdin!)** buyurdu. O sırada, Eshab-ı kiramdan Ömer-ül-Faruk ayağa kalkıp, (Şu cahili öldürmeye müsaade buyur) dedi. **(Bırakınız! Çünkü, bu adamın arkadaşları vardır. Sizin gibi namaz kılarlar. Sizinle birlikte oruç tutarlar, Kur'an-ı kerim okurlar ise de, Allahü teâlânın kelamı boğazlarından aşağı inmez. Bunlar, ok yaydan çıktığı gibi, dinden dışarı çıkarlar. Okuna ve hedefe ve şişeye bakınca, hiçbirini göremez. Halbuki, ok şişeye varmış, delmiş, kanı akıtmıştır. Bunların içinde bir kimse olacaktır ki, rengi siyahtır. İki kolundan biri hayvan memesi gibidir. Durmadan damlar)** buyurdu. Ebu Said-i Hudri diyor ki, Hazret-i Ali halife iken, haricilerle muharebe etti. Esirler arasında, böyle bir adam gördük. Tam, Resulullah efendimizin bildirdiği gibi idi. Bu âyet-i kerimenin inmesine sebep, münafıklardan Ebülhavat adında birisinin (Ey arkadaşlar! Sahibinize niçin bakmıyorsunuz! Size mahsus olan eşyayı, koyun çobanlarına vererek adalet yaptığını göstermek istiyor) demesidir denildi.

Mücadele suresinin sekizinci âyeti de, Yahudiler ve münafıklar için inmiştir. Çünkü bunlar, müminlerden gizli olarak, aralarında toplanır ve göz, kaş işaretleri ile, Eshab-ı kiramı aldatmaya çalışırlardı. Müminler, bunların başlarına ağır bir felaket geldiğini, acılarını kimseye duyurmamak için gizli konuştuklarını sanarak bunlara acırlardı. Fakat, böyle gizli konuşmaların uzun zaman sürmesi, bunların içlerini ortaya çıkardı. Eshab-ı kiram, kötü niyet ile yapılan bu gizli toplantılara son verilmesi için, Fahr-i âlem efendimize şikayet ettiler. Böyle toplantılara son verilmesini emr buyurdu. Fakat, münafıklar dinlemedi, hıyanetlerine devam ettiler. Bunun üzerine, Mücadele suresinin sekizinci âyetinde, mealen **(Gizli toplantı yapmaları yasak edilenleri görmedin mi?**

Bunlar, yasak edildiği halde, yine gizli toplandılar. Günah, düşmanlık ve Resulullaha karşılık için toplanıyorlar) buyuruldu. Bunların yasak emrini dinlemeyip, yine toplanmaları, Resulullaha karşı gelmektir.

Mücadele suresinin sekizinci âyetinde mealen, **(Sana selam verdikleri zaman, Allah'ın, seni selamladığı gibi vermiyorlar)** buyuruldu. Bu âyet-i kerimede Yahudiler azarlanmaktadır. Yahudiler, Resulullahın yanına geldikleri zaman, (Size selam olsun) yerine, (Size sam olsun) derlerdi. Resulullah da **(Size de olsun!)** buyururdu. Emin olmak, korkusuz olmak demek olan selam yerine, ölüm demek olan sam derlerdi. Böylece, yaratılmışların, geçmiş, gelecek bütün insanların en üstünü olan Fahr-i kainatı aldatacaklarını sanırlardı. Kendisinden ayrıldıktan sonra, aldattıklarını, eğer gerçekten Peygamber olsaydı, bu kötülüklerinden dolayı, kendilerine azap gelmesi lazım olduğunu söylerlerdi. Bunun içindir ki, bu âyetin sonunda, **(Hesaplarının sonu Cehennem azabıdır)** buyuruldu. (Buhari) kitabında diyor ki, Yahudiler, Peygamber efendimizin huzuruna geldikleri zaman, kötü adetlerine göre, şüpheli, bozuk selamlarını söylerlerdi. Hazret-i Âişe bunu anlayıp öfkelendi. Resulullah efendimiz, öfkelenmenin yeri olmadığını, **(Size de olsun!)** dediğini, duasının kabul buyurulduğunu söyledi.

Münafıkun suresinin birinci âyetinde, **(Münafıklar, sana geldiği zaman)** kelamı, Abdullah bin Selul ve arkadaşlarını göstermektedir. Eshab-ı kiram ile hiçbir alakası yoktur.

Muhammed suresinin onaltıncı âyetinde mealen, **(Onlardan, seni dinleyenler, yanından çıktıkları zaman...)** buyuruldu. Bu âyet-i kerime de, münafıklar için gelmiştir. Münafıklar, Resulullahın yanında bulunup, sözlerini işitirler ise de, anlamak istemezlerdi. İmam-ı Mukatil [Belhlidir. 150 de Basra'da vefat etti] tefsirinde diyor ki, Resulullah hutbede, münafıklara nasihat verirken, onlar anlamazlıktan gelerek, Abdullah ibni Abbas'dan sorarlar, (Bu ne demek istiyor) derlerdi. Abdullah ibni Abbas, bazen bana sorarlardı diye, bunu haber veriyor. Adalet sahibi olan Allahü teâlâ, sadık olan, canla başla hizmet eden müminleri, münafıklardan ayırarak, Muhammed suresinin onaltıncı âyetini gönderdi. Bu âyet-i kerimede mealen, **(Onların kalblerini Allah mühürledi...)** buyuruldu. Eshab-ı kiramı da, bundan sonraki âyet-i kerimede hidayet ve necat ile müjdeledi. Said bin Cübeyr diyor ki, Muhammed suresinin yirminci âyetinin, **(Kalblerinde hastalık olanları gördün)** meali, münafıkları açıkça göstermektedir. Çünkü, üç türlü kalb vardır: Biri, müminin kalbidir. Temiz ve sevgi ile Allahü teâlâya bağlıdır. İkincisi kâsi ve ölü kalbdir.

Kimseye acımaz... Üçüncüsü, hasta olan gönüldür. Hastalık, münafıklık hastalığıdır. Allahü teâlâ, bu üç kalbi de, Hac suresinin ellibirinci âyetinde bildiriyor. Bu üçden, ikisi azaptadır. Biri, kurtulucudur. Müminin kalbi selimdir. Allahü teâlâ, kalb-i selimi meth ve sena buyuruyor. Şüara suresinin seksensekizinci âyetinde mealen, **(O gün, mal ve çocuklar fayda vermez. Yalnız, kalb-i selim ile gelen faydalanır)** buyuruldu.

Beni Anber kabilesi kâfir idi. Bunları, Eshab-ı kiram hazretlerinin sırasına koymak, akıl ile de, ilim ile de pek yanlıştır.

Bedir gazasına gelince, sizin de, bizim de, kitaplarımızda açıkça bildirildiği üzere, Enfal suresinin birinci âyetinde bildirildiği gibidir.

Huneyn gazvesindeki dağılmak da, kaçmak değildir. Bir tedbir, bir harp oyunu idi. Her savaşta, ilerleme olduğu gibi, bazen çekilme de olur. Bununla beraber, bu dağılanlar, Eshab-ı kiramın büyükleri değildi. Birkaç ay önce, Mekke'nin fethinde, azat edilmiş olan esirlerdi. Sonunun zafer olacağı belli idi. Hatta bu çekilmenin zafere yol açtığı, Tevbe suresinin yirmialtıncı âyetinin, **(Sonra, Resulüne ve müminlere sekine indirdi)** meal-i şerifi ile bildirilmektedir. Resulullah bunu bildiği için, o gün dağılanlara, sonra hiçbir şey söylemedi. Hiçbirine darılmadı. Bizim dil uzatmamız, doğru olur mu? Şii fırkasının âlimlerinden Ebülkasım şiinin (Kitabüşşerayı) risalesinde (Ölüm ve helak tehlikesi olduğu zaman muharebeden kaçmak caizdir) denildiğine göre, Huneyn gazasında çekilen Eshaba dil uzatmamak lazım gelmez mi?

Uhud gazasındaki firar ise, yasak edilmeden önce idi. Allahü teâlânın bunları af buyurduğu, Al-i İmran suresinin yüzellibeşinci âyetinde bildirilmektedir.

Al-i İmran suresinin yüzelliüçüncü âyet-i kerimesinden önceki **(Allah sizi af etti)** mealindeki müjdenin, bu sonraki âyete bağlı bulunduğunu her tefsir bildirmektedir.

Tevbe suresinin otuzsekizinci âyetinde mealen, **(Ey iman edenler! Cihada gidiniz denildiği zaman, size ne oldu?)** buyuruldu. Bu meal, Eshab-ı kiramı kötülemek, azarlamak değildir. Gevşek davrandıkları, kendilerine haber verilmektedir. Hepsine bildirilmektedir. Bunların arasından Hazret-i Ali'nin ayırt edileceği bildirilmemiştir, dedim.

Molla başı söz alıp:

-Hilafetinin kabulünde anlaşmazlık olan kimsenin halife olması doğru olur mu? Beni Haşim, Eshab-ı kiramın büyüklerinden idi. Halifeyi, uzun zaman sonra zor ile kabul etmişlerdi. Böyle halife kabul edilir mi?

-Hazret-i Ebu Bekir'in halifeliğini bütün Sahabe, sözbirliği ile kabul etti. İnat etmeyen herkes bunu böyle bilir. Hazret-i Ali ile yanında bulunan

birkaç Sahabinin, sonra biat etmeleri, kabul etmediklerinden değildi. Kendileri çağrılmadığı, seçimde bulunmadıkları içindi. Zaten, birkaç kişinin ayrı kalması, çoğunluğun seçmesini değiştiremezdi. Değiştirseydi, Hazret-i Ali'nin halife olduğu, halife seçildiği zaman değiştirirdi ve onun halifeliği doğru olmazdı, dedim.

Başka söze başladı.

-Kıyamet günü, her müslümana dünya ve ahiret işlerinden sorulacağı gibi, Ali'yi ve çocuklarını sevmesinden sorulacağını gösteren hadis-i şeriflere ne dersiniz? Çünkü, Ali bin Muhammed ibni Sabbağ-ı maliki (855 [m. 1451] de vefat etti) (Füsulül-mühimme) kitabında, Elmenakıb kitabından alarak diyor ki, İbnil-Müeyyed'den işittim. Bir gün, Ebu Büreyde, Resulullahın yanında oturuyordu. Ebu Büreyde diyor ki, Resulullah efendimiz, (Ruhum yed-i iktidarında bulunan Allahü teâlâya yemin ederim ki, kıyamet günü, insanlardan ilk sorulacak şey, ömrünü ne ile geçirdin, bedenini, ne yaparak eskittin, malını nereden kazandın ve nerelere verdin ve Resulümü sevdin mi, soruları olacaktır) buyurdu. Yanımda bulunan Hazret-i Ömer, sizi sevmenin alameti nedir ya Resulallah, dedi. Mübarek elini, yanında oturan Hazret-i Ali'nin başına koyup, **(Beni sevmek, benden sonra bunu sevmektir)** buyurdu. Yine bu kitapta diyor ki, Hazret-i Ali (Vallahi Nebiyy-i ümmi efendimiz, beni sevenlerin mümin olduklarını, sevmeyenlerin ise, münafık olduklarını bildirdi) dedi. İşte, kıyamet günü, sevgisi herkesten sorulacak, bir zat, acaba başkalarından daha üstün ve halifelik, başkalarından ziyade kendisinin ve çocuklarının hakkı olmaz mı, dedi.

-Maliki dediğin İbni Sabbağ maliki mezhebinde değildir. Kitapları, yazıları gösteriyor ki, Şii itikadındadır. (Harezm odunu) olarak meşhur olan ibni Müeyyedin de, Şii olduğunu bütün âlimler bildirmektedir. Zaten başka vesika aramaya hacet yok. Şiilerden bazısı, hadis-i şerifleri değiştirip büyük bir hadis âliminin ismini koyuyor. Böyle yalanlarla, müslümanları aldatmaya çalışıyor. Kitaplarda, doğrusu yazılı olan bir hadis-i şerifi, böyle değiştirerek, başka türlü bildiren kimsenin bir yalancı olduğu meydandadır. İşte, bu hadis-i şerifin doğrusunu, imam-ı Muhammed bin İsa Tirmizi (209 da tevellüd, 279 [m. 892] da vefat etti) şöyle bildiriyor: **(İnsana, kıyamet günü dört şeyden sorulacaktır. Ömrünü ne ile geçirdiği, ilmini ne yaptığı, malını nereden kazandığı, cismini ne ile eskittiği sorulacaktır.)** Taberani de, bu hadisi bildiriyor ise de, son cümlesi yerinde, gençliği ne ile geçirdiği yazılıdır. İşte, hadis-i şerifin doğrusu böyle bildirilmiştir. İçinde, Ehl-i beyti sevmek ve Hazret-i Ömer'in adı yoktur. Bundan anlaşılıyor ki, İbni Sabbağ ile ibni Müeyyed

yalan söylemişlerdir. Bununla beraber, burada, halifeliği anlatan hiçbir şey yoktur. Bu hadis-i şerife doğru desek bile, olsa olsa, Ehl-i beyti sevmeyi göstermektedir. Ehl-i sünnet mezhebi de, Ehl-i beytin hepsini, herbirini, bulundukları mevkılerine göre, az veya aşırı olmayarak sevmeyi emretmektedir. Ehl-i sünnet olmak için, Ehl-i beyti, şanlarına uygun olarak sevmek lazımdır. Siz ise, bunları sevmeyi anlatmak için İslamiyet'e uymayan öyle şeyler bildiriyorsunuz ki, kalbinde zerre kadar iman bulunan kimse, böyle şeyler söyleyemez. Mesela (Ali'yi sevene hiçbir günah zarar vermez) diyorsunuz. Bunun gibi, hadis de uyduranınız var. Mesela, Peygamber efendimize, (Ali'nin şiasına kıyamet günü, ne küçük günahtan, ne de büyük günahtan sorulmaz. Onların kötülükleri, iyiliğe çevrilir) buyurdu diyerek iftira eden kimseye inanılır mı? İbni Babeveyh uydurup (İbni Abbas buyuruyor ki) diyerek, Peygamber efendimizin güya (Allah Ali'yi sevenleri Cehennemde yakmaz) dediğini söylüyor. Yine (Ali'yi seven bir kimse, Yahudi veya hıristiyan olsa bile Cennete gireceklerdir) sözlerine, hadis diyerek herkesi aldatıyor. Böylece, uydurma sözleri, hadisdir diyerek, Resulullah efendimize iftira etmek haksızlık değil midir?

[Ebu Cafer bin Babeveyhin kendi adı Muhammed bin Alidir. Şiilerin dört meşhur Fıkıh ve tefsir adamından biridir. Bir tefsiri ve imamiyyenin çok kıymet verdikleri Fıkıh kitabı vardır. Horasanda tevellüd, 381 [m. 991] de öldü].

İftira yapmak, İslamiyet'e de, akla da uymuyor. Allahü teâlâ, Nisa suresinin yüzyirmiüçüncü âyetinde, mealen **(Kötülük yapan, bunun cezasını bulacaktır)** buyuruyor. Zilzal suresinin son âyetinde mealen, **(Zerre ağırlığı kadar kötülük yapan, bunun cezasını görecektir)** buyuruldu. Haksız iftiralar yapmak, bu âyet-i kerimelere uymuyor.

Bunlardan başka Ehl-i beyti sevmek, bir ibadettir. Bunun kıymetli olması için, bütün ibadetlerde olduğu gibi, önce iman sahibi olmak lazımdır. Enbiya suresinin doksandördüncü âyetinde mealen, **(Mümin olan kimsenin yaptığı iyi işler..)** buyuruldu. Yahudi ve hıristiyan gibi, iman şerefine kavuşmamış kimselerin, yalnız Ehl-i beyti sevdikleri için Cennete gireceklerini söylemek ve küçük ve büyük günahların, bunların sevgisi ile, iyilik, sevap şekline döneceklerine inanmak, İslamiyet'e uygun değildir. Şii kitaplarında da yazıyor ki, Ali efendimiz kendi ehl-i beytine her zaman, (Soyunuza güvenmeyiniz! İbadet ve taat yapmaya devam ediniz! Allahü teâlânın emirlerini yapmaktan zerre kadar sapmayınız!) buyururdu. Senin yukarıdaki sözlerin, Hazret-i Ali'nin bu nasihatine ve buna benzeyen daha nice haberlere uymadığı için, hiç kıymeti olmaz. Dünya ve ahiret saadetlerinin ele geçmesi için ve dünya işlerinin düzgün

gitmesi için, herkesi günah ve yasakları işlemekten korkutmak, vazgeçirmek lazım iken, (günahlar, sevap haline dönecektir) demek, taban tabana zıd oluyor. Bu söz, kötü kimseleri ve hatta şiileri kötülük, günah ve çirkin işleri yapmaya sürükler. Böylece dini yıkar. Biraz aklı olan kimsenin, bu sözlere inanmak şöyle dursun, dönüp bakmayacağı meydandadır, dedim.

Bu sözümden sonra, toplantıda bulunanlar, hazırlanmış olan suallerin sorulup, cevap verilmesini istediler. Fakat, Şiilerden birkaçı, molla başıya, farisi dil ile (Bu adamla çarpışmaktan sakın! Çünkü, deniz gibi, derin bir âlimdir. Sen ne kadar vesika ileri sürdünse, o da cevabını vererek susturdu. Sonra olabilir ki, şerefin ve kıymetin bozulur) dediler. Bunun üzerine, molla başı bana bakarak güldü. Dedi ki:

-Sen, üstün bir âlimsin. Bunlara ve her şeye cevap verebilirsin. Fakat, Buharalı Bahrulilm sözlerime cevap veremez.

-Söze başlarken, Ehl-i sünnet âlimlerinin size cevap veremeyeceklerini söylemiştiniz. Beni konuşturmaya mecbur eden, bu sözünüzdür, dedim. **(Hucec-i katiyye)**

İmamın masum olması

Sual: Rafizilerin, **imamlar masumdur şaşmaz** demeleri doğru mudur?

CEVAP

Aşağıdaki yazı, Abdullah-i Süveydi hazretlerinin **Hucec-i katiyye** kitabından alınmıştır. İran'da Nadir Şah ve halkın huzurunda yapılan bir münazarada İranlı âlimler ve başlarındaki Mollabaşı, hakkı teslim etmek zorunda kalmışlar, Ehl-i sünnetin hak olduğunu karar vermişlerdi. Nadir Şah da, herkesin ehl-i sünnet olması için ferman çıkarmıştı. Kitapta vesikaları vardır. Münazaranın bu kısmını kitaptan nakledelim:

Molla başı dedi ki:

(İmama yani halifeye tâbi olmak, her sözüne uymak, herkese vaciptir. Uyulması vacip olan kimsenin de, günahsız, hatasız olması lazımdır. Zaten, imamın masum olduğu iki tarafın sözbirliği ile söylenmektedir. Aklı olan herkes de, böyle söyler. Çünkü, imam demek (Kendisine uyulan kimse) demektir. Giyilen gömleğe rida denildiği gibi, kendisine uyulan kimseye imam denilir. İmamın yanlış birşey söyleyeceği veya yapacağı düşünülürse, o zaman, buna güvenilemez. Herkesi felakete, uçuruma sürükleyecek veya Allah'ın emirlerine uymayacak birşey söylemesi, yapması umulur. İmama uymayı Allah emrettiği için,

imam şaşmaz değilse Allah, yanlış olabilecek şeye uymayı emretmiş olur. Bu ise, akla da, dine de sığmayan birşeydir.)

CEVAP

İmamın masum, şaşmaz olması sözbirliği ile lazımdır, demeniz ve bu da, İslamiyet'in emri demek olduğunu iddia etmeniz, büsbütün yanlış, bozuk bir davranıştır. Çünkü siz Şiiler, İcmaa, sözbirliğine zaten kıymet vermiyorsunuz. İcma, delil olamaz, İslamiyet'in emrini bildiremez diyorsunuz.

İnandığınıza göre, icma, delil-i şer'i değil imiş. Bunun için, yukarıdaki icmaa dayanan davanız, itikadınıza, imanınızın esasına uymamaktadır. Yok eğer, sözbirliği demeniz, Şiilerin de, bu söze katıldığını anlatmak ise, imamiyye fırkasının ortaya çıkmasından önce olan bütün İcmaların çürük, bozuk olması lazım gelir. Hatta, Hazret-i Ali'nin halife seçildiği zaman, Şiilik bulunmadığı için, bu seçimdeki sözbirliğinin bâtıl, bozuk olması, haksız halife olması lazım gelir. Hatta, daha ince düşünürsek, Hazret-i Muaviye'nin hak üzere, doğru halife olduğu anlaşılır. Çünkü, Hazret-i Muaviye'nin halifeliği Şii fırkası da içinde bulunmak üzere, Hazret-i Hasan ve bütün müslümanlar tarafından tanınmıştı. İmam kendisine uyulan kimse demek ise de, bunun masum, şaşmaz olacağını gösteren hiçbir delil yoktur. Buna delil gösterilmek istenirse, aşağıdaki beş yol ile, kolayca red edilir:

1) Emirin ve hakimin yalnız sözlerine uymak vaciptir. Sözüne uyulan kimsenin, işlerinde şaşmaz olduğuna inanmak lazım gelmez.

2) Şii fırkasına göre, müftü, masum, yani şaşmaz değildir. Halbuki, müftünün sözlerini dinlemek herkese vaciptir.

3) Adalet üzere olduğu görülen herkesin şahit olmasını hakim kabul eder. Şahitlerin sözü ile, hakim karar verdiği için şahitlerin masum olması lazım gelmez.

4) Sahibinin, haram olan şeylerden başka olan her emrine, kölesinin itaat etmesi lazımdır. Böyle olduğu için, efendisinin masum olması lazım gelmez.

5) Namazın her yerinde, cemaatin imama uyması vaciptir. İmam bu namazını bir dünya menfaati için veya rükuu ve secdeleri Allah'tan başkası için yapmış ise de, cemaatin, buna uyması lazımdır.

Bu beş yerde, uyulan kimsenin masum olması lazım değildir.

Molla başı söz alıp:

(Tâbi olmak, uymak demekle, biz bunları düşünmedik. Az ve çok kuvvetli olan şeylere söylenebilen tâbi olmak manasını düşündük. En kuvvetlisi, Resulullahın **Gadir-i Hum** denilen yerde, yanında bulunanlara,

(Ben size, kendi canınızdan daha evla değil miyim?) buyurdu. Evet ya Resulallah, dediler. **(Öyle ise, ben kimin mevlası isem, Ali de onun mevlası olmalıdır!)** buyurdu. Tâbi olmak demek, işte böyle mevlası olmaktır. Sizin yukarda saydığınız beş örnekte bildirdiğiniz gibi, tâbi olmak, genel manaya alınırsa, yine, sizin dediğiniz gibi olmaz. Çünkü, amirlere ve hakimlere uymak vacip ise de, yalnız masum olan imamın [yani halifenin] tayin ettiğine vaciptir. Böyle olmayanlara uymak vacip olmaz. Şiilerin, müftülere uymak lazımdır demesi, bunların şahsına uymak demek değildir. Kendileri, masum olan imam tarafından tayin edilmiş olduğu içindir. Onun vekili olduklarından, onların emri, imamın emri demektir. Yoksa, müftünün, kendi sözlerine uymak lazım gelmez. Başkalarına uymak ise, yalnız yapılması caiz olan sözlerine uymak, Allah tarafından emredildiği için, lazımdır. Halbuki imama [yani halifeye] uymak, yukarda bildirilenlerden daha umumidir. Bunun için, bunlara benzetilemez, dedi.

CEVAP

Tâbi olmak, uymak deyince, şüpheli şeyler anlaşılmaz. Bu kelime, mütevati sözlerdendir. İnsanlık ve hayvanlık sıfatları gibi. [Mütevati, bir cins içinde bulunan fertlerin hepsinde müsavi miktarda bulunan sıfat demektir.] Çünkü, uymak demek, tâbi olanın, uyduğu kimsenin arkasında gitmesi demektir. Bir kimse, bir büyüğe uyarsa, o kimseye (tâbi) ve O büyük zata (metbu) denir. Tâbiin metbuuna uymasının az ve çok olması ve uyduğu zamanın da kısa ve uzun olması, uymayı değiştiriyor ise de, bu değişenler (uymak) işinin özünü değiştirmez. Bunun mütevati olmasını bozmaz. Çünkü, üsul âlimleri de, başkaları da, söz birliği ile diyor ki, müşekkik olan başkalık, ancak, işin özünde olan başkalıktır. Zaman ve azlık, çokluk başkalığı değildir. [Müşekkik - Bir cins içindeki fertlerin hepsinde müsavi miktarda bulunmayan sıfattır. İlim gibi.]

Uymak sözünden, eğer (iktida) manasını anlıyorsanız, bu da mütevatidir. Çünkü, iktida, her işte uymaktır. Kendi kendine birşeyi az veya çok yaparsa, iktida etmiş olmaz. Her ne kadar, işin bir kısmında uymaya da, iktida etmek denirse de, işin hepsinde iktida etmiş sayılamaz. Bunlardan anlaşılıyor ki, sizin tâbi olmak sözünüzün en kuvvetli kısımlarından birisi de (uyulanın, tâbi olan tarafından, çok sevilmesi) olduğunu söylemeniz yanlıştır, boş yere kürek çekmektir. Çünkü, bu mana, hiçbir bakımdan, tâbi olmak değildir. Hele, sizin bildirdiğiniz mana, **(Birinizin beni sevmesi, kendini ve çocuğunu ve ana babasını ve bütün insanları sevmesinden daha çok olmadıkça, bu kimse, tam bir iman etmiş olmaz)** hadis-i şerifinde bildirilen Resulullah efendimizi

sevmek gibi olan, İslamiyet'in emrettiği, ihtiyari olan muhabbetten değildir. Siz ise, bu hadis-i şerifteki sevmeyi, halife seçmek sandınız ve halifeleri Resulullah efendimize benzettiniz ki, böyle benzetmek, her bakımdan bozuktur, dedim. Molla başı sustu. **(Hucec-i katiyye)**

Büyük İslam âlimi şah Veliyyullah-ı Dehlevi hazretleri de buyuruyor ki:

Şiilere göre Halifenin bütün ümmetten efdal olması ve masum olması ve Allahü teâlâ ve Resulullah tarafından seçilmiş olması lazımdır.

Bütün ümmetten üstün olmak, Peygamber vekili olan Halifeler için sahihtir. Çünkü, bunlar, âyet-i kerimelerden ve hadis-i şeriflerden mana çıkarır ve İslamiyet'i bildirirler. İslamiyet'i her yere yayarlar. Bunlar bütün ümmetten üstün olmazsa, yaptıklarına güvenilmez.

Masum yerine mahfuz demek lazımdır. Yani Allahü teâlâ onları korur ve kuvvetlendirir. Allah ve Resulü tarafından seçilmek yerine de, nass ile işaret olunmak demek lazımdır. Ehl-i sünnet vel-cemaat böyle söylemiştir. Böylece Şeyhaynın, hatta dört Halifenin hak halife olduklarını bildirmişlerdir. İslamiyet'in başlangıcında Halifelerin böyle olması lazımdır. Çünkü, İslamiyet'i kurdular ve her yere yaydılar. Dört Halifeden sonra gelenler ise, (Melik-i adud) idi. Devlet ve hükümet reisi idiler. İlim başka ellerde idi.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Biz bu işe peygamberlikle ve Allahü teâlânın rahmeti ile başladık. Bundan sonra, hilafet ve rahmet olur. Ondan sonra, melik-i adud olur. Ondan sonra da, ümmetimde zulüm, işkence ve fesat olur. İpekli giymek, içki içmek ve zina helal yapılır ve yardımcıları çok olur. Kıyamete kadar böyle gider.) [İzalet-ül-hafa]

Müftüler de böyledir. İlk zamanlarda, müftülerin âlim olması lazım idi. Şimdi ise müftü olmak için, eskilerin kitaplarını okuyup anlayabilmek kâfidir. Masum olmak da, âdet olarak yapılan işlerde masumluktur. Çünkü, şimdi insanların muameleleri, kazanmaları, geçimleri âdete göredir. Akla dayanan temel bilgilere göre değildir. **(Kurret-ül ayneyn)**

Kur'an-ı kerim değişmedi

Tezkiye-i ehl-i beyt kitabının müellifi Osman efendi anlatır:

Maarif meclisine gittiğim zamanlarda, Sebecilerin bir sandık içinde tefsirleri geldi. Basılmasına izin verilmedi. Sebebini sordular: (İslamiyet'e uymayan bir yeri mi var?) dediler. Evet, (Hazret-i Ali'nin kâfir ve zalim olduğunu yazıyorsunuz) dedim. Hiddetten gözleri döndü. Kızma, az dinle dedim:

Kitabın başında yazılmış ki: (Talha, Ali'ye sordu ki, Osman Kur'andan 70 âyeti, Ömer de, 80 âyeti çıkardı deniyor. Bu söz doğru mu? Ali evet doğrudur, dedi. Talha yine sordu ki: Değişmemiş olan Mushaf sende imiş, öyle mi? Ali, evet bendedir. Hem de, bu Kur'anın iki katı bende var, dedi. Sende bulunan Kur'anı Müslümanlara göstermeyecek misin? dedi. Eğer Ebu Bekir yerine, beni halife yapsalardı verirdim. Bana biat etmedikleri için, vermem ve vasiyet edip, kıyamete kadar evladımın elinde gizli kalacak, buyurdu.) Tefsirinizde böyle yazıyor.

Yahudiler, Tevrat'taki Muhammed aleyhisselamı bildiren 20 âyeti sakladıkları için, Allahü teâlâ, bunlara (Kâfir) diyor. Hazret-i Ali, Kur'anın iki mislini ki üç binden fazla âyeti saklamış oluyor. Bu yazınız ile, Hazret-i Ali'ye kâfir demiş oluyorsunuz, dedim.

[Hazret-i Ebu Hureyre diyor ki: (Bekara 159, Al-i imran 187) âyetleri olmasa idi, hiçbir hadis rivayet etmezdim. Bir hadis-i şerifte de, ilmini saklayanların kıyamette ağzına ateşten gem vurulacağı bildirildi. (Buhari, İ. Mace)]

Sebeci, şaşırıp kaldı, bir cevap veremedi. Daha sonra "Ben ne Şii, ne de Sünniyim, ben masonum" dedi. [Masonluğu da Yahudiler kurmuştur. Her tefrikanın, her oyunun içinde bir Yahudi parmağı niçin vardır?] Bu yalanları çıkaran kimseler, açıkça gösteriyor ki, ne Şii, ne de Sünnidir. İbni Sebe denilen bir Yahudi ve onun oyununa gelen zavallılardır. **(Tezkiye-i ehl-i beyt)**

Kur'an-ı kerime şerh koymak

İbni Sebeciler, **(İbni Abbas anlatır: Ömer, hutbesinde dedi ki: Hepiniz biliyorsunuz ki, Allah recm âyetini gönderdi. Hepimiz bu âyeti ezberledik. Ayrıca, Resulullah recm cezasını tatbik etti, biz de tatbik ettik. Benim endişem şudur: Aradan uzun zaman geçince, bazıları, "Kitabullah'ta recm cezası yoktur" diyerek inkâr edebilir. Eğer insanlar, "Ömer Allahü teâlânın kitabına ilavede bulundu" demeyecek olsalardı, recm âyetini yazardım)** mealindeki olayı anlattıktan sonra, "Bak Ömer dedikodudan korkmasa idi, Kur'ana ilaveler yapacakmış. Kur'ana ilave yapabilecek birisi, nasıl Müslüman olur?" diyorlar.

CEVAP

Bu olay anlatıldığı gibi mi, yoksa değişik mi? Böyle kabul ederek cevap veriyoruz:

1- Hutbede bildirildi dendiğine göre, demek ki eshab-ı kiramın hemen hepsi orada idi. Çünkü Cuma namazı ayrı camilerde değil, tek camide kılınıyordu. İbni Sebecilerin kendisini sevdiklerini söyledikleri İbni Abbas

hazretleri bunu rivayet ediyor. O da orada idi. Hazret-i Ali de orada idi. Hiç kimse bu söze itiraz etmediğine göre, olay aynen Hazret-i Ömer'in dediği gibidir. Burada itiraz edilecek bir husus yoktur. İbni Sebeci'nin itiraz etmesi onun art niyetli olduğunu gösterir.

2- Hazret-i Ömer'in recm âyetini yazardım demesi, Kur'ana ilave değildir. Hazret-i Ömer, **(Kur'an-ı kerimin sonuna haşiye olarak, dip not olarak durumu izah eden bir açıklama koyabilirdim, ama, bunu istismar edecek olanlar, bak Ömer Kur'ana ilave yaptı derler diye bu açıklamayı koymadım)** demek istemiş olabilir. Çünkü Hazret-i Ömer, şu mealdeki âyeti bilmiyor muydu: **(Eğer O** [Peygamber] **bize atfen,** [Kur'ana] **bazı sözler katsaydı, biz onu kuvvetle yakalayıp şah damarını koparır, helak ederdik, hiçbiriniz de buna engel olamazdınız.)** [Hakka 44-47]

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Habibine böyle buyuran Allahü teâlâ Hazret-i Ömer'e ne yapmaz ki? Hazret-i Ömer'in böyle bir şeyi düşünmesi bile imkansızdır.

Aynı zihniyetteki kimseler, **(Ömer'in böyle bir şerh koyma düşüncesi, Kur'ana gölge düşürmez mi)** diye sorabilirler. Hayır asla mahzuru olmazdı. Çünkü Hazret-i Ali, âyetlerin altına Resulullah efendimizin yaptığı açıklamaları koyardı. Hatta bundan dolayı İbni Sebeciler, **(Hazret-i Ali'nin Mushaf'ı ayrıdır)** derler. Ayrı bir Mushaf yok, açıklamalı Mushaflar vardır. Hazret-i Ali açıklama koyunca suç olmuyor da, Hazret-i Ömer koyarsa niye suç olsun ki?

Hepsi Cennetlik olan eshab-ı kiram yanlış iş yaparsa ortada din mi kalır? Çünkü, Kur'anı da, hadisleri de onlar bildirdiler. Onun için böyle sualleri gündeme getirmek bile yersizdir.

Günah zarar verir

Sual: İbni Sebecilerin, **Ali'yi sevene hiçbir günah zarar vermez** demeleri doğru mudur?

CEVAP

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed aleyhisselamı yani Peygamberi sevene günah zarar veriyor da, müslüman olması bu yüce Peygambere iman etmeye bağlı olan Hazret-i Ali'yi sevene günah hiç zarar vermez mi? Yüce derecesi bir yana o da her müslüman gibi bir müslümandır. O da, hepsi Cennetle müjdelenen sahabelerden biridir.

Yahu! Âlemlerin rabbi, her şeyin yaratıcısı, dinin sahibi Allahü teâlâyı sevene, Ona iman edene günah zarar veriyor da, yüce derecesi bir yana, Onun aciz bir kulu olan Hazret-i Ali'yi sevene günah hiç zarar vermez mi?

Halbuki Allahü teâlâ bu istisnayı kendisi için bile yapmamıştır. Allah bile, beni sevene günah zarar vermez buyurmuyor. **Zerre kadar kötülük yapan cezasını görecek** buyuruyor.

Ne demek istiyor bunlar, hâşâ, O Peygamberden, Allah'tan üstün mü? Zaten tanrı da peygamber de diyenleri de var. Peki, böyle diyenlerin İslamiyet'le ne alakası var, dinle imanla ne alakası var?

Hucec-i katiyye kitabında diyor ki:

Hurufiler, (Ali'yi sevene hiçbir günah zarar vermez) diye hadis uydurdukları gibi, Peygamber efendimiz, (Ali'nin taraftarlarına kıyamette, küçük-büyük hiçbir günah sorulmaz. Onların kötülükleri, iyiliğe çevrilir) buyurdu diye, Resulullaha iftira ediyorlar. Hazret-i Ali, Peygamberden daha mı kıymetli de, Peygamberi sevene günah zarar veriyor da, Hazret-i Ali'yi sevene günah zarar vermez mi? İbni Babeveyh uydurup (İbni Abbas buyuruyor ki) diyerek, Peygamber efendimizin güya (Ali'yi seveni Cehennem yakmaz) dediğini söylüyor. Yine (Ali'yi seven, Yahudi de olsa Cennete girer) sözüne de hadis diyorlar. Resulullaha böyle iftira yapmak, İslamiyet'e de, akla da uymaz. Bu yanlış sözleri şu âyet-i kerimelere de zıttır:

(Kötülük yapan, cezasını bulur.) [Nisa 123]

(Zerre kadar kötülük yapan, cezasını görür.) [Zilzal 8]

(Kimse kimsenin günahını çekmez. İnsana, ancak dünyada çalışarak [ihlas ile] **yaptığı işler** [ahirette] **fayda verir.)** [Necm 38-39]

Bunlardan başka Ehl-i beyti sevmek, bir ibadettir. Bunun kıymetli olması için, bütün ibadetlerde olduğu gibi, önce iman sahibi olmak, yani Hıristiyan ve Yahudi olmamak lazımdır. Birçok âyet-i kerimede, (Amenü ve amilussalihat) geçiyor. Mümin olan kimsenin yaptığı iyi işlerin ancak makbul olacağı, kâfirlerin iyi işlerinin ise boşa gideceği bildiriliyor. İyi işlerle ilgili üç âyet-i kerime meali şöyledir:

(Mümin olan kimsenin yaptığı iyi işler, inkâr edilmez.) [Enbiya 94]

(İman edip iyi iş yapanlar Cennetliktir.) [Bekara 82]

(İman edip iyi iş yapanlar için tükenmeyen bir mükafat vardır.) [Fussilet 8]

İmansızların iyi işlerinin boşa gideceğini bildiren üç âyet-i kerime meali de şöyledir:

(Kâfirlerin beğendikleri işleri, kıyamette boşa gidecektir.) [Tevbe 17]

(Kâfirlerin dünyada yaptıkları iyi işler, çölde görünen seraba benzer.) [Nur 39]

(Ahirette onlara ateşten başka bir şey yoktur. İşledikleri şeyler

boşa gider.) [Hud 16]

[İmanın altı şartı vardır. Peygamberlere ve Allah'ın gönderdiği kitapların hepsine inanmak şarttır. Yahudiler de, Hıristiyanlar da bizim Peygamberimize ve Kur'an-ı kerime inanmıyorlar. Onun için]

Yahudi ve Hıristiyan gibi, iman şerefine kavuşmamış kimselerin, yalnız Ehl-i beyti sevdikleri için Cennete gireceklerini söylemek, küçük-büyük günahların, bunların sevgisi ile, iyilik, sevap şekline döneceğine inanmak, İslamiyet'e taban tabana zıttır. Hazret-i Ali kendi Ehl-i beytine her zaman (Soyunuza güvenmeyin! İbadet yapmaya devam edin! Allahü teâlânın emirlerini yapmaktan zerre kadar sapmayın!) derdi.

{Meşhur iki hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Sevgili kızım Fatıma hırsızlık ederse, cezasını hemen veririm!) [Müslim]

(Kızım ya Fatıma, takva üzere ol. Allah'ın farzlarını yerine getir.) [Ebu Davud]}

Dünya ve ahiret saadetlerinin ele geçmesi için ve dünya işlerinin düzgün gitmesi için, herkesi günah ve yasakları işlemekten korkutmak, vazgeçirmek lazım iken, (günahlar, sevap haline dönecektir) demek, ne kadar yanlıştır. Bu söz, kötü kimseleri ve hatta kendilerini de, günah ve çirkin işleri yapmaya sürükler. Böylece dini yıkar. Biraz aklı olan kimse, bu sözlere itibar etmez, nefretle karşılar. **(Hucec-i katiyye)**

Sevgi itaat demektir

Dört halifeyi sevene günah zarar vermez diyenlerin delil gösterdiği âyetler:

Bir âyet meali şöyledir:

(Tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenlerin günahlarını sevaplara çeviririm. Allah çok affedici ve çok esirgeyicidir.) [Furkan 70]

Ehl-i sünnet âlimleri, bu âyet-i kerimenin, Hazret-i Vahşi Müslüman olunca indirildiğini bildiriyorlar. Âyet-i kerimeden de açıkça anlaşılabileceği gibi, bir kâfir, küfrüne tevbe eder, Müslüman olursa, Allah onun bütün günahlarını affeder. Affetmekle bırakmaz, işlediği bütün günahları da sevaba çevirir. Bu rabbimizin büyük ihsanı ve rahmetidir. Müslüman olmuş kâfirlerin eski günahlarını söyleyerek onlara hakaret etmek bu bakımdan da asla caiz değildir. Kılıç korkusu ile Müslüman olmuş demek de yanlıştır. Çünkü dinimiz zahire, yani görünüşe göre hüküm verir. Müslümanım diyen Müslümandır. Savaşta la ilahe illallah diyen birisi öldürüldüğü zaman, Peygamber efendimiz, o kimseye, **(La ilahe illallah diyen kimseyi niçin öldürdün)** diye sormuş. O da (Kalben

Müslüman olmamıştı, kılıç korkusu ile la ilahe illallah dediği için öldürdüm) diye cevap verdi. Bunun üzerine, **(Kalbini yarıp da baktın mı?)** diyerek o kimseyi azarlamıştı.

Bir âyet meali de şudur:

(Allah'a ve Resûlüne itaat edenler, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salihlerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır!) [Nisa 69]

Elbette Allah ve Resulüne itaat eden salihler büyük mükafata kavuşacaktır. İtaat etmek günah işlememekle olur. Sevgi itaat demektir. İtaat olmadan sevgi olmaz. Sevginin derecesi, itaatteki sürat ile ölçülür. Günah işleyen itaat etmiş olamaz. İşlediği günahlarının da cezasını çeker.

Üç âyet meali de şöyledir:

(Rabbinizin mağfiretine ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan Cennete koşun! Onlar bollukta ve darlıkta sarfederler, öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını affederler. Allah iyilik edenleri sever. Onlar, bir kötülük yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı zikredip günahları için istiğfar ederler. Günahları da, Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, kötülüklerde bile bile ısrar etmezler.) [Al-i imran 133-4-5]

Bu âyetlerde de takva sahibi yani günahlardan kaçan kimsenin kavuşacağı nimetler ve istiğfar edenlerin günahlarının af olacağı bildiriliyor. Ne bu âyetlerde, ne de başka âyetlerde dört halifeyi, hatta Resulullahı sevene günah zarar vermez diye bir ifade yoktur. Namaz kılma, oruç tutma ve her günahı işle, ben Resulullahı seviyorum bana günah işlemez de, bu dinimize aykırıdır. Allahü teâlâ, **(Zerre kadar şer yapan cezasını görecektir)** buyuruyor. (Zilzal 8)

Hak mezhep çok olur mu?

Sual: İmam-ı Cafer-i Sadık, Ebu Hanife'nin hocası olduğu halde; neden imam-ı Ebu Hanife'nin mezhebi hak oluyor da, onun hocasının mezhebi hak olmuyor?

CEVAP

Hak değil diyen kim? İmam-ı Cafer-i Sadık hazretlerinin kendisi da hak, yolu da hak, ictihadları da haktır. Çünkü bütün mübarek dedeleri gibi Ehl-i sünnettir.

İmam-ı a'zam hazretleri, ömrünün son yıllarında Cafer-i Sadık hazretlerinin sohbetinde bulunduktan sonra, **(Bu iki sene olmasaydı, Numan helak olurdu)**, yani **(Hakiki imana kavuşamazdım)**

buyurmuştur. İmam-ı Cafer-i Sadık hazretleri Sünni'dir. 12 imamın hiç birisi Sebeci, Rafizi veya Vehhabi değildir. Hepsi de Sünni'dir, yani Resulullahın yolundadır. Sünni demek, sünnete uyan, yani Resulullahın yolunda olan demektir.

Şia, Hazret-i Ali'nin taraftarı demektir. Sünniler Hazret-i Ali'yi ve Resulullahın diğer eshabını sever, ayrım yapmaz. Çünkü hepsinin Cennetlik olduğunu bilir. Kur'an-ı kerimdeki, eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğunu bildiren âyetlerden birisinin meali şöyledir:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal verip savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlarla eşit değildir. Onların derecesi, sonradan Allah yolunda harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah onların hepsine hüsnayı [en güzel olanı, yani Cenneti] **söz vermiştir.)** [Hadid 10]

Şimdi soruyoruz: İmam-ı Cafer Sadık hazretlerinin, babası Muhammed Bakır hazretlerinin, oğlu Musa Kazım hazretlerinin, torunu Ali Rıza hazretlerinin mezheplerine niye uymuyorsunuz? Yine biz cevap verelim. Çünkü onların toplanmış bir mezhepleri yoktu. Onun için bu mübarek zatların mezhebine uyan yoktur.

Musa Kazım ve dedesi Muhammed Bakır'ın tedvin edilmiş mezhepleri olmadığı gibi, diğer Sünni âlimlerin de mezhepleri tedvin edilmiş değildi. Mesela imam-ı Sevri de büyük bir âlimdir, imam-ı a'zam ayarında bir âlimdir ama mezhebi tedvin edilmediği için onun mezhebine uyulmamıştır. Hazret-i Ali'nin Hazret-i Ömer'in de mezhepleri vardı, ama tedvin edilmediği için bir sistem halinde olmadığı için onların mezheplerine uyamıyoruz. Hak mezheplerin dört mezheple sınırlandırılmış olması bundandır.

Peki, imam-ı Cafer hazretlerinin mezhebi tedvin edilse idi, Müslümanlar imam-ı a'zamın hocasının mezhebini inkâr mı ederdi? Bu hiç mümkün mü? Ehl-i beyti sevmeyen Sünni olamaz. Çünkü Resulullahı seven onun akrabalarını da, torunlarını da arkadaşlarını da, hanımlarını da sever.

Peki bugün Caferiyiz diyenler gerçekten imam-ı Cafer hazretlerinin mezhebinde mi?

Seadet-i Ebediyye kitabında diyor ki:

Şiiler, kendilerine (Caferi) diyor. Halbuki, bu büyük imam, Ehl-i sünnet idi. Ehl-i sünnet âlimlerinin ve Evliyanın üstadı idi. Büyük İslam âlimlerinin gözbebeğidir. Din bilgisi üzerinde hiç kitap yazmadı. Şiilerin dört esas kitabı olan Küleyni'nin (Kafi)si, İbni Babeveyh Ebu Cafer Muhammed bin Ahmed Ali Kummi'nin (Menla yahdur)u, Ebu Cafer

Muhammed bin Hasen Tusi'nin (Tehzib) ve (İstibsar) kitaplarında, imam-ı Cafer Sadıktan emirler, haberler yazılı ise de, bunları bildirenlerin sağlam ve sahih olmadıklarını kendileri de bildirmektedir. İmamiyyenin otuzikinci fırkasına Caferiyye denilir. Bunlar, Hasen-i Askeri öldükten sonra, kardeşi Cafer bin Ali imam oldu. Hasen-i Askeri'nin evladı yoktu derler. Bu Caferilerin, imam-ı Cafer Sadık'la bir ilgileri yoktur. Şiilerin bugün ellerinde bulunan hadis ve fıkıh kitaplarını Ebu Cafer Muhammed bin Yakub Küleyni ile Ebu Cafer Muhammed bin Hasen Kummi yazdıkları için, kendilerine Caferi diyorlar.

Demek ki Caferiliğin, imam-ı Cafer sadıkla ilgisi yoktur. İlgisi olsa idi, bu kadar ehl-i sünnet âlimi, Resulullahın torunlarından kıymetli bir zatın mezhebine girmez mi idi?

İmam-ı a'zam ve hocaları

Ehl-i sünnet Müslümanlarının en büyük âlimi, imam-ı a'zam hazretleri, bütün dünya işlerini, talebelerini ve vazifeleri bırakarak, iki sene, imam-ı Cafer Sadık hazretlerinin sohbetinde bulundu. İmam-ı Cafer Sadık hazretlerinin ilim deryasından doya doya bilgi topladı. Onun, Resulullahtan gelen nurları saçan mübarek kalbinden feyzler aldı. (İmam-ı Cafer Sadık hazretlerine iki sene hizmet etmeseydim, bir şeyden haberim olmayacaktı) buyurdu. İmam-ı a'zam Ebu Hanife hazretleri, imam-ı Cafer Sadık'tan aldığı bilgilerle, feyizlerle olgunlaştı. Çok kimseye nasip olmayan yüksekliklere kavuştu.

Şii kitapları da bildiriyor ki:

Ehl-i sünnet imamları, iman ve fıkıh bilgilerinin ve tasavvuf marifetlerinin, hatta tefsir ve hadis bilgilerinin çoğunu Ehl-i beyt imamlarından öğrendi. Onların terbiyeleri ile yetiştiler. Onların teveccühleri ile yükseldiler. Onlardan müjdeler aldılar. Mesela Şii âlimlerinden ibni Mutahhir-i Hulli (Nehcülhak) ve (Minhecülkerame) kitaplarında, imam-ı a'zam ile imam-ı Malik'in, imam-ı Cafer Sadık'tan ders aldıklarını, Onun yanında yükseldiklerini yazıyor.

İmam-ı a'zam, imam-ı Muhammed Bakır'dan ve Zeyd-i şehidden de ders aldı. Bu mübarek imamlara yıllarca hizmet ederek ilim ve feyz almış olan Ehl-i sünnet âlimlerine dil uzatmak ne kadar çirkindir. Zerre kadar vicdanı olan kimselerin, o yüce imamlardan fetva vermek ve ictihad etmek için icazet almış olan bu âlimlere itaat etmeleri farz olmaz mı? İmam-ı a'zamın, imam-ı Bakır'dan ve Zeyd-i şehidden ve imam-ı Cafer Sadık'tan, fetva vermek için icazet aldığını Şii imamlarından şeyh-i Hulli de bildiriyor.

İmam-ı a'zamın, ictihad etmek şartlarını taşıdığı, bu imamların

şehadetleri ile anlaşılıyor. İmam-ı a'zama dil uzatmak, masum olduğunu söyledikleri 12 imamın şahitliğini reddetmek olur. Bu ise, bütün Şiilerce küfür olmaktadır. Hele masum imamın bulunmadığı bu zamanda, imam-ı a'zamın mezhebine girmek, yani Ehl-i sünnet olmak, bütün Şiilere farz olmaz mı?

Şii âlimlerinden şeyh Hulli diyor ki:

Ebu Hanife, imam-ı Cafer Sadık'ın yanına geldi. İmam-ı Cafer Sadık, ona, "Sen babamın sünnetini her yere yayacaksın. Şaşırmışlara yol göstereceksin. Korkuda olanların yardımcısı olacaksın. Kurtuluş yolunun rehberi olacaksın. Allahü teâlâ yardımcın olsun" dedi.

Şii kitaplarının hepsi diyor ki:

Ebu Hanife, Abbasi halifelerinden Ebu Cafer Mansur'un yanına geldi. Orada bulunan İsa bin Musa, Ebu Hanife'yi görünce, "Ya Halife! Bu gelen, bugün yeryüzünün en büyük âlimidir" dedi. Mansur sordu: Ya Numan, ilmi kimden öğrendin? Hazret-i Ali'nin talebeleri vasıtası ile Hazret-i Ali'den ve Hazret-i Abbas'ın talebeleri vasıtası ile Hazret-i Abbas'tan öğrendim, dedi. Halife de çok sağlam vesikalar bildirdin, dedi.

Şii kitaplarında diyor ki:

Ebu Hanife, Mescid-i haramda oturmuştu. Herkes etrafına toplanmış, kendisine sual soruyorlardı. Onlara cevap veriyordu. Sanki cevapları hazır cebinden çıkarıyormuş gibi saçıyordu. İmam-ı Cafer Sadık, ansızın yanına geldi. İmamı görünce, hemen ayağa kalktı. "Ey Resulün torunu! Burada olduğunu önceden bilseydim, böyle iş yapmazdım" dedi. İmam-ı Cafer Sadık da, "Otur ya Eba Hanife! İlim öğretmeye devam et! Babalarımdan öğrendiklerini herkese yay!" buyurdu. Bunlar, İbni Hulli'nin (Tecrid)i şerhinde yazılıdır.

İctihad ayrılığı suç değildir

İmam-ı a'zam ve diğer Ehl-i sünnet imamları, 12 imamın talebeleri oldukları halde, niçin onlardan farklı ictihadlarda bulundukları hakkında Şii âlimlerinden Kadi Nurullah Şuşteri'nin Mecalisülmüminin kitabında diyor ki: (İbni Abbas, Hazret-i Ali'nin talebesi idi. İctihad derecesine varmıştı. Onun yanında ictihad yapardı. Birçok ictihadı, onun ictihadlarına uymazdı. Hazret-i Ali, onun böyle ictihadlarını kabul ederdi. Bundan anlaşılıyor ki, müctehidin kendi anlayışına göre cevap vermesi lazımdır. Evet, âyet ve hadislerde açık bildirilmiş olan şeyler için ictihad yapılmaz. Yani böyle açık bilgilerden ayrılmak haramdır. Fakat, açık bildirilmemiş olan şeyleri anlamak için ictihad etmek lazım olur. Şu kadar var ki, masum olan imam, ictihadında hiç yanılmaz. Başkaları ise yanılabilir. Fakat bu yanılmaları suç olmaz. Yanılmalarına bir sevap verilir.) Şiilerin

Meâlimül-üsul kitabında da, böyle diyor.

Kendilerine, ilk olarak Şii diyenler, Sıffin'de Hazret-i Ali'nin ordusundaki birlik kumandanları idi. Hazret-i Ali'nin sözleri, hareketleri, Şii kitaplarına, hep bunlardan işitmekle yazılmıştı. Halbuki, hain, fâsık, asi ve yalancı oldukları Nehcülbelaga gibi Şii kitaplarında yazılıdır. Hazret-i Ali, bunların münafık olduklarını haber verdi. Küfe şehrindekilerin inançları ve ibadetleri hep bunlardan işittiklerine göre idi. Bunlardan Kesai ve Zekeriya bin İbrahim'in Müslüman olduğu belli değildi. Ebu Cafer Muhammed bin Hasan Tusi ve başkaları, bundan işittiklerini yazmışlardır. Zekeriya'nın Hıristiyan olduğu meydana çıktı.

Abbasi hükümdarları, Ehl-i beyt imamlarını zindanlara sokmuşlardı. Yanlarına gitmek, konuşmak yasaktı ama, Ehl-i sünnet âlimleri, tehlikeyi göze alıp, ziyaretlerine giderlerdi. Onlardan ilim, feyz alırlardı. Bütün tarihler bildiriyor ki, imam-ı Musa Kazım zindanda iken, Ehl-i sünnet âlimlerinden Muhammed Şeybani ve Ebu Yusuf ziyaretine gider, bilmediklerini sorar, öğrenirlerdi. O sıkı zamanda, imamın huzuruna gidebilmek için, çok sevgi ve ihlas lazım gelir. Bunlar, Şii kitaplarında da yazılıdır.

İmamiye âlimlerinden Füsul kitabının sahibi, imam-ı Musa Kazım'ın kerametlerini anlatırken, imam-ı Muhammed ve imam-ı Ebu Yusuf'tan işiterek bildiriyor ki, Harun Reşit, imam-ı Musa Kazım'ı hapsetmişti. İkimiz yanına gittik. Zindancılardan biri geldi. Sana bir şeyler lazım ise, bana söyle! Yarın gelirken getireyim, dedi. Hazret-i İmam, bir şey lazım değil, buyurdu. Adam gidince, bize dönerek, (Bu adam, benden bir şey soruyor ve yarın getireceğini söylüyor. Halbuki, bu gece ölecektir) buyurdu. Adamın o gece öldüğünü haber aldık.

Kamus-ül-alam kitabında diyor ki:

İmam-ı Cafer Sadık, Hazret-i Ali'nin torununun torunudur. Annesi, Hazret-i Ebu Bekir'in torunu olan Kasım'ın kızı idi. İmam bunun için, Hazret-i Ali'den gelen Vilayet kemallerine kavuştuğu gibi, Hazret-i Ebu Bekir'den gelen Nübüvvet kemallerine de kavuştu. Her iki kemalden imam-ı a'zam Ebu Hanife'ye bol bol ihsan eyledi. İmam-ı Cafer Sadık, cebr, kimya ve diğer fen bilgilerinde de âlim idi. Büyük İslam kimyageri Cabir, imam-ı Sadık'ın talebesi idi. Ebu Müslim Horasani, Emevilere karşı isyanını başarabilmek için, İmam-ı Caferi halife ilan etmek istedi. Hazret-i İmam bunu kabul etmedi. Hatta, Ebu Müslim'in mektuplarını yaktı. Yedi erkek oğlundan en büyüğü İsmail, babasından önce öldüğü için, imamdan sonra, ikinci oğlu Musa Kazım imam oldu. Bunlardan bir kısmı, ayrı yol tutarak, İsmail'i ve oğullarını imam tanıdılar. Bunlara İsmailiye

denildi.

Tavşan, Yahudi ve Hurufiler

Hurufiler diyor ki: Tırnaklı hayvanlar haram olduğu için, tavşan da haramdır. Tevratta da haram olduğu için yenmez.

CEVAP

Tavşan yemek helaldir. Çünkü, Peygamber efendimize tavşan eti kebabı hediye getirdiler. Eshabına, **(Bunu yiyin)** buyurdu. **(Mecma'ul-enhür, Bedayı)**

Tevrat'ta tavşan yenilmez, dediği için, yenilmez demek yanlıştır. Müslümanlar her işlerinde Kur'an-ı kerime ve Peygamber efendimizin emrine uyar. Tevrat'a uymaz. Tevrat'a uymamız emredilmedi. Kur'an-ı kerim, Tevrat'ın çok emirlerini nesh etmiş, yürürlükten kaldırmıştır. Hem de bugün, doğru Tevrat hiçbir yerde yoktur, tahrif edilmiş Tevrat'ı ölçü kabul ediyorlar. Yahudilerin uydurduğu Tevratlara bakarak tavşan yenmez demek, Müslümana yakışır mı? Fakat, Yemenli Abdullah bin Sebe Yahudisinin yolunda olan hurufiler, onun gibi, Tevrat'ı ölçü alıyorlar.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Sizde bulunan Tevrat'ı, Allah'ın birliğinde ve azap ve sevap ve iman bilgilerinde doğrulayan Kur'ana inanın!) [Bekara 41]

(O Kur'an haktır. O zamanda bulunan Tevrat'ı tasdik eder.) [Bekara 91]

(Kur'anı hak olarak indirdik. Daha önceki kitapları tasdik edicidir.) [Maide 48]

İmam-ı Beydavi hazretleri buyuruyor ki:

Bu âyetlerdeki, Kur'an-ı kerimin Tevrat'ı tasdik etmesi demek, Kur'an-ı kerimin, Tevrat'ın haber verdiği kitap olduğunu bildirmektir

Allahü teâlâ, Hazret-i İsa'nın sözlerini bildirerek buyuruyor ki:

(Benden önce Tevrat'ta bildirilmiş olanları tasdik edici geldim. Size haram edilmiş olanları helal etmek için geldim.) [Al-i İmran 50]

Bu âyet-i kerime açıkça gösteriyor ki, Hazret-i İsa'nın İncili, Hazret-i Musa'nın Tevrat'ını hem tasdik etmekte, hem de, ondaki haramlardan bazılarını helal yapmaktadır. İşte bunun gibi Kur'an-ı kerim, Tevrat'ı tasdik ettiği gibi, Tevrat'taki helal ve haram hükümleri de değiştirmiştir.

Yahudi İbni Sebe yolunda olan Hurufiler, âyet ve hadislere yanlış mana veriyorlar. Kur'an-ı kerime yanlış mana verenin kâfir olacağı hadis-i şerif ile bildirilmiştir. Mesela, Cuma suresinin, **(Tevrat'a inanmayanlar, kitap yüklü merkep gibidir)** mealindeki beşinci âyeti, tefsir kitaplarında, şöyle açıklanmaktadır:

(Tevrat'ın ahkamını yüklenmeye emredilmiş iken, yalnız okuyup emir ve yasaklarına uymayan Yahudiler, ilim kitaplarını yüklenip, boşuna eziyet çeken merkebe benzer.)

Tevrat, Allah'tan gelen kitaptır. Fakat, şimdi Yahudilerin ellerinde bulunan kitap gerçek Tevrat değildir. Çünkü Yahudiler, Allah'ın gönderdiği Tevrat'ı değiştirdiler. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Allah'ın kitabındaki, [Tevrat'taki] **kelimeleri değiştirdiler.)** [Maide 15]

(Yahudilerden bir kısmı, Tevrat'taki emirleri, yasakları değiştirirlerdi.) [Bekara 75]

İmam-ı Taberani'nin rivayet ettiği **(Yahudiler Tevrat'ı terk edip kendi yazdıkları kitaba uydular)** hadis-i şerifi, şimdi Yahudilerin elinde bulunan Talmut, Mişna ve Gamara adındaki Tevratların, Hazret-i Musa'nın getirdiği kitap olmadığını haber vermektedir.

Enam suresinin, **(Yahudilere her tırnaklı hayvanı haram ettik. Koyunun ve sığırın iç yağını da haram ettik)** mealindeki 146. âyeti, iç yağının Yahudilere haram olduğunu bildiriyor. Onlara haram olduğu için Müslümanlara da haram olur, demek yanlıştır.

İslam düşmanı olan zındıklar tırnaklı hayvanlar haram olduğu için, tavşan da haramdır, diyerek Müslümanları aldatıyorlar. Tırnaklı hayvanları Müslümanlara haram imiş gibi gösteriyorlar. Halbuki, Kur'an-ı kerim, tırnaklı hayvanların Yahudilere haram edilmiş olduğunu haber veriyor. Müslümanlara haram olduğunu bildirmiyor.

Hangi hayvan yenilir, hangileri yenilmez? Müslümanlar, bunu Kur'an-ı kerimden ve hadis-i şeriflerden öğrenir. Yahudiler ve zındıklar da, elde bulunan bozuk Tevratlardan okurlar. İslam dini, leşi, akıcı kanı, domuz etini ve köpek dişi veya pençesi ile avlayan hayvanların etini ve haşereleri yemeyi haram etmiştir. Bunlardan başkası helaldir. Helal olanlar Allahü teâlâdan başkasının ismi ile kesilirse veya bunları kitapsız kâfir keserse, bunları yemek de haram olur.

Enam suresinin yüzkırkbeşinci âyetinde mealen, **(Söyle ki, Kur'anda yemesi haram olanlar, leş ve akıcı kan ve pis hınzır ve Allah'tan başkasının adı ile kesilmiş olandır)** buyuruldu. Bu âyet-i kerimede dört şeyin haram olduğu bildiriliyor. Bundan başka altı şeyin haram olduğu da, Peygamber efendimiz tarafından bildirilmiştir. Resulullahın, köpek dişi olan yırtıcı hayvanları ve pençesi ile avlayan kuşları haram ettiğini Abdullah ibni Abbas haber verdi. Âyet-i kerimedeki akıcı kan, canlı veya kesilen hayvanın damarlarından akan kan demektir. Et, karaciğer, dalak, kanlı olarak yenmeleri helaldir.

O halde, koyun, sığır, tavşan etleri, kanlı ise de, yenmesi helaldir. Tavşan bütün kandır, demek doğru değildir. Kan aktıktan sonra, kalan tavşan eti pişirilir veya kebap yapılır. Afiyet ile yenir. Nitekim, Peygamber efendimiz, Eshabına tavşan eti yedirdi.

(Şekli şemailinde kerahet bulunan hayvanın eti yenmez) sözleri de yalandır. Böyle bir hadis-i şerif yoktur. Hurufiler, bu sözlerine dayanarak, tavşanın eti, eşek etine benzediği için kerihdir, yenmez, diyorlar. Sorarız bu zındıklara: Hani tavşan bütün kan idi? Kanı gidince, kemikten başka birşey kalmazdı? Şimdi ise, tavşan eşek eti gibi etli oldu? Görülüyor ki, zındıkların sözleri birbirini tutmuyor.

Hiçbir İslam âlimi tavşan etine mekruh bile dememiştir. Fıkıh kitaplarında buyuruluyor ki:

Tavşan yemek helaldir. Mekruh değildir. **(Mülteka)**

Tavşan eti yemek helaldir. Çünkü, tavşan yırtıcı hayvan değildir. **(Dürr-ül-münteka)**

Her çeşit tavşan eti yemek helaldir. **(Kuduri)**

Tavşan etini yemek helaldir. Çünkü tavşan yırtıcı hayvan değildir ve leş yemez. Tavşan, geyik gibidir. **(Cevhere)**

Erneb, yani tavşan etinin mubah olduğu sözbirliği ile bildirilmiştir. Çünkü tavşan yırtıcı hayvan değildir ve leş yemez. Geyik gibidir. Ot yer. Fıkıh kitapları, tavşanın helal olduğunu açıkça yazıyorlar. Böylece, haram diyenleri red ediyorlar. **(Dürer haşiyesi)**

Görülüyor ki, tavşan etini yemek, sözbirliği ile helaldir. Hiçbir İslam âlimi, tavşan etine haram, hatta mekruh bile dememiştir. Peygamber efendimiz, tavşan etini yiyiniz diyerek emir verdikten sonra, bir Müslüman, tavşan eti yenilmez diyebilir mi? Elbette, hiçbir Müslüman tavşan etine haram diyemez. Tavşan yenilir, tavşan yenilmez diye Müslümanlar arasında hiç ihtilaf olmamıştır. Bunlar, tavşan yenmez diyorlar. Bunların bu sözlerine hiç bir Müslüman aldanmamıştır. Asırlardan beri bütün Müslümanlar tavşan yemiştir. Peygamberimizin tavşanı yiyiniz, buyurması, bütün Müslümanlara ışık tutmuştur. Bunun üzerinde durmaya değmez. Peygamber efendimiz bu meseleyi hâl etmiştir. Hurufilerin dedikoduları, Peygamberimizin emrini değiştirmez.

Bir kimse, tavşan etini sevmeyebilir. Fakat, sevmediğine haram demek ve bu yalanını ispatlamak için âyet-i kerimelere yanlış mana vermek ve hadis-i şerif uydurmak, zındıklığı, İslam düşmanlığını gösterir.

Yas tutmak günahtır

Sual: Dinimizde yas tutmak var mıdır?

CEVAP

İslamiyet kötüleme ve yas tutma dini değildir. Yas tutmanın caiz olduğunu gösteren hiçbir âyet ve hadis yoktur. Aksine yasaklandığı bildirildi. 10 Muharremde kendilerine eziyet etmek haramdır. Yas tutmanın müslümanlıkla hiç ilgisi yoktur. Dinimizde, yas tutmak günah olduğundan, vefat eden veya şehid olan mübarek zatların hiç birisi için matem tutmak caiz olmaz.

Ancak, ölü için sessiz ağlamak caizdir. Zira (Müminin ölümüne gökler ağlar) buyuruldu. **(Şerh-us-sudûr)**

Ölü için yüksek sesle ağlamak, matem tutmak, siyah elbise giymek, siyah perdeler ve rozetler, işaretler asmak, matem işaretleri, resmini taşımak caiz değildir. **(S.Ebediyye)**

Cenazeye ve cenaze çıkan yere siyah örtmek ve siyah giyinmek caiz değildir. **(Hazânet-ür-rivâyât)**

Ebu Seleme'nin kızı Hazret-i Zeynep anlatır:

Resulullahın zevcesi Ümmi Habibe validemizin babası ölünce başsağlığı dilemek için yanına gittiğim zaman dedi ki: "Resulullahın, **(Allah'a ve ahiret gününe inanan bir kadının, ölen yakını için üç günden fazla yas tutması helal değildir)** dediğini duydum." Cahş kızı Zeyneb'in kardeşi şehid olunca, o da aynı şeyleri söyledi. **(Buhari)**

Dinimiz, nimetlere şükretmeyi, musibetlere de sabır ve susmayı emrediyor. Çocuk olunca, akika kesmeyi bildiriyor. Ölünce, hayvan kesmeyi veya başka bir şey yapmayı emretmiyor. Bağırıp çağırmayı, yas tutmayı yasak ediyor. **(Es-Siret-üş-Şamiyye)**

Dinimize göre, hem sevinç, hem de üzüntü bulunan bir günün yıl dönümlerinde, üzülmeyip, sevinmek, o gündeki sevinçli şeyleri hatırlayıp, üzüntülü şeyleri düşünmemek gerekir. Çünkü İslâmiyette yas tutmak yoktur. Bütün hadis kitapları, Peygamber efendimizin ölü için yüksek sesle ağlamanın ölüye sıkıntı vereceğini bildirmektedir. Bu hadis-i şeriflerden bazıları şöyledir:

(Ölüyü överek ağlamak cahiliyet âdetidir.) [Buhari]

(Ölü, yakınlarının kendisine bağırarak ağlamasından sıkılır.) [Buhari]

(Yas tutan, ölmeden tevbe etmezse, kıyamette şiddetli azap görür.) [Müslim]

(Ölü için yas tutmak insanı küfre sürükler.) [Müslim]

(Ölü için ağlayana da, onu dinleyene de lanet olsun.) [Ebu Davud]

(Üzülünce, elbisesini yırtan ve bağırıp çağıran bizden değildir.) [Buhari]

Matem yapmak, bağırıp çağırmak, ilk olarak Muhtar-ı Sekafi tarafından ortaya çıkarıldı. Bu bid'at, zamanla bir ibadetmiş gibi yayıldı. Halbuki Muhtar-ı Sekafi, bunu Kufe halkını aldatıp, onları Emevilerle harbe sürüklemek, böylece hükümeti ele geçirmek için bir hile olarak yapmıştı.

Peygamberlerden Hazret-i Zekeriya ile Hazret-i Yahya'yı keserek şehid etmişlerdi. İlk İslam şehidi Hazret-i Yaser ve hanımı Sümeyye hatun idi. Resulullah efendimizin sevgili amcası Hazret-i Hamza da feci şekilde şehid olmuştu. Peygamber efendimiz, şehid olan Peygamberlerin, Hazret-i Yaser ile hanımının ve Hazret-i Hamza'nın şehid edildiği günün yıldönümlerinde matem tutmadı. Matem tutmayı yasakladı.

Matem yasak olmasaydı, herkesten önce Yahudi kadının bir yıl kadar önce yediği zehirli yemeğinin neticesinde vefat eden Peygamber efendimizin ölümü için matem tutulurdu. Hazret-i Hamza gibi; Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman, Hazret-i Ali de, Hazret-i Hasan da şehid edildi. Milyonlarca müslümanın mezhep imamı olan imam-ı a'zam hazretleri de şehid edildi. Resulullah efendimizin emrine uyularak bu büyük zatlar için de yas tutulmadı. Yas tutmamak o büyük zatları sevmemek anlamına gelmez. Babası gibi Hazret-i Hüseyin gibi yüce bir imamın şehid edilmesi de, bütün Müslümanlar için büyük üzüntüdür. Ama yas tutmak, ölüm yıldönümlerinde dövünmek asla caiz değildir.

Hüsniye kitabı

Sual: Hüsniye nasıl bir kitaptır?

CEVAP

1958'de İstanbul'da Türkçe olarak basılmıştır. Bu kitabın, Murteza adındaki bir Yahudi tarafından Arapça olarak yazıldığı, **Tuhfe** kitabında bildirilmektedir. Romanın kahramanı, Harun-ür-reşidin sarayında yetişen **Hüsniye** isminde bir cariyedir. Cahil bir cariye, nasıl oluyorsa, zamanın âlimlerine taş çıkarttırıyor. Bu, Murteza adında bir acem Yahudisi tarafından, İran'da yazılıp, Farsça'dan Türkçe'ye çevrilmiştir. Âyet-i kerimelere ve hadis-i şeriflere bozuk manalar vererek, olayları yanlış anlatarak, Eshab-ı kirama ve Ehl-i sünnet âlimlerine saldırmakta, acıklı hikayeler uydurarak, cahilleri aldatmaktadır.

Kurtuluş fırkası hangisidir

Sual: İslam'da bir çok fırka var, bunların hangisi kurtuluş fırkasıdır?

CEVAP

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Hadis-i şerifte, Müslümanların 73 fırkaya ayrılacakları, sadece bir fırkanın kurtulacağı bildirildi. Bu 73 fırkadan her biri, Cehennemden kurtulacağı bildirilen bir fırkanın kendi fırkası olduğunu iddia eder. Rum suresinde de, **(Her fırka, doğru yolda olduğunu sanarak, sevinir)** buyuruldu. Peygamber efendimiz ise, **(Kurtuluş fırkası, benim ve Eshabımın gittiği yolda bulunanlardır)** buyurdu.

İslamiyet'in sahibinin, kendini söyledikten sonra, Eshab-ı kiramı da, söylemesine lüzum olmadığı halde, bunları da söylemesi, **(Eshabım benim yolumdadır, benim yolum, Eshabımın yoldur. Kurtuluş yolu, yalnız Eshabımın gittiği yoldur)** demektir. Nisa suresi, 79. âyetinde, (Resule itaat, Allah'a itaattir) buyuruldu. Eshab-ı kiramın yolunda gitmeyip de, Peygambere uyduğunu söyleyen, Ona uymuş olmaz. Böyle yol tutan kurtulamaz. Mücadele suresinin, **(Doğru bir şey yaptıklarını sanıyorlar. Biliniz ki, onlar yalancıdır)** mealindeki 18. âyeti bu gibilerin halini gösteriyor. Ancak Eshab-ı kiramın yolunda giden Ehl-i sünnet vel-cemaat fırkasıdır. Cehennemden kurtulan fırka, yalnız bunlardır. Çünkü, Eshaba dil uzatan, bunlara uymaktan, elbette mahrumdur. Onlara dil uzatmak, Resulullaha dil uzatmak olur. (Eshab-ı kirama saygı göstermeyen, Resulullaha iman etmemiştir) buyuruldu. Çünkü, onların kötülenmesi, sahiplerinin, efendilerinin kötülenmesi olur. Kur'an-ı kerimden ve hadis-i şeriflerden çıkan ahkamı bizlere getiren, Eshab-ı kiramdır. Onlara dil uzatılınca, onların getirdiği şey de, kıymetten düşer. İslamiyet'i bizlere getiren, birkaç eshab değildir. Bunda, her birinin hizmeti, payı vardır. Hepsi adalette, doğrulukta, öğretmekte eşittir. Onların birine dil uzatılınca, İslamiyet kötülenmiş olur.

Eshab-ı kirama uymuş olmak için, hiçbirini inkâr etmemek lazımdır. Bir kısmı beğenilmeyince, diğer kısmına uyulmuş olamaz. Çünkü Hazret-i Ali, diğer üç halifenin büyük ve uyulmaya layık olduklarını biliyordu. Bunlara, seve seve biat etmiş, hilafetlerini kabul etmişti. Diğer üç halifeyi sevmedikçe, Hazret-i Ali'ye uyduğunu söylemek yalan olur. Hatta, Hazret-i Ali'yi beğenmemek, onun sözlerini, kabul etmemek olur. Allahü teâlânın aslanı Ali için, onları idare ediyordu, yüzlerine gülüyordu demek, cahilce söz olur. Allah'ın aslanının, o kadar ilim ve kahramanlığı ile, tam 30 sene, üç halifeye karşı düşmanlığını saklayıp, dost göründüğünü ve

onlarla yalandan arkadaşlık ettiğini hangi akıl kabul eder? En aşağı bir Müslüman bile böyle ikiyüzlülük yapamaz. Onu bu kadar küçülten, aciz, hileci ve münafık yapan böyle sözlerin çirkinliğini düşünmek lazımdır. Peygamber efendimizin bu üç halifeyi övmesine, bütün yaşadığı müddetçe, bunlara kıymet vermesine ne diyecekler? Efendimize de, ikiyüzlü mü diyecekler?

Peygamberin doğruyu bildirmesi vaciptir. İdare ediyordu diyen zındık olur. Münafıklar, "Muhammed, vahiyden, işine gelenleri söylüyor, işine gelmeyenleri söylemiyor" diyordu. Bunun üzerine, Maide suresinin, **(Ey Resulüm! Rabbinden sana indirileni, herkese ulaştır! Bunları, doğru bildirmezsen, Peygamberlik vazifeni yapmamış olursun)** mealindeki 70. âyeti gelerek her şeyi doğru söylediği bildirildi. Peygamberimiz, ahirete teşrif edinceye kadar, üç halifeyi över, başkalarından üstün tutardı. Demek ki, Resulullaha uyarak bunları üstün tutmak lazımdır. **(Eshab-ı Kiram)**

İman edilecek şeylerde ayrılık olmaz

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

İman edilecek şeylerde Eshab-ı kiramın hepsine uymak lazımdır. Çünkü, itikad edilecek şeylerde, birbirlerinden hiç ayrılıkları yoktur. Eshab-ı kiramdan birine dil uzatan kimse, hepsini lekelemiş olur. Çünkü, hepsinin imanı, itikadı birdir. Birine dil uzatan, hiçbirine uymamış olur. Birbirlerine uygun olmadıklarını, aralarında birlik bulunmadığını söylemiş olur. Onlardan birini kötülemek, Onun söylediklerine inanmamak olur. İslamiyet'i bizlere bildiren, onların hepsidir. Onların her biri adildir, doğrudur. Her birinin İslamiyet'te bildirdiği bir şey vardır. Her biri âyet-i kerimeleri getirerek, Kur'an-ı kerim toplanmıştır. Bir kısmını beğenmeyen, İslamiyet'i bildireni beğenmemiş olur. Beğenmeyen de Cehenneme gider. Kur'an-ı kerimde, **(Kur'an-ı kerimin bir kısmına inanıyorsunuz da, bir kısmına inanmıyor musunuz? Böyle yapanların cezası, dünyada, rezil, rüsva olmaktır. Ahirette de, en şiddetli azaba atılacaklardır)** buyuruldu. (Bekara 85)

Kur'an-ı kerimi toplayan üç halifeyi kötülemek, Kur'an-ı kerimi kötülemek olur. Aklı olan kimse, Eshab-ı kiramın hepsinin, yanlış bir kararda birleşeceklerini söyleyemez. Halbuki o gün, Eshab-ı kiramdan 33 bini, hep birden, istekle ve seve seve Ebu Bekir'i halife yaptı. 33 bin Sahabinin, yanlış bir işte, söz birliği yapması, olacak şey değildir. Nitekim, Resulullah, **(Ümmetim, dalalette birleşmez, yanlış bir iş üzerinde ittifakta bulunmazlar)** buyurdu. (İbni Mace)

Eshab-ı kiram arasında olan ayrılıklar, kötü düşüncelerden değildi.

Çünkü onların mübarek nefisleri tertemiz olmuştu. Onların bütün istekleri, İslamiyet'e uymaktı. Ayrılıkları, ictihad ayrılığı idi. Yanılanları da sevaba kavuşur. İmam-ı Şafii, (Allahü teâlâ, ellerimizi o kanlara bulaştırmadı. Biz de dillerimizi bulaştırmayalım. Resulullahtan sonra, Eshab-ı kiram çok düşündü. Ebu Bekir'den daha üstün kimseyi bulamayıp, onu halife yaptılar) buyurdu. Bu da, Hazret-i Ali'nin ikiyüzlü olmadığını ve Ebu Bekir'i seve seve halife yaptığını göstermektedir. **(c.1, m. 80)**

Muhammed Masum hazretleri de buyuruyor ki:

Allahü teâlâ, **(Ya Musa! Benim için ne amel yaptın?)** buyurdu. O da, **(Ya Rabbi! Senin için namaz kıldım, oruç tuttum, zekât verdim ve seni zikrettim)** deyince, Allahü teâlâ, **(Namaz, senin için burhandır. Oruç, seni Cehennemden koruyan kalkandır. Zekat, mahşer günü, herkes sıcaktan yanarken, sana gölge yapacaktır. Zikir de, o gün, karanlıkta, sana nur olacaktır. Benim için ne yaptın?)** buyurdu. Hazret-i Musa, **(Ya Rabbi, senin için olan amel nedir)** dedi. Allahü teâlâ, **(Sevdiğimi benim için sevdin mi ve düşmanımı düşman bildin mi?)** buyurdu. Hazret-i Musa, Allahü teâlânın sevdiği amelin, Onun dostlarını sevmek ve düşmanlarını sevmemek olduğunu anladı. Demek ki, sevgilinin sevdiklerini sevmek ve düşmanlarına düşman olmak, sevginin alametidir. Mümtehine suresinin, **(İbrahim ve Eshabı, kâfirlere, biz sizden ve putlarınızdan uzağız. Sizin, bir olan Allah'a inanana kadar, aramızda düşmanlık olacaktır dediler. Bunların bu güzel halleri, size örnek olmalıdır.)** mealindeki 4. âyeti gösteriyor ki, iman sahibi olmak için, bu düşmanlık şarttır ve Allah düşmanlarını sevmek, imanı yok eder. Resulullahın sohbetine kavuşmakla şereflenen Eshab-ı kiram, birbirlerini çok severlerdi. Birbirlerine değil, kâfirlere düşman idi. Fetih suresinin **(Kâfirlere düşman, birbirlerine merhametli idiler)** mealindeki 29. âyeti sözümüzü ispat etmektedir. **(m. 29)**

Abdullah bin Sebe kimdir

Rafiziler ile biz de sünniyiz diyen bazı mezhepsizler, ibni Sebe diye bir kimse yok diyerek güneşi balçıkla sıvamaya kalkıyorlar. Buna yüzlerce kitaptan örnekler vermek mümkündür. **El Şia ve El Sünne** kitabının yazarı İhsan İlahi Zahir diyor ki:

İslam güneşi doğup her yere yayılınca, kâfirlerin ve müşriklerin kalbleri yanıp tutuştu. Kur'an-ı kerimde lanetlenen Yahudiler, İran Mecusileri, Hindular ile İslam'a hile ve tuzak hazırlamaya başladılar. Fitne çıkardılarsa da, kan dökülmesine sebep oldularsa da, Allah'ın nurunu söndüremediler ve hakiki İslam yani Ehl-i sünnet, çığ gibi her tarafa

yayıldı. Bu dini söndüremezler de, çünkü Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Onlar, ağızları ile Allah'ın nurunu söndürmeye yelteniyorlar. Halbuki kâfirler istemeseler de, Allah nurunu tamamlayacaktır.) [Saf 8]

İslamiyet'e ilk fitneyi de Yahudiler soktu. Müslüman gözüken, kâfirliğini gizleyenlerin başında Yahudi Abdullah bin Sebe geliyordu.

Yahudiler, Hazret-i Osman'ın hilafeti zamanında Medine'ye gelip tuzak kurmaya çalıştılar. Hazret-i Ali'yi de kendilerine kalkan ettiler. Onun taraftarı, dostu gibi göründüler. Müslümanların, Resulullahın halifesi, damadı ve zengin olması hasebiyle malıyla İslam'a ve Müslümanlara yardımları olan Hazret-i Osman'a karşı çeşitli yalan ve iftiralar uydurarak ayaklanmalarını teşvikledi̇ler. İslam inancına ters fikirler yaymaya başladılar. Kendilerine (Ali şiası) yani Ali taraftarları adını verdiler. Hazret-i Ali ise onların hainliklerini biliyordu ve onlara çeşitli cezalar verdi. Ondan sonra da Oğulları bu Sebeiyye fırkasını hep lanetlediler. Zamanla Yahudiler, Mecusileri ve Hinduları da yanlarına alarak, Yahudi, Mecusi ve Hindu inançlarını İslam inancı olarak yaydılar.

Bunun böyle olduğunu dördüncü asır Şia tarihcilerinden, Şia kaynaklarına göre muteber kişiliğiyle bilinen **el-Keşi** de itiraf etti:

El-Keşi, **Rical** isimli kitabında bazı ehli ilimin şöyle söylediklerini naklediyor: Abdullah bin Sebe Yahudi idi ve müslüman oldu, Hazret-i Ali'ye tâbi oldu, (Yahudi iken de taşkınlıkta bulunurdu ve Yuşa bin Nun Musa aleyhisselamın vasisiydi diyordu.) Resulullahın vefatından sonra da Hazret-i Ali hakkında aynısını söyledi. İlk önce açıkça Hazret-i Ali'nin imamlığının farz olduğunu söyledi ve kendilerine karşı gelenleri kâfirlikle itham etti. Bunun için Şiaya muhalif olanlar diyor ki: (Rafizilik temel inançları Yahudilikten alınmıştır.) **(Rical el-Keşi – s.101 Müessetül eâlimi bikerbelae el ırak)**

Şiilerin cerh ve tadil imamı **el-Memakani** de **tenkihil makal** kitabında **el-Keşi**'den naklederek aynı sözleri kitabına almıştır. **(Memakani, Tenkihil makal, s.184, cild 2 Tahran)**

Nubahti kimdir?

El Nubahti, bütün şia kaynaklarınca dürüstlüğü ve sağlam olduğu bildirilen, kendi zamanı ve üçüncü asrın öncesi ve sonrası üstün saydıkları, şia tarihcilerince el-Necaşi lakaplı, şianın muteber kabul ettiği âlimlerinden biridir. **(el- Fihrist lil Necaşi, s. 47 Hind baskısı Hicri 1317)**

El-Tusi, Nubahtinin, güvenilir olduğunu, kelamcı, filozof ve imamiyye itikadında olduğunu söylemektedir. **(Fihrist El-Tusi, s.98 Hind baskısı**

Miladi 1835)

Nurullah El-Tusturi de Nubahti hakkında şöyle demektedir: (O, el hasan bin musa el Nubahti'dir. Cerh ve tadil âlimlerinin en büyüklerindendir.) Ayrıca, el-Tusi gibi, Nubahti'nin güvenilir olduğunu, kelamcı, filozof ve imamiyye itikadında olduğunu söylüyor. **(Meclisil Müminin lil Tusturi, s.77 İran baskısı)**

El- Nubahti, **Şii Fırkası** kitabında şöyle diyor:

Abdullah bin Sebe, Ebu Bekir'e, Ömer'e, Osman'a ve diğer Eshaba kötülemeyi başlatandır. Ali aleyhisselamın emrettiğini söylerdi. Ali (a.s) onu çağırıp böyle söyleyip söylemediğini sordu, söylediğini itiraf etti. Bunun üzerine öldürülmesini emir verdi. İnsanlar araya girdi feryat ettiler, Müminlerin emiri! Seni ve ehl-i beytin sevilmesini ve dost edilmesini söyleyen birisini mi öldürüyorsun! Ali (a.s) onu o zamanın Fars devletinin başkenti olan Medayin'e sürdü.

Medayin'de Ali'nin (a.s) ölüm haberini duyuran kişiye Abdullah bin Sebe şöyle dedi: Onun öldürüldüğünü ispat eden adil yetmiş kişi getirsen ve yetmiş paket içinde onun beynini getirsen yine de onun ölmediğini ve öldürülmediğini biliriz. Bütün yer küresine hakim olmadan da ölmez. **(Nubahti, Firak el şia** s. 43-44 Haydariye matbaası baskısı Necef. Irak Hicri 1379-Miladi1959**)**

Aynısını şii tarihçisi **Ravdatil safa** kitabında zikretmiştir:

Abdullah bin Sebe, Osman bin Affan karşıtlarının Mısır'da çok olduğunu öğrenince oraya yöneldi. Orada ilim ve takvalıymış gibi göründü ve böylece insanları kendine güvendirdi ve bozuk, yanlış ve çirkin emellerini terviç etmeye başladı. Her Nebi kendinden sonra yerine geçecek birini vasiyet eder. İlim, fetva, cömert, yiğit olan ve emaneti yerine getiren takva sahibi Ali de Resulullahın vasisi ve halifesidir. Ümmet Ali'ye zulüm etti. Onun hakkı olan hilafeti ve vilayeti zorla aldı, şimdi onun yanında yer almak ve yardım etmek herkese lazımdır. Osman'ın hilafetine son vermek lazım dedi. Mısırlılar onun sözlerinden ve görüşlerinden çok etkilendiler ve Osman'ın hilafetine karşı çıktılar. **(Ravdatil safa, s. 292 cild 2, Farsça İran baskısı)**

İbni Sebe'nin aslı ve kimliği:

İbni Sebe, hile ve tuzak kuran casusluk eden bir kişi olduğu için herkese değişik şeyler söylemiş, izini belli ettirmek istememiştir. İşte bu yüzden tarihciler Abdullah bin Sebe'nin kimliğinde, aşireti ve memleketi hakkında çeşitli haberler vermişlerdir.

Şimdi bu haberlerden bazılarına bakalım:

Yu'rab bin Kahtanın Yeşcab adında oğlu oldu, ondan da Sebe oldu,

Sebe'nin adı Abduşems idi. Babasından sonra Yemen'e lider oldu, savaş neticesinde çok köleleri oldu bu nedenle (Sebe) diye adlandırıldı sonra da oğulları bu adla çağrıldı. Kur'anda adları geçmektedir. **(el-Kalkaşendi, Kalaidil ceman s.39)**

İbni Sebe'nin, kuzeyde bulunan göçmen bedevi kabilelerinden olduğu sonra milattan 800 sene önce Yemen'in güneyine inen veya Aşurilerin baskısı üzerine kuzeyden göç edip Yemen'e yerleşen arab kabilelerinden olması muhtemeldir. **(Arap tarihi hakkında konferanslar, Ali Salih el Alyi, 1/21)**

İbni Sebe (humeyr) kabilesindendir. Humeyr kabilesi, Humeyr bin el Gavse oğlu Sead oğlu Avf oğlu Malik oğlu Zeyd oğlu Sedid oğlu Humeyr oğlu küçük Sebe oğlu Lehia oğlu Humeyr oğlu Sebe oğlu büyük Yeşcab. Humeyr el Gavs o Humeyr el ednidir. Yurtları Yemen'dir. San'a şehrinin batısında Humeyr semtindedir. **(Yakut el Hamevi, Meacimil bulden 2/306)**

Taşkın fırkaların ikincisi de Allahü teâlâdan başkasını ilah edinenlerdir, bunların başında ise Humeyri Abdullah bin Sebe ve arkadaşları gelir. **(İbni Hazm, El-Fasıl Milel vel Ehve 5/36)**

İbni Sebe, Hemadan kabilesindendir. Hemadan, Kehlan ve el Kahtaniye kardeşlerdir, bunlara Hemadan oğulları denir. İkamet yerleri ise Yemen'in doğusudur. **(El- Belaziri, Eşreflerin soyu 5/24), El- Eş'ari el-Ka'mı, Mekalet vel Fırak s. 20) (Furazdak divanı s. 242/243)**

Rida Kehale'nin **Mu'cem kabailil Arab** kitabında da (3/1225), **El-Belaziri**de olduğu gibi soyu şöyledir: (Abdullah bin Sebe oğlu Vehbil Hemadani) **El- Eş'ari El Kami** de ise şöyledir: (Abdullah bin Sebe oğlu Vehbil Rasibi el Hemadani)

İbni Sebe (El-Hira) ahalisindendir. Abdullah bin el-Sevda, Sebeiyyenin fitnelerinin yayılması için ona destek oluyordu ve kökü el Hira Yahudilerinden idi, müslüman olduğunu ilan etmişti. **(Abdul Kahiril Bağdadi, el-fırak beynel fırak s.235)**

İbni Sebe, zimmi idi. Rum asıllı idi müslüman olduğunu ileri sürdü, sözlü ve fiili bid'atler meydana çıkardı, Allah ona lanet etsin. **(İbni Kesir, Bidaye ve Nihaye 7/190)**

Abdullah bin Sebe, Yahudi asıllı olup San'alıdır. **(Taberi Tarihi 4/34)**

Abdullah bin Sebe, Sebeiyye fırkasındandır, bunlar Rafizilerin taşkınlarıdır. Yemen Yahudilerindendir. **(İbni Asakir, Dimaşik Tarihi 3/29)**

İbni Sebe'nin müntesip olduğu kabilesi hakkında deniyor ki:

İbni Sebe'nin anası ise Habeşli (Siyahi-zenci) idi. **(Taberi Tarihi**

4/326-327)

Anasının siyahi olması sebebiyle İbni Sebe'ye çok defa (siyah kadının oğlu manasına gelen) ibni Sevda da denir. **(İbni Habib, el Mahcer s. 308)**

İbni Sevda, Basra'da bulunan Hakim bin Cebele misafir oldu. **(Taberi Tarihi 4/327)**

İbni Sevda Mısır'a gittiğinde.... **(Zehebi, İslam Tarihi 2/122)**

Abdullah bin vehb oğlu Sebe, İbni Sevda adıyla bilinir. **(El Mukrizi, el Hutat 2/356)**

İbni Asakir Tarihinde (29/7-8) diyor ki;

Ammar El Dihni dedi: Eba El Tufeyden işittim diyor ki: (Müseyyib bin Necbe ile ibni Sevda'yı, Ali minberde iken, camiye girdiklerini gördüm. Ali onlara hitaben buyurdu ki, sizin bu hâliniz nedir? Müseyyib dedi ki, bu Allah ve Resulüne yalan söyler, iftira eder. Ebu Bekir'e ve Ömer'e kötü söz söyler) Zeyd bin Vehb yoluyla Hazret-i Ali'nin şöyle dediği bildirilir:

(Ben bu siyahiden beriyim, uzağım, söyledikleriyle hiçbir ilişki ve alakam yoktur.)

(Allah ve Resulüne yalan söyleyen şu zenciyi cezalandırmamda beni kim mazur görmez ki!)

Müsteşrik Hodgeson, İbni Sebe'nin ihtimalle Yahudi olmadığını söylüyor. İtalyan Levi Della Vida onu destekliyor, bu sözünü teyiden de İbni Sebe'nin Arab kabilesi olan Hemadanlı olmasını gösteriyor.

Kişinin arab kabilesinden olması Yahudi olmamasını gerektirmez. **(Dr. Abdurrahman Bedevi Mezahibil İslamiyyin 2/30)**

Bazı kabileler Yahudi idi. Humeyr, Kenne oğulları, el Keab bin Haris oğulları ve Kende Yahudi idiler. **(İbni Kuteybe, Mearif s.266)**

İslam'dan önce Yemen asıllı Yahudilerin çoğu Arap asıllıdır. **(Dr. Cevad Ali, Arap tarihi 6/26)**

Bazı müsteşriklerin Abdullah bin Sebe'nin Yahudiliğinden şüphe etmeleri, İbni Sebe'nin Mehdi hakkında ki görüş ve düşüncelerinde Tevrattan fazla İncilden etkilenmesinden ileri gelmektedir. Bu itiraz ve şüphelerinin zayıf olduğu, araştırmacıların o zamanın Yemen Yahudileri hakkındaki incelemelerinde ortaya çıkıyor. O zaman Hıristiyanlığın etkisi altında kalan Yahudilik yüzeysel kalmıştır. Bu nedenle İbni Sebe'nin Yahudiliği Habeşli (Filaşe) Yahudilere çok yakındı. **(Abdurrahman Bedevi, Mezahibil İslamiyyin 2/28)**

İbni Sebe'nin kimliğinin belirlenmesindeki çelişkinin sebebi:

İbni Sebe'nin kimliği hakkında ihtilafa şaşırmamak lazım, çünkü İbni Sebe kendini tam kamufle etmiştir. İslam'a ve Müslümanlar arasında

düşmanlık yapmak, fitne ve fesat çıkarmak için müslüman gözükmüştü. İsmini ve soyunu sopunu farklı bildirdiği anlaşılmaktadır. Hatta bazen bildirmediği de görülmektedir. Osman bin Afvan'ın Basra valisi olan Abdullah bin Amir kendisine sen kimsin dediğinde İbni Sebe ismini ve babasının ismini söylememiş, bu soru karşısında, (Ben ehl-i kitaptan İslamiyet'i seçmiş ve size yakın olmak isteyen bir kişiyim) demiştir. **(Tarih Taberi 4/326-327)**

İbni Sebe İslam devletinin başlarında yapmış olduğu cinayetleri ve ortaya attığı bozuk düşüncelerini kamufle etmek için başka takma isimler kullanmıştır. Şöyle ki:

1- İbni Sebe Yemen'lidir, ister Humeyr veya Hemadan kabilesinden olsun, her iki kabileden de akrabaları olabilir.

2- Yemen'de Yahudi varlığının mevcut olmasıdır. Roma İmparatoru (Teytus) Filistini işgal edip Heykeli yerle bir ettikten sonra Yahudileri oradan sürdü, bir kısmı Yemen'e yerleşti. Miladi 525 te Habeşler Yemen'i ele geçirdiler, o andan itibaren Yemen'de Hıristiyanlık yayılmaya başladı. **(Ahmed Hüseyn, Yemen Tarihi s.158-159)**

3- Yemen'deki Yahudilik yüzeysel olduğundan Tevrat ile İncilin esasları ile birbirine kaynaştı. **(Mezahibil İslamiyyin 2/28)**

4- Yemen'e Habeşilerin istilasıyla Yahudilik zayıflasa da varlığını sürdürdü. **(Arap Tarihi 6/34)**

İbni Sebe'nin Müslümanlar arasında ortaya çıkması

Tarih kitaplarında Hicri (35) senesinde meydana gelen olaylar hakkında şöyle denmektedir:

Abdullah bin Sebe San'a (Yemen) Yahudilerindendir. Osman bin Afvan radıyallahü anh zamanında müslüman olduğunu söylemiştir. Ancak insanları saptırmak için müslüman memleketlerini Hicazdan başlayarak dolaştı. Sonra Basra, Kufe ve Şam şehirlerine geldi ancak buralarda hiçbir etki gösteremedi ve Mısır'a geldi orada vasiyet ve geri dönme inancını ortaya attı, bu bozuk fikirleri ile insanları saptırdı ve Mısır'da kendine yardımcı olacak taraftar oluşturdu. **(Taberi Tarihi 4/340), (Kamil İbni Esir, 3/77), (İbni Kesir, Bidaye ve Nihaye 7/167), (İbni Asakir Tarih Dimaşık 29/7-8)**

İbni Kesir Hicri (34-35) senesinde ki olayları (7/183-190) sayfalarda anlatırken diyor ki:

Hazret-i Osman'ın hilafetten zorla düşürülmesi için insanlara çağrı yapan, onları kışkırtan, Mısır'dan gelen toplulukların başını çeken Abdullah bin Sebe'dir.

Taberi (4/331) ve **İbni Esir** (3/147) diyor ki:

İbni Sebe Hicri (34) senesinden önce müslümanlar arasında Kufe'de görüldü. Hazret-i Osman'ın valisi olan Said bin el As'ı makamından düşürmek isteyen (Zeyd bin Kays) camiye girdiğinde ona katılanlar, siyahi kadının oğlunun yani ibni Sebe'nin mektuplaştığı kişilerdi.

Buradan İbni Sebe'nin bu tarihten önce ortaya çıktığı ve Zeyd bin Kays ile bir araya gelenlerle bir topluluk oluşturduğu anlaşılmaktadır. **(Taberi 4/326)**

İbni Esir (3/144)'da Hicri (33) senesinde Abdullah bin Amir'in Basra'ya vali olduktan üç sene sonra İbni Sebe'nin Hakim bin Cebele misafir olduğunu bildiriyor ve İbni Amirle Siyahinin oğlunun karşılaşmasını anlatıyor, bu husus konunun başında zikredilmişti.

Araştırmamıza devam ettiğimizde İbni Sebe'nin müslümanlar arasında bu tarihten de önce ortaya çıktığını görüyoruz. **Taberi** (4/283) ve **İbni Esir** de (3/114), Hicri (30) yıllarında ki olaylar için, Siyahinin oğlunun Şam'a gelip Ebi Zer ile buluştuğunu ve onun Muaviye'ye muhalefet etmesi için çalıştığını bildiriyorlar.

Hicaz'da görünmesi:

İbni Sebe'nin Hicazda ortaya çıkması, Basra'dan ve Şam'dan önce olduğundan, hicri 30 senesinden öncedir. Çünkü Şam'da görünmesi bu tarihten öncedir. Hicazın tarihine baktığımızda daha detaylı bilgi bulunmamaktadır. Bundan anlaşılıyor ki İbne Sebe Hicazda ikamet etmeye imkan bulamamış, oradan Basra'ya geçmiştir. **(Taberi 4/340-341)**

Basra'da görünmesi:

İbni Amir Basra valisi olduktan 3 sene sonra İbni Sebe, Hakim bin Cebeletül Abdi'ye misafir oldu. Yeni Abdul Kays diye bir şahısın Hakim bin Cebelin evine geldiğini İbni Amir haber alır. Hakim, hırsızlıktan dolayı göz hapsinde bulunurken askerlerin bir an gafletinden yararlanarak Faris topraklarına kaçmıştır ve orada bulunan Zimmilerin mallarını çalar, ülkede anarşi çıkarır. Zimmiler ve Ehli kıble Hazret-i Osman'a gelerek şikayetçi olurlar. Hazret-i Osman Basra'nın valisi olan İbni Amire bir mektup yazar ve der ki (Onu ve onun gibilerini halleri düzelinceye kadar Basra'da hapset.) Bu sebeple Hakim, Basra'dan ayrılamıyordu. İbni Sevda (Siyahinin oğlu) oraya geldiğinde onun evine gitti ve bir grup ona geldi ve görüşlerini benimsediler. İbne Sebe kendisini dinleyen kulaklar bulur.

Basra valisi İbni Sebe'nin geldiğini haber aldığında onu yanına çağırır ve sen kimsin der. Kendisinin ehli kitaptan biri olduğunu İslamiyet'e rağbet ve kendilerine yakın olmak istediğini söyler. İbni

Amirde ona, nerden bileyim böyle olduğunu der ve Basra'dan çıkarır. Bunun üzerine ibni Sebe oradan Kufe'ye gider. **(Taberi 4/326-327)**

Kufe'de görünmesi:

İbni Sebe Basra'dan çıkarıldıktan sonra Kufe'ye geldi, orada fazla kalmadan Kufeliler oradan da kovdular. **(Taberi 4/327)**

Basra'dan çıkarıldıktan sonra Kufe'ye geldi oradan da çıkarılınca, Mısır'a yerleşti, oradan Basra'daki ve Kufe'deki adamları ile yazışmaları sürdü. (33) senesinde Kufe'ye girse de oradan da çıkarıldı, ancak Kufe'yle bağlantısı kesilmedi, geride kalan fitnenin kuyrukları olan adamları ile yazışmaya devam etti. **(Taberi 4/327) (İbni Esir 3/144)**

Şam'da görünmesi:

İbni Sebe'nin Şam'a iki defa gelmiş olduğu anlaşılıyor. İlki, Hicri (30) senesinde ve Eba Zer ile buluştuğu yıldır, ikincisi ise Kufe'den çıkarıldığı yani (Hicri 33) senesidir.

İbni Sebe Hicri (30) senesinde Eba Zer ile Şam'da buluşur ve onu Muaviye'ye karşı kışkırtır. Eba Zer hazretlerine şöyle der: (Muaviye'ye hiç şaşırmaz mısın bak ne der: Mal Allah'ın malıdır diyerek sanki tümünün kendisine kalmasını ister, müslümanların o mallarda hakkı yok mu?) Bunun üzerine Eba Zer kalkar Muaviye'ye gelir ve yaptığının yanlış olduğunu söyler.) **(Taberi 3/283)**

[Eba Zer radıyallahü anh, Tevbe suresindeki 34. âyete dayanarak Muaviye'ye (radıyallahü anh) yapmış olduğu nasihati ihtiyacından fazla mal edinen herkese yapardı.]

İbni Sebe (h.33 senesinde tekrar geldiği) Şam'da rolünü hiç icra edemez, yapmak istediği hiç bir şeyi Şamlılara empoze edemez. Şamlılar yüz vermeyip kovmuşlardır. Oradan da Mısır'a geçmiştir. **(Taberi 4/340)**

Mısır'da görünmesi:

İbni Sebe'nin Mısır'da görünmesi Kufe'den çıkarıldıktan sonradır. İbni Sebe'nin Basra'dan çıkarılması h. 33 senesinde olduğuna göre oradan da Kufe'ye çıkarılması ve Kufe'den de Mısır'da istikrar etmesi, dolayısıyla İbni Sebe'nin Mısır'da görünmesi (h. 34) yılında olduğu anlaşılmaktadır.

Çünkü Basra'ya girişi ve ortaya attığı fikirlerinden ötürü kovuluşu ve Kufe'ye sürülmesi sonra oradan da kovulması ondan sonrada Mısır'a yönelmesi, bunların hepsi için en az bir yıl gerekir.

Bunu **İbni Kesir** (Bidaye ve Nihaye 7/284)'de teyit edip, İbni Sebe'nin Mısır'da görünmesini (h.34) yılı olayları içine alır. **Suyuti** de (Hüsnü Muhadara 2/174)'da İbni Sebe'nin Mısır'a bu tarihte girdiğini işaret eder.

İbni Sebe gerçek mi hayal mi?

Bazı yeni araştırmacıların (!) İbni Sebe'nin varlığı hakkındaki kuşkularının ve onun hayali bir şahıs olduğunu ileri sürmelerinin ve inkâr etmelerinin ilmi bir dayanağı yoktur. Yukarıda bir kısmını arzettiğimiz adı geçen kaynaklara dayanmamaktadır. Onların bu görüş ve iddiaları, sadece şahsi tahmin ve görüşlerinden veya mensup oldukları ve meyil ettikleri davalarından ileri gelmektedir. Şöyle diyebiliriz ki İbni Sebe'nin varlığından kuşkulananlar ve inkâr edenler ya bazı müsteşriklerdir ya da, araştırmacı kimliği altında ilk zamanda olduğu gibi, maksatlarını gizleyen İbni Sebecilerdir.

İbni Sebe'nin var olduğu tarih ve grup kitaplarının sayfalarını doldurmuştur. Onun karıştığı olayları raviler ağızdan ağıza, kulaktan kulağa taşımışlardır.

Tarihçiler, Hadisçiler, grup, minel nihal kitap ve tabakat sahipleri, Edebiyat ve soy kütükçüleri İbni Sebe'ye yer vermişlerdir, var olduğu Sünni ve Şia kitaplarında görülmektedir. İbni Sebe'nin rolünü, fitnelerini bildiren haberler, Taberi'nin Seyf bin Ömer el temiminin rivayeti ile sınırlı değildir. Bu haberler eski ravilerin rivayetlerinde çoktur ve o dönemin inanç, farklı grup ve görüşlerini ve İslam tarihinin olaylarını yazanların kitaplarında geçmektedir. Ancak İmam Taberi'nin diğerlerinden ayrılığı sadece bu husustaki haberlere çok ve geniş yer vermesidir. Bu nedenle o olaylara kaynak ve delil bildirmeden kuşku ileri sürmek, bütün bu haberleri yok etmek, âlimleri yalanlamak, iftira etmek ve tarihi gerçekleri tezyif etmektir.

İbni Sebe'nin varlığını bildiren âlimler ve eserleri:

1- Eaşa Hemadan (Ölümü h. 84) Divanının (s.148)'de İbni Sebe'nin adı geçmektedir. Hatta, (Sebeci) küfür, hakaret kelimesi olarak kullanılmıştır. Mesela, Elmuhtar bin Ebi Abid elsekafi ve Kufeli ileri gelen destekcilerini, Basra'ya kaçtıktan sonra aşağıda ki beyt ile Eaşa Hemadan hiciv etmiştir:

Sizin Sebeci olduğunuzu gördüm
Küfrün bekçileri ben sizi bilirim

2- Dr. Sefer El Havali'nin **Zahiratül irca fil fikril islami** kitabında (1/345-361) yazdığına göre, Sebeciler, Hasan bin Muhammed bin elhanefiye'nin (tevellüd h.95) **İrca** kitabında da geçmektedir. Nitekim Dr. El Havali, burada Hasana dayandırılan ircanın manasından bahsetmekte ve bu konuda ilim ehlinin sözlerini de zikr etmektedir. Yine El Havali, **İbni Ebi Ömer el Adni'nin, (Kitabül İmam s. 249'da)** şöyle dediğini bildirmektedir:

(Sebecilerin iddialarından biri de şudur: "İnsanlarda bulunmayan

vahye, biz ulaştık" derler.)

3- İbni Asakir Tarihinde (29/7) Şa'biden (t.103 h.) rivayet ederek diyor ki: (İslamiyet'te, bir insana tanrı diyerek ona ilahlık isnat eden, dolayısıyla bu şekilde Allahü teâlâya ilk şirk koşan Abdullah bin Sebe'dir.)

4- Furazdak da (t.116 h.) **Divanında (s.242-243)** Dir el Cemacim savaşında Abdurrahman bin El Eş'asa karşı devrime kalkan Irak eşrafını ve destekçilerini (Sözlerinde vefa göstermez Sebeciler, tilkiden daha sinsidir onlar...) gibi beytler ile **Sebeciler** diyerek hiciv etmektedir.

5- İmam Taberi, tefsirinde (3/119) Katade bin Deame el sudusi el Basri (t. 117 h.)'nin şöyle dediğini nakil etmektedir: Katade, âl-i imran suresinin, **(Kalblerinde eğrilik olan kimseler, fitne çıkarmak, kendilerine göre yorumlamak için onların çeşitli anlamlı olanlarına uyarlar)** mealindeki yedinci âyet-i kerimesini okuduğu zaman (bunlar Hurufiler ve Sebeciler değil ise kimdir) yani onların tâ kendileridir demiştir.

6- İbni Sa'd (t.23 h.), İbni Sebe'yi isim olarak zikir etmedi ise de Sebecilik ve liderlerinin fikirlerini anlatmaktadır. **(Tabakat Kübra 3/39)**

7- İbni Habib Bağdadi (t.245 h.), Abdullah bin Sebeyi Habeşliler arasında anmaktadır. **(Muhber s. 308)**

8- Ebu Asım Huşeyş bin Esram (t. 253 h.), İbni Sebe'nin arkadaşlarından bir grubu ateşte Hazret-i Ali'nin yaktığını **İstikame** kitabında haber vermektedir.

9- Mutezilenin ileri gelenlerinden Cahiz (t.255 h.) **Beyan ve Tebyin** (83-81) kitabında İbni Sebe'den bahsetmektedir. Hazret-i Ali'nin zındıkları yaktığı haberi sihah ve sünen ve Mesenid kitaplarında bildirilmektedir. Örneğin Sünen Ebu Davud (4/126) Nisai (7/104) Hakimin Müstedreki (3/538)

10- İmam Buhari (T.256 h.) Sahihinde Mürtedlerin tevbe etmelerini istemek kısmında İkrime'nin rivayet ettiği haberde buyuruyor ki: Ali radıyallahü anh zındıkları topladı ve yaktı, bu olayı ibni Abbas duyunca buyurdu ki: Peygamberimiz, **(Allahü teâlânın azabı ile azap etmeyin)** buyurduğu için ben olsaydım yakmazdım. Onları Resulullahın **(Dinini değiştireni öldürün)** sözüne istinaden öldürürdüm.

Şu tarihi bir gerçektir ki Hazret-i Ali'nin kendisine ilah diye iftira edenlerden yaktığı kişiler, Abdullah bin Sebe'ye uyanlardı.

11- Cevzcani (T. 259 h.) **Ahval el Rical** (s.38) kitabında diyor ki: Sebeciler küfürde çok ileri gittiler ve Hazret-i Ali'ye ilah dediler, o da ceza olarak bunları yaktı ve buyurdu ki: Bu iddialarını çok çirkin gördüğüm için ateşi tutuşturdum ve Kamber'i de çağırdım.

12- İbni Kuteybe de (h. 276) **Mearif** (s. 267) kitabında diyor ki: Sebeciler Rafizidirler, Abdullah bin Sebe'ye bağlıdırlar. **Tevil Muhtelefil Hadis** kitabında da (s. 73) diyor ki: Abdullah bin Sebe Hazret-i Ali'de rububiyet (ilahlık) var dedi, Hazret-i Ali de onun arkadaşlarını yaktı.

13- El Belaziri (T. 279 h.) diyor ki İbni Sebe Hazret-i Ali'ye Ebu Bekir ve Ömer hakkındaki görüşünü sordu. Cevaben buyurdu ki sizin hiç işiniz yok mu? **(Enseb el Eşraf 3/382)**

14- İmam Taberi (T. 310 h.) Seyf bin Ömer'den rivayetle İbni Sebe hakkında en çok haber verendir. **(Tarih Taberi 4/283, 326, 331, 340, 349, 398, 494, 505)**

15- İbni Abdu Rabbeh (T. 328 h.) diyor ki: (Sebeciler, Hıristiyanların İsa aleyhisselam hakkında taşkınlık yaptıkları gibi, Hazret-i Ali hakkında çok taşkınlık ederek dediler ki o bizi yaratan Allah'ımızdır.) **(el Akdul Ferid 2/405)**

16- Ebu Hasan Eş'ari (t. 330 h) diyor ki: Abdullah bin Sebe ve grubu taşkınlar sınıfındadır. Çünkü onlar Hazret-i Ali'nin ölmediğini iddia ederler ve dünyaya tekrar geri gelecek, yer yüzü adaletle dolacak zulümle dolduğu gibi derler. **(Makaletil İslamiyyin 1/85)**

17- İbni Hibban (t. 354 h.) diyor ki: Kelbi Sebecidir ve Abdullah bin Sebe'nin arkadaşlarındandır ve Hazret-i Ali ölmedi, Kıyametten önce tekrar dünyaya gelecek derler. **(Kitâbil Mecruhin 2/253)**

18- El Mukaddesi (t 355 h.) diyor ki: (Hazret-i Ali'nin ölüm haberini söyleyene İbni Sebe şöyle dedi: Arapları sopasıyla sürmedikçe onun beynini sarıp getirsen yine de inanmam. **(el Bedi vel Tarih 5/129)**

19- El Maltı (t. 377h.) diyor ki: Sebeciler Ali'nin hilafeti zamanında yanına geldiler ve dediler ki: Sen sen! Hazret-i Ali buyurdu ki, ne var, ben kimim? Dediler ki: sen yaratansın! Hemen tevbe etmelerini istedi, sözlerinden dönmediler, onlar için büyük bir ateş hazırlattı ve ateşte yaktı. **(Tenbih s.18)**

20- Ebu Hafs bin Şahin (t. 385 h.) diyor ki: Hazret-i Ali Şianın taşkınlarının bir kısmını yaktı bir kısmını da sürgün etti. Abdullah bin Sebe sürgün edilenlerdendi. **(İbni Teymiye, Minhacil Sünne 1/7)**

21- el Havarzemi (t. 387 h.) diyor ki: Sebeciler Abdullah bin Sebe'nin arkadaşlarıdır. **(Mefatihul Ulum s. 22)**

22- el Hemazani (t. 415 h.) **Tesbit Dalail el Nübüvveh** (3/548) kitabında Abdullah bin Sebe'den bahsetmektedir.

23- Bağdadi (t.429 h.) diyor ki: Sebeciler bid'atlerini Hazret-i Ali zamanında ortaya attılar, onlardan bazısını yaktı. İbni Abbas haber alınca ateşle yakmanın uygun olmadığını ayrıca Şamlılarla tekrar

savaşacağından, bu işin uzaması halinde arkadaşları arasında kargaşa olacağından geri kalanları sürgün etmesini işaret buyurdu. O da geri kalanları Medayin'e sürdü. **(el Firak Beynel Firak s.15)**

24- İbni Hazm (t.456 h.) diyor ki: İslamiyet'te Allahü teâlâdan başkasına ilahlık isnat edenlerin başı melun el Humeyri Abdullah bin Sebe ve arkadaşlarıdır. Sebeciler Hazret-i Ali'ye gelerek dediler ki: O sensin! Hazret-i Ali onlara dedi ki O kim? O sensin, Sen Allahsın dediler. Hazret-i Ali ateş hazırlatarak onları yaktı. **(Fasıl fil Milel ve Nihal 4/186)**

25- El Esfarayani (t.471 h.) diyor ki: İbni Sebe, fitnesinin başında Hazret-i Ali'nin Peygamber olduğunu söyledi, sonrada onun ilah olduğunu iddia etti ve herkesi buna davet etti. **(el Tabsira fiddin s.108)**

26- Şehristani (t. 548 h.) **Milel ve Nihal** (2/116, 155) kitabında, İbni Sebe hakkında şöyle der: (Diğer taşkın gruplar da, [yani eshab-ı kiramı kötüleyip dil uzatanlar, Hazret-i Ali'ye peygamberlik, ilahlık isnat edenler], İbni Sebe'nin kollarıdır, [yani hepsinin kaynağı ibni Sebe'dir].) Diğer bir yerde de şöyle der: (Hazret-i Ali'nin nasla imam olacağını ilk ortaya atan İbni Sebe'dir.)

27- Sem'ani (t. 562 h.) diyor ki: Sebeciler, Abdullah bin Sebe'ye uyanlardır. **(Enseb 7/24)**

28- İbni Asakir (t. 571 h.) Tarihinde (3/29) İbni Sebeyi şöyle anlatır: Sebeciler Abdullah bin Sebe'ye tâbi olanlardır ve onlar Rafizilerin taşkınlarıdır, aslı da Yemen'li Yahudi idi, müslümanlığını ilan etti.

29- Neşvan el Humeyri (t. 573 h.) diyor ki: Sebeciler Ali'nin ölmediğini söylediler, Yeryüzü zulümle dolduğu gibi adaletle de dolmadan ölmeyecektir ve insanları kıyametten önce tek dine döndürecektir dediler. **(Hivarul Ayn s.154)**

30- Fahrettin el Razi de (t. 606 h.) **İtikâdet Firak el Müslimin vel Müşrikin** kitabında (s.57) Hazret-i Ali'nin Sebecileri yaktığını vurguluyor.

31- İbni Esir (t. 630 h.) **Ellubab** kitabında (s.2/98) diyor ki: Sebeciler Abdullah bin Sebe'nin yolundadırlar. Yine Kâmil kitabında (3/114,144, 147, 154 ve diğer sayfalarda da) Taberi'nin rivayetlerinin senetlerini pek meşhur olduğu için kaldırıp sadece haberleri bildirmektedir.

32- Es Sekseki (t. 683 h.) **el-Burhan** kitabında diyor ki: (Öldükten sonra tekrar dünyaya geri dönme bozuk fikrini ilk önce İbni Sebe ve adamları söylemiştir.)

33- İbni Teymiye (t. 727 h.) diyor ki: (Rafiziliğin asıl kaynağı zındık münafıklardır. Bu bid'ati ilk olarak zındık İbni Sebe çıkarmıştır. Hazret-i Ali'nin nasla imam ve onun masum olduğunu söyleyerek çok taşkınlık göstermiştir.) **Mecmu'ul Fetava** (4/435) ve **Minhec'ul Sünnetül**

Nübeviyye kitabının bir çok sayfalarında böyle taşkınlıklarını ve zındıklığını yazmaktadır.

34- Abdullah bin Sebe'nin adı, el Ma'laki (t. 741 h.)'nin **Temhid vel Beyan** kitabında (s. 54) şöyle geçmektedir: (h. 33 senesinde Hazret-i Osman'a karşı bir grup yürüdü. Bu grupta Malik el Eşter, Esved bin Zeyd ve İbni Sevda lakabıyla bilinen Abdullah bin Sebe vardı.

35- Zehebi (t.748 h.) **el Muğni fid Duafa** kitabında (1/339) Ve **Mizan** (2/426)'da şöyle yazmaktadır: (Abdullah bin Sebe Şianın taşkınlarından ve sapıtmış ve sapıttırandır.) Bu sözün aynısı **İslam Tarihi** (2/122-123)'nde de geçmektedir.

36- Essafidi (t.764 h.) **el Vafi bil Vefiyyet** kitabında (17/20) İbni Sebe'yi anlatırken diyor ki: (Abdullah bin Sebe, Sebecilerin başıdır. Hazret-i Ali'ye sen ilahsın dedi, onu Medayin'e sürdü. Hazret-i Ali öldürüldüğü zaman onun ölmediğini, çünkü onun bir kısmı ilahtır, İbni Melcem'in öldürdüğü Hazret-i Ali değildir, onun suretine giren şeytanı öldürmüştür dedi. Ali'nin bulutlar arasında olduğunu, Gök gürültüsünün onun sesi, Şimşeğin onun kamçısı olduğunu, daha sonra da yere ineceğini iddia etti.

37- İbni Kesir (t. 774 h.) diyor ki: İnsanların Hazret-i Osman'a karşı yürümesine sebep, İbni Sebe'nin ortaya çıkarak, gittiği yerlerde özellikle Mısır'daki insanları yalan sözler ile ayaklandırması olmuştur. **(Bidaye ve Nihaye 7/183)**

38- Kermani'nin (t. 786 h.) **Firak el İslamiyye** (S.34) kitabında diyor ki: Ali radıyallahü anh şehid edildiğinde İbni Sebe onun ölmediğini iddia etti ve onda Allah'tan bir cüz vardır dedi.

39- Şatibi (t.790 h.) **el İ'tisam** kitabında (2/197) şuna işaret ediyor: Sebeiyye bid'ati, itikadi bid'at olup küfürdür. Çünkü Allahü teâlâ ile beraber bir ilahın varlığına inanan bozuk bir itikaddır. Bu bid'at diğer bid'at sözlerden farklıdır.

40- Ebil İz El Hanifi (t. 792 h.) **Şerh el akidetü et-Tahaviyye** kitabında (s.578) şöyle demektedir: Pavlusun hıristiyan dinine yaptığı yani onu bozduğu gibi Abdullah bin Sebe de İslam dinini bozmak için Müslüman göründü.

41- Cürcani (t. 816 h.) **Tarifat** kitabında Abdullah bin Sebe'yi şöyle tanıtıyor: O Sebecilerin başı idi. Arkadaşları gök gürültüsünü duyduklarında, (selam sana emiril müminin) derler.

42- Mukrizi (t.845 h.) **el Hutat** (2/356-357) kitabında diyor ki: (Hazret-i Ali zamanında tenasüh, geri dönme ve vasiyet sözünü Abdullah bin Sebe söylemiştir.)

43- Hâfız bin Hacer (t. 852 h.) **Lisanil Mizan** (3/290) kitabında İbni Sebe'nin haberlerini Seyf bin Ömer dışındaki ravilerden bildirmiş olup şöyle der: (Abdullah bin Sebe'nin haberleri tarih kitaplarında meşhurdur, tek bir rivayet değildir.)

44- El Ayni (t. 855 h.) **Akdul Ceman** kitabında (9/168) diyor ki: (İbni Sebe Mısır'a geldi ve emr-i maruf yapıyor gözükerek yani kendini dindar göstererek Mısırlıların kalblerine bozuk fikirlerini bunun yanında tekrar geri dönme inancını yerleştirdi.)

45- Suyuti (t. 911 h.) **Lubbul Elbab fi tahrirul Enseb** kitabında (1/132) şöyle demektedir: Sebeciler, Abdullah bin Sebe'nin yolunda oldukları için (Sebeci)ler diye adlandırılmışlardır.

46- Sefarani (t.1188 h.) **Levamiul Envar** kitabında (1/80) diyor ki: Şia fırkasının içine Sebeciler de girer. Sebeciler Hazret-i Ali'ye sen gerçekten ilahsın diyen Abdullah bin Sebe'yi takip edenler, onun yolunda gidenlerdir. Hazret-i Ali bu sözü söyleyenlerden eline geçirdiğini yakarak cezalandırdı.

47- Zübeydi (t.1205 h.) şöyle haber vermektedir. Ferve bin Müsk el Muradi'nin rivayet ettiği hadiste geçen kişi taşkın Sebecilerin başı olan Abdullah bin Sebe'nin babasıdır. **(Tacul Arus 1/75-76).**

Zübeydinin bu sözü doğru değildir. Ferve bin Müsk'in hadisi de onun bu iddiasını red eder. Onun dediği gibi olmadığını görmek için, Sünen Ebu Davud (3373) nolu hadisine ve Tirmizi'nin (3220) nolu hadisine ve Sebe suresinin tefsirine bakınız. Hadiste bunun hakkında geniş bilgi vardır. Hadiste geçen Sebe araplardan biridir. On tane oğlu oldu, altısı Yemen'e dördü de Şam'a yerleşti. Onlar Arap kabilelerinin ecdatlarındandır. Buradan da anlaşılıyor ki Sebe çok eski Arap soylarından biridir. Sebecilerin başı olan Abdullah bin Sebe'nin babası ile ilişiği yoktur.

48- Abdul Aziz bin Veliyullahil Dehlevi (t. 1239 h.) **Muhtasaril Tuhfe el İsne Aşeriyye** kitabında (317) İbni Sebe hakkında şöyle buyurmakta: İslamda en büyük musibetlerden biri de o zamanda Yahudi iblislerinden bir iblisin müslümanların dini bilgisi az olanlarına musallat olmasıdır. Kendisini müslüman olarak gösterdi, dini ve müslümanları kayırdığını, sevdiğini iddia etti. Bu şeytan San'alı Yahudi Abdullah bin Sebe idi, İbni Sevda diye adlandırılırdı, davasını sinsice, tedrici olarak ve akıllıca yayardı.

Ulemanın sözlerinden bu kadarını toplamak müyesser oldu, bunlardan başkaları da çoktur, hepsi de Yahudi Abdullah bin Sebe'nin hayal değil bir gerçek olduğunu göstermektedir. Öncekilerin eserleri ile

yetinmemizin sebebi, olaylara zaman olarak bizden daha çok yakın olmaları dolayısıyla bizlerden daha iyi bilmeleri ikinci olarak da onların günümüzde bulunmayan yok olan kitaplara bakabilmiş olmalarıdır.

Yine muasır bilim adamlarından böyle bir şahsın varlığını kabul edenler de çoktur. Bu konuda daha geniş bilgi almak isteyenler. Dr. Ahmet bin Abdullah bin İbrahim el Zağibi'nin **El unsuriyye tul yahudiyye ve âsaruhe fil müştemal islami vel mevkıf minha** kitabına (2/530-531) bakabilirler. İbni Sebe'nin varlığını kabul eden bir çok muasır ilim adamlarına yer vermiştir.

Şia'dan ibni Sebe'nin varlığını kabul edenler:

1- Taberi, **Ebi Muhnif (Lut bin Yahya)** (t.157 h.)'dan naklen diyor ki: Meakal bin Kays el Riyahi (Hazret-i Muaviye'nin Kufe valisi olan El Mugıre bin Şu'abe'nin) Harici El Mustevrid bin Alfa ve adamları ile savaşması için görevlendiği zat olup, iftiracı, yalancı ve Sebecidir. **(Tarih Taberi 5/193)**

2- Dr. Ahmet bin Abdullah bin İbrahim el Zağibi'nin **El unsuriyye tul yahudiyye** kitabında (2/528) **Esfahani** (t. 283 h.) İbni Sebe'nin var olduğunu bildiriyor.

3- El Naşi el Ekber de (t. 293 h.) **Meseil el İmame** (s. 22-23) kitabında şöyle bildiriyor: (Bir grup, Ali radıyallahü anhın ölmediğini, diri olduğunu, Arapları sopasıyla sürmedikçe (yola getirmeden de) ölmeyecektir dedi. İşte bunlar Abdullah bin Sebe'nin arkadaşları olan Sebecilerdir, Abdullah bin Sebe ise San'alı Yahudi idi ve Medayin'de ikamet etti.)

4- El Kami (t. 301 h.) **Mekalet ve Firak** (s. 20, Tahran 1973 m. Dr. Muhammed Cevad Meşkür Feyruvi tahkik etmiştir) kitabında haber veriyor: Sahabeye ve Ebu Bekir'e, Ömer'e ve Osman'a ilk uygunsuz söz söyleyen, onları kötüleyen ve onlardan teberri eden Abdullah bin Sebedir. Ve bunları kendisine Hazret-i Ali'nin emrettiğini iddia etti. (Hazret-i Ali'nin ölüm haberini getirene şöyle dediler: Yalan söylüyorsun Allah'ın düşmanı, bize onun beynini getirsen, öldüğüne yetmiş şahit bulundursan sana yine inanmayız ve yine de onun ölmediğini ve öldürülmediğini ta ki Arapları çomağıyla idare ve hüküm etmeden ve yine yeryüzünü tamamen hükmü altına almadan ölmeyecektir.)

5- Nubahti de (t. 310 h.) **Firak el Şia** kitabında (s. 23) İbni Sebe'nin haberlerini anlatıyor. (İbni Sebe Hazret-i Ali'nin ölüm haberini alınca, haberciye şöyle dedi: Yalan söylüyorsun Allah'ın düşmanı, bize onun beynini getirsen, öldüğüne yetmiş şahit bulundursan sana yine inanmayız. O ölmedi ve öldürülmedi, ta ki Arapları çomağıyla idare ve

hüküm etmeden ve yine yeryüzünü tamamen hükmü altına almadan ölmeyecektir.)

(S. 44) de diyor ki: Hazret-i Ali aleyhisselamın arkadaşlarından ilim ehli bir grup şöyle dedi: Abdullah bin Sebe Yahudi asıllı idi sonra müslüman oldu ve Hazret-i Ali'nin taraftarı oldu. Yahudi iken de o Yuşa bin Nunun Hazret-i Musa aleyhissalamın yerine geçecek vasidir derdi. Aynı taşkınlığına Peygamber sallallahü aleyhi vesellemin vefatından sonra müslüman olunca da devam etti. Yine ilk önce Hazret-i Ali'nin imametinin farz olduğunu, düşmanlarından beri olduğunu o söylemiştir.

Nubahti diyor ki: İşte bunun içindir ki şiaya muhalif olanlar diyor ki: (Rafiziliğin aslı (esasları) Yahudilikten alınmıştır.)

6- Ebu Hatim el Razi (t. 322 h.) **El zine fil Kelimatil İslamiyye** kitabında (s.305) diyor ki: Abdullah bin Sebe ve onun söylediğini söyleyen Sebeciler Hazret-i Ali'nin ilah olduğunu ve ölüleri dirilttiğini iddia ederlerdi.

7- El Keşi de (t. 340 h.) **Rical** kitabında (s. 98-99, Kerbala matbuat el Ealemi baskısında) Ebu Cafer Muhammed Bakır senediyle rivayetinde diyor ki: Abdullah bin Sebe kendisinin Peygamber olduğunu ve Emiril müminin – aleyhisselam- de (Hâşâ Allah olduğunu iddia ederdi.)

Aynı kitabta (s. 70, 100) bu sözlere benzer sözleri ile Cafer Sadık ve Ali bin Hüseyinden rivayetler vardır. Bu rivayetlerde Abdullah bin Sebe'yi lanetliyorlar.

(Hazret-i Emire böyle söylediği ulaşınca, hemen çağırtır ve böyle söyleyip söylemediğini sorar ve itiraf eder der ki: Evet o sensin, benim kalbime senin Allah olduğun ve benim de Peygamber olduğum vahyoldu. Hazret-i Emir şöyle der: Kahrolasın, şeytan seninle alay etmiş, Anan seni kaybetsin (Allah canını alsın) hemen bunlara tevbe et dedi. Kabul etmedi bunun üzerine onu üç gün tevbe etmesi için hapis etti, ama o tevbe etmeyince de onu yaktı.) [Onu değil arkadaşlarını yaktı, ibni Sebe'yi Medayin'e sürdü.]

8- Ebu Cafer Saduk bin Babuvi el Kami (t. 381 h.) **Men la Yahdurhül Fıkıh** (10/213) kitabında diyor ki: Abdullah bin Sebe, Hazret-i Ali'ye ellerini göğe kaldırarak dua etmesi hususunda itiraz etti. [Galiba, Sen tanrısın, böyle niye dua ediyorsun demek istedi.]

9- Şeyh el Mufiyd (t. 413 h.) **Şerh Akaidil Sudur** (s. 257) kitabında diyor ki: Müslüman görünenlerden taşkınlar, Hazret-i Ali'ye ve zürriyetine Peygamberlik ve ilahlık isnat edenler için, Emiril müminin Hazret-i Ali yakılarak öldürülmeleri hükmünü verdi.

10- Ebu Cafer el Tusi (t. 460 h.) **Tehzibul Ahkam** kitabında (2/322)

diyor ki: İbni Sebe kâfir oldu ve taşkınlık gösterdi.

11- İbni Şehri Aşub'un (t. 588 h.) **Menakibi âli Ebi Talib** kitabında (1-227-228) ibni Sebe'den bahsedilmektedir.

12- İbni Ebil Hadid (t. 655 h.) **Şerh nehcül Belaga** (2/99) kitabında diyor ki: Emiril müminin –Aleyhisselam- öldürüldükten sonra İbni Sebe uygunsuz fikir ve sözlerini aşikâre ifade etti ve kendine taraftar edindi.

13- Hasan bin Ali el Hilli (t. 726 h.) **Rical** kitabında (2/71) İbni Sebe'nin zayıflardan olduğunu, yani güvenilir olmadığını bildirmektedir.

14- Şii Zeydi imamlarından **İbnil Murteda** (t. 840 h.) diyor ki: Şiiliğin kaynağı İbni Sebe'dir, çünkü nasla imamlığı meydana çıkaran odur. **(Tacul Arus s. 5-6)**

15- Erdibili (t. 1100 h.) **Cami ul Rivat** kitabında (1/485) diyor ki: Melun taşkın İbni Sebe Hazret-i Ali'nin ilah ve peygamber olduğunu iddia ederdi.

16- El Meclisi (t. 1110 h.) **Bahrul Envar elcamiatü lidürari Ehbaril Eimmetül Ethar** kitabında (25/286-287) ibni Sebe'den bahsetmektedir.

17- Nimetullah El Cezairi (t. 1112 h.) **Envarul Numaniyye** kitabında (2/234) diyor ki: Abdullah bin Sebe Hazret-i Ali'ye radıyallahü anh sen gerçekten ilahsın dedi. Bunun üzerine onu Medayin'e sürgün etti. Denildi ki o Müslüman olmadan önce yani yahudi iken de, Yahudi dinindeki Yuşa bin Nuna, Musa'nın vasisi derdi, Hazret-i Ali'ye dediği gibi.

18- Tahir El Âlimi (t. 1138 h.) **Miratül Envar ve Mişketül Esrar fi Tefsirul Kur'an (s. 62)** mukaddemesinde ibni Sebe'den bahsetmektedir.

19- Memakani (t. 1323 h.) **Tenkihul mekal fi ehvalir rical** kitabında (2/183) kendinden önceki Şii kaynaklarından bildirdiği birkaç nakiller içinde de İbni Sebe'nin adı geçmektedir.

20- Muhammed Hüseyn el Muzferi (t. 1369 h.) İbni Sebe'nin varlığını inkâr etmeyen muasır şialardandır. Ancak şiilerin onunla bir ilişkisi olmadığını söylüyor. **(Tarih el Şia s.10)**

21- El Havanseri de **Ravdatül Cinan** (3/141) kitabında, İmam Cafer Sadık'ın İbni Sebe'yi yalan ve sahtekârlığından dolayı lanetlediğini bildiriyor.

İbni Sebe'nin varlığını inkâr edenler:

1- Abdullah bin Sebe'nin varlığını inkâr edenlerin başında Taha Hüseyin gelmektedir. (Fitnetil Kübra s.90-132) Taha Hüseyinin hanımının ve sekreterinin Hıristiyan olduğunu ve Paris'te kendisinin de Hıristiyan olduğunu hatırlatmakta fayda var.

2- Dr. Ali Sami el Neşşar da, İbni Sebe adında bir kimse yoktur, hayali biridir dedi. (Neş'etül Fikril Felsefi fil İslam 2/38-39)

3- Dr. Hamid Hanefi Davud, İbni Sebe'nin şahsiyeti hakkında yazılan Şii kitaplarının etkisi altında kalarak onun varlığını inkâr edenlerden biridir. Şöyle ki (Abdullah bin Sebe ve başka efsaneler) kitabının mukaddemesinde diyor ki: (Son olarak da bu kitabın sahibi Seyyit Murteda el Askeri'nin kitabından hoşlandığımı bildirmekten mutluluk içindeyim.) Abdullah bin Sebe hakkındaki görüşünü ise şöyle açıklamaktadır: (Tarihi hataların ve iftiraların en büyüklerinden biri de Abdullah bin Sebe hikayeleridir. Araştırmacılar ipin ucunu kaçırmış ve işin iç yüzü karanlık olduğundan, anlayamadıkları için Şii âlimlerine yapılan iftiraların farkında olamadılar. (1/18-21) Yine kitabında diyor ki: (İslam davası çerçevesinde şiacılık tabii bir görünümdür) (s.18)

4- Dr. Muhammed Kamil Hüseyin (Fatımı Mısırın Edebiyatı) kitabı (s. 7)

5- Abdul Aziz el Helabi Abdullah bin Sebe isimli kitabında (s. 73) şöyle demektedir. Şahsiyeti bilinmeyen varlığı şüpheli olan İbni Sebe'nin varlığını inkâr etmek gerekir.

6- Yukarıda İbni Sebe'nin varlığını inkâr edenlerin tilmizlerinden olan, Şii Mezhepli Prof. Hasan bin Ferhan el maliki de İbni Sebe'yi ve çıkardığı fitneleri inkâr etmektedir. (Müslümün Gazetesi, Sayı 657, 658)

7- İbni Sebe'nin varlığını inkâr edenlerden biri de Dr. Cevad Ali'dir. el Mecmeul İlmi El Iraki Mecellesinin altıncı cilt (s. 84, 100) Abdullah bin Sebe başlıklı makalesine bak. Yine Mecelletül Risale (sayı 778 s. 609-610)'ye bakabilirsiniz.

8- Dr. Muhammed Amare de Mutezile ve mürcie fırkalarını desteklemektedir. El Hilafetü ve neş'etül ahzabül islamiyye kitabında (s. 154-155) diyor ki: Bir çok tarihi kaynaklar ve islami düşünce (!) bu kadar büyük çalışmaları ve uydurma uğraşları İbni Sevda'ya dayandırmaktadır. Yine diyor ki: (İbni Sebe'nin varlığını farz edelim...) ve buna benzer sözleri.

9- Dr. Abdullah El Semirai el guluv vel firakil gali'ye fil hadaratil islamiyye kitabında (s. 86) İbni Sebe'nin varlığını inkâr etmekle beraber İbni Sebe'nin fikirlerinin var olduğunu, bu fikirlere uyan insanların bulunduğunu söylemektedir.

Şia'dan ibni Sebe'nin varlığını inkâr edenler:

1- Muhammed El Hüseyin Keşif el Gata (Asluş Şia ve Usulihe) kitabında (s.61) diyor ki: Abdullah bin Sebe, Mecnun Beni Amir ve Ebu Hilal gibi romancıların insanların boş vakitlerini meşgul etmek için uydurdukları hurafelerdir.

2- Murteda El Askerinin bu konuda iki kitabı var, İbni Sebe'nin

varlığının tamamen asılsız olduğunu söylüyor. Abdullah bin Sebe hakkında en çok konuşan kişi budur. Birinci kitabının başlığı (Abdullah bin Sebe)dir. Bu kitabında hicri ikinci asırdan itibaren bu konuda yazan tarihçilerin ve müsteşriklerin yazılarını araştırmaktadır. İkinci kitabı ise şu başlıktadır: (Abdullah bin Sebe ve Diğer Efsaneler)

3- Muhammed Cevad Mugniye, Murteda el Askerinin Abdullah bin Sebe ve Diğer Efsaneler kitabının önsözüne yazdığı yazıda İbni Sebe'nin varlığını inkâr etmektedir.

4- Dr. Ali el Verdi, Vaazüsl Selatin kitabında (s. 273-276) diyor ki: (Bana öyle geliyor ki İbni Sebe baştan sona kadar çok iyi işlenmiş ve tasvir edilmiş bir hikayedir.) Ali El Verdi, İbni Sevda'nın Hazret-i Ammar bin Yasir radıyallahü anh olduğunu diyen kişidir. (s. 378)

5- Abdullah el Fayad, Tarihül İmamiyye ve Eslafihim mineş Şia kitabında (s. 95) diyor ki: İbni Sebe gerçek olmaktan daha fazla hayale daha yakındır.

6- Dr. Kamil Mustafa El Şeybi (El Sıla beyne el Tasavvuf vetteşyi) kitabında (s. 41), Dr. Ali el Verdi'nin iftirasına uymuştur. Yani o da, Ammar bin Yasirin İbni Sevda olduğu (s.88) fikrindedir.

7- Talip el Rifaı (etteşyi zahiratün tâbiiyye fi itarid davetil islamiyye) kitabında (s. 20) ibni Sebe'nin varlığını kabul etmemektedir.

İbni Sebe'nin şahsiyetini inkâr etmek, bu yeni şii araştırmacıların sanki ortak hedefidir. Bunun nedeni de, şii inancına Yahudiliğin tesirinin olmadığını göstermektir. Ama nerde, güneş balçıkla hiç sıvanır mı?

Dr. S'adi el Haşimi'nin **İbni Sebe hakikattir hayal değildir** kitabında (s. 76) yer alan şu makalesi hoşumuza gitti, orada diyor ki:

Tarihi Şii kitaplarından nakil edilen açık naslarda da Yahudi İbni Sebe'nin gerçek biri olduğu kayıtlıdır. Bu konuda inkâra giden şiiler kendi kitaplarını kötülemiş olurlar. Çünkü bu kitaplarda masum imamlarının Yahudi ibni Sebeye lanet ettiğini nakil ediyorlar. Kendi inançlarına göre masum olan imamlarından, gerçek olmayan yani hayali bir insana lanet etmek, o şahıs hakkında bilgi vermek, masum imamların yalan söylemesi, iftira etmesi demek olur ki, bu da kendi inançlarına göre caiz değildir.

Müsteşriklerden ibni Sebe'nin varlığını bildirenler:

Müsteşrikler Abdullah bin Sebe'nin haberleri üzerinde çok araştırma yapmışlardı. Bu kindâr İslam düşmanlarının, ibni Sebe'nin varlığını isbat etmelerine ihtiyacımız yok, ancak burada yer vermemizin nedeni, bazıları gayrimüslimlerin sözlerine çok kıymet vermektedir, onlar için belki faydası olur diye yazıyoruz:

1- Alman Müsteşrik Yulyus Felhevzin (1844-1918 m.) diyor ki: Sebecilerin meydana çıkışı Ali ve Hüseyin dönemlerinde olmuştur. İsminden de anlaşılıyor ki Sebeciler Yemen'li Abdullah bin Sebeye bağlı olanlardır. **(El havaric veş Şia s.170-171)**

2- Müsteşrik Fan filuvtin (1866-1903 m) de Sebecilerin başının Abdullah bin Sebe olduğunu ve ona bağlı olduklarını söylemektedir. Ve yine diyor ki: (Sebeciler, Abdullah bin Sebe taraftarı ve yardımcılarıdır. Bunlar Osman zamanından beri hilafetin Ali'nin hakkı olduğunu söyleyenlerdir. Yine bunlar Ali ve haleflerine ilahın tecessum ettiğine inanırlar.) **(Essiyadetül arabiyye veş şia vel israiliyet fi ahdi beni Umeyye s. 80)**

3- İtalyan Müsteşrik Keyetani (1869-1926 m.) diyor ki:

(İbni Sebe gerçektir. h. 33-35 senesinde olan olayların içindedir. **(Havali'yet İslam, sekizinci cüz)**

4- Müsteşrik Lifi Dilafide (d. m.1886), Melazeri'nin **Ensebul Eşraf** kitabından alarak diyor ki: (.....Abdullah bin Sebe'ye uğrar ve Ali'nin hilafeti hakkında konuşurdu.)

5- Alman Müsteşrik İsrael Feridlander, **Aşuriyye mecellesi**nin iki sayısında da (1909 yılı s. 322 ve 1910 yılı s. 23) **Abdullah bin Sebe Şiiliği kurandır ve Aslı Yahudidir** başlığı altında 80 sayfayı aşan araştırmasını şöyle özetler: İbni Sebe'nin varlığı hususunda kesinlikle şüphe yoktur.

6- Macar Müsteşrik Culd Tesihir (m. 1921) diyor ki: Ali'nin ilahlığını söyleyen, abartan, büyüten kişi Abdullah bin Sebedir. **(El akidetü ve şeriatü fil islam s. 205)**

7- Rinold Neklis (m. 1945) diyor ki: (Abdullah bin Sebe, Sebeci fırkasının kurucusudur. Yemen'in San'a sakinlerinde idi. Hakkında Yahudi olduğu ve Osman zamanında müslüman olduktan sonra gezgin vaiz olduğu söylendi.) **(Tarihul edebul arabi, s.215)**

8- Davit M. Runlidis diyor ki: (Taberinin dediği gibi Osman döneminde Abdullah bin Sebe adında biri vaiz olarak ortaya çıktı, müslümanların arasına bozgunculuk sokmak için İslam ülkelerini enine ve boyuna dolaştı) **(Akidetüş Şia s. 85)**

9- İngiliz müsteşrik Barnerd Luis de Şiiliğin temeli olarak Abdullah bin Sebeyi görmektedir. **(Usulul İsmailiyye s. 86)**

Abdullah bin Sebe konusunda bazı önemli müsteşrik kitapları bunlardır, daha başkaları da çoktur. Daha geniş bilgi için Dr. Süleyman el Avde'nin **Abdullah bin Sebe eseruhu fi ahdesil fitneti fi sadril İslam** kitabına (s. 73) bakınız.

Müsteşriklerden çok azı İbni Sebe'nin varlığını inkâr etmektedir, nedeni de şu iddialarıdır:

1- Çıkan fitneler eshabın kendi aralarında işlemiş olduğu hatalardır, bu fitneleri ve hataları Yahudi ve Zındıklara atmaları müslüman tarihçilerin sahabeyi savunma yöntemidir.

[Müslüman tarihçilerin eshab-ı kiramı savunmak için bu yola başvurmalarına hiç ihtiyaçları yoktur. Çünkü onları Allahü teâlâ savunmaktadır. Kur'an-ı kerimde **(Hepsine Cenneti söz verdim, onlar benden razıdır ben de onlardan razıyım)** diye defalarca buyurmaktadır. [Hadid 10, Nisa 95, Tevbe 100, Âl-i İmran110, Feth 18]

Tarihçiler savunsa ne olur, savunmasa ne olur!]

2- Sahabe arasında tahripçilerin gezmesine gerek yoktu. Çünkü, hırsları ve dünya sevgileri yüzünden her biri sulta'nın kendinde olmasını istiyordu. Bu sebeplerden ötürü planlı kasıtlı şekilde birbirleri ile savaştılar. [Kâfirlerin bu iddialarına da Allahü teâlâ cevap vermektedir:

(Eshabın hepsi, kâfirlere karşı çetin ve birbirlerine karşı merhametlidir.) [Feth 29]

3- İslam dini sahabenin ahlakını bile düzeltememiş, Peygamber aralarından gider gitmez kısa bir zamanda birbirlerine girmişlerdir. İslam dini aralarını bulmaktan aciz kalmıştır. Demek ki İslam dini hak değildir, her zaman için geçerli olamaz.

[Kâfirlerin bu iddiasına da Allahü teâlâ cevap vermektedir:

(Ey ehl-i kitap, resulümüz [Muhammed aleyhisselam] **kitaptan gizlediğiniz şeyleri açıklamak üzere geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.)** [Maide 15]

(Allah, Resulünü, hidayet ve hak din, İslamiyet'le gönderdi. İslam dinini, diğer dinler üzerine üstün kıldı. [Muhammed aleyhisselamın hak] **Peygamber olduğuna şahid olarak Allah yeter.)** [Feth 28]

(Müşrikler istemese de, İslam dinini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için resulü Muhammed aleyhisselamı, [sebeb-i hidayet olan] **Kur'an ve İslam dini ile birlikte gönderen Allah'tır.)** [Saf 9]

(Allah indinde hak din ancak İslam'dır.) [A.İmran 19] **(Sizin için din olarak İslam'ı beğendim.)** [Maide 3] **(Kim İslam'dan başka din ararsa, bilsin ki, bulacağı o din, asla kabul edilmez.)** [A.İmran 85]

Bazı inkârcıların ibni Sebe'yi inkâr etmelerinin nedeni

Birinci olarak diyorlar ki: (İnsanlar arasında ibni Sebe'nin haberlerinin yayılmasında tek kaynak Taberi'dir ve bu haberlerin tamamı Seyf bin Ömer'in rivayetlerine dayanmaktadır. Dolayısıyla İbni Sebe'nin

haberleri tek bir kaynaktandır. Cerh ve Tadil âlimleri Seyf'in zayıf biri olduğunu söylemişlerdir.)

Buna cevap üç kısım olacaktır:

A) İbni Sebe hakkında ki haberlerin tek kaynak Taberi olması ve bu haberlerin tamamının Seyf bin Ömer'in rivayet etmesi

CEVAP

Bu şüphe geçersizdir. Çünkü Seyf'den tek rivayet eden Taberi değildir. Seyf'ten bazı rivayetler vardır Taberi'de bu rivayetler yoktur. Örnek:

1- İbni Asakir yoluyla (t. 871 h.) kendi Tarih kitabında (29//9) Seyf bin Ömer'den rivayet var Taberide yoktur.

2- Maliki (t. 741 h.) yoluyla Temhid ve Beyan kitabında (s. 54) Seyf bin Ömer'den rivayet var Taberi de yoktur.

3- Zehebi yoluyla (t. 748 h.) İslam Tarihi kitabında (2/122-123) Seyf bin Ömer'den rivayet var, yine bu rivayet de Taberide yoktur.

Bu üç yolla gelen rivayetler gösteriyor ki: İbni Sebe hakkındaki haberleri veren Seyf bin Ömer'in bildirdiği rivayetleri sadece bildiren Taberi değildir. Demek ki bu haberlerin tek kaynağı Taberi değildir.

B) İbni Sebe hakkındaki haberlerin kaynağı sadece Seyf bin Ömer olması

CEVAP

Bu şüphe de doğru değildir. Bazı rivayetler vardır ki Seyf, senetlerinde yoktur. Araştırmalarımızda gördüğümüz şudur ki İbni Sebe hakkında ki rivayetlerin kaynağı tek Seyf bin Ömer değildir. Burada birkaç nassı İbni Asakir'den bildireceğiz, hiçbirinin senedi Seyf bin Ömer'e dayanmıyor. İbni Asakir'in tarihini bizzat seçmemizin nedeni ise, Taberi'de olduğu gibi, bildirdiği haberleri rivayetlerine dayandırmasıdır.

Birincisi: İbni Asakir'in zikrettiği ve senedini el Şabi'ye dayandırdığı haberdir. Dedi ki: İlk Allah'a yalan söyleyen Abdullah bin Sebe'dir.

İkinci rivayet: İbni Asakir'in senediyle Ammar el Dehni'ye dayandırdığı haberde diyor ki: Eba el Tufeyl'den duydum diyor ki: Ali minberdeyken Müseyyib bin Necbe'nin İbni Sevda'yı getirdiğini gördüm, Ali buyurdu ki: Onun suçu ne? Dedim ki: Allah'a ve resulüne yalan söylüyor.

Üçüncü rivayet: İbni Asakir'in senedi ile Zeyd bin Vehb'e dayandırdığı haberde diyor ki: Hazret-i Ali buyurdu ki: Ben bu siyahiden beriyim.

Dördüncü rivayet: İbni Asakir'in Şu'be senediyle, o da Seleme'den

naklen diyor ki: Seleme dedi ki:

Eba el Za'radan duydum o da Hazret-i Ali'nin şöyle dediğini bildirdi: Bu siyah yağ küpünden ben beriyim.

Beşinci rivayet: İbni Asakir'in Şu'be senediyle o da Seleme bin Kehil o da Zeyd'den naklen dedi ki: Ali bin Ebi Talip buyurdu ki: Abdullah bin Sebe'yi kast ederek - **Ben bu siyah yağ küpünden beriyim** - çünkü o Ebi Bekir ve Ömer hakkında ileri geri konuşuyordu-

Altıncı rivayet: İbni Asakir'in senediyle Seleme bin Kehil o da Haciyye bin Adıy el Kendi'den naklen dedi ki: Hazret-i Ali'yi minberde gördüm şöyle buyuruyordu: Şu Allah ve Resulüne yalan söyleyen siyah yağ küpünü -İbni Sevda'yı kast ediyor- cezalandırmamda beni kim mazur görmezki! Bunu öldürdüğüm için bazı kimseler beni kınamayacak olsa, Nehr ahalisinin kanlarına benim sebep olduğumu iddia ettikleri gibi bunlardan bir tepe oluştururdum. [Bunların hepsini öldürür, üstüste koyardım.]

Yedinci rivayet: İbni Asakir'in senediyle Ebu Ahvas o da Mugireden o da Semmak'dan naklen dedi ki: Ali, İbni Sevda'nın Hazret-i Ebu Bekir ve Ömer'in üstünlüğü hakkında ileri geri konuştuğunu duyunca hemen onu çağırdı bir de kılıç istedi. [Öldürmekten vazgeçti] Onunla konuştu ve benim bulunduğum şehirde bulunmayacaksın dedi. Medayin'e sürgün etti. **İbni Asakir, Tarih Dimaşik (29/7-10)**

C) Seyf bin Ömer'in Cerh ve Tadil âlimlerince zayıf bilinmesi

Seyf bin Ömer muhaddis olarak:

Nesai, fidduafe vel metrukin kitabında (s. 14) (Seyf bin Ömer el Dabi zayıftır), Ebi Hatim Cerh ve Tadil kitabında (2/278) Seyf bin Ömer hadisleri alınmaz, onun hadisleri Vakidi'nin hadisleri gibidir. İbni Muin de aynı kaynakta (2/278) Seyf'in hadisleri zayıftır. Zehebi de Kütübü sittede rivayetleri zayıf olanlar arasında zikredip, onun zayıf olduğunu İbni Muin ve başkaları bildirdi demekle yetinmiştir. İbni Hacer de Takrib kitabında (1/344) : (Seyf Hadisleri zayıftır.) İbni Hibban da Mecruhin kitabında (1/345): (Seyf bin Ömer el Dabi El Esedi Basra ahalisindendir. Zındıklıkla itham edilmiştir.

Yukarıda bildirilen Seyf bin Ömer'in Hadisci yönünden böyle olması, ama tarihçi olması yönünden nedir?

Şimdi burada ilim ehlinin sözlerini nakletmeden, Hadis rivayetçileri ile tarih rivayetçilerini birbirinden ayırmak lazım geldiğini arzetmek isteriz. Zira, birincisi üzerine hükümler ve ceza hukuku kurulur ve bu yönüyle dini

hükümlerin oluşmasında direkt bağlantılıdır. Bu nedenle Ulema -rahimehümüllah- hadis ravilerinde bazı şartlar aramışlardır. Ama Tarih haberlerini veren habercilerde bu şartlar önemli ise de, biraz farklıdır. -Özellikle de bu haberler Sahabe ile ilgili ise- ancak tarih haberleri, Hadis gibi fazla incelenmez. Bu ölçüde de Seyf bin Ömer'in de Hadis ve Tarihçi yönlerini gözetmek gerekir. Bu konu hakkında geniş bilgi için **Muhammed Emhazun'un Mevakiful sahabe fil fitne** kitabına (1/82-143) bakınız.

Rical kitaplarına bizzat baktığımızda aşağıdakileri görürüz:

Zehebi fi Mizanil İ'tidal (2/255) de diyor ki: **(Bilinçli bir tarihçi idi)**

İbni Hacer de fi Takribil Tehzib 81/344) diyor ki: **(Tarihte senettir, dayanaktır.)**

İbni Hibban'ın Zındıklık itham etmesine ise **İbni Hacer** Takrib (1/344)'de diyor ki: (İbni Hibbanın Ona karşı bu sözü kötü olmuştur.) Seyf'i delilsiz zındıklıkla itham etmek doğru değildir. Yoksa fitne hakkında ve sahabe arasında geçen sözlerini bildirdiği rivayetleri nasıl açıklarız, hadiseleri bildiren rivayetlerindeki üslubu zındıkların üslubundan çok uzaktır. Nitekim İbni Sebe gibi zındıkların örtülerini yırtıp açığa çıkarmıştır! Zındık olsaydı, bunu yapmazdı.

Durum böyle olunca, Seyfin rivayetlerini diğer habercilerin rivayetlerine örneğin Ebi Muhnif, Vakidi, İbni El Kelbi gibi, tercih etmekte hiç kimse şüphe etmez. Çünkü Seyfin rivayetleri Sikalar tarafından doğru rivayetlerle insicamlı, uyumlu olması, daha ötesi o olayları görenlerden, kaynağından almış olmasıdır. Daha fazla bilgi için Dr. Hali'd bin Muhammed El Gays'in **İstişhed Osman ve vakıatul Cemel rivayetü Seyf bin Ömer** kitabına (s.19-40), Dr. Süleyman el Avde'nin **Abdullah bin Sebe eseruhu fi ahdesil fitneti fi sadril İslam** kitabına (s.104-110) bakınız.

İkinci olarak diyorlar ki: (İbni Sebe diye biri yoktu, gerçekte bu adla Ammar bin Yasir kast edilirdi.) Bu görüşlerini isbat için birkaç madde sundular bunlardan bazıları:

1- İbni Sebe, İbni Sevda olarak bilinirdi, yine Ammar'ın da künyesi İbni Sevda idi.

2- Her ikisi de Yemen'den, Yemen asıllı Sebe bin Yeşcab soyundandır.

3- Her ikisi de Hazret-i Ali'yi çok severlerdi, insanları Hazret-i Ali'ye biat etmeleri için teşvik ederlerdi.

4- Ammar Mısır'a Hazret-i Osman zamanında gitti ve insanları ona karşı kışkırtıyordu, Aynısını İbni Sebe'nin de yaptığı söyleniyor.

5- Osman, hilafeti hakkı olmadığı halde aldı sözü İbni Sebe'ye aittir. Şeri hak sahibi ise Hazret-i Ali'dir. Aynısını Ammar da diyordu.

6- Cemel savaşında barış uğraşlarını ikisi de engellemeye çalışıyorlardı.

7- Ebu Zeri Osman'a karşı kışkırtan İbni Sebe'dir dediler.

CEVAP

Bu iddiaları, iddia sahibinin cahil olduğunu gösterir. Bu iddialarını, Şianın kendilerince güvenilir Cerh ve Tadil rical kitapları red eder. Bu kitaplar Ammar bin Yaseri radıyallahü anh Hazret-i Ali'nin taraftarlarının arasında anıyor ve Ammar şianın yanında dört erkandan (esastan, temelden) biridir diyor. Sonra başka bir yerde de Abdullah bin Sebe lanetlenmekte ve sövülmektedir. **(Rical El Tusi s. 46, 519) (Rical El Hali s. 255, 469)**

İki şahsı bir şahıs kabul etmek hiç mümkün mü?

Hazret-i Osman zamanında ikisinin de Mısır'a gitmesi doğrudur. Ancak ne zaman gittiklerini tarih kitaplarında araştırdığımızda İbni Sebe'nin varlığını inkâr edenlerin aksine şöyle olduğu anlaşılır ki bu da her iki şahsın farklı şahıslar olduğunu gösterir. Çünkü Taberi de (4/241) bildirildiği gibi Ammar Mısır'a Hazret-i Osman tarafından (h. 35) senesinde gönderilmiştir. İbni Sebe'nin Mısır'da görünmesi (h. 30) senesindedir. Her iki haberi de Taberi vermiştir. Yine Taberi şöyle demektedir: Ammarı Hazret-i Osman'a karşı kışkırtanlardan biri de İbni Sebedir. **(Taberi 4/341) (İbni Kesir, Bidaye ve Nihaye 7/167) (İbni Esir, el Kamil fil Tarih 3/77) (Tarih İbni Haldun 2/1034)** İşte bu büyük tarihçiler iki şahsın varlığını bildiriyor. Bu kaynaklara rağmen hangi akıllı daha bu iki şahıs tek kişidir diyebilir?

Ammarın Yemen'li olduğunu söylemelerine ise deriz ki: Her Yemen'liye İbni Sebe demek doğru olur mu? Tâbi ki doğru olmaz. Yakut'un Mucemul Bulden kitabında (3/181) dediği gibi Sebe, geniş Yemen ülkesinin bir parçasıdır.

Hilafetin şer'i sahibi Ali'dir, Osman hakkı olmadığı halde aldı diyenin Ammar olduğunu demelerine ise deriz ki: Bu iddia edilen bir söylentidir, delil gerekmektedir. Tam tersine Hazret-i Osman Ammara güveniyordu, Hazret-i Ammarı Mısır'daki işleri zapt etmek için bizzat kendisi göndermişti. **(Taberi 4/341)**

Yine İki kişinin künyesinin benzer olması bunları bir kişi yapmaz ki! Tarihi koşullar ve her iki şahsın karakteri bu görüşü kabul etmemize müsaade etmiyor. Kişiler hakkında bilgi veren tarih (cerh ve tadil) kitaplarına bakmak bile okuyucuya geniş bilgi verir. Bu sebeptendir ki

âlimler Cerh ve Tadil kitapları telif etmiştir. Bu kitaplarda nice benzer isim ve künyelerin yer aldığı görülür.

Bu iddialarını çürüten diğer en önemli delillerden biri ise Hazret-i Ammarın Sıffın savaşında şehid olmuş olması yani ölmesi, İbni Sebe'nin ise Hazret-i Ali'nin ölümünden sonra bile yaşamış olmasıdır.

Bu delillere rağmen daha kim, Ammar bin Yasir, Abdullah bin Sebe'dir diyebilir?

Üçüncü olarak diyorlar ki: (İbni Sebe gerçekte yoktur, Şii düşmanları şiiliği kötülemek için Abdullah bin Sebe'ye izafe etmişlerdir.)

CEVAP

Bu iddia delile dayanmamaktadır. Siz böyle söylerseniz başkaları da dilediğini, istediğini söyleyebilir. Ama önemli olan delil getirmektir. Gerçekleri gelişi güzel inkâr etmeden önce, şüphe ile yaklaşmadan önce – ama bu her zaman ki işiniz – en azından incelemeniz gerekmez miydi? Bu konuyu sadece Ehl-i sünnet bildirmiyor ki! Bu iddianız geçersizdir, çünkü Şii kaynaklar da yani kendi kaynaklarınız da İbni Sebe'nin var olduğunu ve masum imamlarınızca lanetlendiğini yazmakta, ispat etmektedir. Bu Ehl-i sünnetin iftirasıdır iddianız dolayısıyla geçersizdir.

Konuyla ilgili yeterli bilgi ve ileri sürülen şüpheleri yok ettikten sonra deriz ki:

1- Şiilerin İbni Sebe'nin varlığını inkâr sebebi, İslam'ın iman esaslarıyla uyuşmayan inançlarına dokunduğu içindir.

2- Bir yahudinin iftiralarına inandıkları için, şiileri töhmet ve şüpheden kurtarmak içindir.

3- Şiilerin eshab-ı kirama karşı bitmek tükenmek bilmeyen tarihi düşmanlıklarıdır. Onları kötülemek için, meydana gelen fitneleri kendi aralarında kendilerinin çıkardığını gösterme gayretleridir.

İbni Sebe hakkında onlarca sünni kaynak ile şii kaynak yukarıda bildirildi. Bunların içinde Tarihçiler hadis âlimleri, tefsir kitapları, fıkıh kitapları da vardır. Faraza bu sünni ve şii kaynakların hepsi yanlış diyelim. Ama onun fikri mevcut ya! Mesela Ali tanrıdır diyor. Hangi müslüman böyle bir şey söyleyebilir? Bunu bir hainin çıkardığı muhakkaktır. Bunu da ancak bir kâfir çıkarabilir. Adı ister ibni

Sebe olsun ister ibni Sevda olsun ne fark eder?

Ortada bir gerçek var, Ali'ye ilah diyen, peygamber diyenler var. Bir müslüman bunu söyleyebilir mi, yahut müslüman olan birisi böyle bir şeyi ortaya atabilir mi?

Allahü teâlâ, **(Kur'anı ben koruyacağım)** diyor, **(Kimse onu değiştiremez)** diyor, hayır, eshab onu değiştirdi diyenler var.

Allahü teâlâ, eshab-ı kiram için, **(Hepsine Cenneti söz verdim, Ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** diyor, hayır, 5'i hariç hepsi mürted oldu, zaten münafıklardı diyenler var.

Peki, bunları ehl-i sünnet müslümanlar mı çıkardı yoksa kâfirler mi? Bu sorunun cevapsız kalacağı muhakkaktır. Niye cevap veremezler? Çünkü kâfirler deseler, bu iddiaları yapanların kâfirlerden etkilendiğini itiraf etmiş olacaklar. Müslümanlar hiç diyemezler, çünkü müslüman böyle şeyler diyemez, müslümanlara iftira etmiş olurlar...

İbni Sebeci ile münazara

Allahü teâlâ görülecektir

Sual: Ehl-i Sünnete göre Allah'ın kıyamet gününde müminlere gökyüzündeki on dört gecelik ay gibi görüneceği, dünyada ise Allah'ın sadece rüyada görülebileceği bildiriliyor. Allah'ın ahirette, hem de şu başlardaki gözle ve de aynı gökteki ondörtlük ay gibi gözlenebileceği nasıl söylenebiliyor?

CEVAP

Niye şaşıyor, niye inanmıyorsun? Allah ve Resulü söylüyor. Allah ve Resulünün sözüne şaşırdıktan sonra, Onların sözüne inanmadıktan sonra sen daha neye inanırsın ki? Sen, Allah ve Resulünün sözüne nasıl görüş dersin ki? Sizin işiniz gücünüz Allah ve Resulüne inanmayanların, İslamiyet'i yıkmak isteyenlerin yolundan gitmek.

Müminlerin ahirette, Cennete girmeden önce de, girdikten sonra da Allahü teâlâyı görecekleri Kur'an-ı kerimde açıkça bildiriliyor:

(Kıyamet günü ışıl ışıl parlayan yüzler, [müminler] **Rablerine bakacaklardır.)** [Kıyamet 22, 23]

Meşhur bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

Peygamber efendimiz, ayın on dördüncü gecesi, parlayan dolunaya bakıp buyurdu ki:

(Gökteki şu ayı nasıl net görüyorsanız, [siz müminler Cennette] **Rabbinizi, böyle açıkça göreceksiniz.)** [Buhari, Müslim, İbni Mace, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai, İ.Ahmed, İbni Huzeyme, İbni Hibban]

Yunus suresinin, **(Güzel amel edenlere, hüsna** [Cennet] **ve ziyadesi de vardır)** mealindeki 26. âyet-i kerimesindeki **ziyade** kelimesini Resulullah efendimiz **rüyet** [Allahü teâlâyı görmek] olarak açıklayıp, **(Dolunayı gördüğünüz gibi kıyamette Rabbinizi açıkça görürsünüz)** buyurdu. (Buhari)

Kâfirler, cemal sıfatı ile görme nimetinden mahrum kalacaklardır. Bir âyet meali şöyledir:

(Onlar [kâfirler] **o gün Rablerini** [cemal sıfatı ile] **görmekten mahrumdur.)** [Mutaffifin 15]

Allah'ı cemal sıfatı ile görmek büyük nimettir. Cennetteki bütün nimetlerden daha üstündür. Kâfirler ise, Cennete giremeyeceği için bu büyük nimetten mahrum kalacaklardır. Kâfirler, ahirette Allah'ı kahır sıfatı ile göreceklerdir, ancak bu görme bir nimet değil, büyük bir azap olacaktır.

İmam-ı Şafii, imam-ı Malik hazretleri gibi mezhep sahibi büyük âlimler, (Bu âyet-i kerime, müminlerin Allahü teâlâyı cemal sıfatı ile göreceklerine bir delildir. Çünkü öyle olmasaydı, **Kâfirler göremeyecek** buyurulmazdı) demişlerdir. **Hiç kimse** denmiyor, **kâfirler göremeyecek** buyuruluyor. **(Hazin)**

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Ehl-i sünnet âlimleri, sözbirliği ile "Allahü teâlâ dünyada görülmez" buyurdu. **(1/283)**

Mevlana Halid-i Bağdadi hazretleri buyuruyor ki:

(Dünyada Allahü teâlâyı gördüm diyen zındıktır. Evliyanın kalb gözü ile görmesi rüyet değildir. Onlara şühud hasıl olmaktadır.) **(İtikadname)**

İmam-ı Gazali hazretleri de, (Allah'ı dünyada görmek mümkün olmaz) buyuruyor. **(İhya)**

Dünyada Allah'ı görmek imkansız olduğu için Hazret-i Âişe, **(Resulullahın Allah'ı gördüğünü söyleyen yalan söylemiş olur)** buyurmuştur. (Buhari)

İmam-ı Rabbani, Mevlana Halid-i Bağdadi, Seyyid Abdülkadir-i Geylani hazretleri gibi büyük zatlar ise, Peygamber efendimizin Miracda Allahü teâlâyı gördüğünü, ancak bunun dünya görmesi ile değil, ahiret görmesi ile görmek olduğunu bildirdiler.

Fıkıh ve hadis ilimlerinde müctehid ve evliyanın büyüklerinden Seyyid Abdülkadir-i Geylani hazretleri buyuruyor ki:

Biz, Resulullahın (sallallahü aleyhi ve sellem) Mirac gecesi Allahü teâlâyı görmesinin baş gözü ile olup, kalble ve rüyada olmadığına iman ederiz. Zira Cabir bin Abdullah, Peygamber efendimizin Necm suresinin **(Andolsun Onu, Sidretü'l-Münteha'nın yanında önceden bir defa daha görmüştü)** mealindeki 13 ve 14. âyet-i kerimeleri üzerine **(Elbette Rabbimi gördüm)**, **(Ben sidretü'l-müntehada Rabbimi gördüm. Öyle ki, ilahi vechinin nuru, benim için zahir oldu)** buyurduğunu bildirmiştir.

Allahü teâlâ Mirac gecesinde kendisini habibine aynen göstermiş olduğunu, İbni Abbas hazretleri İsra suresinin tefsirinde bildiriyor. Ve yine İbni Abbas hazretleri buyurdu ki:

(Mirac gecesinde Resulullah, Allahü teâlâyı iki defa dünya gözü ile görmüştür. Hullet Hazret-i İbrahim için, kelam Musa aleyhisselam için, rüyet de Muhammed aleyhisselam için olmuştur.) **(Gunye)**

[**Hullet**, dostluk, **Kelam**, konuşma, **Rüyet**, baş gözü ile görme demektir.]

İmam-ı Rabbani hazretleri buyurdu ki:

O Server, Mirac gecesinde Rabbini dünyada değil, ahirette gördü. Çünkü o Server, o gece, zaman ve mekan çevresinden dışarı çıktı. Ezeli ve ebedi bir an buldu. Başlangıcı ve sonu bir nokta olarak gördü. Cennete gideceklerin, binlerce sene sonra, Cennete gidişlerini ve Cennette oluşlarını, o gece gördü. İşte o makamdaki görmek, dünyada görmek değildir. Ahiret görmesi ile görmektir. Bu görmeyi dünyada gördü demek de mecaz olarak söylenmiştir. Dünyadan gidip gördüğü ve yine dünyaya geldiği için dünyada gördü denilmiştir. **(m. 283)**

Allahü teâlâ, dünyada görülmez. Bu dünyada bu nimet nasip olsaydı, herkesten önce Hazret-i Musa görürdü. Peygamberimiz Miracda bu devletle şereflendi ise de, bu dünyada değildi. Cennete girip oradan gördü. Yani ahirette görmüş oldu. Dünyada iken, ahirete karıştı ve gördü. **(C.3, m.17)**

Araf suresinin 143. âyet-i kerimesinde, Musa aleyhisselamın Allahü teâlâyı görmek istediği bildirilmektedir. Bu da Allahü teâlânın görüleceğinin delilidir. Çünkü, bir peygamberin, imkansız olan şeyi Allahü teâlâdan istemesi abes, hatta cahillik olurdu. Allahü teâlâ hakkında caiz olan ve olmayan şeyleri bilmemek ise peygamberliğe aykırıdır.

Allahü teâlâ net olarak söylüyor:

(Kıyamet günü ışıl ışıl parlayan yüzler, [müminler] **Rablerine bakacaklardır.)** [Kıyamet 22, 23]

Âyet pek açık değil mi? Müminler Rablerine bakarlar diyor. Bunu, bakarlar da göremezler diye tevil etmek sapıklığın daniskası olur.

Ve Allah'ın Resulü Muhammed aleyhisselam net olarak söylüyor:

(Dolunayı gördüğünüz gibi kıyamette Rabbinizi net görürsünüz.) [Buhari]

Hadis-i şerif pek açık değil mi?

Apaçık âyeti tevil etmeniz, Allah'a bakacaktır âyetinden maksat başkadır demek, âyeti inkâr demektir. Çünkü Meali denilen bir grup Salat dua demektir, namaz dinimizde yoktur dua vardır diyorlar. Böylece namazı inkâr ediyorlar. Siz de apaçık âyet-i kerimeyi inkâr ediyorsunuz. Bütün ehl-i sünnet âlimleri Cennette Allahü teâlâ görülecek diyor. Hepsi yanlış sadece ibni Sebecilerinki doğru öyle mi?

Bizde sizin gibi bir grup var, onlar da aynen sizin gibi âyetleri hadisleri tevil ediyorlar. Bu batıniliktir, yani Kur'anın batıni manası var diyerek gerçek manasını inkâr etmektir. Mesela hadis-i şerifte, **(Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz)** buyuruluyor. Bunu, (İslamiyet batıdan yayılacak) diye tevil ediyorlar. Hâşâ Allah ve Resulü insanlar anlamasın diye şifreli mi konuşuyor, bilmece gibi mi konuşuyor. Müminler Allah'a bakacak diyor. Bu öyle demek değil demek, düpedüz âyetleri inkârdır.

Vehhabiler de, kâfirler için inen âyetleri Müslümanlara yüklüyorlar. Şiileri tekfir ettikleri gibi, Ehl-i sünnete de müşrik diyorlar. Bütün Ehl-i sünnet âlimleri, (Yedullah'ın ve diğer müteşabih ifadelerin keyfiyetini Allah bilir) buyuruyorlar. **Yed** kelimesinden bildiğimiz **el** manasını anlamak, çok yanlıştır. Müminler Allah'a bakacak buyuruluyor. Bu tevil edilirse, o zaman Kur'anın ve hadislerin hepsi de tevil edilerek, Kur'anı kerim ve hadis-i şerifler bozulmuş olur. Mesela, **(Eshabın tamamından razıyım)** mealindeki âyet-i kerimeyi, (Beşi hariç diğerleri mürted oldu) diye tevil etmek, ne kadar yanlış olur. Böyle tevil etmek, din düşmanlığı olup, âyetlere inanmıyoruz demenin başka şeklidir. Yanlış tevillere sapmamalıdır. Müteşabih ifadeler, hüküm bildiren âyetler değildir. Allahü teâlâ, bunları kalbi bozuk olanların tevil edeceğini bildiriyor. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Sana Kitabı indiren Odur. Onda Kitabın temeli olan kesin anlamlı âyetler vardır, diğerleri de çeşitli anlamlıdır. Kalblerinde eğrilik olan kimseler, fitne çıkarmak, kendilerine göre yorumlamak için onların çeşitli anlamlı olanlarına uyarlar. Oysa onların yorumunu ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar: "Ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır" derler. Bunu ancak akıl sahipleri düşünebilirler..) [Al-i imran 7]

Bakın Allah ne buyuruyor, kalblerinde eğrilik olan âyetleri tevil eder başka anlamlar çıkarır buyuruyor. Kalbinde eğrilik olup da Allah'ın apaçık âyetini, **(Allah'a bakacaklar)** âyetini inkâr edenlere sözümüz yoktur. Bizim sözümüz âyetleri aynen kabul edenlere.

***** İmam Ebu Hanife'nin iki yüz defadan fazla Allah'ı rüyada gördüğü söyleniyor.

CEVAP

Ehl-i sünnetin gözbebeği, imam-ı a'zam diye şöhret bulan ve imam-ı Cafer hazretlerinin şanlı talebesi imam-ı a'zam hâşâ yalan mı söylüyor? Ehl-i sünnetin tamamı yalan mı söylüyor? Sen âyet-i kerimelere ve hadis-i şeriflere yani Allah ve Resulüne inanmıyorsun, imam-ı a'zam

hazretlerine nasıl inanırsın ki?

***** Merak ettiğim, şu âyetleri nasıl yorumluyorsunuz?

CEVAP

Sen asla merak etmiyorsun. Acaba tevil edecek bir yer bırakırlar mı, başkasına cevap verirken orayı tevil edelim diyeceksin. Ama hiçbir zaman güneş balçıkla sıvanmaz.

***** "...Hiçbir zaman beni göremeyeceksin (ey Musa!)..." (A'raf, 143)

CEVAP

Âyete ilave yapmışsın. **Hiçbir zaman** ifadesi âyette yok. Öyle olsa, hâşâ öteki âyetlerle çelişkili olur. Yukarıda, **siz bana bakacaksınız** buyuruyor, **kâfirler beni göremeyecek** buyuruyor, burada da hiçbiriniz göremeyecek dense hâşâ çelişkili olur. Yani Allahü teâlâ, **(Ya Musa sen beni dünyada göremezsin)** diyor. Ama ahirette görüleceğini öteki âyetler açıkça bildiriyor.

***** "Gözler onu göremez, ama O, gözleri görür..." (En'am, 103)

CEVAP

Gözler onu göremez değil, yanlış yazılmış, doğrusu şöyledir:

(Onu [Allah'ı] **gözler idrak edemez, fakat O bütün gözleri idrak eder, ihata eder.)**

Bu âyetin orijinalinde tüdrik, yüdrik yani idrak etme ifadesi geçiyor, görmekle hiç alakası yok.

İmam-ı Nevevi hazretleri, (En'am suresi 103. âyetindeki **Ona gözler erişemez** demek, **Onun zatının hakikatini gözler idrak ve ihata edemez** demektir. Yoksa rüyet haktır) buyuruyor. Âyet-i kerimede **beni göremezsin** ifadesi kasıtlı olarak **Hiçbir zaman beni göremezsin** diye tercüme edilmiştir.

Bid'at fırkalarından bazıları, Enam suresinin 103. âyetini delil getirerek, **(Ona gözler erişemez)** âyetine göre dünyada ve ahirette Allah'ı görmek imkansızdır, dediler. Bunun yanlış olduğunu, Kur'an-ı kerim ve hadis-i şerifler bildiriyor. **(Beydavi)**

İmam-ı Rabbani hazretleri, Enam suresinin 103. âyetini açıklarken, (Müminler, ahirette Allah'ı göreceklerdir) buyuruyor. **(c.3, m. 44 ve 90)**

İmam-ı a'zam hazretleri buyuruyor ki:

Allahü teâlâ ahirette Cennette görülecektir. **(Fıkh-ı ekber)**

Kur'an-ı kerimde, **(Dünyada kör olan, ahirette de kör olur)** buyurulması, kâfirler içindir. Müminler, ahirette Allah'ı görecektir. **(Berika)**

Dünyada imandan mahrum olan, ahirette de rüyetten mahrum olur. **(Medarik)**

Müminler, ahirette, Cennete girmeden önce de, girdikten sonra da

Allahü teâlâyı göreceklerdir. **(Nuhbet-ül-Leali)**

Ehl-i sünnet âlimleri sözbirliği ile, (Allah'ı müminler görür, fakat Cehennemde kâfirler göremez) buyuruyor. Ahirette Allahü teâlânın görüleceğinde icma vardır. Bunu inkâr edenler diyor ki:

(Görmek için beş şart gerek: Görünen şey bir yerde olmalı, bir tarafta olmalı, karşısında olmalı, çok uzak ve çok yakın olmamalı ve gözden çıkan şualar o şeye ulaşmalı! Bakan ile bakılan şey arasında ışık olmak da şarttır. Bu şartlar Allah için söylenemez ve görmek imkansız olur.)

Bu şartlar dünya ölçüleri ile ilgilidir. Ahiret işleri, dünya işlerine hiç benzemez. Dünyanın batısında olan bir kör, Allahü teâlânın kudreti ile dünyanın doğusundaki bir karıncayı görür. Allahü teâlânın kudretinden şüphe edilmez.

Necm suresinin, **(Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı)** mealindeki 17. âyet-i kerimesini imam-ı Rabbani hazretleri, **(Mirac gecesinde, gözü Allah'tan hiç ayrılmadı)** diye açıklamakta ve Allah'ı ahirette dünya gözü ile gördüğünü bildirmektedir. **(C.1 m.129)**

Mevlana Halid-i Bağdadi hazretleri buyuruyor ki:

Resulullah, Allahü teâlâyı Miracda gördü. Ancak bu görmesi dünyadaki görmek gibi değil idi. **(İtikadname)**

Caiz olmak ayrı şey, görmek ayrı şeydir. Ehl-i sünnet âlimleri, **(Allah'ı dünyada görmek caiz, fakat kimse görmemiştir, gördüm diyen zındık olur)** buyuruyorlar. Rüyada görmek ise dünyada görmek değildir. Peygamber efendimiz, Allahü teâlâyı rüyada gördüğünü Camiussagirdeki hadis-i şerifte bildirmektedir. İslâm âlimlerinden de rüyada görenler olmuştur.

***** Saniyen Allah'ın cisim olmadığı ve hiçbir cismi özellik taşımadığında, onun zaman ve mekan üstü bir varlık olup zaman ve mekan da dahil hiçbir sınırla sınırlandırılamayacağında bütün Müslümanlar müttefiktir.

CEVAP

Kesinlikle müttefik değil, Arap âlemi, selefiye, vehhabiye ve mezhepsizler, hâşâ Allah Arşta diyorlar. Onlar da Allah Arşa istiva etti kelimesini yanlış tevil ediyorlar, oturdu diyorlar. Senin idrak kelimesini görmek anlamında kullandığın gibi. Sadece Ehl-i sünnet Allah'ı noksan sıfatlardan münezzeh biliyor. Allah cisim falan değil elbette. Düşünülen her şey O değildir.

***** O her şeyi kuşatır, hiçbir şey Onu kuşatamaz.

CEVAP

Bu işte Enam suresinin 103.âyetinin tercümesidir. Sen görmek olarak

bildirdin.

***** Yahu, hem de şu başlardaki gözle ve de aynı gökteki ondörtlük ay gibi Allah'ın görüleceği nasıl söylenir?

CEVAP

Allah diyor, **Rablerine bakacaklar** diye, âyeti yok mu sayıyorsun? Üç halife mi koydurdu diyorsun?

***** Bu Allah'a cismi özelliği atfetmek değil mi? Onu bir mekanla sınırlandırmak değil mi?

CEVAP

Asla değil. Vehhabiler de öyle diyor, Miracı inkâr ediyorlar. Allah bir yerde de Onu görmeye mi gitti diyorlar.

Hem, cisim olarak görülecek, sınırlı görecek diyen hiçbir Ehl-i sünnet âlimi yoktur. Abdülhak-ı Dehlevi hazretleri buyuruyor ki:

Dünyada Allahü teâlâ anlaşılmadan bilineceği gibi, ahirette de anlaşılmadan görülecektir. (Tekmil-ül-iman)

İmam-ı Rabbani hazretleri de buyuruyor ki:

Müminler, Cennette Allahü teâlâyı cihetsiz ve keyfiyetsiz ve hiçbir şeye benzetmeyerek ve misali olmayarak görecektir. (c.1, m.266)

Ehl-i sünnet âlimlerinin tamamı, **Ahirette Allahü teâlâ görülecektir** buyuruyor. Hepsi ibni Sebeci kadar o âyetleri anlayamadılar mı?

***** Onun insanlar tarafından ihata edilebileceği anlamına gelmez mi?

CEVAP

Asla. Mutezile denilen akılcı ekol de bu kafada.

***** Yoksa kıyamette durum farklı mı olacak? Mesela Allah sınırlı bir hale mi gelecek? Veya insanlar sınırsızlaşıp cisim olmaktan mı çıkacaklar?

CEVAP

Hâşâ. Nasıl olduğunu anlamadan bir olduğunu kabul ettiğimiz gibi anlaşılmadan da göreceğiz. Görmesek, Allah, **Rablerine bakarlar** buyurmazdı.

Ancak diğer bir âyet-i kerimede şöyle buyuruluyor;

(Onlar [kâfirler] **o gün Rablerini** [cemal sıfatı ile] **görmekten mahrumdur.)** [Mutaffıfin 15]

Mahrum olan kâfirler olacak. Kendinizi kâfirlerden sayıyorsanız ona da diyeceğimiz yoktur.

Ehl-i sünnetin, Ehl-i beyt ve Eshab-ı kiram sevgisi

Sual: Ehl-i sünnetin ehl-i beyt taraftarlarına saldırmasının sebebi nedir?

CEVAP

Ehl-i beyte hiçbir sünni yani Ehl-i sünnet olan saldırmaz, saldıran varsa ya vehhabidir, ya hurufidir. Hangi Ehl-i sünnet ehl-i beyte laf söyler. Kitaplarımızda vardır, imanın esaslarından biri de Ehl-i beyti sevmektir. Ehl-i beyti sevmek şarttır. Çünkü imanın temeli ve en kuvvetli alameti, Allah'ı sevmek ve Allah'ın sevmediklerini sevmemektir. Hadis-i şerifte **(İmanın temeli ve en kuvvetli alameti, Allah dostlarını sevmek ve Onun düşmanlarına düşmanlık etmektir)** buyuruldu.

Seyyid Abdülhakim Arvasi hazretleri buyuruyor ki:

Ehl-i beyti sevmek, son nefeste iman ile gitmeye sebep olacağını, Ehl-i sünnet âlimleri sözbirliği ile bildirmektedir. **(Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye)**

Her namazda, Âl-i Muhammed diye dua ettiğimiz Ehl-i beyttir. Allahü teâlânın en çok sevdiği resulü Muhammed aleyhisselamdır. Onun da en çok sevdiği Ehl-i beyti ve Eshabıdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Ehl-i beyti seveni Hak teâlâ sever, buğz edene de buğz eder.) [İ.Asakir]

(İslamın esası, bana ve Ehl-i beytime sevgidir.) [İbni Asakir]

(Size iki şey bıraktım. Allah'ın kitabı ve Ehl-i beytim. Bunlara uyan, hidayet üzere olur. Uymayan sapıtır.) [İ.Hibban]

(Ehl-i beytimi ve Eshabımı çok sevenin, Sırat köprüsünde ayakları kaymaz.) [M.Ç.Güzin]

(Ehl-i beytim, Nuhun gemisi gibidir. Tutunan kurtulur, tutunmayan, boğulur.) [Taberani]

(Ehl-i beytime buğzeden, yüzüstü Cehenneme atılır.) [İ. Ahmed]

(Ehl-i beytime, Cehennemlikten başkası buğzetmez.) [İ. Ahmed]

(Ehl-i beytimi sevmeyen, ihtilafa düşer ve şeytana yoldaş olur.) [Hakim]

(Vallahi Ehl-i beytimi sevmeyenin kalbine iman girmez.) [İ.Ahmed]

(Sizin iyileriniz, benden sonra, Ehl-i beytime iyilik edenlerdir.) [Hakim]

(Benim soyuma dil uzatarak, beni incitenlere, Allahü teâlâ çok acı azap yapar.) [Deylemi]

(Şu üç hürmeti gözetenin, dini ve dünyası muhafaza edilir, yoksa hiç bir şeyi korunmaz. İslam'a, Peygambere ve Onun nesline hürmet.) [Taberani] [İslam'a hürmet, Dinin emirlerine riayet etmektir, Peygambere hürmet, sünnetine uymaktır, nesline hürmet seyyidlere, şeriflere hürmettir.]

Bu hadis-i şerifler karşısında hangi müslüman ehl-i beyte saldırır ki? Saldıran varsa ehl-i sünnet değildir, olması da mümkün değildir. Hiçbir ehl-i sünnet mensubu ehl-i beyte saldıramaz.

Ama siz rafiziliğin yanlışlarını söyleyene ehl-i beyte saldırıyor diye kabul ediyorsanız o başka.

Hıristiyanlar, Hazret-i İsa'ya tanrı veya tanrının oğlu diyorlar. Biz müslümanlar, İsa tanrı değildir dersek İsa aleyhisselama mı hakaret olur?

Hazret-i Ali'ye Allah diyen peygamber diyen rafiziye dur dersek, Hazret-i Ali'ye ehl-i beyte mi saldırmış oluruz?

Hazret-isayın demektir. Yazılarınızda, Hazret-i Ali diyor da diğer eshab-ı kirama takıyye icabı bile Hazret demiyorsunuz. Resulullahı seven sevgisinde samimi ise onun ehl-i beytini de eshabını da sevmesi lazım. Çünkü Allah hepsinin Cennetlik olduğunu bildiriyor. Münafıklar ayrıdır. Onlar eshab-ı kiramdan olamaz. Eshab-ı kiramın hepsinin Cennetlik olduğuna dair âyet-i kerimeler vardır.

Ehl-i beyte saldıranlar nasıl hain ise, eshab-ı kirama saldıranlar da haindir.

Resulullahı sevmek ehl-i beytini ve eshabını sevmekle mümkündür. Siz Hazret-i Ali'yi sevmiyor ona düşmanlık ediyorsunuz. Onun damadı olan Hazret-i Ömer'e düşmanlık besliyorsunuz. Hazret-i Ömer kötü birisi olsa idi Hazret-i Ali onun halifeliğini kabul edecek kadar korkak birisi mi idi? Kızını ona verir miydi?

***** Yazının başında ehl-i beyt sevdasından bahsetmişsiniz, acaba yazdığınızı okuyor musunuz yoksa takıyye edip ehl-i beyte olan nefretinizi gizlemek mi istiyorsunuz?

CEVAP

Takıyye ancak sizde vardır ve ibadet bilirsiniz bunu.

Ehl-i sünnette takıyye olmaz, takıyye bizim itikadımız değildir. Ehl-i beyte nefret edene, kin besleyene Allah lanet etsin. Ehl-i beyte kin beslemediği halde eshab-ı kiramı övdüğü için ona bu iftirayı yapana da Allah lanet etsin mi?

Ehl-i sünnet olan hiçbir kimse, Resulullahın Ehl-i beytine ve eshabına nefret etmez. Ehl-i beyte ve eshab-ı kirama nefret Resulullaha nefret demektir. Ehl-i sünnet olan bir müslümana böyle çirkin iftira nasıl yapılır? Şiilere kâfir diyen mezhepsiz ibni Teymiye, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Ali gibi, İslam dininin temel direklerine saldırmaktan çekinmemiştir. (Bak sünni ibni Teymiye, Hazret-i Ali'ye saldırıyor) demek ki sünniler Ehl-i beyte nefret ediyor denir mi? Dört mezhep dışındaki ibni Teymiye'yi, ibni Hazmı delil gösteremezsiniz. Dört hak mezhebin kaideleri bellidir.

Hiçbirisinde ehl-i beyt aleyhine bir söz var mıdır? Elbette yoktur ve olamaz çünkü Ehl-i beyti gerçekten seven yalnız Ehl-i sünnettir.

Sünnilikte dört hak mezhep vardır. Hangi mezhebin esasları arasında Ehl-i beyte nefret bildirilmiştir? Hepsinde de Ehl-i beyt övülmemiş midir? Sünniler arasında yaşayan serserinin birisi, içki içer, zina eder, Hazret-i Ali'ye, hatta dine imana sövüp sayarsa, bak sünniler Hazret-i Ali'ye sövüyor denir mi? Bu kadar insafsızlık olur mu? Şianın gulat olanlarında Hazret-i Ali'ye peygamber hatta Allah diyen yok mu? Bunların inançları bütün şiileri bağlar mı?

Biz, Kur'an-ı kerimde Allah övdüğü için eshab-ı kiramı övüyoruz, sen buradan ehl-i beyte nefreti çıkarıyorsun. Hangi müslüman ehl-i beyte düşman olur ki? Siz Resulullahın arkadaşlarına, kayınpederlerine damadına düşmansınız. Ehl-i sünnet eshabın tamamını sever. Resulullahın eshabı yani arkadaşları diye sever. Ehl-i beytini sevmez mi hiç? Bu ne çirkin iftira böyle?

Gönderdiğin yazılarda kaynak olarak, vehhabi, mezhepsiz, mutezile, zahiriyye fırkasında olanlar da ehl-i sünnet gibi gösterilmiş.

Vehhabiliğin kurulmasında büyük rolü olan ibni Teymiye'nin şaki ve dalalette olduğunu ehl-i sünnet âlimleri bildirmektedir. Bu zat, Şiilere kâfir diyor. Zahiriyye fırkası ismi üstünde Ehl-i sünnet değildir.

Sünniyim dediği halde kâfir olan gruplar, insanlar mevcuttur. Şiiyim diyerek Hazret-i Ali'yi ilah bile bilen grupların mevcudiyeti asırlardır kitaplara geçmiştir.

Şiileri kötüleyen ibni Teymiye'ye mülhid dediğimiz gibi, şiiyim dediği halde Hazret-i Ali'yi peygamber veya ilah bilen kimseler de elbette kâfir olur. Böyle gulat olanlara kâfir demek şiilerin hepsine kâfir demek midir? Sizin de onlara kâfir demeniz gerekir. Bunu da ilk defa Yahudi ibni Sebe çıkarmıştır.

Ehl-i sünnet âlimleri, sünniyim diyen ve Allah'ı cisim olarak gökte bilen, vehhabilere kâfir diyorlar, kitaplara da yazılmıştır. Buradan sünnilere de kâfir dediğimiz anlamı çıkarılamaz. Âyetleri inkâr eden ister mason Abduh gibi sünniyim diyen olsun ister vehhabi olsun isterse gulat hurufiler olsun elbette bunlara kâfir denir.

Bu konuları gündeme getirmenin faydası yok. 1400 senedir hallolmayan konular şimdi mi halledilecektir?

Onun için bölücülük yapmak, müslümanlar arasına nifak sokmak doğru değildir. Hıristiyan hıristiyan olarak yaşar, vehhabi vehhabi olarak yaşar, sünni de sünni olarak yaşar. Bunlara müdahale etmek huzuru bozar, anarşiye, fitneye sebep olur. Kur'an-ı kerimde, **(Fitne adam**

öldürmekten kötüdür) buyuruluyor. Fitneden uzak durmaya çalışmalı ki, Kur'ana uymuş olalım.

Biz Resulullahı sevdiğimiz için onun ehl-i beytini de, zevcelerini de ve hepsi Cennetlik olan eshabını da severiz, sevmeye de mecburuz. Yarın ahirette benim eshabımı arkadaşlarımı niye sevmediniz derse ne cevap vereceğiz? Eshabı hakkında yüzlerce hadis-i şerifi vardır. Bütün hadis kitapları bunları bildiriyor. Eshabın çok kıymetli olduğu âyetlerle de bildiriliyor. Bunları yok saymak için ya deli veya sapık olmak gerekmez mi?

Hazret-i Ali bizimdir, Hazret-i İsa da hıristiyanların değil o da bizimdir. Hazret-i Musa, yahudilerin peygamberi değil bizimdir. Bütün peygamberler bizimdir, bütün eshab bizimdir, bütün ehl-i beyt bizimdir. 12 imam bizimdir. Biz hepsini severiz.

***** Çelişen cümlelerinizi söylemekte fayda görüyorum:

"Allahü teâlânın en çok sevdiği resulü Muhammed aleyhisselamdır. Onun da en çok sevdiği Ehl-i beyti ve Eshabıdır."

burada eshabı yazarken vicdanınız rahat mıydı? Peygamberimizin en çok sevdiğinin eshab olduğunu da nereden çıkardınız, neye dayanarak söylüyorsunuz, yoksa şu Ebu Hüreyre'nin uydurduğu hadise göre mi? (eshabım yıldızlar gibidir ve...)

CEVAP

Hazret-i Ebu Hüreyre'ye hakaret etme hakkını nereden alıyorsunuz? Allah Eshabın hepsi Cennetlik demiyor mu? Hepsinden razıyım demiyor mu? (Hadid 10, Tevbe 100)

Hazret-i Ebu Hüreyre de eshabdan olduğuna göre, Allah'ın Cennetlik dediği ve razı olduğu kimseye bu hakareti yapmak Allah'ı gazaplandırmaz mı? Allah'ın övdüğü bu seçilmiş kimselere, Tevrat'ta ve İncil'de övülmüş zatlara, en hayırlı ümmet denmek şerefine kavuşan mübarek insanlara düşmanlık etmeniz size ne fayda verecektir?

Vicdan dinde ölçü değildir. Vicdan ile doğru eğri bilinmez, din nakildir. Yazdıklarımız hadis-i şeriftir. Ama sen hadis-i şerifi kabul etmiyorsan ona bir şey diyemeyiz. O zaman size Kur'andan örnekler veririz. Ama Humeyni bunu da kabul etmiyordu, Kur'anı değiştirdiler, Peygamber Ali'yi halife bırakmıştı bunu âyetten çıkardılar demişti. Siz Kur'anın değiştiğine inanıyor musunuz? Şimdi size eshab-ı kiramın tamamını öven âyetleri bildireceğiz, hepsinin Cennetlik olduğunu bildireceğiz. İnanıyorsanız bildireyim. Yok biz Osman ve arkadaşlarının meydana getirdiği Kur'ana inanmayız mı diyorsunuz? Ki bazı rafiziler bunu söylüyor.

Bir insanın vicdanı rahatsa, ifadesinin doğru olması mı gerekir? Bu ne biçim mantık? Dinde ölçü kitap, sünnet, icma-i ümmet ve kıyas-ı fukahadır. Şiilikte ise akıl da hüccettir. Bir çelişen cümle diyorsun, hangi cümlede çelişme var? Çelişme bir yerde ak bir yerde kara diyene denir.

Eshabın tamamı Cennetliktir, hepsi birer yıldızdır. İbni Sebeciler, vehhabiler ve mezhepsizler inanmasa da herbiri birer yıldızdır. Ehl-i sünnet itikadına göre, en büyük evliya, eshab-ı kiramın en alt derecesine bile ulaşamaz. Bunu Ehl-i sünnet âlimleri ittifakla (söz birliği ile) söylemiştir.

Bazı hadis-i şerifler şöyledir:

(Eshabıma dil uzatmakta Allah'tan korkun! Benden sonra onları kötü emellerinize alet etmeyin! Onları seven, beni sevdiği için sever. Beni sevmeyen de onları sevmez. Onları inciten beni incitmiş olur. Beni inciten de Allahü teâlâyı incitmiş olur. Bunun da cezası gecikmeden verilir.) [Buhari]

(Her şeyin temeli vardır. Müslümanlığın temeli eshab ve Ehl-i beytimi sevmektir.) [İbni Neccar]

(Ehl-i beytimi ve Eshabımı çok sevenin, Sırat köprüsünden geçerken ayağı kaymaz.) [Deylemi]

(Eshabım arasında fitne çıkacaktır. O fitnelere karışanları, Allahü teâlâ benimle olan sohbetlerinin hürmetine af ve mağfiret edecektir. Sonra gelenler ise, bu fitnelere karışan Eshabıma dil uzatarak Cehenneme girecektir.) [Müslim]

(Eshabımın ve akrabamın ve gösterdiğim yolda gidenlerin sevgisinde benim hakkımı koruyun! Onları sevmek suretiyle peygamberlik hakkımı koruyanları, Allahü teâlâ, dünyada ve ahirette belâlardan, zararlardan korur. Peygamberlik hakkımı düşünmeyip, onları incitenleri, Allahü teâlâ sevmez. Allahü teâlânın sevmediklerine de azap etmesi yakındır.) [Taberani]

(Eshabımın ismini işitince, susun, şanlarına yakışmayan söz söylemeyin!) [Taberani]

(Eshabımı kötüleyene Allah lanet etsin.) [Taberani, Beyheki, Hakim]

Bu konuda yüzlerce sahih hadis vardır. Ama sen bizdeki vehhabiler ve mezhepsizler gibi hadislere inanmazsın. İnanırım dediğin bir hadis kitabı varsa ondan bildireyim. Hadislere inanmadığın için, sana âyetlerden örnekler vereceğim.

Eshab-ı kiramın üstünlüklerini bildiren âyet-i kerimelerden bazıları şunlardır:

(Muhammed [aleyhisselam], **Allah'ın peygamberidir, Onunla birlikte bulunanların** [Eshabın] **hepsi, kâfirlere karşı şiddetli ve birbirlerine karşı merhametlidir.)** [Feth 29] [Bu âyet-i kerimede eshabdan bazısı denmemiş, istisna edilmemiştir, **hepsi** buyurulmuştur.]

(Mekke'nin fethinden önce Allahü teâlâ için mal veren ve savaşanlara, fetihten sonra verenlerden ve savaşanlardan daha yüksek derece vardır. Bunların dereceleri eşit değildir. Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10] [Bu âyet-i kerimede de, eshabdan bazısı denmemiş, istisna edilmemiştir, **hepsi** buyurulmuştur.]

(Muhacir ve Ensar ile iyilikte onların [Eshabın] **izinden gidenlerden, Allah razıdır. Onlar da, Allah'tan razıdır. Allahü teâlâ onlara Cenneti hazırlamıştır.)** [Tevbe 100] [Bu âyet-i kerimede de istisna yoktur.]

Allahü teâlânın sıfatları ebedidir, sonsuzdur. Onlardan razı olması sonsuzdur. (Eshabdan üç seneliğine, 30 seneliğine razıyım, ondan sonra vazgeçerim) gibi bir şey olmaz. Bir rafiziyle konuşurken, ona, (Eshab-ı kiramın tamamı Cennetliktir, hepsinden Allah razıdır. On kişinin Cennetlik olduğunu da ismen bildirmiştir. Bunlar ikisi Talha ve Zübeyr hazretleridir) dedim. Rafızi, (Evet Allah onları Cennetlik olarak bildirmişti, fakat sonradan sapıttılar, sonra Allah, bunların Hazret-i Ali ile savaşacağını nereden bilsin ki) dedi.

Bir hadis-i şerifte, **(Allahü teâlâ, Bedir gazasında bulunanlara "istediğinizi yapın! Sizin her işinizi affeyledim")** buyuruldu.

Hatib bin Ebi Beltea hazretleri, Saire isimli casus bir kadınla Mekke'deki müşriklere, Mekke'nin fethi için hazırlık yapıldığını bildiren bir mektup gönderdi. Vahiy ile durumu öğrenen Peygamber efendimiz, üç kişiye emretti. Kadına yetişip, mektubu istediler. Kadın (Bende mektup yok) dedi. (Resulullah yalan söylemez, mektubu çıkar. Yoksa...) diyerek tehdit edilince, kadın saçlarının arasındaki mektubu çıkarıp verdi.

Mektup getirilince Peygamber efendimiz, Hazret-i Hatib'e niçin böyle yaptığını sordu. O da (Ben müminim. Mekke'de çoluk çocuğum var. Müşriklerin bir zararı dokunmasın diye bunu yazdım) dedi. Hazret-i Ömer (Ya Resulallah, izin ver şunun cezasını vereyim) dedi. Fakat Peygamber efendimiz **(Allahü teâlâ, Bedir gazasında bulunanlara "İstediğinizi yapın! Sizin her işinizi affettim" buyurdu. Bu Bedir ehlindedir)** buyurunca, Hazret-i Ömer böyle davrandığı için ağladı. Fakat Hazret-i Hatib'in yaptığı bu iş dinimize uygun olmadığı için, **(Ey iman edenler, düşmanımı ve düşmanlarınızı dost edinmeyin!)** âyet-i kerimesi indi. (Mümtehine 1, Mevahib-i ledünniye)

Casusluk yaptığı meydana çıkan birine bile suizan edilmezse, Allah'ın hepsi Cennetlik dediği eshaba nasıl suizan edilir ki? Zan kesin bilgi değildir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

(Onlar zanna uyarlar, halbuki zan, haktan hiçbir şeyin yerini tutmaz.) [Yunus 36]

İmam-ı Begavi, (Meâlimüttenzil) ismindeki tefsir kitabında, diyor ki: Câbir bin Abdullah dedi ki, Resulullah, **(Ağaç altında benimle sözleşenlerden hiçbiri Cehenneme girmez!)** buyurdu. Bu sözleşmeye, Biat-ür-rıdvan denir. Çünkü, Allahü teâlâ, bu 1400 kişiden razıdır. Kur'an-ı kerimde:

(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah elbette razıdır) buyuruldu. (Feth 18)

Bu vesikalar nasıl inkâr edilir ki? Yoksa rafizilere göre Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman eshab-ı kiramdan değil mi? Evet eshab idi diyorlarsa âyetlere inanmaları lazım, onlara en ufak bir şey söylememeleri gerekir.

Ehl-i sünnet âlimleri buyuruyor ki:

Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Demek ki, hiçbir sahabi, başka bir sahabiye haset ve kin beslemez. Çünkü, hepsi Hakkulyakin mertebesine ulaşmışlardır. Aralarındaki savaşlar ictihad sebebi ile idi. Her biri, kendi ictihadı ile hareket etmeye mecbur olduğundan, hiçbiri kötülenemez. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, **(Allah onlardan razıdır)** mealindeki âyete inanmamak olur. **(Tathir-ül-cenan)**

Eshab-ı kiramın fazileti ile ilgi hadis-i şeriflerden bazıları şunlardır:

(Eshabımın hiçbirine dil uzatmayınız. Onların şânlarına yakışmayan bir şey söylemeyiniz! Allahü teâlâya yemin ederim ki, bir kimse, Uhud dağı kadar altın sadaka verse, eshabımdan birinin bir avuç arpası kadar sevap alamaz.) [Ebu Davud]

(Ensarı müminden başkası sevmez, münafıktan başkası da buğzetmez. Ensarı seveni Allah da sever, onlara buğzedene Allah da buğzeder.) [Buhari]

(Eshabım, cin ve insanların hepsinden daha üstündür.) [Bezzar]

(Beni gören müslüman, Cehenneme girmez.) [Taberani]

Resulullahın akrabaları ile ilgili hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

(Allahü teâlâ, beni insanların en asilzadesi olan Kureyş kabilesinden seçti ve bana onların arasından en iyilerini eshab [arkadaş] **olarak ayırdı. Bunlardan birkaçını bana vezir olarak ve din-i**

İslamı, insanlara bildirmekte, yardımcı olarak seçti. Bunlardan bazılarını da Eshar, [zevce, kayınpeder, kayınvalide, kayınbirader ve baldız gibi kadın tarafından akraba] **olarak ayırdı. Bunlara sövenlere, iftira edenlere, Allahü teâlânın ve bütün meleklerin ve insanların laneti olsun! Allahü teâlâ, kıyamet günü, bunların farzlarını ve sünnetlerini kabul etmez.)** [Hakim]

(Allahü teâlâ, bana eshab ve akraba olarak en iyileri seçti. Birçok kimse, eshabıma ve akrabama dil uzatır, kötülemeye çalışırlar. Böyle kimselerle oturmayın! Birlikte yiyip içmeyin, bunlardan kız alıp vermeyin.) [Dare Kutni]

(Allahü teâlâ bana söz verdi ki, kızlarını aldığım ve kızlarımı verdiğim aileler, Cennette benimle beraber olacaktır.) [Deylemi]

(Benimle evlenen veya kız alıp verdiklerim, Cehenneme girmez.) [Deylemi, İ.Neccar]

(Kızlarımı evlendireceğim kimselerle, evleneceğim kadınların Cennetlik olmasını Rabbimden istedim. Rabbim de kabul etti.) [Şirazi]

(Eshabımı, zevcelerimi ve Ehl-i beytimi seven ve onlara dil uzatmayan, Cennette benimle beraber olur.) [Ramuz-ül ehadis]

(Esharımın [zevce tarafından olan hısımlarımın] **Cennetlik olmasının istedim. Rabbim de bu isteğimi kesin olarak kabul etti.)** [Hakim]

Eshardan, Peygamber efendimize akraba olmakla şereflenip Cennetlik olanlardan bazıları şunlardır:

1- Kayınpeder olanlar: **Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer, Hazret-i Ebu Süfyan**

2- Damat olanlar: **Hazret-i Osman ve Hazret-i Ali**

3- Kayınvalide olanlar: **Âişe validemizin annesi Hazret-i Ümmü Ruman, Hafsa validemizin annesi Hazret-i Zeyneb, Ümm-i Habibe validemizin annesi Hazret-i Hind,**

4- Kayınbirader olanlar: **Hazret-i Abdullah bin Ömer, Hazret-i Muaviye.**

Âlimin birisi, rafiziye der ki: (Sen kızlarını yahudiye veya başka kâfire verir misin?)

Rafizi (müslüman kızını yahudiye verir mi) der. O zaman Ehl-i sünnet âlimi olan zat, **(Hazret-i Ali kızını Hazret-i Ömer'e nasıl verdi? Hani o sana göre yahudi idi?)** rafizi susmak zorunda kalır.

Ben Resulullahın kayınpederi ve mağara arkadaşı Sıddık lakabını alan Hazret-i Ebu Bekir'i övünce, yurtdışından gelen bir rafizi dedi ki:

(Ebu Bekir, Peygamberi korumak için değil, onu yakalatmak için onunla gitti. O Peygambere de Hazret-i Fatıma'ya da düşmandı) dedi. Ona, (Hazret-i Ebu Bekir, eshabdandır, Eshabın tamamı Cennetliktir. Bu nasıl söz dedim. (O eshabdan değil, o ehl-i beyt düşmanı idi) dedi. Ona dedim ki: Tevbe suresinin 40. âyetinde buyuruluyor ki:

(Eğer siz ona (Resulullaha) **yardım etmezseniz** (ne önemi olur ki); **ona Allah yardım etmiştir. Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak** (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) **çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına** [Ebu Bekir'e] **üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu.)**

Bu âyette, Allah, Hazret-i Ebu Bekir'in, Resulullahın sahibi yani arkadaşı olduğu bildiriliyor. Âyette sahibihi (Onun arkadaşı) diye geçiyor. Eshab, arkadaşlar demektir. Demek ki Hazret-i Ebu Bekir'in sahabiden olduğu âyetle sabittir. Hazret-i Ebu Bekir, Peygamberimizi düşmanlar yakalarsa diye korkuyor ve üzülüyordu. Peygamberimizin Hazret-i Ebu Bekir'e üzülme buyurduğu da âyet-i kerime ile sabittir. Hâşâ yalandan üzülüyor diyemezsin, Çünkü Allah kalblerdekini de bilir. Hazret-i Ebu Bekir'in sahabeden olduğu âyetle sabit, eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğu da âyetlerle bildirilmiştir.

Rafizi, hakkı teslim edecek diye beklerken, şunu söyledi:

(Bu Kur'anı zaten yezitler topladı, Ebu Bekir kendi için âyet uydurdu. Bu Kur'anı Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Muaviye ve yandaşları toplayıp kitap haline getirmedi mi? Hazret-i Fatıma'ya Fedek hurmalığını vermeyerek zulmedenlerin, onu ağlatanların, vasiyet yazacak olan Peygambere kağıt getirmeyenlerin, hadis uyduran yezitlerin topladığı Kur'ana kim inanır?)

Rafizi âyete de inanmayınca sözü kestim. Fakat sen, bana (Ben Kur'ana ilave ve çıkarma yapıldığını kabul etmiyorum) dediğin için sana bunları yazıyorum.

Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve diğer eshab-ı kiram hakkında inen âyetleri inşallah bildireceğim. Fedek hurmalığı ve kağıt getirme meselesini de vesikalarla açıklayacağım. [Diğer maddelerde açıklanmıştır, lütfen oradan okuyunuz.]

Allah'ın rahmeti ehl-i beyti ve Resulullahın eshabını sevenlerin üstüne olsun. Gazabı da, ehl-i beyt düşmanlarının üstüne olsun.

***** Resulullahın sevgili arkadaşları dediğiniz o sevgili dostları neden Peygamber, hayatının son saatlerinde yanından kovarak onlara "defolun" dedi? Ne de sevgili arkadaşlar bunlar ki Peygambere sayıklıyor diyorlar. Peygamberin kızının evine baskın yapıyorlar. Ve sevgili arkadaşların

Peygambere daha nice yaptıkları var...

CEVAP

Hâşâ bunlar bu kadar cani ise, bunların topladığı Kur'ana nasıl itibar edilir ki? Hem eshaba hâşâ cani diyor, hem de bunların bildirdiği Kur'ana inanıyorum diyorsun. Sen kimi kandırıyorsun? Allah eshab arasında istisna yapıyor mu? Hangi âyette istisna var? İstisna sadece fazilet yönünden var. İlk müslümanlar daha kıymetli buyuruluyor. Mekke'nin fethinden sonrakiler kıymetsiz denmiyor. Allah'ın razı oldum dediği kimselere siz nasıl kötü gözle bakarsınız ki? Allah'ın razı olduğu insanlardan siz neden razı olamıyorsunuz? Allah'a inananın Onun sözüne inanması lazım.

***** Hem ehl-i beyti seviyoruz diyorsunuz hem de ehl-i beyt ile savaşan yıllarca ehl-i beyte camilerde lanet okutan Muaviye'ye hazret diyorsunuz. Bu ne sevda böyle!

CEVAP

İki müslüman ordu birbiri ile savaşmaz mı demek istiyorsun? Savaşana kâfir denir mi? Hazret-i Ali (Onlar bizim kardeşlerimiz) buyuruyor. Sünni kaynaklara inanıyor görünüyorsun buna niye inanmıyorsun ki? Hucurat suresinde, **(Müminlerden iki fırka birbiriyle dövüşürse, aralarını bulun)** mealindeki dokuzuncu âyet-i kerimesinde, savaşarak günah işleyenlere mümin denmektedir. Devamındaki, **(Müminler, elbette kardeştir. Kardeşlerinizin arasını bulun)** mealindeki onuncu âyet-i kerimesi, bunların mümin olduklarını bildirmektedir. Hazret-i Ali'nin sözü bu âyet-i kerimelere uygundur. Yani âyet-i kerimeyi Hazret-i Ali tasdik etmektedir. Aşere-i mübeşşere denilen Cennetle müjdelenmiş on sahabiden olan Talha ve Zübeyr Hazret-i Ali ile savaştığı için hâşâ kâfir veya fâsık mı oldu? Yine, **Temiz olduğu** Kur'an-ı kerimde âyetlerle bildirilen ezvacı tahirattan Âişe validemiz, hâşâ fâsık veya kâfir midir? Allahü teâlâ hâşâ, Hazret-i Âişe'nin kâfir olacağını bilemedi mi ki onu Kur'anda övüyor? Yoksa hâşâ Allah size göre geleceği bilemez mi?

Rafizilerden farkınız ne? Bunları açıklasana. Size eshab-ı kiramla ilgili bir çok âyet yazdım. Bu âyetleri inkâr mı ediyorsunuz?

Resulullahın hanımlarından ve arkadaşlarından ne istiyorsunuz? Âyetler onların mümin olduğunu açıkça bildirmiyor mu? İstisna eden âyetler var mı?

Kur'an-ı kerimde Resulullahın amcası Ebu Leheb'in kâfirliği açıkça bildiriliyor. Siz Hazret-i Ebu Bekir Hazret-i Ömer gibi sahabilerle uğraşmaktan bu kâfirle uğraşmıyorsunuz. Kitaplarınızda Ebu Leheble

ilgili hemen hiçbir yer yok. Ahirette Allah bize niye Ebu Leheb kâfirine lanet etmediniz, niye şeytana ve Ebu cehile lanet etmediniz diye sormayacaktır. Siz eshab-ı kirama sövmeyi ibadet kabul eden kimselersiniz. Değilse niye onlarla uğraşıyorsunuz? Onları kötülemekle elinize ne geçecektir? Allah'ın emrine uyun namazınızı kılın diğer emir ve yasaklara riayet edin tamam. Tarihteki yalanlara inanıp Kur'anı hiçe saymanız çok çirkindir. Sizin başka derdiniz yok mu?

Hazret-i Ali bunları bilmiyor muydu? Niye halifelere isyan etmedi? Sıffin'de savaştığı gibi o zaman da savaşırdı. Fedek hurmalığı Hazret-i Fatıma'nın hakkı ise niye halife olunca bu hakkını onun vârislerine vermedi? Hâşâ o da mı diğer halifeler gibi Hazret-i Fatımaya zulmetti. Bunlar dinin asıl meseleleri değildir. Bunlarla uğraşmakla ele bir şey geçmez. İyiler Cennete kötüler Cehenneme gitti. Din, tarihi kavgaları sergilemek değildir.

Siz şu eshab-ı kiramla ilgili âyetler için ne diyorsunuz? Allah mı hata etti diyorsunuz, yoksa bir tevil mi buldunuz? Mesela (Ben onlardan razıyım demek onları Cehenneme atacağım mı demektir? Olur ya (Müminler Allah'a bakacak) âyetini tevil eden kimse bu âyetleri de istediği gibi tevil edebilir. Onlara hüsnayı yani Cenneti verdim buyuruyor, siz ise hüsnadan kasıt Cehennemdir mi diyorsunuz onun için mi eshaba lanet ediyorsunuz?

Niye eshab arasında böyle ayrım yapıyorsunuz, niye bölücülük yapıyorsunuz?

İlk üç halife Hazret-i Ali'nin hakkını gasbetmiş midir? Mertçe ve açıkça söyle. Bunlar mürted mi değil mi? Mürted değilse niye hiç birinin ismini koymuyorsunuz? Eshab-ı kiramın kaçı mürteddir kaçı değildir. Eshabın 5'i hariç hepsi mürted oldu diye kitaplarınızda yazmaktadır.

***** Nisa suresi 93. âyet-i kerimesine ne diyeceksiniz: **(Her kim bir mümini öldürürse cezası Cehennemdir. Sonsuza kadar orada kalacak. Allah ona lanet eder ve ona acı bir azap hazırlar.)**

CEVAP

Âyet-i kerimenin meali şöyledir: **(Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı Cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** [Nisa, 93]

Adam öldürmek kâfirlik değildir, büyük günahtır. Âyet, bir mümini mümin olduğu için **müteammiden = kasten** öldürmek küfürdür diyor. **(kasten)** kelimesini kaldırmışsınız. Hatta bir mümine kâfir diyen bile kâfir olur, öldürmek elbette küfürdür, kâfirliktir. Ama mümin olduğu için değil

de, başka sebeplerle öldürürse kâfir olmaz. Kâfir olsa idi Allah, Hucurat suresinin 10. âyetinde, **(Müminlerden iki fırka birbiriyle çarpışırlarsa, aralarını bulun)** mealindeki âyet-i kerimede, savaşarak adam öldürüp günah işleyenlere mümin demezdi. Devamındaki, **(Müminler, elbette kardeştir. Kardeşlerinizin arasını bulun)** mealindeki âyet-i kerime, bunların mümin olduklarını bildirmektedir. (Hucurat 10-11)

Ayrıca güya delil gösterdiğiniz nisa suresinin 93.âyet-i kerimesinin bir öncesinde yani 92.âyet-i kerimede ise mümini yanlışlıkla, yani mümin olduğu için değil de, başka sebeplerle öldürürse kâfir olmayacağı açıkça bildirilmekte, diyet verilmesi, bir mümin köle azat edilmesi, bunları bulamayan kimsenin de tevbesinin kabulü için iki ay peş peşe oruç tutması gerektiği bildirilmektedir.

***** Bana ehl-i beyt düşmanı diyorsunuz, bu nasıl olur?

CEVAP

Dinimizde kâfire kız veren mürtede kız veren kâfir olur. Siz eshab-ı kiramın beşi hariç hepsi mürted oldu dediğinize göre Hazret-i Osman'a kızını veren Resulullahı hâşâ kâfirlikle suçlamış olmuyor musunuz? Hazret-i Ali'yi de hâşâ kâfirlikle suçlamış olmuyor musunuz? Resulullahı seven onun ehl-i beytini de arkadaşlarını da sever. Sevmediğinize göre Resulullahı sevdiğinizde samimi değilsiniz.

İlk üç halife mürted mi fâsık mı? Yoksa salih mi? Bunlardan ilk ikisi yani Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer Allah Resulünün mübarek kayınpederleridir. Hazret-i Osman da damadıdır. Hem de insanlık tarihinde bir Peygamberin iki kızıyla evlenmek sadece Hazret-i Osman'a nasip olmuştur. Âyet ve hadislerle Cennetle müjdelenen bu mübarek zatlara, Allah Resulünün bu mübarek akrabalarına hâşâ kâfir diyorsunuz. Müminlerin annesi olduğu, üstelik temiz olduğu Kur'anda bildirilen Hazret-i Âişe validemize hâşâ kâfir diyorsunuz. Yani siz şimdi ehl-i beyt düşmanı değil misiniz?

***** Lütfen bana Emevi uydurmalarını yazmayın.

CEVAP

Ben sana âyet-i kerimeleri, hadis-i şerifleri, İslam âlimlerinin açıklamalarını yazıyorum. Sen bizim kaynaklara Emevi uydurması dersen, ben de senin kaynaklarına yahudi ibni Sebe uydurması derim. O zaman anlaşmamız imkansız olur. Tarihte kim ne yapmışsa yapmış, derdi sana mı düştü? Allah böyle mi emrediyor Peygamber böyle mi emrediyor? Şeytana bile lanet etmeyiz diyorsun, başka bir yazında, kitaplarımız yezidlere lanetle dolu diyorsun çelişki içindesiniz. Ahirette Yezide niye lanet etmedin şeytana niye lanet etmedin diye

sormayacaklar. Sizin başka işiniz yok mu? Sana soruyorum namaz beş vakit mi cevap vermiyorsun, karı kiralıyorsunuz adına müta nikahı diyorsunuz ama ahirette bunları sorarlar bizlere, namaz oruç zekât nikah sorulacak.

Dinimiz Ebu Cehile ve Kur'anda bizzat ismi geçen Ebu Lehebe lanet etmeyi emrediyor mu? Bununla uğraşın diyor mu? Bugün bize namaz oruç tesettür lazım, içkinin haramlığı lazım, ne yapacaksın sen tarihten, işiniz gücünüz tarihi yargılamak.

Siz hep sahabe aleyhine fitne tohumu ekiyorsunuz. Halbuki ahirette bize bu sorulmayacak.

Bize bugünkü durumumuz sorulacak. Tarihte ne zalimler gelip geçmiştir. Onları yargılamadığımızdan dolayı bize hesap sormayacaklar. Ama namazı beş vakitte mi kıldın? Yoksa kadın kiralayıp adına nikah mı dedin? Resulullah ayaklarını yıkadığı halde ayaklarına mesh mi ettin diye bunları soracaklar? Âyetle övülen Resulullahın akrabalarına arkadaşlarına lanet mi okudun diye sorarlar adama. Hazret-i Ali'nin bir sözüne istinaden söylüyorum. Diyelim ki ahirette sizin dediğiniz doğru çıktı bizim hiç zararımız olmaz. Eğer milyonlarca ehl-i sünnetin dediği doğru ise, o zaman siz Cehennemliksiniz. Milyarda bir ihtimal bile olsa insan bunu dikkate alır, ya onların dediği doğru ise demez mi?

Bana ahirette sen niye Ebu Lehebe ve Muaviye radıyallahü anh'a lanet etmedin diye sormayacaklar, ama sahabeyi güzine lanet edenler hesaba çekilecektir. Bu milyarda bir ihtimal bile olsa insan kendini ateşe atmaz.

Resulullahı kötü olarak tanıyorsunuz. İyi insanın iyi arkadaşları olur. Allah'ın âlemlere rahmet olarak gönderdiği Peygamberinin eshabı cani miydi fitneci miydi? Niye Allah ona iyi arkadaşlar vermedi? Niye ona iyi zevceler vermedi? Niye iki kızını hâşâ kötü kimseye verdi.

Sonra Hazret-i Ali bunları hep onayladı da size ne oluyor? Sizin Hazret-i Ali'nin bir şey demediği halifelere saldırmanızın hikmeti ne? Hâlâ yahudi oyununa geliyorsunuz. Vehhabiliği ingilizler kurdurdu. Yahudi ibni Sebe'nin yaptıkları unutulacak gibi değil. Ama biz ibni Sebe'ye de lanet etmeyi lüzumsuz görüyoruz. Çünkü Allah bunu bize emretmedi. İslamiyet lanetleme dini değildir.

İmanda ayrılık olmaz

Sual: Dört hak mezhep demişsiniz, bunların hangisi fırka-i naciyyedir?

CEVAP

Dördü de fırka-i naciyyedir, çünkü imanda ayrılık olmaz. Bütün

Peygamberlerin imanı da aynı idi. Bu Peygamberlerin hangisi hak diyemediğiniz gibi dört hak mezheb için de bu söylenemez.

İtikatta ayrılık olmaz. Dört mezhebin itikadı aynıdır, dördü de ehl-i sünnettir. Dört mezhep ameli konularda dörde ayrılmıştır. Bu dinin emridir.

***** Peygamber hangi mezhebe mensuptu?

CEVAP

Peygamber efendimiz ehl-i sünnet idi, sünni idi, biz de onun sünnetine uyduğumuz için sünniyiz, aşağıda vesikası vardır. [Cevap uzun olduğu için buraya almadık, **Mezhep ve Mezhepsizlik** maddesine bakınız.]

Münafıklar için inen âyetler

***** Aşağıda eshab için inen âyetlere ne diyeceksiniz?

CEVAP

Münafıklar için inen âyetlerin eshab için indiğini söylüyorsun. Hâşâ diyelim ki eshab için indi, üç halife için indi. Peki niye dördüncü halife bunların içinde yok? Hazret-i Ali bunlardan istisna edilmiş midir? Üç halifeyi münafık sayarken Hazret-i Ali'yi de aynı kefeye koyduğunun farkında mısın?

Münafıklar için inen âyetleri yazıyorsun da, niye eshab-ı kiramı öven âyetleri yazmıyorsun? O âyetleri Allah göndermedi mi? Allah'ın âyetlerini niye gizliyorsunuz ki?

Herkesi suçluyor, münafık muamelesi yapıyorsunuz, bari Hazret-i Ali'ye bunu yapmayın. Yoksa Hazret-i Ali eshabdan değil miydi? Hazret-i Abbas eshabdan değil miydi? Hazret-i Ammar Eshabdan değil miydi? Eshab suçlanınca bunlar da suçlanmış olur. Bildirdiğin âyetler eshab içinse, bunlar niye o âyetlere muhatap değil?

Vehhabiler ve bazı kâfirler, kâfirler için gelmiş olan âyet-i kerimeleri, Müslümanlara yüklüyorlar, bu yüzden ehl-i sünnete müşrik damgasını basıyorlar. Rafiziler de, ibni sebeciler de, münafıklar için inen âyetleri eshaba yüklüyorlar.

Her âyet-i kerimenin başına, **(bunlar** [Eshab-ı kiram] **nasıl en hayırlı insanlardır ki, Allah onlar hakkında şöyle buyuruyor)** diyerek aşağıdaki âyet-i kerime meallerini yazmışsınız. Halbuki Allahü teâlâ, Eshab-ı kiram için, buyuruyor ki:

(Sizler, bütün insanlar içinde, en hayırlı bir ümmetsiniz.) [Âl-i İmran 110]

Allah en hayırlı diyor, sen, **nasıl en hayırlı olur ki** diyerek münafıkları bildiren âyetleri yazıyorsun. Yine Allahü teâlâ, Tevbe

suresinin 100. âyetinin sonunda Eshab-ı kiram için, **fevzül aziym** tabirini kullanıyor. Bu ifadeye tefsirlerde. (Bu büyük kurtuluş, bu büyük bir bahtiyarlık) gibi manalar veriliyor. Allah bunlara büyük kurtuluşa erdi, en hayırlı ümmet diyor, sen ise, münafıklar için inen âyetleri gösterip, **Nasıl en hayırlı insanlar** diye alay ediyorsun. Münafıkların suçunu eshaba yüklüyorsun. Vehhabi, ya resulallah şefaat diyene müşrik diyor, müşrikler için gelmiş âyet-i kerimeleri gösteriyor, sen de münafıklar için inen âyetleri gösterip, eshaba saldırıyorsun. Hâşâ diyelim ki o âyetler senin dediğin gibi eshab-ı kiram için yani Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman için indi, peki Hazret-i Ali için inmediği nereden belli? İstisna mı var? Hazret-i Ali bundan hariç deniyor mu? Halbuki eshab-ı kiramın hepsinin Cennetlik olduğu açıkça bildiriliyor. Allah bir âyette onların Cennetlik olduğunu söyler de öteki âyette münafık olduğunu Cehennemlik olduğunu söyler mi? Âyetlerde tenakuz olur mu? Siz üç halifeyi suçlayacağız diye, Kur'ana, Allah'a dil uzatmış oluyorsunuz. Rafizilerden farkınız ne? Onlar Allah bu işe müdahale etmedi diye Allah'a kızıyorlar. Siz de Allah Eshabın hepsi Cennetlik dediği için kızıyorsunuz. Aranızdaki fark ne?

***** "Senden cihada gitmemek için izin isteyenler, Allah'a ve kıyamete iman etmeyip kalblerinde şüphe olanlardır. Ve onlar şüphelerinde devamlı kalacaklardır." (Tevbe/45)

CEVAP

Âyet-i kerimede açıkça bunların kâfir oldukları bildiriliyor. Bunlar münafık idi. Bundan iki âyet önce yani Tevbe 43 te, **(Allah seni affetsin, sadıklar ve yalancılar belli oluncaya kadar, niye onlara cihada gitmemek için izin verdin)** buyuruluyor. Buradan Eshab-ı kiramı kastetmek ne kadar çirkin bir iftiradır. Hele Hazret-i Ebu Bekir ile Hazret-i Ömer'i kastetmeleri daha çirkindir. Çünkü bu iki sahabi, Resulullahın bu iki kayınpederi yani Ebu Bekri Sıddık ile Ömer Faruk'un Bedir, Uhud, Hendek, Mekke'nin fethi ve Huneyn ve Tebük ve bütün cihadlarda bulundukları ve Resulullahın etrafında pervane gibi dolaştıkları, bütün siyer kitaplarında ve tefsirlerde de yazılıdır. Hazret-i Ebu Bekir bazı savaşlarda, kumandanlık da etmişti. Mesela, hicretin yedinci yılı, Şaban ayında, bunun kumandasında bir bölük, Fezare kabilesine gönderildi. Gidip bir kısmını öldürüp, büyük miktarda kâfiri de esir edip Medine'ye getirdi. Hangi sahabi izin isteyip de savaşa katılmadı. Savaşa katılmayanlar münafıklardı. Âyet münafıklar olduğunu bildiriyor. Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer ilk müslümanlardan değil mi? Muhacirlerden değil mi? Allahü teâlâ bunlar hakkında bak ne buyuruyor:

(Önce Müslüman olanlardan, Muhacirler ve Ensar ile ve bunların yolunda gidenlerden Allah razıdır ve bunlar da Allah'tan razıdırlar. Allah bunlar için, Cennetler hazırladı.) [Tevbe 100]

Bu âyetlerde Allah kimden razı ise onu bildiriyor. Muhacirlerden razı imiş. dört halife muhacir değil miydi? Ensardan isimlerini sayıp da hepsine birer kulp taktığınız eshab ensardan değil mi? Kim bu ensardan olanlar? Allah hem muhacirlerden, hem de ensardan, hem de eshabın izinden gidenlerden razı olduğunu bildiriyor. Siz istediğiniz kadar razı olmayın. Allah'ın razı olması her şeye bedeldir, Allah böyle buyuruyor. Sen münafıklar için inen âyeti Eshab-ı kirama yüklüyorsun, bu kadar insafsızlık bu kadar Resulullahın arkadaşlarına düşmanlık olur mu hayret etmemek imkansız? Bu düşmanlıktan senin eline ne geçecek ki? Müslümanlık düşmanlık dini değil, bölücülük dini değildir, kardeşlik dinidir. Bu ve daha başka âyetlerle övülen iki sahabiye böyle düşmanlık yapmakla ne kazanacaksın? Allah ilk Müslüman olanlardan ve muhacirlerden razıyım diyor. Hâşâ Allah mı yalan söylüyor yoksa sen mi? Münafıklar için inen, savaşa gitmeyen kâfirleri eshab sınıfına nasıl sokarsın?

Mekke'nin fethinden önce müslüman olanlar sonrakilerden daha kıymetlidir. Ama sonrakiler de Cennetliktir. Hazret-i Ebu Bekir Mekke'nin fethinden önce, mal verip savaşlara katılmadı mı? Bak Allah bunlar için, bilhassa Hazret-i Ebu Bekir için ne buyuruyor: **(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlara, fetihten sonra verenlerden ve savaşanlardan daha yüksek derece vardır. Bunların dereceleri eşit değildir. Hepsi için Hüsnayı** [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

***** "Eğer onlar da savaşa çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızda koşarlardı. İçinizde onlara kulak verenler de vardır. Allah zalimleri gayet iyi bilir." (Tevbe/47)

CEVAP

Bu âyette açıkça zalimler deniliyor. Zalim tefsir ilminde kâfir demektir. Savaşa gelmeyen münafıkların kâfir olduğu açıkça bildiriliyor. Savaşa hangi sahabe katılmadı ki?

Münafıklar için inen bu âyetler, hâşâ eshab-ı kiram için indi diyelim, bu âyetlerde bir ayrım yapılmadığına göre dört halife de bunların içindedir. Dördüncü halifeye yani Hazret-i Ali'ye nasıl münafık diyebiliyorsunuz? Resulullahın arkadaşlarına saldırabilmek için Hazret-i Ali'ye de münafık demek cüretini gösteriyorsunuz, ne kadar çirkin bir iş

bu? Hem münafık diyor hem de peşinden gittiğinizi iddia ediyorsunuz. Hayret! Bu soruma mutlaka cevap ver.

* “Allah’ın peygamberine muhalefet edenler, savaşa çıkmayıp oldukları yerde oturup kalmalarına sevindiler. Ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda savaşmak onlara kötü geldi de, bu sıcakta savaşa çıkmayın dediler. De ki: ‘Eğer anlasalar, Cehennem ateşi daha da sıcaktır.’’ (Tevbe/81)

CEVAP

Bu âyet de dört halife için mi indi? Halifenin biri ikisi hariç diyor mu? Eğer Eshab içinse hâşâ o zaman Hazret-i Ali’yi de suçlamış oluyorsunuz. Zaten siz Eshabı suçlamak için Hazret-i Ali’yi feda ediyorsunuz.

* “Çünkü onlar Allah’ın gazap ettiği şeylere uymuşlar ve razılığından hoşlanmamışlardı da o da yaptıklarını mahvetmektedir. Yoksa kalblerinde hastalık olanlar, Allah onların kinlerini, hasetlerini hiç meydana çıkarmayacak mı sandılar? Ve isteseydik onları sana gösterirdik de yüzlerinden tanırdım elbet. Ve sen onları sözlerin üslubundan tanırsın ve Allah amellerinizi bilmektedir.” (Muhammed/28-30)

CEVAP

Bu âyet de dört halife için mi indi? Hazret-i Ali hariç mi? Hariç değil diyorsan o zaman âyete muhatap olmayan kim? Hariç diyorsan delilin ne? Allah’ın övdüğü eshab-ı kirama böyle hakaret edilir mi?

* “Şüphe yok ki müminlerin bir kısmı bundan hoşlanmamıştı. Gerçek, apaçık ortaya çıktıktan sonra bile göz göre göre ölüme sürükleniyor gibi seninle çekişiyorlardı.” (Enfal/5-6)

CEVAP

Bu âyet de dört halife için mi indi? Bu âyete Hazret-i Ali de dahil mi?

* “Biliniz ki şunlarsınız: Allah yolunda malınızı mülkünüzü harcamaya çağrılıyorsunuz. İçinizde cimrilik edenler var. Her kim cimrilik ederse kendi aleyhindedir. Allah ganidir ve sizler fakirsiniz. Ve eğer itaatten yüz çevirirseniz yerine başka bir topluluk getirir. Sonra da onların size benzemediklerini görürsünüz.” (Muhammed/38)

CEVAP

Bu âyete de Hazret-i Ali dahil mi? İlk üç halifenin Allah yolunda mallarını nasıl harcadıklarını bilmeyen yok. Cimrilik edenler kim? Siz her âyeti ilk üç halifeye yüklemeye çalışıyorsunuz. Ama nafile, o yük sizin sırtınızda kalır.

*“Onlardan sadakaları vermeden seni ayıplayanlar da var. O maldan diledikleri verilseydi hoşlanırlardı, verilmeyince de hemen kızarlar.”

(Tevbe/58)

CEVAP

Bu âyete de Hazret-i Ali dahil mi?

***** “Onlardan öyleleri de var ki Peygamberi incittiler ve derler ki: “O, sanki her söyleneni dinleyen bir kulaktır.” De ki : “O sizin için bir kulağıdır. Allah’a inanmıştır, müminlere de güvenir. Ve o, sizden mümin olanlar için rahmettir.” Allah’ın, Peygamberi incitenlere acı bir azabı vardır.” (Tevbe/61)

CEVAP

Bu âyete Hazret-i Ali de dahil midir? Yoksa hiçbir eshab dahil değil midir?

***** “Bizler size hakkı getirdik, ama çoğunuz hakkı istemiyorsunuz.” (Zuhruf/78)

CEVAP

Hakkı kabul etmeyenler kim? Bu âyet de dört halife için mi indi? Yoksa Allah hepsinden razıyım dediği eshabın çoğunluğu için mi?

***** Sonra onlar nasıl en hayırlı insanlardır ki, onların içinde münafıklar kol geziyor ve onlarca âyete ilaveten bir sure sırf eshabın münafıkları hakkında iniyor ve onları şiddetle kınıyor?

CEVAP

Sana göre hayırlı insanların içinde münafıklar kol gezemez mi? Gezemez dersen Resulullahı da suçlamış olursun. O hayırlı insan değil miydi? Eshabın hepsi münafıktı ya?

Eshab için **hayırlı insanlar** tabirini Allah kullanıyor. Sen böyle söylemekle sadece Hazret-i Ali’ye dil uzatmakla kalmıyor, bizzat Resulullaha da dil uzatıyorsun. Münafıklar Resulullahla beraber değil miydiler? Hazret-i Ali ile beraber değil miydiler? Hazret-i Ali hayırlı insan değil miydi? Ne diye münafıkları aralarında barındırıyordu? Kol gezdiriyordu? Gözün eshab düşmanlığı ile dönmüş, ne söyleyeceğini şaşırıyorsun? İsterse bir ucu Resulullaha gitsin önemi yok diyorsun, yeter ki ben eshaba hayırsız insan diyeyim gerisi önemli değil diyorsun.

***** “Çevrenizdeki bedevi araplardan münafıklar vardır. Medine ahalisinden de münafıklığa alışanlar vardır. Sen onları bilmezsin, Yalnızca biz biliriz. Biz onlara iki kat azap vereceğiz, sonra büyük bir azap vardırılacaklardır.” (Tevbe/101)

CEVAP

Bu âyetlerin Resulullahın sevgili ve kıymetli arkadaşları ile ne ilgisi var ki? Münafıklar diye kendin yazıyorsun. Göz dönmüşlüğü buna derler işte. Münafıklara inen âyetleri yazıyor, eshaba saldırıyorsun.

***** “Bir şey söylemediklerine dair Allah’a yemin ediyorlar. Andolsun, onlar küfür kelimesini söylediler. Müslüman olmalarından sonra kâfir oldular. Elde edemedikleri bir şeyle ilgilendiler. Onlar, ancak Allah ve resulü, onları ikramlarıyla zengin etti diye, intikam alıyorlar. Eğer tevbe ederlerse, onlar için daha hayırlı olur. Eğer sırt çevirirlerse, Allah onlara dünyada da ahirette de elem verici bir azap verir. Ve onlar yeryüzünde ne bir sahip ve dost ne de yardımcı bulamazlar.” (Tevbe/74)

CEVAP

Bu âyet de kâfirler için münafıklar için inmiştir. Hâşâ eshab-ı kiram için inmişse, Hazret-i Ali de buna dahil değil mi? Dahil değilse delilin hani?

***** “Allah’a söz verdiklerinin hilafını (tersini) yaptıkları ve yalan söyledikleri için, Allah da, O’nunla karşılaşacakları güne kadar devam edecek bir münafıklığı ceza olarak kalblerine soktu .” (Tevbe/77)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Bedevi araplar, küfür ve münafıklıkta daha ileridirler. Allah’ın elçisine indirdiği yasaların sınırlarını tanımamaya daha müsaittirler. Halbuki Allah her şeyi en iyi bilen ve yerli yerinde yapandır” (Tevbe/97)

“Ve insanlardan bir kısım da var ki: Allah’a ve ahiret gününe inandık derler, fakat onlar inanacak yapıda değiller” (Bakara/8-10)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Münafıklar sana geldikleri zaman: ‘Senin Allah’ın Elçisi olduğuna şahitlik ederiz’ derler. Allah bilir ki şüphe yok, sen, onun peygamberisin ve Allah tanıklık eder ki şüphe yok, münafıklar, elbette yalancılardır.” (Münafıkun/1-3)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Görmez misin sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inandıklarını sananlar, Şeytan tarafından yargılanmalarını dilerler, halbuki onu inkâr etmeleri emredilmişti onlara ve Şeytan, onları tamamıyla sapıtmak, doğru yoldan pek uzak bırakmak ister. Onlara, Allah'ın indirdiğine ve peygambere gelin dendi mi görürsün ki münafıklar, senden tamamıyla uzaklaşırlar. Elleriyle hazırladıkları bir felakete uğrayınca da halleri nice olur? Sonra sana gelirler Allah’a yemin ederek ve biz, ancak iyilik etmek, ara bulmak istedik diyerek. Onlar, öyle kişilerdir ki Allah bilir kalblerinde olanı, yüz çevir onlardan, öğüt ver onlara, kendi hallerine dair tesirli, dokunaklı sözler söyle onlara. ” (Nisa, 60-63)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Münafıklar, Allah'ı kandırmak isterler ve o da onların cezasını verir. Onlar, namaza üşenerek kalkarlar, halk görsün diye kılarlar ve Allah'ı pek az anarlar ancak.” (Nisa/142)

CEVAP

Bu âyetlerin eshab-ı kiramla ne ilgisi var ki? Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Ve onları gördün mü, bedenleri hoşuna gider; ve konuşurlarsa sözlerini dinlersin; sanki onlar, dayanmış kerestelerdir; her bağırışı, kendi aleyhlerine sanırlar; onlar düşmandır, artık sakın onlardan, Allah gebertsin onları, nelere de kapılıyorlar.” (Münafıkun/4)

CEVAP

Bu âyet de dört halife için mi indi? Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Kesinlikle Allah, sizden, işi engelleyenleri ve kardeşlerine: ‘bize geri dönün’ diyenleri biliyordu. Onlar, savaş etmek için pek az yanaşırlar. Sizi elde etmek için yanaşırlar. Çünkü korkulu bir durum olduğu zaman, ölüme bürünmüş kişi gibi, gözleri dönerek sana baktıkları görürsün. Korkulu durum gidince, mal ve ganimetleri elde etmek için, keskin dilleriyle sizi sıkıntıya sokarlar. İşte onlar bir gün hiç inanmamışlardır. Allah da bütün yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu da, Allah’a çok kolaydır ” (Ahzab/18-19)

“Ve onlardan seni dinleyenler de var, sonunda yanından çıkınca kendilerine bilgi verilenlere, demin ne söylüyordu o derler; öyle kişilerdir onlar ki Allah, gönüllerini mühürlemiştir onların; onlar, kendi havalarına, dileklerine uymaktadır.” (Muhammed/16)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi?

***** “Ve dileseydik onları, sana gösterirdik de yüzlerinden tanırdın elbet ve elbette sözlerinden tanırsın, anlarsın onları ve Allah, yaptıklarınızı bilmektedir” (Muhammed/30)

CEVAP

Bu âyet de dört halife için mi indi?

***** “Savaşa katılmayan bedeviler mal ve çoluk çocuğumuz bizi savaştan alıkoydu; ‘bizim için Allah’tan mağfiret dile’ diyecekler. Bunlar kalblerinde olmayan bir şeyi sadece dilleriyle diyorlar. Sen de de: Allah size bir zarar veya yarar vermek isterse kim mani olabilir. Allah yaptığınızdan haberdardır.” (Fetih/11)

CEVAP

Bu âyet de açıkça münafıklar için değil mi? Üç halifenin bedevilikle ne ilgisi var? Gözün o kadar dönmüş ki bedeviler için kâfirler için münafıklar için inen âyetleri eshaba yüklemeye çalışıyorsun.

***** Durum bundan ibaret iken, nasıl olur da eshabın tamamı insanların en hayırlıları olabilir?

CEVAP

Hepsinin hayırlı olduğunu Allah şöyle bildiriyor:

(Sizler, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız.) [Âl-i İmran 110]

Hepsinin Cennetlik olduğunu da Allah haber veriyor. (Hadid 10, Tevbe 100, Nisa 95, Al-i imran 110, Feth 29, Nisa 95...)

Sen münafıklarla eshabı kasten karıştırıyorsun? Hâşâ Allah bir yerde hepsi Cennetlik diyor, en hayırlı ümmet diyor, öteki yerde Cehennemlik mi diyor? Cehennemlik olanlar münafıklardır.

Eshab-ı kiramdan bir tanesi Cehennemlik demek, Allah'ı yalanlamak olur. Allah **hepsi** diyor**, her biri** diyor, sen münafıklarla ilgili âyetleri eshab için indi diyebiliyorsun. Hâşâ, eshab için indi diyelim, üç halife bu âyetlere muhatap da Hazret-i Ali bundan müstesna mıdır? Elbette böyle bir şey yok. Hazret-i Ali'ye münafık dediğinizin farkında mısınız?

(Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye (eski dininize) **mi döneceksiniz? Kim** (böyle) **geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah, şükredenleri mükafatlandırır.)** [Al-i imran 144]

Bu âyette Peygamberimiz için ölür veya öldürülürse tabiri geçiyor. Allahü teâlâ Peygamber efendimizin öldürülmeyeceğini bilmiyor muydu, elbette biliyordu. Faraza öldürülse buyuruyor. Bir âyet-i kerimede de buyuruluyor ki:

(Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer bunu yapmazsan Onun elçiliğini yapmamış olursun.) [Maide 67]

Hâşâ Allahü teâlâ Peygamber efendimizin indirileni tebliğ edeceğini bilmiyor muydu? Bu âyetten Peygamber efendimizin indirileni tebliğ etmediği anlaşılır mı hiç? Böyle söylemek Peygamberimizi suçlamak mı olur? Eshab-ı kiram için de buna benzer ifadeler vardır. Mesela (Resulullaha yardım etmezseniz Cehenneme gidersiniz) dense, buradan eshabın Cehennemlik olduğu mu anlaşılır? Eğer anlaşılır derseniz, bundan Hazret-i Ali'yi nasıl istisna edersiniz ki?

Aşağıdaki âyetlerle övülen eshab-ı kiramı, münafıklarla aynı kefeye koymak çok çirkindir:

(Sizler, en hayırlı ümmetsiniz.) [Âl-i İmran 110]

(Eshabın hepsi, birbirlerine karşı merhametlidir.) [Feth 29]

(Mekke'nin fethinden önce de, sonra da Müslüman olanlar eşit değildir. Fakat hepsine de, Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

(Allah, Eshabın hepsine Cenneti söz verdi.) [Nisa 95]

(Allah, muhacir ve ensardan razı olmuş ve onlara Cenneti hazırlamıştır.) [Tevbe 100]

Eshab-ı kiram aleyhine indiği söylenen âyetler, üç halife için inip de Hazret-i Ali'nin bundan istisna edildiğini bildirmiyor. Eğer bu âyetler, eshab-ı kiramı suçluyorsa, o zaman Hazret-i Ali de suçlanmış olur.

Sahabi düşmanlığı yapacağız diye Hazret-i Ali'ye de hücum ediyorsunuz ve hâşâ "Bir âyette eshabın tamamı övülüyor, bir âyette de suçlanıyor" diyerek Allah'ı tenakuzlu âyet göndermekle suçlamış oluyorsunuz.

Bak, Eshabın hepsi Tevratta, İncilde, Kur'anda nasıl methediliyor:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **hepsi, kâfirlere karşı şiddetli, çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır. Bunları çok zaman rüku ve secdede görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Çok secde ettikleri yüzlerinden belli olur. Bu Onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar, ekine benzer. İnce bir filiz yerden çıkıp kalınlaşıp yükseldiği gibi, az ve kuvvetsiz oldukları halde, kısa zamanda etrafa yayıldılar. Her tarafı iman nuru ile doldurdular. Herkes filizin halini görüp, az zamanda nasıl büyüdü diyerek, şaşırdıkları gibi, hâl ve şanları dünyaya yayılıp, görenler hayret etti ve kâfirler kızıp, öfkelendiler.)** [Feth 29] [Görüyorsun, Eshab-ı kirama kızanların kâfir oldukları bildirilmektedir.]

Allahü teâlâ eshab-ı kiram için böyle buyuruyor, Tevrat'ta İncil'de övülüyor. Hepsi 5 kişi mi? Filizin çıktığı gibi çoğaldıkları bildiriliyor. Yoksa hâşâ ileride mürted olacaklarını Allah bilemedi de böyle mi söyledi? Sizin bütün ifadeleriniz, Allahü teâlâyı suçlamak Hazret-i Ali'yi suçlamak oluyor.

Eshab burada nasıl övülüyor? Bunları nasıl inkâr edeceksiniz ki? Ama Sebeciler onları üç halife topladı diye inanmazlar. Hatta Resulullaha niye sağlığında toplamadı diye kızarlar. Eshabına güvendiği için kendisi toplatmadı. Eshabına güvendiği için yerine açıkça halife bırakmadı. Bu

eshaba güvenilmez mi hiç? Tevrat'ta övülmüş, İncil'de övülmüş, birbirlerine karşı çok merhametliymiş, inkâr mı ediyorsun yoksa? Hazret-i Ali damadı Hazret-i Ömer'i çok severdi. Hâşâ Allah yalan söylemez ki, âyeti yukarıda yazdım.

***** Bu âyetler eshabın tümü için değil. Eshab için övgüyle bahsedilen âyetlerde eshabın tümüyle ilgili değil. Böyle düşünmek hem akla hem âyetlere ters düşer. Eshabın içinde emanete sahip çıkanlar insanların en hayırlısıdır. Âyetler hepsine mal edilince işin içinden çıkılmaz.

CEVAP

Niye çıkılmasın ki? O zaman yahudi ibni Sebe'nin yolundan gittiğiniz, onun iftirasına kurban gittiğiniz ortaya çıkıyor değil mi? Bütün ehl-i sünnet eshab-ı kiramın tamamını adil bilmiştir. Âyette de hepsi, küllüsü diyor. Çelişki tenakuz hâşâ Allah'ta mı? Sadece Hadid suresini vermiştim diğer âyetlerde de **herbiri = hepsi** geçiyor.

***** Aklı bir kenara bırakırsak işin içinden hiç çıkamazsınız, yani teville, hadislere (sünni hadisler) tarihe (sünni tarih) uydurma diyerek belki kendinizce işin içinden çıkarsınız ama akıl olunca mümkün olmaz.

CEVAP

Aklı bir kenara bırakan kim? Hangi akıl, âyetleri inkâr eder ki? Allah, (**Hepsi** Cennetlik) buyuruyor. Sizin aklınız, **bir kısmı** anlıyor. Böyle akıla, akıl denir mi hiç? Allah **hepsi** derken Onu yalancı çıkaran akla turp sıkmalı, limon sıkmalı. Akıllı âyetlere uyan kimsedir, Hazret-i Ali'ye iftira etmeyen kimse akıllıdır, 17 bin âyeti sakladı diye ona iftira etmeyen akıl kıymetlidir. Hazret-i Ali'nin damadına (Hazret-i Ömer'e) saldıran akıl, akıl mıdır? Resulullahın damadına, kayınpederine, kayınvalidesine, kayınbiraderine saldıran akla akıl denir mi hiç?

Sünni hadisler uydurma, sizinkiler gerçek? Bunu hangi kitap yazıyor böyle?

Sünni mezhepsizler gibi, Eshabım gökteki yıldızlar gibi hadisine uydurma dedin. Halbuki böyle söyleyen Allah'tır. (**Hadid** 10, **Fetih** 29, **Tevbe** 100, **Nisa** 95, **Al-i imran** 110, **Enfal** 62)

Bu âyetler eshabın gökteki yıldızlar gibi olduğunu bildirmiyor mu? Hem de hepsi demiyor mu? Nasıl olur da bu hadis-i şerife uydurma dersin. Sünniler arasında mezhepsiz çoktur. Hatta sünni gibi görünen rafizi çoktur. Onlar kaynak olamaz. Âyetler kaynaktır ve Eshabın hepsini Allah övüyor. Allah böyle dedi diye Allah'a veya Onun övdüğü eshaba kızmak akıl kârı değildir.

***** Yani sizin gibi bir düşünceyi toplu herkese mal etmiyorum. O âyetleri eshabın tümüne inmiş demek çok cahilce bir sözdür. Ama bu

âyetler de hiç bir eshab hakkında değil demek de aynı.

CEVAP

Peki Allah **hepsi Cennetlik** buyuruyor. **Küllen** (hepsi) tabirini kullanıyor. Hepsi denince bir kısmını veya ibni Sebecilerin tabiriyle beş sahabiyi mi anlayacağız? Sahabenin hepsi adil olunca niye işin içinden çıkılmaz ki? Sizin ifadenizle hâşâ Allah bir yerde öyle, öteki yerde öyle mi söylüyor. Siz Küllen kelimesine ne mana veriyorsunuz? Bir kısmı mı demek istiyorsunuz, yoksa beşi mi?

***** Küllen yani hepsi, ama neyin hepsi? Mesela İstanbul'dakilerin hepsi insandır dediğimizde Türkiye mi akla gelir?

CEVAP

Bu cevap mı yani? Bunu bir çocuk bile söylemez. Biz İstanbul'un hepsi ifadesinden Türkiye'yi mi kastettik? Allah **(Eshabın hepsi Cennetliktir)** buyuruyor. Sadece Mekkeliler Cennetlik veya Medineliler Cennetlik demiyor ki. Yahut dünyadakiler Cennetlik demiyor ki. Eshab Cennetlik diyor. Muhacirler Cennetliktir diyor, Ensar Cennetlik diyor. Münafıklar dahil herkes Cennetlik denmiyor ki. Allah İstanbul diyormuş, biz Türkiye anlıyor muşuz? Ne kadar mantıksızlık, ne kadar saptırmak bu. Eğer biz bütün Arabistan Cennetlik desek o zaman yanlış olur. Allah Arabistan veya dünya demiyor, sadece Eshabın hepsi buyuruyor.

Allahü teâlâ, **Küllen vaadallahü hüsna** buyuruyor. (Hadid 10. Nisa 95)

Evet küllen diyor, her birine diyor, yani teker teker her birine en güzel şeyi yani Cenneti söz veriyorum buyuruyor. Başka âyetlerde de ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır buyuruyor. (Tevbe 100)

O halde, Allah hepsini övüyor, Cennetlik diyor, razıyım diyor. Size ne oluyor da, Allah'ın razı olduğundan razı olmuyorsunuz? Eshabın bir kısmını sanki münafık gibi görüyorsunuz?

Bir de siz vehhabiler gibi büyük günah işleyene kâfir gözü ile bakıyorsunuz. Allah ben eshabın tamamından razıyım, hepsi Cennetlik buyuruyor. Siz bunu kabul etmiyorsunuz. Allah sadece şirk koşanları yani kâfir olarak öleni affetmem buyuruyor. Siz adam öldüreni, içki içeni, zina edeni kâfir gözü ile görüyorsunuz. Vehhabilerden bu konuda farkınız ne?

Resulullah efendimizin kayınbiraderi, Kur'anı yazan sır katibi Hazret-i Muaviye radıyallahü anh gibi Kur'an-ı kerimi yazan bir sahabiye nasıl dil uzatabilirsiniz? Onun hâşâ kâfir olduğunu gösteren bir delil var mı? Yoksa Allah'ın bildirdiğine razı olup, Allah'ın buyurduğu gibi sizin de (Hepsi Cennetlik) demeniz gerekir. Niye Allah'ın bildirdiği gibi söylemekten kaçınıyorsunuz? Bu ne biçim Resulullahı sevmek, bu ne

biçim Allah'ı sevmek? Bu ne biçim Ehl-i beyti sevmek.

Allah'ın açıkça buyurduğu bu âyetleri inkâr etmeniz, sizin ehl-i beyt düşmanı olduğunuzu açıkça göstermektir. Hazret-i Ali kendisi ile savaşanlara **kardeşimiz** buyuruyor. Allah ise iki müslüman ordunun arasını ıslah edin kardeşlerinizin arasını bulun buyuruyor. Siz ise âyetlere ve Hazret-i Ali'nin sözlerine karşı geliyorsunuz. Siz Hazret-i Ali'nin düşmanısınız. Dostu olan, Onun inandığı Allah gibi Eshabın hepsi Cennetlik der. Yoksa bu âyetleri Eshab-ı kiram mı değiştirdi diyorsunuz. Aslında bunu söylüyorsunuz. Hazret-i Ali'nin mushafı var demeniz bunu göstermektedir. Ama takıyye yapıp açığa vurmuyorsunuz.

Bir de sık sık sorduğum şu soru cevapsız kalıyor:

Size göre eshabı kötüleyen âyetlerin içinde Hazret-i Ali ve diğer dört sahabi yok mu? Bunlar hariç mi? Niye ısrar etmeme rağmen bu soruya cevap vermiyorsunuz?

Münafıklar için inen âyetleri yazıp göndermiş, bunların eshab için indiğini söylüyorsun. Hâşâ diyelim ki eshab için indi, üç halife için indi. Peki niye dördüncü halife bunların içinde yok? Hazret-i Ali bunlardan istisna edilmiş midir? Üç halifeyi münafık sayarken Hazret-i Ali'yi de aynı kefeye koyduğunun farkında mısın?

Münafıklar için inen âyetleri yazıyorsun da, niye eshab-ı kiramı öven âyetleri yazmıyorsun? O âyetleri Allah göndermedi mi? Allah'ın âyetlerini niye gizliyorsunuz ki? Herkesi suçluyor, münafık muamelesi yapıyorsunuz, bari Hazret-i Ali'ye bunu yapmayın. Yoksa Hazret-i Ali eshabdan değil miydi? Hazret-i Abbas eshabdan değil miydi? Hazret-i Ammar Eshabdan değil miydi? Eshab suçlanınca bunlar da suçlanmış olur. Bildirdiğin âyetler eshab içinse, bunlar niye o âyetlere muhatap değil?

***** Ali (a.s) yoktur, bunu üzerinde yemin ederim. Eğer yalan söylüyorsam şeytana giden bütün lanetler benim üzerime olsun!!!

CEVAP

Zaten Kur'ana rağmen eshaba sövdüğünüz için lanetlik olmuşsunuz, sen bize delilini söyle! O âyetlerde eshab kötüleniyor da Hazret-i Ali niye kötülenmiyor?

Ben de yemin ederim ki münafıklar için inen âyetlerin hiçbirisinde eshab-ı kiramın hiçbirisi yoktur. Benim yemin etmemle gerçek değişir mi? Senin yemin etmenle gerçek değişir mi? Ben sana delilin ne diyorum? Hazret-i Ali eshabdan mıdır değil midir? Eshabdan ise o âyetlerin Hazret-i Ali'yi de içine almadığına delinin ne? Bizim delilimiz var. Eshabın tamamı Cennetlik diye. Allah onlardan razı diye delilimiz var. Sen niye

delilsiz konuşuyor yemin ediyorsun? Ben diyorum ki Hazret-i Ali'ye peygamber hatta ilah diyen İbni Sebeciler, hurufiler, rafiziler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyor. Âyetleri inkâr edenlerin durumunu bilirsin.

Acaba, o âyetler eshab için indi ama Hazret-i Ali eshabdan değil mi demek istiyorsunuz? O melek mi, yoksa peygamber mi? Öyle ya, eshab kötüleniyor, içlerinde büyük ihtimal üç halife var, Halid bin Velid var, vahiy katibi var, fakat niye dördüncü halife yok? Buna delilin ne? Yani diğer eshab kötüleniyor, Hazret-i Ali bundan nasıl istisna ediliyor?

Halbuki Allah, eshabın tamamı Cennetliktir tamamından razıyım buyuruyor, siz bazılarını bundan istisna ediyorsunuz. Bu ise Allah'ı yalancı çıkarmak, ona isyan ve onu inkâr etmek demektir. Yahut da bu âyetleri üç halife ve arkadaşları koydurdu demektir. Bir başka ihtimal varsa söyleyin. Ama bu sorumu cevapsız bırakmayın. Bu soru bütün rafizilerin belini kıran bir sorudur. Çünkü ya Kur'an inkâr edilecek veya eshabın tamamı Cennetlik denilecek. Bakalım hangi şıkkı tercih edeceksiniz? Üçüncü bir şık daha var; cevap veremeyip susmak.

Sen hep üçüncü şıkkı seçiyorsun.

***** Benim en büyük derdim Muaviye ve emevilerdir. Ömer, Osman, Ebu Bekirle ise fazla ilgilenmem, yani onlara hazret demekle kalbim fazla sıkılmıyor ama Muaviye'ye hazret denilince tepemin tası atıyor.

CEVAP

Neden Allah'a kızıyor ve tepeniz atıyor ki? Allah hepsi Cennetliktir diyor, onlardan razıyım diyor. Allah böyle dedi diye, yani eshaba hazret dedi diye niye tepeniz atar ki? Allah'ı niye suçluyorsunuz ki? Allah Eshab için **en hayırlı ümmet** tabirini kullanıyor. Hazret kelimesi, bu kelimenin yanında solda sıfır kalır. Demek Allah'a böyle kızıyor tepeniz atıyor öyle mi?

Hazret-i Muaviye'nin Hazret-i Hüseyin'in şehid edilmesi ile hiç ilgisi yok. Onun vefatından sonra şehid edilmiştir. Hatta Yezid denilen fâsık adamın bile haberi yok. Diyelim ki bizzat Hazret-i Muaviye, Hazret-i Hüseyin radıyallahü anhı şehid etmiş olsa bile, Allah müslüman olan kâfirin bütün günahlarını affettiğine göre, size ne oluyor? Allah onlar için en hayırlı ümmet tabirini kullanıyor, İncil'de ve Tevrat'ta onları övdüğünü bildiriyor. Hepsine Hüsnayı söz veriyorum diyor. Allah'ın böyle söylemesine niye tepeniz atar ki?

Buna kraldan çok kralcılık denir. Yani Allah affediyor, siz affedemiyorsunuz. Peygamber efendimiz amcasının katiline, öldürülmesi an meselesi iken, **kardeşinize yer verin** buyuruyor, **(Hamza ile vahşiyi kol kola Cennete girerken gördüm)** buyuruyor. Allah affettim diyor,

Resulü affediyor, size ne oluyor? Allah'ın Cennetlik dediği mübarek insanlara bu düşmanlık nedir? Bu nasıl müslümanlık? Müslümanlar arasında böyle bölücülük yapmak çok çirkindir.

İbni Sebe'nin yalanlarına inanana kadar ortada âyetler var, binlerce hadis-i şerif var, bunlara inanın. Hâşâ bunlar yalan da ibni Sebe'nin sözleri mi doğru? Bu ne biçim anlayış, bu ne biçim din düşmanlığı?

Eshab-ı kiramı itab eden, azarlayan âyetlerin mahiyeti

Rafızilerin, (Bazı âyetlerde, eshabın itab edildiğini [azarlandığını] dolayısıyla Eshabın hepsinin hayırlı olduğunu bildiren âyetlerle çelişkilidir. Bu da Kur'anın üç halife tarafından değiştirilmiş olduğunu göstermektedir) demeleri de yanlıştır. Evet Eshab-ı kiramı itab eden âyetler vardır. Peygamber efendimizi itab eden âyetler de vardır. Bu âyetler, Peygamber efendimizin şanına noksanlık getirmeyeceği gibi, Eshab-ı kiramın şanına da noksanlık getirmez. Vefat ederken, kağıt istemesi de vahy ile değildi. Çünkü dinin kemal bulduğu, bildirilecek bir şeyin kalmadığı âyetle bildirilmişti. Her sözü, her işi vahiy ile olsaydı, bazı sözüne ve işine, Allahü teâlâ itiraz etmez, itab eylemezdi. Abese suresinin başından 11 âyet, Resulullahı itab etmektedir. A'ma olan İbni ümmi Mektum hazretleri, Peygamber efendimiz, müşrikleri imana davet ederken, içeri girip, (bana dinimi öğret) diye bağırmıştı. Peygamber efendimiz, de, şimdi sırası mı gibilerinden yüzünü ekşitmişti. Allahü teâlâ, bu yaptığının yanlış olduğunu bildirmişti. Peygamber efendimiz, bu zatı görünce**, (Rabbimin, beni azarlamasına sebep olan zat)** diye hitap ederdi. Başka âyetlerde de buyuruluyor ki:

(Ey Peygamberim, zevcelerinin rızasını düşünerek, Allah'ın helal ettiğini, neden kendine haram yapıyorsun?) [Tahrim 1]

(Resulüm doğru yalancı bilinmeden önce, niçin onlara izin verdin? Allah, bu işini affetti.) [Tevbe 43]

Resulullah bir münafığın cenaze namazını kılmaya hazırlandığı zaman da şu âyet-i kerime gelmişti:

(Resulüm, Onlardan [münafıklardan, kâfirlerden] ölen kimsenin namazını sakın kılma, kabri başında da durma! Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamberini inkâr ettiler, fâsık olarak öldüler.) [Tevbe 84]

Savaşta alınan esirleri mal karşılığı olarak salıverince şu âyet-i kerime gelmişti:

(Resulüm, yeryüzünde savaşırken, düşmanı yere sermeden esir almak [alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek] **hiçbir peygambere yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, Allah ise, ahireti kazanmanızı istiyor.)** [Enfal 67]

Beydavi tefsirinde, esirleri koyuvermeyi bildiren bu âyet-i kerimenin tefsirinde deniliyor ki, (Bu âyet-i kerime, Peygamberlerin ictihad ettikleri ve ictihadlarında yanılabileceklerini gösteriyor. Ama hatalarının, kendilerine hemen bildirildiğini, yanlışlarının düzeltildiğini göstermektedir.

Peygamberlerin ictihadları hatalı kalmazdı. Mesela, Bedir gazasında alınan esirlere yapılacak şey için, Server-i âlem bazı Sahabe-i kiram ile birlikte bir türlü, Ömer ise, başka türlü ictihad etmişlerdi. Sonra, âyet-i kerime gelerek, Allahü teâlâ, Hazret-i Ömer'in ictihadının doğru olduğunu bildirdi. Bunun gibi **Abese** suresi de, bir ictihad hatasını düzeltmek için nazil olmuştu. Peygamber efendimizin vefatı sırasında, hokka ve kalem hakkındaki emirlerinin anlaşılmasında Hazret-i Ömer'in ictihadı, yine böyledir.

Bunlar gibi âyet-i kerimeler, Kur'an-ı kerimde çoktur. Bundan anlaşılıyor ki, bazı sözleri ve işleri, kendi isteği ve ictihadı ile idi. Kağıt istemesi de böyle idi. Hazret-i Ömer de kendi ictihadı ile istediğini bildiği için, rahatsız etmemek için kağıt verilmesin dedi. Nitekim dediği gibi oldu. Vahiy ile istemiş olsaydı, isteğinden vazgeçmez, tekrar isterdi. Hâşâ Resulullah vahiyden vaz mı geçti? Dini noksan bırakarak mı vefat etti? Dikkat edin siz hep Allah'ı ve Peygamberi suçluyorsunuz. Resulullah, (Ali'yi benden sonra halife yaptım) demekten aciz miydi? Hazret-i Ebu Bekri yerine imam yapıp bizzat kendisi de arkasında namaz kıldığı gibi Hazret-i Ali'ye de yapamaz mıydı?

Resulullah efendimiz böyle âyetlerle itab edilince, Eshab-ı kiramın itab edilmesi normaldir, onların şanını eksiltmez. Sonra Eshab-ı kiramı itab eden âyetler içinde, üç halifenin olduğunu söylenip de, Hazret-i Ali'nin olmadığı iddia edilemez. Çünkü o da diğer sahabe gibi Eshabdan birisi idi.

Aslında Resulullahı itab eden bu âyetler, (Kur'anı Muhammed kendisi arkadaşlarıyla yazdı) diyen misyonerlere, (Eshab Kur'anı değiştirdiler, ekleme çıkarma yaptılar) diyen yahudi ibni Sebe'nin peşinden gidenlere en güzel cevaptır. Kur'ana el uzatılabilseydi, Resulullahı ve Eshabı itab eden âyetler Kur'ana alınır mıydı hiç?

Bu nasıl hayırlı eshab ki .... diye bana yazılar yazmıştınız. Acaba şimdi bu nasıl peygamber ki.... diyebilecek misiniz? Zaten diyorsunuz. Kızını verdi peygamberliği elinden aldı diyorsunuz.

Eshabın hatası olur. Resulullahın bile yukarıdaki âyetlerde yanıldığı görülmüştür. Resulullaha böyle ictihadlarından dolayı dil uzatılamayacağı gibi, hepsi Cennetlik olan eshaba da dil uzatılamaz.

Tekrar ediyorum, kağıt meselesi, fedek hurmalığı meselesi, sizin

bildiğiniz gibi değildir. Faraza öyle bile olsa, bir hata yapılmıştır. Allah bu hatanın yapılacağını bilmiyor muydu? Elbette biliyordu, buna rağmen onlara Cennetlik demesi, onların bu hatalarının affedildiğini göstermez mi? Allah onlardan razıdır, onlara Cenneti vaad etti, size ne oluyor?

Şu halife haklı idi öteki haksızdı demekten başka işiniz yok mu sizin? Niye namazdan oruçtan nikahtan bahsetmiyorsunuz? Bunların dine bir hizmeti olmaz. Sizin derdiniz üzüm yemek değil bağcıyı dövmektir, bağcı kim? Cennetle müjdelen bütün eshab-ı kiramdır.

Eshabın tamamının Cennetlik olduğunu bildiren âyetleri inkâr mı ediyorsunuz? evet mi hayır mı? Hayır diyorsanız susmanız lazım. Evet diyorsanız Kur'anı inkâr edenlerle görüşecek bir şeyimiz olmaz.

***** Yazıklar olsun doğrusu, yetmiş sene boyunca Cuma hutbelerinde Hazret-i Ali'ye lanet okutup küfrettiren ve bu gün de aynı zihniyeti savunanlar mı o hazreti kâfir biliyorlar?

CEVAP

Bugün dünyada aynı zihniyeti taşıyan yani Hazret-i Ali'ye lanet okuyan bir ehl-i sünnet var mıdır? Yoksa Allah'ın laneti senin üzerine olsun mu? Bu ne biçim iftira böyle? Hangi ehl-i sünnet Hazret-i Ali'ye lanet eder? Bizim bütün kitaplarımız Hazret-i Ali'nin methiyle doludur. Bir vehhabi bir rafızi Hazret-i Ali'yi kötüleyebilir, ona peygamber ilah demek de onu kötülemek olur, çünkü iftira ediyor. Bugün de o zihniyeti savunanlar ifadeni geri almanı istiyorum, çünkü bu alçakça taassupça bir iftiradır. Biz tarih kitaplarına, Emevi Abbasi tarihçilerinin yalanlarına değil bizzat Kur'ana inanıyoruz, O Kur'anda, **(Eshabın hepsi Cennetlik)** buyuruyor. Cennetlik olan eshabdan birisine, Allah'ın övdüğü sahabeden birisine, lanet eden, söven haindir. Ehl-i sünneti ehl-i beyte karşı imiş gösteriyorsunuz, bu alçakça bir iftiradır. Hıristiyanlar Hazret-i İsa'yı sevmedikleri gibi siz de Hazret-i Ali'yi sevmiyorsunuz, tefsirini sakladı ilmini gizledi diye iftira ediyorsunuz. Etmiyoruz diye söylemeniz mümkün değildir. Kitaplarınız hep bu yalanlarla doludur.

Tekrar soruyorum: Hazret-i Ali tefsirini gizledi mi gizlemedi mi?

***** Yoksa Allah Resulü'nün "Ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır" gibi buyruklarını ve Allah'ın Hazret-i Ali hakkında nazil ettiği "Sizin veliniz, ancak Allah Resulü ve rüku halinde zekât veren namaz kılan müminlerdir" âyeti gibi âyetleri esas alarak onun imametine velâyetine inananlar mı?

CEVAP

Ehl-i sünnetten Hazret-i Ali'nin imametine velayetine inanmayan tek bir âlim var mıdır? Sanki siz Hazret-i Ali'nin imametine inanıyorsunuz da

biz inanmıyormuşuz gibi bir anlam veriyorsunuz, bu iftira değil de nedir? Biz Hazret-i Ali‘yi sevmesek, camilerimizde kitaplarımızda ona yer verir miyiz? Ama siz Allah’ın Cennetlik diye övdüğü eshaba düşmansınız, üç halifeye düşmansınız değilseniz camilerinizde kitaplarınızda onları öven saygı ile anan yazılarınız var mı?

Hıristiyanlar niye kâfir çünkü bizim Peygamberimize inanmadıkları için, Yahudiler niye kâfir çünkü bizim Peygamberimize de, Hazret-i İsa‘ya da inanmıyorlar. Yahudilerin Hazret-i Musa’yı sevmeleri onları Cennete götürür mü, elbette götürmez. Cennete gitmek için bütün Peygamberlere istisnasız iman etmek ve onları sevmek lazımdır.

Siz de eshabın tamamını kabul etmedikçe Hazret-i Ali’yi seviyoruz demeniz bir şey ifade etmez. Bütün Peygamberleri kabul edip de birini kabul etmeyen nasıl Cehennemlikse, Allah’ın açıkça hepsine Cenneti vaad ettim buyurduğu eshabın tamamını sevmedikçe Cennete gidemezsiniz. Bu âyetle sabit olan bir husustur. Siz Allah’ı değil de Hazret-i Ali’yi seviyoruz demekle Cennete gideceğinizi mi sanıyorsunuz? Bütün Peygamberleri sevmek lazım olduğu gibi bütün eshabı da sevmek lazımdır, bunu Allah bildiriyor.

Siz niye Allah’a inanmıyorsunuz da Hazret-i Ali‘yi sever görünüyorsunuz? Allah’ın emrini kabul etmeyenin Hazret-i Ali’yi sevmesinin hiç önemi yoktur. Hazret-i Ali‘yi sevmek onun inandığı Allah’a inanmaktır, Onun inandığı Kur'ana inanmaktır. Allah eshabdan razıyım diyor siz razı olamıyorsunuz, razı olamayan kimsenin Hazret-i Ali‘yi seviyoruz demesi yalancılıktan başka şey değildir.

Şu iki soruya mutlaka cevap ver:

Kur'anda Allah eshabın tamamı Cennetlik diyor, bu âyetlere inanıyor musunuz?

İkincisi, Hazret-i Ali tefsir mahiyetinde de olsa bir mushafı gizlemiş midir?

Siz hep sahabe aleyhine fitne tohumu ekiyorsunuz. Halbuki ahirette bize bu sorulmayacak.

Bize bugünkü durumumuz sorulacak. Tarihte ne zalimler gelip geçmiştir. Onları yargılamadığımızdan dolayı bize hesap sormayacaklar. Ama namazı beş vakitte mi kıldın? Yoksa kadın kiralayıp adına nikah mı dedin? Resulullah 23 sene abdest alırken ayaklarını yıkadığı halde ayaklarına rafiziler gibi mesh mi ettin diye bunları soracaklar? Âyetle övülen Resulullahın akrabalarına arkadaşlarına lanet mi okudun diye sorarlar adama.

Sonra Hazret-i Ali bunları hep onayladı da size ne oluyor? Siz

Hazret-i Ali'nin bir şey demediği halifelere saldırmanızın hikmeti ne? Hâlâ yahudi oyununa geliyorsunuz.

Biz Şia değiliz. Şia taraftar demektir. Sırf Hazret-i Ali taraftarı olur mu? Bütün eshabın yanında bütün Müslümanların yanında olmak gerekir. Niye Muhammed aleyhisselamın taraftarı değiliz?

Peygamberimizi seven onun sevdiklerini de sevmesi gerekir. Kur'anda bu da açıkça bildiriliyor. Bütün eshab, bütün Müslümanlar. Biz ne Hazret-i Ebu Bekir'in şiasıyız ne de ne Hazret-i Ömer'in, Resulullahın şiasıyız. Onun için ismimiz Ehl-i sünnettir, biz sünnete uyarız. Peygamberimiz, **Dört Halifenin sünnetine sımsıkı sarılın** buyuruyor. Hazret-i Ali'yi diğerlerinden ayırmayız, bölücülük yok bizde, hepsine kucak açarız, fitnelerden kaçarız, sonunda Cennete uçarız.

***** Madem Hazret-i Ali'yi seviyorsanız niye Muaviye ve onun gibilerine uyuyorsunuz?

CEVAP

Uyduk da ne yaptık? neresine uyduk? Biz Kur'ana sünnete uyuyoruz. Kur'an ve sünnet haricinde ne yaptık? Eshabın tamamını sevmek, Hazret-i Ali'yi sevmemek mi olur?

Tekrar soruyorum, ya cevap verin, ya susun:

Gönderdiğim âyet-i kerimelerde, Allah eshabın tamamından razı olduğunu tamamının Cennetlik olduğunu bildiriyor. Bu âyetlere inanıyor musunuz? İnanıyorsanız mesele kalmadı. Artık eshabın hiç birisi hakkında bir şey söylemeye hakkınız yok demektir. Madem Allah öyle buyuruyor, söz bitmelidir.

Yok biz o âyetlerden şüpheleniyoruz, o âyetleri, üç halife değiştirdi diyorsanız, âyetlere inanmayan kimselerle işimiz yoktur, yine lütfen kapatın. Kıvırtıp durmayın. İstanbul'un hepsi insan dense Türkiye mi kastediliyor gibi kıvırtmaya gerek yok, erkekçe mertçe konuşun. Allah Eshabın hepsi Cennetlik diyor mu demiyor mu? Hatta ileride eshab düşmanlarının çıkacağını bilen Allahü teâlâ, Mekke'nin fethinden önce ve sonrasını da bildiriyor. Hatta onları seven onların yolunda izinde gidenlerin de Cennetlik olduğunu bildiriyor. Allah'ın böyle övdüğü Resulullahın bu kıymetli her biri birer yıldız olan o mübarek insanlara düşmanlığınız sebebi nedir? Allah hepsini affettim diyor, şirkten başkasını affederim diyor katilini de içki içenini de hırsızını da zanisini de affederim diyor. Siz hâlâ falanca kağıt istedi vermedi filanca Fatıma'ya şöyle dedi diyorsunuz. Ama Allah'ın o kimseleri affettiğini âyetler anlatıyor. Mertçe deyin ki biz o âyetlere inanmıyoruz, o zaman mesele kalmaz. Hem âyete inan hem de Allah'ın övdüğü insanlara dil uzat bu çok

ayıp bir şey.

Âyet-i kerime ile sabit Hazret-i Âişe validemize iftiralar, dil uzatmalar. Allah Âişe validemizi Kur'anda övmüyor mu, bizzat nikah et emrini Allah bildirmedi mi? Resulullahı seven hanımını sevmez mi? Bu ne çirkin iş? Resulullahı seven arkadaşlarını sevmez mi? Ona düşmanlık Resulullaha düşmanlık olmaz mı? Ömer böyle dedi Osman böyle dedi Bekir böyle dedi diye hâlâ sayıklayıp duruyorsun. Ne derse desin Allah onları övdü ve Cennetlik dedi, artık onların dedikodusu haramdır.

Münafık olan bir tane sahabi olamaz. O zaman hâşâ Allah yalan mı söylüyor? Hepsi Cennetlik buyuruyor. Münafık olan Cennetlik olamaz. Siz münafıkları da eshabdan kabul ediyorsunuz. Tekrar ediyorum, eshab münafıklardan değildir, münafıklar eshabdan değildir.

Münafıklar münafıktır, sahabi de sahabidir. Münafıktan sahabi, sahabiden münafık olmaz. Münafıkların hiç birisi sevilmez, eshabın da tamamı sevilir. Bir çok sahih hadis-i şerif var. Eshabı münafık olan sevmez buyuruluyor.

Eshab-ı kiramla ilgili âyetleri bir daha yazalım:

(Muhammed [aleyhisselam], **Allah'ın peygamberidir, Onunla birlikte bulunanların** [Eshabın] **hepsi kâfirlere karşı şiddetli ve birbirlerine karşı merhametlidir.)** [Feth 29]

Bu âyet gösteriyor ki, Hazret-i Ali üç halifeyi ve eshabın tamamını seviyordu, eshabın tamamı da Hazret-i Ali'yi seviyordu. Çünkü Allah yanlış söylemez.

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlara, fetihten sonra verenlerden ve savaşanlardan daha yüksek derece vardır. Bunların dereceleri eşit değildir. Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

Âyet pek açık, hem fetihten önce müslüman olanlar buyuruluyor hem de fetihten sonra müslüman olan eshabın hepsi Cennetlik buyuruluyor.

Rafiziler gibi siz de böyle âyetler gönderdiği için Allah'a çok mu kızıyorsunuz? Yoksa bu âyetleri üç halife ve arkadaşları mı ilave etmiştir diyorsunuz.

Bak, âyette küllen diyor, hepsine diyor, her biri diyor, biri hariç demiyor:

(Allah, her birine de en güzeli [Cenneti] vaad etmiştir!) [Nisa 95]

Bak, âyette Allah en iyi, en hayırlı diyor, sizler en hayırlı bilmiyorsunuz:

(Sizler, bütün insanlar içinde, en iyi en hayırlı bir ümmetsiniz.) [Âl-i İmran 110]

Bak, aşağıdaki âyette Allah onlara Cenneti hazırladım buyuruyor. Eshab-ı kiramın bir kısmı muhacir bir kısmı da Ensar idi. Hepsi de Cennetliktir. Hatta Eshabından izinden gidenler de Cennetliktir. Yani tabiin ve tebe-i tabiin. Ne büyük rütbe. Demek ki Muhacir ve ensarı sevmek ne büyük nimet. Bu âyete de çok kızıyor musunuz? Yoksa bunu da üç halife ilave etmiş mi diyorsunuz?

(Muhacir ve Ensar ile iyilikte onların [Eshabın] **izinden gidenlerden, Allah razıdır. Onlar da, Allah'tan razıdır. Allah onlara Cenneti hazırlamıştır.)** [Tevbe 100]

Bir de şu hadis-i şerife bak, âyetle aynı anlamdadır:

(Ensarı müminden başkası sevmez, münafıktan başkası da buğzetmez. Ensarı seveni Allah da sever, onlara buğzedene Allah da buğzeder.) [Buhari]

Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Yukarıda geçti Fetih suresi 29 âyeti de aynı anlamda yani **eshab birbirine karşı merhametlidir.**

Demek ki, merhametli olan eshabın hiçbiri, başka bir sahabiye haset ve kin beslemez. Çünkü, hepsi Hakkulyakin mertebesine ulaşmışlardır. Eshab-ı kiramdan birini kötülemek, **(Allah onlardan razıdır)** mealindeki âyete inanmamak olur. **(Tathir-ül-cenan)**

***** Eğer Ehl-i Sünnet, imameti gerçekten fer'i bir mesele görüyorsa, o zaman neden fer'i bir meselede ictihadları gereği onlardan farklı düşünen ve ilk üç halifenin hilafetini kabul etmeyenlerin üzerine bu kadar yükleniyor ve bazıları İbni Hazm, İbni Teymiye gibi, onları tekfire kadar işi götürüyorlar?

CEVAP

İbni Teymiye ehl-i sünnet değildir, şaki ve dalalette olduğunu ehl-i sünnet âlimleri bildirmektedir, vehhabiliğin kurucusu sayılır. Onun suçunu bize niye yüklüyorsun? İbni Hazm da zahiriye fırkasından yani Ehl-i sünnet değil.

İlk üç halifenin hilafeti eshab-ı kiramın icmaı ile sabittir. Yani herkes istisnasız biat etmiştir. Hazret-i Ali de biat etmiştir. Hazret-i Ali'nin de kabul ettiği hilafeti ibni Sebecilerin kabul etmemesinin ne önemi var? Bir çok âyet ve hadiste icmaya uyulması emrediliyor. İcmaya uymamak haramdır. Medarik tefsirinde **(Müminlerin** [itikad ve ameldeki] **yolundan ayrılan Cehenneme gider)** mealindeki Nisa suresinin 115. âyet-i kerimesi bildirildikten sonra, (Kitab ve sünnetten ayrılmak gibi icmadan da ayrılmak caiz değildir) buyuruluyor. Beydavi tefsirinde ise aynı âyet-i

kerimenin açıklamasında (Bu âyet, icmadan ayrılmanın haram olduğunu göstermektedir. Müminlerin yolundan ayrılmak haram olunca, bu yola uymak da vacip olur, şart olur) buyuruluyor.

İcmaya uymayan müslümanların yolundan ayrılmış olur hatta küfre girdiği de âlimlerce bildirilmektedir. Onun için Hazret-i Ali hemen üç halifeye biat etmiştir. Hâşâ eshab-ı kiram mürted olmuşsa, Hazret-i Ali mürtedlere niye biat etti? Mürtede biat eden mürted olmaz mı? Yoksa hâşâ Hazret-i Ali'ye kâfir münafık mı demek istiyorsunuz, takıyye mi yaptı ibni Sebe gibi demek istiyorsunuz. Hep bu sorular cevapsız kalıyor. Sizin esas derdiniz Hazret-i Ali'yi suçlamaktır.

***** Ehl-i Sünnette yaygın görüş imametin fer'i meselelerden olduğudur. Acaba "Zamanının imamını tanımadan (bazı rivayetlere göre biat etmeden) ölen, cahiliye ölümüyle ölmüştür" hadisi, imametin en temel konulardan ve imani bir mesele olduğunu göstermiyor mu?

CEVAP

Asla göstermez. Buna benzer yüzlerce hadis var. Zina eden kâfir olarak ölür, Namaz kılmayan kâfirdir, içki içerek ölen kâfirdir gibi. Bu hadisler içkinin zinanın kötülüğünü namazın önemini bildiriyor. Ehl-i sünnette, vehhabiler ve mutezile gibi değildir yani iman amelden parça değildir. Bildirdiğiniz hadis de, varsa zamanın halifesine tâbi olun deniyor. Nitekim Buhari sonunda, (Fiten) kısmındaki hadis-i şerifte, **(Cemaatten bir karış ayrılan ve o halde ölen, cahiliyye ölümü ile ölür)** buyuruldu. Bu hadis-i şerif, Nisa suresinin 115. âyetini açıklamaktadır.

Biz ehl-i beyt taraftarıyız, siz hıristiyanların Hazret-i İsa'ya olan itikadı gibi Hazret-i Ali'yi yanlış seviyorsunuz, doğru seven sadece Ehl-i sünnettir. Sanki bizi Ehl-i beyt düşmanı göstermekteki gayeni anlayamadım bir türlü.

***** Hazret-i Ali ve ehl-i beyte karşı açıktan harp günümüze kadar devam edegelmiştir...

CEVAP

Hep aynı şeyleri söylüyorsun, ehl-i beyte düşmanlık edenlere onları sevmeyenlere Allah lanet etsin, bize sevmiyor diye iftira edenlere de Allah lanet etsin mi? Ehl-i beyte karşı harb eden kim? Üç halifeyi Kur'anın emrine uygun olarak sevmek mi ehl-i beyte harbdir? Hazret-i Ali'ye kim laf söyleyebilir ki?

Söyleyen çıkarsa (**ve küllen vaadallahül hüsna** [Hepsine Cenneti söz verdim]) âyetine karşı gelmiş olur. O kimse ne ehl-i sünnet olur ne de başka müslüman. Eshab-ı kiramın tamamı seçilmiş ümmet olduğu Kur'anda yazılı, seçilmişlere kim ne söyleyebilir ki?

Kaç kere dedim sana benim adım Ali, camilerimizde Ali ismi yazılı. Kur'anda açıkça **(**ve küllen vaadallahül hüsna **[Eshabın her biri Cennetlik, Allah onlardan razı])** buyurulmuyor mu? Ne diye Allah'ın razı olduğu Cennetlik kimselerin ismini koymazsınız? Camilerinizde niye yok bunlar? Samimi olan siz misiniz, yoksa ehl-i sünnet mi? Biz ehl-i sünneti Hazret-i Ali'yi sevmemekle suçlamak güneşi balçıkla sıvamaktan daha çirkindir. Bütün kitaplarımız menkıbe kitaplarımız fıkıh kitaplarımız tefsir kitaplarımızda Hazret-i Ali ile ilgili bilgiler çoktur. Biz nasıl olur da hepsi Cennetlik olan sahabeden birini ayıralım? Yahudiler öyle yapar, işlerine gelmeyen âyetleri, Tevrat'taki âyetleri değiştirmişlerdi. Ehl-i sünnet âyetlere de hadislere de inanır, milyonlarca kitaplar meydanda.

***** Yezide bir hazret demediğiniz kalıyor...

CEVAP

Hazret sayın demektir. Kâfir olduğu bilinmediğine göre hazret desek ne çıkar?

Yezidin kâfir olduğuna dair vesika var mı, vesikasız müslümanım diyen kimseye kâfir denir mi hiç? Bir insan çok günahkâr olabilir ama kâfir olması için Amentüde bildirilen altı esastan birisini inkâr etmesi lazım. Yezid hangisini inkâr etti? Şii kitapları da bildiriyor ki, Hazret-i Hüseyni o öldürmedi diyelim ki o öldürdü. İnsan öldürmek küfür değil ki. O âyeti sana yazmıştım tekrar yazayım, bin kere de yazsam âyete inanan kim ki? Resulullahın kayınbiraderi Hazret-i Maviye radıyallahü anhın da küfrüne dair bir vesikanız var mı? Olması mümkün olmaz. Çünkü Allah yalan söylemez, hepsi Cennetlik buyuruyor. Allah'ı yalancı çıkaramazsınız. O zaman Hazret-i Âişe validemize de hâşâ kâfir dersiniz, zaten rafiziler diyor. Rafizi iseniz siz de dersiniz. Ama siz rafizi de olsa takıyye yapıp gerektiğinde sünni bile olduğunuzu söylersiniz tarihte bu çok görülmüştür, çünkü sünni gibi görünmek ibadet kabul ediliyor, münafıklık sizin dininizde ibadettir. İki müslümanın savaşmasının küfür olmadığını bildiren âyeti tekrar yazıyorum, sen inanırsın diye değil. İşte âyet:

Hucurat suresinin, **(Müminlerden iki fırka birbiriyle savaşırsa, aralarını bulun)** mealindeki dokuzuncu âyet-i kerimede, savaşanlara mümin denmektedir. Devamındaki, **(Müminler, elbette kardeştir. Kardeşlerinizin arasını bulun)** mealindeki onuncu âyeti, bunların mümin olduklarını bildirmektedir. Nisa suresinde mealen, **(Allah, şirki elbette affetmez. Dilediklerinin, şirkten** [imansızlıktan] **başka günahlarını affeder)** buyuruldu. (Nisa 48)

Şimdi soruyorum, Hazret-i Muaviye'nin şirki görülmüş müdür? Yoksa Allah ben şirkten başkasını affederim buyurmuyor mu? Hazret-i Vahşi'nin

şirki görülmüş müdür? Günah başka şirk başka. Bir insanın günahı dağlar kadar olsa yine Allah affedebilir. İşte ispatı, Kur'an-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

(De ki, ey çok günah işlemekle haddi aşan kullarım, Allah'ın rahmetinden [bizi affetmez diye] **ümidinizi kesmeyin! Çünkü Allah**, [iman ehlinin] **bütün günahlarını hiç şüphesiz affeder. Elbette O, sonsuz mağfiret ve nihayetsiz merhamet sahibidir.)** [Zümer 53]

Bu âyetleri inkâr mı ediyorsun? Savaşanlar kardeş diyor, sen kâfir diyorsun. Sayın anlamındaki kelimeyi bile Resulullahın arkadaşlarına kayınbiraderine kayınpederine layık görmüyorsun.

***** Bilmeniz gereken şu ki, Ehl-i beyt imamlarının imametine inanmak ve onlara uymak gibi ilahi marifetler sadece bilgiyle gerçekleşecek şeyler değildir. Bilginin yanı sıra kalbin teslimiyeti de gerekir Kur'an-ı kerimin "Kendileri bunları kesin bildikleri halde zulüm ve kibirlerinden inkâr ettiler..." (Neml : 14) âyetinden anlaşıldığı üzere bilgi her zaman kalbi teslimiyeti beraberinde getirmez.

CEVAP

Evet bilmek ayrı, inanmak ayrı. Sen eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğunu biliyorsun ama inanmıyorsun, yani kendini açıkça ele veriyorsun. Kur'an-ı kerim ortada. İnanmayana sözümüz yok. Biz inanan insanlara söylüyoruz. Eshabın tamamı Cennetliktir, savaşanlar da mümin ve birbirinin kardeşidir. Yukarıda vesikası geçti. Ama sen inanmıyorsun dediğin gibi kalbin teslimiyeti önemli. Bilmen bir şey ifade etmiyor. Kendini ne de açık tarif etmişsin.

***** Öyle olsaydı şimdi çoktan bizden olmanız gerekirdi

CEVAP

Yani Kur'an âyetlerini mi inkâr edecektim hâşâ. Allah'ın Cennetlik dediği kimselere, onlardan razıyım dediği kimselere mi sövecektim? Allah saklasın böyle kâfirlikten.

***** Şimdiye kadar sizin verdiğiniz cevaplar(!...), aslında birer demagoji ve safsatadan ibaretti.

CEVAP

Allah Cenneti söz verdi, Allah onlardan razı âyetleri mi safsatadır? Âyetlere safsata demagoji diyene ne denir ki? Ancak ona kâfirun suresi okunur. Senin dinin sana benim dinim bana derim.

***** Yok bu öyleyse o zaman... Neden böyle yapmadı, düşmandı ancak dosttu, yarın böyle diyeceksin ve.. çeşitli demagojiler, hiçbir ilmi yazınıza rastlamış değilim.

CEVAP

Âyetler hadisler ilmi yazı değil mi? Sana âyet yazıyorum savaşanlar kardeştir diyor Allah. Ben onlardan razıyım diyor, onlar da benden razıdır diyor. Hepsine Cenneti söz veriyorum diyor. Bunlar ilmi değil mi? Senin bütün derdin sahabi düşmanlığı, âyetler de açık, âyetler ilmi değilse, başka ilmi olan nedir ki? Kur'ana değil de ibni Sebe'nin sözlerine uyunca mı ilmi oluyor?

***** İşinize gelmeyen âyetlere gelince susmayı tercih ettiniz.

CEVAP

Biz asla susmadık bu nasıl iftira. İkincisi hâşâ hangi âyet işimize gelmedi? İşe gelmeyen âyet olur mu? Âyetler sizin işinize gelmez çünkü eshabın tamamı Cennetlik diyor. Bu sizin işinize gelmiyor. Kendi işinize gelmeyeni bize yüklüyorsunuz. Vehhabiler de müşriklerle ilgili âyetleri bize yüklüyorlar. Münafıklarla ilgili âyetleri eshaba yükleyemezsiniz, hâşâ Allah bir yerde onlar münafık der, bir yerde de hepsi Cennetlik der mi? Siz Allah'ı suçluyorsunuz.

***** Oysa yazıklar olsun size, eğer bir tek şeyde şüpheniz yoksa o da yanlış yolda olduğunuzdur. O da hakka karşı olduğunuzdur. Aslında bundan daha fazlasını sizden beklemek abestir.

CEVAP

Tam kendini tarif ediyorsun. Ehl-i sünnet yanlış yolda ise, 72 sapık fırkanın hangisi doğru yoldadır?

***** Siz hâlâ hür olamamışsınız...

CEVAP

Hür olmak nedir? Kur'ana inanan insan esir midir? Eshab-ı kiramın hepsinin Cennetlik olduğuna inanan insan esir midir? Allah'ın âyetlerini inkâr eden hür müdür? Sahabeye söven hür müdür? Yahudi ibni Sebe'nin yolundan gidenler hür müdür? Siz öyle hür olun, biz Kur'anın esiri olalım, razıyız.

Kur'ana nasıl inanıyorlar!

***** Üç halife Kur'anı değiştirdiler diyenlerimiz var ise de, biz Kur'ana inanırız.

CEVAP

Senin o diyenlerinizden farklı yönün ne ki? Madem inanıyorsanız Allah hepsinden razıyım diyor sadece beşinden demiyor. Bu Kur'ana nasıl inanma ki? Allahü teâlâ, **(Hepsine Cenneti vaad ettim, ben onlardan razıyım onlar da benden razıdır)** diye buyuruyor. Bu mealde çok âyet-i kerime var. Bu âyetlere inanmamak, Kur'ana inanmak mıdır? Bu ne biçim iş böyle? Kur'anın tamamına inanmak gerekir.

Evet Kur'anı sizlerin hâşâ mürted dediği o mübarek insanlar topladı.

Kur'ana inanıyorsak o insanlara da inanmamız lazım. Onlardan şüphe edersek, o zaman Kur'andan da şüphe etmemiz lazım. Kötü insanlar niye Kur'ana ilave yapmasınlar, niye Hazret-i Ali ile ilgili âyetleri çıkarmasınlar ki? Size göre, Muhammed aleyhisselama kağıt kalem getirmeyip Hazret-i Ali'nin halife bırakılmasına razı olmayanlar, yani bizzat Resulullaha karşı gelenler niye Kur'ana ilave ve çıkarma yapmasınlar?

Siz Kur'ana inanıp Eshabın tamamını mümin kabul ediyor musunuz?

Hâşâ bunlar bu kadar cani ise, bunların topladığı Kur'ana nasıl itibar edilir ki? Allah eshab arasında istisna yapıyor mu? Hangi âyette istisna var? İstisna sadece fazilet yönünden var. İlk müslümanlar daha kıymetli buyuruluyor. Mekke'nin fethinden sonrakiler kıymetsiz denmiyor. Allah'ın razı oldum dediği kimselere siz nasıl kötü gözle bakarsınız ki?

Rafiziler, mürted olan eshabın topladığı Kur'ana inanmayız diyorlar. Kur'ana inanma, namaz kılma, oruç tutma, dinin sahibine, arkadaşlarına, akrabalarına hakaret et, lanet et, bu laneti ibadet say, bu nasıl din, desenize mertçe bizim İslamla alakamız yok, bizim dinimiz böyle diye. Niye açıkca demiyorsunuz?

***** İmam-ı Ali'nin (a.s) mushafı da vardı, aşağıdaki yazıda bu konuda yeterli bilgi vardır.

CEVAP

Hazret-i Ali'nin mushafı gizlidir, diyerek, Hazret-i Ali'nin ilmi sakladığına iftira ediyorsunuz. Hazret-i Ali yetmiyormuş gibi, oniki imamın da bu mushafı ve tefsiri sakladığına iftira ediyorsunuz. Halbuki, Kur'an-ı kerimde ilmini ve Allah'ın âyetlerini saklayanın kâfir olduğu bildiriliyor. Hazret-i Ali'ye ve oniki imama, neden hâşâ kâfir diyorsunuz. Allah'ın âyetlerini saklayan kâfir olmaz mı?

***** Ali (a.s) buyurdu ki: "Eğer bana destek olunsa, Peygamber (s.a.a)'in imla ettiği ve benim yazdığım kitabı halka sunarım."

CEVAP

Burada Hazret-i Ali'ye iftira edilmiyor mu? Ne diye elindeki kitabı saklıyor?

***** Peygamber (s.a.a)'in vefatından hemen sonra Ali b. Ebi Talib (a.s) onu âyetlerin iniş sırasına göre toplayıp düzenledi. Bu değerli kitapta saklı nice ilimler vardı; ama ne yazık ki elimizde değil.

CEVAP

Elde olmayan kitapların nice ilimle dolu olduğu nasıl iddia edilebilir? İbni Sebe bir yalan ortaya attı, 17 bin âyet Hazret-i Ali'de dedi, papağan gibi tekrarlanıyor.

***** "Hazret-i Ali (a.s) tarafından toplanmış Kur'an daha çok bir tefsir

niteliği taşımaktadır."

CEVAP

Burada daha çok tefsir niteliğini taşıyor demek, içinde Allah'tan inen âyetler de vardı demektir. Bunu Hazret-i Ali'nin sakladığı nasıl söylenebilir? Hazret-i Ali ilmi, Kur'anı sakladı diyorsunuz, bu açıkça o büyük zata iftiradır, ona hâşâ kâfir demiş oluyorsunuz.

***** İmam Sadık (a.s) da şöyle buyurmuştur: "Eğer halk Kur'anı nazil olduğu üzere okusaydı, kesinlikle iki kişi arasında ihtilâf söz konusu olmayacaktı."

CEVAP

İmam-ı Sadık hazretleri böyle cahilce söz söylemez. 23 sene Kur'an inmedi mi, asrı saadette ihtilaf yok muydu? Bu sözü bir cahil bile söylemez. Yaşar Nuri, nazil olduğu gibi sıralayarak hazırladı, kaç kişinin ihtilafını çözdü ki? Bu söz eshabın icmasına karşı gelmektir ki, Allah o eshabı İncil'de, Tevrat'ta övüyor ve hepsi istisnasız Cennetlik diyor, bu koca eshab, demek ki âyetleri yanlış sıraladı? Ve Hazret-i Ali de kuzu kuzu sustu öyle mi? Bu Hazret-i Ali'ye hakaret değil de nedir? Hazret-i Ali iktidar olunca, Kur'an böyle indi, doğrusu bu diye niye elinde gizli duran kitabı çıkarmadı? Hâşâ o kâfir miydi? Hazret-i Ali'ye bu çirkin iftiralar nasıl yapılıyor ki? İbni Sebe'nin oyununa geliyorsunuz.

***** Yine şöyle buyurmuştur: "Eğer Kur'an nazil olduğu gibi (Hazret-i Ali'nin tefsir ve tertibi ile) okunsaydı, bizim adımızı Kur'anda bulacaktınız."

CEVAP

Kur'anda açıkça hiçbir sahabinin adı yok, Hazret-i Zeyd hariç. Bunu da bu büyük imam asla söyleyemez. Size göre hâşâ Kur'anı değiştirenler kendi isimlerini Kur'ana yazamazlar mıydı? Halifelik Ebu Bekrin hakkıdır diyemezler miydi? Madem hepsini Hazret-i Ali'ye düşman gibi gösteriyorsunuz, o zaman Kur'anda istedikleri numarayı çevirirlerdi.

***** Yine buyurmuştur ki: "Bizim Kaim'imiz –Hazret-i Mehdi- kıyam ettiğinde Kur'anın nazil olduğu gibi okutulması için çadırlar kurduracak. O gün, en zor gündür. Zira Kur'an, bugünkü tertip ve düzenin dışında, bambaşka bir halde olacaktır."

CEVAP

Hazret-i Mehdi Ehl-i sünnetin Mehdisidir. Çünkü O dedesi gibi Ehl-i sünnettir. Burada Hazret-i Ali'ye de hücum var. Çünkü o iktidar olduğunda veya olmadığı zaman hakkı söylememiş susmuştur. Bu yüce imama büyük iftiradır. Hazret-i Ali o kadar korkak ödlek kimse mi idi? Halbuki hakkı söylemeyip susana ahirette ateşten gem vurulacaktır.

Hazret-i Ali senelerce sustu öyle mi? Allah'tan zerre kadar korkan ona bunu layık görmez.

* Bunlar, birtakım açık olmayan ayrıntılardır ki, bu konularda doğru bir hüküm verebilmek, tarihi bütün yönleriyle araştırmak ve söylenmemiş gerçekleri keşfetmek suretiyle mümkün olabilir.

CEVAP

Yalancı tarihleri karıştırmakla gerçek ortaya nasıl çıkacak ki? Hem istenilen söyleniyor hem de bu bir faraziyedir doğrusunu tarih bilir, gerçekleri keşfetmek gerekir gibi sözleri büyük bir zat asla söyleyemez. Bu ibni Sebe'nin iftiralarıdır

* Bazı rivayetlerde Ehl-i Beyt imamlarından şöyle naklediliyor: "İlim bize mahsustur. Biz ilim ehliyiz. Bütün ilimler bizim yanımızda korunmuştur. Kıyamete kadar olacak her şeyin -hatta derideki çizintinin- hükmü, Peygamber (s.a.a)'in imlası ve Ali (a.s)'in hattı ile yazılmış olarak bizim yanımızda mevcuttur."

CEVAP

Hangi mübarek zat böyle yalan söyleyebilir ki? Allah'ın ilmini saklayabilir ki? Hazret-i Ali'ye iftira ettiğiniz yetmediği gibi şimdi ehl-i beyt imamlarına saldırıyorsunuz, onların ağzından yalanlar uçuruyorsunuz. Niye halka bunu bildirmediler ki? Haydi sizin ifadenizle ehl-i sünnete vermesinler, hiç mi rafizi, hurufi, ibni Sebeci yoktu, onlara niye koklatmadılar bu ilimden? Kur'an-ı kerimin ifadesiyle Allah'ın indirdiği ilmi gizleyenden zalim, kâfir kim olabilir ki?

* Zamanın halifesi ve halk, Hazret-i Ali (a.s) tarafından toplanmış Kur'anı kabul etmedikleri için İmam Ali (a.s) toplamış olduğu Kur'anı evine götürdü.

CEVAP

Kendisi halife olduğu zaman niye açığa çıkarmadı? Bu kadar iftira olmaz. Hazret-i Ali de Resulullahın dediği gibi, Hazret-i İsa'ya benziyor, her türlü iftira da ona yapılmıştı, ona iftira edenler yahudi idi. Hazret-i Ali'ye iftira edenlerin ilki de ibni Sebe isimli Yemenli bir yahudidir.

* Ancak bu mushafın ne olduğu hakkında, bazı rivayetlerin dışında, elde doğru düzgün bir bilgi yoktur.

CEVAP

Hem elde bilgi yok deniyor, hem detayına kadar bilgi veriliyor. Yalan olunca söyle söyle gitsin. Bir de Allah korkusu yoksa, Allah'ın övdüğü eshab-ı kirama iftira yapılır da Hazret-i Ali'ye yapılmaz mı hiç?

* Şia kaynaklı rivayetlerde, Hazret-i Ali (a.s)'in mushafını, o hazretten sonra vasilik ve imamlık makamını haiz kimselerin -on iki imamın-

birbirlerine miras bıraktıkları ve onu hiç kimseye göstermedikleri belirtilmiştir.

CEVAP

Burada ise sadece ehl-i beyt imamının birisi değil bütün imamlar suçlanıyor, Allah'ın gönderdiği ilmi gizledikleri söyleniyor. Hiç kimseye niye göstermezler ki? Şii ahundlarına, âyetullahlara gösterselerdi ya? Siz o yüce 12 imama demek böyle hakaret ediyorsunuz ha?

***** Sonuçta rivayetlerden elde edilen, Masum İmamlar tarafından bu mushafın birbirlerine miras bırakıldığı ve şimdi de İmam Mehdi (a.f)'in yanında olduğu ve zuhur ettiği zaman onu halka sunacağı konusudur.

CEVAP

Niye halka sunuyor ki? O da diğer imamların yolundan gitsin Hazret-i Ali'nin yolundan gitsin. Diğer imamlar hangi gerekçe ile saklamışlarsa bu da aynı gerekçe ile saklasın. Hazret-i Mehdi'ye de böyle iftira ediliyor.

***** Ali (a.s) şöyle buyurdu: "Evet, benim Ehl-i Beyt'imden Kaim -Mehdi (a.f)- kıyam ettiği zaman onu açığa çıkaracak, halkı ona uymaya mecbur edecek ve sünnet, bu temel üzerinden icra edilecektir."

CEVAP

Hazret-i Ali hilafeti zamanında sakladı, sünneti icra edemedi de, onun neslinden gelecek bir zat mı bunu gerçekleştirecek? O Hazret-i Ali'den üstün mü? Burada da yine elindeki ilimleri sakladığı için Hazret-i Ali'ye iftira ediliyor. Hazret-i Ali zamanından beri hiç kimse sünnete uymadı, ahir zamanda sünnete uyulacak öyle mi? Haydi size göre sünniler uymadı, şiilerin hepsi de demek ki uymadı? Ellerinde kitap olmadığına göre, 12 imam bunu sakladığına göre sünnete uymak mümkün olmaz. (İlmi sakladıkları için, Hazret-i Mehdi zamanına kadar yaşamış milyarlarca müslümanın vebalini, günahını kim çekecek, Hazret-i Ali ve Oniki imam mı?) Hazret-i Ali'ye ve 12 imama yapılan iftirayı gördünüz.

***** Burada şöyle bir soru akla gelmektedir: Halk, İmam Ali (a.s)'a biat edip kendisini hilâfet makamına getirdikleri zaman niçin kendi yazmış olduğu Kur'anı halka sunup onları bunu okumaya davet etmedi?

CEVAP

Bu halk kim, hani dinden çıkmışlar münafık olmuşlardı. Onun güya mushafını bile kabul etmemişlerdi. Beş altı kişiden başka kimse kalmamıştı ki, öyle diyorlardı. Niye biat edip, niye hilafet makamına getirdiler? Hem biat edip halife yapıyorlar, hem de Hazret-i Ali'nin mushafına karşı çıkacaklar bu nasıl halk böyle ki?

***** Denilebilir ki İmam (a.s), Osman tarafından çoğaltılan Kur'anı

onaylatmıştı.

CEVAP

Bu da çok çirkin bir şey oldu. Elinde aslı var iken surelerin âyetlerin yeri değişik bir mushafı onaylamak, o suça aynen iştirak etmektir. Burada iki şey düşünülebilir. Ya hâşâ Sebecilerin dediği gibi Hazret-i Ali münafık idi, Allah'ın ilmini gizleyen birisi idi, yanlış bir mushafı onaylamış oluyor. Yahut da asla böyle bir mushaf yoktur. Bu da Ehl-i sünnetin bildirdiği hususdur. Yani böyle bir mushaf yoktur, Hazret-i Ali de Allah'ın aslanı, Ehl-i sünnetin baş tacıdır. Böyle kirli işlerle ilgisi olmaz.

***** Hatta bazı rivayetlerde İmam şöyle buyuruyor: "Eğer kudret bulsaydım -mushaflar arasında birlik oluşturma işinde- Osman'ın yaptığını yapardım."

CEVAP

Bu sözler birbirini hiç tutmuyor, niye öyle yapıyor da, elindeki gizli mushafı çıkarıp vermiyor ki? Hazret-i Ali'ye bu iftirayı yapanlar elbette ruzu mahşerde cezalarını göreceklerdir.

***** Bunun nedeni, halkın arasında bölücülük ve gruplaşmaya neden olacak şeylerden onları uzak tutup Müslümanlar arasında birlik sağlamak amacıydı.

CEVAP

Yanlış kitapla birlik mi sağlanır? Bütün dünya İncil'ler üzerinde birleşse bu birlik midir? Hak nerede ise onu aramak gerekmez mi? Kendisini seçen halk var, arkası kuvvetli. İktidarda silah elinde. Ne diye Allah'ın kitabını saklasın ki? Hazret-i Ali'yi bu kadar küçük düşürmek ancak yahudi ibni Sebecilere mahsus bir taktiktir.

***** Bu yüzden İmam, Talha'nın isteğine cevap vermemişti.

CEVAP

(Tezkiye-i ehl-i beyt) kitabının müellifi Osman efendi anlatıyor:

"Maarif meclisine gittiğim zamanlarda, Sebecilerin bir sandık içinde tefsirleri geldi. Basılmasına izin verilmedi. Sebebini sordular: (İslamiyet'e uymayan bir yeri mi var?) dediler. Evet, (Hazret-i Ali'nin kâfir ve zalim olduğunu yazıyorsunuz) dedim. Hiddetten gözleri döndü. Kızma, az dinle dedim: Kitabın başında yazılmış ki: (Talha, Ali'ye sordu ki, Osman Kur'andan 70 âyeti, Ömer de, 80 âyeti çıkardı deniyor. Bu söz doğru mu? Ali evet doğrudur, dedi. Talha yine sordu ki: Değişmemiş olan Mushaf sende imiş, öyle mi? Ali, evet bendedir. Hem de, bu Kur'anın iki katı bende var, dedi. Sende bulunan Kur'anı Müslümanlara göstermeyecek misin? dedi. Eğer Ebu Bekir yerine, beni halife yapsalardı verirdim. Bana biat etmedikleri için, vermem ve vasiyet edip, kıyamete kadar evladımın

elinde gizli kalacak, buyurdu.) Tefsirinizde böyle yazıyor. Yahudiler, Tevrat'taki Muhammed aleyhisselamı bildiren 20 âyeti sakladıkları için, Allahü teâlâ, bunlara (Kâfir) diyor. Hazret-i Ali, Kur'anın iki mislini ki üç binden fazla âyeti saklamış oluyor. Bu yazınız ile, Hazret-i Ali'ye kâfir demiş oluyorsunuz, dedim. [Hazret-i Ebu Hüreyre diyor ki: (Bekara 159, Al-i imran 187) âyetleri olmasa idi, hiçbir hadis rivayet etmezdim. Bir hadis-i şerifte de, ilmini saklayanların kıyamette ağzına ateşten gem vurulacağı bildirildi. (Buhari, İ. Mace)]

Sebeci, şaşırıp kaldı, bir cevap veremedi. Daha sonra "Ben ne Şii, ne de Sünniyim, ben masonum" dedi. [Masonluğu da Yahudiler kurmuştur. Her tefrikanın, her oyunun içinde bir Yahudi parmağı niçin vardır?]

Bu yalanları çıkaran kimseler, açıkça gösteriyor ki, ne Şii, ne de Sünnidir. İbni Sebe denilen bir Yahudi ve onun oyununa gelen zavallılardır. **(Tezkiye-i ehl-i beyt)**

***** Bu nedenledir ki, diğer İmamlar da Kur'anın iniş sırasına göre okunmasını yasaklamışlardır.

CEVAP

Hâşâ ya bu 12 imam hain kimselerdir veya gerçeği yapmışlardır.12 imam nasıl olur da değişik bir mushaftan başkasını yasaklayabilirler?

***** Allame Tabatabai bu konuda şöyle yazıyor: "Ali (a.s) gerçi daha önceleri Kur'anı nüzul sırasına göre toplamış ve topluma sunmuş, lâkin kabul görmemiştir.

CEVAP

Allah'ın Kur'anda övdüğü, Tevrat'ta övdüğü, İncilde övdüğü şanlı eshab kâfir mi idi de Allah'ın kitabını kabul etmiyorlar, bu nasıl ve ne çirkin iftiradır?

***** Hatta bundan sonraki Kur'anın toplanılma işinde her iki defasında da davet edilmemiş olmasına rağmen hiçbir muhalefette bulunmamış,

CEVAP

Hazret-i Ali hain mi idi de gerçekler gizlenirken o susuyor, muhalefet etmiyor?

***** Revaçta olan mushafları kabul etmiş ve hayatı boyunca hatta hilâfeti döneminde dahi ihtilâflı bir söz zikretmemiştir."

CEVAP

Hilafet döneminde ve hayatı boyunca hiçbir söz söylememişte şimdi sizlere ne oluyor? Çünkü ibni Sebe müslümanları bölmek için bu yalanları çıkarmıştır.

***** Âyetullah Hoi de şöyle yazıyor: "Hazret-i Ali (a.s)'in, bugünkü Kur'andan farklı bir düzene sahip başka bir mushafının olduğu

şüphesizdir.

CEVAP

Bu Hoi de Hazret-i Ali'yi suçluyor. Hazret-i Ali hâşâ kâfir ve zalim mi ki elindeki faydalı bir ilmi gizliyor? Gazetelerde görmüştüm, Humeyni de Hazret-i Ali'nin mushafında 17 bin âyet bulunduğunu bildirmişti. Peygamber efendimiz bu âyetleri niye Hazret-i Ali'ye verdi de diğer damadına, iki kayınpederine vermedi ki? Hepsini Hazret-i Ali'ye verdi öyle mi? Bu kadar mantıksızlık olmaz. Hazret-i Ali'yi ilmi saklamakla suçladığınızı haydi inkâr edin bakalım. İnkâr etmeye gücünüz yetmez. Yukarıdaki yazıları siz gönderdiniz. Tek kelimesini değiştirmedim.

***** ..vahye gerçek imanı olmayanlar, Kur'anı yalan yanlış görüşleriyle karıştırıp nice saf gönülleri bu vahyin ruhuna yabancı olan tefsirler ve İsrailiyat ile doldurdular.

CEVAP

iki üç satır aşağıda da deniyor ki:

***** Evet, Kur'anın korunması yolunda ilk günden beri büyük çabalar sarf edilmiş, bu çabalar sonucunda değiştirilme, azaltılıp çoğaltılmaya karşı korunabilmiştir.

CEVAP

Bu son yazılan doğru ise öteki yanlış, öteki doğru ise bu yanlış. Âyetullahlar, Ahundlar hep böyle çelişkili ifadeler mi kullanırlar?

Kur'ana yanlış görüş karıştırdılar diye Ehl-i sünnete iftira ediliyor. Buna karanlığa taş atmak denir. Kim değiştirmiş, yanlış olan nedir? Ben desem ki bu ahundlar çok iftiracı, sormaz mısın? Ne iftirası yapmış diye. Biz de sorarız elbette Kur'ana yalan yanlış görüşü kim karıştırdı? Karıştırdığı yanlış ne idi?

***** Siz bilimsel metod ve insaf mantığıyla değil, taassup duygularıyla konuları ele alıyorsunuz. Ben size Hazret-i Ali'nin mushafıyla ilgili tahkike dayanan ve bizzat Ehl-i Sünnetin muteber kaynaklarından da istifade edilerek hazırlanan yazıyı gönderdim. Bu hususta Ehl-i Beyt âlimlerinin de görüşlerini detaylı bir şekilde ortaya koydum. Bu yazıda Ehl-i Beyt âlimlerinin Kur'anın tahrif edilmediği ve elde mevcut olan Kur'anın Allah Resulüne inen Kur'anın aynısı olduğuna dair görüşlerini açıkça gözler önüne serdim. Hazret-i Ali'nin mushafının diğer mushaflardan farkının ise sadece onun Allah Resulünün âyetlerin açıklama ve tefsiriyle ilgili beyanlarını da barındırır olması ve bir de nüzul sırasına göre tertiplenmiş olduğunu kaynaklara dayanarak ortaya koydum.

CEVAP

İnsafsızlık taassup ancak bu kadar olur. Ben tek harfini

değiştirmeden gönderdiğiniz yazıya cevap verdim. Kendimden tek bir kelime ilave etmedim. Ehl-i beyt imamlarında saklı mushaf yok mu şimdi, yazılarınızı inkâr mı ediyorsunuz? Tefsir mahiyetinde de olsa bu ilmi saklamak değil midir? İlmi saklayanlara Allah lanet etmiyor mu? Bu imamlara nasıl iftira ediyorsunuz, bir de biz iftira etmiyoruz diyorsunuz. Kur'anın bugünkü tertibiyle inmesi de vahiy ile idi. Diyelim ki sizin dediğiniz gibi doğrusu nazil olduğu gibi bir mushaf var, bu da saklı. Hazret-i Ali, ilmi saklayanların kâfir olduğunu bilmiyor muydu? Diyelim diğer iktidar dönemlerinde, hakkı gizledi, kendi iktidarında niye açığa çıkarmadı? Kur'an nazil olduğu gibi olacak demedi. Demek böyle bir şey yok. Bunlar tamamen iftira. Allah resulünün açıklamaları da ilimdir, Hazret-i Ali o kitabı niye sakladı, 12 imam niye gizledi sakladı? Ehl-i beytin imamları Ehl-i sünnetin göz bebekleridir, hâşâ onlar bu kadar alçaklığı, kâfirliği yapmazlar. Bak yukarıda sen yine iftira ettin, sonra bunu inkâra yelteniyorsun.

Hazret-i Ali 17 bin âyet saklı imiş, kimseye vermemiş, 12 imam da gizlemiş, yahu bunlar din düşmanı mı, âyetleri niye Müslümanlardan saklarlar ki? Yahudi ibni Sebe'nin yalanlarına kurban gidiliyor. Bu Yahudiler, Hıristiyanlığı da bozup perişan etti, masonluğu kurdular, şii sünni arasını açmaya çalıştılar, siz de bu alçak yahudinin oyununa geliyorsunuz. Allah bunları övmüyor mu? Allah'a inanıyorsanız niye Allah'ın övdüğü kimseleri siz de övmüyorsunuz da hatta çocuklarınıza bile bu mübarek isimleri koymuyorsunuz?

Sizin ehl-i sünnet hakkında bir şey demeye hakkınız yok, biz Hazret-i Ali'yi de ehl-i beyti de severiz. Biz bir Müslüman olarak Hazret-i Ali'ye ve diğer üç halifeye yapılan iftiralara dayanamıyoruz, lütfen iftira etmeyin. Hazret-i Ali, Allah'ın âyetlerini ve hatta hadis-i şerifleri saklamaz. Hazret-i Ali çok âlim idi, âyetleri saklayanın kâfir olduğunu bilirdi. Hazret-i Ali'ye açıkça hâşâ kâfir diyorsunuz. Açıkça Hazret-i Ali'nin mushafı, tefsiri diye bir şey yok demeniz gerekir. Kur'an-ı kerimdeki eshabın tamamı Cennetlik demeniz gerekir. Amentüdeki altı esasa birlikte iman etmemiz gerekir. Hayır derseniz lütfen elinizi yakamızdan çekin.

Tekrar soruyorum, Hazret-i Ali'nin gizlediği bir mushaf var mı, tefsirdir, açıklamalıdır, 12 imamlara gizlice verilmiş bir tefsir var mı? Var diyorsanız Hazret-i Ali'yi ilmi saklamakla iftira ediyorsunuz. Biz de iftiranıza bu bir iftiradır deyince mugalataya sapıyorsunuz. Tekrar soruyorum Hazret-i Ali'nin gizlediği tefsir var mı yok mu? Varsa bu tefsiri 12 imam da gizledi mi gizlemedi mi?

***** Ömer recm âyetini Kur'ana koymak istemedi mi, bu tahrife

kalkışmak değil midir?

CEVAP

Allah Kur'an-ı kerimde buyuruyor ki:

(Kur'anı biz indirdik, elbette yine onu biz koruyacağız.) [Hicr 9]

(Allah'ın kelamını [Kur'an-ı kerimi] **kimse değiştiremez.)** [Enam 115]

Bu âyetlere rağmen kim değiştirebilir ki? Yahut böyle bir şeyi kim söyleyebilir ki? Hazret-i Ömer sıradan bir insan değil ki, Kur'anın değişip değişemeyeceğini bilmez mi? Bu âyetleri o bilmiyor muydu? Onlar Kur'anı toplamadı mı? Onlar Kur'anı ezberlemedi mi? 23 sene bunu biliyorlardı. Nasıl olur da Kur'anı değiştirmeye cüret edilebilinsin. İkinci bir husus da, eshab-ı kiramın tamamı, istisnasız hepsi Cennetliktir. Yukarıda defalarca âyetleri bildirdik.

Kur'anın değiştiğine inanıyorsanız benim söyleyeceklerim boşa gider. Değişmedi diyorsanız, Allah **(Eshabın tamamı, hepsi Cennetliktir)** diyor. O zaman bir şey yazmama gerek bile kalmıyor.

Hazret-i Ömer diyor ki, (Bir zaman gelecek recm âyetini inkâr edecekler. Eğer Ömer Kur'ana ilave etti demeyeceklerini bilseydim haşiye kısmına yazardım) diyor. Yani Kur'ana değil haşiyesine açıklama kısmına yazarım diyor. Bunu bile yazmıyorum çünkü Kur'ana ilave sanırlar diyor, bu olay, hutbede herkesin, Hazret-i Ali'nin de bulunduğu bir hutbede söyleniyor, hiç kimse itiraz etmiyor, edilecek bir şey yok ki. Bu Hazret-i Ömer'in kerametini gösteriyor, ileride bu recm olayı inkâr edilecek buyuruyor ve mutezile gibi çok kimse bugün Reşat halife denilen peygamberim diyen kimse ve taraftarları da aynı şeyi iddia ediyor. Recm diye bir şey yok diyorlar.

Yani hem Hazret-i Ömer'in kerametini gösteriyor. Bir de Kur'ana ilave yapılamayacağını gösteriyor. Kaynaklarda eğer haşiyesine yapılan ilave uygun olsa idi, ilave ederdim de hiç kimse recm âyetini inkâr edemezdi diyor.

Bir kere Allah'ın Cennetlik dediği kimseye böyle iftira etmek yakışır mı?

Kur'an binlerce sahabi huzurunda toplandı. Onda en ufak bir hile olamaz. Hem Allah onu ben indirdim ben koruyacağım diyor.

Ama siz Kur'ana inanmıyorsanız o zaman bir şey söylememe gerek kalmaz.

Muta nikahı

***** Ayrıca muta size haramdır, ikinci halifeniz yasaklamış.

CEVAP

İkinci halife müslümanların halifesi değil mi? Niye sizin değil? Yoksa siz, biz müslüman değil miyiz diyorsunuz?

Müta nikahını açtınız, bak bu konuşulması gereken bir konu. Çünkü yanlış yapılırsa günah var. Ama tarihteki olaylar öyle değil, tarihe yalan karışır. Abbasiler Emeviler aleyhine yazar, Emeviler Abbasiler aleyhine yazar. Bunlara inanılmaz. Ama müta nikahı önemli. Bize göre siz zina ediyorsunuz. Harama da helal diyorsunuz. Bu konu konuşulur tabii. Konuşulacaksa bunlar konuşulsun Resulullahın arkadaşlarına sövüp sayılmasın.

Müta nikahının caiz olmadığı âyet-i kerime ile sabittir. Ama bunları eshab-ı kiram ilave etmiş diyebilirsiniz. Siz âyetler üzerinde istediğiniz gibi oynuyorsunuz.

Nadir şah zamanında İran'da sünni âlimlerle şii âlimlerin konuşmasından bir parça:

(Molla başıya dedim ki, müta nikahı ile alınan kadın bir erkeğe vâris olur mu? Bu kadının, bu erkekten olan çocuğu da, bu adama vâris olur mu? Molla başı Cevap vererek:

-Yok vâris olmazlar, dedi.

-Öyle ise, bu kadın zevce değildir. Cariyede değildir. Allahü teâlânın, **(Müminler, zevcelerinden ve cariyelerinden başka olan kadınlardan sakınırlar)** mealindeki âyet-i kerimesine ne buyuruyorsunuz, dedim. Yani, bu âyet-i kerime, yalnız zevce ile cariyeyi helal ediyor. Bu ikisinden başka hiçbir kadınla bir araya gelinemeyeceğini açıkça bildiriyor. Kendisine zevce de, cariyede denilemeyen, müta nikahı yapılmış bir kadınla buluşmanın helal olduğunu iddia etmek, Kur'an-ı kerimin şu açık olan emrine karşı durmak olmaz mı? Bu ise, dalalet, doğru yoldan ayrılmak için inat, boş yere bile bile uğraşmak değil midir?)

Sonunda molla başı hakkı kabul ediyor ve sünni oluyor. Bu tarihi bir gerçektir. Ama bize tarih değil Kur'an lazım, âyet açıkça müta nikahını haram ediyor.

İmam-ı Taberani ve imam-ı Beyheki bildiriyorlar ki:

Abdullah ibni Abbas (Müta nikahı önce helal idi. Fakat, **(Analarınız, size haramdır)** mealindeki âyet-i kerime geldikten sonra, haram edildi. Müminun suresinin **(Ancak zevceleriniz ve sahib olduğunuz cariyeleriniz helaldir)** mealindeki âyet-i kerimesi, müta nikahının haram edildiğini kuvvetle bildiriyor. Çünkü, bu âyet yalnız zevcelerin ve cariyelerin helal olup, başkalarının haram olduğunu bildiriyor) demiştir.

Müta nikahının helal olduğunu bildiren bir âyet var mı? Yoksa eshab bunu da mı Kur'andan çıkardı?

Yoksa hâşâ Allah, zevce ve cariyeyi söyleyip de müta nikahı ile alınanı unuttu mu? Yani suç Allah'ta mı yoksa oraya koymayan eshabda mı?

[**Not:** Müta nikahı hakkında, **Hazret-i Ömer'e dil uzatılamaz** kısmında geniş bilgi var.]

Yas tutmak

***** Hazret-i Hüseyin'in şehadetine neden yas tutmuyorsunuz, yas tutanlara niye hor bakıyorsunuz?

CEVAP

Yas tutmanın caiz olduğunu gösteren hiçbir âyet ve hadis yoktur. Aksine yasaklandığı bildirildi. 10 Muharremde kendilerine eziyet etmek haramdır.

Peygamber efendimizin vefat yıldönümünde niye yas tutmuyorsunuz?

Hazret-i Hamza'nın,

Hazret-i Ali'nin,

Hazret-i Hasan'ın şehid edildiği yıldönümlerinde niye yas tutmuyorsunuz?

Resulullahın kayınpederi Hazret-i Ömer'in vefatında niye bayram yapıyorsunuz?

Yas tutmanın müslümanlıkla hiç ilgisi yoktur. Varsa niye Hazret-i Ali'nin vefat yıldönümünde tutmuyorsunuz? Yahudi ibni Sebe'nin oyununa geldiğinizin farkında değil misiniz? İslamiyet kötüleme ve yas tutma dini değildir.

Gazetelerde resimlerini gördüm, bir kadın, 10 Muharremde çocuğunu kanlar içinde bırakmış. ibadet ettiğini sanıp bir de gülümsüyordu. Yahudinin oyunu ibadet olarak yapılıyor.

Dinimizde yas tutmak olmadığı hatta yasakladığı halde, 10 Muharremde insanların kendilerine eziyet etmesine fırsat veriyorsunuz, bunun dinde yeri yok demiyorsunuz. Uydurma bile olsa bir tek yas tutmak gerekir diye bir hadis var mı? Olamaz çünkü, her peygamberin vefat günü yas günü olurdu, şehidlerin vefat günleri yas günleri olurdu. Hazret-i Hamza'nın şehid edilmesinin yas günü mü ilan edildi? Niye Hazret-i Ali'nin vefatında yas tutmuyor, zincir vurmuyorsunuz da, oğlunun şehid edilmesinde vuruyorsunuz, ikisi de şehid oldu. Hazret-i Hasan var, o da şehid oldu. Hazret-i Ali'den daha üstün olan Hazret-i Yahya var, Hazret-i Zekeriya var. Peygamberimiz bu mübarek peygamberler için yas mı tuttu? Yahudilerin oyununa geliyorsunuz. Sizin kendinize eziyet etmeniz belki bizi ilgilendirmez ama, bir insan olarak insan acıyor, sebepsiz yere

insan kendini döver mi? Böyle bir din böyle bir mezhep olur mu? Hangi âyet ve hangi hadisle böyle bir şey ibadet olsun. Bu o büyük zatlara sevgi değildir. Hazret-i Hüseyin'i seven kendine zulmetmez.

Dinimize göre, hem sevinç, hem de üzüntü bulunan bir günün yıl dönümlerinde, üzülmeyip, sevinmek, o gündeki sevinçli şeyleri hatırlayıp, üzüntülü şeyleri düşünmemek gerekir. Çünkü İslamiyet'te yas tutmak yoktur.

Matem yasak olmasaydı, herkesten önce Yahudi kadının zehirli yemeğinin neticesinde şehid olarak vefat eden Peygamber efendimizin ölümü için matem tutulurdu.

Yas tutmak âyette hadiste var mı? Tutarsanız tutun. Kur'anda ve hadiste olmadığı için biz tutmayız. Yas tutulsa idi Hazret-i Ali için tutulurdu. Madem yas tutmak onları sevmektir. Niye Hazret-i Hasan'ın şehid edildiği gün için yas tutmuyorsunuz, Hazret-i Ali için yas tutmuyorsunuz? Hazret-i Hamza için yas tutmuyorsunuz? Bunlardan daha yüksek olan Peygamberler için, şehid olan Hazret-i Zekeriya için, şehid olan Hazret-i Yahya için niye yas tutmuyorsunuz? Yoksa bu Peygamberlere inanmıyor musunuz?

Fitnenin kaynağı ibni Sebe

***** İbni Sebe denen adam bir masaldır. Merak ettim bu kadar İslam'da etkisi olan bir şahısa neden tarihte rastlanmıyor? Bunca tarih yazarının bu adamdan haberi olmadı mı? Şeytanın Ömer'den kaçtığını gören tarihçileriniz bu kadar fitnesi olandan habersiz mi kaldı da tarihte onun izine rastlanmıyor? Holywood bile pes eder, bu kadar da hikaye, yalan, iftirayı nasıl uydurdular anlamak zor.

CEVAP

Âyet ve hadisle ispat ettim, inanmayana ne diyeyim. Bizim sözümüz âyet ve hadislere inanan müslümanlaradır, inanmayan ibni Sebecilere değil. İbni Sebe'yi bile masal saydınız. Abdullah Süveydi hazretlerinin mollabaşını pes ettirmesine de masal demiştin. Siz hep böyle işin içinden çıkamayınca masal mı dersiniz? Yarın yenildiği için Şah İsmail diye birisi de yok masal o dersin. Karısını tacını ve tahtını bırakıp kaçmıştı, bu da masal değil mi? Yavuzlar öldüyse yarın Hazret-i Mehdi gelecek Hazret-i İsa ile birlikte bütün mezhepsizlerin canına okuyacak, istersen buna da masal de.

Sana başka tarihler ve hatta şii kaynakları da versem acaba ehl-i sünnet olur musun? Mümkün değil. Ebu Cehil binlerce mucize gördü imana gelmedi, Size âyetler gösteriyorum inanmıyorsunuz. Hepsi Cennetlik âyetini bile değiştirdiniz. Size âyet hadis kâr etmez.

* Şeytanın Ömer'den kaçtığını gören, yazan tarihçileriniz ibni Sebe savaşlara yol açarken, İslamı bölerken neredeydiler? Zaten size de ancak bu mantık yakışır.

CEVAP

Sana başka tarih kitaplarından da delil göstereyim, hatta şii kaynaklarından bile, şiilerin insaflı olanları bile onu tenkit etmiştir. [**Abdullah bin Sebe kimdir** maddesine bakınız.]

Şeytanın Resulullahın kayınpederinden kaçtığını tarihçiler değil bizzat Resulullah buyuruyor. Ama sen hadislere inanmazsan ben ne diyeyim ki? Ehl-i sünnetin en muteber kaynakları bildiriyor. İnanmayana ne diyeyim? Ebu Cehil inanmadı Resulullah ne yaptı?

Biz de sadece tebliğ ederiz inanıp inanmamak senin işin. Kur'ana inanmayan başka neye inanır ki? **Ve küllen vaadallahül hüsna** âyeti ve diğer âyetler **(Ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** gibi âyetler beynine balyoz gibi iniyor değil mi? Bu âyetleri yazdı diye üç halifeye ne kadar kızıyorsun değil mi? Ayrıca Hazret-i Ömer'e kızını veren, onu kendisine damat edinen Hazret-i Ali'ye de kızıyorsun değil mi?

***** İmam Ali'nin damadı Ömer mi?

CEVAP

Siz bu gidişle yarın, Resulullah kızını Hazret-i Osman'a vermedi de diyeceksiniz, buna da masal diyeceksiniz, sizden her şey beklenir. Şah İsmail de masal değil mi? Sen ne dersen de Hakkın dediği olur. Cevap veremeyince inkâr etmek, masal demek, ilim ehline, insaf ehline, iman ehline yani müslümana yakışmaz, yani müslüman böyle yapmaz ancak inatçı kâfirler böyle yapar.

Sünni kitaplarından kaynak veriyorsunuz ve hiç birisine inanmıyorsunuz. Bir kitabın yarısı yanlış yarısı doğru olamaz ki. Yanlış tercüme yapılmış bir yer gösteriyorsun, öteki yeri gösterince biz zaten Buhari'ye de Müslim'e de inanmayız diyorsun. Bütün hadis kitaplarında Resulullahın kayınpederi Hazret-i Ömer övülmüyor mu? O zaman bizim kaynakları ağzınıza almaya hakkınız yok. İnanıyorsan al; inanmıyorsan alma. Diyelim ki falanca sahabiyi kötüler gibi bir haber varsa hemen onu alıyorsun öven hadisi almıyorsun, bu insafa sığar mı?

İbni Sebe hakkında onlarca sünni kaynak ile şii kaynak aşağıda [Abdullah bin Sebe Kimdir maddesinde] bildirildi. Bunların içinde Tarihçiler hadis âlimleri, tefsir kitapları, fıkıh kitapları da vardır. Faraza bu sünni ve şii kaynakların hepsi yanlış diyelim. Ama onun fikri mevcut ya! Mesela Ali tanrıdır diyor. Hangi müslüman böyle bir şey söyleyebilir?

Bunu bir hainin çıkardığı muhakkaktır. Bunu da ancak bir kâfir çıkarabilir. Adı ister ibni Sebe olsun ister ibni Sevda olsun ne fark eder?

Ortada bir gerçek var, Hazret-i Ali'ye ilah diyen, peygamber diyenler var. Bir müslüman bunu söyleyebilir mi, yahut müslüman olan birisi böyle bir şeyi ortaya atabilir mi?

Allahü teâlâ, **(Kur'anı ben koruyacağım)** diyor, **(Kimse onu değiştiremez)** diyor, hayır, eshab onu değiştirdi diyenler var.

Allahü teâlâ, eshab-ı kiram için, **(Hepsine Cenneti söz verdim, Ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** diyor, hayır, 5'i hariç hepsi mürted oldu, zaten münafıklardı diyenler var.

Peki şimdi söyle bana, bunları ehl-i sünnet müslümanlar mı çıkardı yoksa kâfirler mi? Bu sorumun da cevapsız kalacağı muhakkaktır. Niye cevap veremezsin? Çünkü kâfirler desen, bu iddiaları yapanların kâfirlerden etkilendiğini itiraf etmiş olacaksın. Müslümanlar hiç diyemezsin, çünkü müslüman böyle şeyler diyemez, müslümanlara iftira etmiş olursun...

İbni Sebecilerin belini kıran sorular

Halife seçimi, eshab-ı kiram arasındaki savaşlar müslümanların iç meselesidir. Bu iç mesele, bir münafıkla, bir yahudi veya hıristiyanla veya bir ateistle tartışılmaz. Onlarla, Yahudilik-İslamiyet, Hıristiyanlık-İslamiyet, ateistlik-İslamiyet gibi temel itikadi konularda, iman konusunda tartışılır. Onlar bozuk Tevratlarını İncillerini veya dinsizliklerini ortaya koyar, siz de cevap verirsiniz.

Yahudilerin kurduğu adına sebecilik, rafizilik, hurufilik denilen fırka ile, dini meselelerimiz tartışılmaz. Ne Peygambere inanıyorlar ne de Kur'ana. Müslümanları aldatmak, İslamiyet'i yıkmak için, inanmış gibi konuşuyorlar. Takıyye adı altında münafıkça hareket ediyorlar.

Aslında 1400 senedir uğraştıkları mesele, basit bir mesele değildir. Dini kökten yıkma meselesidir. Çünkü eshab-ı kiram kötülenince, bunların mürted, münafık oldukları güya ispatlanınca, müslümanlar arasında yayılınca, kabul görünce, din otomatikman yıkılmış olacaktır. Çünkü Kur'anı da dini de bize bildiren onlardır. Onlar mürted yani kâfir olunca bildirdiklerinin ne önemi kalır. Ortada din kalır mı?

Aslında bu münafıklara, bu Yahudilere İslam'ın iç meseleleri sorulmaz. Ama din kardeşlerimizin meselenin asıl yüzünü anlamaları, bu hainlerin iftira ve hilelerine aldanmamaları gerekir. İbni Sebecilere sorduğumuz cevap alamadığımız sorular aşağıdadır. Sünni kardeşlerimiz, eshab-ı kirama saldıran Sebecilere rastladıkları zaman bu

soruları sorarlarsa, takıyye yapmaya, öyle demek istemedik demeye başlarlar.

Sorular:

1- Dinimizde kâfire kız veren, mürtede kız veren kâfir olur. Siz eshab-ı kiramın beşi hariç hepsi mürted oldu dediğinize göre Hazret-i Osman'a hem de iki kızını veren Resulullah efendimizi hâşâ kâfirlikle nasıl suçlarsınız? Hazret-i Ali kızını Hazret-i Ömer'e nasıl verdi? Hıristiyanın kızı ile evlenilir ama, mürtedin, ateistin kızı ile evlenilmez. Resulullah, nasıl oldu da, Hazret-i Ebu Bekir'in, Hazret-i Ömer'in kızı ile evlendi?

2- Beşi hariç eshab mürted oldu demek, **(Allah eshabın hepsine Cenneti söz verdi)** âyetine zıt değil mi?

İlk üç halife mürted mi? Yani, Allah Resulünün iki kayınpederi ve bir damadı hâşâ mürted mi?

Allah Resulünün mübarek hanımları, Kur'anda müminlerin anneleri oldukları bildirilen Hazret-i Âişe, Hazret-i Habibe, Hazret-i Hafsa validelerimiz hâşâ kâfir mi?

Allah Resulünün mübarek kızları, hâşâ kâfir dediğiniz Hazret-i Osman ile evlenince kâfir mi oldular?

3- Hazret-i Ali'yi de hâşâ kâfirlikle suçluyorsunuz. Hâşâ, Hazret-i Ömer kâfirse, Hazret-i Ali kızı Ümmi Gülsümü ona niye verdi? Bir kâfire kızını verenin kendisi kâfir olmaz mı? Kâfirle evlenmeyi kabul eden kız da kâfir olmaz mı? Hazret-i Ali, müslüman değil miydi, âlim değil miydi? Bunları bilemeyecek kadar şuursuz muydu, ibni Sebe gibi din cahili miydi?

Son zamanlarda rafiziler Hazret-i Ali'nin böyle bir kızı yok diyorlar. Gerçekleri inkâr ediyorlar.

4- Hâşâ, Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman kâfirse, Hazret-i Ali onlara niye biat etti, onların hilafetine niye itiraz etmedi? Çok mu korkaktı? Yoksa çok mu iki yüzlü idi ki, onları senelerce idare etti? Hazret-i Ali Allah'ın aslanı değil miydi, yiğit değil miydi? Yoksa hâşâ ipte oynayan canbaz gibi miydi? Münafık mıydı? Hazret-i Ali bunları bilmiyor muydu? Niye halifelere isyan etmedi? Sıffinde savaştığı gibi o zaman da savaşırdı. Nehcülbelaga isimli rafizi kitabında Hazret-i Ali'nin hutbeleri diye iftiralar sıralanmıştır. Orada üç halifeyi tasvip etmediği yazılıdır. Eğer o kitaptakiler doğru ise bunu niye, o zaman onlarla kılıçla konuşmadı? Yalan olduğu buradan da bellidir.

5- Resulullah, Hazret-i Ali'nin halife yapılmasını (Gadir-i Hum)da vasiyet etti diyorsunuz.

Resulullah efendimizin, vasiyet yazmak için, kağıt kalem istediğini söylüyorsunuz. Bu sözünüz, daha önce bildirdiğiniz **Gadir-i Hum** vasiyetinin, doğru olmadığını gösteriyor. Böyle bir vasiyet etmiş olsaydı, bir daha vasiyet yazmaya lüzum görmezdi. Bundan da anlaşılıyor ki, Resulullahın Gadir-i Hum denilen yerde okuduğu hutbesinde söylediğini ileri sürdüğünüz vasiyetin aslı ve esası yoktur.

Gadir-i hum olayında Hazret-i Ali'ye iftira etmenize gerek yok. Yani Hazret-i Ali Allah'ın emrini yerine getirmedi, Resulullah sen benim benden sonraki halifemsin dedi, o da sustu öyle mi? Yani verilen vazifeyi kabul mu etmedi? Halife için seçim yapanlara, seçim niye yapıyorsunuz, Resulullah beni halife tayin etmişti ya niye demedi? Dedi de hâşâ Allah'ın övdüğü şânlı sahabeler Resulullahın emrini mi dinlemediler? Eğer evet denirse hâşâ burada Allah yalanlanmış olur. Çünkü Allah, **(Onların herbirine Cenneti vaad ettim, ben onlardan razıyım, onlar da benden razıdır)** buyuruyor. Bu âyetlere zıt olmaz mı? Sonra **(Eshab kendi aralarında merhametli)** buyuruluyor. Hazret-i Ali'nin hakkını vermemek merhamet midir? Öyle ise Allah yalan mı söylüyor? Demek ki bu vasiyetin aslı astarı yok, ibni Sebe uydurmasıdır.

Eğer, hâşâ, kitaplarınızın dediği gibi, Hazret-i Ali bu hakkını aramaktan adamları az olduğu için, istemeyerek susmuş denilirse, Allahü teâlânın ve Resulullahın kendisine vermiş olduğu vazifenin icaplarını yerine getirmekten korktuğu için, Allahü teâlânın emrini yapmamış, Ona isyan etmiş demek olur. Halbuki, Resulullahın amcasının oğlu ve damadı ve Allah'ın aslanı olan Hazret-i Ali, değil yalnız Arabistan'dan, belki bütün dünyadan, her kim olursa olsun, böyle utanç verici ve lekeleyici bir korkaklığı kendine bulaştırmayıp, ölümü göze alacağı herkesin bildiği bir şeydir. Bunun için siz, emirül-müminin Hazret-i Ali efendimize böyle kötü, çirkin bir hâli yakıştırıyorsunuz. Böyle söylemek, onu sevdiğinizi bildirmiş olmuyor, Ona düşmanlık etmiş oluyorsunuz. Allah'tan korkun Hazret-i Ali'ye bari iftira etmeyin.

Yahudi ibni Sebe'nin tuzağına düştüğünüzü ne zaman anlayacaksınız?

6- Fedek hurmalığı Hazret-i Fatıma'nın hakkı ise, Hazret-i Ali halife olunca bu hakkını onun vârislerine neden vermedi? Hâşâ o da mı diğer halifeler gibi Hazret-i Fatıma'ya zulmetti? Hâşâ kâfir dediğiniz o mübarek üç halifenin yolundan niye gitti, onların yaptıklarının aynısını niye yaptı, onların yaptığını neden değiştirmedi? Bu mübarek dört halife aynı şeyi yaparak, Resulullahın, **(Bize,** [yani Peygamberlere] **kimse vâris olamaz! Bizim bıraktığımız mal, sadaka** [vakf] **olur)** emrine uyduklarını

göstermiş olmuyorlar mı? Ve sizin sapık olduğunuzu ispat etmiş olmuyorlar mı?

7- Kur'anı [mushafı] sakladılar diyerek. Hazret-i Ali'ye ve Oniki imama, neden iftira ediyorsunuz? Allah'ın âyetlerini saklayan kâfirdir. Sakladıkları mushaf değil, tefsiri bile olsa, Resulullahtan gelen bu ilmi Hazret-i Ali ve diğer imamların saklaması imkansızdır. Sakladı gizledi, kimseye göstermedi gibi iftiralar, onlara hâşâ kâfir demekten başka nedir? Hazret-i Ali din düşmanı mı da dini Müslümanlardan saklasın?

Hazret-i Ali'ye iftira, 17 bin âyet saklı imiş, kimseye vermemiş, 12 imam da gizlemiş, bunlar din düşmanı mı âyetleri niye Müslümanlardan saklarlar ki? Üstelik bu imamlara masum diyorsunuz, bu itikadınıza göre de böyle yapmaları hiç caiz değildir. Siz ahmak mısınız, ağzınızdan çıkanı kulağınız duymuyor.

Biz bir Müslüman olarak Hazret-i Ali'ye ve diğer üç halifeye yapılan iftiralara dayanamıyoruz. Hazret-i Ali Allah'ın âyetlerini ve hatta hadis-i şerifleri saklamaz. Hazret-i Ali çok âlim idi, âyetleri saklayanın kâfir olduğunu bilirdi. Hazret-i Ali'ye açıkça hâşâ kâfir diyorsunuz. Açıkça Hazret-i Ali'nin mushafı, tefsiri diye bir şey yok demeniz gerekir. Kur'an-ı kerimde bildirdiği gibi eshabın tamamı Cennetlik demeniz gerekir.

Tefsir mahiyetinde de olsa bu ilmi saklamak değil midir? İlmi saklayanlara Allah lanet etmiyor mu? Bu imamlara nasıl iftira ediyorsunuz? Kur'anın bugünkü tertibiyle inmesi de vahiy ile idi. Diyelim ki sizin dediğiniz gibi doğrusu nazil olduğu gibi bir mushaf var bu da saklı. Hazret-i Ali, ilmi saklayanların kâfir olduğunu bilmiyor muydu? Diyelim diğer iktidar dönemlerinde, halifelerden korktuğu için hakkı gizledi, söyleyemedi. Kendi iktidarında niye açığa çıkarmadı? Kur'an nazil olduğu gibi olacak demedi. Demek böyle bir şey yok. Bunlar tamamen iftira. Allah Resulünün açıklamaları da ilimdir, Hazret-i Ali o kitabı niye sakladı, 12 imam niye gizledi sakladı? Ehl-i beytin imamları, o mübarek insanlar Ehl-i sünnetin göz bebekleridir, hâşâ onlar bu kadar alçaklığı kâfirliği yapmazlar, ibni Sebecilerin iftiralarından uzaktırlar.

Tekrar soruyorum, Hazret-i Ali'nin gizlediği bir mushaf var mı? tefsirdir, açıklamalıdır, 12 imamlara gizlice verilmiş, onların da kimseye göstermeyip gizlediği bir tefsir var mı?

Yok derseniz, Şii kitaplarına iftira etmiş olursunuz. O kitaplar var diyor, Şiiliği yalanlamış olursunuz.

Eğer var derseniz Hazret-i Ali'ye ve 12 imama ilmi gizledi diye iftira etmiş olursunuz.

İbni Sebe'nin yalanlarını, iftiralarını bir tarafa bırakın.

8- Hazret-i Ali'yi sevene hiçbir günah zarar vermez diyorsunuz.

Bu nasıl iddia, bu nasıl mantık, bu nasıl İslam düşmanlığıdır! Âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed aleyhisselamı yani Peygamberi sevene günah zarar veriyor da, müslüman olması bu yüce Peygambere iman etmeye bağlı olan Hazret-i Ali'yi sevene günah hiç zarar vermez mi? Yüce derecesi bir yana o da her müslüman gibi bir müslümandır. O da, hepsi Cennetle müjdelenen sahabelerden biridir.

Yahu! Âlemlerin Rabbi, her şeyin yaratıcısı, dinin sahibi Allahü teâlâyı sevene, Ona iman edene günah zarar veriyor da, yüce derecesi bir yana, Onun aciz bir kulu olan Hazret-i Ali'yi sevene günah hiç zarar vermez mi? Halbuki Allahü teâlâ bu istisnayı kendisi için bile yapmadı. Allah bile, beni sevene günah zarar vermez buyurmuyor. **Zerre kadar kötülük yapan cezasını görecek** buyuruyor. (Zilzal, 8)

Ne demek istiyorsunuz, hâşâ, O Peygamberden, Allah'tan üstün mü? Zaten tanrı da peygamber de diyenleriniz de var. Peki, böyle diyenlerin İslamiyet'le ne alakası var, dinle imanla ne alakası var? Oturup bu meseleleri konuşmanızın müslümanlıkla ne alakası var?

9- Resulullahın hanımlarından ve arkadaşlarından ne istiyorsunuz? Âyetler onların mümin olduğunu açıkça bildirmiyor mu? İstisna eden âyetler var mı? **Ve küllen vaadallahül hüsna** buyurduğu için hâşâ Allah mı hata etti diyorsunuz, yoksa bir tevil mi buldunuz? Mesela (Ben onlardan razıyım) demek (Onları Cehenneme atacağım) mı demektir? Onlara hüsnayı yani Cenneti verdim buyuruyor, siz ise hüsna'dan kasıt Cehennemdir mi diyorsunuz, onun için mi eshaba lanet ediyorsunuz? Yoksa bu âyetleri üç halife topladı, onun için bu mushafa itibar edilmez mi demek istiyorsunuz? Niye mertçe konuşmuyorsunuz? Niye âyetleri değiştiriyorsunuz?

Bu fitneyi ilk çıkaran yahudi ibni Sebe'ye göre, eşinin dostunun akrabasının çoğu hâşâ kâfir olan Peygamber efendimiz için bakın Allahü teâlâ ne buyuruyor:

Şuara suresinin 219. âyetinde **(Vetekallübeke fissacidin)** buyuruyor. Yani mealen, **(Sen, yani senin nurun, hep secde edenlerden dolaştırılıp, sana inkılab etmiş, ulaşmıştır)** demektir.

Âlemlere rahmet olarak göndereceği habibinin mübarek nurunu bile Âdem aleyhisselamdan beri her asırdaki insanların en iyilerinden seçilmişlerinden kendisine ulaştıran Allahü teâlâ, habibine eş, dost, akraba olarak hâşâ münafıkları, kâfirleri mi seçti?

Bir pis yere konup da, üstünü kirletir diye üzerine sinek kondurmayan, mübarek gölgesi pis bir yere düşmesin, yahut habis bir kişi

üzerine basmasın diye gölgesini yere düşürmeyen, namazdayken bile nalınında necaset bulaşığı olduğunu vahiy ederek Onu pislikten koruyan Allahü teâlâ, Habibine eş, dost, akraba olarak hâşâ münafıkları, kâfirleri mi seçti?

Allahü teâlâ Kur'an-ı kerimde eshab-ı kiram için, **(Hepsine Cenneti söz verdim, Ben hepsinden razıyım, onlar da benden razıdır. Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız)** diye niye buyuruyor?

Hepsine, **herbirine** diyor, istisna eden âyetler var mı? Hâşâ, yoksa Allah yanlış mı bildiriyor, sonradan sapıtacaklarını bilemedi mi diyorsunuz?

Siz Allah Resulünden ne istiyorsunuz? O âlemlere rahmet olarak gönderilmedi mi? O en üstün ahlak üzere değil mi? Ona itaat Allah'a itaat değil midir? En kötü dönem Onun dönemi miydi, en kötü irşad Onun irşadı mıydı, en kötü ahlak Onun ahlakı mıydı? Hâşâ Allah bunları yanlış mı bildiriyor?

10- Ehl-i beyte ve eshab-ı kirama nefret Resulullaha nefret demek değil midir? Resulullahın sevgili arkadaşlarına, akrabalarına, hanımlarına kin besleyenler nasıl olur da Resulullahı sevebilirler?

Hıristiyanlar Hazret-i İsa'yı seviyorlar mı? Seviyoruz demek ona tapmak mıdır? Sizin hıristiyanlardan farklı tarafınız nedir? Bir benzer tarafınız var, onu söyleyeyim, hıristiyanlığı da yahudiler bozdu bu hâle getirdi, İslamda da bu ilk fitneyi yahudiler çıkardı, siz bu hâle geldiniz.

Açın bakın hadid suresinin onuncu âyetine ve diğer âyetlere, Allah **(Eshabın hepsi Cennetlik)** diyor. Cennetlik insanlardan ne istiyorsunuz? **(Ben onlardan razıyım)** diyor. Allah'ın razı olduğu insanlardan ne istiyorsunuz, siz neden razı olamıyorsunuz?

11- Resulullah kötü mü de bütün arkadaşları kötü olsun? Bu iftira değil mi, iyi insanın iyi arkadaşları olur. Allah'ın âlemlere rahmet olarak gönderdiği Peygamberin eshabı cani miydi fitneci miydi? Niye Allah ona iyi arkadaşlar vermedi? Niye ona iyi zevceler vermedi? Niye iki kızını hâşâ kötü kimseye verdi? Niye hâşâ kötü kimselerden kız aldı? Hazret-i Ali bunları hep onayladı da size ne oluyor? Sizin Hazret-i Ali'nin bir şey demediği halifelere saldırmanızın hikmeti ne? Hâlâ yahudi oyununa geliyorsunuz. Yahudi ibni Sebe'nin yaptıkları unutulacak gibi değil. Ama biz ibni Sebe'ye de lanet etmeyi lüzumsuz görüyoruz. Çünkü Allah bunu bize emretmedi. İslamiyet lanetleme dini değildir. Siz Eshab-ı kirama sövmeyi, lanet etmeyi niye ibadet kabul ediyorsunuz? Hangi âyet ve

hadiste lanet etmek ibadettir diye bildiriliyor? Sizin âyet ve hadisleriniz müslümanlarınkinden ayrı mı?

Allahü teâlâ hâşâ bu münafıkları, canileri, fitnecileri Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an-ı kerimde niye övüyor? Buyuruyor ki:

(Muhammed aleyhisselam, Allah'ın Resulüdür ve Onunla birlikte bulunanların [Eshab-ı kiramın] **herbiri, kâfirlere karşı şiddetli, çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametli, yumuşaktır. Bunları çok zaman rüku ve secdede görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Çok secde ettikleri yüzlerinden belli olur. Bu Onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: onlar, ekine benzer. İnce bir filiz yerden çıkıp kalınlaşıp yükseldiği gibi, az ve kuvvetsiz oldukları halde, kısa zamanda etrafa yayıldılar. Her tarafı iman nuru ile doldurdular. Herkes filizin halini görüp, az zamanda nasıl büyüdü diyerek, şaşırdıkları gibi, hâl ve şanları dünyaya yayılıp, görenler hayret etti ve kâfirler kızıp, öfkelendiler.)** [Feth 29] [Görüyorsunuz, Eshab-ı kirama kızanların kâfir oldukları bildirilmektedir. Onların çoğalıp yayılmalarına kâfirler kızar buyuruluyor. Sizin âyette bildirilen kâfirlerden farkınız ne?]

Allahü teâlâ eshab-ı kiram için böyle buyuruyor, çoğalacak ve kuvvetlenecekler buyuruyor. Tevrat'ta İncil'de övülüyor. Hepsi 5 kişi mi? Filizin çıktığı gibi çoğaldıkları bildiriliyor. Yoksa hâşâ ileride mürted olacaklarını Allah bilemedi de böyle mi söyledi? Sizin bütün ifadeleriniz, Allah'ı suçlamak Hazret-i Ali'yi suçlamak oluyor. Eshab beş kişi 100 kişi, bin kişi bile olsa, bu âyete aykırıdır. Çoğalıp her tarafa yayılacak buyuruyor. Görüyorsunuz âyetleri yalanlıyorsunuz, rafizi kitapları böyle yalanlarla doludur.

Bu âyet sizin belinizi kıran âyettir. Belki diğer âyetleri tevil edebilirsiniz ama bu âyeti tevil edemezsiniz, etseniz de zırva tevil kabul etmez.

12- Siz Kur'anın değiştiğine inanıyor musunuz? Biz Osman ve arkadaşlarının meydana getirdiği Kur'ana inanmayız mı diyorsunuz? Evet, Kur'anı sizlerin hâşâ mürted dediği o mübarek insanlar topladı. Kur'ana inanıyorsak o insanlara da inanmamız lazım. Onlardan şüphe edersek, o zaman Kur'andan da şüphe etmemiz lazım. Kötü insanlar niye Kur'ana ilave yapmasınlar niye Hazret-i Ali ile ilgili âyetleri çıkarmasınlar ki? Size göre, Muhammed aleyhisselama kağıt kalem getirmeyip Hazret-i Ali'nin halife bırakılmasına razı olmayanlar, yani bizzat Resulullaha karşı gelenler niye Kur'ana ilave ve çıkarma yapmasınlar?

Şu âyetlere ne diyorsunuz?

(Muhammed [aleyhisselam], **Allah'ın peygamberidir, Onunla birlikte bulunanlar** [Eshab] **kâfirlere karşı şiddetli ve birbirlerine karşı merhametlidir.)** [Feth 29]

Bu âyet gösteriyor ki, Hazret-i Ali üç halifeyi ve eshabın tamamını seviyordu, eshabın tamamı da Hazret-i Ali'yi seviyordu. Çünkü Allah yanlış söylemez. Yoksa size göre yanlış mı söylüyor?

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal veren ve savaşanlara, fetihten sonra verenlerden ve savaşanlardan daha yüksek derece vardır. Bunların dereceleri eşit değildir. Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] **söz veriyorum.)** [Hadid 10]

Âyet pek açık, hem **fetihten önce** müslüman olanlar buyuruluyor hem de **fetihten sonra** müslüman olan eshabın hepsi Cennetlik buyuruluyor.

Rafiziler gibi siz de böyle âyetler gönderdiği için Allah'a çok mu kızıyorsunuz? Yoksa bu âyetleri üç halife ve arkadaşları mı ilave etmiştir diyorsunuz?

(Allah, hepsine de, [yani her birini de] **en güzeli [Cenneti] vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Küllen diyor, **hepsine** diyor, biri hariç demiyor. Hâşâ Allah yanlış mı diyor?

(Sizler, bütün insanlar içinde, en iyi en hayırlı bir ümmetsiniz.) [Âl-i İmran 110]

Allah en iyi, en hayırlı diyor, sizler en hayırlı bilmiyorsunuz. Hâşâ Allah bunu da mı bilemedi?

(Muhacir ve Ensar ile iyilikte onların [Eshabın] **izinden gidenlerden, Allah razıdır. Onlar da, Allah'tan razıdır. Allah onlara Cenneti hazırlamıştır.)** [Tevbe 100]

Allah onlara Cenneti hazırladım buyuruyor. Eshab-ı kiramın bir kısmı muhacir bir kısmı da Ensar idi. Hepsi de Cennetliktir. Hatta Eshabından izinden gidenler de Cennetliktir. Yani tabiin ve tebe-i tabiin. Ne büyük rütbe. Demek ki Muhacir ve ensarı sevmek ne büyük nimet. Bu âyete de çok kızıyor musunuz? Yoksa bunu da üç halife ilave etmiş mi diyorsunuz?

Allahü teâlânın sıfatları ebedîdir, sonsuzdur. Onlardan razı olması sonsuzdur. (Ben eshabdan üç seneliğine, 30 seneliğine razıyım, ondan sonra vazgeçerim) gibi bir şey olmaz. Bir rafiziyle konuşurken, ona, (Eshab-ı kiramın tamamı Cennetliktir, hepsinden Allah razıdır. On kişinin Cennetlik olduğunu da ismen bildirmiştir. Bunlar ikisi Talha ve Zübeyr hazretleridir) dedim. Rafizi, dedi ki:

(Evet Allah onları Cennetlik olarak bildirmişti, fakat sonradan sapıttılar, sonra Allah, bunların Hazret-i Ali ile savaşacağını nereden bilsin ki!)

Siz bu âyetlere inanıyor musunuz, Allah yanlış mı söylüyor, Allah geleceği bilmiyor mu? Rafizi doğru mu söylüyor? Siz ibni Sebecilerin, Rafizilerden, Hurufilerden bu konuda farkınız ne?

13- Resulullahın kayınpederi ve mağara arkadaşı Sıddık lakabını alan Hazret-i Ebu Bekir'i övünce, yurtdışından gelen bir rafizi dedi ki:

(Ebu Bekir, Peygamberi korumak için değil, onu yakalatmak için onunla gitti. O Peygambere de Hazret-i Fatıma'ya da düşmandı) dedi. Ona, (Hazret-i Ebu Bekir, eshabdandır, Eshabın tamamı Cennetliktir. Bu nasıl söz dedim. (O eshabdan değil, o ehl-i beyt düşmanı idi) dedi. Ona dedim ki: Tevbe suresinin 40. Âyetinde buyuruluyor ki:

(Eğer siz ona [Resulullaha] **yardim etmezseniz** [ne önemi olur ki]; **ona Allah yardım etmiştir. Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak** [Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den] **çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına** [Ebu Bekir'e] **üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu.)**

Bu âyette, Allah, Hazret-i Ebu Bekir'in, Resulullahın sahibi yani arkadaşı olduğu bildiriliyor. Âyette sahibihi (onun arkadaşı) diye geçiyor. Eshab, arkadaşlar demektir. Demek ki Hazret-i Ebu Bekir'in sahabiden olduğu âyetle sabittir. Sahabelerin de Cennetlik olduğu yine âyetle sabit. Hazret-i Ebu Bekir, Peygamberimizi düşmanlar yakalarsa diye korkuyor ve üzülüyordu. Peygamberimizin Hazret-i Ebu Bekir'e üzülme buyurduğu da âyet-i kerime ile sabittir. Hâşâ yalandan üzülüyor diyemezsin, Çünkü Allah kalblerdekini de bilir. Hazret-i Ebu Bekir'in sahabeden olduğu âyetle sabit, eshab-ı kiramın tamamının Cennetlik olduğu da âyetlerle bildirilmiştir.

Rafizi, hakki teslim edecek diye beklerken, şunu söyledi:

(Bu Kur'anı zaten yezitler topladı, Ebu Bekir kendi için âyet uydurdu. Bu Kur'anı Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Muaviye ve yandaşları toplayıp kitap haline getirmedi mi? Hazret-i Fatıma'ya Fedek Hurmalığını vermeyerek zulmedenlerin, onu ağlatanların, vasiyet yazacak olan Peygambere kağıt getirmeyenlerin, hadis uyduran yezitlerin topladığı Kur'ana kim inanır?)

Rafiziler, mürted olan eshabın topladığı Kur'ana inanmayız diyorlar. Kur'ana inanma, namaz kılma, oruç tutma, dinin sahibine, arkadaşlarına, akrabalarına hakaret et, lanet et, bu laneti ibadet say, bu nasıl din, desenize mertçe bizim İslamla alakamız yok, bizim dinimiz böyle diye.

Bir rafizi kadar niçin açık konuşmuyorsunuz? Rafizinin dediği sizce de doğru mu?

Allahü teâlâ Kur'an-ı kerimde buyuruyor ki:

(Kur'anı biz indirdik, elbette yine onu biz koruyacağız.) [Hicr 9]

(Allah'ın kelamını [Kur'an-ı kerimi] **kimse değiştiremez.)** [Enam 115]

(Eğer o [Peygamber] **bize atfen,** [Kur'ana] **bazı sözler katsaydı, biz onu kuvvetle yakalayıp şah damarını koparır, helak ederdik, hiçbiriniz de buna engel olamazdınız.)** [Hakka 44-47]

(Kur'an, eşi benzeri olmayan bir kitaptır. Ona önünden, ardından [hiçbir yönden, hiçbir şekilde] **bâtıl gelemez** [hiçbir ilave ve çıkarma yapılamaz. Çünkü] **O, kâinatın hamd ettiği hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafından indirilmiştir.)** [Fussilet 41-42]

Kur'anı Allah indirdiği için, onu bozabilecek birisinin çıkamayacağı açıkça bildiriliyor.

Bu âyetlere rağmen kim değiştirebilir ki? Yahut böyle bir şeyi kim söyleyebilir ki? Sizce bunlar senet değil mi? Yoksa sizin senediniz yahudi ibni Sebe'nin sözleri mi?

14- Siz Kur'anın açık hükmü olan ve **küllen vaadallahül hüsna** âyetine inanıp Eshabın tamamını mümin kabul ediyor musunuz? Yoksa bu âyeti de üç halife ilave etti diye inanmıyor musunuz? Yoksa kendinize manasını değiştiriyor musunuz? Hâşâ bunlar bu kadar cani ise, bunların topladığı Kur'ana nasıl itibar edilir ki? Allah eshab arasında istisna yapıyor mu? Hangi âyette istisna var? İstisna sadece fazilet yönünden var. İlk müslümanlar daha kıymetli buyuruluyor. Mekke'nin fethinden sonrakiler kıymetsiz denmiyor. Allah'ın razı oldum dediği kimselerden siz niye razı olmuyorsunuz? Yoksa Allah yanıldı mı demek istiyorsunuz? Allah'ın, habibine layık gördüğü eşini dostunu akrabasını siz neden layık göremiyorsunuz? Dinin dışındaki bu gayretiniz şeytandan mı, İbni Sebe'den mi?

15- Araf ve Hicr surelerinde **(Biz azimüşşan, onların kalblerindeki gıl ve gışşı nezettik)** buyuruluyor. Yani kalblerindeki kin ve düşmanlık gibi şeyleri kökünden çıkarıp attık. Buna rağmen, sahabiler, başka bir sahabiye haset ve kin mi besliyorlardı? Hâşâ, Allahü teâlâ mı yanlış söylüyor?

İmam-ı Begavi, (Meâlimüttenzil) ismindeki tefsir kitabında, diyor ki: Cabir bin Abdullah dedi ki, Resulullah, **(Ağaç altında benimle sözleşenlerden hiçbiri Cehenneme girmez!)** buyurdu. Bu sözleşmeye, (Biat-ür-rıdvan) denir. Çünkü, Allahü teâlâ, bu 1400 kişiden razıdır.

Kur’an-ı kerimde: **(Ağaç altında, sana söz veren müminlerden, Allah elbette razıdır)** buyuruldu. (Feth 18)

Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer, bütün savaşlara katılmadı mı? Ağaç altına söz vermediler mi? Hâşâ yalandan söz verdiler de Allah bilemedi mi? Allah bilemediği için mi Ağaç altında söz verenlerden razıyım dedi? Açık âyetlerle Allah’ın razı olduğu eshabdan siz niye razı olmuyorsunuz? İbni Sebe’ye söz mü verdiniz de dönemiyorsunuz?

Bu vesikalar nasıl inkâr edilir ki? Yoksa rafizilere göre Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman eshab-ı kiramdan değil mi? Hazret-i Ali de bu sözleşmenin içinde değil miydi, nasıl istisna oldu? Ağaç altında söz verenler arasında Hazret-i Ali var da niye öteki eshab yok? Niye üç halife yok? Gavurluğun daniskası değil mi bu? Âyetle açıkça muhalefeti ancak gavur yapar. Kur’ana azıcık inanan bile hemen inanır. Soruyu tekrarlıyorum? Dört halife eshabdan mıydı? Ağaç altında söz verenlerden değil miydi? Allah’ın razı olduğu eshabdan değil mi? Münafık mıydı onlar?

Münafıklar için gelen âyetleri eshab-ı kirama mal ediyorsunuz. Hazret-i Ali eshabdan değil miydi? Onların içinde değil miydi? Nasıl istisna oldu? (**Küllen [Hepsi]**) derken hâşâ Allah mı yanlışlık yaptı?

16- İki müslüman ordu birbiri ile savaşmaz mı? Savaşana kâfir denir mi?

Âyetle de Cennetle müjdelenmiş Talha ve Zübeyr, Hazret-i Ali ile savaştığı için hâşâ kâfir mi oldu? Yine **Temiz** olduğu Kur'an-ı kerimde âyetlerle bildirilen ezvacı tahirattan Âişe validemiz, hâşâ kâfir mi? Allahü teâlâ hâşâ Hazret-i Âişe’nin kâfir olacağını bilemedi mi onu Kur'anda övüyor? Yoksa Allah size göre geleceği bilemez mi?

Allah’ın açıkça buyurduğu bu âyetleri inkâr etmeniz, sizin ehl-i beyt düşmanı olduğunuzu açıkça göstermektir. Hazret-i Ali kendisi ile savaşanlara **kardeşimiz** buyuruyor. Allah ise **İki müslüman ordunun arasını ıslah edin kardeşlerinizin arasını bulun** buyuruyor. Siz ise âyetlere ve Hazret-i Ali’nin sözlerine karşı geliyorsunuz. Siz Hazret-i Ali’nin düşmanısınız. Dostu olan, Onun inandığı Allah gibi Eshabın hepsi Cennetlik der. Yoksa bu âyetleri Eshab-ı kiram mı değiştirdi?

17- Eshab-ı kiramın, ensarın büyüklerinden, Peygamber efendimizin mihmândârı, sancaktarı ve katiplerinden olan Halid bin Zeyd Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri [Türkiye’de Eyüp Sultan denilmekle meşhurdur] 670 (H.50) senesinde fetih için geldiği İstanbul’da şehid olmuştur.

Evet, Eyüp Sultan hazretlerini her müslümanın iyi tanıdığı gibi siz de iyi tanırsınız. Çünkü, Ebu Eyyub-i Ensari hazretleri, Cemel ve Sıffin

vakalarında, Hazret-i Ali'nin yanında bulundu. Kumandanları arasında yer aldı. Hakemlerin kararı ile Hazret-i Muaviye halife seçildiği gün, Medine'de Hazret-i Ali tarafından vali idi. İlk imana gelenlerden ve hayatta iken ismen Cennetle müjdelenen on kişiden birisi olan Hazret-i Talha ile ahiret kardeşi idi. Resulullah yapmıştı.

[Ki bu Talha hazretleri, Hicretin 36. yılında, Cemel vakasında, Hazret-i Ali'ye karşı savaş edenler arasında idi. Bu muharebede şehid olunca, Hazret-i Ali çok üzülmüştü. Ağlayarak yanına gitmiş, mübarek elleri ile, toprağı yüzünden silmişti. Cenaze namazını kendi kıldırmıştı.]

Evet, bu yüce sahabi, Resulullahın sancaktarı, Hazret-i Ali'nin kumandan ve valilerinden Hazret-i Halid, bir zaman önce kendisine karşı savaştığı Hazret-i Muaviye'nin, halifeliği zamanında İstanbul'un fethi için teşkil ettiği orduya katıldı. Birbirlerini sevmeselerdi, Hazret-i Ali efendimizin buyurduğu gibi, birbirlerini kardeş bilmeselerdi hiç Hazret-i Muaviye'nin halifeliği zamanında onun emrine girip, fetih için gönderdiği orduya katılır mıydı? Ki bu katılması onun şehid olmasına da sebep oldu.

Eyüp Sultan hazretlerinin bu yaptığına ne diyorsunuz? Yoksa, hâşâ o da mı sonradan sapıttı, mürted oldu diyorsunuz?

18- Hâşâ Allahü teâlâ insanlar anlamasın diye şifreli şekilde, bilmece gibi mi konuşuyor? Eshabın hepsi Cennetlik diyor, ben onlardan razıyım diyor, Bunun manası öyle değil demek, yani apaçık olan âyetleri, tevil ederek inkâr etmek demektir. Bu Batıniliktir. Yani Kur'anın Batıni manası var diyerek gerçek manasını inkâr etmektir. Çünkü Mealci denilen kimseler, **(Salât dua demektir, namaz dinimizde yoktur, dua vardır)** diyorlar. Böylece namazı inkâr ediyorlar. Siz de apaçık âyet-i kerimeleri inkâr ediyorsunuz. Mesela, **(ve küllen vaadallahül hüsna)** âyetindeki, Cennet anlamına gelen **Hüsna** kelimesini, Cehennem diye mi tevil ediyorsunuz? Allah Resulüne, canlarını ve mallarını feda eden en güzide insanlara yani Resulullah efendimizin eş, dost, akraba ve arkadaşları olan Eshab-ı kirama verilecek en güzel şey nedir? Cennet nimetleri değil de, Cehennem azapları mı?

Müteşabih ifadeler, hüküm bildiren âyetler değildir. Bunları kalbi bozuk olanlar tevil eder. İşte bir âyet-i kerime meali:

(Sana Kitabı indiren Odur. Onda Kitabın temeli olan kesin anlamlı âyetler vardır, diğerleri de çeşitli anlamlıdır. Kalblerinde eğrilik olan kimseler, fitne çıkarmak, kendilerine göre yorumlamak için onların çeşitli anlamlı olanlarına uyarlar. Oysa onların yorumunu ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar: "Ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır" derler. Bunu ancak akıl

sahipleri düşünebilirler.) [Al-i İmran 7]

Bakın Allah ne buyuruyor, **(Kalblerinde eğrilik olanlar, âyetleri tevil ederek, başka anlamlar çıkarırlar)** buyuruyor. Kalbinde eğrilik olup da, Allah'ın apaçık âyetlerini inkâr edenlere ne denir? Açıkça Cennetlik denilen Eshab-ı kirama hakaret eden ibni Sebecilerin kalblerinde eğrilik olduğunu, bu âyet açıkça bildiriyor. Yoksa, **(hepsi Cennetlik)** diye bildirilen bu âyeti de, (üç halife değiştirdi) diye iftira mı ediyorsunuz?

19- İmam-ı Cafer'in talebesi olan imam-ı a'zamı niye sevmiyorsunuz? İmam-ı a'zam, dine aykırı ne yaptı ki? Bir rafizi **o, kıyas yaptı** diyor. Peki hangi âyete hangi hadise aykırı kıyas yaptı? Sonra o âyete ve hadise aykırı olarak kıyas yapılmayacağını bilmiyor muydu? Aslında imam-ı a'zamı suçlamak onun hocası olan mübarek zatı yani imam-ı Cafer'i suçlamaktır. Hocasına aykırı tek şey yapmış değildir. Kur'an-ı kerime uygun olarak Eshab-ı kiramın tamamını sevmesi suç mudur? İmam-ı Cafer tamamını sevmiyor mu? Sevmeyen zaten müslüman olamaz, âyetleri inkâr etmiş olur. İmam-ı Cafer'e bu iftirayı nasıl yaparsınız? Ona eshab-ı kiram düşmanı nasıl dersiniz?

20- İmam-ı Cafer Sadık hazretlerinin babası Muhammed Bakır hazretleri cahil birisi mi idi? Niye onun mezhebi yok? Oğlu Musa Kazım hazretlerinin, torunu Ali Rıza hazretlerinin niye mezhebi yok? Siz bunların mezheplerini niye kabul etmiyorsunuz?

Ne imam-ı Cafer, ne mübarek babası ve ne de oğlu ve torunu bir mezhep kurmadı. Kursa idi bütün Müslümanlar onlara tâbi olurdu. Caferilik denilen yolun, imam-ı Cafer hazretleri ile hiç ilgisi yoktur.

21- İmam-ı Cafer hazretlerinin mezhebi tedvin edildi mi? Edilmedi. Edilse idi, müslümanlar imam-ı a'zamın hocasının mezhebini inkâr mı ederdi? Olacak şey mi bu? Biz imam-ı Muhammedi, imam-ı Ebu Yusuf'u kabul ediyoruz, hocaları olan imam-ı a'zamı kabul etmez miyiz? Farklı ictihadları olur. Bu rahmettir. İmam-ı Cafer'in bir mezhebi olsa idi, her şeyden önce onun mezhebine bağlanırdık. Ehl-i sünnet ehl-i beytin düşmanı mı, Peygamber düşmanı mı? Bu ne çirkin iftira böyle?

22- Hazret-i Ali'ye Allah diyen, Peygamber diyen, Korkak diyen, İki yüzlü diyen, Kâfir diyen ibni Sebeciye dur dersek, sapık dersek, melun dersek, kâfir dersek, Hazret-i Ali'ye ve ehl-i beyte mi saldırmış oluruz? Sizlerin rafiziden farkınız ne? Yani onlar eshabın tamamı Cehennemlik diyor, siz ise beşi hariç mi diyorsunuz? Bu kadarcık mı fark var?

23- Aranızda kaç tane Ebu Bekir, kaç tane Ömer, kaç tane Osman ismi var? Bu üç halife Hazret-i Ali'nin hakkını gasp etmiş midir? Bunlar mürted mi değil mi? Mürted değilse niye hiçbirinin ismini

koymuyorsunuz? Eshab-ı kiramın kaçı mürteddir kaçı değildir? Ehl-i sünnet samimi ki Hazret-i Ali'nin ismini çocuklarına koyar, camilerimizde isimleri vardır. İbni Sebeciler samimi olmadıkları için camilere kesinlikle Resulullahın arkadaşlarının yani eshabın ismini koymazlar. Bu Resulullaha ve âyetlere açıkça hakaret değil mi?

24- Sünnilikte dört hak mezhep vardır. Hangi mezhebin esasları arasında Ehl-i beyte nefret bildirilmiştir? Hepsinde de Ehl-i beyt övülmemiş midir? Sünniler arasında yaşayan serserinin birisi, içki içer, zina eder, Hazret-i Ali'ye, hatta dine imana sövüp sayarsa, bak sünniler Hazret-i Ali'ye sövüyor denir mi? Bu kadar insafsızlık olur mu? Şianın gulat olanlarında Hazret-i Ali'ye peygamber hatta Allah diyen yok mu? Bunların inançları bütün şiileri bağlar mı?

Mesela bir türkü var:

Musa ile Tur dağında Ali'yi gördüm Ali'yi diye. Bunu rafiziler uydurmuştur. Yani Ali Allah'tır Musa ile Tur dağında konuşmuştur diyorlar. Siz böyle diyenlerden ne kadar farklısınız? Eshab-ı kiramın beşi hariç hepsi kâfir diyen, mürted diyenlerin hangi sözüne inanılır ki? Allah övüyor, onlara Cenneti verdim diyor. Eğer bunları da tevil ederseniz size artık ne denir? Sözümüz, Kur'anın apaçık âyetlerine, Buhari gibi Müslim gibi meşhur hadis kitaplarına inananlaradır. Kur'anda namazın nasıl kılınacağı yazılı değil. Hadislere inanmazsanız o zaman ortada din kalmaz. Hâşâ suç Allah'ın olur, niye dini eksik gönderdi diye. Hâşâ, Allahü teâlâ, dinini eksik mi gönderdi, eshabın mürted olacağını bilemedi de onun için mi onlara **(Ben onlardan razıyım, hepsine Cenneti vaad ediyorum)** dedi?

25- Münafıklar için inen âyetleri eshab-ı kirama yüklüyor, onlar için indiğini söylüyorsunuz. Hâşâ diyelim ki eshab için indi, üç halife için indi. Peki niye dördüncü halife bunların içinde yok? Hazret-i Ali bunlardan istisna edilmiş mi? Üç halifeyi münafık sayarken Hazret-i Ali'yi de aynı kefeye koyduğunuzun farkında mısınız? Herkesi suçluyor, münafık muamelesi yapıyorsunuz, bari Hazret-i Ali'ye bunu yapmayın. Yoksa Hazret-i Ali eshabdan değil miydi? Hazret-i Abbas eshabdan değil miydi? Hazret-i Ammar eshabdan değil miydi? Eshab suçlanınca bunlar da suçlanmış olur. Bildirdiğiniz âyetler eshab içinse, bunlar niye o âyetlere muhatap değil?

Eshab-ı kiramı itab eden âyetlerden hâşâ onların kâfir olduğu hükmü nasıl çıkarılabilir? O itab edilen âyetlerin içinde Hazret-i Ali'nin olmadığına dair deliliniz nedir?

O âyetlerde eshab kötüleniyor da Hazret-i Ali niye kötülenmiyor?

Yani Hazret-i Ali eshabdan değil mi demek istiyorsunuz? O melek mi, yoksa peygamber mi? Öyle ya, eshab kötüleniyor, içlerinde büyük ihtimal üç halife var, Halid bin Velid var, vahiy katibi var, fakat niye dördüncü halife yok? Buna deliliniz ne? Yani diğer eshab kötüleniyor Hazret-i Ali bundan nasıl istisna ediliyor?

Halbuki Allah, eshabın tamamı Cennetliktir tamamından razıyım buyuruyor, siz bazılarını bundan istisna ediyorsunuz. Bu ise Allah'ı yalancı çıkarmak, Ona isyan ve Onu inkâr etmek demektir. Yahut da bu âyetleri üç halife ve arkadaşları koydurdu demektir. **Bu soru bütün ibni Sebecilerin belini kıran bir sorudur.** Çünkü ya Kur'an inkâr edilecek veya eshabın tamamı Cennetlik denilecek.

26- Münafıklar için inen âyetleri biliyorsunuz da, niye eshab-ı kiramı öven âyetleri görmüyorsunuz, inanmıyor musunuz? O âyetleri Allah göndermedi mi? Allah'ın âyetlerini niye gizliyorsunuz? Âyetleri gizleyenlerin kâfir olduğunu bilmiyor musunuz? Hazret-i Ali'ye bile mushafı gizledi diye iftira ediyorsunuz. Hazret-i Ali'ye iftira eden diğer eshaba niye iftira etmesin ki? Siz açıkça yahudinin oyununa geliyorsunuz. İbni Sebe'nin görüşlerini ne zaman terk edeceksiniz?

Vehhabi, ya resulallah şefaat diyene müşrik diyor, müşrikler için âyet-i kerimeleri gösteriyor, siz de münafıklar için inen âyetleri gösterip, eshaba saldırıyorsunuz. Hâşâ diyelim ki o âyetler sizin dediğiniz gibi eshab-ı kiram için yani Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman için indi, peki Hazret-i Ali için inmediği nereden belli? İstisna mı var? Hazret-i Ali bundan hariç deniyor mu? Hazret-i Ali nasıl istisna oldu, istisna olduğunun delili nedir?

Eshab-ı kiramın hepsinin Cennetlik olduğu açıkça bildiriliyor. Allah bir âyette onların Cennetlik olduğunu söyler de öteki âyette münafık olduğunu Cehennemlik olduğunu söyler mi? Âyetlerde tenakuz olur mu? Siz üç halifeyi suçlayacağız diye, Kur'ana, Allah'a dil uzatmış oluyorsunuz. Kâfirlerden farkınız ne? Rafiziler, Allah bu işe müdahale etmedi diye Allah'a kızıyorlar. Siz de Allah Eshabın hepsi Cennetlik dediği için kızıyorsunuz. Aranızdaki fark ne?

27- Rafizilerin, (Bazı âyetlerde, eshabın itab edildiğini [azarlandığını] dolayısıyla Eshabın hepsinin hayırlı olduğunu bildiren âyetlerle çelişkilidir. Bu da Kur'anın üç halife tarafından değiştirilmiş olduğunu göstermektedir) demeleri de yanlıştır. Evet Eshab-ı kiramı itab eden âyetler vardır. Peygamber efendimizi itab eden âyetler de vardır. Bu âyetler, Peygamber efendimizin şânına noksanlık getirmeyeceği gibi, Eshab-ı kiramın şânına da noksanlık getirmez. Vefat ederken, kağıt

istemesi de vahiy ile değildi. Çünkü dinin kemal bulduğu, bildirilecek bir şeyin kalmadığı âyetle bildirilmişti. Her sözü, her işi vahiy ile olsaydı, bazı sözüne ve işine, Allahü teâlâ itiraz etmez, itab eylemezdi. Abese suresinin başından 11 âyet, Resulullahı itab etmektedir. A'ma olan İbni ümmi Mektum hazretleri, Peygamberimiz, müşrikleri imana davet ederken, içeri girip, (bana dinimi öğret) diye bağırmıştı. Peygamber efendimiz de, şimdi sırası mı gibilerinden yüzünü ekşitmişti. Allahü teâlâ, bu yaptığının yanlış olduğunu bildirmişti. Peygamber efendimiz, bu zatı görünce, (Rabbimin, beni azarlamasına sebep olan zat) diye hitap ederdi. Başka âyetlerde de buyuruluyor ki:

(Ey Peygamberim, zevcelerinin rızasını düşünerek, Allah'ın helal ettiğini, neden kendine haram yapıyorsun?) [Tahrim 1]

(Resulüm doğru yalancı bilinmeden önce, niçin onlara izin verdin? Allah, bu işini affetti.) [Tevbe 43]

Resulullah bir münafığın cenaze namazını kılmaya hazırlandığı zaman da şu âyet-i kerime gelmişti:

(Resulüm, Onlardan [münafıklardan, kâfirlerden] **ölen kimsenin namazını sakın kılma, kabri başında da durma! Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamberini inkâr ettiler, fâsık olarak öldüler.)** [Tevbe 84]

Savaşta alınan esirleri mal karşılığı olarak salıverince şu âyet-i kerime gelmişti:

(Resulüm, yeryüzünde savaşırken, düşmanı yere sermeden esir almak [alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek] **hiçbir peygambere yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, Allah ise, ahireti kazanmanızı istiyor.)** [Enfal 67]

Beydavi tefsirinde, esirleri koyuvermeyi bildiren bu âyet-i kerimenin tefsirinde deniliyor ki, (Bu âyet-i kerime, Peygamberlerin ictihad ettikleri ve ictihadlarında yanılabileceklerini gösteriyor. Ama hatalarının, kendilerine hemen bildirildiğini, yanlışlarının düzeltildiğini göstermektedir.)

Peygamberlerin ictihadları hatalı kalmazdı. Mesela, Bedir gazasında alınan esirlere yapılacak şey için, Server-i âlem bazı Sahabe-i kiram ile birlikte bir türlü, Ömer ise, başka türlü ictihad etmişlerdi. Sonra, âyet-i kerime gelerek, Allahü teâlâ, Hazret-i Ömer'in ictihadının doğru olduğunu bildirdi. Bunun gibi **Abese** suresi de, bir ictihad hatasını düzeltmek için nazil olmuştu. Peygamber efendimizin vefatları sırasında, hokka ve kalem hakkındaki emirlerinin anlaşılmasında Hazret-i Ömer'in ictihadı, yine böyledir.

Bunlar gibi âyet-i kerimeler, Kur'an-ı kerimde çoktur. Bundan

anlaşılıyor ki, bazı sözleri ve işleri, kendi isteği ve ictihadı ile idi. Kağıt istemesi de böyle idi. Hazret-i Ömer de kendi ictihadı ile istediğini bildiği için, rahatsız etmemek için kağıt verilmesin dedi. Nitekim dediği gibi oldu. Vahiy ile istemiş olsaydı, isteğinden vazgeçmez, tekrar isterdi.

Resulullah efendimiz böyle âyetlerle itab edilince, Eshab-ı kiramın itab edilmesi normaldir, onların şânını eksiltmez. Sonra Eshab-ı kiramı itab eden âyetler içinde, üç halifenin olduğunu söylenip de, Hazret-i Ali'nin olmadığı iddia edilemez. Çünkü o da diğer sahabe gibi Eshabdan birisi idi.

Aslında Resulullahı itab eden bu âyetler, (Kur'anı Muhammed kendisi arkadaşlarıyla yazdı) diyen misyonerlere, (Eshab Kur'anı değiştirdiler, ekleme çıkarma yaptılar) diyen yahudi ibni Sebe'nin peşinden gidenlere en güzel cevaptır. Kur'ana el uzatılabilseydi, Resulullahı ve Eshabı itab eden âyetler Kur'ana alınır mıydı hiç?

Bu nasıl hayırlı eshab ki .... diye yazılar yazıyorsunuz.. Acaba şimdi bu nasıl peygamber ki.... diyebilecek misiniz? Eshabın hatası olur. Resulullahın bile yukarıdaki âyetlerde yanıldığı görülmüştür. Resulullaha böyle ictihadlarından dolayı dil uzatılamayacağı gibi, hepsi Cennetlik olan eshaba da dil uzatılamaz.

Tekrar ediyorum, kağıt meselesi, fedek hurmalığı meselesi, sizin bildiğiniz gibi değildir. Faraza öyle bile olsa, bir hata yapılmıştır. Allah bu hatanın yapılacağını biliyor muydu? Elbette biliyordu, buna rağmen onlara Cennetlik demesi, onların bu hatalarının affedildiğini göstermez mi? Allah onlardan razıdır, onlara Cenneti vaad etmiştir, size ne oluyor?

28- Diyorsunuz ki: Onlar nasıl en hayırlı insanlardır ki, onların içinde münafıklar kol geziyor ve onlarca âyete ilaveten bir sure sırf eshabın münafıkları hakkında iniyor ve onları şiddetle kınıyor? Durum bundan ibaret iken, nasıl olur da eshabın tamamı insanların en hayırlıları olabilir?

Eshab için **Hayırlı insanlar** tabirini Allah kullanıyor. Siz böyle söylemekle sadece Hazret-i Ali'ye dil uzatmakla kalmıyor, bizzat Resulullaha ve Allah'a da dil uzatıyorsunuz. Münafıklar Resulullahla beraber değil miydiler? Hazret-i Ali ile beraber değil miydiler? Hazret-i Ali hayırlı insan değil miydi? Ne diye münafikları aralarında barındırıyordu? Kol gezdiriyordu? Siz ne dediğini bilmeyecek kadar şuursuz musunuz yoksa?

Hepsinin Cennetlik olduğunu Allah haber veriyor. **(Hadid** 10, **Tevbe** 100, **Nisa** 95, **Al-i imran** 110, **Feth** 29, **Nisa** 95**)**

Siz münafıklarla eshabı kasten karıştırıyorsunuz? Hâşâ Allah bir yerde hepsi Cennetlik diyor, öteki yerde Cehennemlik mi diyor?

Cehennemlik olanlar münafıklardır.

Eshab-ı kiramdan bir tanesi Cehennemlik demek, Allah'ı yalanlamak olur. Allah **hepsi** diyor, siz münafıklarla ilgili âyetleri eshab için indi diyebiliyorsunuz. Hâşâ, eshab için indi diyelim, üç halife bu âyetlere muhatap da Hazret-i Ali bundan müstesna mıdır? Elbette böyle bir şey yok. Hazret-i Ali'ye münafık dediğinizin farkında mısınız? Güya peşinden gittiğinize de münafık diyorsunuz, öyle ise siz nesiniz, siz kimsiniz?

29- Dinimizde yas tutmak olmadığı hatta yasakladığı halde, 10 Muharremde insanların kendilerine eziyet etmesine fırsat veriyorsunuz, bunun dinde yeri yok demiyorsunuz. Uydurma bile olsa, yas tutmak gerekir diye bir tek hadis var mı? Olamaz, çünkü, her peygamberin vefat günü yas günü olurdu. Şehidlerin vefat günleri yas günleri olurdu. Hazret-i Hamza'nın şehid edilmesinin yas günü mü ilan edildi? Niye Hazret-i Ali'nin vefatında yas tutmuyor, zincir vurmuyorsunuz da, oğlunun şehid edilmesinde vuruyorsunuz. İkisi de şehid oldu. Hazret-i Hasan var, o da şehid oldu. Hazret-i Ali'den daha üstün olan Hazret-i Yahya var, Hazret-i Zekeriya var. Peygamberimiz bu mübarek peygamberler için yas mı tuttu? Yahudilerin oyununa geliyorsunuz. Sizin kendinize eziyet etmeniz belki bizi ilgilendirmez ama, bir insan olarak insan acıyor, sebepsiz yere insan kendini döver mi? Böyle bir din, böyle bir mezhep olur mu? Hangi âyet ve hangi hadisle böyle bir şey ibadet olsun. Bu o büyük zatlara sevgi değildir. Hazret-i Hüseyin'i seven kendine zulmetmez.

Yas tutmak âyette hadiste var mı? Tutarsanız tutun. Kur'anda ve hadiste olmadığı için biz tutmayız. Madem yas tutmak onları sevmektir, Peygamberimizin vefat yıldönümünde niye yas tutmuyorsunuz? Hazret-i Ali'nin şehid edildiği yıldönümünde niye yas tutmuyorsunuz? Hazret-i Hasan'ın şehid edildiği yıldönümünde niye yas tutmuyorsunuz? Resulullahın kayınpederi Hazret-i Ömer'in bir yahudi tarafından şehid edildiği günde niye bayram yapıyorsunuz?

30- Bir de siz vehhabiler gibi büyük günah işleyene kâfir gözü ile bakıyorsunuz. Allah ben eshabın tamamından razıyım, hepsi Cennetlik buyuruyor. Siz bunu kabul etmiyorsunuz. Allah sadece şirk koşanları yani kâfir olarak öleni affetmem buyuruyor. Siz adam öldüreni içki içeni, zina edeni kâfir gözü ile görüyorsunuz. Vehhabilerden bu konuda farkınız ne? Size göre de büyük günah işleyen kâfir olur mu?

31- Diyorsunuz ki, Muaviye'ye hazret denilince tepemizin tası atıyor.

Neden Allah'a kızıyor ve tepeniz atıyor ki? Allah hepsi Cennetliktir diyor, onlardan razıyım diyor. Allah böyle dedi diye, yani eshaba hazret

dedi diye niye tepeniz atar ki? Allah'ı niye suçluyorsunuz ki? Allah Eshab için en hayırlı ümmet tabirini kullanıyor. Hazret bu kelimenin yanında solda sıfır kalır. Demek Allah'a böyle kızıyor tepeniz atıyor öyle mi?

Hazret-i Muaviye'nin Hazret-i Hüseyin'in şehid edilmesi ile hiç ilgisi yok. Onun vefatından sonra şehid edilmiştir. Hatta Yezid denilen fâsık adamın bile haberi yok. Diyelim ki bizzat Hazret-i Muaviye, Hazret-i Hüseyin radıyallahü anhı şehid etmiş olsa bile, Allah müslüman olan kâfirin bütün günahlarını affettiğine göre, size ne oluyor? Allah onlar için en hayırlı ümmet tabirini kullanıyor, İncil'de ve Tevrat'ta onları övdüğünü bildiriyor. Hepsine Hüsnayı söz veriyorum diyor. Allah'ın böyle söylemesine niye tepeniz atar ki?

Buna kraldan çok kralcılık denir. Yani Allah affediyor, siz affedemiyorsunuz. Peygamber efendimiz, amcasının katiline, öldürülmesi an meselesi iken, **kardeşinize yer verin** buyuruyor, **(Hamza ile Vahşi'yi kol kola Cennete girerken gördüm)** buyuruyor. Allah affettim diyor, Resulü affediyor, size ne oluyor? Allah'ın Cennetlik dediği mübarek insanlara bu düşmanlık nedir?

32- Diyorsunuz ki: Aklı bir kenara bırakırsak işin içinden hiç çıkamazsınız, yani teville, hadislere (sünni hadisler) tarihe (sünni tarih) uydurma diyerek belki kendinizce işin içinden çıkarsınız ama akıl olunca mümkün olmaz.

Aklı bir kenara bırakan kim? Hangi akıl, âyetleri inkâr edenin aklı mı? Allah, **(Hepsi** Cennetlik**)** buyuruyor. Sizin aklınız, **bir kısmı** anlıyor. Böyle akıla, akıl denir mi hiç? Allah **hepsi** derken Onu yalancı çıkaran akla turp suyu sıkmalı, limon sıkmalı. Akıllı âyetlere uyan kimsedir, Hazret-i Ali'ye iftira etmeyen kimse akıllıdır, 17 bin âyeti sakladı diye ona iftira etmeyen akıl kıymetlidir. Hazret-i Ali'nin damadına ve Resulullahın kayınpederine (Hazret-i Ömer'e) saldıran akıl, akıl mıdır? Resulullahın damadına, kayınpederine, kayınvalidesine, kayınbiraderine saldıran akla akıl denir mi hiç?

Sünni hadisler uydurma, sizinkiler gerçek? Bunu hangi kitap yazıyor böyle?

33- Müta nikahı ile alınan kadın bir erkeğe vâris olur mu? Bu kadının, bu erkekten olan çocuğu da, bu adama vâris olur mu? Müta nikahının helal olduğunu bildiren bir âyet var mı? Yoksa eshab bunu da mı Kur'andan çıkardı? Yoksa hâşâ Allah, zevce ve cariyeyi söyleyip de müta nikahı ile alınanı unuttu mu? Yani hâşâ suç Allah'ta mı yoksa oraya koymayan eshabda mı?

34- İmam tayin etmek, Rabbülâlemin üzerine vacip midir? Allahü

teâlâ bir şeyi yapmaya veya yapmamaya mecbur mudur?

35- Eshabın beşi hariç hepsine hâşâ kâfir diyorsunuz. Kur'anı da değiştirdiler diyorsunuz. Hadis-i şeriflere de uydurma diyorsunuz. Peygamberin eşine dostuna akrabasına da hâşâ kâfir diyorsunuz. **Daha geriye ne kaldı?** Evet, daha geriye ne kaldı? İslamiyet adına ne kaldı? Bu İslamiyet'i yıkmak istemek değil midir? İslamiyet'i yıkmak daha nasıl olur?

Bu iddialarınızın temeli Allah Resulünü inkâr etmek, Onun zamanının en kötü zaman, Onun sohbet ve irşadının en kötü sohbet ve irşad olduğunu, arkadaşlarının akrabalarının hâşâ münafık, kâfir, cani olduğunu işlemek, insanları buna inandırmak, dolayısıyla İslamiyet'i yıkmaktır. Hatta güya savunduğunuz ehl-i beyti bile, hâşâ, mevki makam, mal mülk düşkünü, korkak, sahtekâr, iki yüzlü münafık gösteriyorsunuz.

Kur'ana inanma, namaz kılma, oruç tutma, dinin sahibine, arkadaşlarına, akrabalarına hakaret et, lanet et, bu laneti ibadet say, bu nasıl din, desenize erkekçe bizim İslamla alakamız yok, bizim dinimiz böyle diye. Niye açıkça demiyorsunuz? Niye takıyye yapıyorsunuz?

Herkesin sevdiği zat

Sual: (Resulullah, Gadir-i hum hutbesinde Hazret-i Ali'yi halife tayin etmiştir; ama Ehl-i sünnet âlimleri bunu gizlemiştir) diyebilen kimse, Ehl-i sünnet olabilir mi?

CEVAP

Mümkün değildir. Ehl-i sünnet âlimleri, Resulullahın vârisleridir. Onlar hakkı gizlemez, her şeyi açıkça yazarlar. Şah Veliyyullah-ı Dehlevi hazretleri buyuruyor ki:

Hazret-i Ali, Yemene hâkim [vali] olunca, Beytülmal'de olan bir cariyeyi hizmetlerinde kullanması dedikoduya sebep oldu. Bu dedikodu Resulullahın mübarek kulağına kadar geldi. Fitneyi önlemek için, Hazret-i Ali'yi sevmeyi emrederek, **(Ben kimin mevlası isem, Ali de onun mevlasıdır)** buyurdu ki, **(Beni seven, Ali'yi de sevsin)** demektir. Mevla kelimesi, Kur'an-ı kerimin birçok âyetinde vardır. Sevilen kimse demektir. Bu hadis-i şerif, yalnız Hazret-i Ali için değildir. Hazret-i Hasan için, **(Ya Rabbi, Onu seviyorum. Onu sen de sev! Onu sevenleri de sev)** buyuruldu. Resulullah, **Gadir-i Hum**'a gelince, Hazret-i Ali'nin elini tutup, **(Ben kimin mevlası isem, Ali de onun mevlasıdır! Ya Rabbi, onu seveni sev! Onu sevmeyeni sevme)** buyurdu. Sonra, Hazret-i Ömer, Hazret-i Ali'nin yanına gelip, (Ne mutlu sana yâ Ali! Bütün müminlerin sevgilisi oldun) dedi.

Gadir-i Hum'da Resulullah hutbe okudu. **(Ben de insanım. Bir gün ecelim gelecek. Size Allah'ın kitabını ve Ehl-i beytimi bırakıyorum. Kur'an-ı kerimin gösterdiği yola sarılınız! Ehl-i beytimin kıymetini biliniz!)** buyurdu **(Müslim)**

Hazret-i Ali, esir denilen cariyelerden birini kendine aldı. Dört kişi, bunu Resulullaha söylediler. Resulullah çok üzüldü. **(Ali'den ne istiyorsunuz? Ali bendendir. Ben de ondanım. Benden sonra, O her müminin velisidir)** buyurdu. **(Tirmizi)**

Bu hadis-i şerifler, Ehl-i beyti sevmeyi emretmektedir. Mevla, veli, sevilen kimse demektir. **(Size iki şey bırakıyorum. Bunlara yapışırsanız, benden sonra doğru yolda kalırsınız. Biri, ötekinden daha büyüktür. Bu, Allah'ın kitabıdır. İkincisi, Ehl-i beytimdir. Havz başında bana kavuşuncaya kadar, ikisi birbirinden ayrılmaz!)** hadis-i şerifindeki **(birbirinden ayrılmaz)** demek, Kur'an-ı kerime sarılan kimsenin, Ehl-i beyti sevmesi gerekir demektir. Ehl-i beyte yapışmak, onları sevmektir. Bu hadis-i şeriflerin hiçbiri, Hazret-i Ali'nin Resulullah efendimizden sonraki ilk halife olacağını göstermiyor. Bu hadis-i şerifleri ileri sürerek Ehl-i sünneti kötülemek, Müslümanlar arasında bölücülük yapmak çok yanlıştır. Allahü teâlâ hepimize, Ehl-i beyt ve Eshab-ı kiramın hepsini sevmek nasip eylesin! **(Kurret-ül ayneyn)**

Hazret-i Ali ve Eshab-ı kiram

Sual: Rafızîler, (Peygamberimiz Gadir-i hum'da Hazret-i Ali'yi resmen halife tayin etti; fakat sahabenin tamamı bunu kabul etmeyip başka birini halife seçti) diyorlar. Niye sahabeler Resulullahın sözünü dinlemediler?

CEVAP

Bu hem Peygamber efendimize, hem Hazret-i Ali'ye, hem de bütün Eshab-ı kirama yapılmış, çok çirkin bir iftiradır. Öyle bir şey olsaydı, Allah'ın aslanı olan Hazret-i Ali, kimseden çekinmeden halifeliğini açıkça ilan ederdi. Kendini halife ilan etmemesi, Resulullahın sözünü kabul etmemek olur. Bu iftira Hazret-i Aliye nasıl yapılır?

Resulullahın böyle bir sözü olmadığı için Hazret-i Ali, Resulullahın vefatının ikinci günü, mescide gelerek Hazret-i Ebu Bekir'e biat eyledi. Hazret-i Ebu Bekir, sözbirliğiyle halife yapıldı. Hazret-i Ali, Hazret-i Ebu Bekr'in halifeliğini seve seve kabul etmişti. İstemeseydi, korkak değildi, **(Resulullah halife olarak beni seçti)** der, Sıffin'de nasıl savaştıysa, onlarla da savaşırdı. Hazret-i Ali, Hazret-i Ebu Bekir'i seçtiğini bildirip biat ettikten sonra, minberin önünde oturup, Halifenin suallerine tesirli

cevaplar vererek Halifeyi destekledi. **(Redd-i Revafıd)**

Sahabe Resulullahın sözünü dinlemedi demeleri de çirkin bir iftiradır; çünkü Eshab-ı kiramın tamamı Kur'an-ı kerimde övülmüş, hepsinin Cennetlik olduğu bildirilmiştir. Bu Cennetlik olan insanlar, Peygamber efendimiz için mallarını hatta canlarını feda etmeye her an hazırdılar. Bunların, Resulullahın halife tayin ettiği kimseyi bırakıp da, bir başkasını sözbirliğiyle halife yapması, yani hepsinin hâşâ Peygamber efendimize düşman olması nasıl düşünülebilir? Bu iftirayı ancak İbni Sebeci veya Rafızî denilen kimseler yapar. Başka hiçbir Müslüman böyle şey düşünemez. İki âyet-i kerime meali şöyledir:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal verip savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlarla eşit değildir. Onların derecesi, sonradan Allah yolunda harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah [Eshabın] **hepsine de en güzel olanı** [Cenneti] **vaad etti.)** [Hadid 10]

(Allah, [Eshab-ı kiramın] **hepsine de en güzeli** [Cenneti] **vaad etmiştir!)** [Nisa 95]

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Eshabıma dil uzatmakta Allah'tan korkun! Benden sonra onları kötü emellerinize alet etmeyin! Onları seven, beni sevdiği için sever. Beni sevmeyen de onları sevmez. Onları inciten beni incitmiş olur. Beni inciten de Allahü teâlâyı incitmiş olur. Bunun da cezası gecikmeden verilir.) [Buhari]

Hazret-i Ebu Bekir'in hilafeti

Sual: Eshab-ı kiram kitabında, Fetih suresinin bir âyetinin, Hazret-i Ebu Bekir'in halifeliğinin hak olduğunu gösterdiği bildiriliyor. Madem âyetle bildiriliyor, niye halife seçimi oldu?

CEVAP

Eshab-ı kiram kitabında şöyle deniyor:

(Fetih suresinin, **(Arabdan size uymayanlara söyle...)** mealindeki emri, Hazret-i Ebu Bekir'in hilafetinin hak ve doğru olduğunu göstermektedir; çünkü bu âyet-i kerime geldikten sonra, Müslümanları kâfirlere karşı gaza etmeye çağırmak, Hazret-i Ebu Bekir'in mürtedlerle gazaya çağırmasından sonra olduğu muhakkaktır. Bu âyet-i kerimede mealen, **(Ona itaat ederseniz, Allahü teâlâ size sevab verir)** buyuruluyor. Hazret-i Ebu Bekir'in hilâfeti haksız olsaydı ona itaat edenlere sevab verilir denilmezdi.)

Bu âyet-i kerimenin tamamının meali şöyledir:

(A'rabîlerin [Bedevilerin, Hudeybiye savaşından] **geri bırakılmış olanlarına de ki: Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı** [O günkü Emîr tarafından, Yemame'deki mürtedlere karşı] **savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla savaşırsınız veya** [onlar savaşmadan] **Müslüman olurlar. Eğer** [savaşın başındaki Emîr olan zatın savaş emrine] **itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir; ama önceden** [Hudeybiye'deki savaştan] **döndüğünüz gibi, yine dönerseniz sizi elem verici bir azaba uğratır.)** [Fetih 16]

Âyet-i kerimede, **(Yakında savaşacaksınız)** buyuruluyor. Yakında yapılan ilk savaş, Yemame'de **Müseyleme-tül-kezzab** ve diğer mürtedlerle yapılan savaştır. (Bu savaşa çağıran Emîr olan zata itaat ederseniz, mükâfat yani sevab kazanırsınız) buyuruluyor. Bu savaş meşru olduğu için, bu savaşa katılanlara mükâfat verileceği bildiriliyor. Bu savaşın Emîri de Hazret-i Ebu Bekir idi. Eğer Hazret-i Ebu Bekir haksız olarak halife olsaydı, (Ona itaat edenlere mükâfat verilecek) buyurulmazdı. Onun için bu âyet-i kerime, hazret-i Ebu Bekrin hilafetinin hak ve doğru olduğunu göstermektedir.

Biri çıkıp da, (İtaat edilmesi istenen Emîr, Ebu Bekir değil, Ömer, Osman veya Ali'dir) diyemez; çünkü en yakında yapılan savaşın Emîri Hazret-i Ebu Bekir'di.

(Niye halife seçimi oldu?) sualinin cevabı da şöyledir:

Halife seçiminde, halifenin olacağını Allahü teâlâ biliyorsa da, o âyet-i kerimede bildirilen halifenin kim olacağını Eshab-ı kiram bilmiyordu. Halife seçilip ilk savaş olunca, âyet-i kerimede bildirilen meşru halifenin Hazret-i Ebu Bekir olduğu meydana çıkıyor.

Nehc-ül-belaga kitabı

Sual: Sünni olarak tanınan biri, **Nehc-ül-belaga** kitabını Sünnilere dağıtıyor. Bu kitap Şiî kitabı değil midir?

CEVAP

Nehc-ül-belaga kitabını yazan **Râdi**, Yahudi dönmesi bir Şiî'dir. **(Tuhfe-i isna aşeriyye)**

Nehc-ül-belaga kitabını Yahudi dönmesi olan Ali Mürteda'nın kardeşi, **Râdi** isminde bir Şiî yazmıştır. Şiîliği kuran **İbni Sebe** de bir Yahudi dönmesidir. **(S. Ebediyye)**

Nehc-ül-belaga kitabındaki, Hazret-i Ali'ye isnat edilen hutbeler doğru değildir. **(Abdullah-i Dehlevi, Mekatib-i şerife, m.61)**

Nehc-ül-belaga kitabını Şiîler ve Mutezile olanlar şerh etmiştir. Mesela şerh edenlerden biri olan **İbni Ebilhadid,** Mutezile

mezhebindendir. Bu kitabı, mason ve süper mezhepsiz **Abduh** da şerh etmiştir, fakat hiçbir Ehl-i sünnet âlimi muteber kabul etmemiştir. Şiîlerin ve mezhepsizlerin bu kitabı övmeleri, Ehl-i sünnet için ölçü olamaz. Nasıl ki, Ehl-i sünnetin nakilleri bid'at fırkalarınca muteber sayılmazsa, onların nakilleri de, elbette Ehl-i sünnete göre muteber sayılmaz. O kitaptaki yazıların Ehl-i sünnete göre, hiçbir ilmi değeri yoktur. Bu kitap, üç büyük halife ve Eshab-ı kirama düşmanlıkla doludur.

Rafızî olan bir kimse, Sünni bir kitabı dağıtmadığı gibi, bir Sünni de Rafızî kitabını dağıtmaz. Eğer dağıtıyorsa, ya çok gâfildir veya sapıktır yahut maddi bir çıkarı vardır. Dinini dünyaya satıyordur.